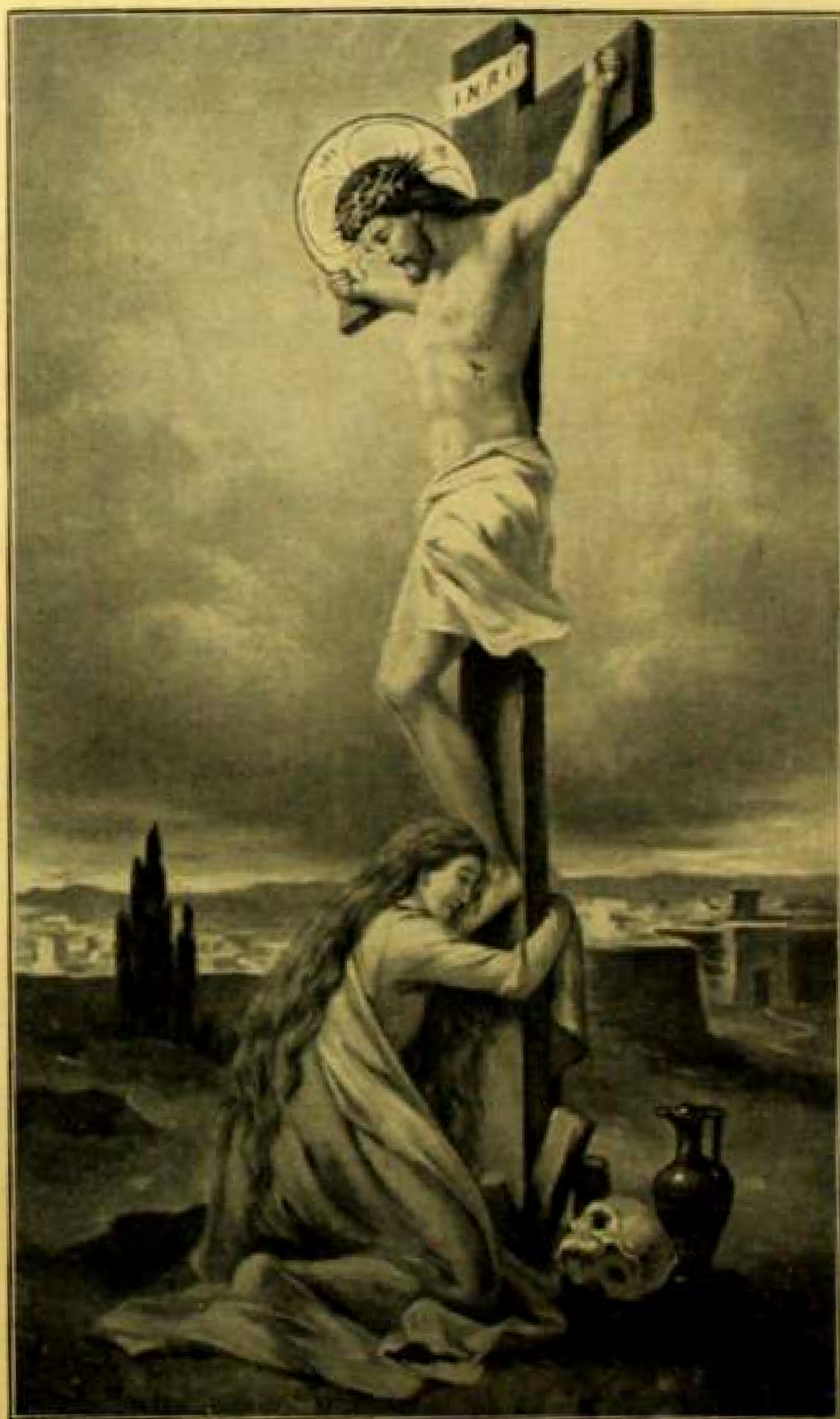


PROPET ZA NAS.

VELIKA
SLAVA BOŽJA

U MOLITVAMA I PISMAMA.

KRŠĆANSKO-KATOLIČKI MOLITVENIK.

S dopuštenjem duhovne oblasti nadbiskupije kalačke.



SASTAVIO I IZDAO

LAJČO BUDANOVIĆ

KAPELAN

U NOVOM SÁDU

(UJVIDÉK).

Nihil obstat.
Dusnok die 10. Martii 1908.

Elias Kuluncsich
censor.

Nr. 1454.

Imprimatur.
Coloczae, die 22. Martii 1908.

† *Julius*
archiepiscopus.

Isto:

Nema zaprike.
Dušnok, dne 10. ožujka 1908.

Ilija Kolundžić
ocinitelj.

Br. 1454.

Neka se štampa.
U Kalači dne 22. ožujka 1908.

† *Julije*
nadbiskup.

Budapest. Stephaneum nyomda r. t.

MOLITVE.

KALENDARSKI DIO.

Pomične svetkovine:

God.	Ned. slovo	Čista srida	Uskrs	Duhovi	Advent
1907	f	13. velj.	31. ožuj.	19. svib.	1. pros.
1908	e d	4. ožuj.	9. trav.	7. lip.	29. stud.
1909	c	24. velj.	11. trav.	30. svib.	28. stud.
1910	b	9. velj.	27. ožuj.	15. svib.	27. stud.
1911	A	1. ožuj.	16. trav.	4. lip.	3. pros.
1912	g f	21. velj.	7. trav.	26. svib.	1. pros.
1913	e	5. velj.	23. ožuj.	11. svib.	30. stud.
1914	d	25. velj.	12. trav.	31. svib.	29. stud.
1915	c	17. velj.	4. trav.	23. svib.	28. stud.
1916	b A	8. ožuj.	23. trav.	11. lip.	3. pros.
1917	g	21. velj.	8. trav.	27. svib.	2. pros.
1918	f	13. velj.	31. ožuj.	19. svib.	1. pros.
1919	e	5. ožuj.	20. trav.	8. lip.	30. stud.
1920	d c	18. velj.	4. trav.	23. svib.	28. stud.
1921	b	9. velj.	27. ožuj.	15. svib.	27. stud.
1922	A	1. ožuj.	16. trav.	4. lip.	3. pros.
1923	g	14. velj.	1. trav.	20. svib.	2. pros.
1924	f e	5. ožuj.	20. trav.	8. lip.	30. stud.
1925	d	25. velj.	12. trav.	31. svib.	29. stud.
1926	c	17. velj.	4. trav.	23. svib.	28. stud.
1927	b	2. ožuj.	17. trav.	5. lip.	27. stud.
1928	A g	22. velj.	8. trav.	27. svib.	2. pros.
1929	f	13. velj.	31. ožuj.	19. svib.	1. pros.
1930	e	5. ožuj.	20. trav.	8. lip.	30. stud.

Svaka četvrta godina je pristupna, t. j. ima 366 dana, dakle s jednim danom više nego druga; tada ima veljača 29 dana, a sv. Matija dogje na 25. dan. Pristupna godina ima dva nediljna slova: od tih drugo slovo služi do sv. Matije, a posli se uzima prvo. N. pr. god. 1908 je pristupna, nediljna su slova *ed.*, do Matije je nediljno slovo *d* a od sv. Matije *e*.

1. *Prva nedilja adventa* pada na dan sv. Andrije apostola ili u nedilju prije ili posli najbližu.

2. *Prislavno ime Isusovo* slavi se uz podpuno proštenje u 2. nedilju posli sv. Trih Kralja.

3. *Dan sedam žalosti b. d. Marije* pada u petak prije velike nedilje i u treću nedilju rujna.

4. *Molitveni dani* obdržavaju se u ponediljak, utorak i sridu, posli pete nedilje uskrsne, a odmah u četvrtak *Spasovo*. Iza Spasova na deset dana u nedilju su *Duhovi*.

5. *Prisveto Trojstvo* svetkuje se u prvu nedilju posli Duhova; a u četvrtak iza nje *Brašanac*.

6. *Angjeoska je nedilja*, prva nedilja rujna.

7. *Prislavno ime Marijino* slavi se u nedilju posli Male Gospojine.

8. *Sv. Krunici* je posvećena prva nedilja miseca listopada.

Posti.

Kvaterni posti u četiri doba godine padaju u sridu, u petak i u subotu, i to posli čiste nedilje, posli Duhova, posli Uzvišenja križa (14. ruj.) i posli sv. Luce. (13. pros.)

Posti u oči svetkovina jesu: 1. subota prid Duhove; 2. dan prid sv. Petra i Pavla; 3. prid Veliku Gospojinu 14. kolovoza; 4. prid Sve Svete; 5. prid Božić 24. pros.

Ne piruj u vrime zabranjeno. Zabranjena je igranka, svirka i svadba od prve nedilje Adventa do posli Tri Kralja slideći dan i od čiste sride do posli mladog Uskrsa u ponediljak.

Pokratice kalendarske: p. = papa; b. = biskup; pust. = pustinjak; op. = opat il opatica; m. = mučenik; i. = ispovidnik, priznalac; d. = divica; kr. = kralj ili kraljica; ud. = udova; apost. = apostol; bl. D. M. — blažena Divica Marija.

Dan	Ned. slov.	SIČANJ	Ned. slov.	VELJAČA
1.	A.	**Nova godina**	d.	Ignacij b. m.
2.	b.	Makario op.	e.	**Svitlo Marijino**
3.	c.	Genoveva d.	f.	Blaž b. m.
4.	d.	Tito b.	g.	Andrija kors. b.
5.	e.	Telesfor m.	A.	Agata d. m.
6.	f.	**Sv. Tri Kralja**	b.	Dorotea d. m.
7.	g.	Lucian m.	c.	Romualdo opat
8.	A.	Lovrinac just.	d.	Ivan matski
9.	b.	Julian m.	e.	Apolonija d. m.
10.	c.	Marcian isp.	f.	Skolastika d.
11.	d.	Higin pp. m.	g.	Lazar b.
12.	e.	Ernesto b.	A.	Damjan
13.	f.	Bogumil op.	b.	Stipan op.
14.	g.	Hilario b.	c.	Valentin m.
15.	A.	Pavao prvi pust.	d.	Faustin m.
16.	b.	Marcello p. m.	e.	Julijana d. m.
17.	c.	Antun opat pust.	t.	Julian m.
18.	d.	Pristolje sv. Petra	g.	Simeon b. m.
19.	e.	Kanut kr. i m.	A.	Konrad pust.
20.	f.	Fabian i Sebast. m.	b.	Eleuterij b. m.
21.	g.	Janja d. m.	c.	Eleonora d.
22.	A.	Vinko i Anast. mm.	d.	Stolica sv. Petra
23.	b.	Zaručenje bl. D. M.	e.	Margarita d.
24.	c.	Timoteo b. m.	f.	*Matija ap.*
25.	d.	Obrać. sv. Pavla	g.	Viktorin m.
26.	e.	Polikarpo b. m.	A.	Aleksandar b.
27.	f.	Ivan zlat.	b.	Basilij isp.
28.	g.	Julian isp.	c.	Roman opat
29.	A.	Franjo Sal. b.		
30.	b.	Martina d.		
31.	c.	Petar nol. i.		

Dan	Ned. slov.	OŽUJAK	Ned. slov.	TRAVANJ
1.	d.	Albin m.	g.	Hugo bisk.
2.	e.	Simplicio papa	A.	Franc. od Paule isp.
3.	f.	Marin vojnik m.	b.	Rikard b.
4.	g.	Kasimir vojvoda	c.	Isidor b.
5.	A.	Koleta d.	d.	Vincencio f. i.
6.	b.	Fridolin opat	e.	Guilelmo opat
7.	c.	Toma od. Akv.	f.	Epifan
8.	d.	Ivan od Boga	g.	Dionis bisk.
9.	e.	Frančiska ud.	A.	Maria Kleofa
10.	f.	Četrdeset mm.	b.	Makario bisk.
11.	g.	Eulogio m.	c.	Leo pap.
12.	A.	Grgur papa	d.	Julio pap.
13.	b.	Rosina d.	e.	Hermenegildo
14.	c.	Matilda kr.	f.	Tiburc. i Val. m.
15.	d.	Longin m.	g.	Anastasia
16.	e.	Heribert l. isp.	A.	Kalisto m.
17.	f.	Gertruda d.	b.	Rudolfo m.
18.	g.	Eduard	c.	Apolonio
19.	A.	*Josip*, i zaruč bl. D. M.	d.	Antonia d. m.
20.	b.	Joakim otac bl. D. M.	e.	Janja d.
31.	c.	Benedikto opat	f.	Anselmo b.
22.	d.	Katarina b. d.	g.	Soter i Kajo
23.	e.	Oton b.	A.	Adalbert b. m.
24.	f.	Gabriel ark.	b.	*Gjuragj* m.
25.	g.	**Blagovist**	c.	*Marko* ev.
26.	A.	Feliks bisk.	d.	Kleto i Marcelin P. m.
27.	b.	Šandor m.	e.	Sita d.
28.	c.	Siksto pap.	f.	Vitalis m.
29.	d.	Matilda d.	g.	Petar m.
30.	e.	Zozimo b. i.	A.	Katarina
31.	f.	Benjamin		

Dan	Ned. slov.	SVIBANJ	Ned. slov.	LIPANJ
1.	b.	*Filip i Jakov* ap.	e.	Simeon isp.
2.	c.	Atanasij b. m.	f.	Erasmo b.
3.	d.	Našašće sv. križa	g.	Klotilda kr.
4.	e.	Monika ud.	A.	Kvirin b. m.
5.	f.	Pijo	b.	Bonifacio b. m.
6.	g.	Ivan prid vratih lat.	c.	Norbert b.
7.	A.	Stanislav b. m.	d.	Robert op.
8.	b.	Pojava sv. Mihaela	e.	Medardo b.
9.	c.	Gregorij Naz. b.	f.	Primo i Tel. mm.
10.	d.	Antonin b.	g.	Margareta kr.
11.	e.	Mamert b.	A.	Barnaba op.
12.	f.	Nerej i Ahilej mm.	b.	Ivan
13.	g.	Mucij m.	c.	Antun od Pad.
14.	A.	Bonifacij m.	d.	Basilio b.
15.	b.	Justina m.	e.	Vid
16.	c.	Ivan Nep. m.	f.	Francisko Regis d.
17.	d.	Pashal	g.	Adolfo b.
18.	e.	Feliks m.	A.	Marko i Marcel. mm.
19.	f.	Ivan I.	b.	Gervasio i Protas mm.
20.	g.	Bernardin priz.	c.	Silverio p. m.
21.	A.	Valentin b. m.	d.	Alojzije
22.	b.	Jelena d.	e.	Paulin b.
23.	c.	Desiderij b. m.	f.	Sidonia d.
24.	d.	Ivana udova	g.	*Sv. Ivan Krst.*
25.	e.	Urban papa m.	A.	Guilelmo p.
26.	f.	Filip Nerij m.	b.	Ivan i Pavao mm.
27.	g.	Ivan papa m.	c.	Ladislav kralj
28.	A.	German b.	d.	Leo papa
29.	b.	Maksim b. m.	e.	**Petar i Pavao** ap.
30.	c.	Ferdinando kralj	f.	Spomen sv. Pavla
31.	d.	Petronila		

Dan	Ned. slov.	SRPANJ	Ned. slov.	KOLOVOZ
1.	g.	Romualdo b. m.	c.	Verige s Petra ap.
2.	A.	*Pohod Marije*	d.	*Gospa od Porc.*
3.	b.	Hiacinto b. m.	e.	Našašće tila sv. Stip.
4.	c.	Udalrik b.	f.	Dominik isp.
5.	d.	Ciril i Metodij m.	g.	*Snižna Gospa*
6.	e.	Isaija prorok	A.	Priobraz. Gosp. I.
7.	f.	Pulkerija	b.	Kajetan isp.
8.	g.	Elisabeta m. ud.	c.	Ciriak m.
9.	A.	Anatolija d. m.	d.	Roman m.
10.	b.	Amalija	e.	Lovrinac m.
11.	c.	Pijo pap. m.	f.	Susanna d. m.
12.	d.	Ivan opat	g.	Klara d.
13.	e.	Margarita d. m.	A.	Hipolito m.
14.	f.	Bonaventura m.	b.	Eusebia
15.	g.	Rastanak apostola.	c.	**Velika Gospojina**
16.	A.	Spomen škapulara	d.	Roka
17.	b.	Aleksij	e.	Sybilla d.
18.	c.	Simforosa i 7 sin.	f.	Jelena
19.	d.	Vincencij Paul.	g.	Ludovik b.
20.	e.	Ilija prorok.	A.	**Stipan kr ılj**
21.	f.	Daniel prorok	b.	Anastasio m.
22.	g.	Marija Magdalena	c.	Symphorian m.
23.	A.	Apolinar b. m.	d.	Klaudio m.
24.	b.	Kristina d. m.	e.	*Bartol ap.*
25.	c.	*Jakov apost.*	f.	Ludovik kralj.
26.	d.	*Ana mati bl. D. M.* m.	g.	Samuel
27.	e.	Pantaleon	A.	Josip Kalaz. b.
28.	f.	Inocencij	b.	Augustin
29.	g.	Marta d.	c.	Usik. sv. Ivana krt.
30.	A.	Judita m.	d.	Rosa d.
31.	b.	Ignacij loj.	e.	Rajmund

Dan	Ned. slov.	RUJAN	Ned. slov.	LISTOPAD
1.	f.	Verona d.	A.	Remigio b.
2.	g.	Diomen d. m.	b.	Leodokar b. m.
3.	A.	Simeon	c.	Kandid m.
4.	b.	Rozalija d.	d.	Franciško Ser.
5.	c.	Lovrencij	e.	Placido m.
6.	d.	Zaharia prorok	f.	Bruno isp.
7.	e.	Regina d. m.	g.	Amalia d.
8.	f.	**Mala Gospa**	A.	Brigita ud.
9.	g.	Dorotej i Gorg. mm.	b.	Dionisio b. m.
10.	A.	Nikola Tol.	c.	Franciško Borg.
11.	b.	Hiacinto m.	d.	Vendelin
12.	c.	Gvidio	e.	Maximilian b. m.
13.	d.	Longin m.	f.	Koloman m.
14.	e.	*Uzvišenje sv. kriza*	g.	Fortunata d. m.
15.	f.	Nikomed m.	A.	Teresia d.
16.	g.	Kornelij m.	b.	Gal opat
17.	A.	Rane sv. Franciska pr.	c.	Hedvigo ud.
18.	b.	Toma Vil.	d.	Luka ev.
19.	c.	Januarij b. m.	e.	Petar Alkan.
20.	d.	Eustahij m.	f.	Felician b. m,
21.	e.	Matej ap. i ev.	g.	Ursula d. m.
22.	f.	Mavricij m.	A.	Kordula d. m.
23.	g.	Tekla d. m.	b.	Ivan Kap.
24.	A.	Marija za sužnje	c.	Rafael ark.
25.	b.	Kleofa m.	d.	Krisanto
26.	c.	Justina d. m.	e.	Demetrio m.
27.	d.	Kuzma i Damjan mm.	f.	Sabina d.
28.	e.	Vencéslav kr. d.	g.	Simon i Juda ap.
29.	f.	*Miholj*	A.	Narcisso b.
30.	g.	Jeronim	b.	Marcello m.
31.			c.	Vuk

Dan	Ned. slov.	STUDENI	Ned. slov.	PROSINAC
1.	d.	**Svi Sveti**	f.	Eligio bisk.
2.	e.	Mrtvih dan	g.	Bibiana d. m.
3.	f.	Hubert b.	A.	Franciško žav.
4.	g.	Karlo bor. pr.	b.	Barbara d. m.
5.	A.	Emerik priz.	c.	Saba opat
6.	u.	Leonardo opat m.	d.	Nikola b.
7.	c.	Herkulan b. m.	e.	Ambrosio
8.	d.	Klara priz.	f.	**Začeće bl. D. M.**
9.	e.	Teodor m.	g.	Judita ud.
10.	f.	Andrija avel.	A.	Prinoš. kuće Loreta
11.	g.	Martin b, m.	b.	Damaso
12.	A.	Martin papa m.	c.	Senesio m.
13.	b.	Stanislav kostka.	d.	Lucia d. m.
14.	c.	Serapion m.	e.	Viktor b.
15.	d.	Leopoldo priz.	f.	Valerian bisk.
16.	e.	Edmundo b.	g.	Albina d. m.
17,	f.	Gregorij čud.	A.	Lazar bisk.
18.	g.	Gjeno	b.	Ček. poroda bl. D. M.
19.	A.	Elisabeta ud.	c.	Nemesio m.
20.	b.	Feliks val.	d.	Libert m.
21.	c.	Prikaz. b. D. Marije	e.	Toma apost.
22.	d.	Cecilija d. m.	f.	Zeno m.
23.	e.	Felicitata m.	g.	Viktoria d. m.
24.	f.	Ivan od sv. križa	A.	Adam i Eva
25.	g.	Katarina d. m.	b.	**Božić**
26.	A.	Petar b. d. m.	c.	**Stipan prvi muč.**
27.	b.	Jakov m.	d.	*Ivan apost. i evang.*
28.	c.	Basilij m.	e.	Mladinci mučenici
29.	d.	Saturnin m.	f.	Toma b. m.
30.	e.	Andrija ap.	g.	David kr.
31.			A.	Sylvester p.

Pobožnosti s proštenjima za svaki misec.

U sičnju:

Sičanj je posvećen sv obitelji: Isusu, Mariji i Josipu. — Moli posvetnu molitvu sv. obitelji (na str. 100.) — U ovom misecu se može obavit: Trodnevnica k trima kraljevima 3—6. (na str. 123.) Ispovid s potpunim proštenjem u osmini imena Isusova. — Početak devetnice k Svićnici d. 24. (na str. 295.)

U veljači:

Moli se za obraćenje grišnika (na str. 236. i 252.) — Devetnica Lurdskoj Gospi 2—11. (na str. 302.)

U ožujku:

Devetnice: 1. Na čast sv. Josipu od 11—19. (na str. 316.); — 2. prid Blagovist 16—25. (na str. 296.) — Misec ožujak posvećen je sv. Josipu; ako obaviš svaki dan u crkvi ili kod kuće koja razmatranja, molitve ili druge pobožnosti o sv. Josipu, dobivaš potpuno proštenje u misecu jedared, ako izvršiš uvite na str. 390.

U travnju:

Početak devet utoraka ili nedilja k svetom Antunu (na str. 326.) — Trodnevnica k svetom Gjurgju mučeniku 21—23. (na str. 348.)

U svibnju:

Misec svibanj posvećen b. D. Mariji: na njezinu čast provedi svibanj, kao ožujak k sv. Josipu. — Druge il treće nedilje svibnja počima se šestnediljna pobožnost k sv. Alojziju (na str. 332.) za mladež.

Devetnica na čast Duhu sv. (na str. 105.) i prisv. Trojstvu (na str. 102.)

U lipnju:

Lipanj je posvećen Srcu Isusovu, provedi ga ko ožujak. Svaki dan od 7 god., a jedared potpuno proštenje. — Devetnica k Srcu Isusovu; svaki dan 300 proštenja, jedared potpuno. — Pobožnost sv. Alojziju za mladež i sv. Antunu u svakoj potribi.

U srpnju:

Srpanj je posvećen prisv. Krvi Isusovoj. Svaki dan 300 dana pri kraju potpuno proštenje. — Ženama se priporučuje posvetiti ovaj misec sv. Ani. — Devetnica na čast pohoda b. D. Mariji (na str. 303.) i Gospi škapularskoj (na str. 301.)

U kolovozu:

Devetnica: 1. prid Veliku Gospojinu (na str. 298.); 2. k Srcu Marijinu u nedilju u osmini Velike Gospojine (na str. 289.)

U rujnu:

Prva je nedilja na čast angjela čuvara (na str. 312.) — Devetnica k Maloj Gospojini (na str. 299.) — I posli tog u nedilju ime Marijino. Ispovid s potpunim proštenjem u osmini Imena Marijinog.

U listopadu:

Ko na dan izmoli pet otajstva od krunice b. D. Marije u crkvi il kod kuće, dobiva proštenje od 7 godina i 7 četrdesetnica; a koji god pak deset puti to obavi, dobiva potpuno proštenje, ako se ispovidi i pričesti, kao na str. 390. — Devetnica Svim Svetima (na str. 337.)

U studenu:

Ko cio misec moli se za duše u čistilišću, može dobiti: *a)* svaki dan proštenja od 7 god. i 7 četrdeset-

nica; *b)* jedared potpuno (v. na str. 390.) — Svetkovina zaštite b. d. Marije pada u treću nedilju studena, a svetkovina prikazanja bl. D. Marije na d. 21.

U prosincu:

U slavu ditinjstva Isusova je posvećen ovaj misec. — Devetnica prid Začeće b. D. M. (na str. 254.) i prid Božić (na str. 109.)

Devetnica je nika posebna pobožnost, koja traje devet dana **uzasepce**: zato devet dana neka se štogod moli ali svaki dan jedno to isto; u ma koji dan, od tih devet, dobro je ispoviditi se i pričestiti; neka je duša u stanju milosti brez smrtnoga griha; učini kakvo dobro dilo; obdržava se, kad kakvu milost hoćemo zadobiti.

Kad istovrsna pobožnost traje samo prije svetkovine tri dana zove se *trodnevnica*.

Osmina. Nikoja svetkovina i posli blagdana spominje se još osam dana sa istima molitvama, i to vrime se zove osmina.





Molitve, što triba svaki kršćanin da znade.

U ime Oca † i Sina † i Duha svetoga †. Amen.

Oče naš.

Oče naš! koji si na nebesih, sveti se ime tvoje, prigji kraljestvo tvoje, budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji; kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše, kako i mi otpušćamo dužnikom našim, i ne uvedi nas u napast, da izbavi nas od zla. Amen.

Zdravo Marijo.

Zdravo Marijo! milosti puna, Gospodin s tobom, blagosovljena ti jesi megju ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus! Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grišnike sada i u vrime smrti naše. Amen.

Slava Ocu.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu, kako je bilo na početku, tako sada i vazda i u vike vikom. Amen.

Virovanje.

Virujem u Boga, Oca svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje: i u Isukrsta Sina njegovoga jedinoga, Gospodina našega, koji je bio začet po Duhu svetom, rogjen od Marije Divice, mučen pod Poncijom Pilatom, propet, umro i pokopan, snigje nad pakao, treći dan uskrsnu od mrtvih, uzigje na nebesa, sidi ob desnu Boga Oca svemogućega, otud ima doći suditi živima i mrtvima. Virujem u Duha svetoga, svetu crkvu rimsku katoličansku, sveti općenje, griha oproštenje, tila uskrsnuće i život vičnji. Amen.

Pozdravljenje angjeosko.

Angjeo Gospodnji navisti Mariji; i zače po Duhu svetomu. — *Zdravo Marijo...*

Evo službenice Gospodnje, budi meni po riči tvojoj. — *Zdravo Marijo...*

I rič put učinjena bi i pribiva u nama. — *Zdravo Marijo...*

Moli za nas sveta Bogorodice!

Da postanemo vridni obećanja Isukrstovih!

Pomolimo se. — Milost tvoju, molimo te, Gospodine, ulij u pameti naše, da mi, koji smo po angjeoskom navišćenju upoznali upućenje Isukrsta Sina tvoga, po njegovoj muki i križu na slavu uskrsnuća privedeni budemo. Po istom Isukrstu Gospodinu našemu. Amen.

U večer: Oče naš, Zdravo Marijo i Pokoj vičnji daruj...

Ko u vrime pozdravljenja klečećki izmoli, dobiva svaki put po 100 dana proštenja: nediljom i subotom u veče moli se stojećki za spomen uskrsnuća Isusa.)

Deset Božjih zapovidi.

1. Ja sam Gospodin Bog tvoj, ne imaj drugih bogova izvan mene. 2. Ne uzmi ime Gospodina Boga tvoga uzalud u usta tvoja. 3. Spomeni se, da posvetiš dane svečane. 4. Poštuj oca i mater, da si dugoga života na zemlji. 5. Ne ubij. 6. Ne sagriši bludno. 7. Ne ukradi. 8. Ne reci krivo svidočanstvo proti iskrnjemu svomu. 9. Ne poželi tugjega druga. 10. Ne poželi nikakve tugje stvari. Amen.

Pet crkvenih zapovidi.

1. Naregjene od svete Matere Crkve dane svečane posveti. 2. U nedilju i ostale svetkovine svetu misu bogoljubno slušaj. 3. Poste korizmene i ostale poste zapovidne obdržavaj, ne jidi mesa u petak ni u posne dane. 4. Svake se godine najmanje jedanput ispovidi, i oko Uskrsa se pričesti. 5. Ne piruj u vrime zabranjeno.

Sedam glavnih griha.

1. Oholost. 2. Lakomost. 3. Bludnost. 4. Nenavidnost. 5. Proždrlost. 6. Srditost. 7. Linost na dobro dilo.

Sedam svetih sakramenata.

1. Krštenje. 2. Krizmanje. 3. Tilo Isusovo. 4. Pokora ili sveta ispovid. 5. Poslidnje pomazanje. 6. Sveti red. 7. Ženidba.

Šest člani vire.

I. Da je samo jedan Bog u biću i naravi. II. Da su u jednom Bogu tri osobe: Otac, Sin i Duh Sveti. III. Da je Bog pravedan sudac, koji dobro naplaćuje, a zlo kara. IV. Da je druga osoba Isus, Sin Božji čovikom postao, muku podneo, na drvetu križa umro za naše spasenje. V. Da je duša čovičanska neumrla. VI. Da je milost Božja za spasenje potribita, i da čovik brez milosti Božje ništa spasonosno učiniti ne može.

Pokajanje.

Kajem se za sve grihe moje, male i velike, znane i neznane. Ne kajem se zato, što sam s njima raj izgubio, pakao zadobio, već se kajem, što sam s njima Boga uvridio. — Obećajem se odsele, volim prije umriti neg pridragoga Boga uvriditi. Amen.

Dilo vire, ufanja i ljubavi.

Virujem u te, o Bože, jer si neizmirna istina. Ufam se u te, jer si neizmirno milosrgje. Ljubim te od sveg srca moga, ko najveće i najlipše dobro.



Svagdanja pobožnost kod kuće.

Jutarnji uzdasi.

Kad se iz sna probudiš, neka ti je prva misao na Boga i reci u sebi:

Hvaljen Isus i Marija! Po zlamenju svetoga križa (prikrsti se) od naših neprijatelja neka nas oslobodi svemogući Bog.

Kad ustaješ reci:

Ustajem u ime Boga Oca, koji me je stvorio, i Sina, koji me otkupio, i Duha svetoga, koji me posvetio. Bogu slava, poklon i hvala po sve vike. Amen.

Kad se obučeš, klekni i prikrsti se:

Jutarnja molitva.

U ime † Oca i Sina i Duha svetoga. Amen.

Pokloni se. O prisveto Trojstvo, svemogući vični Bože! na početku ovoga dana evo me prignutih kolina prid

tvojim Veličanstvom, da ti se ponizno klanjam, kakono svojemu Stvoritelju, Gospodaru i Spasitelju. Ja virujem u te, jer si vična istina; ufam se u te, jer si svemoguć, milostiv i viran svojemu obećanju; ljubim te vrhu svega na svitu, jer si neizmirna dobrota i zato od srca se kajem, što sam te uvridio. Svet, svet, svet si Gospodine Bože nad vojskama: puna su nebesa i zemlja tvojega Veličanstva. Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu: kako je bilo na počelu tako i sada i vazda i u vike vika. Amen.

Zahvali se. Hvala ti, nebeski Oče, što si me iz ničega na svoju priliku stvorio. Hvala ti, Božji Sine, što si me svojom krvlju otkupio i dušu mi sa svojim tilom pokripio. Hvalu ti dajem, Duše sveti, što si me krštenjem posvetio i na pravu viru pozvao. Hvala ti, blagodarni Bože, na svem dobru i milostih, što si mi dosad udilio a osobito, što si me noćas sačuvao od nagle smrti i od svake pogibelji.

Dilo prošnje. Svemogući Gospodine

Bože, koji si me živa priveo na početak ovoga dana, čuvaj mi danas tvojom milošću dušu i tilo od svakoga zla, a osobito od smrtna griha i nagle smrti. Posveti mi misli i dila, vladaj u meni sa srcem i upravljaj jezikom, da po tvojoj pomoći potpuno izvršim tvoje svete zapovidi, te zaslužim život vičnji. Zato sve ću raditi i dilovati na veću tvoju slavu i za spasenje svoje duše, čuvajući se velikom pomnjom svakoga griha i grišne prigode; jer volio bih, da me prije nestane, nego da tebe, svojega Boga Stvoritelja i Gospodina, hotimice uvridim.

Želim, Gospodine! živiti i umriti u jedino spasonosnoj viri, rimskoj katoličkoj crkvi.

Rad sam zadobiti sva proštenja, s kojima se okoristiti mogu. Blagoslovi, Gospodine, ove moje odluke, koje ti prikazujem zajedno s mukom, smrću i uskrsnućem obljubljenoga tvoga Sina, Spasitelja Isukrsta, koji s tobom živi i kraljuje Bog po sve vike. Amen.

Neizmirnoj tvojoj dobroti, milosrdni Bože, priporučujem svoje, braću i rogjake; starešine i dobročince, prijatelje i neprijatelje; sve one, koji su u nevolji, u napasti i pogibelji; grišnike, krivovirce i nevirnike; još najposli trpeće duše u mukama čistilišća. Živima udili pravedno življenje i svetu smrt, a virne mrtve privedi u rajsku slavu, po neizmirnih zaslugah Spasitelja našega Isukrsta, komu zajedno s tobom i s Duhom Svetim slava, poklon i hvala po sve vike vika. Amen.

O mili moj Isuse, koji u Sakramentu oltara ko na pristolju milosti pribivaš, daj mi tvoju milost, koja će me u dobru okripit i s tobom skroz sjedinit.

O Isuse, moj Spasitelju propeti! u prisvete tvoje rane priporučujem današnje moje poslove i brige, budi mi u svakom poslu počelo i svrha.

Zdravo kraljice, majko milosrgja! živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K tebi vapijemo prognani sinovi Eve, k tebi uzdišemo, cvileći i plačući u ovoj

dolini suza. Svrni dakle, zagovornice naša, milosrdno svoje oko na nas, te nam posli ovoga izagnanstva pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje. O blaga, o mila, o slatka divice Marijo!

Angjele Božiji, čuvaru moj virni, tebi se pridajem, čuvaj me, brani, vodi i ravnaj me danas i sve dane mojega života! (100 dana prošt.)

Budite mi u pomoći svi sveti i odabranici Božiji, i pokripite me svojim zagovorom, da virno ispunim svoje odluke.

Svi moji sveti zaštitnici pritecite mi u pomoć i molite se za me, da vazda prid Bogom živim onako, kako ste vi živili, i da po tom zavridim s vama hvaliti i slaviti Gospodina na vike. Amen.

Isuse, Marijo i Josipe, budite mi u pomoći danas i u čas smrti moje. Amen.

Pobožni uzdasi priko dana.

U ime Oca i Sina i Duha svetoga. Amen.
(Proštenje od 50 dana; sa sv. vodom 100 dana.)

*

Hvaljen budi Isus. Uvik budi hvaljen. (Svaki put po 50 dana.)

*

Za ustrpljivost. Neka se u svem vrši, hvali i u vike slavi, najpravednija, najviša i najljubeznija volja Božja. (100 dana svaki put.)

*

Dobra nakana. Sve na veću slavu Božiju. — Gospodine, budi volja tvoja! — Bože moj, sve, sve; samo griha ne! — Isuse moj, s tobom ću križ nositi, da mogu s tobom unići u nebo! — Gospodine! priteci mi u pomoć!

*

Prije svakoga posla reci: U prisveto ime tvoje, Gospodine Isuse, počimam evo raditi; budi mi u pomoći.

Ili: Tebi za ljubav, Bože moj, ovo hoću raditi. Daj mi milost, da ovaj posao onako obavim, kako je tebi milo i drago.

Dok radiš, reci: Sve evo radim s tobom, u tebi i po tebi, Bože moj; budi volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji. Blagoslovi posao i trud moj!

Kad svršiš posao: Hvala ti Bože! Trud moj neka bude na tvoju slavu; blagoslovi posao, koji sam evo dovršio!

Kad prolaziš pokraj križa: Klanjamo ti se, Isukrste, i slavimo te, jer si svetim križem tvojim svit otkupio.

Kad sagrišiš: Kajem se iz svega srca, što sam tebe, Bože moj, najveće i ljubavi najdostojnije dobro, uvridio.

Prije jila. Prikrsti se, izmoli: Oče naš, Zdravo Mariju i Slava Ocu, *pa reci:* Oče nebeski, blagoslovi nas i sve darove, koje ćemo primiti po očinskoj tvojoj dobroti. Daj, da ih upotribimo tebi na slavu, nama na korist, i da se ne dilimo nikakim grihom, od tvoje ljubavi. Po Isukrstu Gospodinu našem. — Amen.

Posli jila. Prikrsti se, izmoli: Oče naš, Zdravo Mariju i Slava Ocu *pa reci:* Oče nebeski! mi ti zahvaljujemo, što si nas nevridne nahranio, ti, koji nikad ne pristaješ dobro nam tvoriti. Udili, molimo te, Gospodine, i onomu hranu, koji ju želi, a ne ima je. Slava i čast neka ti bude, pridobri Oče na nebu. I duše virnika po milosrgju Božijem neka počivaju u miru. Amen.

Svagdanja molitva članova apoštolstva molitve.

Božansko srce Isusovo! Ja ti prikazujem po brezgrišnom Srcu Marijinu sve molitve, dila i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvride, i na sve one nakane, na koje se ti nepristano prikazuješ na oltaru.

Večernja molitva.

Ako ti je vrimena, izmoli Litanije Lauretanske i pomoli se za duše pokojnih.

Svemogući vičnji Bože i Oče! zahvalnim srcem dolazim preda te na svršetku ovoga dana i zahvaljujem ti za sve milosti i dobročinstva, koja si mi danas iskazao, i želim, da te svi stvorovi za tvoju ljubav i dobrotu onako hvale, kako ti zaslužuješ. Virujem u te, jer si primudra istina; ufam se u te, jer si svemoguć i viran u ispunjenju obećanja tvojih; i ljubim te svrh svega na svitu, jer si neizmirna dobrota i radi tebe ljubim iskrnjega svoga kao samoga sebe.

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu, kako je bilo na počelu, tako sada i vazda i u vike vika. Amen.

Dogji Duše sveti, te mi prosvitli pamet zrakom tvoje vične svitlosti, da sve moje grihe i mane pravo upoznam, da ih skrušeno okajem, pa se iskreno popravim.

Sada skupi u pamet, što si i kako i koliko si priko dana sagrišio; zatim se pokaj, išti od Boga milosti i oproštenja.

Smiluj se meni, o Bože, po svom velikom milosrgju. Kajem se, te me srce boli za ove i za sve ostale grihe moje, s kojima sam tebe, svojega najboljega Oca, svojega Stvoritelja i Otkupitelja uvridio. Ne kajem se samo poradi pakla, što sam zadobio, ni poradi raja, što sam izgubio, nego se najviše zato kajem, što sam uvridio neizmirnu dobrotu tvoju.

Oprosti mi, Gospodine, oprosti! Obećajem stalno, da ću sve svoje grihe što prije ispovidīti, ter ih se odsele po tvojoj milosti sasvim čuvati; i za pokoru svih mojih griha prikazujem ti prigorku muku i smrt tvojega Sina Isusa, sve zasluge blažene divice Marije i tvojih sveti zajedno s mojim dobrim dilima s mukom i nevoljama, što ustrpljivo budem podnosio za tvoju ljubav.

Virujem Isuse, da si u prisvetom sakramentu, ljubim te i želim te. Dogji mi u srce. Grlim te i nemoj me nigda ostaviti.

Pohodi, molim te, svemogući Bože, ovaj stan, ter odvrati od njega svako zlo i neprijateljske zaside. Neka u njem stanuju tvoji sveti angjeli, da nas u miru čuvaju i tvoj blagoslov bio vazda s nama.

Blagoslovi Gospodine, mene i svu rodbinu moju, starešine, dobročince, prijatelje i neprijatelje moje, kojima iskreno prašćam za ljubav tvoju. Pomozi sirotam i zapuštenim i budi milostiv osobito onima, koji su u smrtnoj pogibelji. Privedi krivovirnike u krilo tvoje svete crkve, a grišnike na put pokore i poboljšanja. Svim virnim pokojnim kršćanima daj vični mir i po tvojem milosrgju neka počivaju u miru. Amen.

Pod obrambu se tvoju utičemo, sveta Bogorodice, ne odbij nam molbe u potribah naših, nego nas u svih teškoćah i nevoljah pomozi i od svih pogibelji uvik oslobodi, divice slavna i blagoslovljena, Gospogjo naša, posridnice naša, zagovornice naša, sa svo-

jim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu priporuči, svojemu nas Sinu izruči.

(100 dana proštenja svaki dan, a u nedilju 7 god. i 7 četrd.: ako ovu molitvu na večer, a «Zdravo Kraljice» u jutro molimo).

O sveta Divice, učini me dostojnim, da te slavim. Udili mi milost proti tvojim neprijateljem. Hvaljen budi Bog u svojim svetima. Amen.

Angjele Božiji, čuvaru moj virni, tebi se pridajem, čuvaj me, brani, vodi i ravnaj me kroz sve dane mojega života! (100 dana pr.)

Svi nebeski duhovi i izabranici Božji, molite za me, za sve ljude, da ovu noć pokojno mirujem. Amen.

Prikrsti se sa svetom vodom: Blagoslov svemogućega Boga Oca i Sina i Duha svetoga sašao na me i ostao vazda sa mnom. Amen.

Kad legneš, uzdahni: Isuse, Marijo i Josipe, u vaše ruke pridajem dušu i tilo svoje. — Isuse, Marijo, Josipe budite mi u pomoć na čas smrti. — Isuse, Marijo i Josipe, da s vama u miru izdahnem svoju dušu.

(Uvik po 300 dana; za svako naoboško po 100 dana).

Isuse! tebi živim; Isuse! tebi umirem; Isuse! ja sam tvoj živ i mrtav.

Pobožnost u crkvi.

Kako se iskazuje štovanje prama Sakramentu.

U crkvi je domaćin Isus u sakramentu oltara: dok si dakle u crkvi, tiče se više molit Isusu u svetom otajstvu nego l prid drugim slikama.

Kad dogješ u crkvi do svog mista, kad se kreneš na polje ili progješ isprid onog oltara, dogješ do oltara ili odeš od oltara, gdi se čuva prisveti sakramenat, uvik poklekni na jedno, i o na desno kolino; a na dva samo onda, kad je sakramenat izmetnut.

Kad stupiš u crkvu.

Klekni i najpre pozdravi Isusa u svetom sakramentu.

Zdravo budi dobri Isuse, spasenje svita, sveti kruše, hrano angjeoska, zdravo! Zdravo pridobri Spasitelju, koji si u Svetotajstvu sakriven, tebe hvalim, slavim i blagosivam. Na kolina padam prid pristoljem tvoga neizmirnog Veličanstva, koje svi angjeli i sveci nebeski nepristano slave: Svet, svet, svet Gospodin Bog!

Virujem Isuse, Bože i Otkupitelju moj, da si ti ovde u ovom Svetotajstvu oltara živući Bog dušom i tilom. Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu, kako je bilo na počelu, tako je sada i vazda i u vike vika. Amen. (Duhovno se pričesti.) Virujem Isuse, da si u prisvetom sakramentu. Ljubim te. Želim te. Dogji mi u srce. — Grlim te, nemoj me nigda ostaviti.

Uzdasi, dok si u crkvi.

Isuse, klanjam ti se; Marijo, pozdravljam te; sveti angjeli hvalite i molite Isusa za me.

*

Isuse, virujem, da si ovde, blagoslovi me; Marijo, budi mojom majkom. Ljubezni angjeli, izmolite mi ovu milost, što mi je najpotrebitija za moje vično spasenje.

*

Isuse! Marijo! Nebeski angjeli! Dajte, da uzmognem s vama doći u raj!

*

Isuse, spasi me. Marijo, pomozi me. Sveti angjeli, budite uza me.

*

Isuse i Marijo, ja sam vaš. Nebeski angjeli, brinite se za me.

*

Isuse i Marijo, evo vam moga srca, a vi mi dajte vaš blagoslov. Vi pako, dragi angjeli, nadahnite mi svetu božansku ljubav.

*

Klanjam ti se svakim časom, sveto srce Isusovo u sakramentu. Mila Divice i blaženi angjeli, dajte, da budem sav Isusov.

Molitva prije pridike.

«Govori, Gospodine, sluša sluga tvoj!» Ovako reče jedared Samuel, kad si ga, Bože, u zavitnom šatoru nazvao imenom. A ovako danas velim i ja. Govori, Gospodine, sluša sluga tvoj; jer riči iz ustiju tvoga namisnika tvoje su riči. Ti nam govoriš ovdi kano pridobri Otac; a mi, dica tvoja, da ne slušamo milih riči tvojih!

Pridobri Isuse! ti jedini pravi učitelju! otvori mi uho, kako si kadgod otvarao uši tolikim gluhima: otvori mi ga, da slušam nebeski nauk tvoj! Kao što je Marija, sestra Lazarova, sila ti do nogu, ter izbila sebi iz glave sav kućevni posao, samo da tebe sluša: tako ću i ja u ovo sveto vrime na sve vrimenite stvari zaboraviti, pa samo na tebe i svetu tvoju rič misliti.

Dogji, Duše sveti, i prosvitli nam razum trakom mudrosti svoje, da istinu riči Božje dobro razumimo; ražari nam srca ognjem ljubavi svoje, da dobro sime padne u dobru zemlju. Milost tvoja potpomogla nas u dobru i ostala uvik s nami! Amen.

Posli pridike.

«Blaženi, rekao si, Gospodine, koji rič Božju slušaju i drže.» Čuo sam sada riči vične istine, nego kako ću ih teško i izvršiti! Živo osićam, a i iskusio sam ne jedan put, kako je istina, što si rekao Isuse: «Duh je ravno pripravan, ali tilo slabo!»

S toga, o Gospodine priteci mi u pomoć i pokripi me, da takogjer ispunim, na što sam se odlučio. Probudi me, Isuse, kad mi dušu drim obuhvati; ohrabri me, kad se oblinim, da ne dogje neprijatelj i ne nasija kukolja po žitu. Daj mi ustrajati u tvojoj službi, da se spasim. Amen.

Pobožnost sv. mise.

1. Sv. misa jest prava žrtva (poklon Bogu) novog zakona, u kojem naš Gospodin Isukrst pod prilikom kruha i vina po misniku sam sebe nebeskom svom Ocu brez prolivanja krvi prikazuje, kao što se je jednoć na drvetu križa krv prolivajuć prikazao. Isti dakle Gospodin Isus, koji sebe prikaza Bogu Ocu kao žrtvu umrvši na križu, po rukama misničkim se prikazuje u sv. misi, nego brez prolića krvi,

dočim na križu prikazao se prolivši svu dragocinu krv svoju za nas.

2. Glavni dilovi svete mise jesu: evangjelje, prikazanje (offertorium), priobraćenje (tila uzdignuće), pričešćivanje (communio).

3. Isus je zato naredio svetu misu: 1. da se svomu Ocu nebeskomu prikazuje za grihe svega svita; 2. da nam pridoči nekrvnim načinom svoju krvnu žrtvu na križu; 3. da nas učini dionicima svih milosti, koje nam je na križu pribavio.

4. Mi se po svetoj misi: 1. Bogu dostojno klanjamo — žrtva bogočasna; 2. Bogu se dostojno zahvalimo za primljene milosti — žrtva zahvalnica, 3. dostojno ga prosimo za naše potribe — žrtva prozbena: 4. od Boga isprositi možemo oproštenje griha — žrtva pomirbena.

5. *a)* Pravednicima, kad su na misi, umnožava se milost posvećujuća; oproštaju mali grisi i vrimenite kazne zbog griha; daje se jakost i snaga, da mogu u dobru napridovati i zla se čuvati:

b) grišnicima se pribavlja milost prave skrušenosti: svim živima pomoć u potribi:

c) dušama pokojnika u čistilištu, za koje se sveta misa prikazuje, ili se prašta sva muka ili skraćuje se vrime muke, te tako mogu prije unići u kraljevstvo nebesko.

6. Za duše pokojnika prikazuje se misa na dan smrti ili ukopa, treći, sedmi, trideseti i godišnji dan.

7. Imaj uvik na umu, da si dužan svake nedilje i blagdana biti kod sv. mise. S toga pazi, da se ne zakasniš, jer si dužan biti pod cilom sv. misom. Kleči ili pod cilom sv. misom ili barem od uzdignuća tila do posli pričesti.

Molitva prije svete mise.

Svemogući vični Bože, Bože jedan božanstvom, a tvoj osobami, Oče, Sine i Duše sveti! Klanjam ti se ja nevoljni grišnik i ponizujem se prid tobom, Bogom, Gospodinom i Ocem svojim. Hvalim ti za sve dare i milosti, kojimi me milostivo nadiljuješ, navlastito pako, što sam othranjen u viri kršćansko-katolićkoj, i što me grišnika milostivo čekaš na pokoru. Prikazujem ti sve trude i tegobe, bolesti i nevolje, što sam ih pritrpio do sada; bile ti na hvalu i slavu! Ponizno te molim, oprosti mi grihe, podili mi milost prave pokore, poboljšanje života i stalnost u tvojoj svetoj službi. Raširi viru katoličku, iskoreni neznabošce, obrati krivovirce, složi kralje i vladare kršćanske. Zatri, o Bože, krivovirstvo, pogibeljne bune, nepokornost prama poglavarinta; zatari zavist, zlobu, srditost i svagje, kletve, psovke, razdor i neslogu: zatri pohlepu za tugjim, krivice

i sva grišna dila. Blagoslovi nas, družinu, kuće, blago, gospodarstvo i sav imetak naš. Oslobodi nas kuge, glada, vojske i rata, teških bolesti, nagle i nepripravne smrti. Smiluj se svim živim, za koje moramo moliti, — svim virnim mrtvima podili pokoj vični. Ovo te, dobri Bože, danas ponizno molim i na ovu nakanu prikazujem ti današnju svetu službu; prikazujem ti ove nedilje sve svoje misli, riči i čine. Priljubljeni Oče, usliši molitve i uzdahe naše! Pokripi nas svojom milošću, da te nikad više hotice ne uvridimo, nego da uvik tvoju svetu volju vršimo, tebe istinski ljubimo i po smrti u nebo dogjemo. Po Isukrstu Gospodinu našemu. Amen.

Pristup.

(Na početku mise.)

Svemogući Gospodine Bože, evo me ničice prid tobom, da te umirim i iskažem štovanje tvojemu božanskomu Veličanstvu u ime svih stvorova. Ah

dâ, ja to mogu i hoću da učinim znajući, da je to tebi na slavu, što te zovemo Ocem milosrgja; pa iz ljubavi prema nama dao si samoga jedinorogjenoga Sina svoga, što no se za nas žrtvovao na križu, a što nepristano obnavlja žrtvu samoga sebe na našim oltarima. Za to ja grišnik, ali raskajan, nevoljan, ali bogat u Isukrstu, pokazujem se prid tobom, ter gorljivošću angjela i svih svetaca, a čustvom brezgrišnoga Srca Marijina, prikazujem ti u ime svih stvorova mise, što no se sad slave i kolikogod ih se slavilo, te što će se slaviti do konca svita. Nakan sam pako, da to prikazanje obnovim svaki čas ovoga dana i ciloga života svoga, a da dadem tvome neizmirnome Veličanstvu čast i slavu dostojnu tebe, za umirenje srdžbe tvoje i da udovoljim tvojoj pravdi za tolike naše grihe. Nakan sam nadalje, da to prikazanje obnovim u zahvalu jednaku tvojim dobročinstvima i da isprosim tvoje milosrgje nad so-

bom i nad svim grišnicima, nad svim virnim živima i mrtvima; da izmolim milosrgje tvoje nad cilom crkvom, a osobito nad vidljivom njezinom glavom, sv. Ocem papom rimskim, a naposlitku i nad bidnim raskolninicima, krivovirnicima i nevirnicima, e da se obrate i oni, i spase.

(300 dana. jedared u misecu potpuno prošt.)

Slava.

Slava Bogu na visini, a mir ljudima na zemji dobre volje. Hvalimo te, slavimo te, klanjamo ti se, veličamo te, hvalu ti uzdajemo zbog velike tvoje slave. Gospodine Bože, kralju nebeski, Bože svemogući Oče. Gospodine jedinorogjeni Sine, Isuse Kriste. Gospodine Bože, Jaganjče Božji, Sine Božji. Koji odnimaš grihe svita smiluj nam se. Koji odnimaš grihe svita, primi našu molbu. Koji sidiš ob desnu Oca, smiluj nam se. Jer ti si sam svet, ti sam Gospodin, ti sam Privišnji, Isuse Kriste s Duhom svetim, u slavi Boga Oca. Amen.

Zajednička molitva.

Po odvitovanju blažene divice Marije, svih svetih angjela i nebeskih dvorana, a osobito sveca, čije vrline i kriposti danas štujemo, udili nam, Gospodine, sve one milosti, koje misnik prosi za se, za nas, sa svetu tvoju crkvu. Sniženo i pouzdano molim te: podaj nam spasonosne darove Duha svetoga, a poglavito dar mudrosti, molitve, jakosti i tvojega straha, da svladamo svoju opaku ćud, i ustegnemo neredne požude, te potpuno živimo po tvojem zakonu. Uzdahni nam u srce živu viru, tvrdo ufanje i pravu ljubav, te nas pomozi, da te hotimice nikad ne uvridimo, nego da u svih prigodah i pri svakom dilu jedno uzištemo: tvoju slavu i svoje spasenje. I ovo sve ufam, da ćemo blagodarno steći po Gospodinu našem Isukrstu, koji s tobom i Duhom svetim kraljuje Bog po sve vike. Amen.

Poslanica (lekcio).

Gospodine Bože moj, koji da pripraviš svit na divna otajstva svojega milosrgja, hotio si najprvo, da ih proroci naviste, pa si ih čudnovato najposli dovršio upućenjem jedinorogjenoga svoga Sina, te si nam ostavio uspomenu i povist tih čudesa u knjigama svetoga pisma i u usmenoj pridaji tvoje svete crkve. Ja ti od srca zahvaljujem na tolikom daru. Osobito pak hvale ti uzdajem za neiskazanu milost, kojom si me usrićio, što sam se rodio od kršćanskih roditelja, u slatkom krilu svete matere crkve katoličke, mimo toliko drugih ljudih, koji se još danas ragjaju i umiru u mraku nevirstva i u nepoznavanju tvojega zakona. Ja se podlažem i štujem ovaj sveti zakon, kakono rič svojega Boga, ali ti, prosvitli mi pamet, da ga dovoljno razumim; gani mi srce, da ga potpuno obljubim i daj mi milost, da ga cilovito izvršim, kako ću zadobiti

vičnu slavu, što si ti obećao svakomu, koji ga bude virno opslužio.

Na evangjelje.

Tvoje su riči u svetom evangjelju zabilježene. Bože moj, tvoj prislatki Sin je izjavio ih na spasenje svita. Ustajem dakle, da prid licem neba i zemlje iskažem, da u cilom svojem životu po slavnim putovima tvoje svete istine hoću hodati i izdahnuti. Označio sam čelo mi, usta i prse sa zlamenjem svetoga križa, da hrabro i očito ispovidim prid cilim svitom, da ću se samo tvoga zakona držati i samo njega sliditi. Ti, o neprivarljiva istino i neizmirna dobroto, na to nas učiš, da uzmem na se svoj križ, i da tvoje stope slidim. Virujem, o Isuse, sav tvoj nauk, i evo tvrdo odlučujem, da ću s tvojom pomoću živiti i umriti, kao pravi kršćanin u krilu svete majke katoličke crkve.

Učvrsti me dakle u tvojoj svetoj viri, da mi se život sa svetom vi-

rom slaže, i da ti na ovom svitu virno služeći, dostojan budem jednoć u nebu se s tobom sjediniti. Amen!

Veliko virovanje (Kredo).

(Katkad se izostavi.)

Virujem u jedinoga Boga, Oca svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje, sviju stvari vidivih i nevidivih. I u jednoga Gospodina Isusa Krista, Sina Božjega jedinorogjenoga i oda Oca rogjenoga prije sviju vikova. Boga od Boga, svitlost od svitlosti, pravoga Boga od Boga pravoga, rogjena ne stvorena jednobitna s Ocem, po kojemu je sve stvoreno. Koji zaradi nas ljudi i našega spasenja radi sigje s nebesa *i uputi se po Duhu svetomu iz Marije divice i učini se čovikom.* Propet takogjer zaradi nas pod Poncijem Pilatom, mučen i pokopan. I uskrsnu treći dan polag pisma. I uzigje na nebesa, sidi ob desnu Ocu. I opet će doći u slavi suditi žive i mrtve, njegovu kraljevstvu

ne će biti konca. I u Duha svetoga, Gospodina oživljujućega, koji ishodi od Oca i Sina, koji se s Ocem i Sinom zajedno časti i slavi, koji je govorio po prorocima. I u jednu svetu katoličku i apoštolsku crkvu. Ispovidam jedno krštenje na oproštenje griha. I čekam uskrsnuće mrtvih i život budućega vika. Amen.

Na prinos (offertorium).

Tri prikazanja zasluga Isukrstovih prisvetom Trojstvu.

(Kad misnik otkrije kalež.)

1. Prikazujemo prisvetoj Trojici zasluge Isukrsta u zahvalu pridragocine krvi, što no je proli Isus za nas; a po zaslugama njegovim molimo ponizno njegovo božansko Veličanstvo, da nam prosti naše grihe.

2. Prikazujemo prisvetoj Trojici zasluge Isukrsta u zahvalu njegove pridragocine smrti, što ju je za nas na križu podnio; a po njegovim zaslu-

gama molimo ponizno njegovo božansko Veličanstvo, da nam otpusti kazne, što smo ih zaslužili svojim grisima.

3. Prikazujemo prisvetoj Trojici zasluge Isukrsta u zahvalu njegove neizrecive ljubavi, kojom sagje s neba na zemlju, e da uzme ljudsko tilo, da trpi i umre za nas na križu; a po njegovim zaslugama smirno molimo njegovo božansko Veličanstvo, da privede naše k duše nebeskoj slavi iza naše smrti.

(Svaki put 100 dana: u misecu potpuno.)

Na «molite braćo» (orate fratres).

(Kad misnik opere ruke.)

Vični Bože, u jedinstvu ciloga dvora nebeskoga i sa prisvetim srcima Isusa i Marije, želio bih, da sam ti prikazao i da ti prikazujem od vika pa po sve vike vikova, pridragocinu krv Gospodina našega Isukrsta, neizmirne zasluge njegove i zasluge crkve u naknadu za grihe naše i svega svita; za oslobogjenje svih

duša iz čistilišta i za hvalu za sve darove sadašnje i buduće, što si ih dao nama i svima; u zahvalu za milosti i milosrgja, što no su tebi na veću slavu, a na veću posvetu svih duša u sadašnjim nevoljama, premda smo zaslužili tvoje božanske bičeve; i u zahvalu što si od ciloga svita učinio jedan ovčinjak i jednoga pastira, da uzmognemo živiti u viri, ufanju i ljubavi našega Gospodina Isukrsta na zemlji, te da zapivamo jedared na vike tvoja milosrgja na nebu. Amen.

(7 godina i 7 četrdesetnica svaki put.)

Pridslavlje.

Doista je vridno i pravedno, dostojno i spasonosno, da te vazda i svuda hvalimo: Gospodine sveti, Oče svemogući, vični Bože. Koji sa jedinorogjenim Sinom tvojim i Duhom svetim, jedini si Bog i jedini Gospodin: ne po jedinosti osobe, već po Trojstvu jedne bitnosti. Što naime o tvojoj slavi po tvojem objavljenju virujemo, isto

o Sinu tvom, isto o Duhu svetom brez razlike priznajemo. Da se po ispovidanju pravog i vičnog božanstva, u osobama svojstvo, u naravi jedinstvo i u veličanstvu slavi jednakost. Što ga slave angjeli i arkangjeli, Kerubini i Sefarini, koji ne pristaju danomice klicati u jedan glas, govoreći:

Svet, Svet, Svet.

Svet! Svet! Svet! Gospodin Bog vojskâ. Puna su nebesa i zemlja slave tvoje.

Slava Ocu, slava Sinu, slava Duhu Svetome!

(Po 100 d. proštenja tri puta svake nedilje, potpuno u misecu jedared.)

(Klekni i ostani klečeć do posli pričesti.)

Počima se skromna misa.

(Govori sa misnikom.)

Tebe dakle, primilostivi Oče, po Isusu Kristu, Sinu tvojemu, Gospodinu našemu, ponizno molimo i prosimo, da primiš i blagosloviš ove poklone, ove

darove, ove svete, neoskrvnjene žrtve, koje ti prinosimo, ponajprije za tvoju svetu katoličku crkvu, koju da bi dostojao po svitu umiriti, obraniti, ujediniti i upravljati zajedno sa slugom tvojim, papom našim, s biskupom našim i sa svim pravovirnima te štovateljima katoličke i apoštolske vire.

Molitva za žive.

Spomeni se, Gospodine, slugâ i službenica tvojih (ovde spomeni, što prosiš) i svi prisutnih, kojih ti je vira i pobožnost poznata, za koje mi prinosimo, ili koji ti prinose ovu žrtvu zahvalnicu za sebe i za sve svoje, za otkupljenje duša svojih, za nadu spasenja i blagostanja svoga, te koji prinose zavitne žrtve i molitve tebi, pravomu, vičnomu i živomu Bogu.

U zajednici svetih štujemo ponajprije uspomenu slavne, vazda divice Marije, majke Boga i Gospodina našega Isukrsta, ali i blaženih tvojih apostola i mučenika i svih sveti tvojih, po čijih

zaslugah i zagovoru udili nama, da nas u svem okruži pomoć tvoje zaštite. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Ovaj dakle prinos službeništva našega i ukupne obitelji, molimo, Gospodine, da ublažen primiš, te da dane naše u tvojem miru ravnaš, pa da zapovidiš, da mi budemo sačuvani od vičnoga prokletstva, te pribrojeni stadu tvojih odabranika. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Ovu žrtvu, Bože, molimo, da se udostojiš učiniti u svem blagoslovljenom, upisanom, odobrenom, razložnom i primljenom, da nam bude tilo i krv pridragoga Sina tvoga, Gospodina našega, Isusa Krista.

Pritvorba.

Koji dan prije muke svoje uze kruh u svete i časne ruke svoje i uzdignuv oči k tebi, Bogu Ocu, svomu svemožnomu, tebi zahvaljujući, blagoslovi, prilomi i dade učenicima svojim gova-

reći: «Uzmite i blagujte od ovoga svi: *jer ovo je tilo moje.*»

Kada se podiže prisveto tilo.

O, Isuse! tebi živim. O, Isuse! tebi umirem. O, Isuse! tvoj sam u životu i smrti!

Izmegju podizanja sv. tila i krvi.

Sličnim načinom, pošto blagovaše uze i ovaj prislavni kalež u svete časne ruke svoje takogjer zahvaljujući tebi, blagoslovi i dade učenicima svojim govoreći: «Primite i pijte iz njega svi! *jer je ovo kalež krvi moje novoga i vičnoga zavita, tajna vire, koja će se za vas i za mnoge proliti na oproštenje griha.* Ovo koliko god puta činili budete, činit će te na moj spomen.»

Kada se podiže sv. krv.

O, vični Bože! prikazujem ti dragocinu krv Isusa Krista, kao zadovoljštinu za moje grihe i za potribe majke crkve (100 dana proštenja).

Posli sv. pritvorbe.

Zato i spominjući se mi, sluge tvoje, Gospodine, a i sav puk sveti tvoj, istoga Krista Sina tvojega, Gospodina našega, tako blažene muke i uskrsnuća od mrtvih, ali i slavnoga uzašašća na nebesa, prinosimo prislavnomu Veličanstvu tvojemu od tvojih poklona i darova žrtvu čistu, žrtvu svetu, žrtvu neokaljanu, kruh sveti vičnoga života i kalež spasa vičnoga.

Udostoj se pako pogledati na njih milostivim i vedrim licem i primiti usrdno, kao što si se udostajao ugodno primiti darove diteta svojega pravednoga Abela i žrtvu patrijarhe Abrahama, i koju ti prinese tvoj veliki svećenik Melhisedek, svetu žrtvu, neokaljani prinos.

Ponizno te molimo, svemogući Bože, zapovidi, da bude ova žrtva prinešena po rukama svetoga tvojega Angjela na uzvišeni oltar tvoj, prid lice božanskoga Veličanstva tvojega, da svi, koji

učestvujući kod ovoga žrtvenika primimo prisveto tilo i krv Sina tvojega, svakim se blagoslovom nebeskim i milošću napunimo. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Spomen za umrle.

Spomeni se, Gospodine, sluga i službenica svojih J. J., koji su prid nama otišli sa znakom vire i počivaju u snu mira. — Ovim i svim, koji u Kristu počivaju, da dogju u misto okripe, svitla i mira, da dopustiš molimo po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Nama takogjer grišnicima svojim slugama, koji se u tvoje veliko milosrgje pouzdajemo, udostoj se darovati, Gospodine, dio niki i združenje sa svetim tvojim apoštolima i mučenicima i sa svim svetima tvojima. Primi nas u njihovo društvo, ne kao sudac zasluga naših, već kao darovnik milosti. Po istom Kristu Gospodinu našem, po kojem, Gospodine, sve ovo vazda

dobro stvaraš, posvećuješ, oživljuješ, blagosivlješ i daješ nama.

Po njemu, s njim i u njemu je tebi Bogu Ocu svemogućemu u jedinstvu Duha svetoga, svaka čast i slava u sve vike vikova. Amen.

Pomolimo se! Spasonosnim naukama i Božjom odredbom podučeni usugjujemo se moliti: «Oče naš...» Amen.

Izbavi nas, molimo te, Gospodine, od svih zala prošlih, sadanjih i budućih: te po zagovoru blažene i slavne vazda Divice, majke božje, Marije, tvojih svetih, podili milostivo mira u naše dane, da pomoću tvojega milosrgja ojačani budemo, čisti vazda od griha i svake smetnje slobodni. Po istom Gospodinu našem Isusu Kristu, koji živi i kraljuje u jedinstvu Duha svetog po sve vike vikova. Amen.

Mir Gospodinov budi vazda s nama! (Misnik spusti ulomak sv. tila u prisv. krv.) Ovo mišanje i posvećenje tila i krvi, Gospodina našega Isusa Krista, budi nama, koji ga primamo, za život vični.

Priprava na sv. pričest.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, smiluj nam se. Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, smiluj nam se. Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, daruj nama mir.

Gospodine Isuse Kriste, koji si apostolima svojim rekao: mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem, ne gledaj na moje grihe, nego na viru crkve svoje, pa se udostoj po svojoj volji umiriti ju i ujediniti, koji živiš i kraljuješ Bog po sve vike vikova. Amen.
(Ova se molitvica izostavi u misi za pokojne.)

Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga živoga, koji si po volji Oca uz sudilovanje Duha svetoga svojom smrću svitu život dao, oslobodi me ovim svojim prisvetim tilom i svojom krvlju od sviju mojih griha i od sviju zala; i učini, da po tvojim zapovidima uvik živim; i ne dopusti, da se ikada od tebe odilim, koji s istim Bogom Ocem i Duhom svetim živiš i kraljuješ, po sve vike vikova. Amen.

Primanje tvoga tila, Gospodine Isuse Kriste, koje se ja nevridnik usugjujem primiti, neka mi ne bude na odsudu i prokletstvo, nego po milosti tvojoj neka mi bude obrana duše i tila, i lik spasa, koji živiš i kraljuješ, s Bogom Ocem u jedinstvu Duha svetoga Bog po sve vike vikova. Amen.

Kad se misnik pričešća.

Kruh nebeski primit ću, te prizvati ime Gospodina.

Kad se zvoni reci triput s misnikom:

Gospodine nisam dostojan, da unigješ pod krov moj, samo reci rič i ozdravit će duša moja.

Tilo Gospodina našega Isukrsta, nek mi čuva dušu za život vični. Amen.

Dušo Isusova posveti me;
Tilo Isusovo spasi me;
Krvi Isusova napoj me;
Vodo iz prsiju Isusovih operi me:
Muko Isusova pokripi me:
O dobri Isuse! usliši me:
U rane tvoje sakrij me:
Odilit se od tebe ne pusti me:
Od zla neprijatelja brani me;

Na čas smrti zovni me:
I zapovídi, da dogjem tebi,
Da te sa svetimi hvalim
Na sve vike vikova. Amen.

O, Isuse! koli si dobar i ljubezan napram onima, koji te sa svim srcem traže; koli si sladak i mio onima, koji te imaju i uživaju! Znam ja dobro, da mi moji grisi ne dopuštaju, da te sada u istinu u se primim; al i ti znaš, Isuse, da se za svoje grihe kajem; da te ljubim ili barem želim ljubiti, i da za tobom hlepim, kao jelen za vrilom vode.

Ne uskrati mi bar mrvicâ, što od tvojega svetoga stola padaju. I ako nije dostojna duša moja, da u nju unigješ, a ti samo reci milostivo rič, i ozdravit ću na duši i tilu. Grlim te, o, Isuse! Očisti me od svih griha; izliči mi moje rane; ojači mi slabost, obnovi i oživi mi duh svojom nebeskom milošću; daj mi jakost, da zlo nadvladam, da dobro činim, u savršenosti stališa svoga dan na dan napredujem, da mogu u istinu kazati: Ja

istina živim, no ne ja nego Krist živi u meni. (Ustani.)

(Ako se i puk pričešća, moli se k prisv. sakramentu oltara.)

Poslidnja misna molitva.

Primi, o prisveto Trojstvo, svršenu službu svećeničku i uzmi milostivo žrtvu, što ti prikazasmo, da nama i svima, za koje bi prikazana, bude na pomirbu i na spas. Po Isukrstu Gospodinu našem. Amen.

Blagoslovio nas svemogući Bog Otac † i Sin † i Duh sveti †. Amen.

Poslidnje evangjelje.

Isuse, vična riči Očeva! Iz ljubavi k nam postao si čovikom od pričiste divice Marije, da nas otkupiš i spasiš. Ti si na svit došao kao pravo svitlo, da nam pokažeš put spasenja i vičnog života. Vodi nas po svih naših putevih, da nas ne zaokupe tmine te nas na stranputice ne zavedu. Vodi nas putem tvojih zapovidi, da sveto živimo i blaženo umremo. Amen.

Molitva posli mise.

Vični Oče, prikazujem ti žrtvu, kojom se sâm žrtvovao na križu, a sad ju obnovio na ovome oltaru tvoj priljubljeni Sin Isus, a prikazujem ti je u ime svih stvorova s misama, što su se služile i što se služe po svem svitu, e da ti dadem poklon i čast, koju zaslužuješ, da ti dostojno zahvalim za nebrojena dobročinstva tvoja, da ublažim srdžbu tvoju za tolike naše grihe, dadem zadovoljštinu za nje, pak da te umolim za sebe, za cilu crkvu i za sav svit i za blagoslovljene duše u čistilištu.

(300 dana proštenja pod misom.)

Molitve posli male mise.

Svećenik triput moli s pukom:- «Zdravo Marijo», zatim :

Zdravo kraljice, majko milosrgja! živote, slasti i ufanje naše, zdravo! K tebi vapijemo prognani sinovi Eve, k tebi uzdišemo cvileći i plačući, u

ovoj dolini suza. Svrni dakle, zagovornice naša, milosrdno svoje oko na nas te nam posli ovoga izagnanstva pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje. O blaga, o mila, o slatka divice Marije!

V. Moli za nas, sveta bogorodice:

R. Da postanemo vridni Isukrstovih obećanja.

Pomolimo se. Bože utočišće i jakost naša, pogledaj milostivo na tvoj vapijući puk, te po uticanju slavne i pričiste blažene Divice Marije bogorodice, svetog Josipa zaručnika njezinog, blaženih apostola Petra i Pavla, i svih sveti, poslušaj milosrdno i dobrohotno molitve, koje ti za obraćenje grišnika, za slobodu i uzvišenje svete Majke Crkve prikazujemo. Po Isukrstu Gospodinu našem. Amen.

Sveti Mihajlo Arkangjelu, brani nas u borbi, budi nam zaštita proti zloćestoći i zasidam gjavla. — Zapovidao njemu Bog; to ponizno molimo, i ti vogja nebeske vojske, Sotonu i ostale

neprijateljske duhove, koji na propast duša svitom lutaju, božjom kripošću u pako rini. Amen.

Srce Isusovo prisreto! (triput). Pomiluj nas.

Dilo vire.

Virujem tvrdom virom Bože moj! da si jedan u biću, a troj u sopstvih. Otac, Sin i Duh sveti. Virujem, da si sviju stvoritelj, upravitelj i poslidnja svrha. Dobrih u vičnjem kraljestvu nadaritelj, a zlih osvetitelj. Virujem, da drugo sopstvo božanstveno za naše spasenje jest se uputilo, muku podnelo i na križu umrlo. Virujem duše neumrlost, i da je milost Božja, koja se po dostojanstvih Isukrsta dobiva, za spasenje naše potribita. Jednom ričju virujem sva ona, koja nas rimska obćena crkva uči da virujemo, bila ona opisana, bila samo izručena. Sva ova zato virujem, zašto si ti ova očitovao, Bože moj! Koji si neizmirna istina i mudrost, slidećim načinom niti možeš privaren biti, niti koga privariti.

Dilo ufanja.

Ufam se i cilovitim uzdanjem čekam od tvoje neizmirne milostivosti, jakosti moja! Bože moj! po dostojanstvih Isusa Krista milost, oproštenje i tebi ugodno življenje; u viku slidećemu vikovno blaženstvo, u komu tebe kano najveće dobro moje viditi i ljubiti gorućim srcem zahtivam. Ova zato se ufam, jerbo si ti obećao, koji si neizmirna virnost i svemoguć u ispunjenju obećanja tvojih.

Dilo ljubavi.

Ljubim te, o sviju stvorenja Gospodine Bože! sa svim srcem mojim svrhu svega; zašto ti sam u sebi brez pomoći svakoga izvanskoga dobra, radi neizmirne izvrstitosti tvoje neizmirno dobro jesi: i tako svake ljubavi svrhu sviju pridostojan. Ljubim kako sebe istoga, radi tebe, Bože moj! i iskrnjega moga, i pripravan sam dvostruku ovu ljubav dilom potvrditi, po opsluženju zapovidi tvojih, Bože moj!

Iz ove prama tebi ljubavi ganut, Bože moj! kajem se sa svim srcem za sve grihe moje, što sam š njima tebe, o neizmirno dobro! koga svrhu sviju stvari ljubim, uvridio; mrzim na njih, kako na najveće zlo. Oh, da mogu učiniti, da te ne budem nikada uvridio! Obećajem srčanom odlukom, uzdajući se u milost tvoju, da ću život stanovito poboljšati, i zajedno da ću se istinito služiti na ovu odluku pristojnim stvarima. Gospodine! budi milostiv meni nevoljnom grišniku. Amen.

Sakramenti.

Po istočnom grihu Adama izgubio je čovik milost Božju, a s njom svetost i pravednost; al po zaslugama Gospodina Isukrsta možemo doći natrag u milost Božiju, a sridstva su na to sakramenti. Milost Božija je od dvi vrsti: 1. dilujuća milost, koja čovika na dobro pripravi, pobugjiva i za obvršivanje pomaže; 2. posvećujuća milost, koja čoviku grihe tare, njega ponovi, opravda prid Bogom milim učini, za sina božjeg i za baštinika raja nebeskog postavi. Milost je za spasenje neophodno potribita; a mi ju možemo zadobiti i uzdržati ako usprimamo sakramente.

Sakramenat ili otajstvo je vidivo zlamenje nevidive milosti od Gospodina Isukrsta za naše posvećenje naregjeno. Sakramenti od naregjenja Isu-

krstovog i njegovih zasluga imadu svoju snagu i kripost. Gospodin Isukrst je naredio sedam sakramenata, kako slide: 1. Krštenje. 2. Krizmanje. 3. Tilo Isusovo. 4. Pokora ili sveta ispovid. 5. Poslidnje pomazanje. 6. Sveti red. 7. Ženidba.

I. Sakramenat sv. krštenja.

Krštenje je sakramenat, kojim se čovik vodom i riču Božjom od svakoga griha čisti i u Isukrstu na život vični priporagja i posvećuje. Sakramenat sv. krštenja daje čoviku ove milosti: 1. čisti ga od istočnog griha što ga Adam učini, i prišao na sve ljude, i od svih griha, koje je možda prije krštenja počinio: 2. oprašta mu vičnu, t. j. paklenu i vrimenitu kaznu (kaštigu) griha, da, ako bi posli krštenja, ne sagrišiv više, umro, išao bi ravno u nebo: 3. priporagja ga na novi, vrhunaravni život te postaje dite Božije i zadobije pravo na kraljevstvo nebesko: 4. biliži njegovu dušu neizbrisivim biljegom tako, da ovaj sakramenat nikad više izgubiti ne može, nego čini ga vidljivim članom crkve Isusove, te ga kao takova vežu njezini zakoni, dobiva pravo, da valjano i korisno može primati druge sakramente, i postane dionikom drugih crkvenih duhovnih dobara.

Da se Bogu za sve ove milosti zahvališ, na godišnji dan krštenja ispovidi se i pričesti i posli pričesti obnovi svoj krsni zavit ovako:

Obnova krsnoga zavita.

Svemogući vični Bože! Kao u svetome krštenju i sada ti se iznova zavirujem, te se odgovaram gjavla i svih njegovih dila i svih njegovih raskoši. Virujem u Boga Oca svemogućega, stvoritelja neba i zemlje! virujem

u Isukrsta, Sina njegovoga jedinoga, Gospodina našega, rogjena i mučena; virujem u Duha svetoga, svetu crkvu rimsko-katoličku, svetih općenje griha oproštenja, tila uskrsnuće i život vični. Virujem, da je Isus Krist u prisvetom oltarskom sakramentu s dušom i tilom, s tilom i krvlju, s Božjom i čovičjom naravju. Virujem i sve drugo, što nam sveta mati crkva katolička virovati pridlaže. Iznova obećajem ovoj svetoj i nepogrišivoj crkvi virnost i poslušnost, te da ću kao pravo dite svete matere crkve, njezine zapovidi uvik obdržavati; i čvrsto odlučujem, da ću kao pravi katolik do poslidnjega časa živiti i umriti.

Zahvaljujem ti iz dna srca, Bože, Oče nebeski! što si mi milostivo dao, da virujem u te i u tvojega Sina Isusa Krista, Gospodina našega, i u Duha svetoga, i što si mi dobrostivo udilio, da sam se u tvojoj svetoj i nepogrišivoj crkvi rodio! Klečeći prid tobom, obećajem ti prid svima angjelima i svecima, virnost na vike, koju su ti u ime moje drugi kod krštenja mojega zavitovali. Ojači me, Gospodine, svojom milošću! Čuvaj me u svih mojih napastih! Daj, da prije umrem, nego ti neviran budem! Udili mi milost, da ričju i činom svoju viru uvik zasvidočavam, te me k sebi uzmi u život vični, kada bude sveta volja tvoja.

Krštenje u nuždi.

Kad dite ne bi moglo dočekati krštenje u crkvi; svaki čovik može valjano krstiti, samo neka ima odluku činiti po nakani svete crkve. S vodom polij ditetu glavu triput i megjutim spomeni mu ime i reci: *«I. ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha svetoga».*

II. Sakramenat sv. krizme.

(Potvrda.)

Potvrda je sakramenat, u kojem se pokrštenom čoviku polaganjem biskupovih ruka, mazanjem sv. krizme i molitvom daje Duh sveti, koji ga jači, da može svoju viru stalno ispovidati i po njoj živiti. Moraš biti čist od svakog smrtnog griha: i samo se jedared krizmati. Uslid toga sv. potvrda daje ove milosti: 1. umnožava u nama milost posvećujuću: 2. daje nam Duha svetoga, koji nas jači, da možemo svoju viru javno priznavati i po njoj živiti. Prije i posli potvrde moli molitve, što su na čast Duhu svetomu, na str. 105.

III. Sakramenat sv. pokore.

Pokora (ispovid) kao otajstvo jest sakramenat novoga zakona, naregjen od G. Isukrsta, u kojem svećenik misto Boga oprašta grihe posli krštenja učinjene, ako se grišnik za nje skrušeno pokaje, iskreno ih ispovidi, te ima pravu volju za nje udovoljiti. Prema tomu po sakramentu pokore dobiva se: 1. oproštenje od svih posli krštenja učinjenih griha, kao i za iste zaslužene vične kazne; 2. prema većoj miri pokajanja umanjuje se i vrimenita kazna, koju moramo ili na ovom svitu ili na drugom u čistilištu pritrpiti, da zadovoljimo pravdi Božijoj; 3. oživljuju se dobra dila učinjena u milosti Božijoj, ali posli

po teškom grihu izgubljena; 4. umnaža se posvećujuća milost u onima, koji taj sakramenat u milosti Božjoj primaju; 5. daju se posebne milosti, da se pokornik može čuvati griha i ustrajati u dobru.

Sakramenat pokore ima pet dilova: 1. ispitivanje savisti; 2. pokajanje; 3. odluka; 4. ispovid; 5. pokora ili zadovoljština.

Ispovidna pobožnost.

Prije ispovidi.

Prije ispitivanja savisti.

Molitva k Ocu nebeskom.

Stvoritelju Bože i Oče! evo mene nevoljna grišnika, poput rasipnika Sina, strašeći se i bojeći tvoga pravednoga suda, al i ufajući se u tvoje neizmirno milosrgje, k tebi se utičem i povraćam iz ropstva griha smrtnoga i nevolje duševne.

Gori mi lice od sramote, kad pogledam na se. Gle izgubih dragocino odilo posvećujuće milosti, izgubih nebesku baštinu, izgubih dostojanstvo posinstva Božijega i plemenitu lipotu. Ja, grišno tvoje dite, brezumno ostavi moju očinsku kuću, otkinuo sam se

od tvoje svete volje daleko u kraljevinu griha, rasuo sam tvoje darove, svetu ljubav i ufanje, po ružnim grisima ropstva gjavolskog dopao, i pod grdnim jarmom hranio sam sramne živine svojih strasti i željah se izdovoljiti spirinama njihovima.

O! u kakvo žalosno stanje sam pao, ma da sam kadgod tvoje obljubljeno dite bio, o Bože moj! Izgubio bih se u njem sigurno, da tvoja neizmirna dobrota nije uspirila u meni onu iskricu vire, ono maljušno ditinsko čuvstvo, koje si mi po svetim sakramentima u srce usadio.

Baš ova vira, ovo ufanje me hrabri i sokoli, da se k tebi povratim; jer virujem i priznajem, da je tvoje milosrgje neizmirno, veće nego moja zloća a ti i u ubogom prosjaku pripoznaješ svoje obljubljeno dite.

Oče, grišio sam proti tebi, već nisam dostojan, da mene ditetom svojim nazivaš! Al spomeni se, molim, tvoje breskrajne dobrote, koju si mi od vika

iskazao, i ne odbaci me na vike od sebe.

Od vika si me ljubio, zato si me milostivo prizvao k sebi. Ništa bijah, stvorio si me na tvoju sliku i priliku; rob gjavola bijah, sin tvoje srdžbe, a ti si me po dragocinoj krvi tvoga jedinka Sina otkupio od ropstva griha, i učinio me po krštenju obljubljenim sinom, i primio me za svoga naslidnika, sve do dana opsipao me nebrojnim blagoslovom i milostima. Ne ima angjeoskog uma, koji bi ti za tvoju ljubav i dobrotu dostojnu hvalu dati mogao.

Priznajući svoju grišnost od stida vapim s prorokom: «Ko sam ja, da si se spomenio mene?» Samo je dilo tvoga milosrgja, što se do sad nisam izgubio, da si me i pokraj mojih nebrojenih griha sve do sada u životu zadržao, još me natrag k sebi pozivaš. Čime ću ti se za sve ovo zahvaliti?

Ah što bi bilo od mene, da sam u

grihu umro i da sam kao izdajica i uvriditelj prid tvoj sud dospio.

Jest, o dobrostivi Bože, pripoznajem i ispovidam, da me je samo tvoja milost poštedila, što još nisam sahranjen u vićnom ognju pakla, da još imam časa i prigode za grihe se pokajati, ispoviditi ih i za njih zadovoljiti.

Hiljadu i hiljadu ljudi umrlo je u grihu, od tvoje pravedne srdžbe taknuti dospiše u vičnje paklene muke; mene pako, koji sam valjda veće i više grišio protiv tebe nego oni, poštedio si i ne po zaslugi, već po milosrgju svomu si postupao samnom. Neka te slavi i hvali zato svako stvorenje do vika! Primi, nebeski Oče, u ime zahvalnosti dragocinu krv božanskoga Spasitelja, koju je on za me i za moje spasenje na sramotnom drvetu križa prolio; primi ju i za naknadu i budi milostiv meni, nevoljnom grišniku. Amen.

Gospodinu Isukrstu.

Milosrdni Isuse, ti si za me s neba sišao i čovikom postao, da mene grišnika spasiš. Priveliko svidočanstvo tvoga milosrgja jest sveto otajstvo pokore, po kojem možemo oproštenje svojih griha zadobiti. Hvalu ti dajem od svega srca za tvoju neizmirnu dobrotu i milosrgje; al ujedno te i molim, daj mi dovoljne kriposti, da k ovom spasonosnom i potribitom otajstvu dostojno pristupim. Prosvitli mi po milosti Duha svetoga pamet, da sve moje grihe dobro upoznam, ohrabri mi volju, da se za njih pravo i skrušeno kajem, rukovodi i potpomaži mi jezik, da ih čisto, iskreno ispovidim, okripi mi odluku, da za njih potpuno zadovoljim.

Pogledaj na me Isuse Kriste, kao kadgod na sv. Petra u Pilatovom dvoru, kao na razbojnika na križu. Gani mi srce na skrušenost i na beskrajno ufanje prama tebi, da tako oplačem grihe svoje, kao sveti Petar, i da sa

razbojnikom pokornikom oproštenje postignem. Amen.

Duhu svetomu.

Dogji Duše sveti, prava svitlosti razuma, prosvitli, molim te za prigorku muku i smrt Gospodina Isukrsta tmine mojeg uma, da tako upoznam moje grihe, kao što bih morao pripoznati prid sudom svemogućega, strogoga i pravednoga sudca, ako bih morao u ovaj čas prid njegovo lice pristupiti.

Dogji, Duše neizmirne ljubavi, i užgaj u srcu mome plamen božanske ljubavi, i gani ga na pravu skrušenost, da se za grihe moje od sveg srca kajem i na njih omrznem. Amen.

Bl. divice Marijo, sv. Josipe, zaštitniče moj, kojega ime nosim, ti angjele čuvaru i vi svi angjeli i sveci Božiji, budite mi sad u pomoći, da dostojno, pozorno, pobožno i spasonosno ovu svoju ispovid učinim. Amen.

Ispitivanje savisti.

Ovde sad skupi grihe u pamet, što si sagrišio proti Bogu il iskrnjemu tvojemu; a osobito promisli, jesi li zanemario dužnosti tvojega stanja. I onda se spomeni, da si po grihu neposlušan bio Bogu, od koga si sve tvoje dobio: Bog je pravedan i odsudio bi te na pakao, al je Isus za grihe muku podneo, i umr'o i za njegovu volju će ti Bog oprostiti. — Pokaj se dakle za grihe ne samo ričima, nego i srcem.

Skupi grihe u pamet.

Najprvo se spomeni, kada i kako si se poslidnji put ispovidio? Jesi li dobro skupio grihe u pamet, da nisi li štogod izostavio nehotice ili može bit baš svojevoljno zbog stida ili bojaza? Jesi li imao iskrenu odluku dosadašnji grih ostaviti? Jesi li izvršio pokoru?

Zatim promisli, šta si sagrišio?

Proti prvoj zapovidi Božijoj griši onaj, ko se mladom misecu klanja, il ko viruje u kaku vračku, san ili gatanje; ili druge nauči na to; ko se tuži na Boga u nevolji; ko propusti svoje molitve; ko se svetim stvarima i slugama Božijim ruga, o njima ružno pripovida; ko pristaje nuz ljude, koji su proti vire. I kaži koliko puta.

Proti drugoj zapovidi Božijoj: grih je psovati Boga Isusa, Kristuša, Božić, Svece «Ko te stvorio», «Ko te smislio», «Posvetio», krst, zakon, viru . . ili druge svete stvari; veći je grih to sramotski zapsivati, nego samo spomenuti; griši, ko uzalud spominje ime Božije, ko se uzalud ili za grih zakune; ko kune sebe il drugog, ili ko svoj zavit il zakletvu hotice pogazi. Kaži, koliko puta?

Proti trećoj zapovidi: griši, ko u nedilju il zapovidnu svetkovinu radi, ili ju grišnim vladanjem obešćasti.

Proti četvrtoj zapovidi: griše *mlagji*, ako ne poštivaju svoje starije, ako ih u starosti i u bolesti ne dvore, ili im zlo žele. — A *stariji* griše, ako im dica ne žive po zakonu Božijem, igju u rgjavo društvo, ako u kući trpe rgjavih riči, ili sami zao primer dadu, ako dičiji grih ne karaju; ako svoju dicu il pogodnike ne šalju na misu il na ispovid.

Proti petoj zapovidi Božijoj: «Ne ubi», griši onaj, ko drugog ubije, udari, svagja se, ko je u omrazi, na drugog se ljuti, rasrdi, kune, ruga se i ismijava.

Proti šestoj i devetoj zapovidi: griši onaj ko sramotski govori, piva, pripovida ili rado sluša; ko sramotno mišljenje ne izbaci iz glave; ko šta nepošteno gleda; ko bludnost uradi od naravi sam ili s drugim. Grih je ići na divan il siditi. Griši ko to želi, traži, i ne biži od tog. Smrtno griši, ko ne živi u ženidbenom stanju po naredbi božijoj vračajući ili čuvajući se ili ma kako zamet zapričući. Griši, ko drugog na grih poželi ili napastuje. Jesi li grišio sam, ili s drugim? Je li bilo nevinčano čeljade? Rod? ili možda živina, s kim si grišio?

Proti sedmoj i desetoj zapovidi: griši onaj ko krade, il drugog privari u novcu il u trgovini; drugom štetu il nepravdu učini, ko ne popravi, što mu štete nanio. Ko veću kamatu uzima od zakonite. — Isto tako griši, ako je samo htio i u srcu na to pristao. Koliko puta?

Proti osmoj zapovidi griši, ko na drugog krivo svidoči, laže; potvori ričju il u mišljenju; drugog kudi, ogovara, za drugim divani; u tugjoj kući grih zametne; drugom se ruga; ili tako šta rado sluša. Koliko puta?

Proti prvoj i drugoj zapovidi crkvenoj: griši onaj, ko nediljom ili zapovidnom svetkovinom ne sluša pobožno cilu misu od svoje krivice. Dakle: ko zanemari misu, ko pod misom divani, ko se od svoje krivice zakasne ili prije svršetka izagje. Smrtno sagriši, ko se misto mise šeta. Koliko puta?

Proti trećoj zapovidi: griši, ko post ne obdržava.

a *proti četvrtoj:* onaj, ko se oko Uskrsa dostojno ne ispovidi i pričesti; *proti petoj:* ko se u Advent il u Korizmu svirkom veseli.

Griši još, ko se hvali il ko je ohol, ili tašt na bogatstvo ili skupo ruvo; ko pripije il drugog opije; ko je tvrdog srca na uboge, ili ko nerazložno svoje dobro troši na skupu nošnju, svilu ili kumašu, ko drugom plaću ukine; griši, ko je zloban i tugjem se zlu raduje; griši, ko se brez posla linčari, ili bi mogao učiniti šta za dušu pa ne će.

Šest griha proti Duhu svetom.

1. Priuzetno se uzdati u milosrgje Božje. 2. Ne ufati se u milosrgje Božje. 3. Protiviti se priznatoj istini. 4. Nenaviditi milost iskrnjemu, od Boga dobivenu. 5. Odbijati tvrdokorno spasonosne opomene. 6. Ostati u nepokornosti do svrhe života,

Četiri u nebo vapijuća griha.

1. Svojevoljno ubojstvo. 2. Sodomski grih proti naravi. 3. Pritisnuće ubogih, udovica i siročadi. 4. Zaustavljanje plaće najmenika.

Devet tugjih griha.

Onaj pada u devet tugjih griha, koji; 1. drugog na grih svituje. 2. Koji drugomu, da grih učini, zapovida. 3. Koji tugjemu grihu privoli. 4. Koji drugog na grih nagovara. 5. Koji tugji grih hvali. 6. Koji tugji grih zataja. 7. Koji tugji grih ne pokara. 8. Koji drugog na grih pomaže. 9. Koji tugji grih brani.

A osobito promisli, jesi li zanemario dužnosti tvoga stališa.



Neposlušan si bio Bogu, od koga si sva dobra dobio; da nije bilo griha, G. Isukrst ne bi muku pod-

neo; svaki grih a i tvoj na novo ga razapinje. Bog je pravedan i odsudio bi te na pakao, al je Isus za grihe muku podneo i umro i za njegovu volju će ti Bog oprostiti; pokaj se dakle za grihe.

Pokajanje i odluka.

(Kad već škupiš svoje grihe, skrušeno se pokaj za njih.)

Smiluj se, o Bože, smiluj se! Isuse, Sine Davidov pomiluj me! A šta uradih proti tvomu veličanstvu ja nevoljni crvić! Grišio sam proti tebe, Bože! Prid svetim licem tvojim sam zlo činio; u oči sam te vrigjao, jer si ti posvuda, znaš i vidiš i najpotajnije moje misli i želje; tebe uvridih, Gospodina smrti i života, koji u svaki čas možeš moje tilo uništiti, a dušu mi u paklene muke odbaciti. O slatki Bože od sveg srca kajem se za svoje grihe, mrzim na njih, jer sam s njima tebe, tako često i jako uvridio, nebo izgubio, pakao zadobio; al osobito kajem se za grihe, jer sam tebe najboljeg Oca, najvećeg dobročinitelja i najlipše dobro, koji si po sebi svake ljubavi pridostojan, uvridio. Zato slatki Bože moj, jako odlu-

čujem, da s temeljitom tvojom pomoću tebe, svake ljubavi pridostojnog Boga, nikada više nikakvim grihom ne ću uvriditi, i odselo da ću se svakoj grišnoj prigodi sa svom svojom snagom uklanjati.

Rani mi srce, o Bože moj, strahom ljubavi tvoje, da plačem i uzdišem vrhu moje nezahvalnosti do poslidnjega časa života moga. Ljubim te, o Bože, od svega srca, vrhu svega, jer si naspram svakog stvora još i prema mojoj grišnoj duši pridobar i milostiv, po sebi pako najveće dobro. Oh, da te nikada uvridio nisam. Pokle je ovo sada nemoguće za odsele odlučujem i čvrsto obećajem, da te više nikada uvriditi ne ću i prije ću umriti, nego se na grih povratiti. Pomozi me u ovoj mojoj odluki o Bože!

Molitve.

Prije nego pristupiš k ispovidniku.

Isuse, sine Davidov, smiluj se meni! Isuse, sine Marijin, budi milostiv meni, nevoljnom grišniku! Isuse, Spasitelju svita, daj da osićam

plod tvoje gorke muke i smrti! Isuse dobri pastiru, podaj mi ponizno i skrušeno srce i ne odbaci me isprid lica tvoga. O Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, skini s mene teško brime mojih griha.

Virujem u te, o vična istino, ufam se u te, o neizmirno milosrgje, ljubim te nada sve, o neizreciva dobroto! Ah, da sam te uvik ljubio, da te nisam nikada uvridio!

O, Gospodine moj, boli me jako i žao mi je od svega srca, što sam te uvridio; ragje ću umriti, nego li tebe ikada više kojim teškim grihom uvriditi. Ne ću više grišiti, ne ću nikada više. Podili mi za to tvoju jaku milost.

O primili Isuse, koji nisi odbacio grišnicu Mandalinu, koji si Petra, premda te je tri put zatajao, milosrdno pogledao, koji si razbojniku ob desnu križa sve milostivo oprostio i raj mu obećao, ne odbaci ni mene! Pogledaj i na me milostivim okom i ukaži mi milost. Budi mi Isus, Spasitelj i Otkupitelj moj. Očisti me od mojih griha, i učini me blaženim, da te uzmognem jednom na nebu hvaliti i slaviti i onde ti se na vike klanjati. Amen.

Ako ti još priostaje vrimena, pripravljaj se na sv. pričest. — A kad dogje na te red, ispovidi se iskreno i čisto; ne kako si našao grihe napisane u knjigi, nego kako si ih prid Božijim licem sam učinio, kako bi ih prid samim Bogom sveznajućim ispovidio, misleć na to, da ti baš ova može biti zadnja ispovid; ne čekaj, da ispovidnik svašta pita, ti sam očituj sve,

Klekni prikrsti se i reci:

Molim vas, Oče duhovni, dajte meni vaš sveti blagoslov, da se ja mogu čisto i pravo ispoviditi.

Ispovidam se Bogu svemogućemu i vama, oče duhovni, koji sidite na Božijem mistu. Ja sam o... bio na ispovidi, od onoga doba ovima sam grisima Boga uvridio.

Tu se ispovidi. Zatim reci pokajanje:

Kajem se za sve grihe moje, male i velike, znane i neznane; ne kajem se, što sam raj izgubio, pako zadobio, već se kajem, što sam pridragóga Boga uvridio. Obećajem se odsele, da volim prije umriti, neg pridragoga Boga uvriditi. Zato molim i prosim, dostojnu pokoru i sveto odrišenje. Amen.

U ime Oca † i Sina † i Duha † svetoga. Amen.

Posli ispovidi.

Pokora ili zadovoljština.

Hvalim te svesrdno, o Bože, što si mi oprostio grihe i primio me natrag u svoju milost Kao što je dobri otac izišao u susrit rasipnomu sinu, kad se je vraćao kući, grlio ga i ljubio, tako si i ti primio mene, pokornika sina svoga. Ne, Gospodine, ne ću ja nikada

pristati hvalit te i slavit, za to, što s mi milostivo oprostio grihe moje.

O, milostivi Isuse, ti me gledaš iz prisvetog sakramenta s oltara; ti znaš, da se kanim poboljšati. Blagoslovi moju odluku i daj mi ispuniti ono, što sam odlučio, te što odlučujem evo još jedan put, da ne ću više grišiti.

O Marijo, pridraga moja majko, zahvali ti Gospodinu Bogu, misto mene, za priveliko njegovo milosrgje, što me je opet uzeo za svoga sina. O, angjele čuvaru i ti sv. Josipe i vi svi sveti hvalite i slavite Gospodina i njegovu breskrajnu ljubav kroz sve vike vikovu. Amen.

Sada svrši, ako možeš od ispovidnika naloženu ti pokoru, a onda ju svako Bogu priporuči.

Primilostivi Bože, svoju pokoru, koju mi je ispovidnik naložio, a koju sam ja sad izvršio, sjedinjujem sa svimi pokorničkimi dili, koja su ma gdi u kršćanskom svitu učinjena, pa ti ju prikazujem moleći te, da ju po neizmirnih zaslugah Isukrsta, Sina tvoga, Gospodina našega i po zagovoru bl. divice Marije i sv. Josipa i svih svetih, milostivo primiš, tako, te mi bude na spas duše moje. Amen.



IV. Sveta pričest.

Naš primilostivi Gospodin, potaknut od neizmirne ljubavi prama nama, služeći se svojim svemoguéstvom pritvori na poslidnjoj večeri kruh i vino u svoje tilo i u krv svoju i nama se pridaje u prisvetom sakramentu. Istina, sv. crkva naregjuje, da se pričestimo najmanje jedared na godinu; ali to je, što se ikada može dati manje; a njezina je želja, da se pričešćujemo što možemo više.

Katekizam trientskog sabora veli: «Neka se virnici drže toga, da se sveta pričest često ponavljati mora. Hoće li to biti bolje svakog miseca svake nedilje ili svaki dan, na to se ne može odlu iti opće pravilo, što bi za sve vridilo, al je ipak najsigurnije ono sv. Augustina: «Živi tako, da se svaki dan uzmogneš pričestiti.»

Istina, mi nismo dostojni, da primimo živoga Boga u svoje srce. Ali baš on to želi i hoće; još se i priti vičnom osudom onima, koji ga ne primali u svoje srce. Zato imamo ga primati i često: jer što ga budemo češće primali, to ćemo sve dostojniji postati; jer dobro učinjena pričest hrani dušu, jača je, umnaža u njoj život milosti, gasi žestinu strasti i daje zalog vičnoga života. A u isto doba posvećuje i naše tilo i za njeg je jamac vičnoga života.

Al samo dostojna pričest daje ove milosti; zato, da učinimo dostojnu pričest, imamo se pripraviti i dušom i tilom. Duša nam mora, da je u milosti Božjoj, to jest, da je čista od svakoga smrtnoga griha. Priprava tila u tom je, da smo našte srca, to jest, da nismo od ponoći ništa uzeli ni hrane ni pića; a da smo u što pristojnijoj haljini.

Ko je bolestan na smrt, može se pričestiti u svako doba i da nije našte srca.

Ko bi se pričestio, a da bi znao, da ima na duši, ma i jedan smrtni grih, taj bi doista primio u svoje srce živoga Boga, ali ga ne bi primio na spasenje, nego na osudu, i tim bi učinio najgori grih, što se dade pomisliti.

Posli pričesti bar četvrt sata probavi u svetoj molitvi.

Molitve prije pričesti.

Molitva sv. Ambrozija.

K stolu slatke tvoje gozbe se približujem, milostivi Gospodine Isuse Kriste, boječi se i strašeći; ne uzdam se u svoje zasluge, već ufanje jedino u tvoje milosrgje, dobrotu stavljam. Jer na žalost srce i tilo mnogimi teškim grisima sam ukaljao, dušu i jezik nisam čuvao brižljivo. U ovoj stisci dakle k tebi se utičem, milostivo Božanstvo, strahovito Veličanstvo, k tebi hitim k izvoru milosrgja, kod tebe

tražim lika; pod tvoju obranbu se utičem, i poklem kao sudca podneti ne mogu, uzdišući te molim: budi mi Spasitelj. Tebi Gospodine pokazujem rane svoje, prid tobom ću otkriti sramotu moju. Znam, da su mi grisi mnogi i veliki, bojim se njih, al se ufam u tvoje milosrgje; a ovo ne ima ni kraja ni konca.

Milostivo pogledaj, Gospodine Isukrste, vični kralju, za ljude propeti Bože čoviče! Poslušaj me polag mojeg ufanja u te, i pomiluj me, grišnog i nevoljnog čovika, ti čije milosrgje nikada usahnuti ne će.

Zdravo budi, žrtvo spasonosna, koju si za me i za cilo čovičansko pokoljenje na križu prikazao. Zdravo budi, plemenita i dragocina krvi, koja je iz rana Gospodina našega Isukrsta prolivena i cio svit od griha očistila. Spomeni se, Gospodine tvoga stvora, što si ga s tvojom krvlju otkupio. Kajem se, što sam sagrišio, popraviti kanim, što sam zlo počinio. Skini s mene mi-

lostivi Oče, svaku moju zloću i grihotu, da po tvojoj milosti u tilu i duši očišćen dostojno mogu primiti Sveca svetih; i podaj da pobožno primanje tvoga svetog tila i krvi, kojem i priko moje nedostojnosti pristupiti kanim, bude meni za oproštenje griha, potpuno očišćenje mojih pogrišaka, odgonitelj zlih misli, uzbuditelj dobrih želja, i učinitelj dila tebi ugodnih, sigurna zaštita proti mojih tilesnih i duševnih protivnika. Amen.

Molitva sv. Tome Akvinata.

Svemogući i vični Bože, evo se spremam, da primim prisveti sakramenat jedinorogjenoga tvoga Sina i Gospodina našega Isukrsta; pristupam kao bolesnik k likaru života; kao nečist k vidu milosrgja; slipac k sjaju vične svitlosti, siromah i nevoljnik k vladaru neba i zemlje. Molim obilje tvoga neizmirnoga milosrgja, da se udostojiš izličiti moje bolesti, oprati moje grihe, rasvitliti moje tmine, obogatiti moje siromaštvo, odinuti moju golotinju, da mogu primiti tebe, kruh angjeoski, kralja nada sve kralje, gospodara nada sve gospodare, takovim počitanjem i poniznošću, tako

skrušeno i bogoljubno, tolikom čistoćom i virom, takom odlukom i namirom, koja se pristoji spasu duše moje. Udili mi, da pristupajući k Svetotajstvu tila i krvi Otkupitelja, primim i njegovu milost i kripost. O pridobrostivi Bože! učini da tilo tvojega Sina i gospodina našega Isusa Krista, koji se je utilovio u utrobi Marije Divice, primim na takav način, te dostojan budem dilnik biti njegova otajstvenoga tila, ubrojen u njegove odabrane! O pripoljubljeni Oče! Daj da doprem gore na nebesa, te otkriveno motrim i licem u lice onoga tvoga Sinka, koji s tobom kraljuje po sve vike vikova, i koga sada doli na zemlji skrivena namišljam primiti. Tako budi.

Dilo vire.

Virujem tvrdom virom, Gospodine Isukrste, da si ti u ovom prisvetom sakramentu prisutan pod oblikom kruha, Gospodin moj i Bog moj, pravi Bog i čovik zajedno. Virujem, da si ovde živ i isti, koji si sada ob desnu Oca svemogućega. Ovde je prisveto tilo tvoje, koje je bilo na križu propeto; ovde je sada krv tvoja neprocinjena, koju si za me na križu prolio. Ovde je tvoja

prisveta duša puna milosti i mudrosti u kojoj se nalazi svako blago kriposti i znanja Božjega.

Virujem oba ovom velikom tajnom otajstvu, o božanski Spasitelju, ponizno i priprosto sve, što si nam po svetoj crkvi izjavio, i da virujemo, pridao nam. Što mi sitila ne dokazuju, osvidočuje me tvoja neprivarljiva i istinita rič: osvidočuje me nauk majke crkve nepokolebiv priko sviju vikova.

Dilo štovanja.

Ako pomotrim tvoje veličanstvo i svemogućstvo, Gospodine Isukrste, strah me obuzima; jer, ako Oza ne bojeći se taknuti škrinje zavita, ove praslike oltarskog sakramenta, na mistu izgubi život, kako bih se smio ja s ustima taknuti tvoga svetoga tila, pohrane svake svetosti? Ako puk izraelski nije se smio približati gori Sinajskoj, da primi zakon: kako bih se ja grišnik čovik usudio pristupiti gori tvoje slave, otajstvu tvoga svemogućstva i

istoga zakonodavca i strogog sudca svoga, Gospodara neba i zemlje primiti? Od sebe zaista ne bi smio, o Bože, ako tvoje Veličanstvo ne bi zapovidalo, tvoja neizmirna dobrota ne bi me pozivala.

Poklem me dakle ti prizivaš i govoriš: «Dogjite k meni svi,» evo dakle dolazim, da u tvojoj božanskoj gozbi učestvujem, po njoj sasvim ponovljen u poniznosti i nevinosti tebi sličan postanem.

Dilo poniznosti.

Al, Gospodine, tko sam ja, da k tvojem stolu pristupim, i da u svadbi jaganjca božanskoga, Isukrsta učestvujem? Što je čovik, Gospodine, da ga se ne samo spominješ, nego i jedinca Sina svoga u njegov ukaljan stan pridaješ! Kako može biti to, da Gospodar neba i zemlje u ovu malu kućicu dolazi, ovdi stanuje onaj, koga ni sve sile nebesa shvatiti ne mogu! Prid tobom, Gospodine, ni svitlosti nebeskih zvizda nisu dovoljno čiste, niti su oči Serafina dostojne, da

tebe gledaju; podloge neba prid tvojim licem kreću se i zadrmaju; zemlja se zatrese, a gore se tope. Bože, ako smatram moju nevolju i tvoje Veličanstvo gledim, sramotim se i zastigjujem. Sveti Ivan Krstitelj nije se usudio tebe dodirnuti, ma da je već prije poroda posvećen bio, i nedostojnim se smatrao, tebi obuće poneti. Poglavica apostola i onaj pobožan stotnik nisu se držali dostojnima, da unigješ pod njihov krov. Zakej je bio blažen, što te iz daleka mogao gledati. A ja prah i pepeo, na grih naklono tilo i krv, kako bih se usudio k tebi pristupiti i tvojim svetim tilom i krvlju pričestiti se! Ne strepi brez uzroka moja duša, da tako ne progjem kao na piru onaj čovik, koji zbog nemara svadbenu odiću nije uzeo. Jer, Gospodine, ne mogu tajiti, priznajem, da je kano more moja zloća, kojom sam tvoje božanstvo uvridio. Ja sam, Gospodine, koji sam na veće cinio prah i pepeo, nevoljne stvorove, nego tvoju svetost i dobrotu; još sam te i prezirao,

samo da svojoj opakoj želji udovoljim. Ja sam, koji nisam, Gospodine, ljubio tvoju priveliku ljubav i milosrgje, nisam se bojao tvoje pravednosti, nego nepridomišljeno sam išao po putu zloće na toliko, da mi cio život nije bio drugo, nego usprotivljenje tvojoj svetoj volji i ponavljanje mukâ i svetih rana Sina Božijega.

Kako bih ja dakle usudio se pristupiti k izvoru svake lipote i čistoće i primiti sveto tilo i krv njegovu?

O, Gospodine, prid noge tvoga neizmirnoga veličanstva padam, i priznajem svoju potpunu nedostojnost; prid nebesima i zemljom ispovidam, da ako bih se ma hiljadu godina pripravljao, na doček moga Gospodina i Boga, ne bih bio dostojan pristupiti k ovom božanskom sakramentu.

Dilo ufanja.

Al kuda da se obratim, kome da se utičem, ako ne k tebi, neizmirno milosrgje? Ovo tvoje milosrdje i dobrota

hrabri me i tiši, da i pokraj svoje nedostojnosti ma sa strahom, ali ipak s ufanjem približujem se tebi, o dobrostivi Isuse! Znam, Gospodine, da ti nije običaj ikoga od tebe odbiti, nego svakog sebi prizivaš i grišnike primaš. Ti si sam rekao: «Dogjite k meni svi, koji ste trudni i umorni, ja ću vas utišiti», i «Ko jide moje tilo i pije moju krv, ima vičnji život», i «Ako ne uzjidete tilo Sina čovičjega i ne uspijete njegovu krv, ne će te imati života u sebi». O tebi se navišćuje, da si carinare i javne grišnike primao. Nisi odbio Mandalinu, primio si skrušenog carinara, prislušao si vapaj kanejske žene i plač Petra. Znam, Gospodine, da nisi prominio staru tvoju milostivu ćud, jer i sada ćeš primiti grišnog sina tvoga, da ga miluješ i da u njemu stanuješ; jer ti je radost sa ljudskim sinovima pribivati; i čovikom si postao radi nas. Ako se, Gospodine, na toliko raduješ ovakim gostima, gle tvoj grišni sin poniznim i pouzdanim srcem dolazi

k tebi; ponovi tvoje staro milosrgje i primi sebi grišnu dušu moju. Spomeni se, Gospodine, da kad su tebi dolazili bolesnici i grišnici i taknuli se ruba tvoje haljine ili poljubili blagoslovljene tvoje noge, ti nisi ih odbio, nego si ih hrabrio i ličio.

Zato, Gospodine, ne omrzni na moje nevolje, nego po primanju tvoga svetoga tila izliči rane duše moje, utiši jade moje, ohrabri bojazljivost, okripi mi slabost, prosvitli mi slipoću, oživi u grihu omrzlu dušu, omekšaj mi okoreno srce i uspali ga plamenom božanske tvoje ljubavi.

Ne gledaj, Gospodine, na moju nepripravljenost, ne preziri grdni stan moj, ne grozi se od smrtnih rana duše moje. Evo, Gospodine, opet možeš tvoje milosrgje pokazati na meni; ako hoćeš, možeš me očistiti i dostojnim učiniti, da ne samo mrvice kupim sa stola tvoga, nego da cilu puninu uživati uzmognem; na zasluge prigorke tvoje smrti dopusti mi ovo milostivo. Amen.

Dilo ljubavi.

Oh dragi i prislatki Isuse, što si mogao još učiniti, da budeš od mene ljubljen? Nije ti, Gospodine, bilo dosta, da si za me sišao s neba, Bog postao čovikom, gospodar postao slugom, priko trideset i tri godine mnogo nevolja i zla pritrpio i doposli u najvećih mukah na drvetu križa izdahnuo; nego si htio ovaj veliki sakramenat ustanoviti, da sebe svega meni dadeš, i tako da srce sa srcem sjediniš te se sav spojiš sa stvorom toli ružnim i nezahvalnim kakav sam ja. A što još više, ti me sam pozivaš, da te primim i želiš veoma, da te primim. O ljubavi neizmirna! Ljubavi nedokučiva! Ljubavi breskrajna! O, Bože, o neizmirno ljubezno biće, jedini pridmete, koji si vridan svake ljubavi, ljubim te svim srcem svojim, ljubim te nada sve, ljubim te više nego sam sebe, nego život svoj. O, da mogu viditi gdi te svi ljube! O, da mogu učiniti, da te sva srca onako ljube, kako

ti zaslužuješ. Ja te ljubim, o priljubezni Bože, pa ljubeć te sjedinjujem svoje nevoljno srce sa srci serafina, sa srcem bl. d. Marije. I onim žarom ljubim te, o neizmirna dobroto, kojim te ljube Marija i sveci, a jedino te zato ljubim, jer si vridan ljubavi i da ti ugodim. Izagjite iz srca moga vi zemaljska čustva, vi, koja niste za Boga.

Majko krasne ljubavi, sveta Marijo, pomozi mi ljubiti Boga, koga toliko želiš viditi, gdi ga ljube.

Dilo želje.

Digni se, dušo moja, došao je već blaženi čas, kad ima doći tvoj Isus, da ga primiš u siromašno srce svoje. Evo kralj neba, evo tvoj otkupitelj, Bog, evo gdi već ide k tebi praćen od svojih angjela. Budi pripravna, da ga s ljubavlju primiš. Stavi usne tvoje na ranu prisvetoga srca njegovoga, da crpiš iz njeg prolivenu krv njegovu; de zovni ga željno: Dogji, o Isuse moj, dogji u dušu moju, koja te želi. Prije nego

ti sebe daruješ meni, hoću ti ja darovati i darujem ti nevoljno srce svoje; primi ga ti i dogji brzo, da ga posidneš.

Dogji prislatki Isuse moj, brzo i ne oklivaj više. Jedino i neizmirno dobro moje, moje blago, moj živote, moje nebo, moja ljubavi, moje sve, rad bih te primio onom ljubavlju, kojom su te primale duše najsvetije i tebe najvećma ljubeće, kojom te je primala bl. d. Marija: s njihovom pričešću sjedinjujem ja ovu svoju.

Bl. divice i majko moja Marijo, evo ja sad već pristupam k tvomu Sinu, da ga primim. Rad bih imao tvoje srce i tvoju ljubav. Daj mi danas ovo jutro svoga Isusa, kao što si ga dala pastirom i svetim kraljem. Ja ga želim iz tvojih pričistih ruku primiti. Reci mu, da sam ja tvoj sluga i štovatelj, pa će me onda pogledati ljubeznivijim okom te će radosnije doći u stan duše moje.

(Kad se zvoni, reci triput s misnikom udarajuć se prsa):

Gospodine, nisam dostojan, da unigješ pod krov moj, samo reci jednom ričju, i ozdravit će duša moja.

(Dok ne dogje red na te, moli). O Isuse, Bože moj, i sve moje, u te virujem, u tebe se ufam, tebe ljubim od svega srca, od sve duše, od sve snage moje za tvoju neizmirnu dobrotu; jer ti si Bog stvoritelj otkupitelj i posvetitelj; ti svitlosti, vida moga, ljubavi srca moga, spase duše moje, svrho svake želje i ufanja moga, o da te nikada uvridio nisam!

(Primajuć sveto tilo, reci): Tilo Gospodina našega Isukrsta nek mi čuva dušu za život vičnji. **Amen.**

Posli svete pričesti.

Sklopeći ruke otidi na misto; tu klekni i ne obaziri se, nego misli na Isusa, koji je sad u tebi.

Dilo vire.

Eto došao je već moj Bog, da me pohodi, moj Spasitelj, da u duši mojoj stanuje. Već se moj Isus nalazi u meni. On je došao, da bude moj, a ujedno da učini te budem i ja njegov. I tako je Isus moj, a ja sam Isusov. Isus je sav moj, a ja sam sav njegov.

O dobroto neizmirna! O milosrgje

neizmirno! O ljubavi neizmirna! Bog dolazi, da se sa mnom sjedini i da sav postane moj! Dušo moja sada gdi si usko sjedinjena s Isusom, gdi si jedno s Isusom, što činiš? zar mu ništa ne kažeš? zar ništa s Bogom svojim ne govoriš, koji je s tobom zajedno? De podigni se, oživi viru s nova, promisli, da angjeli oko tebe stoje klanjajući se Bogu svomu, koji je u srcu tvojem: i ti pokloni se Gospodinu svomu, koji je u tebi. Saberi se i odbaci svaku drugu misao. Spoji sva tvoja čustva, sjedini se usko s Bogom svojim i ostani u njemu.

Dilo pozdrava.

Ah Isuse, moja ljubavi, moje neizmirno dobro, moje sve, dobro mi uvik došao u siromašnom stanu duše moje. Ah moj Gospodine, gdi si ti to? Kamo si došao? u ovo li si srce došao, koje je ružnije od štale, gdi si se rodio, koje je puno zemaljskih osićaja i neurednih želja? Kako si mogao doći da u takom srcu stanuješ? Rad bih ti kazao sa sv.

Petrom: «Otidi od mene, jer čovik grišnik sam ja», otidji, Gospodine, od mene, jer sam ja nedostojan, da ponudim stan Bogu neizmirne dobrote, idi pa se nastani u onih čistih dušah, koje ti s tolikom ljubavlju služe. Ali ne, otkupitelju moj, što govorim? Ne idi ti od mene, jer ako ti od mene otideš, onda sam ja izgubljen. Ja te grlim, živote moj, s tobom se usko sjedinjujem. Ludo sam radio, što sam se od tebe odilio od ljubavi k stvorovima; ja nezahvalnik tebe sam od sebe protirao. Sada ne ću više od tebe rastavit se, blago moje, živit hoću i umriti s tobom sjedinjen.

Bl. divo Marijo, serafini, vi sve duše koje Boga čistom ljubavlju ljubite, isprosite mi svoja čustva, da budem dobar drug ljubljenomu Spasitelju momu.

Dilo zahvalnosti.

Moj Bože i Gospodine, zahvaljujem ti za milost, koju sam danas primio, što si došao u dušu moju, i rado bih

ti dao hvalu dostojnu tebe i velike milosti, koju si mi iskazao. Šta to velim? Što ću ti ja, moj Isuse, vratiti, koji si mi dosele tolika svoja dobra darovao, a danas si mi sam sebe dao! Hvali i slavi, dušo moja, Gospodina, kako bolje znaš. I ti majko moja Marijo, sveti zaštitnici angjele moj čuvaru, sve duše, koje ste zaljubljene u Boga: Dogjite, čujte vi sve, koje ljubite Gospodina, koliko je duši mojoj učinio; dogjite za me hvaliti i slaviti moga Gospodina, diveć se i hvaleći privelike milosti, koje mi je učinio.

Dilo prikazanja.

Evo moj Isus, moj Bog već je moj, a ja sam njegov. Kad kralj dogje positit siromašno pastirče usrid njegova stada, što mu drugo zna pastirče ponuditi nego sve stado kako je? Buduć dakle, da si ti, božanski moj kralju Isuse, došao posititi siromašnu kuću duše moje, prikazujem ti ja i dajem tu kuću i sebe svega sa svojom slobodom

i voljom: Moj je dragi moj, i ja sam njegov. Ti si sebe svega dao meni, a i ja sebe svega dajem tebi; odsele hoću da budem tvoj, sav tvoj. Neka ti budu moja sitila, neka mi jedino služe u svrhu, da ugodim tebi. A gdi ima veće ugodnosti, nego ugagjati tebi, priljubezni, pridragi i prislatki Bože? Dajem ti ujedno sve svoje moći, i hoću, da budu sve tvoje. Ne ću da mi pamet u što drugo služi, nego u to, da me spominje dobročinstva tvojih, ljubavi tvoje; um neka mi ne služi u drugo, nego u to, da na te mislim, koji uvik misliš o dobru mojem; neka mi volja služi samo u to, da ljubim tebe, moj Bože, moje sve, i da samo ono hoću, što ti hoćeš.

Prikazujem ti dakle i posvećujem, moj príslatki Spasitelju, sada sve što imam i što jesam, svoja sitila, svoje misli, svoja čuvstva, svoje želje, svoje ugodnosti, svoja nagnuća, svoju slobodu; jednom ričju: u tvoje ruke pridajem tilo svoje i dušu svoju.

Primi, neizmirnoVeličanstvo,ovu žrtvu sebe samoga, koju ti prikazuje grišnik najnezahvalniji izmegju svih, što ih je dosele bilo na zemlji, a koji ti se svega sada prikazuje i daje. Učini, Gospodine, u meni i od mene što god hoćeš. Dogji, o uništujući ognju, o božanska ljubavi, i uništi u meni sve, što je moje, i što ne godi tvojima pričistima očima, da odsele budem ja sav tvoj te živim samo u tu svrhu, da izvršim ne samo tvoje zapovidi i savite, nego sve tvoje želje i sve ono što ti je milo i drago. Amen.

O bl. divice Marijo, prikaži tvojim rukama prisv. Trojstvu ovu moju žrtvu te mi isprosi, da ju primi pa mi dade milost, da mu viran budem do smrti. Amen.

Dilo prošnje.

Što činiš dušo moja? Ne gubi vrimena, sadašnje vrime je dragocino, kada možeš dobiti sve milosti, koje prosiš. Ne vidiš li Oca vičnoga, koji te lju-

bezno gleda, videći, gdi je u tebi njegov dragi Sin, taj pridmet njegove ljubavi? Odstrani sve ostale misli, probudi viru, raširi srce, pa išti što god hoćeš.

Ne čuješ li, gdi ti sam Isus govori: Što hoćeš, da ti učinim? Dušo, što hoćeš od mene? Ja sam upravo za to došao, da te obogatim i zadovoljim; išti pouzdano i dobit ćeš, što god hoćeš.

Ah moj prislatki Spasitelju, buduć da si ti u me došao, da mi dadeš milost, pa želiš, da ih od tebe ištem, ja ne ištem od tebe zemaljskih dobara, bogatstva, časti i ugodnosti: daj mi, molim te, tu milost, da oplačem jako uvride, koje sam ti učinio; daj mi veliko svitlo, da u njem poznam taštinu ovoga svita, i želju, kojom imaš biti ljubljen. Promini mi ovo srce, odili ga od svih zemaljskih čuvstva, daj mi srce, koje se skroz podudara s tvojom svetom voljom, a koje ne ište drugo nego to, da ti se volji više zadovolji i ne čezne

za ničim drugim, osim za tvojom svetom voljom. Srce čisto stvori u meni, Bože!

Ja ne zaslužujem toga, ali ti zaslužuješ, Isuse moj, jer si došao, da se nastaniš u duši mojoj. Ja to od tebe molim po zaslugah tvojih i tvoje majke te po ljubavi, koju imaš napram vičnomu Ocu svomu.

Dilo drugih prošnja.

(Ovde obavi molitve druge za se i svoje bližnje i za opće potribe; moli se i za duše u čistilištu; i priporuči ih ovako):

Vični Oče, sam Isukrst, tvoj Sin, nam je kazao: «Zaista, zaista vam velim, ako što zaištete od Oca u ime moje, dat će vam». Za ljubav dakle tomu Sinu, koga ja imam u srcu svojem, uslišaj me i daj mi što prosim.

Prislatke moje ljubavi, Isuse i Marijo, za vas ja trpio, za vas umro, sav bio vaš, a svoj ne bio ništa.

Hvaljen i slavljen budi vazda, prisveti sakramenat. Blagoslovljeno budi sveto i bezgrišno začeće bl. divice Marije.

Molitva prid prilikom Propetoga.



Evo me o dobri prislatki Isuse! prid licem tvojim padam na kolina i molim te, zaklinjem iz dna duše moje, da utisneš u srce moje žive osićaje vire, ufanja i ljubavi, pravoga pokajanja radi svojih griha i čvrstu odluku, da te nikada više ne uvridim, kad nepodiljenom ljubavi, dubokim i svesrdnim sažaljenjem gledam tvojih pet rana i u duhu promatram ono, što je o tebi, Isuse moj, rekao sv. prorok David: «Probodoše ruke i noge moje; pribrojiše sve kosti moje.»

(Potpuno proštenje mogu dobiti oni, koji pobožno izmole ovu molitvu prid prilikom propeća, ako se

taj dan ispovide, pričeste i po nakani sv. Oca pape izmole 6 «Očenaš»-a, 6 «Zdravo Marijo» i «Slava Ocu»).

V. Poslidnje Pomazanje.

Sakramentom poslidnjeg pomazanja umnožava se posvećujuća milost, oprašćaju se laki ili mali grisi i oni smrtni, koje, bolesnik ne može više ispoviditi; oslobagja se duša od onoga, što je ostalo od oprošćenih griha; jači se u muki i napastima, osobito u smrtnoj borbi; olakšava se više puta bolesniku bol i daje mu se isto zdravlje, ako je korisno duši. — Kada se pozove bolesniku, ima se stol pokriti bilim čistim stolnjakom, na pladnju pripraviti komadić kruha i soli, u jednoj čaši svete vode, a u drugoj vode za piti; užeži voštanicu, pripravi čist otirač, koji se prije pranja na drugo rabiti ne smi.

Molitva prije pomazanja.

Spasitelju i Bože moj! daj da se još pokripim i sakramentom pomazanja, koje te tvoje neizmirno milosrgje tvojima bolesnim slugama milostivo naredio. Virujem jakom virom, da će mi ovaj sakramenat i tilesno zdravlje povratiti, ako mi je ovo spasu duše na korist; virujem i to, da će mi utišiti boli i osnažiti proti napastima, i grihe, koje mi brez znanja moga dušu tište, izbrisati; to nas uči sv. tvoj apostol, veleć: «Ako je tko bolestan od vas, neka zove sluge crkvene i ovi neka mole vrhu njega, mazajuć ga uljem u ime Gospodina; i iz vire izhodeća molitva oslo-

bodit će bolesnika, olakšat će ga Gospodin, i ako je još u grihu, oprostit će mu se!» — Zahvaljujem ti, Gospodine, Bože moj, što si ovo sridstvo milosti i za me naredio i goruće želim ga primiti, da se sasvim očistim od svih griha nutarnjima i vanjskima čuvstvima učinjenih. Ulij mi u srce što veću mržnju na grihe, kojima sam zapovidi tvoje pokršio; ulij mi u srce ljubav tvoju, da te goruće ljubim, i da se sasvim na tvoju sv. volju oslonim, i tako da ovo sv. pomazanje dostojno primim na korist tila i duše. Amen.

O milostivi propeti Isuse! Za onu neizmirnu ljubav, koja te je ganula, da na drvetu križa umreš, smiluj mi se, oprosti mi grihe, učini me dionikom svih milosti ovoga sakramenta i ako se dostojiš k tebi me prizvati, daj mi unići u tvoje kraljevstvo nebesko, da te sa svim angjelima i svecima zajedno hvalim i slavim na sve vike vikom. Amen.

Molitva posli pomazanja.

Zahvaljujem ti, božanski Spasitelju, iz sveg srca moga, što si mi i poslidnjim pomazanjem dušu pokripio i posvetio. Ufam se, da su mi sad svi grisi izbrisani, i da je ono, što je nepotpuno bilo u ispovidi i pokajanju ovim sakramentom nadoknagjeno. Zato na stranu mećem svaki strah i brigu i mirnom dušom ufam se, i to, da ćeš mi zdravlje povratiti,

ako mi je daljnje življenje korisno, ako pak ne, onda se radujem, slatki Otkupitelju, da ću zamalo čistim srcem unići u vičnje otpočivalište, jer jedan dan je kod tebe bolji, nego hiljadu godina ovde na zemlji. Daj, da milost tvojih sakramenata nikad više ne izgubim. Amen.

U bolesti bl. d. Mariji.

O, priblažena Divice Marijo! Ti si prava majka milosrgja, tebi se utičem i plačući tvoju pomoć vapijem. Ne odbaci me, Majko! Ti, koja si utišiteljica i zdravlje nemoćnika, svrni na me tvoje milostive oči. Utiši me izmegju muka i žalosti, koje mi ljuta bolest prouzrokuje. Moli za nas božanskog Samaritanina, Sina tvoga, da mi izgubljeno zdravlje povrati. A kad bi mi zdravlje tilesno imalo škoditi spasenju duše, nek se volja Božja vrši, samo mi isprosi potribnu strpljivost. Ja sam tvoje dite, tebi ostavljeno pod križem; obazri se dakle na svoju nevoljnu sirotu. U mojim mukama i jadima, nedaj, Majko, da duhovno poginem. Sokoli me, da svoje jade i muke združim s onima Sinka tvoga, koje je za moju ljubav na križu pritrpio, da tako pomrsim svoje opačine i zaslužim njegovu i tvoju osobitu pomoć.

O, Majko milosrgja, živote, slatkost i ufanje moje! K tebi vapijem, k tebi uzdišem i cvilim

izmegju jada i nevolja, koje, podnosim s teške nemoći. Pokaži mi se pravom Majkom; blagoslovi me sa plodom utrobe tvoje, Isusom. o milostiva, o dobrostiva, o slatka Diva Marijo, Amen. (Oče nas, Zdr. M., Slav.)

VI. Sveti red.

Sveti red je sakramenat, u kojem zaregjeni svećenik dobiva vlast i milost, koje su mu od potribe za izvršivanje svoga duhovnoga zvanja.



Isus je utemeljio crkvu tom namirom, da se po crkvi sv. njegova vira rasprostre megju sve narode na zemlji; i zato je odabrao sebi nikolicinu izmegju svojih virnih i ove postavio za učitelje svim ostalim virnicima. U svojoj crkvi dakle, ustanovio je učiteljstvo i ovu službu pridao svojim apostolima; a od ovih prilazi na zakonite naslidnike apostola: na biskupe i svećenike katoličke crkve.

Po tom se dili sveukupna crkva na naučajuću i na slušajuću crkvu. Naučajuću crkvu sačinjavaju službenici crkve, a slušajuću svi ostali virnici. Članovi naučajuće crkve jesu: papa, biskupi i svećenici.

Isus je vrhovni glavar crkve, ali nevidljiv, al je on dao svojoj crkvi vrhovnu vidljivu glavu, sv. Petra; a po smrti sv. Petra vidljivi vrhovni glavar crkve jest rimski biskup, Petrov zakoniti naslidnik na biskupskoj stolici u Rimu; i njega nazivamo, da je sv. otac ili papa. Papa je vrhovni sudija u stvarima svete vire i ćudoregja, on je stražar i virodostojni tumač svih nauka vire.

Biskupi upravljaju sa svojom biskupijom, t. j. s dilom crkve, koji im je papa povirio.

Svećenici su pomagači biskupovi i imaju vlast oso-

bito: 1. kruh i vino priobratiti u tilo i krv Gospodina Isukrsta; 2. grihe oprostiti; 3. diliti sv. sakramente; 4. blagosivati i druge duhovne službe izvršivati.

Molitva, kojom od Boga prosimo dobrih svećenika.

(Moli se u ŋedilju iza kvaternoga posta.)

Pomolimo se. Gospodine, Isuse Kriste, koji si vrata ovaca, na koja mora svaki unići, koji želi spašen biti; pastiru dobri, koji si dušu svoju dao za ovce svoje: smiluj se puku svojemu, komu je teško, i kako ovcama, koje brez pastira razpršane tuguju.

Evo, žetva je velika, a malo radnika, zato prosimo tebe, Gospodina žetve, pošalji poslenih duhovnih radnika u žetvu svoju: pokaži svećenicima i biskupu našemu put istine i pravde, da po njem stalno idući i nas k tebi dovedu: koji živiš i kraljuješ na sve vike vikova. Amen.

5 «Oče naš»-a i 5 «Zdravo Marijo».

Za papu.

Svemogući vični Bože, smiluj se svomu slugi, vrhovnom našemu pastiru J., i ravnaj ga milostivo stazom vičnoga spasa: da pomoćju tvojom što je tebi povoljno, želi i svom jakošću vrši. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Za biskupa.

Bože, koga dobrota i ljubav nad pukom tvojim bdije i vlada: nadari duhom mudrosti slugu tvoga, nadbiskupa našega, kojega nas duhovnoj brigi izručio, da se duhovnim napritkom ovaca umnoži vičita radost pastira. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Za ispovidnika.

Bože, koji si nam ispovidnika dao na putu spasenja za vidljivog angjela čuvara i vogju, prosvitli ga milošću tvojom i ravnaj mu jezik, da me po putovih zapovidi tvojih ozbiljno i svesrdno vodi. Blagoslovi njegove pobožne nakane i pomozi mi, da mu kao tvojem namisniku sinovskom odanošću poslušan budem; i po tvojoj milosti, pod njegovim upraviteljstvom vično blaženstvo postignem. Amen.

Za svekoliko kršćanstvo.

Svemogući vični Bože, Gospodine Oče nebeski, svrni okom neizmirnoga milosrgja svoga, na nevolje i potribe naše. Smiluj se svim pravovirnikom, za koje je tvoj jedini Sin, Gospodin i Otkupitelj naš, Isus Krist, dobrovoljno došao u ruke grišnicima i prolio svoju dragocinu krv na križu. Po ovom Gospodinu našem, Isusu Kristu, odvrati od nas, milostivi

Oče, zaslužene kazne: sadašnje i buduće neprilike, pogibeljne bune, rat, nerodicu, bolest, tužna i nevoljna vrimena. Prosvitli takogjer i ojači u svakom dobru duhovne i svitovne poglavare, da revno ovršuje sve, štomože unapriditi božansku tvoju slavu, naše spasenje, općeniti mir i blagostanje svih kršćana. Bože mira, sjedini nas u viri, dokini svako krivovirstvo i raskolništvo. Obrati nam srca na pravu pokoru i poboljšanje života. Užgi u nas oganj ljubavi svoje. Daj nam postojano ići za pravednošću, da ti budemo kano pokorna dica u životu i na umoru mili i dragi. Molimo takogjer, kako hoćeš, o Bože, da molimo, za prijatelje i neprijatelje svoje, za zdrave i bolesne, za sve žalostne i nevoljne kršćane, za žive i mrtve. Tebi, Gospodine, priporučamo svoja dila i pokoj, sve svoje trude i putove, svoj život i smrt. Dopusti nam samo, da već ovde uživamo tvoje milosti, a onda da sa svima izabranima u vičnom veselju i blaženstvu tebe hvalimo i slavimo. To podili nam, Oče nebeski, po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva u sadašnjoj stisci sv. crkve.

Prislatki Isuse! Naš božanstveni učitelju, koji si opake spletke farizejske, kojima su te često htili uhvatiti, pomrsio, unište namire

bezbožnika i sviju onih, koji u malodušnosti svojoj puk tvoj sa svojim lažljivim zabludama zaplesti i zavesti nastoje. Prosvitli nas, sve tvoje učenike, trakom svoje milosti, da nas nadrimudraci ovoga svita svojom lukavošću ne zavedu, koji posvuda svoj krivi nauk rasprostiru, da i nas u ponor svojih bludnja obore. Udili nam tako svitlo vire, da spoznamo zamke brezbožnika, istine pako crkve čvrsto virujemo, a načela krive naobraženosti prosvite otvoreno odbacimo. Amen.

(Proštęnje od 100 dana.)

VII. Ženidba.

Ženidba je sakramenat, u kojem čovik i žena prid svojim svećenikom stalni savez sklope i od Boga za njihov stališ potribite milosti dobiju. Milost posvećujuća se umnožava a zaručnici primaju Božju milost, da u miru, ljubavi i virnosti zajedno živiti i dicu svoju bogoljubno othraniti mogu.

Zakon pak «gragjanske ženidbe» nauku naše svete vire protivan je, jer: 1. kod kršćana po naredbi Isusa istom je ono ženidba, što je i sakramenat; e pa i koja se prid gragjanskom oblasti veže, nije ženidba; — život muškarca i ženskinje u takoj svezi jest grišan život, ženidbi protivan; 2. uči nas majka crkva, da je pravovaljana ženidba nerazrišiva, al to nije načelo kod gragjanske ženidbe; 3. što dopušča ženidbu, koja je zakonu crkvenom protivna — a kršćansku ženidbu ne priznaje, da prid svitovnim zakonom vridi, i s otim od nas katolika oduzima pravo, što je od počela države priznato bilo; i u pogibelj stavlja kršćanske porodice.

Ko se brez crkvenog vinčanja sastaje u bračni

život, katolička crkva ih za prave kršćanske drugove ne pripoznaje, ne mogu se u sv. ispovidi odrišiti niti se pričestit: ne mogu kumovat kod krštenja, krizmanja i crkvena vinčanja, i ne mogu se crkveno sahraniti.

Za roditelje.

Bože, milostivi Oče! hvalu ti uzdajem za sva dobročinstva, koja sam po tvojoj očinskoj darežljivosti zadobio, osobito pak, što sam se u kršćanskoj katoličkoj crkvi rodio, i što si mi take roditelje dao, koji su me s velikim trudom othranjivali i na tvoj sveti nauk podučivali. Nadari ih, Gospodine, hiljadu puti i na ovom i na drugom svitu za onu ljubav i brižljivost, koju su prama meni imali i sada još pokazuju. Daj mi, o Bože, pobožno i podučljivo srce, da uvik rado i svesrdno izvršim njihovu volju, da im srce nezahvalnošću ili drugim grihom nikada ne rastužim, i da po opsluženju tvoje četvrte zapovidi Božiji tvoj blagoslov zadobijem za zemaljski i vikovičnji život. Daj mi snage, o Bože, da im u starosti podpora budem, i sinovskom ljubavlju od-

vratim sve ono, što su oni toliko pažljivo, brižno i trudno meni učinili. Primi pod tvoju svemožnu zaštitu njih i mene, o prisveto Trojstvo. Amen.

(Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu.)

Molitva roditelja za dicu.

Bože moj, ti si stvoritelj i pravi otac mojih sinova; ti si se sa mnom poslužio, samo da im život podaš, pa si mi naložio, da ih kriposno i sveto odgojim. Oče sveti, da ja virno odgovorim svojoj teškoj dužnosti, potribna mi je velika, vanredna tvoja pomoć u ovo žalosno doba, kad opako društvo na mnogo načina nastoji, da pokvari, da na opačinu i na svaki grih navede neopreznu mladež, koja slipo srće u propast. Prosvitli me dakle, Bože moj, daj mi potribnu jakost, mudrost, strpljivost i opreznost, da ne zaslužim tvoga ukora na sudnji dan. Usadi u njihovo srce tvoj sveti strah i ljubav napram tvom svetom zakonu. Neka živa i dilatna bude njihova vira. Čuvaj ih od griha

i od svitovnog duha, koji se protivi duhu tvog sv. evangjelja. Ne prosim za njih obilnost blaga ni bogatstva, to pripušćam tvojoj svetoj providnosti; prosim od tebe samo za ono, što im je potribno, da pošteno mogu živiti. Ne dopusti, nebeski Oče, da im ja budem kamenom smutnje s mog nekršćanskog življenja. Neka budu svegjer zadovoljni s onim, što im pošalješ i što im odrediš. Blagoslovi njihovo zdravlje, njihove poštene i kriposne namire, da te uzmognu uživati na nebesima. Amen. Oč., Zdr. M., Slav.

Molitva za rogjake i prijatelje.

Bože koji praštaš grihe i ljubiš spas ljudski, daj milostivo, da naša braća, rogjaci i dobročinitelji, po zagovoru bl. divice Marije i svih sveti budu vazda zdravi na duši i tilu, ter iz ove suzne doline, dogju u nebo, gdi će tebe sa sinom tvojim u jedinstvu Duha svetoga hvaliti i slaviti kroz sve vike vikova. Amen.

Razne molitvice.

Molitva za dobročinitelje. Bože! naplati dobročiniteljem mojim sve ono dobro, što su mi ga dosad učinili i još uvik čine. Tiši jih,

Oče, i razveseli, dajuć živim svoju svetu milost i blagoslov, a mrtvim, ako još trpiti moraju, okripu i polakšicu u mukah i vično blaženstvo u nebu. Amen.

Za prijatelje. Bože! koji si dar svete ljubavi po Duhu svetom u srcih virnika svojih izliti dostojao, daj slugam i službenicima, za koje te ponizno molimo, sve ono, što im je tilu korisno, a duši spasonosno, da te svimi silami ljubiti, i što je tebi drago, od srca činiti mogu. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Za neprijatelje. Bože! prijatelju i branitelju ljubavi i mira, daj svim neprijateljima našima istinski mir, pravu ljubav i oproštenje griha; nas pako od svih njihovih zasida milostivo oslobodi. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Štovanje svete obitelji.

Svrha štovanja sv. obitelji jest to, da se kršćanske obitelji posvete sv. obitelji nazaretskoj; da ju štuju i primer im nasliduju; da joj se svaki dan zajednički mole prid slikom sv. obitelji, na kojoj su prikazani Isus u svom ditinstvu, bl. divica Marija i sv. Josip; da sebi u životu prisvoje one kriposti, koje je sv. obitelj za primer davala svim stališem društvenog života. Oci po primeru sv. Josipa dobrim primerom pridnjače i uzdržaju kuću; majke poput bl. Divice čuvaju brižno dicu od griha i podučavaju u kršćanskom nauku; a mladež neka je stidna, nevina i poslušna kao mali Isus.

Moli što češće priko dana ove tri uzdašne molitve.

Isuse, Marijo, Josipe, u vaše ruke pridajem dušu i tilo svoje. (100 dana.)



Štovanje prisvetog Trojstva.

Poklon prisvetom Trojstvu.

Klanjam se i prostiram se skrušenim i poniženim srcem prid priuzvišenim božanskim Veličanstvom tvojim; blagosivljam, hvalim i slavim tebe, o prisveto Trojstvo jedini Bože, Oče, Sine i Duše sveti! Podlažem razum svoj ovomu privisokomu Otajstvu i ponizno ispovidam, da si troj u osobah, a u naravi i božanstvu jedan pravi, živi i vični Bog, najprvi i najveći Gospodar moj, prvi početak i poslidnja svrha moja, udilitelj naravi i milosti, platac pravednima, a osvetnik svakomu nepravednomu. Tebi sama hvala, i čast i slava od svakoga stvorenja. Slava Ocu, koji ni od koga nije učinjen, ni stvoren, ni rogjen. Slava Sinu, koji je samo od Oca, ne učinjen ni stvoren, nego rogjen. Slava Duhu svetomu,

koji zajedno od Oca i Sina nije učinjen ni stvoren, ni rogjen, nego ishodi.

Slava Ocu, koji me je stvorio. Slava Sinu, koji me je otkupio. Slava Duhu svetomu, koji me je posvetio. Slava Ocu po Sinovu upućenju. Slava Sinu po muki i smrti i uskr: nuću njegovu. Slava Duhu svetomu po d ljenju nebeskih darova. Slava Ocu od sviju angjela. Slava Sinu od sviju ljudi. Slava Duhu Duhu svetomu od sviju stvorenja. Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu, kako je bilo u početlu tako sada i vazda i u vike vika. Amen.

Tebe zazivamo, tebe hvalimo, tebi se klanjamo, o blaženo Trojstvo! Ufanje naše, spasenje naše, časti naša, o blaženo Trojstvo!

Molitva Ocu nebeskomu.

Svemogući Oče, vičnji Bože! koji si me stvorio i zarad neizrečene ljubavi tvoje Isukrsta, jedinorogjenoga Sina svoga na svit poslao, da mene izgubljena od vičnjega zla otkupi, hvala ti i slava na svih darovih tvojih. koje si mi udilio i u napridak udiliti hoćeš,

O, Oče milosrdni! ja sin rasipnik nisam dostojan tebe ovim imenom nazvati, jerbo nisam milosrgja ni zaslužio, nego pravdu i pokaranje. Ali ti si dostojan, da te poštujem i da se utičem k tebi imenom ovim, jer koje bi bilo milosrgje tvoje, da nije nevolje moje!

Pogledaj dakle na me, Oče pridobrostivi, ja sam stvorenje tvoje; ne odvrati svojega dobroga lica od mene; jer koja je korist, što si me stvorio, ako ja poginem u zloći mojoj? Ukaži mi milosrgje očinsko i primi me skrušena u milost tvoju; i da se nigda od tebe ne rastavim, pod okriljem tvojim sahrani me vazda, a osobito onda, kada me smrtne nevolje obastru, ukaži se, da si Otac milosrgja i sina nevoljnog pomozi, molim te po dostojanstvu muke i smrti poljubljenoga Sina tvoga Isukrsta. Amen.

Molitva Sinu Božjemu.

Primilostivi Gospodine Isukrste Sine Boga živoga, koji na se primivši po upućenju nevolje naše, iste si do svrhe života podnosio; hvala i slava na svih darovih, koje si mi udilio, a osobito na daru otkupljenja.

Evo! koji sam uzrok prigorke smrti tvoje, s pokornim srcem prid križem tvojim prostrt, milosrgje i oproštenje prosim. Ja nisam dostojan proštenja, ali je dostojna prisveta krv tvoja za me obilato prolivena, s kojom da se dostojiš pomrsiti grihe moje, priponiznim srcem uzdišem, odlučujuć temeljito, da te nigda uvriditi ne ću.

Ulažem, o propeti Spasitelju evo moje pokorno i ponizno srce u prisvetu ranu srca

tvoga, ti od danas s njim vladaj do smrti moje i učini, molim te, za prigorku smrt tvoju, da smrt moja bude svrha svih nevolja i početak uživanja radosti vičnje. Amen.

Molitva Duhu svetom.

Od sv. Augustina — osobito za Duhove.

O ljubavi božanskoga bića, sveta zajednice svemožnoga Oca i priblaženoga Sina, svemožna pomoći. Duše sveti, pridobri utišitelju žalosnih! Izlij se svojom jakom silom u dno srca moga, pribivaj u njemu, i razveseli sve tamne kutove te zapuštene kuće trakom svojega sjajnoga svitla; pohodi me i oplodi obilnom rosom svojih milosti tvrdu zemlju duše moje, koja od davna već skroz suha gine i vene. Rani sulicom svoje ljubavi moju nutrnju; užeži i pronikni spasonosnimi plami duh moj, rasvitli me ognjem svete revnosti i sažeži sve što je nečisto, a drži se toli čvrsto i duše mi i tila! Napoji me rikom svojih slasti, da ne pogjem više za otrovnom slašću ovoga svita. Sudi mi, Gospodine, i udvoji stvar moju od naroda nesvetoga; uči me vršiti volju tvoju, jer si ti Bog moj! Ja virujem, da ti svakoga, u kom ti stanuješ, činiš stanom Oca i Sina. Blago onomu, koji te za gosta primi po posvećujućoj milosti, jer će se po tebi u njega nastaniti i Otac i Sin. Dogji dakle,

dogji pridobri utišitelju žalosne duše, štitniče i pomoćniče u srići i nesrići. Dogji, ti štite slabima, ti pomoćniče propalima! Dogji, učitelju poniznih, uništitelju oholih! Dogji, priljubezni Oče sirota, okripitelju bolesnih, svim umirućim jedini spase! Dogji, Duše sveti, dogji, pa mi se smiluj, prinačini me po volji tvojoj; te se dostoj k meni doći, da moja sniženost tvojoj veličini, moja slaboća tvojoj jakosti prema punini tvoga milosrgja omili: po Isusu Kristu, mojem spasitelju, koji s Ocem u tvojem jedinstvu živi i kraljuje u vike vikova. Amen.

Molitva Duhu svetomu za sedam darova.

Gospodine Bože, Duše sveti! koji si u sakramentu krizmanja sa svojih sedam darova na me sišao, molim te, da bi mi srce obasuo iznovice puninom tvojih milosti, zadahni me nebeskim tvojim darovima, užgi u meni oganj božanske tvoje ljubavi, koji si kadgod u obliku ognjevitih jezika došao na apoštole i virnike.

Dogji, Duše sveti, duše mudrosti, poduči me i ohrabri, da prije svega u svemu i svagdi najpre kraljevstvo Božije i njegove istine tražim, te se tvrdom virom ufam u Boga, da će mi i drugo, što mi je od potribe, dati.

Dogji, Duše sveti, duše razuma, zadahni

me i okripi, da dobro shvatim, u kako malo imam ciniti sve, što je ljudsko, zemaljsko i vrimenito, i kako veliko imam ciniti sve, što je božansko, nebesko i vičito.

Dogji, Duše sveti, duše dobra savita, zadahni me i okripi, da svaki svoj posao tako obavim, da sve prigode grišne obagjem i u ljubavi prid Bogom i ljudima rastem.

Dogji, Duše sveti, duše jakosti, zadahni me i okripi, da u cilom svojem viku do poslidnjeg daha stalan ostanem u dobru, te odlučno odbijem sve zaprike, koje mi na putu istine stoje.

Dogji, Duše sveti, duše znanja, zadahni me i okripi, da stope svetih naslidujem i da put k kršćanskoj savršenosti upoznam te ju sebi za kripost steknem.

Dogji, Duše sveti, duše nabožnosti, zadahni me i okripi, da ljubećim srcem stupim k Bogu i njegovim svecima, osobito pak prisvetom Srcu Isusovu i priblaženoj divi Majki Mariji, te da mi srce i duša tamo teži, gdi na me pravo blaženstvo čeka.

Dogji, Duše sveti, duše svetoga straha, zadahni me i okripi, da u svemu životu gdigod bio, štogod radio, svagdi i u svačem Božijoj se volji podvrgnem, i spomenući se njegove božanske prisutnosti, svemu, što mu je protivno, oprezno uklonim, a što mu na volju, svesrdno i radosno učinim:

Slava Gospodina Isukrsta.

Štovanje prisv. ditinjstva Isusova.

Za vrime Adventa.

U adventu ima četiri nedilje na spomen one četiri hiljade godina, kad su ljudi posli griha Adamova čekali došašće (= advent) Spasitelja, i tužno vapili: «Rosite nebesa... t. j. gjački: Rorate coeli...»: vapili su da dogje, ko će ih prosvitlit. Zato se još u mraku govori misa zorna, koja se počima s vapijenjem: Rorate coeli... i samo posli ove mise moli se pozdravljenje, u kojem se spominje, da je Sin Božiji postao čovikom.

Pomolimo se. Svemogući Bože! Ganutim srcem hvale ti uzdajem za priveliku milost, udiljenu kukavnom čoviku, kad si dopustio, da tvoj Sin, pravi i živi Bog postane čovikom u pričistoj utrobi Marije vazda Divice, a to da nas otkupi od vičnjeg prokletstva, i da nas blažene učini. Milosrdni nebeski Oče, ovo vrime, koje je tvoja crkva posvetila došašću tvoga jedinoga Isusa, otkupitelja našega, želim kriposno, pokorno i sveto provesti, daleko od svakoga griha i grišne prigode. S toga, ponizno te molim, udili mi potribnu milost, da se ova moja želja ispuni. Ova pobožna priprava za njegovo sadašnje došašće neka nas okripi u svetom napritku do zadnjeg časa života, da i drugo njegovo došašće na strašni

sudnji dan bude za nas kao i ovo, veselo i radosno. Amen.

Na spomen one četiri hiljade godina, dok su još Isusa čekali, izmoli 4 Očenaša i 4 Zdravo Marije i Slava Ocu, i u skrušenoj ispovidi pripravi ti dušu na došašće Spasiteljevo.

Devetnica Božiću.

Počima se 16., svetkovina na 25 prosinca.

I. Isuse moj, tilom postala nebeska roso, dogji što prije, natopi isušenu zemlju moje duše, da urodi kriposnim dilima, ugodnim tvom božanskom Srcu. (Tri Slava Ocu.)

II. Isuse moj, utilovljeni Otkupitelju duše moje, dogji da je oslobodiš od sužanjstva grdnih nagnuća, izmegju kojih gorko cvili. (Tri Slava Ocu.)

III. Isuse moj, upućena rajska svitlosti, dogji što prije, da rastiraš guste tmine moje duše, da ne zaigje propasnim putem srid pustoši ovoga svita. (Tri Slava Ocu.)

IV. Isuse moj, upućeno sunce pravde, dogji što prije na svit, da pristane noć griha u mojoj duši, da se svegjer veseli izmegju tvojih božanskih zraka. (Tri Slava Ocu.)

V. Isuse moj, utilovljena željo svih naroda, dogji, da podaš pravi put duši mojoj da svegjer za tobom uzdiše, tebe sama da ljubi. (Tri Slava Ocu.)

VI. Isuse moj, upućeni kralju rajske slave,

Sine nebeskog Oca, dogji, da razveseliš dušu moju, koja brez tebe uvik jadikuje i tuguje. (Tri Slava Ocu.)

VII. Isuse moj, tilom postao kralju mira, dogji da utišiš uzburkano more u mojoj duši, da ju valovi napasti i grišnih poželenja ne uguše. (Tri Slava Ocu.)

VIII. Isuse moj, utilovljeni angjele velikoga savita, dogji da naučiš dušu moju na zlo prignutu, da se osokoli, i da se na pravi, pokorni život odluči. (Tri Slava Ocu.)

IX. Isuse moj, upućena ljubavi duše moje, dogji ne kasni; željno te želi i duša i srce moje, da te ogrli, da se s tobom na vike ne rastane. (Tri Slava Ocu.)

Na Božić.

S poniznim i radosnim srcem klanjam ti se klečećki, Isuse maleni, koji za naše spasenje ležiš u jaslicama. Slavim te i hvalim zajedno s priblaženom majkom tvojom, divicom Marijom s hraniteljem tvojim, Josipom. Nedokučiva ljubav tvoja prama nama grišnicima povuče te s pristolja Veličanstva tvoga; ljubav te tvoja sklonula, da si sjajno nebo zaminio priprostom štalicom. Ti, kojega nebo ni zemlja obuhvatiti ne može, ležiš evo u tisnih jaslicah, da mi dogjemo u kraljevstvo nebesko. Dao si se poviti, da se mi izbavimo

iz veriga sotone i zadobimo slobodu kao posinci Božji. Stan si odabra megju nerazumnom živinom, da možemo mi pribrojeni biti zborovima angjeoskim. Došao si s neba u tamnoj noći, da mi pristajemo biti dica tmine i dospijemo vičnom svitlu. Rodio si se siroašan, da mi budemo baštinici vičnoga blaga. Plačeš, Isuse primili, jer mi za grihe ne plačemo; suzama ovima već si nas počeo čistiti od griha. O blaženih suza, vi ste prva čudotvorna voda našega priporoda. Blažena plača, kojom nam se otvaraju vrata vične radosti!

Prislatki Isuse! Zebeš, da zadovoljiš za hladnoću našeg srca i zaslužiš nam toplotu milosti Božije! Gladuješ da skloniš Oca svoga, ek nas pomiluje kano darovnik svega dobra; stradaš, da nam pomogneš u stradnji i patnji.

Božanstveno dite! Kako ću ti naplatiti neizgovornu ljubav tvoju? Ništa drugo ne ćeš, nego ljubav, da ti vratim za ljubav. Ali Isuse, slabo mi je srce, da bi te dostojno ljubiti mogao. Zbog toga pridružujem se ljubavlju svojom ljubavi angjela, koji su te radosno o porogjenju pozdravili; ljubavi priblažene majke tvoje, koja te je pritisnula na divičansko srce svoje! ljubavi hranitelja tvoga, koji te je gledao zanesen i radošću opojen; ljubavi pastira, koji su ti se novorogjenomu ponizno poklonili. Pridobri Isuse! naknadi ljubav moju ljubavlju onom, s kojom su se svi radovali

rogjenju tvomu, i podili nam mir, koji su ove noći čete angjeoske želile svima ljudima; a k tomu daj mi jednom na nebu licem te u lice gledati i na vike se kod tebe radovati. Amen.

Zahvalnica na svrhgodište.

Svemogući svega svita Stvoritelju, o veliki Bože! Još nikoliko časova, pa će jednoj godini opet biti kraj. Prošla je ona sa svim nezgodama svojim, o kojima sam mislio, da jih ne ću moći podneti; prošla je sa svim radostima njezinim, u kojima ne znam, kakvu stalnu sriću nisam slutio. Sad pak, milostivi Bože moj! Gospodine vrimena i vikovičnosti! račun moram položiti, na čega sam ovu godinu upotribio, koje konac hiljada i hiljada mojih iskrnjih nije doživilo. Strašim se ovoga računa jer osićam u meni, da sam iznova sagrišio, zato unaprid oproštenje prosim. Oh, al je malo dana ove godine, koji će moć u mene probuditi slatku i utišivu uspomenu na smrtnoj postelji; nu brezbrojni su dani, koji će me tužiti prid tobom, sudče moj božanstveni, da sam jih, s ispraznosti prohagjajuć, izgubio, i pokršenjem svetih zapovidi tvojih na uvridu iskrnjih mojih upotribio. Ah, veliki Bože! ako ti ono zlo, koje sam učinio, i ona dobra dila, koja sam zanemario, prispodobiš sa ono malo dobra, koje sam, možebit, las-

kajuć sam sebi, učinio: zastigjen moram pripoznati, da sam nezasložniji bio iz tvojih ruku ove godine primljenih darova, nego drugi bezbrojni, koje je ove godine grob progutao. Pa ipak veća bijaše tvoja ustrpljivost, nego moja nezahvalnost. Dozvolio si, da živim, ma da nisam zaslužio. Udilio si mi milost tvoju, ma da sam ju zlo upotribio.

Gospodine i Bože moj! Što da reknem ja, neplodno drvo, koje si sve do danas u tvom vrtu trpio? Zaista neznam izbrojiti milostivost tvoju ove godine mi udiljenu; jer nisam spoznao ona dobra, koja si mi čudnovato udilio. Samo sad slutim one mnoge tilesne i duševne pogibelji, koje si od mene odstranio. Oh mene nevridnoga sluge! Oh mene nezahvalnoga diteta.

Milostivi Spasitelju moj! slatki Isuse! mnogo puti si kao zagovornik digao ruke tvoje prid Ocem nebeskim, da me ne kara za grihe moje; mnogo puti se molila tvoja prisveta krv za oproštenje griha mojih; više puti sam zadobio od ovlašćenog sluge tvoga, svećenika, oproštenje griha mojih; jer sam obećao, da ću život poboljšati; al i ovoga obećanja, ja grišni stvor mnogo puti sam se zaboravio, ostao sam onaj, koji sam bio, ili sam još i gorjim postao.

Ah, Gospodine moj! ne spuštaj se samnom na sud; jer ako mi opačine motrio budeš,

Gospodine, Gospodine! tko će podneti? Izbriši brezbrojne grihe moje krvlju nevinoga jaganjca, koja je prolivena na oltaru križa za svakoliki narod čovičanski. Bože moj, smiluj mi se! Evo svesrdno želim se pomiriti; pripravan sam s tobom u nov savez stupiti, i dojduće godine pobožan život živiti.

Al što da ti vratim, Bože moj! za ona različita dobročinstva, kojih sam dionik bio minuće godine po milosti tvojoj. Oh, da mi prodre dušu velikoća ljubavi tvoje pram meni sad, kad prid tobom klečim; i da mi sę srce vičnom zahvalnošću napuni. Al buduć, da i ovaj zahvalni osićaj jedino iz blagodarnosti očinskih ruku tvojih čekati mogu! evo u poslidnjim urama ove godine stupio sam svetomu oltaru, gdi si pod prilikom kruha prisutan, da srce, dušu i sve moje na sveti oltar tvoj položiv, sve ovo tebi, blagodarnomu Ocu, Gospodinu i Bogu momu, u ime žrtve zahvalnice prikažem i poklonivši se do zemlje tebe hvalopivkom slavim i tebi se klanjam sada i u vike vikom. Amen.

Molitva na novu godinu.

Svemogući Bože, nebeski Oče! Oče milosrgja. Bože svake utihe! Hvala ti, što si nas dosele tako čudnovato uzdržavao i milostivo čuvao. Molimo te do Isusu, tvome milom Sinu,

i po njegovoj dragocinoj krvi, oprosti nam grihe, kojimi smo prošlog lita kod tebe u nemilost pali. Čuvaj nas u novoj godini od svake duševne i tilesne nesriće. Pomnoži nam viru, pokripi ufanje i užeži svetu ljubav! Podaj nam milost, da od danas pa sve do smrti, sve želje i misli, sve riči i dila, po tvojoj božanskoj volji upravljamo. Daj nam napokon, da u pravoj viri, u tvojoj ljubavi i milosti umremo, te se s tobom u tvojem vičitom kraljevstvu privesele nove godine do vike uživamo! Amen.

Najljubezniji Isuse! u tvoje ime počimljem ovu godinu,. koju mi dade doživiti milosrgje tvoje. Da si blagoslovljen Spasitelju! koj da se nazoveš imenom otkupitelja, s neba snigje i primi na se tilo čovičje! Vična ljubavi! kako si ljubio grišnike, da si obličje njihovo uzeo, da naplatiš vičnoj pravici ono što mi sagrišimo. Očito slavi svaki stvor breskrajno tvoje milosrgje i pobožnošću izušćava tvoje ime, jer je u njem samo spas, jer na nebu ni na zemlji nema slavnijega nit svetijega imena, prid kojim svi u nebu, na zemlji i pod zemljom na kolina padaju, sad i uvik. Amen.

Ovim novim litom pozdravljam te, o ljubezno božanstveno ditešce, Isuse, i želim, da ovom godinom tvoja najsvetija volja bude kao na nebu, tako i na zemlji. Želim, da te

ovom godinom ma nijedan čovik ne uvridi već da te svaki iz srca ljubi, hvali i slavi. Želim, da se ovom godinom tvoja sveta crkva po cilom svitu raširi, svi nevirni k pravoj viri obrate i svi grišnici spokore. Konačno želim, da ovo lito od dana do dana u kripostih napridujem te u tvojoj ljubavi i pravoj pobožnosti uzrastem. Amen.

Na Tri Kralja.

Isuse, kralju svih kralja, sa srićnim istočnim kraljima — Gašparom, Melkirom i Baltazarom — koje je tvoja milost prosvitlila, a tvoja zvizda pratila i dovela do tvojih jaslica u Betlehemu, da ti se poklone: i ja k tebi dolazim u poniznosti svoga srca, na kolina padam prid tvojim siromašnim jaslicama i duboko se klanjam tvom neizmirnom Veličanstvu. Iz puna ti srca zahvaljujem, Isuse moj, što si sa ovim čestitim mudracima i mene prosvitlio i na pravu viru pozvao. Nemam dragocinjenih darova da ti prikažem; a ti za njih ni ne mariš. Ti jedino želiš moje srce, a ja ti ga poklanjam, moj božanski ditiću; prikazujem ti ga svim silama, svim njegovim željama i ganućima. No, moje srce nije tebe dostojno, Bože moj! Pročisti ga, puno je zemaljske prašine; ogrij ga, ledeno je kao kamen; slabo je okripi ga, da ti se ne izneviri. Daj,

Isuse moj, budi ti moj izgled, da svegjer slidim tebe, sjajnu zvizdu kršćanske savršenosti, da u žalosti i u radosti tebe sama priznam za mog vrhovnog Gospodara i Oca. Smiluj mi se, blago me pogledaj, digni svoju milu ručicu i blagoslovi mene u duši i u tilu. Amen. (Tri Slava Ocu.)

Ime Isusovo.

Litanije prisv. imena Isusova.

Gospodine, pomiluj!
Isukrste, pomiluj!
Gospodine, pomiluj!
Isukrste, čuj nas!
Isukrste, usliši nas!
Oče nebeski Bože, pomiluj nas!
Sine otkupitelju svita Bože, pomiluj nas!
Duše sveti Bože,
Sveto Trojstvo jedan Bože,
Isuse, Sine Boga živoga,
Isuse, odsive Očev,
Isuse, sjaju vičnoga svitla,
Isuse, kralju slave,
Isuse, sunce pravde,
Isuse, Sine Marije Divice,
Isuse ljubezni,
Isuse divni,
Isuse, jaki Bože,

(pomiluj nas)

Isuse, oče budućega vika,
Isuse, angjele velikoga savita,
Isuse primožni,
Isuse priustrpljivi,
Isuse pripokorni,
Isuse, krotka i ponizna srca,
Isuse, ljubitelju čistoće,
Isuse, ljubitelju naš,
Isuse, Bože mira,
Isuse, početniče života,
Isuse, uzore kriposti,
Isuse, revnitelju duša,
Isuse, Bože naš,
Isuse, utočišće naše,
Isuse, oče sirota, — pomiluj nas!
Isuse, blago virnika,
Isuse, dobri pastiru,
Isuse, pravo svitlo,
Isuse, vična mudrosti,
Isuse, neizmirna dobroto,
Isuse, pute i živote naš,
Isuse, radosti angjela,
Isuse, kralju patrijarka,
Isuse, učitelju apostola,
Isuse, naučitelju evangjelista,
Isuse, jakosti mučenika,
Isuse, svitlo ispovidalaca,
Isuse, čistoćo divica,
Isuse, kruno svih sveti,
Milostiv budi, oprosti nam, Isuse!

Milostiv budi, usliši nas, Isuse!

Od svakoga zla, Od svakoga griha, Od srditosti tvoje, Od zasida vražjih, Od duha bludnoga, Od smrti vične, Od zanemarivanja nadahnuća tvojih, Po otajstvu sv. utilovljenja tvoga, Po porodu tvojem, Po ditinstvu tvojem, Po božanskom životu tvojem, Po trudovih tvojih, Po smrtnoj borbi i muki tvojoj, Po križu i zapuštenosti tvojoj, Po smrtnoj slaboći tvojoj, Po smrti i pokopu tvojem, Po uskrsnuću tvojem, Po uzašašću tvojem, Po radosti tvojoj, Po slavi tvojoj,	oslobodi nas, Isuse!

Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, oprosti nam, Isuse!
Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, usliši nas, Isuse!
Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, smiluj nam se, Isuse!
Isuse, čuj nas!
Isuse, usliši nas!

Pomolimo se. Gospodine Isuse Kriste, koji si kazao! ištite, i primit ćete; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se; daj nam, molimo te, božansku tvoju ljubav, da te svim srcem, ričmi i dilom ljubimo, i nikada ne pristanemo hvalit te.

Daj nam, Gospodine, da se tvojega svetoga imena bojimo i ujedno ga uvik ljubimo, jer nikada ne pristaješ one ravnati, koje utvrgjuješ u tvojoj ljubavi.

Bože kriposti, čije je sve, što je najbolje, usadi u srce naše ljubav k tvojemu imenu, te nam povećaj pobožnost; da što je dobro gojiš te što si uzgojio revnom nabožnošću sačuvaš.

Svemogući vični Bože, rukovodi dila naša po volji tvojoj, da u ime dragoga Sina tvojega zaslužimo obilovati dobrimi dili.

Bože, koji si prislavno ime Isusa Krista, Sina svojega, Gospodina našega, virnikom svojim učinio prislatkim i priljubeznim, a zlim duhovom pristrašnim; daj molimo te, da svi, koji to ime Isusovo na zemlji pobožno štuju, svetu i slatku utihu ovde sada osićaju, a onde u nebu zadobiju vičnu radost i brezkrajno blaženstvo.

Po istom Isusu Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva na čast prislavnoga imena Isusova.

O dobri Isuse! O priljubljeni Isuse! O prislatki Isuse! O Isuse sine Divice Marije! pun milosrgja i dobrote! slatki Isuse! po velikom milosrgju tvom smiluj se meni. O dobri Isuse! molim te za onu neprocinjenu krv, koju si za nas grišnike prolio, da opereš sve nepravde moje i pogledaš na me nevoljnoga i nedostojnoga, ponizno oproštenje prosećega i ovo ime sveto «Isus» zazivajućega grišnika. O ime Isus, ime slatko! ime je Isus, ime medeno; ime je Isus, ime pokripljujuće; ime je Isus, pridobro: jer što je Isus, nego spasitelj: dakle, Isuse radi imena svetoga svoga, budi mi Isus i spasi me; ne dopusti, da poginem, koga si od ništa stvorio. O dobri Isuse! neka me ne pogubi nepravda moja, jerbo me je učinila svemoguća dobrota tvoja. O slatki Isuse! poznaj ono, što je tvoje i izbrisaj iz mene ono, što je tugje. O primilostivi Isuse! sada, dok je vrime smilovanju, smiluj se meni, da me ne odsudiš u vrime sugjenja. Koja je korist duši mojoj, ako snigjem u vikovičnje razrušenje; ne će te mrtvi hvaliti, Gospodine, niti svi, koji snilaze u pakao, nego mi, koji živimo, hvalit ćemo Gospodina. O priljubeznivi Isuse! O primilostivi Isuse! O Isuse dobrostivi! dopusti

mi unići u broj odabranih tvojih. O Isuse spasenje u te virujućih! O Isuse! radost u te ufajućih! O Isuse! slatko oproštenje svih grišnika! O Isuse! zahvalni sine divice Marije! udili mi milost, mudrost, čistoću, poniznost i ljubav, da te mogu dostojno ljubiti i hvaliti! tebe uživati, tebe služiti i u tebi se naslagjivati; to mi dopusti, molim te ponizno, i svim onim, koji zazivaju prisveto Ime tvoje, koje je Isus. Amen.





Pobožnost prama prigorkoj muki g. Isukrsta.

Sveta korizma.

Korizmom nas crkva sića onih četrdeset strogih dana, koje je naš Spasitelj sproveo u pustinji, gdi nas je naučio kako ćemo se mi sititi, da smo prah, i da ćemo se opet u prah obratiti. U ovo vrime hoće dakle crkva, da nas molitvom, postom i milostinjom osnaži proti neprijatelju naše duše.

Češće pohagjanje crkve, sv. misa, pobožno štivenje, promišljavanje o spasonosnim istinama i o gorkoj muki i smrti Spasiteljevoj, put križa, a osobito česta ispovid i pričest: to su stvari, kojima moramo u korizmi skupiti dovoljne snage za dušu, da priko cile godine oslobodimo se od smrtnih griha.

Molitva za vrime sv. Korizme.

Svemogući i vikovičnji Bože, Oče svakog milosrgja, koli rado prašćaš grišnikom, koji se prid tobom ponizuju i pokoru čine, da ublaže tvoju srdžbu, da pomrse svoje zloće. Evo nas pripravnih, da kriposno i pokorno

provedemo sve dane svete korizme na izgled tvog milostivog Sina, Gospodina našega, Isukrsta, neoskvrnjenog Jaganjca, koji u prikomirnoj svojoj ljubavi hoti nas svojim primerom priteći, posvećivajuć svojim svetim postom ono četrdeset dana prije svoje gorke muke i ljute smrti, koju je veledušno za naše spasenje pritrpio. No ti nas, Bože, prosvitli, pokripi i sokoli, da vrime tebi prijatno, a nama spasonosno s naše nevirnosti i slabosti ne pritvorimo u dane naše vičnje osude. Daj, da budemo dostojni slaviti uspomenu najvećih otajstva našega otkupljenja i slavnu svetkovinu Isusovog uskrsnuća, da i mi, po tvojoj svetoj milosti, uskrsnemo na duhovni život, koji je početak neumrlog života, kojega ćemo uživati u tvojoj rajskoj slavi. (Oče naš, Zdr. M., Sl. Ocu.)

Molitva u spomen muci smrti G. N. Isukrsta.

(Od sv. Augustina.)

Gospodine moj, Isukrste, da spasiš svit i da nas izbaviš iz pakla, htio si da se rodiš megju nama, podvrgnut mukama i smrti; htio si da budeš, odbačen i progonjen od Čivuta, izdan od Jude učenika svoga, i to svetogrdnim poljupcem; htio si, da budeš poput krotkoga i nevinoga jaganjca vezan užetima i

porugljivo povlačen po sudovima Ane, Kajfe, Pilata i Iruda; htio si da te izbičuju i okrune trnjem; da te ćuškaju, ispljuju, na ruglo prikriju tvoje božansko lice; da te ponište na nebrojene načine, obruže i sramotno izgrde, a naposlitku, da te svuku s tvoga odila, pribiju na križ megju dva zloglasna razbojnika; da te napajaju žuči i sirćetom; a proboden kopljem htio si da završiš veliko dilo našega ogkupljenja: da, primilosrdni moj otkupitelju, za sve tolike i tako okrutne muke, što si ih pritrpio iz ljubavi spram mene, i koje ja prem nevridan razmatram, ter za sveti križ i prigorku smrt, izbavi me od muka paklenih i udostoj se, da me primiš u raj, kud si primio skrušena razbojnika, s tobom raspetoga, Isuse moj, što no s Ocem i Duhom svetim živiš i kraljuješ, Bog kroz sve vike vikova. Amen.

(300 dana proštenja.)

Molitva na spomen trnove krune.

(Crkvena molitva.)

Udili nam, molimo te, svemogući Bože, da mi koji ovde na zemlji, na uspomenu našega Gospodina Isukrsta, njegovu trnovu krunu štujemo, jednom zavridimo, da nas on na nebu čašću i slavom okruni, koji s tobom i Duhom svetim živi i kraljuje u vike Amen

«Oče naš» i «Zdravo Marijo». (Tri put.)

Molitve na spomen sulice i čavala.

Na križu propeti Spasitelju, udili mi milost, da mene isti čavli, koji su tvoje ruke i noge na križ pribili, sa svim silama moje duše i mojega tila na tvoju ljubav i na službu tvojega svetoga imena pribiju, a osobito daj, da u svakoj napasti na grih ganutim srcem pogledam na ovo otajstvo križa, na kojem si pribijen bio, da tako ne podlegnem napasti, i da se ne dadem ničim više od tebe otrgnuti. Amen. «Oče naš» i «Zdravo Marijo». (Tri put.)

(Molitva crkvena.)

Bože, koji si se, primivši slaboću puti naše, dao za spas svita čavlima pribiti i sulicom probosti, udili nam milostivo, da ti mi, koji na ovoj zemlji pobožno štujemo čavle i sulicu, ova orugja tvoje muke, uzmognemo na nebu čestitati na tvojoj slavnoj pobedi. Koji živiš i kraljuješ u jedinstvu Duha svetoga po sve vike vikova. Amen.

Molitva na čast sv. platna, u koje bi mrtvo tilo Gospodina zavito.

(Crkvena molitva.)

Bože, koji si nam na platnu, kojim je Josip tvoje sv. tilo omotao, kada je s križa snimljeno, ostavio tragove svoje sv. muke, udili

nam milostivo, da po smrti i pogrebu tvojemu na slavu uskrsnuća privedeni budemo. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha svetoga Bog po sve vike vikova. Amen. «Oče naš» i «Zdravo Marijo». (Tri put.)

Svetom Isusovom Križu.

Za našašće sv. Križa, devetnica se počimlje na 24. travnja, a svetkovina na 3. svibnja. Za uzvišenje sv. Križa, devetnica počimlje na 5., a svetkovina na 14. rujna.

Dušom i srcem ljubim te, častim te, klanjam ti se, o pristolje mudrosti, o pobeditelju pakla, o neprocinjeno sridstvo općeg otkupljenja, Križu sveti. Pošto si oplemenjen i posvećen bio Isusovom krvlju, postao si ufanje grišnika i znak naslidnika jedinog pravog Boga. Kad promišljam, kako i koliko te je Isus želio i zanosom te grlio, ja se snebivam, ja se pridam misleć na svoju kukavštinu, na svoju malodušnost. Kajem se i gorko plačem, što se do sada nisam vladao po tvome nauku. Stalno odlučujem, da ću te unaprid hrabrim srcem i veselom dušom nositi, da ću pokorom trapiti svoje tilo, da ću rado podnašati nevolje, žalosti, nezgode, nepravde i progonstva ovoga svita, pošto sam uviren, da će se spasiti samo onaj, koji Isusov križ ogrli i strpljivo nosi. (3 Očen., Zdr. M. i Slav.)

Neprocinjenoj Isusovoj Krvi.

O krvi neprocinjena, koja si se za moje spasenje prolila, izlij se na mene, da me opereš, da me izličiš, da me posvetiš. Čim sam svitlo svita ugledao, moja majka, tvoja crkva me je, Isuse moj, u svoje krilo primila i tvojom krvi zabiližila, megju svoje sinove ubrojila. A kad sam na žalost svoju nevinost teškim grihom oskrvnuo, u tvojoj sam se krvi okupao, i tako izbrisao svaku grdoću sa svoje duše, i to ne jedared, već na stotine puta. Osim svega ovoga, ti si naredio meni za utihu i korist, da se na tvom oltaru danomice proliva tvoja krv, da je prikažem nebeskomu tvom Ocu za svoje grihe. Zapovidaš mi, da je pijem, da ona u mojim žilama teče, da tvojim životom živim, da se sasvim u tebe pritvorim. O neopisiva ljubavi, daj, da budem dostojan tolikog blaga! Krvi neprocinjena, izlij se na sve narode, da se svi spasimo. Izlij se na opake, da se zgroze i pokaju; na raskolnike, da se vrate u krilo svoje majke, katoličanske crkve; na pogane, na žudije, da se prosvitle i obrate; i kad sjedinjeni budemo vezom iste vire, u nami će gospodovati ona ljubav, koja će do vika u raju opstojati i ljubljeno kraljevati.

Uzdah. (100 dana proštenja.) Vičnji Oče! prikazujem ti neprocinjenu krv Isusa Krista, za

pokoru svojih griha, za potribe svete crkve, za duše u čištilišću i za obraćenje grišnika.

Poklonimo se ranama Isukrsta.

1. Klanjamo se, prislatki Isuse, rani tvoje ruke desne i pozdravljamo je, moleći te, da nam dopustiš, da svladamo nas iste, te iskorenimo opačine i nagnuća na zlo, i da više nigda ne padnemo u grih smrtni. Priporučujem ti, Isuse! u ovoj rani svetu crkvu i obraćenje svih nevirnika,

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

2. Klanjamo se priustrpljivi Isuse rani tvoje ruke live i pozdravljamo je, moleći te, da nam dopustiš milost ustrpljenja u svakoj protivštini svitovnoj; i da na čas naše smrti primivši svete sakramente, utečemo od smrti vikovičnje. Priporučujemo ti u ovoj rani svekolike kršćane.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se.

3. Klanjamo se, priljubeznivi Isuse, rani tvoje noge desne, i pozdravljamo je, moleći te: da nam dopustiš stalno napridovanje u opsluženju tvojih svetih zapovidi, i u svima

kripostima, kako je tvoja volja sveta; i da pravu skrušenu pokoru obdržimo na čas naše smrti. Priporučujemo ti u ovoj rani svekolike, koji su se obećali, da će tebi služit u svetoj crkvi.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se.

4. Klanjamo se, pridobrostivi Isuse! rani tvoje live noge, i pozdravljamo je moleći te: da nas oslobodiš od svih naših neprijatelja duše i tila, a osobito od prigode griha. Priporučujemo ti u ovoj rani sve naše dobročinioce, rogjake i prijatelje, i sve one, koji su nam se priporučili.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se.

5. Klanjamo se, priblagoslovljeni Isuse! rani tvojih prisvetih prsa, moleći te: da nam uspiriš srca s gorućom tvojom ljubavlju, da ostavivši svaku ljubav svitovnu tebe samog vazda ljubimo: pak da se naše duše na čas njihova razdiljenja od tila s tobom združe u ljubavi vičnjoj. Priporučujemo ti u ovoj rani sve duše, koje se još muče na mistu čistilišća.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se.

Isusu u Getsemanskoj bašči.

Gospodine Isukrste, spasitelju moj, molim te za gorku muku i smrtnu borbu, koju si u bašći getsemanskoj pritrpio, prikaži Bogu mojem, tvojem nebeskom Ocu, za brezbrojne grihe moje one kapi krvi, koje si tako obilno izlio, i oprosti me na smrtnom času od svake stiske i bojazni, koje će me zbog mojih griha pravedno snaći.

Gospodine Isukrste, žaručniče duše moje, dopusti mi, da u duhu s tobom uzigjem na goru maslinsku i da se otkinem od ovoga prolaznoga i grišnoga svita. Privuci me u slatku samoću molitve, da tebi sličan postanem s otim, da se od sebe i grišnih svojih običaja odreknem i po dobrih dilih tebe slidim do kršćanske savršenosti, kao što si ti to u tvojem svetom životu pokazao. Amen.

Put križa.

Bogoljubni kršćani uvik su štovali ona sv. mista gdi nas je Gospodin naš spasio od vične smrti. Budać pako ne mogu svi pohoditi sv. mista u Jerusalimu, majka crkva dopustila je, da oni, koji pobožno obave put križa, dobivaju sva proštenja, koja su podiljena virnicima, koji osobno pohagjaju sv. mista u Jerusalimu, sva se ta proštenja mogu naminiti pokojnicima. Al je potribito, da imaš nakanu zadobiti proštenja, da ti duša ne bude u smrtnom grihu, da promišljaš o muki Isusovoj, da obagješ svih 14 po-

stajâ ne izpustivši ni jedno, brez prikidanja, i to ne sideć ni klečeć, već idući od jedne do druge. Priporuča se, al nije skroz potribito, da se kod svake postaje izmoli po «Oče naš» i «Zdravo Marijo».

Pripravna molitva.

O muki Isusovoj grišni se spominjajmo;
S Marijom tužnom majkom na žalost se pridajmo.
Svi tugujuć, gorko plačuć i uzdišuć:
Na put križu pogjimo.

Svemogući vičnji Bože! Evo ja nedostojno stvorenje tvoje s pridubokom poniznošću klanjam se tebi, i virujem u te, kao u vičnju istinu, ufam se u te, kao u neizmirno milosrgje i ljubim te srvhu sviju stvari, ko najveće dobro, Zato kajem se od sveg srca moga, i žalim, da sam tebe, jedino i najveće dobro, uvridio. Obećajem temeljito, da u napridak uzdajući se u pomoć tvoju nigda te svojevoljno ne ću uvriditi, osobito grihom smrtnim. I s ovakom odlukom hoću slideći otkupitelja moga, Isukrsta, Sina tvoga, u društvu prižalostne Majke njegove, obaviti prižalosni put križa, na

slavu tvoju, korist i spasenje duše moje, na uzvišenje svete Matere Crkve katoličanske, iskorenjenje nevirstva, sjedinjenje pravovirnih poglavara kršćanskih, i da dobijem proštenja dopuštena od svetih otaca papa; od ovih jedno potpuno odlučujem duši mojoj za otpuštenje kazni zbog griha mojih, ostala svakolika priporučujem za duše najbližnjih rogjaka mojih. Ako pak ovi ne bi imali potribu, onda za one, za koje sam dužan po pravdi, ljubavi i posluhu, i s ovakom odlukom upućujem se na put žalosni.



I. POSTAJA.

Isusa odsugjuju na smrt.

Na smrt biše osugjen, Gospodin od života,
Da tebe, o grišniče, oslobodi od pakla.
Kralj nebeski, krv proliti, za nas grišne,
Na križu hti umriti.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.
Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

Ova postaja prikazuje dvor Pilatov, u komu naš Otkupitelj ljubeznivi poklem je bičevan i trnovom krunom okrunjen bio, za otkupljenje naše primi dragovoljno nepravednu odsudu smrti.

Pomolimo se. O prisveti moj Isuse! koji si s pristolja Pilatova nepravednu odsudu smrti primio, molim te, da pomrsiš s pristolja tvoga odsudu pravednu, koju sam po grisima mojim zaslužio; i da privedeš me na čas smrti moje megju odabrane tvoje. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

I. POSTAJA.



Isusa odsugjuju na smrt.

II. POSTAJA.

Isus uzima na legja križ.

Na prisvetom ramenu teški ktiž hti nositi,
Po njemu našoj duši spasenje zadobiti.
O grišniče, zbaci grihe, nemoj više
Boga tvoga propeti.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

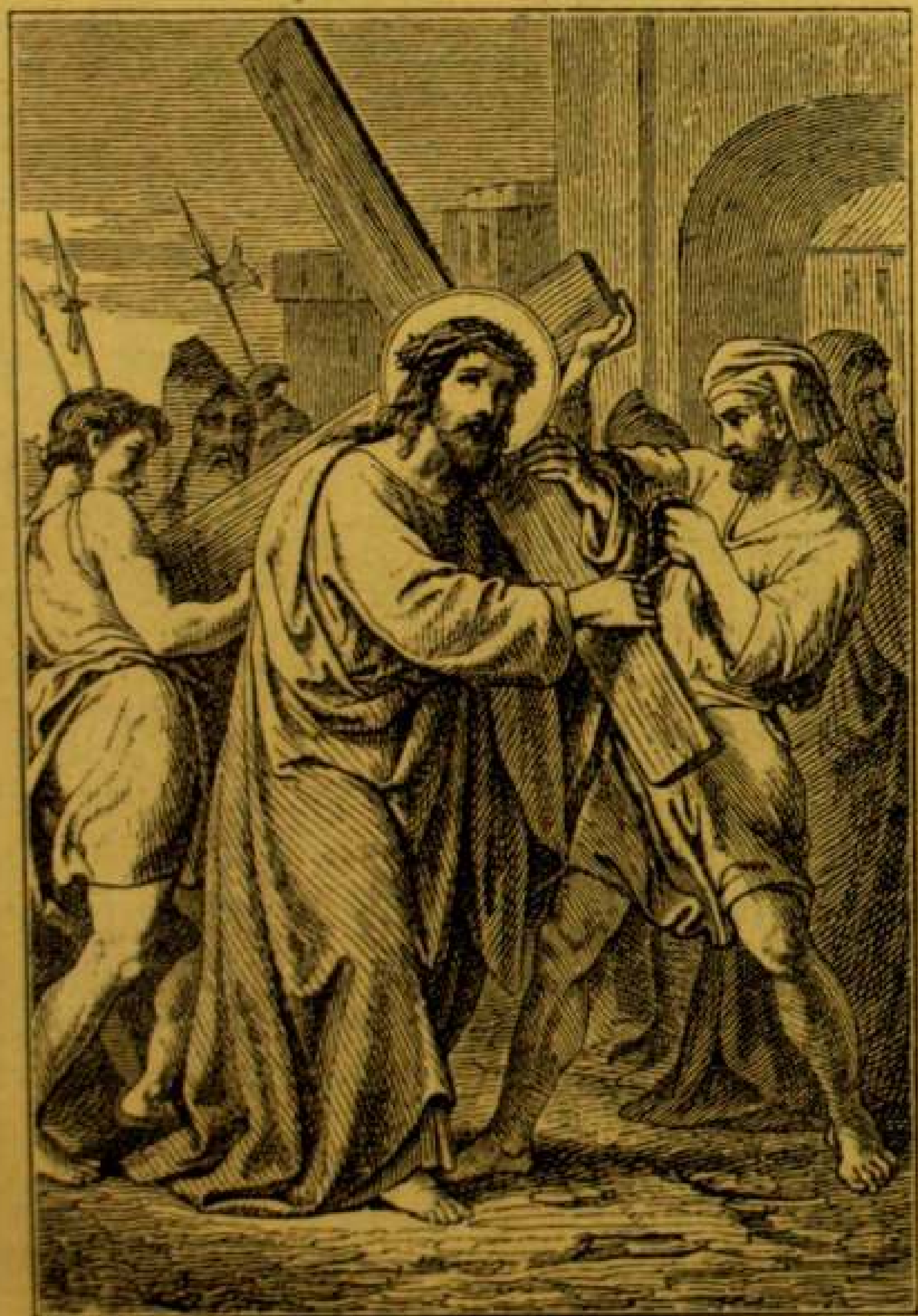
Ova postaja prikazuje misto, u komu Isus bi od nemilih sluga svučen iz one razdrte odiće, u koju bijaše obučen za veće poruganje, kada ga trnovom krunom okruniše, i bi obučen opet u svoju vlastitu odiću, da bude bolje poznan od puka. Radi ovoga pak prisvlačenja skinuše mu s glave trnovu krunu, i opet iznova s većom nemilošću staviše mu na glavu, uzmnožajući rane svrhu rana, pak mu metnuše na ramena priteško drvo križa.

Pomolimo se. O pridragi moj Isuse! koji si dragovoljno za ljubav moju na izranjena ramena primio priteški križ, molim te, dostoj se učiniti, da križ tvoj bude meni pouzdana ćuprija priko strahovitog mora ovoga svita za unići po njoj megju svete tvoje, u vično pribivalište. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

II. POSTAJA.



Isus uzima na legja križ.

III. POSTAJA.

Isus pade prvi put na zemlju.

Od priteških on muka, sav u tilu oslablja,
I pod teškim križem on licem na zemlju pada.
Ne žale ga, već muče ga i bijući
Pristrašno pogrgjuju.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

Ova postaja prikazuje misto, gdi Isus budući je veoma oslabio radi prolivene krvi i nemilog vogjenja pade prvi put pod težinom križa na zemlju, gdi mu se sve rane ponoviše, i ovdi iz nova primio udarce i druge pogrde od menilih krvolija.

Pomolimo se. O primilostivi moj Isuse! ljubim zemlju onu, koju si padajući pod težinom križa krvlju tvojom natopio, i molim te, da nigda ne pripustiš mene otpasti od milosti tvoje u grih smrtni; ako bi se pak ovo po nesrići dogodilo, da se dostojiš dignuti mene po očinskom milosrgju tvomu. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

III. POSTAJA.



Isus pade prvi put na zemlju.

IV. POSTAJA.

Isus susrio svoju svetu majku.

Isusova još muka onda biše najveća,
Kad videć majku svoju primi rane na srcu
A Marija, videć Sina izmučena
Od žalosti umire.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.
Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

Ova postaja prikazuje misto, gdi Isus dragovoljno noseći na ramenih svojih priteški križ za spasenje svega svita, sustriše svoju prižalosnu Majku. Sada vidi i neizrečenu bolest Sina i neiskazanu žalost Majke, gdi ne mogu megju sobom pomoći, nego jedno drugom zadavaju veću bolest.

Pomolimo se. O priustrpljivi moj Isuse! promišljavajući vrime ono žalosno, u koje s križem natovaren prižalosnu Majku tvoju susrio si, molim te ponizno, da na čas smrti moje ne kao suca strogoga, neko kao Oca milostivoga, tebe zajedno s tvojom pridragom Majkom, susriti budem dostojan. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

IV. POSTAJA.



Isus susrio svoju svetu majku.

V. POSTAJA.

Šimun Cirenejac pomaže Isusu križ nositi.

Videć to ubojice, da Isus oslabljaše,
Od priteškoga truda križ nosit ne mogaše,
Tad Šimuna silovaše, da pomaže
Križ nositi Isusu.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

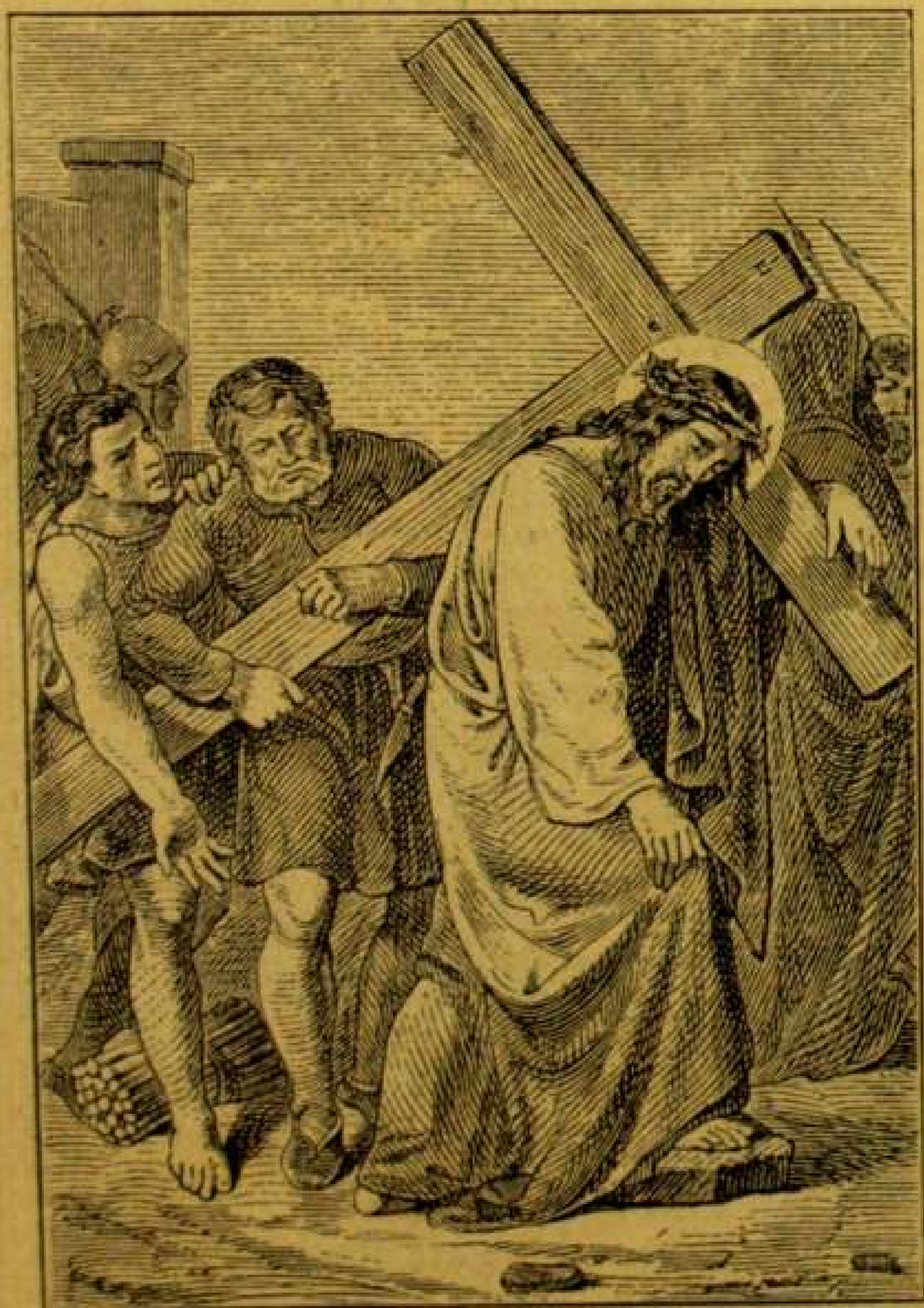
Ova postaja prikazuje misto, gdi su Isusu toliko pomanjkale sile tila u nošenju križa, da su se nemilostive žudije pobojali, da na putu ne umre, jer su želili, da umre na križu; zato dadoše Šimunu Cirenejcu križ nositi, a Isusa za njim nemilo voditi.

Pomolimo se. O priljubezni moj Isuse! promišljavajući mrskoću Šimonovu, kad je imao pomoći tebi križ nositi, pripoznajem, da sam i ja istomu Šimonu sličan, zato molim te ponizno, da se dostojiš pokripiti slabost snage moje mogućstvom tvojim; da mi nigda u napridak ne omrzne za tobom nositi križ tuga, nevolja, prognanstva i suprotivština svitovnih. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

V. POSTAJA.



Šimun Cirenejac pomaže Isusu križ nositi.

VI. POSTAJA.

Veronika daje Isusu otarak.

Kad je ranjeni obraz vidila Veronika,
Tad u srcu tugujuć, maramu jest pružila.
Isus tada, lica svoga, otariv ga,
Njoj priliku ostavi.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

Ova postaja prikazuje misto, gdi prid Isusa izagje Veronika, koja videći onaj prisveti obraz, da je sasvim krvav, izranjen i popljuvan, dade mu maramu, da se otare, koji buduć primio milostivi Isus, da pokaže svoju zahvalnost, ostavi na istoj marami priliku svoga obraza, kakvi onda bijaše.

Pomolimo se. O priblagodarni moj Isuse! čudim se, da tako malenu službu plaćaš Veroniki darom neprocinjenim, i molimo te priklonito, da istu priliku staviš u srce moje, koje ti na službu prikazujem, i učiniš tako, da na svitu nigda ne želim drugu priliku, nego tebe, koga gledati jest blaženstvo. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

VI. POSTAJA.



Veronika da̦e Isusu otarak.

VII. POSTAJA.

Isus pada drugi put pod križem.

Drugi put kad na zemlju pade, mili Isus naš.
Pavši na sveto lice, tad krv obli sav obraz
Sveto lice, gorko viče: oh grišniče.
Od zla oslobodi me.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.
Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

Ova postaja prikazuje misto grada Jerusalima, gdi Isus pade drugi put na zemlju pod križem, zbog kojega pada uzmnožiše se rane svrhu rana i muke svrhu muka.

Pomolimo se. O pridobrostivi moj Isuse! ovaj pad tvoj novi više su uzrokovala moja povraćanja toliko i toliko puta na iste grihe, nego li priteški križ Žudija i Pilatovih vojnika, i zato čvrsto odlučujem, da sa svetom pomoćju tvojom, koju ponizno prosim, u napridak na njih svojevoljno ne ću se nikada povratiti. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

VII. POSTAJA.



Isus pada drugi put pod križem.

VIII. POSTAJA.

Isus tiši žene jerusalimske.

Jerusalemske kćeri, koje njega sligjaše,
Mudro razgovori sve, kad njega oplakaše:
«Ne plačite svrhu mene, već svrhu vas
I svrhu vaše dice».

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

Ova postaja prikazuje, gdi je Isus susrio mnoge bogoljubne žene Jerusalimske, koje gorko plakale, videć ga pogrgjena, i da ga megju dvama razbojnicima na smrt križa vode, i Isus ih prislatkim načinom utiši.

Pomolimo se. O priblaženi moj Isuse! koji suze bogoljubnih žena dragovoljno primaš, budući da u tolikoj muki tvojoj nastojiš njih utišiti, i ponukuješ jih u isto vrime, da svrhu sebe i svojih sinova plaču, molim te ponizno, da dopustiš srcu momu pravo skrušenje, a očima mojima studence suza, da operem plačuć sve mnoštvo mojih griha. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

VIII. POSTAJA.



Isus tiši žene jerusalimske.

IX. POSTAJA.

Isus pada treći put pod križem.

Treći put što na zemlju mili Isus sad pade,
Onaj jest uzrok tomu, koji u grih upadne.
Ah, ne mori, nit zlo tvori, niti spori
Muke tvog Spasitelja.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.
Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

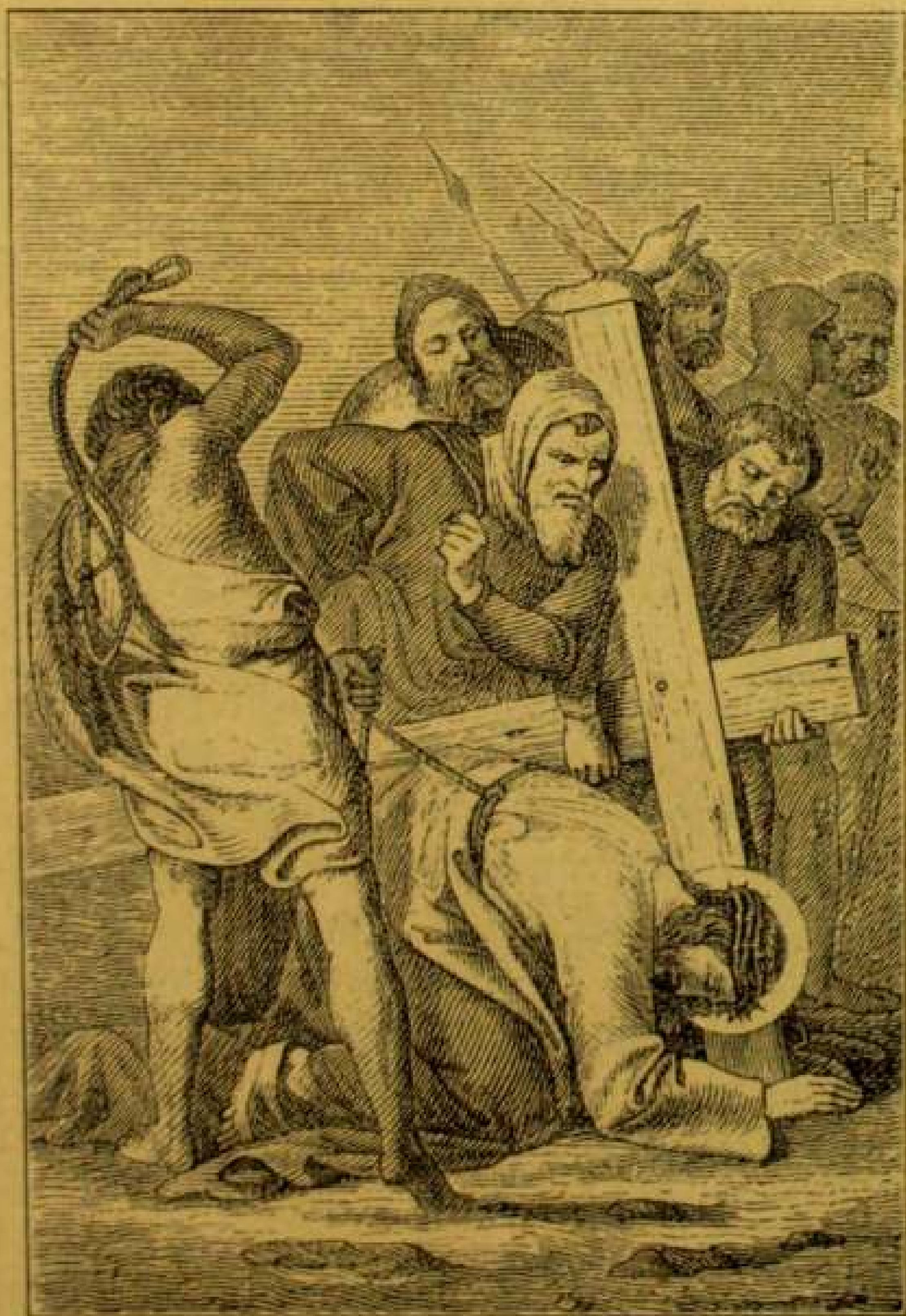
Ova postaja prikazuje početak planine Kalvarije, gdi Isukrst budući mu pomanjkala snaga tila, treći put pod križom pade na zemlju, i bi iznova ranjen u licu, u nogama, u rukama i u svemu tilu.

Pomolimo se. O priumorni moj Isuse! za zasluge ovoga trećega pada, molim te ponizno, da mi ne bude za ludu trud otkupljenja tvoga, nego stavi mene megju odabrane tvoje, koji, primivši plod križa, blagosivaju tebe u vike. Amen.

Oće naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

IX. POSTAJA.



Isus pada treći put pod križem.

X. POSTAJA.

Isusa svlače i daju mu žuči, da pije.

Kada s tila slavnoga odiću mu skidaše,
Isusove sve rane većma tad ponavljaše,
Jer krv teče, rane većma sveto tilo,
Strašno tad izmučiše.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

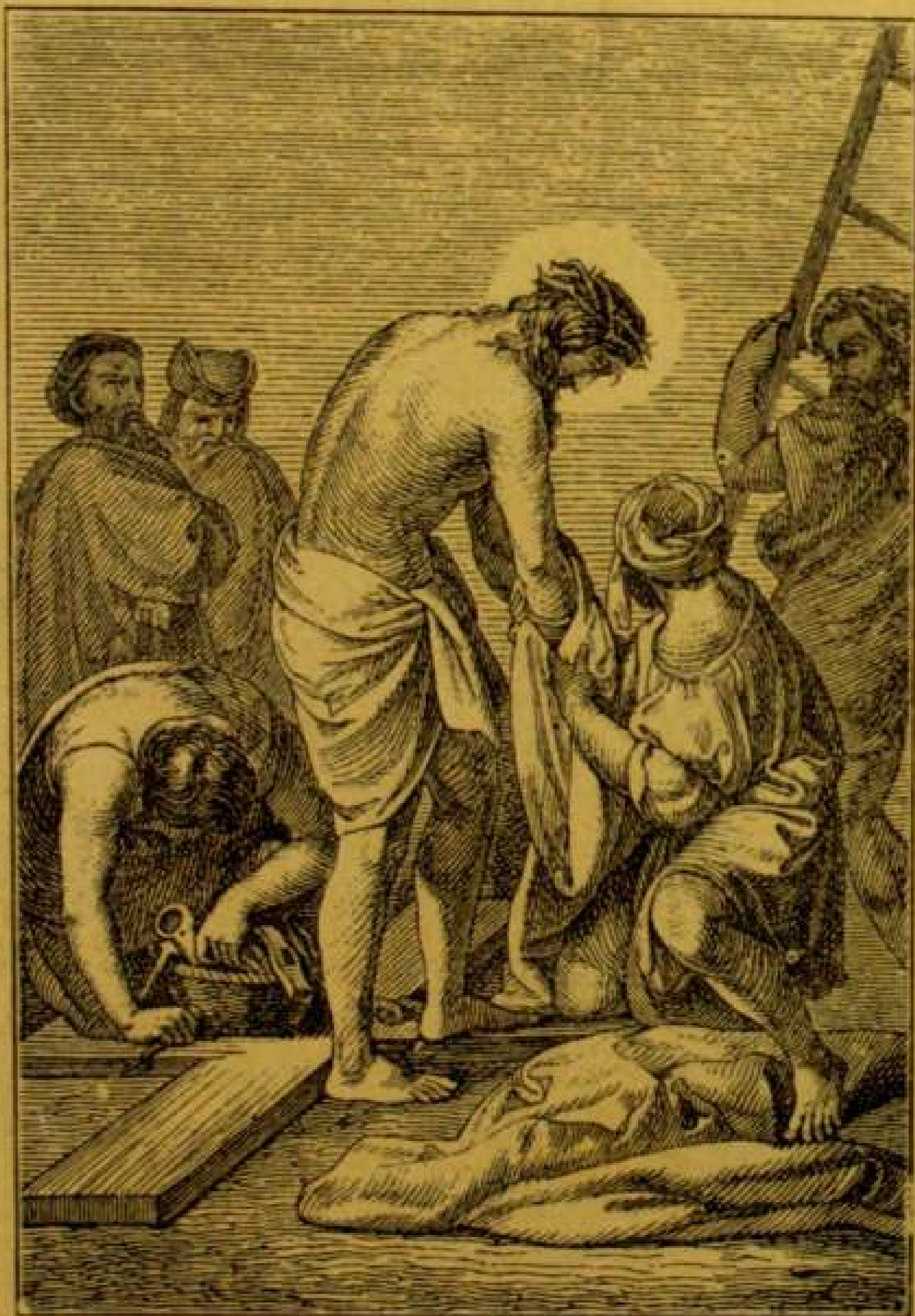
Ova postaja prikazuje misto, gdi posli kako Isus bijaše došao na planinu Kalvarije bi nemilo svučen iz svoje odiće, a s odićom odiraju dila njegova tila i ponavljaju rane svrhu rana, i da mu veću muku učinu, dadoše mu piti vino mišano sa žučju i drugom gorkošću.

Pomolimo se. O priustrpljivi moj Isuse! za onu pogrdnu goloću, koju si podneo za ljubav duše moje, i gorčinu, koju si pio, molim ponizno priobuci me u odiću pravde, i digni od mene svaka svitovna naslagjenja, i misto ovih daj mi ovu živu želju vazda nebeska i vičnja tražiti. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

X. POSTAJA.



Isusa svlače i daju mu žuči, da pije.

XI. POSTAJA.

Isusa pribijaju na križ.

Kada prisveto tilo na križu prikivaše,
I nemilo sve tilo strašno tu propinjaše,
Srce drhće, svud krv teče, još ljubeć te
Za tebe umrit hoće.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

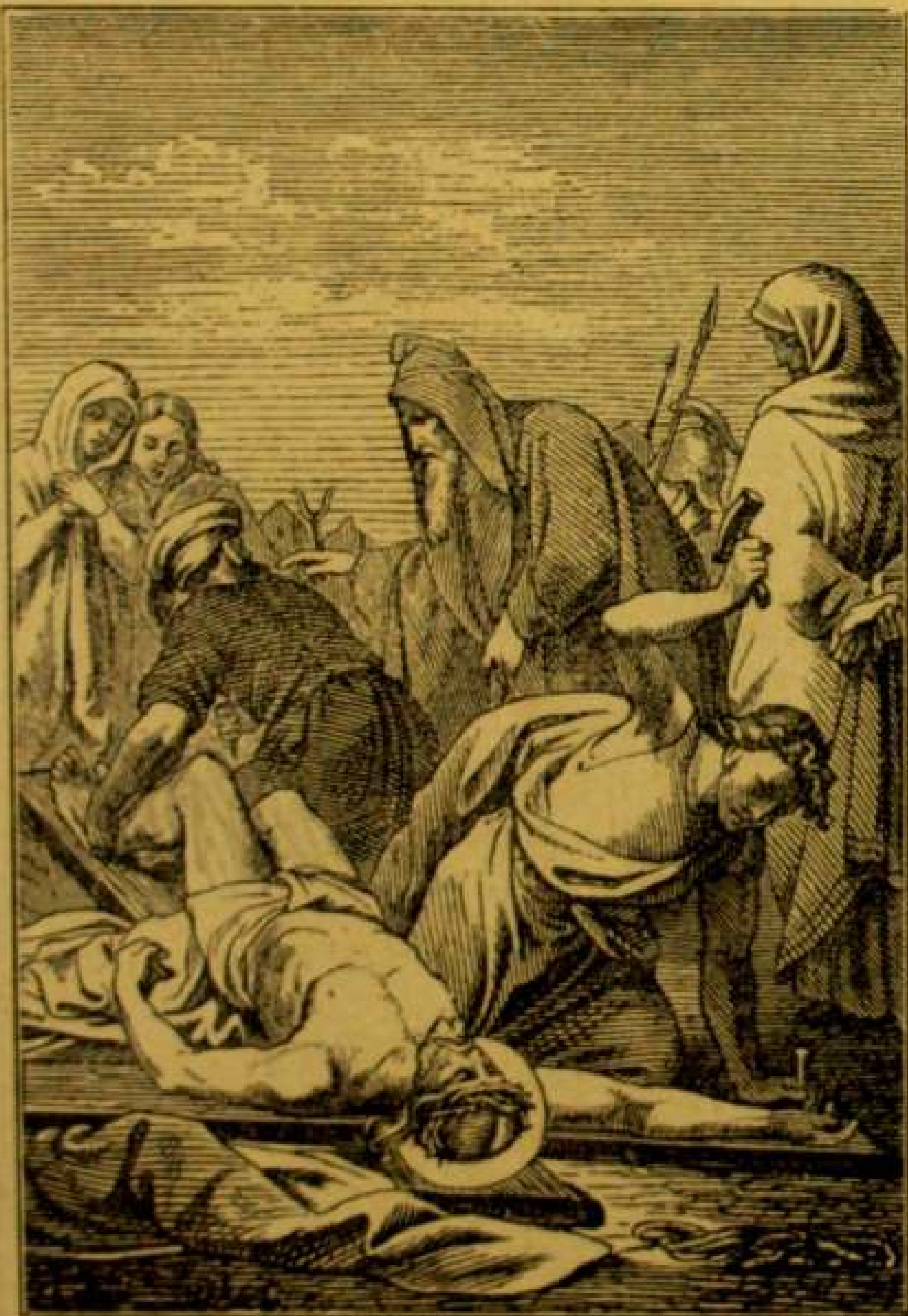
Ova postaja prikazuje misto, gdi Isus bi postavljen svrhu drveta križa, i na njemu s čavli nemilo pribijen; a gledala je ova svaka njegova prižalosna Majka, prava Kraljica mučenika, kako joj bi navišćeno od starca Simeona, kada još malena u naručaju držaše: «Tvoju dušu mač hoće proći.» Vidi prigorku muku Sina i neiskazanu žalost majke.

Pomolimo se. O priblagoslovljeni moj Isuse! učini, molim te priklonito, da križa čavli i uspomena nemiloga propeća tvoga, kako i oštroga mača majke tvoje u srcu momu vazda pribivaju. Daruj meni kripost, da odsada sva oćućenja moja dostojnim pokorama do svrhe života moga propeti mogu. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

XI. POSTAJA.



Isusa pribijaju na križ.

XII. POSTAJA.

Isusa uzdigoše na križ i umire.

Visi Isus već propet, za nas sada na križu,
Željeć tebe obgrlit, grišniče, tu na svitu,
Tugujući i cvileći, tebe želeć
Od zla osloboditi.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetom križu tvomu svit otkupio.

Ova postaja prikazuje misto, gdi bi križ upravo postavljen i na njemu Isukrst propet megju dva lupeža: viseći pako propet, moli svoga Oca za svoje ubojice; dariva raj, koji ga prose; daje svoju Mater Ivanu, a Ivana Materi; ukazuje želju, koju ima za spasenje sviju; svoj Duh svomu Ocu nebeskomu priporučuje i prignuvši glavu za ljubav našu umire.

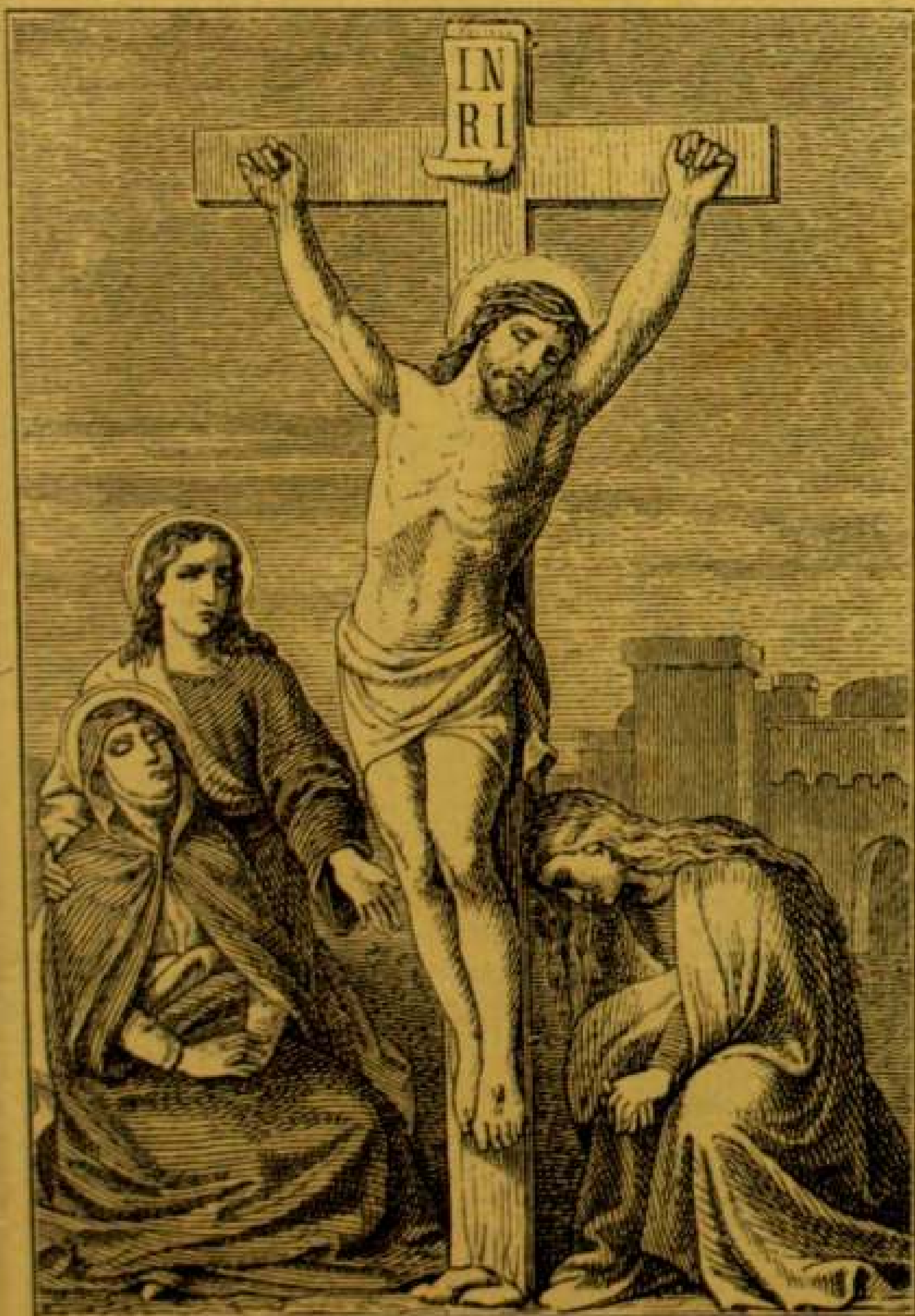
Pomolimo se. O prislatki moj Isuse! gledam te na brdu Kalvarije propeta na križu uzdisat i umirat, gledam nebesa tavnuti, sav svit i sva stvorenja svrhu smrti tvoje toliko strahovite tugovati, zato s licem čak do zemlje prignutim molim, nemoj dopustiti, da srce moje ostane tvrgje od kamenja, koje se raspada od velike bolesti, i skrušenja svrhu uvrigjenja tvoga. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.

Smiluj se nama.

XII. POSTAJA.



Isusa uzdigoše na križ i umire.

XIII. POSTAJA.

Isusa skidaju s križa u krilo sv. majki.

Od žalosti prisveta, Majka jur tugujući,
Kada vidi Sinka svoga, veće umirajući;
Obraz ljubi, njega moli, da grišnikom,
Opačine oprosti.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

Ova postaja prikazuje misto, gdi mrtvo tilo Isusovo, posli kako bi skinuto s križa po Josipu i Nikodemu bi pomazano i zavijeno u jedno čisto platno po običaju žudinskomu, pak u krilo blažene Divice prisvete Matere postavljeno.

Pomolimo se. O prigoruće ljubavi moj Isuse! klanjam se mrtvu tilu u krilu tvoje Majke prižalosne i suzama oblivene. Molim te ponizno, da kako ona dostojno misto tebi je pripravila, tako da i ja pripravim ti u srcu momu, koliko puta budem te u prisvetomu sakramentu oltara primao. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

XIII. POSTAJA.



Isusa skidaju s križa u krilo sv. majki.

XIV. POSTAJA.

Isusa polažu u grob.

Sviju muka najveća, biše onda Marije,
Kada u grob Isusa, metnuli su žudije;
Ona plače, tužno viče, da joj blago.
Isus u grob se meće.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetomu križu tvomu svit otkupio.

Ova najposlidnja postaja puta žalostnoga prikazuje ono glasovito i nikada zadosta pohvaljeno misto, o kojem prije mnogo vikova bi prorokovano: «I grob njegov bit će slavan», u koji spasitelj svita, kralj mučenika i smrti svoje pridobitelj bi postavljen i sahranjen.

Pomolimo se. O spasitelju moj Isuse! s poniznošću ljubeći i suzama oblivajući prisveti grob tvoj, molim te, dostoj se zakopat u isti grob sve opačine moje, da u najposlidnji dan mogu slavan unići u onu slavu, za koju si me odkupio s tolikom gorkom mukom i smrću. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Smiluj se nama, Gospodine.
Smiluj se nama.

XIV. POSTAJA.



Isusa polažu u grob.

Prid oltarom:

Za nas propet Isuse, nama svima smiluj se,
Za priteške sve muke, od nas ne ogluši se.
Da sve tuge, strašne muke i trpljenje,
Nam bude na spasenje.

Zaključna molitva.

Svemogući vičnji Bože moj! za sva dobročinstva dužne hvale tebi dajem osobito za milosrgje, što si mi dao obaviti ovaj put križa, koji iz nova prikazujem za sve one potribe, za koje sam na početku odlučio moliti. Pripoznajem ja, moj Stvoritelju, i ispovidam, da sam tako slabo učinio ovo dilo, da nisam dostojan isprositi rečene milosti. Ah, nisam dostojan ja, Gospodine, nisam, ali je dostojna prigorka muka Sinka tvoga, na čiju slavu i uspomenu jesam činio. Po dostojanstvu ove muke dakle primi ovo dilo i ne dopusti, da krv njegova bude za ludo poradi mene prolivena, nego dostoj se milosrdno dušu moju sahraniti, koju

on s tolikim neprocinjenim blagom jest otkupio. Amen.

U tebe virujemo i na kolina padamo,
Rad velike dobrote tebi hvalu dajemo
S tužnim glasom tvoju muku oplačući
Blagoslov tvoj čekamo.

(Dok se izmeće sveti sakramenat, piva se):

Klanjam ti se, kruše angjeoski, o pravi Bog i čovik, kralj nebeski.

Sada se izmoli pet puti «Oče naš», «Zdravo Mariju» i «Slava Ocu», na čast pet rana Isukrsta i jedan «Oče naš», «Zdravo Marijo» i «Slava Ocu» na nakanu svetih otaca papa, da se sva proštenja zadobiti uzmognu.

Kruh s neba dao si im Gospodine,
Koji svaku nasladu u sebi ima.

Pomolimo se. Bože, koji si u čudnovatom sakramentu uspomenu muke tvoje ostavio: daj nam, molimo te, da sveta otajstva tila i krvi tvoje tako štujemo, da plod otkupljenja tvoga vazda u sebi osićamo, koji živiš i kraljuješ po sve vike vika. Amen.

Svet, svet pivajmo, hvalu Bogu dajmo,
Isusu, Isukrstu, u svetom Sakramentu.

(Sa svetim sakramentom dade se blagoslos i piva se još kakva korizmena pisma.)



Velika nedilja.

Cvitna nedilja.

Danas unigje Isus svečano u Jerusalim, narod ga rado dočeka i prati, graničice palmove držeći u rukama: bacajuć prid njeg i klicajuć: Hosana Sinu Davidovu. Na spomen toga se drži prošijun.

Molitva na cvitnu nedilju.

Veseli se od srca kćeri Sionska! Raduj se i kliči od veselja cila sveta crkvo Božja! jer eto k tebi tvoga kralja, eto ti zaručnika na magarcu kao na kakvu pristolju. Raduj se, sveta crkvo Isusova, milostima današnjega dana. Veseli se kćeri Sionska! kliči od veselja; jer je uzvišeno znamenovanje ulaska Višnjega u Jerusalim. Kliči, jer si ti sama

duhovni Jerusalim, kamo je on unišao. Pohrlimo mi svi, koji smo u Isusovoj crkvi, prid kralja kraljeva, da povećamo slavu njegova ulaska! Sve se neka složi s nama u zbor, da zaorimo pozdrav: «Slava sinu Davidovu, slavan bio, koji evo dolazi u ime Gospodnje!»

Poletimo željno prid kralja spasa i neumrlosti; dajte, da priobučemo duše u odiću, dostojnu našega Boga; dajte, da gostu naresimo put svićama i cvićem dobrih dila; dajte, otvorimo kralju milosti ulaz u svoju dušu, da svačija duša bude Jerusalim, koji prima Gospodina te mu služi, i veseli ga. Nosimo vinac pobide prid dobitnika nas samih, griha, smrti i pakla; mašimo ponizno cvićem časti i klanjanja čedu ispod srdašca blažene divice Marije, majke Božje; zavapimo, kako se pristoji dici Božjoj živom virom jedinorogjencu vičnjega Boga: Slava Sinu Davidovu, slavan bio, koji evo dolazi u ime Gospodnje. Amen.

Na Veliki četvrtak.

Pouka. Na veliki četvrtak je naredio Isus prisv. sakramenat oltara, zato se sv. misa govori u licu bilog odila. Da se pak ova radost ciloj općini navisti, u misi na «Slavu» («Gloria in excelsis») zazvone sva zvona.

Posli toga se zvona zavezaju do velike subote i posli mise se poskida sa oltara svaki nakit, jer se počima žalost vrhu muke Isusove.

Molitva Isusu u prisv. Sakramentu.

(Moli ju prije podne.)

O moj pridobri Spasitelju! Usadi u moje cilo srce zahvalnost i ljubav za neizrecivo dobročinstvo, koje si mi iskazao, kad si prisv. oltarski sakramenat utemeljio. Daj, da dovoljno upoznam, kako ti sa mnom dobro misliš, da ti ništa od mene ne tražiš, nego što je za me dobro, da ja tebe svom dušom nada sve cinim, tebe ljubim i s veseljem obavljam sve, što tvoj sveti zakon zahtiva; da ništa ne želim, nego s tobom biti. Ispuni moje srce pobožnom pravom čeznjom za tvojim darovima. Daj, da žegjam za tobom, koji si izvor vičnoga života, daj, da ti virno služim, postojano tvoju volju ispunjavam, svim se kušnjama hrabro oduprem, čvrsto uz kriposti pristajem, u svem samo tebe, svoga Boga, i svoje najveće dobro tražim, te daj, da te takogjer nagjem i k tebi u zemlju veselja i plaće dogjem. Amen.

(Izmoli još 5 «Oče naš»-a i «Zdravo Marijo», da se zahvališ. što nam je Isus dao svoje tilo za duševnu hranu.)

Molitva i obredi za Veliki petak.

Šta se dogodilo ovaj dan? Danas je umro Isus za naše spasenje. Na veliki četvrtak posli večere ode Isus sa učenicima na maslinsku goru, gdi ga protivnici posli molitve od tri sata uhvate i posli ponoći u jedan sat odvedoše prid poglavare svećenika i izjutra u šest sati prid Pilata. Herod ga je ismijao, nenavidni čivuti okrutno bičevali, trnjem okrunili, obružili, a Pilat ga posli mnoga mučenja na smrt odsudio.

G. Isukrst bi propet oko dvanaest sati; i na križu izdahne u tri sata. Oko pet sati skinu ga mrtva s križa i sahraniše ga u grob od kamena; žudije grob zapečate i kod njega postave stražu.

Isus je pak zato toliko hito trpiti: 1. da nas oslobodi od griha i pakla: 2. da uvidimo, kako je zlo grih; 3. da upoznamo veliku cinu duše naše.

Ovaj dan provedi u razmatranju muke i smrti Isusove u tihoj tuzi, polazeći crkve, moleći i druga dobra dila čineći.

Crkveni obredi na veliki petak: Misnik pane ničice prid oltarom, da svoju žalost izkaže nad mukom Isusovom.

Štivenja. Štije se iz sv. pisma staroga zakona o uskrsnom Janjetu od Mojsije i proroka Ošeja. Zatim se piva muka g. Isukrsta.

Molitve. Posli pivanja misnik moli za sve kršćane, i još za čivute i pogane. Prije svake molitve klekne, samo ne prije molitve za čivute, jer su čivuti taj dan od rugla klecali prid Isusom.

Otkriće propeća. Misnik otkrije u crno uvijen križ i triput rekne; «Ecce lignum crucis» t. j. «Evo drvo križa na kojem je visilo otkupljenje svita, hodite,

da mu se poklonimo.» Otkriveno propeće virnici redom ljube.

Ima li mise? Na velik petak nema mise, jer je na taj dan sam Isus prikazao žrtvu na križu; nego donese se na veliki oltar već priobraćeno tilo Isusovo; prikaže se puku, da mu se klanja i misnik se pričesti. Za tim se namisti

Grob Isusov. Hostia, koja je već na veliki četvrtak pritvorena u tilo Isusovo, metne se u pokazalo i odnese se vrhu sv. groba, i tamo se izmetne, da mu se virnici klanjaju.

Ovaj dan pohodi sv. grob, i tamo izmoli 5 puti «Oče naš» i «Zdravo Marijo», na čast pet rana Isusovih, i 7 «Oče naš»-a i toliko «Zdravo Marijo», na čast sedam žalosti bl. d. Marije.

Molitva.

Isuse, otkupitelju moj, oprosti nezahvalnost, oprosti što ti tvoju ljubav tako mrsko vratih! Ne mogu te na križu viditi, ne mogu gledati. kako si okrutno izmučen radi mojih griha, da ne polijem suze sažaljenja i ljubavi.

Ispovidam i priznajem, da sam radi množine teških griha smrt zaslužio. Oprosti milosrdni Isuse, ono, što je prošlo! Kao rasipni sin skrušen ću se k tebi vratiti, i ne ću više niti časka počasiti, da se ne popravim. Od danas ću se klonuti ne samo svakomu grihu nego i grišnih prigoda, stalo me ma koliko muke i nasilja, ma koliko napora i žrtve. Ti si, moja propeta ljubavi, svake žrtve vridan!

Obuzimljem, evo tvoj križ; ljubim ti prisvete rane; hvalim ti po sto put sa svim angjelima i svecima na svemu, što si mi dobrá i mila učinio i za me pritrpio. Sasvim ti se pridajem tilom i dušom; nikad te više ne ću ostaviti; tvoj hoću da budem od sada do uvike! Kao što si ti volju nebeskog Oca sve do smrti križa vršio, tako ću i ja odsele tvoje zapovidi virno ovršiti. Od tebe ću učiti krotkost i poniznost, te ću sve svoje tegobe strpljivo kao pokoru za svoje grihe i zahvalnost za tvoju muku podnositi. Prijazno kao i ti činit ću bližnjemu, da istim neprijateljima svojim dobro, od srca im sve oprostiti, što su mi do sada zla učinili. Od sad ću se boriti svaki dan proti zlim okolnostima, i putenost na uzdi držati; od sad ću živiti kao razapet i umro.

Isuse, za tvoju krv, koju si prolio za tvoju gorku smrt te molim, objači me u ovoj dobroj odluci i udili mi milost, da postojano za tobom idem, te cilim tečajem života budem tebi uvik podobniji i miliji.

A kad budem jednoć i ja na svojem križu, na smrtnoj postelji ležao, daj, ljubezni Spasitelju, da mi tamo prid očima nebeskoga Oca steče muka i smrt po tvojim zaslugama nekakovu cinu. Pomozi mi, da skrajne muke kao i ti strpljivo podnesem, i skrajnu napast srićno savladam! Primi mi dušu u svoje ruke,

da te jednoć u kraljevstvu vičnoga blaženstva uzmognem hvaliti i kao otkupljenik tvoju ljubav do vika slaviti. Amen.

Sedam prošnja na trpećega Spasitelja.

O, Gospodine Isuse Kriste, koji si za mene na križu visio i čija glava bi trnjem okrunjena, klanjam ti se i molim te, da me tvoj sveti kríž oslobodi i spasi od zla neprijatelja. Amen.

O, Gospodine Isuse Kriste, koga su na križu ranili i žučju i sirćetom napojili, klanjam ti se i molim te, da budu tvoje svete rane spasonosni lik mojoj ubogoj na smrt bolesnoj duši. Amen.

O, Gospodine Isuse Kriste, poradi velike gorkosti, koju si pritrpio na križu za me ubogoga grišnika osobito u čas, kad se je tvoja najplemenitija duša dilila od tvoga prisvetoga tila, molim te, smiluj se mojoj duši, kad joj bude izaći iz umrloga tila i privedi je u život vični. Amen.

O, Gospodine Isuse Kriste, koga su mirhom i miomirisnim mirodijama pomazali, klanjam ti se i molim te, da bude tvoja smrt mojim vičnim blaženim životom. Amen.

O, Gospodine Isuse Kriste, koji si sišao u pritpakao i iz njega oslobodio zasužnjene duše pravednika, klanjam ti se i molim te ne dopusti, da dogjem u misto vične muke i prokletstva. Amen.

O, Gospodine Isuse Kriste, dobri pastiru uzdrži i čuvaj pravednike, obrati grišnike smiluj se svim virnicima i budi milostiv mojoj ubogoj duši. Amen.

O, Gospodine Isuse Kriste, koji si uskrsnuo od mrtvih, uzašao na nebo i koji sidiš ob desnu tvoga svemogućega Oca, klanjam ti se i molim te, dovedi mene jednom gore k mojemu i tvojemu Ocu na nebo. Amen.

Molitve kod službe Božje na veliki petak.

Oko devete ure poviknu Isus glasno: «Oče, u tvoje ruke pridajem duh svoj!» i nagnuvši glavu ispusti dušu svoju.

Oče naš. Zdravo Marijo (pet puta).

Gospodine Isukrste, Sine Boga živoga, koji si u šestoj uri, da svit otkupiš, na križu raspet bio i dragocinu krv svoju za oproštenje griha naših prolio i molimo te priponizno, da nam izvoliš u dan priminuća našega otvoriti vrata nebeskoga raja.

Propeti Isuse! Radi gorkosti, koju je tvoja prisveta duša na križu pritrpila, kad se odilila od tvog blaženog tila, smiluj se duši mojoj, kad izide iz tila moga, i dovedi je onamo, kamo si doveo pokornog razbojnika.

O, Isuse, neiscrpivo vrilo Božjega milosrgja, postavi svoj sveti križ i svoju pomirnu

smrt megju grihe moje i pravednost svoju, pruži mi širom ruke ljubavi svoje, kao što si ih raširio na drvetu svetog križa svim ubogim grišnicima. Udili gledeći na svoju krv, koja za nas vapi, da se nama i svim kršćanima smiluješ, a onima, koji su u tvojoj milosti priminuli, vični mir. Amen.

Pisma, dok puk ljubi Isusa.

1. Puče moj, što učinih tebi, ili u čemu ožalostih tebe, odgovori meni?

2. Puče moj, ja tebe iz veriga smrti paklene odvezah: a ti mene s konopcima u vrtu Gethsemani sveza.

3. Puče, moj, ja tebe izvedoh iz sužanjstva zemlje Egjipta: a ti mene uvede svezana u Jerusalem spasitelja svita.

4. Puče moj, ja radi tebe potopih Faraona u crveno more: a ti mene prida nepravednim sudcima, da me umore.

5. Puče moj, ja tebe u zakonu novom utvrdih: a ti mene s psovkom zlom pogrdi.

6. Puče moj, ja rad tebe kralje Kananejske pogubih: a ti mene bičem i zaušnicama nemilo izbi.

7. Puče moj, ja tebe učih, i kazivah dužnost tvoju: a ti mene pljuva i čupa bradu moju.

8. Puče moj, ja tebe stvorih i mudrošću nakitih primilom: a ti mene kako luda obuče haljinom bilom.



Štovanje proslavljenog Isusa.

Uskrsnulomu Isusu.

Isuse moj, ja se u veliko radujem i što si slavno uskrsnuo i što si svoje prisveto izmrcvareno tilo zaodio neumrlom slavom i veličanstvom. Bože duše moje, daj da i ja s tobom duhovno uskrsnem, sa smrti da prigjem na život, sa tmina na svitlost, sa grišna življenja na pokorni život. Daj da danomice napridujem u svakoj kriposti, dok do tebe dogjem. Otkupitelju moj. dok se s tobom združi duša moja u onoj slavi, koju si mi svojom mukom, svojom smrti i uskrsnućem zaslužio, gdi ću te do vika blagosivljati i uživati. Amen. (Tri Slava Ocu.)

Na Spasov ili Uzašašće Gospodinovo.

Pridragi Spasitelju moj! koji si na današnji dan ostavio suznu ovu dolinu i uzašao u

nebo, da zauzmeš ono gospodstvo, koje si imao kod Oca, prije nego je bilo svita: zahvaljujem ti od srca, što si nam otvorio vrata nebeska i pripravio radosti, kakih oko nije vidilo, niti uho čulo, ni srce čovičansko osićalo. Hvala ti i slava, Isuse moj, što si nam pridragom krvlju svojom pribavio rajsku domovinu, gdi se suze ne toče ni uzdasi ne čuju, gdi nas čeka vični blaženi život, u kom je svako dobro bez konca i kraja.

Nego kako su apostoli na brdu Maslinovu, tako i ja tužnim srcem danas gledam za tobom, što mi je još putovati po ovoj suznoj dolini, i što mi još nije kucnuo čas, da unigjem u rajsko veselje. Gospodine, čuvaj me na stazi spasenja, i ne daj mi zabluditi ovčici svojoj. Kao što su pri tvojem uzašašću bili uza te angjeli, tako daj i meni, da me sveti moj angjeo čuvar na pogibeljnom putu u nebesku domovinu vodi i ravna, da zavridim dospiti u kraljevstvo, koje si nam po ljubavi svojoj i milosrgju pripravio od postanka svita. Amen.

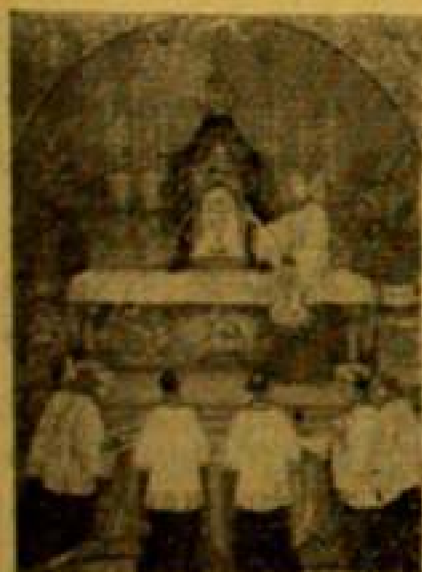
Bršanac-Tilovo.

Pokle na veliki četvrtak nije se moglo dosta svečano proslaviti naregjenje prisvetog Otajstva oltarskog, za to je majka crkva naredila Bršanac-Tilovo, da se cio svit Isusu zahvali za ovaj veliki poklon.

Danas moli molitve, koje su na čast prisvetom oltarskom sakramentu.

Pobožnost g. Isukrstu u prisv. sakramentu oltara.

Prisveti oltarski sakramenat.



Bijaše večer, na veliki četvrtak, u oči Isusove smrti, pošto blagova vazmeno janje (Uskrs) sa svojim učenicima, uzme božanstveni Spasitelj u svoje ruke kruh, blagoslovi ga, hvale dajuć Bogu Ocu, razlomi ga i dade ga svojim učenicima govoreći: «Uzmite i jite, *ovo je tilo moje,* koje će se za vas pridati». (I kruh se pritvorio u tilo Isusovo.)

Sličnim načinom pošto blagovaše, uze i kalež s vinom u svoje ruke, zahvaljujuć Bogu blagoslovi ga i dade učenicima svojima govoreći: «Uzmite i pijte iz njega svi, *ovo je moja krv,* koja će se za vas i za mnoge proliti na oprošćenje griha». (Vino se pritvorilo u krv Isusovu.)

Zatim zapovidi i dade apostolima moć isto učiniti: «Ovo činiti na moju uspomenu!»

I apostoli su jili i pili, al ne od kruha ne od vina, nego od tila pravoga i od krvi Isusove.

To je bila prva misa i prva pričest.

Isus je dao moć apostolima i po ovih i svećenicima takogjer pritvarati kruh i vino u pravo tilo i pravu krv svoju. To su apostoli i zbilja radili, to čine i danas svećenici u svetoj misi.

Kao što je Isus uzeo u svoje prisvete ruke kruh, blagoslovio ga i rekao: «*Ovo je tilo moje*», pa kalež i rekao: «*Ovo je krv moja!*» tako isto i svećenik pod svetom misom uzima kruh, t. j. hostiju u svoje ruke, blagosivlje ga i govori: «Ovo je tilo moje», zatim uzimlje kalež s vinom, blagosivlje ga i govori: «Ovo je krv moja». Pa kao što se je na rič Isusovu kruh pritvorio u pravo tilo Isusovo, a vino u pravu krv njegovu: tako se i na riči svećenikove u svetoj misi pritvara kruh u pravo tilo, a vino u pravu krv Isusovu. — Bivstvo ili biće kruha i vina promini se u pravo tilo i pravu krv.

Dakle u sakramentu oltarskom pribiva Isukrst kao Bog i čovik. Zato smo mi dužni Isusu u sakramentu moliti se, klanjati se i često ga pohodit i primati u svoju dušu.

Prid prisvetim oltarskim sakramentom.

Gospodine otvori mi usta moja,
I jezik moj neka navišća slavu tvoju!
Bože, u pomoć mi priteci:
Gospodine, pohiti mi pomoći.

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu; kako je bilo na početu tako i sada i vazda i u vike vika. Amen.

Poklon.

Prisveti oltarski sakramenat, u kojem se zemaljski život Gospodina našega Isukrsta nastavlja i ponavlja,

Hajte, pohagjajmo i klanjajmo se njemu brez pristanka.

Isusu, božanskome Spasitelju, koji nam je svoje prisveto tilo za jilo, a dragocinu krv za piće darovao,

Hajte, prikažimo vičnu slavu i vičnu hvalu.

Isusu, sakrivenom Bogu, koji nam dolazi u dušu u svetoj pričesti,

Hajte, prikažimo vičnu slavu, čast, ljubav, poklonstvo i vičnu hvalu.

Hajte, recimo sa svima angjelima i nebeskim svecima:

Svet, svet, svet Gospodin Bog od vojska. Puno je nebo i zemlja s veličanstvom tvoje slave.

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu.

Kako je bilo na početku tako i vazda i u vike vika. Amen.

Posveta.

Gospodine moj Isuse Kriste, koji od ljubavi, što je imaš napram ljudima, dan i noć u ovom sakramentu boraviš, te pun milosrgja i ljubavi čekaš, zoveš i primaš sve one, koji dolaze, da te pohode: ja ti se klanjam u svoj svojoj smirnosti i zahvaljujem ti za sve milosti, što si mi udilio, osobito, što si mi sebe samoga dao u ovom sakramentu, što si mi svoju majku Mariju za moju zaštitnicu darovao, što si me zvao, da te u ovoj crkvi pohodim. Sada pozdravljam pridrago srce tvoje, da se zahvalim za tako velik dar, da zadovoljim za sve uvride što ti ih nanesoše tvoji protivnici u ovom sakramentu, i kanim ti se ovim pohodom pokloniti u svih misti na zemlji, gdi te u prisv. sakramentu ne štuju i za te zaboravljaju.

Isuse moj, ljubim te iz svega srca mojega. Kajem se, što sam do sada

toliko puta uvridio neizmirnu dobrotu tvoju. Odlučujem, da te odsele po milosti tvojoj ne ću više uvriditi, a sada evo sebe svega, kako već jesam nevoljan, tebi posvećujem i svu svoju volju, sve osićaje i želje moje darujem, te ih se odričem. Od danas u buduće čini sa mnom i s mojimi stvarmi sve, što te je volja. Samo te molim i želim, da mi dadeš, da te ljubim, da u dobru ustrajem do smrti, da tvoju volju potpuno izvršim. Priporučam ti duše u čistilišću, osobito one, koje su prisv. oltarski sakramenat i blaženu divicu Mariju u svojem životu najvećma štovale. Naposlitku sjedinjujem, ljubezni moj Spasitelju, sve svoje osićaje sa osićajima tvojega pridragoga srca i tako sjedinjene prikazujem vičnomu tvojemu Ocu moleći ga u tvoje ime, da ih tebi za ljubav primi i usliša.

Pozdrav.

Zdravo tilo Isusovo! na oltaru posvećeno.
Zdravo tilo Isusovo! svetim Duhom upućeno.

Zdravo tilo Isusovo! od Divice porogjeno.
Zdravo tilo Isusovo! u jaslice postavljeno.
Zdravo tilo Isusovo! vele gorko izmučeno.
Zdravo tilo Isusovo! za nas na križ pribijeno.
Zdravo tilo Isusovo! mrtvo u grob sahranjeno.
Zdravo tilo Isusovo! treći danak uskrsnulo.
Zdravo tilo Isusovo! po svem svitu proslavljeno.
Zdravo tilo Isusovo! na nebesa uznešeno.
Zdravo tilo Isusovo! s desna Ocu posagjeno.
Zdravo tilo Isusovo! nam za hranu svima dano.

Zdravo od meda slagji kruše, kim se hrane virne duše.

Zdravo Trojstvo u jedinstvu, zdrav Isuse u božanstvu.

Tebi hvala, tebi dika, tebi slava privelika.

O, Isuse! budi hvaljen, po sve vike vikom. Amen.

Proslava.

Hvala i slava budi prisvetomu i božanskom sakramentu oltara toliko puti: koliko je zvizda na nebu, varnica u vatri, kapi u moru; praha na zemlji; koliko je cvića prolićem, voća liti, lišća u jesen, i zimi pahuljica snižnih: koliko je stvorenja u nebu i na zemlji!

Hvala i slava budi prisvetom i božanskom sakramentu toliko puti: kao što se može dilom posvidočiti, ričju iskazati, mišlju shvatiti, srcem osićati i duhom sviju angjela i ljudi izumiti i dokučiti. Jer vične si hvale dostojan, Gospodine Bože naš, koji si se udostojio s tvojim tilom i dragocinom krvlju kripiti našu dušu.

Hvala i slava budi prisvetom i božanskom sakramentu toliko puti: koliko prisveto Trojstvo u svemogućstvu svojem diluje, u znanju svojem upozna, u dobroti želi; i to svakim načinom, na svakom mistu i u svako doba na vike. Jer neizmirne hvale si pridostojan, o Isuse Sine Boga živoga, koji u ovom božanskom sakramentu ne samo svoje čovičanstvo, nego i svoje božanstvo pridaješ onima, koji te čistim srcem primaju. Amen.

Dilo vire, ufanja i ljubavi.

Virujem u te, Gospodine Isukrste, jer si vična istina, koji si reko: Moje

je tilo zaista jilo; i moja je krv zaista piće.

Ufam se u te, o neizmirno milosrgje, jer si ti u dobroti nam obećao: «Ko uzjide od ovog jila i uspije od ove krvi, živit će na vike.»

Ljubim te, o vična ljubavi, ljubavlju vrhu svega, koja nam se u srcih po Duhu svetomu ulila, koji nam je darovan, i za to od srca se kajem za počinjene grihe i mrzim na njih, odlučujući, da iznova grišiti ne ću.

Ražalošćeno i ponizno srce ti ne ćeš odbaciti, o Bože!

Želja.

Kao što hiti žedan jelin k bistrom vrilu: tako čezne duša moja za tobom, Bože moj; žegja mi duša živoga i silnoga Boga. Kad ću dospiti i pristupiti prid lice Božije?

Prislatki Isuse, željo srca moga, koji si iz neizmirne veličine ljubavi tvoje od prisvetoga tila i krvi nebesku gozbu

pripravio, duša mi čezne za tobom, živote moj, radosti, Bože i sve moje!

Blažen čas, kad mi se duša angjeoskom hranom kripi.

Dogji Isuse, Bože srca moga.

Za tobom uzdiše duša moja.

Isuse, priljubezni Bože, utiho i željo moja, za tobom vapijem, da se s tobom sjedinim.

Dogji dakle ljubavi srca moga! Dogji, Jaganjče Božiji.

Poklona vridno tilo Spasitelja moga! Dragocina krvi!

Ko bi mi dao krila kao golubu, da se k tebi uzdignem i u tebi spokojim.

Šta je duhovna pričest?

Duhovna pričest stoji u vrućoj želji, da primimo Isusa u prisvetom sakramentu i da ga ljubezno grlimo, kao da smo ga već primili. Bogu su mile ove duhovne pričesti, i mnoge milosti dili po njima. Sv. Ivki je izjavljeno, da prima svakiput milost taku, kao i kad se zbilja pričesti. Ko se želi dobro sakramentalno pričestiti, i ko želi napridovati u ljubavi Isusovoj, neka se duhovno pričešću. Kad si u crkvi, učini triput, t. j. na

početku, u sridi i na svrhi; a priko dana možemo i kod kuće pomišljavajući na sveti sakramenat ma u koje vrime obaviti. Bl. Agata svaki dan se 200 puta duhovno pričešćivaše. A možeš to obaviti ovako:

Virujem Isuse, da si u prisvetom sakramentu, ljubim te i želim te. Dogji mi u srce. Grlim te, i nemoj me nigda ostaviti.

Duhovna pričest.

Virujem, o Isuse, da si prisutan u prisvetom oltarskom sakramentu; ufam se u te; ljubim te vrhu svega, i od ljubavi prama tebi kajem se za sve grihe moje; ni sam rad više te uvriditi. Dogji o Isuse, nebeska vatro. dogji i uništi u meni sve, što tebi nije po želji. Od srca prezirem grih moj, pohodi me milostivo, i okripi me milošću tvojom . . . O Isuse, klanjam ti se i grlim te, kano da si istinito došao mi u srce. Daj mi tu milost, da tebe jedino i vrhu svega ljubim, i da u ovoj ljubavi živim i umirem, i s tobom se u nebu na vike sjedinim. Amen.

Vinčić molitava o ljubavi k Bogu.

I.

1. O, Isuse moj! ti najveće dobro: rad bih, da sam te uvik ljubio!

2. O, Isuse moj! oduravam ono vrime, kada te nisam ljubio!

3. Kako sam mogao toliko vrimena živiti brez tvoje svete ljubavi!

4. A ti moj Bože! kako si me mogao tako dugo snositi?

5. Bože moj! hvala ti za toliku veliku ustrpljivost!

6. A sada hoću, da te uvik ljubim.

7. Volim umriti, nego li te ne ljubiti.

8. Uzmi mi, Bože moj, život, ako te više ne uzljubim.

9. Milost, za koju te prosim, jest, da te uvik ljubim.

10. Uz tvoju ljubav bit ću blažen.

Slava Ocu.

II.

1. O, Isuse moj, želim viditi, gdi te svi ljube.

2. Koliko bih srićan bio, kad bih mogao svoju krv dati u svrhu, da te svi obljube.

3. Tko tebe ne ljubi, zaista je slip.

4. Ti ga, Bože moj, rasvitli.

5. To je prava nesrića, ne ljubiti tebe najveće dobro.

6. Ja, o Isuse moj, ne ću da pripadam k onim nesrićnim zaslipljenikom, koji tebe ne ljube.

7. Ti si Isuse moj, radost moja i sve dobro moje.

8. Ja hoću, da uvik budem sav tvoj.

9. A tko će me moći rastaviti od tvoje svete ljubavi?

10. O dogjite, vi svi stvorovi, pa ljubite Boga moga.

Slava Ocu.

III.

1. O, Isuse moj! da mi je hiljadu srca, da te ljubim!

2. O, da su mi srca svih ljudi, da tebe jubim.

3. Rad bih, da ima više svitova, da te svi ljube.

4. Blago onomu, koji bi te mogao ljubiti srcem svih stvorova.

5. Ti si toga vridan, Bože moj!

6. Srce moje prisiromašno je i prihladno je, da te ljubi.

7. O, nesrićne mlakosti ljudi u ljubavi k Bogu.

8. O, sažaljenja vridne slipoće svitskih ljudi, koji prave ljubavi ne poznaju.

9. Blago vam, stanovnikom nebeskim, koji ga poznavate i ljubite.
10. O, blažene nužde, Boga ljubiti.
Slava Ocu.

IV.

1. Kad će se dogoditi, o Bože moj, da ja od ljubavi tvoje gorim.
2. Koli će to za me biti srićno i dragocino.
3. Ali buduć, da te ja ne znam ljubiti, veseli me ipak, što toliko drugih ima, koji te brez sumnje svim srcem ljube.
4. Osobito se radujem, da te svi angjeli i blaženi na nebu ljube.
5. Ja svoje siromašno srce združujem sa srci svega nebeskoga dvora.
6. Osobito hoću, da te ljubim onako, kako su te oni sveci ljubili, koji su najvećma bili užgani od ljubavi k tebi.
7. I zato bih te rad ljubio onom ljubavlju, kojom su te ljubili sv. Angustin, sv. Dominik, sv. Franjo Žaverij, sv. Filip Nerij i sv. Alojzij Gonzaga.
8. Jest, Bože moj, rad bih te ljubio onom ljubavlju, kojom su te ljubile sv. Magdalena, sv. Katarina i sv. Terezija;
9. onom ljubavlju, kojom su te ljubili sv. apostoli, osobito sv. Petar i Pavao i ljubljeni učenik Ivan;

10. onom istom ljubavlju, od koje je srce sv. patrijarke Josipa gorilo.
Slava Ocu.

V.

1. I još bih te rad ljubio onako, kako te je priblažena Divica na zemlji ljubila;
2. osobito onako, kako te je ljubila, kada te je u svojem divičanskom tilu začela, kada te je rodila, svojim mlikom dojila i naposlitku te vidila, gdi umireš na križu.
3. Hoću da te onako ljubim, kako te ona ljubi i kako će te uvik u nebu ljubiti.
4. Ali mi to još nije dosta, o breskrajno dobri Bože, da tebe ljubim, kako ti zaslužuješ.
5. Zato bih te ja rado ljubio, kano što te je svoga jedinorodjenog Sina ljubio nebeski Otac, kad si za nas čovikom postao;
6. onako, kako te je ljubio, kad si se rodio;
7. onako, kako te je ljubio, kad si umro na križu;
8. onako, kako te nepristano ljubi u presvetom sakramentu;
9. onako, kako te ljubi, i kako će te uvik u nebu ljubiti.
10. Naposlitku bih bio te rad ljubio onom ljubavlju, kojom ti sam sebe ljubio; a buduć da to moje sile nadmašuje, udili mi milost,

o Bože, da te toliko više mogu ljubiti, koliko se tebi više mili, da te ljubim.
Slava Ocu.

Pomolimo se.

Bože, koji si onim, koji te ljube, pripravio nevidljiva dobra, ulij u srca naša čuvstvo ljubavi tvoje, da tebe nada sve i u svem ljubimo, i tako da postanemo dionici obećanja tvojih, koja svaku želju nadmašuju. Po Gospodinu našem Isusu Kristu, koji s tobom živi i kraljuje u vike vikova. Amen.

Hvalopiv svetotajstvu sv. Tila.

(Pange lingua.)

Širom svita svega cila — Slavi grlo u sav glas: — Svetotajstvo svetog tila, — Svete krvi nam u spas. — Što ju Božji Sin s raspela — Za grišnike proli nas.

Nam ga daše, nam se rodi — Čiste dive sinak drag, — Da na zemlji vik provodi i posije riči trag; — A na koncu sam ugodi — Viku svomu spomen blag.

Blagujući s učenici — Na večeri poslidnjoj, — Po zakonu i nauci — Dade krušca svim na broj, — Tilo svoje u toj slici — Porazdili družbi svoj.

I od kruha živo tilo — Krv od vina biva pak: — Što no oko ne vidilo — To viruje srcem svak — Te je Božji taj za cilo — Koj je vazda virom jak.

Svetotajstvu dakle tomu — klanjajmo se svi u nik,— običaju starinskomu, — prihvatimo novi lik, — vira kaže pobožnomu — što ne shvaća posebnik.

Roditelju, Rogjenomu — slava, dika, poštenje, — poklon i čast ljubav k njemu — budi sveto slavljenje. — Slava od njih izvedenu — Bogu Duhu poklon nov!

Molitva sv. Tome Akvinata.

Hvale tebi dajem, Gospodine sveti, Oče svemogući, vični Bože, što si se dostojao brez ikakve moje zasluge, sam od blagoga milosrgja svoga nasititi mene grišnika, nedostojnoga slugu tvoga dragocinim tilom i krvlju Sina tvoga i Gospodina našega Isukrsta. Vruće te molim, da ovo sveto pričešćenje ne bude mi na propast, nego spasonosno zagovaranje na prošćenje; nek mi bude oružje, da obranim viru i zaštita dobre nakane; mač, da iščupam moje zloće, i na svladanje pohote i nečistoće; neka mi ono sve više uzmnaža ljubav, povećaje ustrpljenje, proširuje poniznost, usavršuje posluh i svaku drugu kripost jača. Neka mi je ona tvrda obrana proti zasidama mojih neprijatelja vidivih i nevidivih, da potpuno utaložim sve moje pohote tilesne i duševne, da se

vazda sjedinim s tobom jedinim Bogom, te da srićno postignem svoju konačnu svrhu. Živo te pak molim, dostoj se privesti me na onu veliku gozbu, gdi si ti sa Sinom tvojim i Duhom svetim, tvojima svetima svitlost prava, nasićenje slatko, radost vikovična, veselje usavršeno i blaženstvo potpuno. Tako budi.

Krunica prisvetog oltarskog sakramenta.

(Moli se na običnim očenašima bl. D. Marije.)

1. Isus, koji je pridostojni sakramenat naredio.
2. Isus, koji u pridostojnom oltarskom sakramentu kano Bog i čovik pribiva.
3. Isus, koji je u pridostojnom sakramentu oltarskom duši nam hrana.
4. Isus, koji je u pridostojnom sakramentu oltarskom najveća žrtva.
5. Isus, koji je u pridostojnom sakramentu oltarskom naša popudbina.

Molitva prid sv. otajstvom oltara za iskorenjenje psovke.

Blagoslovljen bio Bog! — Blagoslovljeno bilo njegovo sveto ime! — Blagoslovljen bio Isukrst pravi Bog i pravi čovik! — Blagoslovljeno bilo ime Isusovo! — Blagoslovljeno bilo prisveto Srce njegovo! — Blagoslovljen bio Isus u prisvetom otajstvu oltara! — Blagoslovljena bila uzvišena Majka Božja, prisveta Divica Marija! — Blagoslovljeno bilo njezino sveto i neoskrvnjeno začeće! — Blagoslovljeno bilo sveto ime divice i majke Marije! — Blagoslovljen bio Bog u angjelima i svecima svojima.

Svaki put 100 dana, a jedanput u misecu potpuno proštenje, ko svaki dan moli.

Četvrt sata prid Svetotajstvom.

Glas Gospodina Isukrsta iz sakramenta:

Sinko, da mi mio budeš, nije ti potribito mnogo znati; dosta je, ako iskreno me ljubiš. Govori sa mnom sasvim pouzdano, kao s najvirnijim bratom.

Ili imaš valjda kogagod, koga bi rad bio priporučiti? Kako ti se zovu roditelji, braća, prijatelji i starešine? Kod svakog imena spomeni. što bi želio, da im učinim! Išti mnogo, vrlo mnogo; ja jako volim velikodušna srca, koja se zaborave za se radi drugih. Spomeni one uboge, kojima bi pomoći rad bio; bolesne, koje si bolovati vidio; grišnike, koje bi rad bio priobratiti; one, koji su ti protivni i koje bi rado sebi pridobio. Spomeni drage pokojnike, i ja ću im muke ublažiti. Za sve ovo gorljivu molitvu uzdahni i upozori me, da sam ja obećavao, da ću sve dati, što u moje ime se zaište.

Nije li ti od potribe koja milost, koju bi za se isprositi rad bio? Ako si rad, potanko opiši potribe duše tvoje i onda mi dogji; dogji i pročitaj ih prida mnom.

Ispripovidaj iskreno, na koliko si čuvstven, ohol, ositan, samoljub, kukavica i mlačan.

Ubogo dite! ne straši se: ima svetaca u nebu brez broja, koji su isto tako bili opterećeni pogriškama i manama kao i ti; al su se uticali k meni, i polagano oslobodili su se od sviju.

Isto se tako ne ustručavaj, prositi tilesna il duševna dobra: zdravlje, razum, shvaćanje i napridak. Ja svašta mogu dati, i dat ću ti, ako ti je za dušu. A šta bi želio baš sada, sinko? Ta znaš na koliko ti boljitak želim.

Ne želiš ništa sad? Navedi tvoje želje potanko. Na što misliš sada? Šta bi volio? Rad bi bio šta učiniti za svoju braću ili za drugog?

Brineš li se sa mnom i sa mojim štovanjem? Ni si li rad za one što učiniti, koji su ti dragi, al koji na me ni ne pomišljaju?

Reci mi, što ti je najvećma pri srcu, i šta su ti razlozi; a koji je put, kojega bi se latiti rado htio? Ako ti ne izagje za rukom, potuži se meni, i ja ću te prosvitliti, zašto je to tako ispalo. Koga bi rad bio zadobiti za tvoju stranu?

Ja sam, sinko, Gospodar od srca, i ja ih ganem, kako mi je volja. Pridobit ću za te one, koji su ti od potribe, gle toga možeš biti brez brige.

Imaš li zlotvora? Sinko, ispripovidaj mi iskreno tvoju žalost! Ko te je uvridio, ko ti je na žao učinio?

Sve mi ovo izgovori! Spomeni se i mojih neprijatelja. Je li, da ti nisi neviniji od mene; ni tvoji zlotvori nisu gorji od mojih? Sve ovo uzmi na um, i lako ćeš sve oprostiti: oprostit ćeš svima i ja ću te zato blagoslovit!

Ne bojiš li se koje nezgode? Imaš li kakvi potajni strah, koji te muči ma da ne znaš zašto? Nasloni se sasvim na moju volju! Evo ja sam ovdi, sve vidim i ne ću te napustiti.

Ima li koga od tvojih, koji ti već nije sklon? Ili valjda, koji su se otugjili od tebe brez tvoje krivice? Pomoli se za njih, ja ću ti ih povratiti, ako ti je to za spasenje.

Ne imaš li kakvu radost mi priopćiti? Pa već zašto mi ne bi učinio tu radost? Reci mi, što te je tišilo, što ti je radosti donelo od jučer? Valjda kaki pohod, spomen ili poruka, što si dobio? Ili si napast odbio lako!

Sve to sam ti ja pripravio, sinko. Zašto da mi ne budeš zato zahvalan? Zahvali se!

Ne bi što primio, ili obećao štogod na novo? Znaš, da ti ja vidim na dno duše; ljude možeš privariti, ali mene ne; budi dakle iskr

Jesi li se odlučio, da ćeš se onoj grišnoj prigodi uklanjati? Da ćeš ono, što te je na grih navelo, odbiti od sebe? Da ćeš se ostataviti onoga druga, koji ti je nemir učinio u srcu?

Hoćeš li odsele ljubezan, i prijazan biti onima, koji su te uvridili?

No! dobro sinko, sada idi za svojim poslom budi šutljiv i poslušan: budi ponizan i ljubezan. Ljubi vrlo blaženu Divicu brez griha začetu, ona ti je mati, i svetog Josipa, tvoga zaštitnika i angjela čuvara.

Sutra mi dogji opet i donesi u sebi sklonije i svesrdnije srce.

Sutra ću imati novih milosti, i novih blagoslova za te!

Litanije o prisvetom oltarskom sakramentu.

(Za posebnu porabu.)

Gospodine pomiluj!
Isukrste pomiluj!
Isukrste čuj nas!
Isukrste usliši nas!
Gospodine pomiluj.
Oče nebeski Bože!
Sinu Otkupitelju svita Bože!
Duše sveti Bože!
Sveta Trojice jedini Bože!
Kruše angjeoski,
Kruše živi, koji si sišao s neba,
Kruše, u kojem su sve slasti,
Kruše, koji daješ život svitu,
Kruše, koji si pridan za život svita,
Kruše, koji okripljuješ srce čovika,
Žito izabranih,
Vino, iz kojega niču divice,
Mano sakrivena,
Duhovna sladosti,
Stole pričisti,
Hrano i goste,
Nebeska obrano proti griha,
Lice neumrlosti,
Spomene čudesa Božijih,
Divno svrhu sviju čuda,

} Pomiluj nas!

Hostijo sveta,
Kaležu blagoslova,
Prinose čisti,
Vičnja žrtvo,
Prislatka gozbo,
Otajstvo vire,
Svezo ljubavi,
Okripo svetim dušama,
Popudbino onima, koji umiru u Gospodinu,
Založe dojduće slave,
Sakramente pobožnosti,
Životvorni sakramente,
Časni sakramente,
Prisveti sakramente,
Bože sakriveni,
Riči tilom postala,

} Pomiluj nas!

Milostiv budi — oprosti nam Gospodine!
Milostiv budi — usliši nas Gospodine!
Od nedostojnog primanja tila i krvi tvoje,
Od požude tila,
Od požude očiju,
Od oholosti života,
Od svakoga griha,
Za želju, kojom si ovu pasku sa učenici blagovati želio,
Za priveliku poniznost, iz koje si učenicima noge prao,
Za prigoruću ljubav, od koje si ovaj božanstveni sakramenat naredio,

} Oslobodi nas Gospodine!

Za krv tvoju dragocinu, koju si za nas na križu prolio,
Za sveti prinos tvoj, koji si na oltaru ostavio,
Mi grišnici, tebe molimo usliši nas,

} Oslobodi nas Gospodine!

Da se dostojiš u nas viru i štovanje ovoga divnoga sakramenta uzmnožiti i uzdržati,
Da se dostojiš goruću želju za primanjem kruha ovoga nebeskoga u nas probugjivati,
Da se dostojiš, nama dragocine plodove ovoga životvornoga sakramenta udiliti,
Da se dostojiš, nas na čas smrti ovom nebeskom popudbinom okripiti i zaštititi

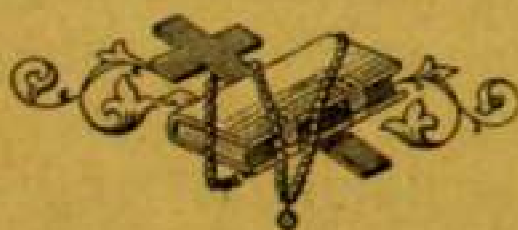
} Tebe molimo, usliši nas!

Sine Božji,
Jaganjče Božiji, koji odnimaš grihe svita, oprosti nam Gospodine!
Jaganjče Božiji, koji odnimaš grihe svita, usliši nas Gospodine!
Jaganjče Božiji, koji odnimaš grihe svita, pomiluj nas Gospodine!
Isukrste čuj nas, Isukrste usliši nas!
Gospodine pomiluj, Isukrste pomiluj;
Gospodine pomiluj!
Oče naš, Zdravo Marijo!
Kruh s neba dao si im Gospodine,
Koji svaku nasladu u sebi ima.

Pomolimo se. Bože, koji si nam u sakramentu čudnovatom uspomenu muke svoje

ostavio, daj nam, molimo, da sveta otajstva tila i krvi tvoje tako štujemo, da plod otkupljenja tvoga vazda u sebi osićamo. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha svetoga Bog po sve vike vikova. Amen.

Zdravo pridobrostivi Isuse, Sine Božiji Marije Divice, Bože i Spasitelju ovde sakriveni, prisveto i prislavno Otajtstvo, čudo svrhu sviju čudesa, tebe hvalim, tebe slavim, tebe blagosivljem; i kako je slaba hvala i slava moja, zato s angjeli i sa svim dvorom nebeskim pismu slavi tvojoj brez svršetka pivam govoreći: hvaljen neka bude prisveti sakramenat od svih naroda i koljena, puka i jezika. Amen.





Pohodi Isusu u svetom sakramentu.

Za nedilju.

Dilo klanjanja.

Duboko se klanjam tebi, moj Isuse, zajedno sa svim dvorom nebeskim: priznajem te svojim Stvoriteljem, svojim Ocem, svojim Bogom i molim te, da daš, te budem sav tvoj u vrimenu i u vičnosti.

Duboko se klanjam tebi, moj Isuse, zajedno sa svim dvorom nebeskim: priznajem te svojim spasiteljem i molim, da spasiš bidnu dušu moju.

Duboko se klanjam tebi, moj Isuse, zajedno sa svim dvorom nebeskim; priznajem te svojim sudcem i molim, da mi prostiš moje grihe prije, no se budem

morao prikazati na tvom strahovitom sudu.

Duboko se klanjam tebi, moj Isuse, zajedno sa svim dvorom nebeskim: priznajem te svojim kraljem i molim, da me braniš protiv svih duševnih neprijatelja mojih.

Duboko se klanjam tebi, moj Isuse, zajedno sa svim dvorom nebeskim: priznajem te zaručnikom duše svoje i molim te, da mi dozvoliš najtisnije sjedinjenje s tobom.

Duhovna pričest.

Virujem, o Isuse, da si u prisvetom sakramentu. Ljubim te i želim te; dogji mi u srce. Grlim te, i nemoj me nigda ostaviti.

Za ponediljak.

Dilo zahvale.

Najveće i jedino dobro moje, zahvaljujem ti iz svega srca, što si me podigao na svit i uzgojio, a brez ikakve

moje zasluge, u katoličkoj crkvi, u kojoj mogu, a i nadam se, da ću postignuti raj; dok si me mogao stvoriti u krajevima nevirnika, gdi no bih te, jao! bio izgubio za uvik.

- Najveće i jedino dobro moje, zahvaljujem ti iz svega srca, što me nisi poslao u pakao, kad no sam to zaslužio i što si me do sada čekao davši mi vrimena, da se pokajem za svoje grihe.

Najveće i jedino dobro moje, zahvaljujem ti iz svega srca, što si me toliko puta oslobodio od griha i od grišnih prigoda, te mi pripomagao svojom svemogućom milošću kad sam bio napastovan.

Najveće i jedino dobro moje, zahvajujem ti iz svega srca, što si htio da hraniš um moj s toliko dobrih misli, srce moje s toliko pobožnih osićanja, a dušu moju sa svojim prisvetim tilom i pridragocinom krvlju.

Najveće i jedino dobro moje, zahvaljujem ti gorućim srcem za sve duhovne

tilesne milosti, što no si ih učinio meni, svome slugi nevridnome i svim svojim stvorovima, megju kojima mnogi ne misle, a mnogi ne mogu, da ti za hvale.

Duhovna pričest, kao u nedilju.

Za utorak.

Dilo ljubavi.

suse moj, htio bi da spoznam ljubav, što si je imao za me od vika odlučivši, da me izvadiš iz ništavila, e da me time uzljubiš u ovome životu, te me učiniš dostojnim, da te uživam za uvik na drugome; i htio bih, da te uzmognem ljubiti, koliko zaslužuješ, Bože ljubavi, daj da te uzljubim sa svim srcem.

Isuse moj, htio bih da spoznam ljubav, što si je imao spram mene, prolivši svu svoju pridragocinu krv, da me izbaviš iz griha i iz pakla, i htio bih, da te uzmognem ljubiti, koliko zaslužuješ. O, Bože ljubavi, daj da te uzljubim svim srcem.

Isuse moj, htio bih da spoznam ljubav, koju imadeš spram mene boraveći dan i noć u ovome svetohraništu kao utamničenik, e da primiš moje klanjanje te uščuješ moje molitve; i htio bih, da te uzmognem ljubiti, koliko zaslužuješ. O, Bože ljubavi, daj da te uzljubim svim srcem.

Isuse moj, htio bih da spoznam ljubav, što no je imadeš spram mene, davajući mi svega sebe u svetoj pričesti, e da uzmognem vikom živiti s tobom; i htio bih, da te uzmognem ljubiti koliko zaslužuješ. O, Bože ljubavi, daj da te uzljubim svim srcem.

Isuse moj, htio bih da spoznam ljubav, što no je imadeš spram mene, dolazeći danomice na naše oltare, da se prikažeš kao žrtva božanskome Ocu i da mi pribaviš sve milosti, što ih tribam, i htio bih, da te uzmognem ljubiti koliko zaslužuješ. O Bože ljubavi, daj da te uzljubim svim srcem.

Duhovna pričest, kao u nedilju.

Za sridu.

Dilo prikazanja.

Najveći Gospodaru svih stvari, prikazujem ti svoju pamet, obećavajući, da ne ću nikad više misliti na ono, što se tebi ne svigja; ali udostoj se, da mi ju rasvitliš.

Vrhovni Gospodaru svih stvari, prikazujem ti svoje srce, uz obećanje, da ne ću nikad više ljubiti nijednoga stvora većma od tebe; ali udostoj se, da mi ga očistiš.

Vrhovni Gospodaru svih stvari. prikazujem ti sva osićanja svoga tila uz obećanje, te se ne ću više njima služiti, da te uvridim; ali udostoj se, da ih čuvaš.

Vrhovni Gospodaru svih stvari, prikazujem ti sve pokore; duševne i tilesne, što nam ih do sada pritrpio, što ih trpim sada, i što ću ih trpiti u buduće uz obećanje, da ću se u svakoj stvari izručiti tvojoj svetoj volji; ali udostoj se, da me uzdržaješ svojom božanskom milošću.

Vrhovni Gospodaru svih stvari, prikazujem ti sve svoje vrime uz obećanje, da ću ga upotribiti u tvojoj svetoj božanskoj službi; ali udostoj se, da me poučiš, kako ću to učiniti, da većma tebi ugodim.

Duhovna pričest, kao u nedilju.

Za četvrtak.

Dilo naknade.

Moj Gospodine u svetom sakramentu! moja duša je ožalošćena s okrutnih rana, što sam ih uzročio tvome priljubeznom Srcu svojom nezahvalnošću. Kamo sriće, da ih mogu iz ljubavi k tebi popraviti trpljenjem sviju pokora, što može da ih trpi smrtan stvor!

Sakramentalni moj Isuse! moja je duša ožalošćena s toliko i toliko nepočitanja i svetogrgja, što no ih počinjaju slipi nevirnici te nezahvalni kršćani protiv klanjanja vridne tvoje osobe. Kamo sriće da ih mogu popraviti nepristanim svojim poklonima.

Otajstveni moj Gospodine, moja je duša ožalošćena zbog tolikih godina, koje sam proživio, a da te nisam ljubio. Kamo sriće, da ih mogu popraviti ljubeći te više u priostalome svome životu.

Otajstveni moj Gospodine, moja je duša ožalošćena s užasnih uvrida, što no se zbivaju s tvojim prisvetim imenom. Kud sriće, da mogu to popraviti svojim nepristanim hvalama.

Otajstveni moj Gospodine, moja je duša ožalošćena s raznovrsnih opakosti, što no se zbivaju po zemlji. Kamo sriće, da ih mogu popraviti prolivši svu svoju krv!

Duhovna pričest, kao u nedilju.

Za petak.

Dilo molbe.

Bože neizmirne veličine i veličanstva, klanjajući se tebi ponizno u tvojoj prisutnosti molim, udili milost, da uzmognem zadobiti sve kriposti, što su po-

tribite mome staležu, te omilim tebi, da se posvetim na zemlji i spasim u raju. Ne zaslužujem, da me uslišaš, ali se svemu nadam od tvoje božanske dobrote.

Bože neizmirne veličine i veličanstva, klanjajući se tebi ponizno u tvojoj prisutnosti, molim te za milost, da srićno i sveto umrem, da u ono vrime primim sveta otajstva, potpuno proštenje, i da umrem govoreći: *Isuse, Marijo!* Ne zaslužujem, da me uslišate, ali svemu se nadam od vaše božanske dobrote.

Bože neizmirne veličine i veličanstva klanjajući se tebi ponizno u tvojoj prisutnosti, molim te za milost, za pravednike, za grišnike, za tvoju svetu crkvu, a osobito za one, za koje sam obvezan, da molim i za koje hoćeš ti, da molim. Ne zaslužujem, da me uslišaš, ali svemu se nadam od tvoje božanske dobrote.

Bože neizmirne veličine i veličanstva, klanjajući se tebi ponizno u tvojoj prisutnosti, molim te za milost, da se ispravim od svojih pogrišaka i nesavršenosti

i da nikad ne učinim u cilome životu promišljeno nijednoga maloga griha. Ne zaslužujem, da me uslišaš, ali svemu se nadam od tvoje božanske dobrote.

Duhovna pričest, kao u nedilju.

Za subotu.

Dilo sjedinjenja.



Slatki Isuse, odričem se gjavola i njegovih dila, e da budem sjedinjen s tobom u tvojoj svetoj milosti.

Mili Isuse, odričem se svita i njegovih taština, e da budem sjedinjen s tobom u ovome božanskome otajstvu.

Ljubezni Isuse, odričem se sama sebe i svoga sebeljubľja, e da budem sjedinjen s tobom u blaženoj vičnosti.

Ljubežljivi Isuse, ne ću da živim više, do li u tebi i za te.

Ljubljeni Isuse, sad je vrime: Hoću da se posvetim.

Duhovna pričest, kao u nedilju.

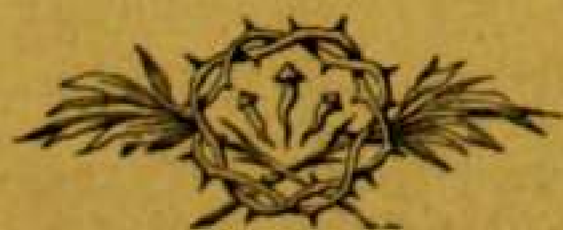
Pozdrav Isusu pri svakom pohodu.

Ljubljeni moj, Gospodine Isukrste, ti si iz ljubavi prama nama dan i noć nazočan u prisvetom oltarskom sakramentu. Ti nas očekuješ i pozivaš, da te pohodimo. Ja virujem sve, što me rimsko-katolička crkva ob ovom sakramentu uči. Ova me je vira, za koju sam pripravan i smrt podneti, k tebi dovela. Ja te pozdravljam kao Boga i Spasitelja moga. Koliko je zvizdica na svodu nebeskom, ptica u zraku, riba u vodi, kapljica u moru, praha na zemlji, angjela i svetih na nebu, toliko puta te pozdravljam, mili Isuse moj! Ti si ufanje, utiha, radost i blago srca mojega!

Prikazanje samoga sebe.

Ja osićam i spoznajem, o Isuse, da sam tebi neizmirnu hvalu dužan. S toga ti se, prem sam slab i malovridan, sa-

svim, što jesam i što imam, prikazujem. Primi moj razum, moje želje, moju volju, moje tilo, moju dušu u posid. Čini s menom po tvojoj svetoj volji; ja sebi ništa drugo ne želim, nego tvoju ljubav božansku, te milost, da ti mogu do konca života moga ustrajno služiti. O spasitelju dragi, ne prezri ovo moje prikazanje! udili mi, da te ni s jednim smrtnim grihom više ne uvridim; al ako bi se to ipak dogodilo, molim te, opomeni me, i dovedi me na pravi put za vrimena. Učini savist moju tako ositljivom, da se svakoga i maloga griha strašim i čuvam; nadam se, da ću na vike moći tvoj ostati i u istinu moći reći: Isuse, tebi živim, Isuse, tebi umirem, Isuse, tvoj sam živ i mrtav. Amen.





Pobožnost k Srcu Isusovu.

Da se pod znamenjem Srca tilesnoga štuje brezkrajna ljubav Isusova, sam je Isus naredio ovu pobožnost; pa da se lakše potaknemo, da božanskomu Spasitelju zadovoljštinu dademo za brezbrojne uvride, koje on brez pristanka podnosi, osobito u prisv. sakramentu, tom glavnom otajstvu njegove ljubavi.

U tu svrhu triba *a)* ozbiljno nastojati, da nam srce bude slično prisv. Srcu Isusovu; *b)* često se na tu odluku pričešćivati, da Isusa izmirimo za uvride; *c)* danomice moliti jedan «Oče naš», «Zdravo Marijo», «Virovanje» i «Slava Ocu» s ovim uzdahom: «O prislatko Srce Isusovo, daj, da te sve većma ljubim».

Štovateljima Srca Isusova data su ova obećanja:

1. Dat ću im sve milosti, koje su im od potribe za njihov stališ.
2. Udilit ću mir njihovim obiteljima.
3. Utišit ću ih u njihovih nevoljah.
4. Bit ću im sigurno utočišće za života, a osobito u čas smrti.

5. Blagoslovit ću obilno svako njihovo poduzeće.

6. U mojem Srcu naći će grišnici izvor i brezkrajno more milosrgja.

7. Mlake duše postat će revne.

8. Revne duše brzo će se uspeti do velike savršenosti.

9. Blagoslovit ću iste kuće, gdi se izloži ili štuje slika mojega prisv. Srca.

10. Svećenikom dat ću milost, da ganu i najtvrgja srca.

11. Ime osoba, koje tu pobožnost rasprostiru, bit će upisano u mojem Srcu i ne će se nikada iz njega izbrisati.

12. *Veliko obećanje:* «U neizmirnom milosrgju Srca svojega ja ti obećajem, da će svemoguća ljubav njegova udilit konačnu milost pokore svima, koji se izasepce za devet miseci svakoga prvoga petka pričeste i ne će oni umriti u nemilosti njegovoj, niti brez svetih sakramenata, jer će im biti Srce moje božansko pouzdano utočište u onome zadnjemu času».

Potpuno prošćenje: Za sve, i u svakoj crkvi, svaki prvi petak u misecu, ako se ispovide, pričeste, malo razmišljaju neskončanu dobrotu prisv. Srca Isusova i mole po nakani sv. oca pape barem 6 Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu. (Leon XIII. 7. ruj. 1897.)

Litanije o prisvetom Srcu Isusovu.

Gospodine pomiluj.
Isukrste pomiluj.
Isukrste čuj nas.
Isukrste usliši nas.
Gospodine pomiluj.
Oče nebeski Bože, } Pomiluj nas.
Sine, otkupitelju svita Bože, }

Duše sveti Bože,
Sveta Trojice, jedini Bože,
Srce Isusovo, Sina Oca vičnoga,
Srce Isusovo, u utrobi Divice Majke od Duha Svetoga stvoreno,
Srce Isusovo, s ričju Božjom bitno sjedinjeno,
Srce Isusovo, veličanstva breskrajnoga,
Srce Isusovo, crkvo Božja sveta,
Srce Isusovo, škrinjo Svevišnjega,
Srce Isusovo, kućo Božja i vrata nebeska,
Srce Isusovo, goruće ognjište ljubavi,
Srce Isusovo, pravde i ljubavi pohrano,
Srce Isusovo, dobrote i ljubavi puno,
Srce Isusovo, kriposti sviju dubljino,
Srce Isusovo, svake hvale pridostojno,
Srce Isusovo, kralju i sridište sviju srca,
Srce Isusovo, u kojem je sve blago mudrosti i znanja,
Srce Isusovo, u kojem stanuje sva punina božanstva.
Srce Isusovo, koje je Ocu nebeskomu jako omililo,
Srce Isusovo, od kojega punine svi mi primismo,
Srce Isusovo, željo brižuljaka vičnih,
Srce Isusovo, ustrpljivo i velikoga milosrgja,
Srce Isusovo, pribogato za sve, koji se tebi utiču,

Pomiluj nas.

Srce Isusovo, vrilo života i svetosti,
Srce Isusovo, pomirbena žrtvo za grihe naše,
Srce Isusovo, pogrdama zasićeno,
Srce Isusovo, zbog opačina naših satrveno,
Srce Isusovo, sve do smrti bivši poslušno,
Srce Isusovo, kopljem probodeno,
Srce Isusovo, izvore svakog utišenja,
Srce Isusovo, živote i uskrsnuće naše,
Srce Isusovo, mire i pomirbo naša,
Srce Isusovo, žrtvo grišnika,
Srce Isusovo, spasenje onima, koji se u te ufaju,
Srce Isusovo, ufanje onima, koji u tebi umiru,

Pomiluj nas.

Srce Isusovo, slasti sviju svetih. — Pomiluj nas.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, oprosti nam, Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, usliši nas Gospodine.

Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita, smiluj se nama, Gospodine.

℟. Isuse, krotka i ponizna srca.

O. Učini srce naše slično Srcu tvojemu.

Pomolimo se.

Svemogući vični Bože, pogledaj na Srce priljubljenoga Sina svoga, i na sve one hvale

i zadovoljštine, koje ti je u ime grišnika odužio, te njima, koji milosrgje tvoje ištu, ti oproštenje udili umilostivljen, u ime istoga Sina tvojega Isusa Krista, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vike vika. Amen.

(300 dana proštenja.)

Posveta prisvetomu Srcu Isusovu.

Isuse prislatki, Otkupitelju naroda čovičjega, pogledaj na nas prid oltarom tvojim ponizno prostrte. Tvoji jesmo, tvoji hoćemo biti; pa da s tobom što čvršće budemo spojeni, evo danas svakoji od nas svojevoljno se posvećuje tvojemu prisvetomu Srcu. Tebe doduše mnogi ne će da pripoznaju; tebe, tvoje zapovidi zabacivajuć, mnogi preziru. Smiluj se obadvojima, najmilostiviji Isuse, te svekolike tvojemu svetomu Srcu pritegni. Budi kralj, Gospodine, ne samo virnih, koji ni za čas ne odstupiše od tebe, nego i svih rasipnih sinova, koji te ostaviše. Učini, neka se ovi brzo povrate k očevoj kući, da od

nevolje i gladi ne poginu. Kralj budi i onih, koje ili kriva načela privarene ili nesloga odlučene drži i njih vratima pravde i jedinstvu vire povrati, da za kratko bude jedna ovčarna i jedan pastir. Napokon kralj budi sviju onih, koji lutaju u starom praznovirju naroda, i dostoj se njih iz tmina na svitlost u kraljevstvo Božje privesti. Udili, Gospodine, crkvi tvojoj sigurnu potpunu slobodu; udili svima narodima mir reda; ispuni, da sa obadva kraja svita jedan glas odjekuje: Hvala budi božanskomu Srcu, po komu je nama spasenje štećeno, slava i čast njemu uvike. Amen.

Zavitna molitvica.

Prislatki Isuse, moj jedini otkupitelju i spasitelju, evo ja, da se za neizmirna dobročinstva božanske tvoje ljubavi zahvaliti, i za mnoga moja nevirstva tebi zadovoljštinu mogu dati, ovim prikazujem i žrtvujem tebi moje srce, i ovim sebe na vike tebi posvećujem i po mi-

losti tvojoj čvrsto obećajem, da te odsele nikada uvriditi ne ću.

(100 dana prid slikom Srca Isusova.)

*

O, Srce Isusovo u prisvetom otajstvu oltara, koje plamtiš od ljubavi prema nama, uspali naša srca ljubavlju prema tebi!

(300 d. pr.)

Jutarnje prikazanje prisv. Srcu Isusovu.

(Od bl. Mathilde.)

Prisveto Srce Isusovo, prikazujem ti volju svoju, da je ojačiš, razum svoj, da ga rasvitliš, misli svoje, težnje i sklonosti svoje, da ih očistiš. Prikazujem ti svoje nakane, da ih ravnaš i poslove svoje, da ih blagosloviš i sav svoj nutarnji i vanjski okoliš, da ga posvetiš. O, Isuse, tvoje božansko Srce neka posiduje sve, što jesam i što imam, tvoja ljubav napram meni jest moja nada i sve moje pouzdanje. O, usliši me i ne daj, da se ikada s tobom rastavim! Amen.

Uzdisaji prisvetom Srcu Isusovu.

Svuda budi ljubljeno prisveto Srce Isusovo. (Proštenje od 100 dana.)



Isuse blaga i ponizna srca, učini srce moje po srcu tvojem. (Proštenje od 300 dana.)



Isuse, smiluj se! (Svaki put 300 dana proštenje.)



Hvaljeno, slavljeno i zahvalnim srcem ljubljeno budi pod prilikom hruha sakriveno Srce Isusovo, u svih svetohraništih oltara na zemlji do konca svita. (Proštenje od 300 dana.)



Ljubavi najdostojniji moj Isuse! ja ti poklanjam srce moje, da ti dužnu zahvalnost izjavim i za mnogobrojnu nevirnost zadovoljim. Tebi se sasvim prikazujem, i po tvojoj milosti obećajem, da te nikad više uvriditi ne ću. (Proštenje od 100 dana svaki put, u misecu jedared potpuno.)



Slatko Srce Isusovo, daj, da te sve većma ljubim. (Svaki put po 300 dana, a u misecu jedared podpuno proštenje.)



Slatko srce Isusovo, budi moja ljubav. (300 dana.)

Molitva koju je sveta Gertruda svaki dan molila na čast prisvetom Srcu Isusovu.



Pozdravljam te, o prisveto Srce Isusovo, vrilo živo i oživljujuće vičnjega života, neizmirno blago božanstva, goruća peći božanske ljubavi: ti si misto mojega pokoja i moje utočišće: o moj ljubezni Spasitelju! zapali srce moje žarkom ljubavlju, od koje Srce tvoje sve plamti; izlij u dušu moju velikih milosti, kojim je Srce tvoje vrutak te učini, da moje srce s tvojim bude tako združeno te tvoja volja bude moja, a moja volja da se vikom s tvojom podudara, jer ja želim, da tvoja sveta volja odsele bude ravnilo svih mojih želja i svih mojih dila. Tako budi.

Svečana otprošnja svake prve nedilje u svakom misecu.

Božansko Srce Isusovo! gle evo nas prid tobom na kolinih, gdi ti priporučujemo sve poklonstvo, svu hvalu i svu slavu pričistoga Srca blažene Divice Marije, svih angjelja i

svetih na nebu i svekolike Majke Crkve i želimo, da ti se svi stvorovi na sve vike ovako klanjaju, da te hvale i slave. Isto ti tako zahvaljujemo za sva dobročinstva naravi, milosti i slave, koja brez pristanka izviru iz tebe, kao iz neiscrpiva vrila svakoga dobra. Združujući se sa svim stvorovima, koji te ljube, molimo te, da oprostiš svu nevirnost i nezahvalnost, svu mlačnost i nehajnost, svu nedostojnost i sve uvride, koje ti ljudi osobito u prisvetom oltarskom sakramentu nanose. Primi milostivo u to ime našu viru, naše pouzdanje i usliši milosrdno naše molitve.

Misnik: Božansko Srce Isusovo, smiluj se tvojoj svetoj Crkvi, svim duhovim i svitovnim poglavarom i svim tvojim pravovirnima.

Puk: Molimo te, usliši nas.

M. Božansko Srce Isusovo, smiluj se svim članovima bratovštine, koja je tvojemu štovanju posvećena.

P. Molimo te, usliši nas.

M. Božansko Srce Isusovo, priporučujemo ti svoje osobite potribe.

P. Molimo te, usliši nas.

M. Božansko Srce Isusovo, smiluj se svim pokojnim kršćanskim virnikom u mistu očistilišta, osobito onima, koji su za života u ovoj bratovštini bili.

P. Molimo te, usliši nas.

Pomolimo se.

Božansko Srce Isusovo, ti si se za spasenje svih ljudi nebeskomu Ocu na križu žrtvovalo i ponavljaš ovu žrtvu bezbrojeno puta na naših oltarih; daj, da ova neizmirna žrtva ljubavi svim ljudima bude na spasenje.

Uzdrži, čuvaj i ravnaj tvoju svetu crkvu i njezinu glavu, svetog oca, rimskoga papu; ujedini s rimskim papom biskupe, s biskupima svećenike sa svećenstvom pravovirnike, da svi sačinjavamo jednu duševnu zgradu, utemeljenu na apoštolih, na Petru kao na stini i na tebi, naš Isuse, kao na uzglavnu kamenu. Odvrati od tvoje svete crkve krive nauke, raskol, smutnju, progonstvo i nehajstvo.

Brani vladare, oblasti i poglavare, da po tvojoj mudrosti i mogućnosti, vičnom spasenju i vrimenitom blagostanju vode svoje podložnike u miru i slogi, u pravednosti i pravoj pobožnosti.

Udili svim roditeljima milost, da dicu svoju othrane tebi na slavu, a sebi na spasenje, da ju u nevinosti i kriposti odgoje dicom božjom i baštinicima kraljevstva nebeskoga.

Daj i svoj dici, da svoje roditelje slušaju i štuju, da im budu zahvalna i da jih ljube, da tvoj božanski i očinski blagoslov u obilju uživaju.

Daj, da podložnici, sluge i sluškinje svoje duž-

nosti savisno i virno izvršuju, da budu ustrpljivi i ponizni, čista života, i radost Duha svetoga.

Sačuvaj nevine, kripi pokorne, obrati grišne, ponizi neprijatelje tvojega kraljevstva i privedi jih tvojemu stadu; raširi sve više slavu tvoga božanskoga Imena, da svi ljudi dospiju k istini i na stazi njezinoj spase dušu svoju.

Napokon dopusti, da svaki čovik tebi priporučen bude; smiluj se dušam pokojnih virnika, osobito naših roditelja i rogjaka, prijatelja i svih onih, kojih se nitko ne spominje; i daj, da s njima dospijemo u blaženstvo, gdi ćemo te na uvike gledati, koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha svetoga po sve vike vika. Amen.

Velika krunica prisv. Srca Isusovog.

(Moli se na običnim očenašima.)

Prikrsti se i reci:

Budi hvaljeno i slavljeno posvuda prisveto i božanstveno Srce Isusa i neoskrvnjeno Srce bl. d. Marije.

Posli «Virovanja» i prije «Oče naš»-a govori se uvik:

Srce Isusa užeženo ljubavlju našom,— ražeži srce naše ljubavlju tvojom.

Na tri mala zrna početku u «Zdravo Mariju» umeću se ova otajstva:

1. Isus, kojega je Srce sve ufanje naše.

2. Isus, kojega je Srce vrilo sviju milosti.

3. Isus, kojega je Srce svake ljubavi dostojno.

Kod desetinâ u «Zdravo Marijo» umeću se slideća otajstva:

1. Isus, kojega je Srce za nas do smrti žalosno bilo.

2. Isus, kojega se je srce za nas trnjem okrunjeno ukazalo.

3. Isus, kojega je Srce za nas do smrti križa trpilo.

4. Isus, kojega je Srce za nas sulicom probodeno bilo.

5. Isus, kojega Srce prama nama ljubavlju gori.

Oče naš i Slava Ocu govore se vazda, kao kod obične krunice bl. d. Marije.

Priporuka.

O božanstveno Srce Isusovo! ispuni ufanje naše, koje evo u tebe stavljamo, i dopusti nam, o Bože, milost tvoju, da užeženi ognjem ljubavi tvoje tebe nepristano slavimo i ljubimo. Amen.

Molitva Srcu Isusovom u prisvetom oltarskom sakramentu.

Srce Isusovo, u prisvetom sakramentu, krotki pratioče u našem progonstvu,
Srce Isusovo, u prilikama kruha sakriveno,
Srce samotno i poniženo; i tako zapostavljeno Srce,
Srce, zaboravljeno; pogrgjeno i uvrigjeno Srce,
Srce, prid ljudima nepoznato,
Srce, koje naša srca ljubiš,
Srce, koje želiš, da te ljube,
Srce, koje ustrpljivo na nas čekaš,
Srce, puno želje, da nas prislušaš,
Srce, koje želiš, da ti se mi utičemo,
Srce, pohrano obećanih milosti,
Srce, mučaljivo, koje želiš k dušama govoriti,
Srce, slatki čuvaru skrovitoga života,
Srce, koje nas upućuješ u tajnosti sjedinjenja s Bogom,
Srce, u kojem ko miruje, svegjer bdije,

Klanjam ti se!

Srce Isusovo, u prisvetom sakramentu! Pomiluj nas!
Isuse, sveta hostijo, ja bih te tišio;
Ja se sjedinjujem s tobom, žrtvujem se s tobom;
Klanjam ti se do praha;
Hoću sebe zaboraviti, a tebe se spominjati;
Od ljubavi prama tebi želim zaboravljen i preziran biti;
Jedino ti me razumi, jedino ti me ljubi;
Šutit ću, da tebe čujem, odreći se sebe, da tebi živim;
Daj, da tako ugasim tvoju žegj za mojim spasenjem, tvoju goruću žegj za mojim gorućim oslobogjenjem;
Rad bih bio tako čist, da ti mogu pokloniti pravu ljubav. Ne ću više dopustiti, da na me čekaš. — Primi me, ja ti se pridajem.
Pridajem ti sva moja dila. Pripuštam ti moj razum, da ga prosvitliš; moje srce, da ga vodiš, moju volju, da ju ojačaš; moju nevolju, da joj u pomoć

dogješ; moju dušu i moje tilo, da ih okripiš;

O Srce, mojega Isusa, u prisvetom otajstvu, čija krv je život moje duše, ne ću više živiti, nego ti živi u meni. Amen.

(100 dana proštenja.)

U kakvoj nuždi il potribi.

Dobrostivi Isuse, jedini živote i jedino uskrsnuće naše, molimo te ne ostavi nas u naših potribah i nevoljah, nego za smrtnu borbu prisvetoga Srca tvoga, i za žalosti neoskrvnjene Divice, Majke tvoje, dogji u pomoć slugama tvojima, koje si dragocinom krvlju svojom otkupio. Amen.

(100 d. pr. jedared u danu.)

Za umirajuće.

Dobri i milosrdni Isuse, ljubitelju duša, za smrtnu borbu prisvetoga Srca tvoga, i za žalosti svete Majke tvoje, ponizno te molimo, operi krvlju tvojom sve one grišnike po cilom svitu, koji se bore sa smrću, i još će danas priminuti svitom.

Pri smrti steščano Srce Isusa, smiluj se umirajućima. Amen.

(100 d. pr. svaki put.)

Svečana otprošnja prid prisvetim srcem Isusovim u svetom otajstvu oltara.

O Srce Boga u prisvetom sakramentu oltara, što živiš i diluješ pod koprinom svetih prilika: ja ti se klanjam.

Novom ljubavi ganut, ničice padajući prid neizmirnim veličanstvom prisvetoga sakramenta, od skrušenosti raskajan radi moje nezahvalnosti, ponizujem se prid tobom u mojoj privelikoj nevolji, i priporučujem se još većem tvojem milosrgju.

Od mladosti si me sebi odabrao, i nisi prezirao moje slabosti. Kada si u moje ubogo srce stupio, pozvao si me na megjusobnu ljubav, i darovao si mi sriću i mir.

A ja? moj Gospodine Isukrste, ja sam sve izgubio, jer sam tebi nezahvalan postao! Razum pomutio mi se, srce mi je ohladnilo. Sebe sam ljubio, tebe sam zaboravio. Ti si mi se ponudio, da mi budeš vogja, savitnik i zaštitnik mojega života; a ja sam se mojima strastima

pridao, te sam na slatki poziv tvoje milosti ogluhnio, niti sam ga prislušati htio, nego sam na te i zaboravio.

U mukama spasonosne kušnje, u radosti duhovne utihe, u mojim nevoljama i poteškoćama, misto da sam tebe potražio, zaveo sam se za stvorenjima, a tebe sam zaboravio. Zaboravio sam na te u zaostavljenim svetohraništima, gdi gine tvoja ljubav, po crkvama, gdi te često vrigjaju, zaboravljajuć na te, u nehajnima, u zločestima srcima i u mojem grišnom srcu. Zaboravio sam na te i onda, kada sam te primao, još i onda, kada sam te već na mojem srcu nosio.

O Srce moga Spasitelja u prisvetom sakramentu, ti radosti moje prve pričesti, dana moje virnosti, ja ti se pridajem: O dogji natrag, dogji mi u srce, primi me opet k sebi! Još mi sada oprosti! Po mojoj ljubavi sve ću to izmiriti!

Štovanje božanskoga Srca Isusova.

U svojoj poniznosti padam prid tobom na kolina, o prisveto Srce Isusovo, da ti se u koliko mogu zahvalim i zavirim, da ti se poklonim, da te ljubim i slavim. Tebe, o Srce Isusovo, koje si najljubezniji prijatelj, najpouzdanije priporučam sve svoje potribe i skrbi, sve rane svoje duše. Usrdno te molim, smiluj mi se i po velikom milosrgju svom priteci mi u pomoć. O Srce ljubavi, spasi me! Svim onim, što te može ganuti, zaklinjem te, da udiliš meni i svim ljudima milost, da ustrajemo u ljubavi prema tebi.

Ne daj božansko Srce, da se utopim u moru svojih opačina. Daj, da samo ostanem uvik u tvojoj ljubavi, u ostalom radi samnom po tvojoj svetoj volji. Tebe molim, tebe sazivam, jer nas ti jedini možeš osloboditi od svakoga zla, pa i od griha, koji je najveće zlo. Uništi ga u meni, te mi oprosti svaku zlobu, kojom sagriših proti tebi. Najviše me boli, da sam tebe uvridio, i molim te iz svega srca, oprosti mi. O ljubezno Srce Isusovo, smiluj se meni i svima, koji se priporučiše u moju molitvu ili za koje sam dužan moliti. Pomaži nam svakom prema posebnim našim potribama.

O Srce puno milosrdnosti! Umekšaj okorila

srca grišnika, okripi duše priminulih u očistilišću. Budi utočišćem umirućima, utihom potištenima i oskudnima, budi napokon meni, o Srce ljubavi, sve osobito pak u svakoj potribi budi utočišćem duše moje na čas smrti, i primi je milostivo. O pridobri Isuse, tvoja majka blažena Divica Marija sa svim svetima neka po sve vike ljubi, hvali i slavi tvoje prisveto Srce, za sve ono, čim su nezahvalni stvorovi tebe, najveće dobro, uvridili, obeščastili. Amen.

Srce Isusovo, okripi me;
Srce Isusovo, očisti me;
Srce Isusovo, usliši me;
Srce Isusovo blagoslovi me,
Da te na vike ljubim. Amen.

Razne pobožnosti g. Isukrstu.

Krunica Gospodina Isukrsta.

Moli se na spomen 33 godine zemaljskog života g. Isukrsta.

Priporuka.

O slatki Isuse! priporučujem ovu krunicu na spomen 33 godine tvoga svetoga života i na spomen štovanja tvojeg truda i muka, koje si za ono vrime podneo; primi ju u za-

jednici s dobrom nakanom i zaslugama tvojima i sviju svetih na odluku Majke Crkve. Molim te učini, da dopuštena proštenja zadobijem; priporučujem ih za žive i mrtve, osobito pak za one, kojih se pravom ticaju; podili im svima milost tvoju.

I. Član.

Gabriel arkangjeo oglasi blaženoj Divici Mariji, da rič u pričistoj utrobi njezinoj hoće put postati. Zdravo Marijo i t. d.

1. Čovikom postade Sin Božji, rodi se od Dive Marije i stavi se u jasle. Oče naš i t. d.

2. Veselo angjeosko mnoštvo radosno piva: Slava Bogu na visini. Oče naš i t. d.

3. Pastiri razumiše od angjela porogjenje Gospodina, dogjoše i pokloniše se njemu. Oče naš i t. d.

4. Na osam dana biše obrizovanje i dobiše sveto ime Isus. Oče naš i t. d.

5. Od istoka sveta tri kralja štujuć njega donesoše darove: zlato, tamjan i mirhu. Oče naš i t. d.

6. U crkvi se prikaže i za Spasitelja svita pripozna i očituje se. Oče naš i t. d.

7. Od Irudovog progonstva biži u Egipat. Oče naš i t. d.

8. Irud nenašavši njega, u srdžbi izda zapovid malenu dicu u Betlehemu pogubiti. Oče naš i t. d.

9. Josip s malenim Isusom i Divom Marijom prigje u Nazaret, kano u varoš domovine svoje. Oče naš i t. d.

10. Isus kano ditić od 12 godina kušajuć odgovara naučiteljima u crkvi. Oče naš i t. d.

(Ako se krunica za mrtve moli, ima se nadodat: «Pokoj vičnji daruj Gospodine virnim mrtvima i svitlost vičnja neka svitli njima. Da počivaju u miru. Amen.»)

II. Član.

Isus potpunu pokornost pokaže Divi svetoj Majki i Josipu othranitelju. Zdravo Marijo i t. d.

1. Isus od 30 godina po svetom Ivanu u Jordanu kršten bijaše. Oče naš i t. d.

2. Četrdeset dana u pustinji posti i napast sotone pridobi. Oče naš i t. d.

3. Ričju i prilikom nauk navisti, koji na život vičnji vodi. Oče naš i t. d.

4. Učenike k sebi zove, koji sva svoja ostavivši nasliduju njega. Oče naš i t. d.

5. Prvim čudom vodu u vino obrati na piru Kane Galilejske. Oče naš i t. d.

6. Čudnovato liči bolesne, potribne i hrome: gluhima sluh vraća, slipima vid i mrtve uskrisi. Oče naš i t. d.

7. Muške i ženske grišnike priobraća i njima grihe prašća. Oče naš i t. d.

8. Žudije, koji njega do smrti progoniše, ne kara, nego krotko i milostivno na poboljšanje opominje. Oče naš i t. d.

9. Petar, Jakov i Ivan s njime na planini Tabor biše i u licu slavno priobraži se. Oče naš i t. d.

10. Na magarici sideć s veličanstvom u Jerusalem unigje i nedostojne potira iz crkve. Oče naš i t. d.

III. Član.

Isus prije što bi za otkupljenje na smrt išao, od Marije, svoje Dive svete Majke, prašća se. Zdravo Marijo.

1. Blagujuć poslidnju večeru, opra noge učenicima. Oče naš i t. d.

2. Za duhovno blagovanje naredi najdostojniji Sakramenat Oltarski. Oče naš i t. d.

3. Moleći u bašči krv znojiše, ali angjeo dogje sa neba i okripi njega. Oče naš i t. d.

4. Juda s ljubavlju proda, mnoštvo s oružjem uhvati i kano zločinca sveže njega. Oče naš i t. d.

5. Krivi svidoci zaušnicu daju, pljuju i s mnogom pogrdom prid sudom uvrigjuju njega. Oče naš i t. d.

6. Na Petra, koji ga triput zataja, sa žalošću pogleda, na pokornost probudi i obrati njega, dočim Juda u dvoumnost pavši obisi se i u vičnju propast sebe stavi. Oče naš i t. d.

7. K stupu svezan bičuje se i mnoge vrsti teške trpi udarce. Oče naš i t. d.

8. U licu nagrgjeni, u crveni plašt odiveni i na glavi trnovu krunu noseći pokaza se puku, koji zlobno viče: propni ga! Oče naš i t. d.

9. Na smrt se odsudi i na ramenu teški križ na planinu Kalvarije nosi. Oče naš i t. d.

10. Megju dva lupeža bi propet, posli tri sata mučeći se umri, srce mačem otvori se, tada se skine s križa i sahrani se. Oče naš i t. d.

IV. Član.

Isus treći dan uskrsnu, prvo ukaza se Divi svetoj Majki Mariji. Zdravo Marijo.

1. Ukaza se drugim trima Marijama, i zapovidi da bi učenicima kazale, da je uskrsnuo njima ukazao se. Oče naš i t. d.

2. Ukaza se učenicima, pokaziva svete rane i zapovidi dvoumećem Tomi, da prstom takne njegove rane. Oče naš i t. d.

3. Posli uskrsnuća na četrdesetom danu blagoslovi Divu svetu Majku i sve učenike očigled unigje na nebesa. Oče naš i t. d.

Molim te, o sveta Divo Marijo, da božanskog Sina tvoga, našega Gospodina Isukrsta blagoslov i nama isprositi dostojiš se sada i na čas smrti. Zdravo Marijo i t. d.

Moli se još «*Virovanje*» na čast apostola i dovršiva se s molitvom sv. Augustina, koja slidi:

Molitva za obraćenje grišnika.

Gospodine Isukrste, kome nije ništa nemoguće, pogledaj milostivo na ove od gjavola zavedene duše, koje ne slušajući zdravoga razuma valjaju se poput životinja u blatu ovoga svita. Ne daj, dobri Isuse, da neprijatelj roda ljudskoga nad njima slavi slavlje, nego po svemogućnosti tvoga svetoga imena, neka se probude na život, neka vičnjoj smrti izbignu, tebe kao pravoga i jedinoga Spasitelja svita spoznaju, ter pod tvojim rukovodstvom u mirnu luku spasa sigurno dogju. Tvoj je to posao, Isukrste, da mrtve oživljuješ ter svoju sliku i priliku, koju si stvorio prinačiniš i dovedeš do prijašnje lipote; jer za to si grozne muke i smrt na križu podnio i svoju dragocinu krv prolio. Amen.

Pobožni uzdasi g. Isukrstu.

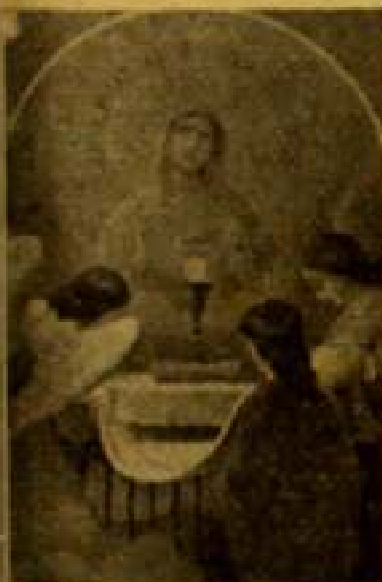
O prislatki Isuse, ne budi mi sudac, nego spasitelj. (Svaki put proštenje od 50 dana.)



Isuse moj, Bože moj, ljubim te nada sve. (50 dana.)

Pobožnost na čast bl. d. Mariji.

Sta imamo osobito zabiližiti o blaženoj Divici Mariji?



O blaženoj Divici Mariji imademo osobito znati: 1. da je brez griha istočnoga začeta; 2. da je uvik u milosti Božijoj bila, te nije nikada, osobitom pomoćju Božjom, ni najmanjega griha počinila; 3. da je Bogom odabrana majkom g. Isukrsta Sina Božjega, radi tog se i zove Bogorodica; 4. da je ona osobitom milošću Božijom uvik Divica, kako prije poroda, tako za poroda i posli poroda; 5. da je dušom i tilom na nebo uznešena, te uzvišena nad sve angjele i svece; 6. da je ona naša Majka i najveća zagovornica i pomoćnica na nebu; 7. da je nitko ne može shvatiti osim jedinoga Boga.

Litanije Lauretanske.

Gospodine pomiluj!
Isukrste pomiluj!
Isukrste čuj nas!
Isukrste usliši nas!
Gospodine pomiluj.
Oče nebeski Bože, } Pomiluj
Sinu Otkupitelju svita Bože, } nas

Duše sveti Bože, Sveta Trojice jedini Bože,	Pomiluj nas!
Sveta Marijo, Sveta Bogorodice, Sveta Divo Divica, Majko Isukrstova, Majko božanstvene milosti, Majko pribistra, Majko pričista, Majko neoskvrnjena, Majko nepotlačena, Majko ljubezniva, Majko čudna, Majko dobrog savita, Majko Stvoritelja, Majko Spasitelja, Divice primudra, Divice poštovana, Divice pripovidana, Divice moguća, Divice milostiva, Divice virna, Ogledalo pravde, Pristolje mudrosti, Uzroče naše radosti,	Moli se za nas!

Sude duhovni,
Sude poštovani,
Sude velikog bogoljubstva,
Ružice tajinstvena,
Tornju Davidov,
Tornju bilokostni,
Kućo zlatna,
Škrinjo zavita,
Vrata nebeska,
Zvizdo jutarnja,
Zdravlje nemoćnika,
Utočišće grišnika,
Utišenje žalosnih,
Pomoćnice kršćana,
Kraljice angjeoska,
Kraljice patrijarka,
Kraljice proroka,
Kraljice apoštola,
Kraljice mučenika,
Kraljice ispovidnika,
Kraljice divica,
Kraljice sviju svetih,
Kraljice brez griha istočnog začeta,
Kraljice prisvete krunice,

Moli se za nas!

Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita — oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita — usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji odnimaš grihe svita — smiluj se nam Gospodine!

Antifone Bl. D. Marije.

(Subotom otpodne i nediljom cio dan pivaju se stojećki, a u druge dane, ma da su svetkovine, klečećki.)

1.

Od prve nedilje Adventa do Očišćenja Marijina.

1. Spasitelja Majko slavna, ti od neba vrata spravna, — Za grišnike sve primiti, — koj se brinu raj dobiti.
2. Bud' ti drago pomoć dati, — puku tvom od zla ustati — Sva se narav začudila, — kad si Divo porodila.
3. Tvoga svetog Stvoritelja, — navistna od Gabriela, — Kano Božje pozdravljenje, — primi naše sad molenje.

Druga.

1. Spasitelja majko slavna — ti u nebo vrata ravna; — kroz njih tamo lako dogju, — koji pravim putem pogju.
2. Dostoji se pomoć dati, — koji će se po-

boljšati, — svoje grihe stalno tužeć, — tebi majko virno služeć.

3. Narav se je začudila, — kad si divo porodila, — tvoga svetog stvoritelja, — pozdravljena od angjela.

4. Gledaj indi nas grišnike, — osobito pokornike, — da se i mi svi spasimo, — Boga s tobom vik slavimo.

1. Do Božića:

Angjeo Gospodnji navisti Mariji,
I zače po Duhu svetomu.

Pomolimo se. Milost tvoju, molimo te, Gospodine, ulij u pameti naše, da koji smo po angjeoskom navišćenju upoznali upućenje Sina tvoga Isukrsta, po njegovoj muki i križu, na slavu uskrsnuća budemo privedeni, po istomu Isukrstu Gospodinu našemu. Amen.

2. Od Božića do Očisćenja bl. div. Marije:

Posli poroda, Divice, neoskrvnjena si ostala;
Sveta Bogorodice moli za nas.

Pomolimo se. Bože, koji si po plonom divičanstvu blažene Divice narodu čovičanskom dar vičnjega blaženstva udilio; dopusti molimo te, da nju za

nas odvitovati ositimo, po kojoj smo zaslužili primiti začetnika vičnjega života, Sina tvoga, Gospodina našega Isukrsta. Amen.

2.

Od Svićnice do Uskrsa.

Zdravo Kraljice nebeska, — Zdravo Gospo angjeoska. — Zdravo koren, zdravo vrata, — s kojih nam je svitlost data.

Raduj se Divice slavna, — koja si nad svima krasna. — Zdravo priuresna toli, — I za nas se Bogu moli.

Udostoj se, da te hvalim, prisveta Divice!

Daj mi jakosti proti neprijateljima tvojima.

Pomolimo se. Podaj milosrdni Bože! slabosti našoj obranu, da se mi, koji uspomenu Majke Božje štujemo, s pomoću njezine prošnje, od griha naših izbavimo. Po istom Kristu, Gospodinu našemu. Amen.

3.

Od Uskrsa do Trojstva.

(Uvik se piva stojeći: može se moliti za uskrsno vrime i misto «Angjeo Gospodnji» na pozdravljenje.)

Kraljice neba raduj se. Alleluja.

Jer kog si dostojna bila nosit, Alleluja.

Uskrsnu kako je rekao, Alleluja,
Moli za nas Boga, Alleluja, Alleluja.

Druga.

1. Kraljice neba raduj se, Alleluja, Alleluja!
Jer kog si dostojna bila ti nositi Alleluja.
2. Uskrsnu kako j rekao, Alleluja, Alleluja
Moli Boga, da opere grihe naše! Alleluja.

Veseli se i raduj se, Divice Marijo, Alleluja!
Jer je uskrsnuo Gospodin doista. Alleluja.

Pomolimo se. Gospodine Bože! koji si se s uskrsnućem svetog Sina tvoga, Gospodina našega Isukrsta, svit razveseliti dostojao: daj, molimo te, da po njegovoj svetoj Majki, Divi Mariji, radosti vikovičnjeg života zadobijemo. Po istomu Isukrstu, Gospodinu našemu. Amen.

4.

Od prisv. Trojstva do Adventa.

1. Zdravo, nebeska Kraljice, ti od milosrgja Majko, — Živote, slatkost, ufanje, zdravo budi, o Marijo!
2. Mi, Evini siročadi izagnani po nevolji, — U ovoj suznoj dolini, tu trpimo u strahoti.
3. U ovoj dolini suza, koj'smo puni mnogo

tuga, — Vapijemo brez pristanka, tam' gdi imaš vičnjeg stanka.

4. Zato milostivno oko, i obraz tvoj milosrdno, — Svrni na grišan puk jako, i brani ga svakojako.

5. Slatka Gospo milosrgje, pokaži nam obranenje, — Od Isusa oproštenje, ukaž tvoje pribivanje.

Moli za nas, sveta Bogorodice,
Da postanemo vridni Isukrstovih obećanja.

Pomolimo se. Svemogući, vični Bože, koji si sudilovanjem Duha svetoga pripravio tilo i dušu pričiste Majke, Divice Marije, da bude dostojno pribivalište Sinu tvomu; daj, da nas ona, koje se ovdi s radošću spominjemo, milostivim zagovorom izbavi od sadašnjih zala i vične smrti. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Druga:

«Zdravo kraljice» na str. 280.

Treća:

1. O zdravo da si Kraljice, — ti Majko milosrgja — života našeg slasnice, — i nade naše tvrgja. — O, Marijo zdravo da si!

2. Mi bidna dica Evina — u suznoj ovoj

doli, — prognani s griha njezina, — plačući s teških boli, — Vapimo za pomoć tebi.

3. U progonstvu brani puk svoj, — i pokaži po smrti — nama blagoslovljen plod tvoj; — daj Isusa viditi, — njegovo lice uživat.

4. O prisveta, milostiva — slatka Diva Marija; — o prislavna, dobrostiva — Mati naša najbolja. — O Marijo, zdravo da si!

Uzdasi bl. D. Mariji priko dana.

Blagoslovljeno budi sveto, neoskrvnjeno i pričisto začeće blažene Divice Marije, majke Božije. (300 dana proštenja.)

*

Marijo, koja si došla na svit brez griha; isprosi mi od Boga, da i ja mogu poći sa svita brez griha. (100 dana proštenja.)

*

Marijo brez griha začeta, moli se za nas, koji se k tebi utičemo. (100 dana proštenja.)

*

O, Gospojo moja, o Majko moja, spomeni se, da sam sav tvoj, čuvaj me i brani, kao stvar i svojinu svoju. (100 dana proštenja.)

*

Slatko Srce Marijino, budi mi spas. (300 dana proštenja.)

Posveti se bl. d. Mariji.

O, prisveta Divice! Ja prem sam skroz nevridan, da budem sluga tvoj, odabirem te ipak, taknut tvojim čudovitim milosrgjem i željom, da ti služim, sada prid svojim angjelom čuvarom i prid cilim nebeskim dvorom za svoju osobitu Gospoju, Zagovornicu i Majku, i tvrdo odlučujem, da ću ti vazda služiti, i sve, što mogu, učiniti, da ti i drugi služe.

Molim te dakle po krvi Sina tvoga, da me u svoju postojanu službu megju ostale tvoje pobožne štovatelje uzmeš, i tu mi milost isprosiš, da se u svojih mislih, ričih i dilih tako ponašam, ter nikada ne uvridim očiju tvojih ni tvoga Sina. Spomeni se mene i ne ostavi me sada ni u čas smrti moje. Amen.

U napasti.

O, Gospojo moja, o Majko moja, ja ti se skroz prikazujem, a da ti pokažem koli te ljubim, prikazujem ti danas oči

svoje i uši svoje, svoja usta i svoje srce, da, svega sebe. Jer sam dakle sav tvoj, dobra moja Majko, čuvaj me i brani kao stvar i svojinu svoju.

O, Gospojo moja, o Majko moja, spomeni se, da sam sav tvoj, čuvaj me i brani kao stvar i svojinu svoju.

(100 dana proštenja.)

Molitva «Spomeni se» od sv. Bernarda.

Spomeni se, o najmilostivija i najslavnija Divice, Marijo, Majko milosrgja i svake utihe, da se od vika čulo nije, da si ti, Divice Marijo, zapustila onoga, koji se je k tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć prosio, tvomu se zagovoru priporučivao. Zato tim pouzdanjem ohrabren, k tebi se utičem, Divice divica, Kraljice nebeska, Gospogjo angjela, o Marijo, Majko Gospodina našega Isusa Krista; k tebi bižim zvizdo mora; prid tobom stojim bidan, uzdišući i drhćući: nemoj, o Gospogjo svita, nemoj, Majko vične Riči, mojih riči prizriti, nego slušaj milostivo i uslišaj me bidna, k

tebi u ovoj suznoj dolini vapećega, sada i vazda, osobito pako u čaš smrti moje. O blaga, o milostiva, o slatka Divice Marijo. Amen.

Molitva bl. d. Mariji za čistoću.

Blažena Divice Marijo, Gospojo i Majko moja, svom dušom te molim, da mi isprosiš od svoga Sina divičanstvo, a onda, da mi sačuvaš ljubav k svetoj čistoći, tako te ja budem pripravan sve i isti život prije izgubiti, nego li svetu čistoću povriditi. Ali ne samo meni nego i brezbrojnim drugima, daj tu milost, da sačuvaju svoju čistoću, te dušom i tilom budu ti čim sličniji na zemlji, da s tobom i sa svetim divicama na nebu uzmognu nevinoga Jaganjca Božjega hvaliti i slaviti pismom, koju samo divice mogu pivati.

Molitva za kripost čistoće.

1. O, prisveta Divice, iz dna srca te štujem vrhu sviju angjela i svetaca nebeskih,

kao kćer vičnjeg Boga Oca, i priporučujem ti dušu moju sa svima kripostima ujedno. Zdravo Marijo.

2. O, prisveta Divice, iz dna srca te štujem vrhu sviju angjela i svetaca nebeskih, kao rogjenu mater jedinorogjenoga Sina Božijega, i priporučujem ti tilo moje sa svima ositilima njegovim. Zdravo Marijo.

3. O, prisveta Divice, iz dna srca te štujem vrhu sviju angjela i svetaca nebeskih kao ljubeznu zaručnicu Duha svetoga i priporučujem ti srce moje sa svima nagnućima njegovim, ponizno te moleći: da mi isprosiš od prisvetoga Trojstva sve milosti, koje su mi za spasenje potribite. Zdravo Marijo.

(300 dana proštenja.)

Molitva B. D. Mariji za srićnu smrt.

O, Marijo! brez griha začeta, moli za nas, koji se tebi utičemo. O, utočišće grišnika, o majko umirajućih, ne ostavi nas na čas smrti, nego nam izprosi potpunu bol, iskreno pokajanje, oproštenje naših griha, dostojno primanje svete popudbine i pokripu po svetotajstvu poslidnjeg pomazanja, da sigurni stupimo prid pristol pravednoga

i milosrdnoga suca, našega Otkupitelja. Amen.

(100 dana proštenja.)

Molitva Mariji vazda pomoćnici.

Blažena Divo, Marijo, Majko Božja, učini, da budem sav tvoj: tvoj u životu i u smrti; tvoj u nesrići, tiskobi i nuždi; tvoj u križu i u gorkih mukah i bolih, tvoj za vrime i vičnost. Blažena Divice Marijo, učini, da budem sav tvoj!

Majko u te se ufam, na te se oslanjam. Majko, k tebi vapim, k tebi uzdišem. Majko, ti pridobrostiva, pomozi mi. Majko, ti primožna, štiti me i brani. O, Majko, dogji, pomozi mi boriti se. O, Majko, dogji, pomozi mi trpiti. O, Majko, dogji i ostani kod mene; ti mi možeš pomoći, o svemožna gospojo; ti mi hoćeš pomoći o pridobra; ti si mi dužna pomoći, o privirna; ti ćeš mi i pomoći, o primilostiva. O Majko milosti, obrano kršćana; utočišće grišnika; vrata spasa, nado sve zemlje; urese neba; utiho žalosnih; zaštitna zastavo! Ko je ikada u zalud za tvoju pomoć prosio? Kada nisi ti prislušala ditinju molitvu? Zato i ja vapim nepristano u križu, u mukah i u bolih: Marija pomaže uvik; zato i vapim pouzdano u muki kroz sav život i u čas smrti: Marija pomaže uvik u svakoj nuždi. Tako ja

virujem, u tom ja živim, u tom ću i umriti, a i posli smrti Marija je, koja će mi pomoći, da i u nebo dogjem.

Blažena Divice, Majko Božija, daj, da budem sav tvoj: tvoj u životu i u smrti; tvoj u nesrići, tiskobi i nuždi; tvoj u križu i u gorkih mukah i bolih; tvoj za vrime i za vičnost. Blažena Divo, Marijo, Majko Božja, daj da budem sav tvoj. Amen.

Prikazanje bl. d. Mariji.

(Od sv. Franje Saleskoga.)

Pozdravljam te, prislatka Divice Marijo, Majko Božja, i uzimam te za svoju majku; o uzmi me za svojega sina i slugu, je ne ću druge majke ni druge gospodarice osim tebe. Spomeni se dakle dobra, milostiva i slatka moja Majko, da sam ja tvoj sin, da si tako moguća, a ja tako siromašno, slabašno, grišno stvorenje! Vodi me i brani me u svih mojih dilovanjih, jer sam ja kukavan prosjak, koji triba tvoje pomoći, tvoje zaštite.

Daj mi dakle, sveta Divice i slatka Majko, da i mene tvoje milosti i kriposti zapanu, osobito tvoja poniznost, potpuna čistoća i iskrena ljubav, i sve ono, za što znaš, da je meni najpotribitije. Ne reci, da mi ne možeš toga dati; jer je Sin tvoj svu moć na nebu

i na zemlji u tvoje ruke pridao; pa i triba, da me uslišaš, jer si ti Majka svim ubogim potomkom Adamovim, a osobito si moja Majka. Buduć, da si dakle, o blaga Divice, moja Majka i tako moćna, ko bi te mogao ispričati, kada bi mi svoju pomoć uskratila? Vidiš, ljubezna Majko, da si ti prisiljena moj vapaj uslišati. Nada sve nebo uzvišena, isprosi mi svojim zagovorom sve milosti, koje mi je prisveto Trojstvo, Otac, Sin i Duh sveti, za ovaj svit i za vičnost pripravilo. Amen.

Bl. d. Mariji za obraćenje grišnika.

O, priblaga Marijo, utočište grišnika za boli Srca tvoga sažaljenja puna, i za smrt ljubljenoga Sina tvoga, Isusa, molim te, izprosi svim grišnikom svita, osobito onim, koji zlim primerom i krivim naukom druge na grih zavagjaju, milost, da se iskreno obrate. Amen.

Srce Marijino puno sažaljenja, pomozi grišnikom.

Srce Isusovo, Srce vrhovnoga svećenika, daj mi srce tvojem slično, da uspaljeno ljubavlju cilo se žrtvuje i uništi za spas bidnih grišnika.

Srce Marijino, Srcu Isusovu najmilije, daj mi silovitu ljubav k njegovu Srcu. Sveti Josipe, daj mi tvoju ljubav k Isusu i Mariji. Amen.

Utočište grišnika, moli za nas:

1. Da se obrate oni, koji su u smrtnoj pogibelji. Zdravo Marijo, i t. d.
2. Da se obrate oni, koji se nalaze u bludnji i neznaboštvu. Zdravo Marijo!
3. Da se obrate oni, koji su se od jedinstva crkve Božije odcipili. Zdravo Marijo!
4. Da se obrate oni, koji opakim životom, druge zavagjaju na grih. Zdravo Marijo!
5. Da se obrate oni, koji ne mare za spas duše svoje. Zdravo Marijo!
6. Da se obrate roditelji, koji ne mare za kršćanski odgoj dice svoje. Zdravo Marijo!
7. Da se obrate oni, koje je milost Božja ovela u ovu crkvu. Zdravo Marijo!
8. Da se mi svi obratimo cilim srcem k Bogu, te mu uvik virni budemo. Zdravo Marijo!
9. Za sve, koji se u naše molitve priporučiše. Zdravo Marijo!
10. Za sve virne mrtve, da im gospod Bog podili pokoj vičnji. Zdravo Marijo!

Brezgrišno Začeće bl. D. Marije.

(8. prosinca.)

Istočni grih jest onaj grih, kojega su u zemaljskom raju učinili naši praroditelji, Adam i Eva, te koji je grih i na nas ljude prišao. Svi se u ovome grihu ragjamo: a u krštenju se od njeg oslobagjamo.

Samo jedina od sviju ljudi bila je bl. D. Marija, koja je osobitom milošću Božjom i od ovoga griha bila čista sačuvana.

Mala Krunica na čast neoskrvnjenog začeća bl. d. Marije.

U ime † Oca i † Sina i Duha svetoga. Amen.

Na meduljici: Blagoslovljeno budi sveto i neoskrvnjeno začeće blažene Marije Divice.

I. Blagoslovljeno budi sveto i neoskrvnjeno začeće blažene Divice Marije.

1 »Oče naš», 4 »Zdravo Marijo» i 1 »Slava Ocu«.

Tako se moli i II. i III. dio.

(Svaki put 300 dana proštenja. U misec dana jedared potpuno proštenje, ako se kroz cio misec svaki dan moli, ako se ispovidiš i pričestiš.)

Velika Krunica na čast neoskrvnjenog začeća bl. D. Marije.

(Moli se na Začeće i u osmini.)

U ime Oca i Sina i t. d.

Bože, u pomoć mi priteci,
Gospodine, pomoći mi pohiti.

Slava Ocu i Sinu...

O Marijo brez griha začeta moli za nas, koji se k tebi utičemo.

I. Oče vični Bože, ja ti se klanjam do crne zemlje, i svim srcem hvale ti uzdajem za ono priveliko mogućstvo, kojim si sačuvao Divicu Mariju, kćer svoju primilu, od istočnog griha.

Oče naš, 4 Zdravo Marijo, i Slava Ocu. Svaki put prid «Zdravo Marijo» reci ovako:

Blagoslovljeno budi sveto i neoskrvnjeno začeće blažene Marije vazda Divice i sada i vazda i u vike vika. Amen.

1. Zdravo Marijo, neoskrvnjeno začeta milosti puna, i t. d.

Blagoslovljeno budi sveto i t. d.

2. Zdravo Marijo, brez požude tila milosti puna, i t. d.

Blagoslovljeno budi

3. Zdravo Marijo, brez tmina razuma milosti puna, i t. d.

Blagoslovljeno budi.

4. Zdravo Marijo, brez suprotivštine volje, milosti puna, i t. d.

Slava Ocu i Sinu i Duhu...

II. O Marijo, brez griha začeta, moli za nas, koji se k tebi utičemo.

Sine, vičnji Bože, ja ti se klanjam do crne zemlje, i svim srcem hvale ti uzdajem za onu neizmirnu mudrost,

kojom si sačuvao pričistu Divicu Mariju svoju majku primilu od istočnog griha.

Oče naš...

Blagoslovljeno budi.

1. Zdravo Marijo, čista od svakog griha, milosti puna, i t. d.

Blagoslovljeno budi.

2. Zdravo Marijo, Divice prije poroda, milosti puna, i t. d.

Blagoslovljeno budi.

3. Zdravo Marijo, Divice u porodu milosti puna, i t. d.

Blagoslovljeno budi.

4. Zdravo Marijo, Divice posli poroda milosti puna i t. d.

Slava Ocu, i Sinu i Duhu svetomu.

III. O Marijo brez griha začeta, moli za nas koji se k tebi utičemo.

Duše, vičnji Bože, ja ti se klanjam do crne zemlje, i svim srcem hvale ti uzdajem za onu neizmirnu ljubav, kojom si sačuvao Divicu Mariju tvoju pričistu zaručnicu, od istočnog griha.

Oče naš...

Blagoslovljeno budi.

1. Zdravo Marijo, koja si u milosti Božijoj uvik napridovala, milosti puna, i t. d.

Blagoslovljeno budi.

2. Zdravo Marijo, koja si brez muke priminula, milosti puna i t. d.

Blagoslovljeno budi.

3. Zdravo Marijo, koja si s dušom i tilom u nebo primljena, milosti puna i t. d.

Blagoslovljeno budi.

4. Zdravo Marijo, koja si za kraljicu neba i zemlje okrunjena, milosti puna i t. d.

Slava Ocu i Sinu.

Prisveto Trojstvo, ja ti se klanjam do crne zemlje, i svim srcem hvalu ti uzdajem na onom priosobitom daru, udiljenom blagoslovljenoj i blaženoj Majci Divice Marije, svetoj Ani, što je ona jedina, izmegju svih ostalih žena naravno plodnih, na svit porodila čedo brez istočnog griha začeto.

Tri Slava Ocu.

(Svaki put 300 dana; ko svaki dan moli, dobiva potpuno proštenje, ako izvrši uvite potribite.)

Zahvala
za neoskrvnjeno začeće bl. D. Marije.

Bogu Ocu.

Vičnji, primilostivi Oče! tebi prikazujem neprocinjenu krv Gospodina našega Isukrsta, polag odluke i u ime priblažene i neoskrvnjene

Divice Marije i sviju svetih na nebu i svih odabranih na zemlji, zahvaljujuć ti za sva ona dobra i za sve one darove, kojimi si najpokorniju svoju kćerku nadario, a osobito onda, kada je ona neoskrvnjeno začeta bila. Prikazujem ti ujedno ovu neprocinjenu krv za obraćenje svih grišnika, za uzvišenje i raširenje svete Matere Crkve i za uzdržanje, sriću i zdravlje svetoga Oca Pape polag njegove odluke.

Slava Ocu i t. d.

Sinu Božjem.

Riči vičnja. koja si čovikom postala! tebi prikazujem neprocinjenu krv tvoju polag odluke i u ime priblažene i neoskrvnjene Divice Marije, svih svetih na nebu i svih odabranih na zemlji, zahvaljujuć ti za sva ona dobra i za sve one darove, kojimi si nadario svoju najljubezniviju majku, a osobito onda, kada je ona neoskrvnjeno začeta bila. Prikazujem ti ujedno neprocinjenu krv tvoju za obraćenje svih grišnika i za uzvišenje i raširenje svete Matere Crkve i za urdržanje, sriću i zdravlje svetoga Oca Pape polag njegove odluke.

Slava Ocu i t. d.

Duhu svetomu.

Duše sveti vičnji Bože! tebi prikazujem neprocinjenu krv Gospodina našega Isukrsta

polag odluke i u ime priblažene i neoskrvnjene Divice Marije, svih svetih na nebu i svih odabranih na zemlji, zahvaljujuć ti za sva ona dobra i za sve one darove, kojimi si nadario svoju najvirniju zaručnicu, a osobito onda, kada je ona neoskrvnjeno začeta bila. Prikazujem ti ujedno ovu neprocinjenu krv za obraćenje svih grišnika, za uzvišenje, i raširenje svete Matere Crkve, i za uzdržanje, sriću i zdravlje svetoga Oca Pape polag njegove odluke.

Slava Ocu i t. d.

Molitva priblaženoj Divici Mariji.

O neoskrvnjena, o prisveta Divice Marijo, Majko Božja! za ljubav tvoju prama Bogu i za tvoje zahvalno pripoznavanje tolikih milosti i darova, kojimi si obilato nadarena postala, a navlastito za onu osobitu milost, po kojoj si neoskrvnjeno začeta bila, ter za neizrečene zasluge i vridnosti Isukrsta, Sinka tvoga božanstvenoga i Gospodina našega, k tebi vapijemo i tebe molimo, da nam stalnu i savršenu prama tebi pobožnost udiliš, pa da potpunu u tebe stavimo nadu, da ćemo po primogućem tvom odvitništvu sve one milosti zadobiti, koje su nam najvećma potribite. I ovako već za cilo držeć, da ćemo sve milosti, od neizmirne tvoje dobrote dobiti, sa radosnim i za-

hvalnim srcem štujemo te, i ponavljamo onaj isti pozdrav, kojim te je Arkangjeo Gabrijel pozdravio govoreći:

Zdrava Marijo i t. d.

(300 dana proštenja.)

Rožarska Krunica.

Rožarska krunica se moli na očenašima od 5 desetina, jer rožarijom samo se očenaši (patrice) od 5 desetina mogu zvati. Po otajstvima dili se na tri strane: krunica radosna, žalosna i slavna.

U radosnoj se razmišljavaju pet radosnih otajstva o začeću, rogjenju i ditinjstvu Isusovom; u žalosnoj o muci i smrti Isusovoj; u slavnoj o uskrsnuću Isusovom i slavi bl. D. Marije.

Po crkvama, u kojima se krunica javno moli samo nediljom: radosna se moli od prve nedilje Adventa do Čiste Sride; žalosna od Čiste Sride do Uskrsa; a slavna od Uskrsa do Adventa. Al ako se krunica svaki dan izmoli, onda se ima moliti redom ovako:

Ponediljkom radosna, utorkom žalosna, sridom slavna, četvrtkom radosna, petkom žalosna, subotom slavna, a nediljom slavna.

Na svetkovine bl. Divice Marije uvik se moli radosna; osim na Veliku Gospojinu se moli slavna, a na dan «Sedam Žalosti» žalosna. Na druge blagdane moli se ona krunica, u kojoj se nalazi koje otajstvo o toj svetkovini; a drugačije moli se krunica toga dana.

Kako se moli ova krunica?

Rožarska se krunica moli ovako: najprije se prikrstiš i izmoliš «Virovanje» (držeći križić od krunice); zatim «Slava Ocu» i «Oče naš» (na veće zrno): i tri «Zdravo Marijo» (na tri manja zrna) i «Slava Ocu».

Posli tog igje 5 desetina, a svaka desetina sastoji od jednoga «Očenaš»-a i 10 «Zdravo Marijo», a dovrši se sa «Slava Ocu». U svakoj «Zdravo Mariji» dodaje se za riču *Isus* otajstvo. što se tiče iste krunice; evo ovako:

Kod radosne krunice:

Na tri manja zrna:

Koji neka nam umnoži viru:
Koji neka nam učvrsti ufanje:
Koji neka nam usavrši ljubav.

Na desetine:

1. Isus, kojega si, blažena Divice, po Duhu svetom začela.
2. Isus, kojega si, blažena Divice, Elizabetu pohodeći u utrobi nosila.
3. Isus, kojega si, blažena Divice, u divičanstvu rodila.
4. Isus, kojega si, blažena Divice, u crkvi prikazala.

5. Isus, kojega si, blažena Divice, u crkvi našla.

Kod žalosne krunice:

Na tri manja zrna:

Koji neka nam prosvitli razum;
Koji neka nam ojači pamćenje;
Koji neka nam usavrši volju.

Na desetine:

6. Isus, koji se za nas krvlju znojio.
7. Isus, koji je za nas bičevan bio.
8. Isus, koji je za nas trnjem okrunjen bio.
9. Isus, koji je za nas teški križ nosio.
10. Isus, koji je za nas na križ propet bio.

Kod slavne krunice:

Na tri manja zrna:

Koji neka nam upravlja misli;
Koji neka nam ravna riči;
Koji neka nam vodi dila.

Na desetine:

11. Isus, koji je uskrsnuo od mrtvih.
12. Isus, koji je uzišao na nebesa.

13. Isus, koji nam je Duha svetog poslao.

14. Isus, koji te je, blažena Divice, u nebo uzneo.

15. Isus, koji te je, blažena Divice, u nebu okrunio.

Otajstva se nadodaju za imenom: Isus.

U desetinu drugo ništa nije slobodno umećati: ni «Slava Ocu» za «Oče naš»-om, ni misto otajstva «Pokoj vičnji . . . Nego kada se za mrtve priporučuje krunica, onda se misto «Slava Ocu» govori: «Pokoj vičnji daruj njima (njemu) Gospodine! I svitlost vikovičnja neka svitli njima!»

Društva rožarske krunice.

Od sv. krunice ima tri društva; svima je svrha štovati bl. Divicu Mariju:

1. *Bratovština sv. krunice.* Ustanovio je sv. Dominik g. 1213. Članovi bratovštine dužni su za nedilju dana izmoliti cilu krunicu od 15 otajstva.

2. *Vikovičnja krunica.* Uvedena je g. 1635. Članovi priko cile godine danju, noću na izminice mole krunicu. Sate razdile megju sobom. Na sat se izmoli cila krunica: prvi se dio namini za obraćenje grišnika, drugi za utišenje i pomoć umirućih: a treći dušama u čistilišću.

3. *Živa Ružica.* Zove se i živo «Rožarsko društvo», «Društvo sv. krunice» ili prosto «Rožarij» il «Krunica».

Živa Ružica.

Živa Ružica je društvo, gdi do 15 članova megju sobom svakog miseca po ždribu razdile otajstva, pa

svaki član danomice izmoli svoju desetinu i razmišlja svoje otajstvo.

Ovim načinom svaki dan se izmoli cila krunica i svaki dan slavom toliko vinaca ovinčaje se bl. Divica, kraljica nebesa.

Kad je Živa Ružica pravilno uregjena?

Samo je onda ono društvo pravilno, ako uregjuju ili sami Dominikanci ili drugi upravitelji, koji su od Dominikanaca na to ovlašćeni. Po tom:

1. *Upravitelj društva u mistu* može biti samo onaj svećenik, koji je na to dobio diplomu i ovlaštenje od spomenutih poglavara.

2. *Pridnjaci* samo onda i dotle mogu valjano voditi svoj vinac, kad im je vinac upravitelj u društvo uvrstio i njih za pridnjake potvrdio. Drukčije ni oni ni članovi ne dobivaju društvena proštenja.

Pridnjaci izmole prid svojom desetinom «Virovanje», jedan «Oče naš» i tri put «Zdravo Marijo» s tri otajstva od one krunice, koja na taj dan pada i «Slava Ocu».

Ove tri «Zdravo Marije» mole se po običaju al i brez njih je krunica potpuna, ni druge se priporuke ne moraju moliti.

Članovi i dužnosti. Članom može biti svaki valjan kršćanin, ako ga u društvo primi na to ovlašćen svećenik, t. j. misni upravitelj. Od osam godina mlagja dica ne mogu se primiti u društvo.

15 članova, koji megju sobom razdiljivaju otajstva, sačinjavaju jedan *vinac* i imaju od njih svog pridnjaka.

Dužnost je članovima svaki dan izmoliti svoju desetinu, to jest: jedan «Oče naš» i 10 puti «Zdravo Marijo» s odregjenim otajstvom i sa Slava Ocu», al na blagoslovljenim očenašima od 5 desetina.

Svituju se članovi, da se po mogućnosti svakog

miseca po jedared ispovide i pričeste, osobito na blagdane bl. Divice.

Razdioba otajstva. Otajstva se moraju svakog miseca minjati, dakle nije dosta uvik il godinu dana samo jedno otajstvo moliti. Misečna promina je potribita, al ni jedan način razdiobe nije tako odregjen, da brez njega ne bi se mogla zadobiti proštenja.

Prosto razdiljenje nije dostatno, nego se otajstva moraju razdiliti po ždribu. Način ždribanja izabira se najzgodniji po okolnostima osoba i mista.

Milosti i proštenja «Žive Ružice».

Članovi «Žive Ružice» dionici postaju sviju sv. misa, molitava i zasluga, što ih cio red Dominikanaca obavlja. A osim toga mogu se zadobiti ova proštenja, koja se mogu i za mrtve priporučiti.

1. *Nepotpuna proštenja:*

ako ti je duša čista od velikog griha.

1. Za običajnom desetinom:

a) 100 dana u poslen dan:

b) 7 godina i 7 četrdesetnica na svetkovine, koje su sad ili prije kadgod bile zapovidne n. pr. sv. Ana.

2. Za svakim «Oče naš»-om i za svakom «Zdravo Marijom» po 100 dana.

Pridnjaci osim toga po 100, kadgod štogod za vinac svoj urade, nadopune, otajstva prominjivaju i t. d. Isto tako nadzornici po 300 dana.

2. *Potpuna proštenja:*

ako se na taj dan ispovidiš, pričestiš i na odluku Majke Crkve izmoliš 6 «Oče naš»-a i 6 «Zdravo Marijo» i «Slava Ocu».

1. Na dan upisanja, ili prvog blagdana.

2. Na Božić, Novu Godinu, Tri Kralja, Uskrs, Spa-

sovo, Duhove, Sveto Trojstvo, Petrov dan, na Sve Svete i na svaku svetkovinu bl. Divice Marije, bila zapovidna ili ne; i na treću nedilju svakog miseca, ako su svoju desetinu cio misec svršili.

Kako se moli krunica rožarska svečano u crkvi.

Dobra odluka prije molenja svete krunice.

U ime Oca, † i Sina, † i Duha † svetoga! Amen.

Strana od ljudi: Vičnji svemogući Gospodine Bože! otvori u ovomu času srca i usta naša, na blagosivanje i proslavljanje prisvetog Imena tvoga; izgoni iz srca naših svaku taštu, nevaljanu i grišnu misao; prosvitli naš razum, da dostojno, pomnjivo i takovom gorljivošću prosimo i hvalimo tebe, kakvom blaženi sveci u nebu i dobri, krotki ljudi na zemlji proslavljaju tebe; posveti usne naše, da s njima svaku rič molitve naše u jedinstvu sa zaslugama Riči u put učinjene izgovaramo. Pogledaj, o Oče milosrgja, s milostivnima očima na našu slabu bogoljubnost, i primi dragovoljno po zaslugama Go-

spodina Isukrsta i zagovaranju svete i priblažene Divice Marije, ovu svetu krunicu, koju sada, za korist kršćanske katoličanske jedine i svete Majke Crkve, i sada upravljajućeg glavnog pastira prisvetog oca... rimskog papu, za svake crkvene i svitovne poglavare, takogjer za sve posvetite misnike, redovnike i redove, za sve žive i mrtve naše dobročinitelje, za sve našoj brigi oslonjene bolesnike i umirajuće molimo, da po tvojoj nigda nesvršenoj dobroti i milosrdnosti, i po tvojoj prisvetoj volji svakog pomilovati i pomoći dostojiš se. Molimo te i za sebe i za sve društvo ljudsko ovog širokog svita, osobito pak za one, za koje smo većma dužni tebe molit i prositi; nadalje molimo za naše vrimenito i vično blaženstvo; najposli pak: za utišenje i oslobogjenje duša trpećih u mukama očišćenja. Ovo dopusti, o svemogući i milostivi Bože! na molbu i dostojanstvo prisvete Dive Majke tvoje i tvojih sviju svetih.

Pomolimo se. Milosrdni Gospodine

Bože! usliši nam prošnju poniznu, da, koji na štovanje tvoje Majke, svete i neoskrvnjene Divice Marije ovu svetu krunicu molimo; po njezinom milosrdnom uticanju, od svakih na nas nastajućih zloća i pogibelji i od vikovične smrti oslobodimo se. Po Isukrstu Gospodinu našemu. Amen.

Zatim se moli u nedilje i blagdane od redovne rožarske krunice onaj dio, što se tiče toga dana. A u mladu nedilju cila krunica od 15 otajstva. I to tako:

Strana od ljudi: Virujem u Boga Oca svemogućega... (Do polak.)

Srana od žena: Ja virujem u Duha svetoga... (Do kraja.)

To jest uvik od «Virovanja», «Oče naš»-a, «Zdravo Marije i «Slava Ocu», do prvo polak s otajstvom moli strana od ljudi, a drugo polak do kraja moli strana od žena.

Za svakom desetinom prije «Slava Ocu» pozdravlja se bl. Divica ovako:

Za prvom desetinom: Deset hiljada puti neka te hvale, blagosivaju i slave, o prisveta Divice Marijo, svi blaženi kori angjeoski: — s kojima se ufamo i mi, da ćemo te kadgod viditi i slaviti u nebu. Amen.

Za drugom desetinom: Dvadeset hiljada put neka te hvale, blagosivaju i slave, o prisveta Divice Marijo, svi sveti patrijarsi i pro-

roci; — s kojima se ufamo i mi, da ćemo te kadgod viditi i slaviti u nebu. Amen.

Za trećom desetinom: Trideset hiljada puti neka te hvale, blagosivaju i slave, o prisveta Divice Marijo, svi sveti apostoli i evangjelisti; — s kojima se ufamo i mi, da ćemo te kadgod viditi i slaviti u nebu. Amen.

Za četvrtom desetinom: Četrdeset hiljada puti neka te hvale, blagosivaju i slave, o prisveta Divice Marijo, svi sveti mučenici i ispovidnici; — s kojima se ufamo i mi, da ćemo te kadgod viditi i slaviti u nebu. Amen.

Za petom desetinom: Pedeset hiljada puti neka te hvale, blagosivaju i slave, prisveta Divice Marijo, sve svete divice i udovice; — s kojima se ufamo i mi, da ćemo te kadgod viditi i slaviti u nebu. Amen.

Kad ko naobaško sam moli krunicu, onda mu nije potribito dodati ovaj pozdrav.

Priporuka, koja se posli svete krunice govori.

Strana od ljudi: Hvalu dajemo tebi, svemogući Gospodine Bože, za sva dobročinstva, koja si nam po ovima u ovoj (radosnoj — žalosnoj — slavnoj) krunici izgovorenima otajstvima učinio.

Gospodine Bože! čiji jedinorogjeni Sin, po svomu životu, smrti i uskrsnuću, milost vičnjeg blaženstva nam jest zadobio, usliši naše ponizno uzdisanje i daj svetu milost tvoju, da kad ova sveta otajstva u pameti promišljamo, da takogjer i one kriposti, na koje ove nas uče, dilovat možemo i onog dobra, koje nam obećavaju, dionici postanemo. Po Isukrstu Gospodinu našemu. Amen.

Božja pridostojna Mati! prisveta Divo, Marijo! primi nam ovu krunicu, koju nerazdiljenom svetom Trojstvu, Bogu jedinom, za poklon najdubljeg našeg štovanja prikazivamo, i koju na poštenje sviju dvorjana nebeskih, osobito pak na tvoju pohvalu, jesmo izmolili. Priporuči ju tvojem primilom svetom Sinu Isusu Kristu, za korist cile kršćanske katoličanske Majke Crkve, za raširenje prave vire Isusove, izagnanje neznaboštva i poboljšanje grišnika za jedinstvo kršćanskih vladaoca, za sve zdrave i bolesne, za sužnje i tugujuće, za sluge i službenice tvoje, za žive i mrtve.

O Kraljice od svete Krunice, blažena Divice Marijo! blagoslovi nas, da po tvom odvitničtvu od svake pogibelji oslobodi nas Otac i Sin i Duk sveti. Uteci se za nas, da kadgod s tobom i sa svima izabranima u nebeskoj domovini blaženo živimo i savršeno se radujemo s tvojim svetim i božanskim Sinom; budi s nami za života, pak budi s nami i na čas naše smrti. Amen.

Svi: Spomeni se, o najmilostivija Divice Marijo, da se od vika čulo nije, da si ti zapustila onoga, koji se je k tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć prosio, tvomu se zagovoru priporučivao. Zato, tim pouzdanjem ohrabren, k tebi se utičem, Divice divica, kraljice nebeska, Gospogjo angjela, o Marijo, Majko Gospodina našega Isukrsta; k tebi bižim zvizdo mora; prid tobom stojim bidan uzdišući i drhćući: nemoj, o Gospogjo svita, nemoj, Majko vične Riči mojih riči prizriti, nego slušaj milostivo i uslišaj me bidna, k tebi u ovoj dolini suza vapećega, sada i vazda, osobito pako na čas smrti

moje. O blaga, o milostiva, o slatka Divice Marijo. Amen.

Strana od ljudi: Zdravo Marijo...

Strana od žena: Sveta Marijo, Majko Božija...

Ljudi: O Marijo, utočišće grišnika; (tri put)

Strana od žena: Moli se za nas! (tri put)

Strana od ljudi: O, Marijo, brez istočnog griha začeta.

Strana od žena: Moli se za nas, koji se k tebi utičemo.

Piva se: Blagoslovljeno budi sveto i neoskrvnjeno i pričisto začeće blažene Divice Marije.

Ovde se još, kad je vrimena, može moliti k Srcu Isusovu; od sv. Gjurgja do sv. Miholja proti nevrimena, ili polag potribe za kišu, ili za čisto vrime i drugo šta. Pri svršetku još: *moli se za mrtve:*

«Oče naš», «Zdravo Marijo» i:

Piva se: Pokoj vičnji daruj njima, Gospodine, i svitlost vikovičnja neka svitli njima. Amen.

U ime Oca † i Sina † i Duha † svetoga. Amen.

Mala krunica na čast Sedam Radosti bl. Divice Marije.

Moli se na očenašima od 7 desetina. Franjevci su započeli moliti, i oni za svakom krunicom potpuno oroštenje mogu dobiti. Za imenom Isusovim primeću se ova otajstva:

Na tri manja zrna:

Koji neka nam umnoži viru:
Koji neka nam učvrsti ufanje;
Koji neka nam usavrši ljubav.

Na desetine:

1. Isus, koga si ti, blažena Divice, po Duhu svetom u radosti začela.
2. Isus, koga si ti, blažena Divice, Elizabetu pohodeći radosno nosila.
3. Isus, koga si ti, blažena Divice, u radosti rodila.
4. Isus, koga si ti, blažena Divice, trima kraljevima na štovanje pridala.
5. Isus, koga si ti, blažena Divice, u crkvi našla.
6. Isus, koga si ti, blažena Divice, posli uskrsnuća prva vidila.
7. Isus, koji te je, blažena Divice, za kraljicu neba i zemlje okrunio.

Pri svršetku se dodaje jedan *«Oče naš»* i *«Zdravo Marijo»* na odluku rimskog pape.

Zlatna krunica za zajedničko molenje.

Moli se na čast sedam radosti bl. Divice Marije u misecu sičnju il u drugo vrime; na očenašima od sedam desetina prid prilikom Gospinom.

Početna molitva.

Padajuć prid tobom na kolina, svemožna Kraljice nebeska, dubokom poniznošću te pozdravljamo i priznajemo, da si ti najdraža kćer nebeskoga Oca, mater Riči Božije, zaručnica Duha svetoga. Priblažena i nebeskim darovima nadarena jesi pričista crkva prisvetoga Trojstva. Ti si diliteljica Božijih milosti i darova, pokle u tvojem pričistom Srcu samo ljubav i milosrgje stanuje prama nama grišnicima, zato se pouzdano tebi utičemo.

Pouzdano pristupamo dakle prid tvoje pričisto lice u našoj nuždi i nevolji, i molimo te, da mi osićamo na nama tvoju ljubav, izprosi nam dobrostivo ovu milost... za koju vapijemo, ako i Bog hoće i nama je na spasenje.

Zatim moli «Virovanje», «Oče naš» i triput «Zdravo Marijo» s ovima otajstvima:

Isus, koji neka nam umnoži viru;
Isus, koji neka nam učvrsti ufanje;
Isus, koji neka nam usavrši ljubav. Slava Ocu.

Molitva I.

Radujem se s tobom, Majko radosna, promišljajući tvoju priveliku radost, koju ti imade

onda, kada ti je navistio arkangjeo Gabriel, da imadeš začeti i poroditi Isukrsta Sina Božjega brez oskvrnjenja svoga divičanstva; i procinjujući ovu tvoju radost, molim te ponizno: isprosi mi od Isukrsta milost, da ja vazda u svojoj pameti začnem ono, što je drago Isusu i tebi, Divice prisveta. Po radosti tvoga pričistoga Srca, priblažena Gospo, skrušeno te molimo, da pogledaš na nas u potribi tebi vapijuće, te nam isprosiš od tvoga Sinka onu milost, koju po tvojem svemožnom zagovoru postignuti želimo. Amen.

Oče naš. 10 Zdravo Marijâ s ovim otajstvom: «Isus, koga si ti, blažena Divice, po Duhu svetom u radosti začela». Slava Ocu.

Molitva II.

Radujem se s tobom, Majko radosna, promišljajući tvoju radost, koju ti imade pohagjajući svetu Elizabetu noseći u svojoj utrobi Isukrsta i s njome pozdravljajući se, po čemu se tada mnoga otajstva dogodila, i procinjujući ovo molim te ponizno: isprosi mi milost od Isusa, da me s milošću svojom on pohodi svega vrimena života moga. Po radosti tvoga pričistoga Srca, priblažena Gospo, skrušeno te molimo, da pogledaš na nas u potribi tebi vapijuće, te nam isprosiš od tvoga Sinka onu milost, koju po tvojem svemožnom zagovoru postignuti želimo. Amen.

Oče naš. 10 Zdravo Marija s ovim otajstvom: «Isus, koga si ti, blažena Divice Elizabetu pohodeći radosno nosila». Slava Ocu.

Molitva III.

Radujem se s tobom, Majko radosna, promišljajući tvoju radost, koju ti imade onda, kad si tvoga Sinka Isusa porodila u Bethlemu i postavila ga u jasle, buduć si sačuvala pričisto divičanstvo svoje; i procinjujući ovo otajstvo i tvoje veselje, molim te ponizno: isprosi mi milost od Isusa, da mi se on po tvojoj milosti porodi u srcu i odanle se veće nigda ne odili. Po radostih tvoga pričistoga Srca, priblažena Gospo, skrušeno te molimo, da pogledaš na nas u potribi tebi vapijuće, te nam isprosiš od tvoga Sinka onu milost, koju po tvojem svemožnom zagovoru postignuti želimo. Amen.

Oče naš. 10 Zdravo Marijâ s ovim otajstvom: «Isus» koga si ti, blažena Divice, u radosti rodila». Slava. Ocu.

Molitva IV.

Radujem se s tobom Majko radosna, promišljajući tvoju radost, koju imade onda, kad su došli kraljevi sa istoka poklonit se tvomu Sinu Isusu, prikazav mu darove kako Bogu i čoviku; i procinjujući ovu tvoju radost, molim te ponizno: isprosi mi od Isusa milost, da ja držim vazda prikazano moje srce istomu, neimajući druge ljubavi u njem nego Isukrsta.

Po radostih tvoga pričistoga Srca, priblažena Gospo, skrušeno te molimo, da pogledaš na nas u potribi tebi vapijuće, te nam isprosiš od tvoga Sinka onu milost, koju po tvojem svemožnom zagovoru postignuti želimo. Amen.

Oče naš. 10 Zdravo Marijâ s ovim otajstvom: «Isus, kojega si ti, blažena Divice, trima kraljevima na štovanje pridala». Slava Ocu.

Molitva V.

Radujem se s tobom, Majko radosna, promišljajući radost, koju si imala onda, kada si našla svoga Sina Isusa u crkvi razgovarajući se s naučitelji: i procinjujući ovu tvoju radost, molim te ponizno, isprosi mi milost od Isusa: da ja našavši ga jedanput, nigda ga veće ne izgubim, nego da ga vazda držim u srcu, dokle sam na svitu, pak da ga uživam na nebesih. Po radostih tvoga pričistoga Srca, priblažena Gospo, skrušeno te molimo, da pogledaš na nas u potribi tebi vapijuće, te nam isprosiš od tvoga Sinka onu milost, koju po tvojem svemožnom zagovoru postignuti želimo. Amen.

Oče naš. 10 Zdravo Marijâ s ovim otajstvom: «Isus, koga si ti, blažena Divice, u crkvi našla». Slava Ocu.

Molitva VI.

Radujem se s tobom, Majko radosna, promišljavajući tvoju priveliku radost, koju si

imala, vidivši tvoga Sina Isukrsta uskrsnula od mrtvih slavna i slavodobitnika; procinjujući ovo tvoje veselje, molim te, isprosi mi od Isusa milost, da tako živim i umrem, da uskrsnem na život vični. Po radostih tvoga pričistoga Srca, priblažena Gospo, skrušeno te molimo, da pogledaš na nas u potribi tebi vapijuće, te nam isprosiš od tvoga Sinka onu milost, koju po tvojem svemožnom zagovoru postignuti želimo. Amen.

Oče naš. 10 Zdravo Marijâ s ovim otajstvom: «Isus, koga si ti, blažena Divice, posli uskrsnuća prva vidila». Slava Ocu.

Molitva VII.

Radujem se s tobom, Majko radosna, promišljavajući tvoju čudnovatu radost, koju imade onda, kad bi uznešena na nebesa i okrunjena kraljicom od prisvetog Trojstva svrhu svih kora angjeoskih; i procinjujući ovo tvoje veselje, molim te ponizno; isprosi mi od Isusa milost, da moja duša bude utvrgjena u njegovoj ljubavi, da na na čas njezina razdillenja od tila bude uznešena na nebesa. Po radostih tvoga pričistoga Srca, priblažena Gospo, skrušeno te molimo, da pogledaš na nas u potribi tebi vapijuće, te nam isprosiš od tvoga Sinka onu milost, koju po tvojem svemožnom zagovoru postignuti želimo. Amen.

Oče naš. 10 Zdravo Marijâ s ovim otajstvom: «Isus,

koji te je, blažena Divice, za kraljicu neba i zemlje okrunio». Slava Ocu.

(Svi zajedno):

Spomeni se, o najmilostivija, na str. 247.

Krunica
na čast sedam žalosti bl. Divice Marije.

Moli se na očenašima od sedam sedmica. U svakoj sedmici ima po sedam zrni; sedmice su skopčane s medaljicama «žalosne Majke». Na medaljicama se moli «Oče naš», a na zrnih «Zdravo Marijo».

Počima se kod prve sedmice s «Oče naš»-om, onda se moli na sedam zrni «Zdravo Marijo», tako se mole svih sedam sedmica: a za imenom Isusovim upleću se ova otajstva:

1. Isus, koga si ti, žalosna Majko, s tugom prid Simeonom u crkvi prikazala.
2. Isus, s kojim si ti, žalosna Majko, u Egipat bižala.
3. Isus, koga si ti, žalosna Majko, izgubila i zabrinuto tražila.
4. Isus, koga si ti, žalosna Majko, pod teškim križem susrila.
5. Isus, koga si ti, žalosna Majko, vidila, gdi umire na sramotnom križu.
6. Isus, koga si ti, žalosna Majko, s križa u svoje krilo uzela.
7. Isus, koga si ti, žalosna Majko, s najvećom tugom u grob sahranila.

Posli svih sedmica na medaljici opet izmoli «Oče naš»; a za tim još tri put «Zdravo Marijo» na čast suza njezinih s ovim otajstvom:

Isus, koga si ti, žalosna Majko, bolno oplakivala.

Na poslidnje zrno «Virovanje», a na medaljici pri kraju ovu molitvicu:

Zdravo kraljice.

Zdravo Kraljice, Majko milosrgja! živote, slasti i ufanje naše zdravo! K tebi vapijemo prognani sinovi Eve, k tebi uzdišemo cvileći i plačući u ovoj dolini suza. Svrni dakle, zagovornice naša, milosrdno svoje oko na nas, te nam posli ovoga izagnanstva pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje. O blaga, o mila, o slatka Divice Marijo!

Ova se krunica može moliti petkom priko cile godine i u korizmu ma koji dan. Ko je svrši petkom u korizmu ili na svetkovinu «Sedam žalosti» i u osmini, dobiva 200 dana proštenja: a u ma koje dobo, za svakim «Oče naš»-om i «Zdravo Marijo»-m po 100 dana; a osim toga 7 godina i 7 četrdesetnica proštenja, ako kogod cilu krunicu izmoli sam ili s drugima. Koji pak svaki dan moli ovu krunicu i jedan dan se ispovidi: dobiva potpuno proštenje, koje se i za duše pokojnih može naminiti.

Poštuj sedam žalosti Marijinih.

(Od sv. Alfonsa Lig.)

Bože, u pomoć mi priteci: Gospodine, pohiti mi pomoći.

Majko moja, daj da mi srce ositi tvoju bol, koju si imala u čas smrti Isusove.

1. *Žalost.* Sažaljujem te, žalosna Majko, zbog prvoga mača žalosti, koji te je probo, kad ti se po svetom Simeonu u hramu pridstaviše sve muke, koje si ti iz svetog pisma dobro poznavala, a kojim su ljudi imali ljubljenog ti Sina podvrći, te ga na sramotnu drvetu, lišena krvi i od svih zapuštena prid tvojima očima ubiti, a da mu ti ne možeš priteći u obranu ili u pomoć. Po onoj gorkoj uspomeni dakle, koja ti je kroz tolike godine srce parala, molim te, Kraljice moja, da mi isprosiš milost, da ja kroz sav život i u čas smrti u srcu imam usagjenu muku Isusovu i tvoje žalosti.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

Majko moja, daj, da mi srce ositi tvoju bol, koju si imala u čas smrti Isusove.

2. *Žalost.* Sažaljujem te, žalosna moja Majko zbog drugoga mača, koji

te je probo, kad si vidila, gdi ti nevina, jedva rogjena Sina do na smrt progone oni isti ljudi, zbog kojih je na svit došao, tako te si ti bila prinuždena u noći potajno odvest ga u Egipat. Po tolikih neprilikah dakle, koje si ti, kao nježna Gospoja sa svojim progonjenim ditetom podnosila na dugu i mučnu putu kroz puste i ružne krajeve ter boraveć u Egiptu, gdi si budući nepoznata i strana kroz nikoliko godina siromašna i prizrena živila, molim te ljubezna moja Gospojo, da mi isprosiš milost, te ja s tobom ustrpljivo podnesem do smrti nevolje ovoga bidnoga života, da uzmognem u ovom životu izbići nevolje vičnje u paklu, koje sam zaslužio.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu. Majko moja, daj, da mi srce ositi tvoju bol, koju si imala u čas smrti Isusove.

3. *Žalost.* Sažaljujem te, žalosna Majko moja, zbog trećega mača, koji te je probo, kad si svoga dragoga Sina

Isusa izgubila, koji je kroz tri dana daleko od tebe zaostao u Jerusalemu, a onda ti, draga moja Kraljice, ne spazivši uza se svoje ljubavi i ne poznavši razloga, zašto je zaostao, nisi, mislim, onih noći počivala nit si drugo radila nego si za onim težila, koji je bio sve tvoje dobro. Po uzdasih onih triju dana, za te pridugih i prigorkih, molim te, da mi isprosiš tu milost, te ne izgubim nikada Boga svoga, nego da s njime ujedinjen živim uvik i tako da u čas smrti svoje s ovoga svita otidem.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu. Majko moja, daj, da mi srce ositi tvoju bol, koju si imala u čas smrti Isusove.

4. *Žalost.* Sažaljujem te, žalosna moja Majko zbog četvrtoga mača, koji te je probo, kad si vidila, gdi ti Isusa na smrt osudiše, kad si vidila, gdi užem i lancem svezan, sav u krvi i u ranah, ovinčan trnjem, padujuć na putu pod brimenom križa, koji nošaše

na izranjenih ramenih, kao nevino jagnje ide, da umre od ljubavi k nam. Susritoše se onda tvoje oči s njegovimi, i tvoji pogledi postadoše strašne sulice, kojimi ujedno probadaš zaljubljena srca. Po toj velikoj žalosti dakle, molim te, da mi isprosiš tu milost, te se sav podam volji Boga svoga, noseći radosno svoj križ u društvu s Isusom do zadnjega dana života svoga.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu. Majko moja, daj, da mi srce osili tvoju bol, koju si imala u čas smrti Isusove.

5. *Žalost.* Sažaljujem te, žalosna moja Majko, zbog petoga mača, koji te je probo, kad si na brdu Kalvarije prisutna bila te gledala, gdi prid tvojima očima malo po malo na tvrdom drvetu križa umire tvoj ljubljeni Sin Isus u tolikih mukah i uz tolike pogrde, a ne mogavši mu ni najmanje okripe pružiti, kakova se i najvećim zločincem u čas smrti pruža. Po smrtnoj stisci, koju si ti, ljubezna Majko,

zajedno sa svojim Sinom trpila, koji je bio u smrtnoj stisci i po onih nježnih čustvih, koja si osićala, kad ti je sa križa poslidnji put govorio pa ti, opraštajuć se s tobom, sve nas sa svetim Ivanom ostavio za sinove, ter ga ti ustrajno motrila, gdi nagiba glavu i izdiše: molim te, isprosi mi tu milost od svoga raspetoga Sina, da ja živim i umrem raspet za sve stvari ovoga svita, samo da jedino za Boga živim kroz sav život svoj pa tako jednoć u nebo dogjem, te ga licem u lice gledam i uživam.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu. Majko moja, daj, da mi srce ositi tvoju bol, koju si imala u čas smrti Isusove.

6. *Žalost.* Sažaljujem te, žalosna moja Majko, zbog šestoga mača, koji te je probo, kad si motrila, gdi su mrtvom već Sinu tvojemu srce sulicom otvorili, mrtvu za iste one nezahvalnike, koji se ni posli njegove smrti ne zasitiše, da ga muče. Po toj strašnoj

žalosti dakle, koja je bila sva tvoja, molim te, isprosi mi tu milost, da stanujem u Srcu Isusovu za me ranjenu i otvorenu, u onom Srcu, koje je krasna celica ljubavi, gdi borave sve duše, koje Boga ljube, gdi i ja živući, ne ću da na drugo mislim, ne ću da drugo ljubim, osim Boga. Prisveta Divice, ti mi možeš to učiniti, od tebe se tomu nadam.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu. Majko moja, daj, da mi srce ositi tvoju bol, koju si imala u čas smrti Isusove.

7. *Žalost.* Sažaljujem te, žalosna moja Majko, zbog sedmoga mača, koji te je probo, kod si u svojem krilu motrila mrtva si Sina, ne više krasna i čista, kako si ga primila u betlemskoj štalici, nego krvlju poškropljena, ružna, oprljana i svega izranjena, tako, te mu se vidile i kosti: Sinko, govorila si mu onda, Sinko, kamo te je dovela ljubav? A kad ga ponesoše, da ga zakopaju, i ti si ga pratila, da mu

svojim rukama grob prirediš, a onda rekavši mu zadnji «s Bogom» ondi sa Sinom ostavila si ukopano i svoje ljubeće srce. Po tolikih mučeničtvih krasne tvoje duše dakle isprosi mi ti, Majko lipe ljubavi, oproštenje griha, kojimi sam uvridio dragoga Boga moga, zbog čega se kajem svim srcem svojim: brani me ti i štiti u napastih, budi mi u pomoći u čas smrti moje, da se po zaslugah Isusovih i tvojih spasim ter tvojom pomoću posli ovoga nevoljnoga progonstva jednoć dogjem u nebo, gdi ću Isusa i tebe hvaliti i slaviti kroz sve vike vikova. Amen.

Moli za nas prižalosna Divice:
Da postanemo vridni Isukrstovih obećanja.

Pomolimo se. Bože, kod tvoje je muke po Simeonovu proročtvu prislatku, dušu slavne Divice i majke Marije mač žalosti prošao, daj nam milostivo, da mi, koji žalosti njene štujemo i promatramo, blaženstvo po muki tvojoj postignemo. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu

Duha svetoga Bog po sve vike vikova. Amen.

(Brezbrojna proštenja dao je Benedikto XIV. svim onim, koji ovako ma jedan put samo štuju sedam žalosti bl. D. Marije: a koji god svaki dan priko godine te molitve o sedam žalosti izmole, dobivaju obilato proštenje, koje se može naminiti i dušam u čistilišću.)

«Zdravo Marijo» u čast žalosnoj majci.

Zdravo Marijo, boli puna, Raspeti je s tobom, vridna si oplakivanja megju ženama i vridan oplakivanja je plod utrobe tvoje: Isus. Sveta Marijo, majko Raspetoga izmoli suze nama propinjaocima tvoga Sina sada i u čas smrti naše. Amen.

(100 dana proštenja.)

Krunica sv. Brigite na čast 63 godine bl. Divice Marije.

Moli se na očenašima od 6 desetina na čast 63 godine, što ih bl. Divica na ovoj zemlji poživila. Ne umeću se nikaka otajstva. Počima se s «Virovanjem» onda «Oče naš» i 3 put «Zdravo Marijo», a zatim slide 6 desetina sa 1 «Oče naš»-om i po 10 «Zdravo

Marijo» i 1 «Virovanje» (misto «Slava Ocu»). Svega dakle 63 put «Zdrava Marijo».

(Ko ovu krunicu moli, dobiva za svakim «Oče naš»-om i «Zdravo Marijo»-m po 100 dana proštenja; a osim toga 7 godina i 7 četrdesetnica, kad cilu krunicu izmoli. Ako se pak na tu odluku skrušeno ispovidi i pričesti, onda dobiti može potpuno proštenje: *a)* 8. listopada; *b)* na smrtnom času, ako je u životu svake nedilje bar jedared izmolio; *c)* ma koji dan u misecu, ako je misec dana svaki dan molio i mnoga druga proštenja.)

Litanije o srcu Marijinom.

(Za posebnu porabu.)

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski Bože,
Sine otkupitelju svita Bože,
Duše Sveti Bože,
Sveto Trojstvo jedan Bože,
Smiluj nam se!

Srce Marijino, brez istočnog griha začeto,
Srce Marijino, od svakoga osobnoga griha čisto,
Srce Marijino, svake kriposti i milosti puno,
Srce Marijino, pravilo svetosti,

} moli za nas!

Srce Marijino, što je po tajinstvenom naviščenju postalo stanom Božjim,
Srce Marijino, što je po tajinstvenom pohodu obasuto novimi milostmi,
Srce Marijino, što ga je najuža kod tebe prisutnost utilovljene Riči kroz devet miseci veselila,
Srce Marijino, što je u porodu Isusa, Sina tvoga, neizrecivim veseljem natopljeno,
Srce Marijino, što je u prikazanju Sina tvoga u hramu, po Simeonovu proročanstvu, mačem tuge probodeno,
Srce Marijino, što je zbog izgubljenoga tri dana Isusa jako rascviljeno,
Srce Marijino, što je rad nagjenoga Isusa neopisivo razveseljeno,
Srce Marijino, što je zbog rastanka Isusovog jako ražalošćeno,
Srce Marijino, što je zbog tuge Sina u maslinovu vrtu jako rastuženo,
Srce Marijino, što je u šibanju nevinoga Isusa isto tolikimi udarci ranjeno,
Srce Marijino, šiljci trnove krune izbodeno,
Srce Marijino, trhom križa opterećeno,
Srce Marijino, s raspetim Sinom takogjer na križ pribijeno,
Srce Marijino, što je svih Isusovih muka posebice dilnikom bilo,

moli za nas!

Srce Marijino, što je u smrti Sina tvoga blizu križa morem muka obliveno,
Srce Marijino, s mrtvim Isusom skupa pokopano,
Srce Marijino, zbog tolikih griha ljudskih prižalosno,
Srce Marijino, što je u uskrsnuću Isusovu od radosti opet oživilo,
Srce Marijino, što je u uzašašću Isusovu neizrecivom slašću napunjeno,
Srce Marijino, što je u silasku Duha svetoga novim obiljem milosti obasuto,
Srce Marijino, što je u slavnom uznešenju tvojem nad sve blažene duhove uzvišeno,
Srce Marijino, uzroče naše radosti,
Srce Marijino, zdravlje bolesnikâ,
Srce Marijino, utiho svih nevoljnikâ,
Srce Marijino, utočišće grišnikâ,
Srce Marijino, ufanje i slatka obrano tvojih virnika,
Srce Marijino, jakosti umirućih,
Srce Marijino, rashlado dušâ u čistilišću,
Srce Marijino, štite vojujuće crkve,
Srce Marijino, radosti angjelâ i svih svetih,
Srce Marijino, stane Duha svetoga,
Srce Marijino, milino Isusa, Sina tvoga,
Srce Marijino, Srce po Srcu vičnoga Oca,

moli za nas!

Jaganjče Božji — koji odnimaš grihe svita — oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji — koji odnimaš grihe svita — usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji — koji odnimaš grihe svita — smiluj nam se, Gospodine!

Udostoj me, da hvalim Srce tvoje, Divice Marijo.

Daj mi jakosti proti neprijateljem tvojim.

Pomolimo se.

Svemogući, vični Bože, koji si u Srcu blažene Divice Marije pripravio dostojan stan Duhu svetomu: dopusti milostivo; da svetak prićistoga joj Srca pobožnom pameću spominjući, po tvojem Srcu živiti možemo. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Otprošnja.

Sveta Marijo, Majko Isusova, koja si iz ljubavi prama nam ljudem osićala svu onu sramotu i muku, koju je božanski tvoj Sin na križu trpio, s kolikom se boli spominjem, da i tebe, kako i njega, još i sada nezahvalni ljudi ljuto vrigjaju! Istina, Bog te je od vika izabrao, da pogaziš glavu paklenoj zmiji, istina, on ti je podilio najveće milosti, da budeš vridna, roditi Spasitelja svita i žrtvovati ga s njim skupa za spas ljudi; istina, on

te je uzvisio nad se stvorove i okrunio za kraljicu neba i zemlje: ali te ipak mrzi i ismihava, ne samo pakao, nego i mnogi nezahvalni ljudi. Ti sve moliš za nje prid pristoljem Božijim, a oni grde tvoje svetc ime; ti nastojiš, da im pribaviš milost i spasenje, a oni se rugaju tvojim vrlinama i slavi; ti ih sve nosiš u materinskom srcu, a oni se trude, da tvoju uspomenu iskorene iz srca, oni grde tvoje dostojanstvo, ismihavaju tvoje sluge, ruše tvoje kipe i slike, oskvrnjuju mista, koja su tebi posvećena. Uzvišena Majko Boga moga, evo me na kolinih prid tobom, da dokažem, kako ljuto trpim porad one iste boli, koju tvoje srce zbog tolikih opačina osića. O, da mogu najsavršenijim štovanjem, najvećom revnošću u tvojoj službi, najstalnijom virnošću u naslidovanju tvojih kriposti naknaditi tvoje materinsko srce za tolike i tako gorke uvride. Ali vaj, kako me je sram, kad se spomenem, da sam i ja svojom mlitavošću i hladnoćom, možebit i mnogo većimi grisi, proti sebi ogorčio tvoje Srce, i prama tebi, svojoj primilostivoj, dobročiniteljici tako nezahvalan bio. O, kajem se od svega srca, Majko milosrgja, usliši moju skrušenu molitvu! Ne odbij me od sebe, ne zatvori mi svoga srca! Zaboravi, molim te, sve, čim sam te rastužio; čvrsto sam odlučio, da ću odsada tebe i tvomu ljubljenomu

Sinu virno i revno odan biti. O ti materinsko Srce puno neopisive blagosti, dopusti mi, da i za one nesrićnike molim, koji teško proti tebi griše; samo ti im možeš kod svoga Sina izmoliti milost i pomilovanje, da se osviste i pokorom uklone kazni njegove srdžbe.

Sjedinit ću se dakle za sada i za uvik sa svimi tvojimi virnimi slugami na zemlji, s četami izabranika i s kori angjelâ na nebu da tebe, našu nebesku Majku i Krajlicu ne pristano slavimo; nastojat ću, da osićam sve to više pobožnosti i ljubavi prama tebi, da sve ljude privedem k spoznanju tvojih vrlina. Tvoju divičansku čistoću, tvoje nepri spodobno materinsko dostojanstvo, tvoju slavu i moć na nebu tim ću revnije ispovidati čim ju više brezbožni ljudi napadaju i grde Daj dakle, da ti se dopadne ovo moje što vanje i otprošnja, i pomozi mi virno izvr sivati, što sam odlučio, da u pobožnost prama tebi do smrti ustrajem, i nikoć kroz sve vike u tebi našega Gospodina i spasi telja, Sina tvoga, Isukrsta, štujem i hvalim Amen.

Na Očišćenje bl. d. Marije ili Svićnicu.

(2. veljače.)

Posli poroda na 40 dana ode Marija u jeruso limsku crkvu na uvod, i prikaže Isusa Ocu nebe skomu: *«Isus, kojega, si Divice, u crkvi prikazala»* 4. otajstvo Krunice.

Molitva.

(Devetnica 24. sič. — 2. velj.)

I. Divice neoskvrnjena, za onaj junački posluh, što si pokazala, podlagajući se zakonu očišćenja; isprosi i nama potpunu poslušnost na svaku zapovid Božiju, svete Matere Crkve i svih naših starešina. (Zdravo Marijo.)

II. O, Divice, Božja Majko, za onu veliku viru, što si živu i stanovitu imala u Isusa Sina svojega, čujući od svetoga starca Simeona, da bi on po mnoge bio kamen smutnje i izgubljenja; isprosi, da bi i mi imali istu živu i nepokolebivu viru u svakoj napasti i protivštini. (Zdravo Marijo.)

III. O Majko čudna, za onu prigoruću ljubav, što te je potaknula, da pokloniš vičnomu Ocu veliko posvetilište svoga Sinka Isusa na općenito otkupljenje i spasenje: isprosi i nama, da pripravni budemo, pokloniti Gospodinu Bogu sve na svitu, bilo nam to i najmilije, kad bi potriba bila za naše posvećenje i spasenje.

Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije Lauretanske.

V. Odgovor primi Šimun od Duha svetoga,

R. Da ne će viditi smrti, dok ne vidi Krista Gospodina.

Pomolimo se. Svemogući vičnji Bože! Veličanstvo tvoje ponizno molimo, da kako je jedinorogjeni Sin Tvoj, na današnji dan u

Molitva.

(Sv. Anzelma.)

Prijasna Divice i Bogorodice, sveta Marijo! molim te za tvoje sveto uznešenje na nebo i ljubav ljubeznog ti Sinka, koji te je uzeo k sebi: isposluj, da i mene primi u vičnju slavu. To možeš: jer si moguća, slavna i blažena, o Divice Marijo; jer si rodila sunce pravde, Isusa, našega Boga. Ti uzvišena nad sve zborove angjeoske raduješ se, vladaš slavno, kao nebeska Kraljica u sve vikove, i pomažeš sve, koji ponizno zovu tvoje ime. K tebi dakle priblažena Divice Marijo, bižim ja nevoljni grišnik u obranbu, da se slab okripim, rišim griha i grišnih požuda i oslobodim svakoga neprijatelja vidiva i nevidiva, te tako mogu čistim srcem i ustima hvaliti svako vrime tvoga Sina, Gospodina našega Isukrsta. O proslavljena Divice, koja si sama, Divica, rodila onoga, koji je svladao smrt i pakao; pomozi mi svojom smrću i radošću usnešenja na nebo, da sve ostalo vrime puta po ovoj suznoj dolini ostanem čvrst u viri, da budem sav život činio pokoru za grihe, ispovidao se skrušenim srcem, slavio ime Isusovo, pokripio se popudbinom — njegovim svetim tilom, pridao dušu u krilo njegova milosrgja Amen.

Mala Gospojina.

(8. rujna.)

Danas se rodila Marija, mati G. Isukrsta. Roditelji su joj bili sv. Joakim i Ana, koji su tada stanovali u Nazarethu. Današnje evangjelje navodi, da je Marija bila od porikla kralja Davida.

Molitva.

(Devetnica od 30. kod 8. rujna.)

1. Divice prisveta, koja, čim si se rodila, mir si navistila nevoljnom narodu čovičanskomu; isprosi pravi mir našemu srcu, svetoj crkvi i svemu svitu. I kako si se rodila, i kako si živila čistija od vedra neba i od angjela; daj, da i mi odsele živimo neoskrvnjeno ko pravi kršćani. (Zdravo Marijo.)

2. Divice prislavna, koja si se rodila, da budeš, slavodobitnica svakog krivovirstva, koje bi na svitu nastalo; razagni svojim mogućstvom sve neprilike protivne svetoj viri i živu uzdrži u nama onu viru, što diluje po ljubavi. (Zdravo Marijo.)

3. Divice priblažena, koja si se na svit porodila, da budeš, prisjajno ogledalo svake kriposti i svetosti! daj, da mi svegjer u te upiremo oči svoje, da naslidujemo kriposna tvoja dila, i da postanemo i mi sveti.

Zdravo Marijo, Slava Ocu, pa Lauretanske Litanije.

Molitva Gospi Škapularskoj.

O Majko Božja, kojoj para ne ima, Majko moja, pričista Divice Marijo, obećajem, da ću u naprid, osobitim nastojanjem, biti tvoj sluga i tebi bogoljuban, da se tako zahvalnim pokažem za tvoja osobita dobročinstva i zaslužim odlične milosti tvoje, u priuzvišenoj tvojoj skupštini Karmela, u kojoj si nam se udostojala darovati tvoju svetu haljinu. Radi toga hoću odsele većim dostojanstvom nositi nebesku odiću tvoga naplećnika: znak tvoje dobrostivosti prama meni siromašnom grišniku i moje podložnosti prama tebi; da čim sam istim zaodiven, zaodijem se takogjer i tvojimi privisokimi kriposti; i pod ovom svetom haljinom duša moja i tilo osićaju i okušaju slatke plodove tvoje divičanske čistoće, i uzraduju se u tvojih osobitih obećanjih videć mi dušu oslobogjenu od svih pogibelji u životu, od vičnjega osugjenja na smrti i što prije mukâ očišćenja posli smrti.

Der! o velika Divice, učini, da ja tvoju haljinu uvik nosim s takim štovanjem, da nigda ne učinim išta suprotivna onomu, što ti iziskuješ od onoga, koji ovaku haljinu nosi, i da ostanak moga života provedem tako, da slideć tebe, ne budem na času smrti ukoren, da sam mojim življenjem obeščastio tvoj prisveti naplećnik, umaljao bogoljubstvo, i ocrnio slavu, što mi je pripala, da sam u broju tvoje braće i sinova. Ovo je ona milost, koju ja sa svim srcem, ovo je ona izvrsnost, za kojom najviše uzdišem, da ti uvik poslušan budem. Slidi mi, o priljubljena Majko, podiljivati tvoje osobite milosti, zato te molim ponizno koliko znam i mogu prid tobom na kolinih klečeć. Učini me dionikom obećanih mi milosti, i podiljenih od tvoga dragoga božanskoga Sina Isusa tvomu pridavnomu i prisvetomu Redu, i tvojoj toli bogoljubnoj i toli glasovitoj bratovštini Karmela radi tvojih privisokih dostojanstva i tvoga primogućeg odvitovanja. Tako budi.

Gospi Lurdskoj.

Da si uvik hvaljena, čašćena, ljubljena i od svakoga zazivana, mila nebeska Kraljice, koja si se s neizmirne svoje dobrote 18 puta u Lurdskoj špilji ukazala nevinoj Bernardici, da pomažeš svakoga, koji se u tebe ufa, koji u tvoju moć viruje. O, Majko milosrgja, zdravlje nemoćnika, utočišće grišnika, utišiteljice žalosnih, koja si tu mnoge izličila u duši i u tilu, pa ih još i danas ličiš milosrdno, ti znadeš za moje nevolje, za moje žalosti i muke. Der! i na me svrni svoje ljubezne i milostive oči. Utiši me vapijućega tvoju pomoć, Majko moja, a ja ću tvoja milosrgja razglasivati i pripovidati, da budeš sve većma čašćena, ljubljena i uzveličana na zemlji. Majko Božja Lurdska, mila Divice, zaštiti svojom rukom, kojoj se niko opriti ne može, našu svetu crkvu, vrhovnoga glavara, svetog oca papu, i sve kršćanske katoličke narode. Grišnike takni, nevirnike i krivovirnike prosvitli, da

se svi obrate, da svi Boga i tebe navike časte. Amen. (Zdravo Marijo.)

Za svaku Marijinu svetkovinu.

(Devetnica se počima devet dana prije.)

I. Kao Majka božanskog Otkupitelja, ti si Marijo i Majka milosrgja, Kraljica neba i zemlje, uvik moguća, uvik voljna, da pomažeš onoga, koji ti se za pomoć utiče. I mene dakle, Majko moja, pomozi, koji prid tobom prostrt dušom te i srcem vapijem. Isprosi mi pravu bol za grihe učinjene, da od sebe odalečim ljute biče, koje sam s mojih opačina zaslužio. Daj, Marijo, da uvik živa i dilujuća bude u meni vira, ufanje i ljubav napram Bogu i iskrnjemu, da od Svemogućega dostignem obilnost nebeskih blagoslova, kao što si ih ti još u neoskrvnjenom Začeću, u najvećoj miri posidovala. Utočišće grišnika, moli za nas. (3 Zdravo Marije.)

II. Pritisnut od svake nevolje i žalosti, ko da me utiši do tebe, Divo Ma-

rijo, kada te sveta crkva nazivlje: *Utišiteljicom žalosnih?* Ti si u svako doba tišila one, koji su te molili i tvoju utihu prosili, kao što svi vikovi i svi narodi pripovidaju, slaveć tvoje blagodarno Srce. I meni pomozi, o čudnovata i svemoguća moja Odvitnice. Posrid tolikih pogibelji, koje mi i duši i tilu prite; izmegju tolikih nevolja i nesrića, koje me skončavaju, k tebi se, Marijo, pouzdano utičem, tvoju pomoć, tvoju obranu prosim; ti možeš, ti ćeš me razveseliti. Utišiteljice žalosnih, moli za nas. (3 Zdravo Marije.)

III. Slavna Divice, tebe je isti Isus sa križa svim pravovirnima za majku ostavio, ti dakle valja da nas pomažeš, kao što nas milostivo i pomagaš. Tebi se utiče nevoljnik, bolesnik umirući, siromah, pomorac, vojnik i putnik, i svakomu pružaš potribni melem, željnu utihu i pomoć. I mene, Majko, primi pod svoju mogućnu obranu, pa me od svakoga zla čuvaj, a osobito od najvećega zla, od griha i od grišne pri-

gode. Svako mi dobro isprosi, ali te na osobiti način molim, za najveće dobro, za Božju milost. Obrati me grišnika, raspali me hladna, usavrši me pravedna, da ti štogod po kriposti naličim, i tako živeć sigurno ću dopriti do blažene rajske luke, gdi ću te na vike slaviti kao najveću posridnicu moju nedospitne čestitosti. Pomoćnice kršćanska, moli za nas. (3 Zdravo Marije.)

Hodočašće na sveto misto.

Na polasku od kuće.

Od kuće spremamo se evo na put k Majci Božijoj, Gospi... na slavu svemogućemu Bogu i na hvalu priblaženoj Divici Mariji. Svoj trud na tegobnom ovom putu spajamo i sjedinjujemo sa zaslugama primiloga otkupitelja našega Isukrsta i Majke njegove, Marije. Idemo na sveto ono misto, da zadovoljimo za svoje grihe i zaslužimo sebi kraljevstvo nebesko. Putom pobožno ćemo moliti i pivati bogoljubne pisme, da sebi ovako

probudimo u duši duh prave pokore i srce sebi pripravimo, kako će biti vridno primiti od Boga potribite milosti po možnom zagovoru Majke Božje... Znamo, molitva je samo onda Bogu mila i zaslužna za nebo, kad nam je duša u milosti. Radi toga kanimo i odlučujemo, na svetom se mistu skrušeno ispoviditi i pobožno pričestiti, ter ovršiti sve, što triba, da srcem čistim što većma Bogu omilimo i zavridimo biti dilnicima svetoga proštenja.

Majko Marijo! moli za nas, da nam bude od Boga blagoslovljen svaki korak na ovom putu. Pod obranu i zaštitu tvoju priporučujemo svu rodbinu i družinu svoju sa svim, što imamo i molimo te, isprosi nam od Sina svoga, da se s obiljem milosti srićno kući povratimo. Amen.

Molitva kad se sveto misto ugleda.

Zdravo! ti božanstvenih milostih izabrano misto; gdi Isus po mogućnom zagovoru svoje svete i pridrage Majke

Dive, nebeske svoje blagoslove s obilnošću dili: potpunim pouzdanjem približavamo se i mi k tebi, u milost i milosrgje Božje, i zagovor primilostive Majke Marije stavljajuć ono ditinsko poufanje naše: da Gospodin Bog ni nas ovdi odbaciti neće: nego vele većma, da će nam udiliti milost, da za učinjene neizbrojene grihe naše pravu pokoru čineći, u svakoj potribi našoj pauzdanije uslišani budemo, po dostojanstvu Gospodina našega Isukrsta, i uticanju priblažene Divice Majke naše Marije. Amen.

Kad se stigne prid oltar bl. d. Marije.

Pozdravljamo te, priblažena Divice, majko Sina Božjega, Marijo! Doputovali smo ovamo, na sveto ovo misto, da pokažemo i zasvidočimo; kako te smirno štujemo i kako smo ti zahvalni na milostivom zagovoru, kojim si nam dosada milostivo priticala u pomoć u potribah naših, ter da sebi i sada po

tvojem milostivom zagovoru izmolimo milosti, kojih nam triba. A njih triba nam mnogo i mnogo, prije svega: što nam služi na spas duši, da pravo spoznamo, pa što smo spoznali, da ono dragovoljno i činimo. Triba nam jakosti i zaštite od neprijatelja duše i tila: triba nam blagoslova Božjega u poljih i vinogradih, u kući i gospodarstvu, kod rada i družine, a triba nam osobito pomoći u ovoj nevolji. Mnoge su dakle milosti, za koje se molimo Bogu, da nam ih podili po zagovoru tvojem, primilostiva Bogorodice Divo Marijo.

Ali znamo, i molitva je Bogu tim milija i tim ju prije usliša milosrdnik vični, čim su čišća usta i srce, iz kojih izvire; a znam i to, da su čini naši na nebo zaslužni, ako se tvore u milosti Božjoj. Nu što ću kukavica: srce mi nije na miru, bojim se, duša mi nije Bogu u milosti. Radi toga s pomoćju Božjom za grihe ćemo se skrušeno pokajati, pak se na svetom ovom mistu iskreno ispovidititi. Divice moguća,

priteci nam u pomoć: što smo odlučili virno da i ovršimo, da te onda čistim srcem u potribah svojih na milostivi zagovor sazvati budemo mogli.

Priporuka majki Božjoj.

(Moli svaki dan, dok si na svetom mistu.)

O, Marijo, Majko Spasitelja moga! od sada ću sav da budem tvoj, pribroji me broju službenika svojih. Ti mi budi jedino za Bogom utočište i jedino ufanje; ti mi budi zaštitnica, tebi pridajem se dušom i tilom. Ah! budi mi uvik milostivom majkom, uslišaj me u pogibeljih, budi mi pomoć na čas smrti. Tebi pod obranu priporučam svu svoju rodbinu i prijatelje, suside i znance a osobito duše, koje su priminule s ovoga svita. Ne daj, da se pogubi ikoje tvoje dite. Sve nas čuvaj pod okriljem zaštite svoje u svetoj ljubavi i slogi, ter izmoli, da jedared s tobom Boga, Sina tvoga na nebu vikoma hvalimo i slavimo.

Sveta Marijo, Majko Božja! moli se za me Isusu. Zagovornice moja! isprosi, da me Isus ne odbije od sebe. O, Marijo! nikada te ne pristalo srce moje ljubiti i jezik te moj hvaliti! Zaštitnice moja iz ljubavi prama Isusu pomozi mi virno ga ljubiti. O, Marijo, sav ti se prikazujem, primi me i čuvaj me. Zdravo

Marijo, Majko moja. Sveta Marijo, zaštitnice moja, moli za me! Pomoćnice moja! budi mi u pomoć sada i na čas smrti. Amen.

Molitva oprosnica.

(Na odlasku.)

Prosvitljeni milosću Božjom i pokripljeni na sve dobro po zagovoru tvojem, priblažena Divice Marijo, opraśćamo se s tobom, možna Bogorodice! Hvalimo ti na svem dobru i milostih, što smo ih primili od tebe. Spoznav svoje grihe, skrušeno smo se za njih pokajali, iskreno ih ispovidili i tvrdo odlučili poboljšati se i nikada već grihom Boga vrigjati. Moli se za nas, Divice moguća, na što smo se odlučili, da i virno ovršimo. Radi toga pomnjivo ćemo se čuvati svake prigode griha, onih na ime mista, igre i osoba, koje su nas obično na grih navagjale i svaki ćemo dan pobožno moliti, u čas napasti Boga i tebe u pomoć sazivati, često se ispovidati, skrušeno i dostojno pričešćivati. Tebi pod okrilje na obranu, Divice moguća priporučam dušu i tilo; priteci nam u pomoć, da što je po nas dobro, pravo spoznamo i valjano ovršimo. Priporučamo ti svoje roditelje, rogjake i prijatelje, kako žive, tako i pokojne, družinu i sav dom svoj, moleći te primi nas i sve, što je naše, pod možnu svoju obranu. Divo moguća, priteci nam u

pomoć svojim zagovorom, da Boga sve više i više ljubimo, a griha se što pomnjivije klonimo i čuvamo. Izmoli nam, da ljubeći Boga u milosti mu ostanemo do kraja, te tako zavridimo s tobom se na vike radovati u nebu, gdi Sin tvoj Isus s Ocem i Duhom svetim živi i kraljuje po sve vike. Amen.

Na povratku kući.

Hvalimo ti od svega srca, svemogući i pridobri Bože, a za Bogom i tebi, primila Majko Marijo, što smo srićno dovršili put ovaj na veću čast i slavu Bogu, na hvalu Dive Bogorodice, pako i na spas duše svoje. I sada još molimo te, o Marijo, utočište grišnika, pomozi nam pri Bogu zagovorom svojim, da uvik činimo samo ono, što je njemu drago i povoljno. Priporučamo ti, pridobra Majko, dušu i tilo tvrdo se ufajuć, da ćeš nam u svakoj potribi milostivo priteći u pomoć. Molimo te, Gospodine: opčuvaj nas, službenike i službenice svoje po zagovoru blažene Divice Marije od svakoga zla, a osobito neprijatelja spasa našega. To te molimo po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Štovanje svetih angjela.

Litanije o angjelu čuvaru.

(Za posebnu pobožnost.)

Gospodine, pomiluj!
Isukrste, pomiluj!
Isukrste, čuj nas!
Isukrste, usliši nas!
Gospodine, pomiluj!

Oče nebeski, Bože, Sine otkupitelju svita, Bože, Duše sveti, Bože, Sveta Trojico, jedini Bože,	pomiluj nas!
Sveta Marijo, kraljice angjela, Sveti angjele, čuvaru moj, Sveti angjele, poglavare moj, Sveti angjele, učitelju moj, Sveti angjele, zaštitniče moj, Sveti angjele, savitniče moj, Sveti angjele, utišitelju moj, Sveti angjele, ljubeći prijatelju moj, Sveti angjele, virni druže, Sveti angjele, opominjaču moj, Sveti angjele, moj pastiru, Sveti angjele, moj svidoče, Sveti angjele, moj pomoćniče, Sveti angjele, moj zagovorniče, Sveti angjele, moj opskrbniče, Sveti angjele, moj brižniče,	moli za me!

Sveti angjele, moj upravitelju, } moli za
Sveti angjele, moj branitelju, } me!
Sveti angjele, ispričitelju mojih slabosti,
Sveti angjele, moj prosvititelju, — moli za me!
Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — pomiluj nas, Gospodine!

R. Moli za me sveti angjele;

O. Da dostojan postanem obećanja Isukrstovih.

R. Gospodin zapovidi o tebi svojim angjelima!

O. Da te čuvaju po svim tvojim putovima.

Pomolimo se. Bože, koji si se neizrecivim promislom udostojio poslati svete angjele svoje, da nas čuvaju: podili nam, koji te molimo, da nas njihovo čuvanje obrani, i da se njihovim vičnim društvom obradujemo. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva sv. angjelu čuvaru.

Svemogući vičnji Bože! koji si tvojim neizrečenim provigjenjem svim virnim svojim od materinske utrobe čuvarom tila i duše osobitoga angjela postavio,

pomozi milostivo: da onoga, kojega si meni milosrdno dao, tako pomljivo slušam, poštujem i ljubim, da si tvojom pomoću i njegovom brigom istu milost zaslužim: da me ovdi na putu tako čuva, da mogu u nekeskoj domovini prisvitlo tvoje lice s njime i s ostalimi angjeli dostojno gledati, a tebe za tako virnoga čuvara hvaliti i slaviti, po sve vike vika. Amen.

Priporuka svagdanja.

Angjele Božiji, čuvaru moj virni, tebi se pridajem, čuvaj me, brani, vodi i ravnaj me danas i sve dane mojega života!

(100 dana proštenja.)

Molitva svim sv. angjelima.

Sveti angjeli, koji se za naše spasenje po svaki način vazda brinete, prosim vas ponizno: da i od sada na naše obučavanje tako pazite, da od zapovidi i volje Božje nas odstupiti, ni malo ne pustite; veće da vazda Boga u svem savršeno ugodivši, dostojni budemo u kraljevstvu nebeskom ona mista napuniti, otkuda oholi Lucifer i nje-

govi naslidnici pravedno su protirani, da mi zajedno možemo Gospodina Boga i Kraljicu angjeosku hvaliti, slaviti i ljubiti, po sve vike vika. Amen.

Molitva sv. Mihaelu arkangjelu.

Prislavni poglavice Mihaele, vogjo vojske nebeske, primatelju duša, pridobitniče zlih duhova, crkve Božje braniču i zaštitniče, nas svekolike, koji k tebi vapijemo, od svake tegobe oslobodi i u svakoj službi Božijoj čini da napridujemo po tvojoj pridostojnoj molitvi.

Sveti Mihaele, brani nas u boju, da ne poginemo na strašnome sudu; primi nas posli smrti naše i privedi u kraljevstvo nebesko.

Moli za nas sveti Mihaele ;

Da dostojni budemo obećanja Kristovih !

Pomolimo se. Svemogući vični Bože, koji si za spasenje naravi čovičanske od privelike dobrostivosti svoje slavnoga Mihaela arkangjela čudesno odredio, dopusti milostivo, da s njegovom spasonosnom pomoću dostojan budem, ovde od sviju neprijatelja kriposno obraniti se, u našem s ovog svita polasku od svake napasti osloboditi se i tvojemu priuzvišenomu Veličanstvu po njemu srićno prikazani biti. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Pobožnost k sv. Josipu.

Život sv. Josipa. Bio je potomak kralja Davida, al rod Davidov vrimenom osiromaši. pa je sv. Josip bio prinužden ručnom radnjom kruh zasluživati: bio je drvodilja. Josip i Marija premda zakonito vinčani, živili su u diričanskoj čistoći. On je othranio Isusa. — Sv. Josip je umro — kako nam sv. pridavanje veli — prije Isusove tridesete godine u krilu Isusovu.

Štovanje sv. Josipa. Zaštitnik je dobre smrti i čistoće. Srida je dan sv. Josipa, a cio misec ožujak je njemu posvećen. Glavna mu svetkovina 19. ožujka, a svetkovina «zaštite sv. Josipa» pada u treću nedilju posli Uskrsa.

Litanije o sv. Josipu.

(Za posebnu pobožnost.)

Gospodine, pomiluj!
Isukrste, pomiluj!
Isukrste, čuj nas!
Isukrste, uslisi nas
Gospodine pomiluj!
Oče nebeski Bože, pomiluj nas!
Sine otkupitelju svita, Bože, pomiluj nas!
Duše sveti, Bože, pomiluj nas!
Sveto Trojstvo, jedan Bože, pomiluj nas!
Sveta Marijo, zaručnice sv. Josipa,
Sveti Josipe, zaručniče Divice Marije,
Sveti Josipe, mužu po Srcu Božijem,
Sveti Josipe, diko patrijarka,
} moli za nas!

Sveti Josipe, neizrecivim milostima obilno obdareni,
Sveti Josipe, divičanski zaručniče divičanske Marije,
Sveti Josipe, koji si prvi u ženidbenom stališu divičanstvo uščuvao,
Sveti Josipe, čuvaru divičanstva Marijina,
Sveti Josipe, koji si stekao milost da se prvi uz Mariju ditetu Isusu pokloniš,
Sveti Josipe, ocem Kristovim nazvani,
Sveti Josipe, ljubezni čuvaru Gospodinov,
Sveti Josipe, virni othranitelju Isukrstov,
Sveti Josipe, izbavitelju Spasitelja svita,
Sveti Josipe, štititelju našega Spasitelja,
Sveti Josipe, vogjo utilovljene mudrosti,
Sveti Josipe, pomoćniče Božijih odluka,
Sveti Josipe, pohranitelju živog kruha nebeskoga,
Sveti Josipe, zaštitniče svete crkve,
Sveti Josipe, skrbniče onoga, koji skrbi za sve ljude,
Sveti Josipe, zaklonitelju Boga svoga,
Sveti Josipe, od Isusa i Marije osobito ljubljeni,
Sveti Josipe, od Kralja i Kraljice neba posluživani.
Sveti Josipe, pravedni mužu,
Sveti Josipe, u siromaštvu najstrpljiviji,

moli za nas!

Sveti Josipe, u djevičanstvu najčistiji,
Sveti Josipe, u poniznosti najstalniji,
Sveti Josipe, u poslušnosti najrevniji,
Sveti Josipe, u promatranju nebeskih stvari najuzvišeniji,
Sveti Josipe, u svetoj ljubavi najgorljiviji,
Sveti Josipe, u krilu Isusa i Marije priminuli,
Sveti Josipe, koji sada na nebu nuz divičansku Mariju i njezina božanskoga Sina kraljuješ,
Sveti Josipe, štititelju umirućih.
Sveti Josipe, ljubezni naš zagovorniče i zaštitniče,

} moli za nas!

Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — pomiluj nas, Gospodine!

Oče naš. Zdravo Marijo.

Moli za nas sveti Josipe;
Da postanemo vridni obećanja Isukrstovih.

Pomolimo se. Molimo te, Gospodine, da nam budu na pomoć zasluge zaručnika prisvete Majke tvoje, da zadobijemo njegovim zagovorom, što svojom slaboćom postići ne možemo, koji živiš i kraljuješ na sve vike vikova. Amen.

Uzdasi k sv. Josipu.

Sveti Josipe, prijatelju prisvetoga Srca, moli za nas. (100 dana proštenja.)



Dobri zaštitniče naš, sveti Josipe, čuvaj nas i Majku Crkvu. (100 dana.)

Svetom Josipu za čistoću.

Čuvaru divica i oče, sveti Josipe, čijoj virnoj brigi bi povirena sama nevinost Isukrst i Divica Marija: po dvostrukom tom pridragom zalogu vruće te molim, da mi isprosiš, te od svake nečistoće čisto srce očuvam, i s čistim srcem Isusu i Mariji čist služim.

Molitva za srićnu smrt.

O slavni sveti Josipe! za onu neizrecivu sriću, koju si uživao na zemlji, kada su kod tvoje smrti prisutni bili Isus i Marija, i u smrtnoj te boli pomagali, jačili i tišili, molim te ponizno, pribavi nam tu milost, da na smrtnom času hrabro odbijemo bisne navale nečistoga duha i da srićno umremo.

Uzvišeni branitelju umirućih, budi nam u pomoć u tom pogibeljnom času i isprosi nam milost, da u tvojem krilu uzmognemo izustiti slatke i utišljive riči: «Isuse, Marijo i sveti Josipe, u vaše ruke pridajem srce i dušu svoju.» Amen.

Sedam žalosti i sedam radosti sv. Josipa.

I. Sveti Josipe, najslavniji othranitelju Isukrsta i zaručniče brezgrišne Divice Marije! spomeni se na onu gorku žalost, koju si morao podneti, kad si opazio, da je tvoja priljubezna zaručnica trudna, te si ju iz njezine ljubavi prama bližnjemu, htio tajno pustiti. Ujedno spomeni se na neočekivanu radost, kada ti je angjeo navistio tajnu otilovljenja Sina Božijega i očitovao volju Božiju da ostaneš uz Mariju. Po ovoj tvojoj žalosti i radosti, isprosi mi od Boga pravu poniznost i potpunu odanost u volju Božiju. Amen. Oče naš. Zdravo Marijo.

II. Spomeni se sveti Josipe; najslavniji othranitelju Isukrsta i zaručniče brezgrišne Divice Marije, na onu gorku žalost, koju si osićao s nesmiljenosti i tvrdosti betlemskih stanovnika, koji su Isusu i Mariji uskratili svoje stanove, te si s njima morao skloniti

se u kukavnu štalu. Ujedno spomeni se i one neizrecive radosti, koju si uživao onda, kada si vidio, da se božanskomu Sinu, premda u štali rogjenomu, dolaze klanjati ne samo pastiri, već i tri kralja s istoka, a angjeli mu na slavu pivaju.

Po ovoj tvojoj žalosti i radosti, isprosi mi milosti, da u siromaštvu budem strpljiv i da srce moje nikada ne teži za zemaljskim dobrom, niti za radostima i slavom svita. Amen. Oče naš. Zdravo Marijo.

III. Sveti Josipe, najslavniji othranitelju Isukrsta i zaručniče brezgrišne Divice Marije! spomeni se na onu gorku žalost, koju si onda osićao, kad si vidio, gdi božansko Dite prvi put svoju neprocinjenu krv lije za spasenje ljudskoga roda. Ujedno spomeni se i na onu neopisivu radost, koju si uživao, kada si mu po zapovidi arkangjela Gabriela nadinuo slatko ime: Isus. Po ovoj tvojoj žalosti i radosti, molim te, isprosi mi tu milost, da se budem mogao svega odreći, što bi me pričilo na putu k vičnom spasenju. Amen. Oče naš. Zdravo Marijo.

IV. Sveti Josipe, najslavniji othranitelju Isukrsta i zaručniče brezgrišne Divice Marije! spomeni se na onu gorku žalost, koja ti je srce ranila, kada si čuo proročke riči starca Simeona, da će britki mač boli probosti dušu tvoje priljubljene zaručnice. Ujedno spomeni

se i na onu svetu radost, koju si osićao onda, kada ti je isti starac Simeon objavio, da će Isus biti mnogima na spasenje u Izraelu. Po ovoj tvojoj žalosti i radosti, molim te, sačuvaj mi milost, da budem jak sve nevolje strpljivo podneti. Amen. Oče naš. Zdravo Marijo.

V. Sveti Josipe, najslavniji othranitelju Isukrsta i zaručniče brezgrišne Divice Marije! spomeni se na onu gorku žalost, koja ti je srce ranila, kada si po nalogu angjelovu morao s Isusom i Marijom ostaviti milu domovinu i pobići u Egipat, da izbegneš okrutnom kralju Irudu. Ujedno spomeni se na onu veliku radost, koju si osićao, kada si vidio, da se u prisutnosti tvoga božanskoga Diteta ruše i padaju kipovi poganskih krivih bogova. Po ovoj tvojoj žalosti i radosti, molim te, isprosi mi sveti strah, da uzmognem sve grišne prigode bižati i sve grihe i opačine za uvike izbaciti iz srca svoga. Amen. Oče naš. Zdravo Marijo.

VI. Sveti Josipe, najslavniji othranitelju Isukrsta i zaručniče brezgrišne Divice Marije! spomeni se na onu gorku žalost, koju si osićao, kada si na povratku iz Jerusalema izgubio dvanaestgodišnjega Isusa. Ujedno spomeni se na onu veliku radost, koja je napunjavala tvoje očinsko srce, kada si ga posli tri dana u crkvi opet našao. Po ovoj

tvojoj žalosti i radosti, molim te, isprosi mi milost svojim moćnim zagovorom, da nikada ne padnem u koji teški grih, te izgubim Isusa Spasitelja moga. Amen. Oče naš. Zdravo Marijo.

VII. Sveti Josipe, najslavniji othranitelju Isukrsta i zaručniče brezgrišne Divice Marije! spomeni se na onu gorgu žalost, koja je obuzela srce tvoje, kada si pridvidio, kako će te smrt rastaviti od Isusa i Marije, koje si žarko ljubio! Ujedno spomeni se i na onu nebesku radost, koju si uživao, kada si u krilu Isusovu i Marijinu umirao. Po ovoj tvojoj žalosti i radosti, molim te, o sveti zaštitniče! isprosi mi od Isusa i Marije sriéću smrt. Amen. Oče naš. Zdravo Mirijo.

Svršetak.

O, Gospodine Isukrste, ti Bog svake utihe! koji si dopustio, da se sveti Josip, tvoj othranitelj, zbog tebe ražalosti, a zatim mu opet dao okusiti neiskazane radosti; mi nevoljni grišnici, koji se pobožno spominjemo njegovih žalosti i radosti, molimo te najponiznije, rasladi nam njegovim zagovorom sve gorčine života i smrti i privedi nas u vičnju radost, gdi ti s Bogom Ocem i Duhom svetim jednaki živiš i kraljuješ po sve vike vikova Amen.

(Za ovu pobožnost dobiva se svaki dan 100 dana

proštenja: svake sride i svaki dan kroz devetnicu prigodom njegovih svetkovina dobiva se 300 dana a na dan svetkovine potpuno proštenje. Ko 7 nedilja ovrši, dobiva uvik potpuno. Ista će dobiti i onaj, ko neznajući štiti izmoli 7 «Oče naš»-a, 7 «Zdravo Marija» i «Slava Ocu»).

U svakoj nuždi.

Zdravo sveti i priljubezni Josipe! tebe jedinoga odabrao je vični Otac, da budeš njegovim zaminikom na zemlji; tebi je povirio jedinorogjenoga Sina, koji ti bijaše poslušan; tebi dodilio je Bog Duh sveti svoju najmiliju zaručnicu, Mariju, da ju čuvaš i od zla braniš, pa da budeš svidokom njezina neokaljana života. Za ovu priuzvišenu čast, molim te, sveti Josipe, pomozi me u svih nevoljah i potribah; osobito isprosi mi milost, da Bog odvrati od mene ovu nevolju . . . a podili mi milost . . . O, sveti Josipe! ne otpusti me brez utihe, ako je to Bogu ugodno; ali ne moja, nego Božja volja neka se vrši. Amen.

Molitva k svetom Josipu.

K tebi se utičemo, sveti Josipe, u našoj nevolji, ter prosivši pomoć prisvete tvoje zaručnice i tvoju obranu pouzdano zazivamo. Po onoj ljubavi, kojom si pričistoj divice Bogorodici odan bio, i po onom očinskom milovanju, kojim si Sina Isusa obgrlio, ponizno te molimo, da milostivo pogledaš na naslidnike, koje je Gospodin Isukrst krvlju svojom otkupio, i u naših potribah kripošću tvojom priteci nam u pomoć.

Brani, o najbrižniji čuvaru obitelji Božje, narod Gospodina Isukrsta; odvrati od nas najmiliji Oče, svaku kugu krivoga nauka i nevaljanstva; podupiri nas s neba zaštitniče naš prihrabri, u ovoj borbi proti paklenoj vlasti; ter kao što si jednoć malenog Isusa iz najveće pogibelji života izbavio, tako isto sada brani svetu Majku Crkvu od neprijateljske zlobe i svakojake neprilike; nas pako sve primi pod tvoju zaštitu,

da na tvoj primer i pomoćju tvojom potporeni sveto živiti, pobožno umriti i vikovično blaženstvo dostići možemo. Amen.

Pobožnost svetom Antunu.

Pobožnost devet ili trinaest utoraka.

Ko želi kakovu milost dobiti od Boga po zagovoru sv. Antuna, triba najprije, da je u stanju milosti s toga mu se priporuča, da se ispovidi i pričesti, pa onda s čvrstim pouzdanjem neka započme ovu pobožnost. Svaki put neka se izmole Litanije, i zatim slideće il slične molitve.

Litanije o svetom Antunu.

(Za posebnu porabu.)

Gospodine, pomiluj!
Isukrste, pomiluj!
Isukrste, čuj nas!
Isukrste, usliši nas!
Gospodine, pomiluj!

Oče nebeski Bože, Sine otkupitelju svita Bože, Duše sveti Bože, Sveta Trojice jedini Bože,	Pomiluj nas!
Sveta Marijo, Sveta Bogorodice, Sveta Divo divica, Majko Isukrstova,	Moli se za nas!

Sveti Antune padovanski,
Sveti Antune, virni slugo Božiji,
Sveti Antune, diko tvoga reda,
Sveti Antune, stupe majke crkve,
Sveti Antune, mužu po srcu Božijem,
Sveti Antune, ljiljane nevinosti,
Sveti Antune, ljubitelju ubogih,
Sveti Antune, izglede poniznih,
Sveti Antune, uzore poslušnih,
Sveti Antune, ogledalo ustrpljivih,
Sveti Antune, sjajna zvizdo svetosti,
Sveti Antune, škrinjo zavita,
Sveti Antune, apostolski virovisniče,
Sveti Antune, koji si iskorenio silne grišne običaje,
Sveti Antune, koji srićno priobraćuješ krivovirnike,
Sveti Antune, strašni progonitelju nečistoga
Sveti Antune, čudni proroče,
Sveti Antune, uskrsitelju mrtvih,
Sveti Antune, utiho žalosnih,
Sveti Antune, pomoćniče u potribi svakoj,
Sveti Antune, osloboditelju robova,
Sveti Antune, nalazniče izgubljenih stvari,

Moli se za nas!

Sveti Antune, veliki čudotvorče,
Sveti Antune, zagovorniče naš milostivi, moli se za nas!

Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — oprosti nam, Gospodine!

Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — pomiluj nas, Gospodine!
Isukrste, čuj nas!
Isukrste, usliši nas!
Gospodine, pomiluj!
Isukrste, pomiluj!
Gospodine, pomiluj!

Oče naš i Zdravo Marijo...

Pomolimo se. Molimo te, Gospodine, da nam dopustiš, da po zaslugama i zagovoru tvoga slavnoga ispovidnika, svetog Antuna, u svakoj potribi našoj utišenje i pomoći postignemo; da po milosti tvojoj njegove čudne kriposti naslidujemo, da jedared s njime i s drugim svecima zajedno se radujemo u vičnjem blaženstvu. Amen.

Molitva, za one, što svetog Antuna zaštitnikom izaberu.

Sveti Antune, dični slugo i ugodniče Božiji! Ja... I. I.... pozdravljam te s malim Isusom, koga si ti na krilu držao; radujem se što te je Bog primio u nebesku slavu; hvalim Boga za one milosti i darove, kojima je tebe odlikovao. Ja te izabiram za mog zaštitnika, bra-

nitelja i zagovornika. Obećajem ti, da i se nikad iznevirit ne ću; uvik ću te štovati i ljubiti, a nikad ne ću dopustit, da te kogod grdi. Primi me pod krilo tvoje; budi mi uvik u pomoći i ne ostavi me na čas smrti. Amen.

V. Moli za nas, blaženi Antune;

R. Da postanemo vridni Kristovih obećanja.

Pomolimo se. Crkvu tvoju, Bože, neka veseli zavitni spomen blaženoga Antuna, tvojega ispovidaoca, da bude vazda zaštićena duhovnom pomoći i da zavridi uživati vične radosti. Amen.

(100 dana proštenja.)

Molitva u svakoj nuždi sv. Antunu.

Oh sveti Antune, veliki čudotvorče, od koga valjda ni Serafimi ne ljube većma Boga, pozdravljam te i slavim Boga za one sve milosti, kojima je tebe odlikovao. Radujuć se tvojoj velikoj slavi u nebu molim te veliki sveče, dobrostivi sveče i čudotvorče, koji izgubljenim stvarima u trag vodiš, dogji mi u pomoć i moli se za me, da zadobijem onu milost, koja mi je sada

potribita.... Tim ću bolje hvaliti i slaviti Gospodina Boga, koji na tvoju molitvu tako mnogo i velikih milosti dili. Amen.

Molitva sv. Antunu za zdravlje stoke.

Sveti Antune, virni branitelju onih, koji se k tebi utiču! Kršćanskom pouzdanošću stavljam u tvoju zaštitu našu stoku, i ponizno te molim, primi ju pod tvoju obranu. Čuvaj ju na svakom putu od vatre, vode, kradljivaca, od bolesti, od kuge i pošasti i od svaka zla. Ne dopusti, sveti Antune, silni pobiditelju zločestih duhova, da našoj srići naudi nikaki vidljivi ili nevidljivi neprijatelj. Odbi od nje svako zlo i izprosi na njih blagoslov Božiji. Pokaži nam tvoju moć, koliko vridi tvoja obrana, da se u njoj ne privarimo, koji se k tebi utičemo. Amen. Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

Molitva prid slikom sv. Antuna.

O primilostivi Bože moj! evo ja s krušenim i poniženim srcem prostrt prid tobom, kajem

se i žao mi je za sve grihe moje, što sam uvridio tebe, najveće i neizmirno dobro, Boga moga; jerbo te svrhu svake stvari sa svim srcem ljubim. Ufam se u milosrgje tvoje, da ću po njemu zadobiti oproštenje griha mojih. Ufam se, da ćeš mi dati pomoć tvoju, s kojom odlučujem temeljito paziti se u napridak od svakoga griha.

Prikazujem tebi, Oče nebeski, ovu bogoljubnost moju na veću slavu tvoju i Sina tvoga, Gospodina našega Isukrsta; na čast pričiste i neoskrvnjene Divice Marije svetih angjela, a osobito na poštenje svetoga Antuna, čudotvorca slavnoga, za isprositi po dostojanstvu njegovu oproštenje griha, sačuvanje i oslobogjenje od nemoći i (ovde prosi što želiš dostignuti.

Budi mi u pomoć, o pomoćniče moj osobiti. Sveti Antune, k tebi se ponizno i pouzdano utičem. Spominjem se ja radosnih onih riči, koje ti reče onoj bogoljubnoj duši: «pohodi ti u crkvi svetoga Franje, devet utoraka priliku moju, i spoznati ćeš, da ćeš uslišana biti.» Zato, i ja ovde priponizno klečeći prid svetom prilikom tvojom, tebi pouzdano očitujem sve potribe moje. O utišitelju žalosnih duša, sveti Antune! dostoj se prikazati potribe moje poljubljenomu Isusu, koga priliku u ruci držiš, da i moja slaba molitvica, uz tvoju primoguću molitvu uslišana bude, da i tilesna

dobra zadobijem, ako je volja Božja, kojoj priponizno podlažem volju moju sada, i vazda Amen.

Pobožnost sv. Alojziju.

Šest nedilja na čast sv. Alojzija.

Pobožnost šest nedilja na čast sv. Alojziju priporučuje se osobito kršćanskoj mladeži, kojoj je crkva sv. Alojzija dala za zaštitnika, da se ugleda u njega, koji je čist i angjeoski mladić bio. Al može ih ma ko obaviti.

U svaku ovaku nedilju može potpuno proštenje dobiti onaj, koji na čast sv. Alojziju u šest nedilja uzastopce jedno za drugim, bilo prije ili posli njegove svetkovine (21. lipnja), ili ma koje dobo, jedared ili više puta u godini, primi sv. sakramente, promatra ili drugo kako dobro dilo izvrši na čast sv. Alojziju. Al šest nedilja ne mogu se prikinuti.

Posveta sv. Alojziju.

O, slavni sveti Alojzije, koji si od crkve odlikovan lipim imenom angjeoskoga mladića radi pričistog života, što si ga proveo na zemlji; evo me prid tobom, danas sa svom odanošću uma i srca, da ti se skroz posvetim.

O, mili moj sveti Alojzije, eto dakle od sada sam sav tvoj i tvoj hoću da budem za uvik; štiti me i brani me kao svojinu tvoju, da služeć ti i štujući tebe, uzmognem što bolje služiti i štovati Isusa i Mariju, doći jedared u raj

la s tobom vidim i uživam Boga na sve vike. Amen.

Molitva sv. Alojziju za čistoću.

O, sveti Alojzije, mladiću angjeoski, ja najedostojniji tvoj sluga izručam tvojoj brigi ebe svega, a osobito čistoću duše svoje i la svoga. Molim te po angjeoskoj tvojoj čisoći, da me nevinomu Jagnjetu Isusu Kristu njegovoj prisvetoj Majki i Divici divica prioručiš, te me sačuvaš od svakoga smrtnoga riha. Ne daj, da se ja ikada okaljam nečistim rihom, nego kad me vidiš u napasti i u poibelji grišnoj, odstrani iz srca moga sve misli sva nečista nagnuća; dozovi mi na pamet spomenu vičnosti i Isusa raspetoga, utisni uboko u srce moje sveti strah Božiji, pa mi sprosi od Boga oganj njegove svete ljubavi, da jom raspaljen idem tvojim tragom na zemlji, s tobom uzmognem na nebu Boga uživati roz sve vike vikova. Amen.

(100 dana proštenja.)

Molitva za ljubav k Isusu u prisvetom oltarskom sakramentu.

Sv. Alojzije, moj zagovorniče i zaštitniče, zdajući se u tvoj zagovor, po kojem nam otiče svako dobro, ja se danas i za vazda

žrtvujem i posvećujem Isusu u prisvetom Sakramentu i obećajem, da ću ovaj Sakramenat, kojemu si se ti nepristano klanjao i serafinskom ga ljubavi primao, štovati ljubiti i slaviti.

Isprosi mi onaj žar ljubavi, kojom si ti ljubio Isusa u prisvetom Sakramentu, isprosi mi onu gorljivost, kojom si se ti toliko puta klanjao Bogu sakrivenomu te svojim primerom i druge na to poticao, isprosi mi onu čistoću srca, i onu najbrižniju pripravu, kojom si kao sveti gost primao božanski krušac. Ja se za uvik odričem svega, što bi me moglo zapričiti, da često pristupim k stolu Božijem; ja se odričem svega, što bi moglo žar i počitanje moje, koje je u meni po primeru tvom oživilo pritvoriti u mlakost i nehajnost. O, budi mi od ovoga časa u tom i u svakom dobru zaštitnik i izgled moj. Amen.

Hvaljen i slavljen budi Isus u prisvetom oltarskom Sakramentu, sada i na vike. Amen.

Krunica sv. Alojziju.

I.

Molim te, o nevini sveti Alojzije, za milu tvoju čistoću: isprosi mi živu želju, da te naslidujem u ovoj angjeoskoj kriposti, uklanjajući se svim prigodama, u kojih bih ju mogao oskrvnuti; e da bih ju čuvao, nepo-

vridnu, dokle stignem u nebesko blaženstvo obećano onim, koji su nevina i čista srca.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

II.

Molim te, o priljubežljivi sveti Alojzije, za oštru tvoju pokoru i za veliku pomnju, kojom si čuvao svoja sitila: isprosi mi milost ovu, da mrzim na se i na tilo, da kroteći svoja sitila nigda se njimi ne poslužim na uvridu Božju, nego da ih upotribljavam samo na čast i slavu božanskoga Veličanstva.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

III.

Molim te, o prislavni sveti Alojzije, za onu hrabrost, kojom si nadvladao svoje urogjene pohote! isprosi mi jakost, da malo po malo pridobijem grišne želje, a osobito onu, koja u meni većma vlada, da tako, ukrotivši ih i svladavši, zaslužim kao i ti krunu vikovične slave.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

IV.

Molim te, pribogoljubni sveti Alojzije, za točnu onu poslušnost, kojom si vršio pravila svoga reda i zapovidi svojih poglavara: izprosi mi milost, da virno izvršavam zakon Božji i dužnosti svoga striliša; da ispunjujući volju Božju, na svitu zaslužim milost, da

je ispunjivam s tobom i na nebu kroz sve vike.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

V.

Molim te, o priponizni sveti Alojzije, za svetu onu mržnju, kojom si mrzio na svitovne taštine, ne mareći za isprazni ljudski obzir: isprosi mi milost, da otrgnem srce od zemaljskih dobara i ne hajem za ono, što svit govori i kudi, da tako uzmognem savršeno i dostojano hodati putem Božjih zapovidi i uživati potpunu slobodu sinova Božjih.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

VI.

Molim te napokon, moj primili sveti Alojzije, da okruniš sve svoje milosti ovom, što je najveća, i za koju te ponizno prosim: da mi isprosiš od Boga savršenu ljubav Božju i navlastito čin te svete ljubavi na čas smrti, da tako zasiguram milost svete postojanosti do konca i započnem činiti na ovom svitu ono, što želim i ufam, da ću činiti na nebu, naime savršeno ljubiti dragoga Boga u sve vike. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.

Moli za nas sveti Alojzije;

Da postanemo vridni Kristovih obećanja.

Pomolimo se. Nebeskih darova, dilitelju

Bože, koji si angjeoskom mladiću, Alojziju, divnu nevinost života združio s jednakom pokorom: daj nam po njegovih zaslugah i prošnjah, da njega, pokornika, slidimo, koji ne pogjosmo za njim nevinim. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Pobožnost svim svetima.

Litanije svih svetih.

Gospodine, pomiluj! Isukrste pomiluj
Isukrste čuj nas! Isukrste usliši nas! Gospodine pomiluj!

Oče nebeski Bože, Sine otkupitelju svita Bože, Duše sveti Bože, Sveta Trojice jedini Bože,	Pomiluj nas.
Sveta Marijo, Sveta Bogorodice, Sveta Divo divica, Sveti Miholju, Sveti Gabriele, Sveti Rafaele,	Moli se za nas.

Svi sveti angjeli i arkangjeli, molite se za nas!
Svi sveti zborovi blaženih duhova, molite se za nas!
Sveti Ivane Krstitelju, moli se za nas!
Sveti Josipe, moli se za nas!
Svi sveti patriarke i proroci, molite se za nas!

Sveti Petre,
Sveti Pavle,
Sveti Andrija,
Sveti Jakove,
Sveti Ivane,
Sveti Toma,
Sveti Jakove,
Sveti Filipe,
Sveti Bartole,
Sveti Mateju,
Sveti Šimune,
Sveti Tadija,
Sveti Matija,
Sveti Barnaba,
Sveti Luka,
Sveti Marko,
} moli se za nas!

Svi sveti apostoli i evangjeliste, molite se za nas!
Svi sveti učenici Gospodnji, molite se za nas!
Svi sveti mladenci, molite se za nas!
Sveti Stipane, moli se za nas!
Sveti Lavrentije, moli se za nas!
Sveti Vinko, moli se za nas!
Sveti Adalberto, moli za nas!
Sveti Fabijane i Sebastijane, molite se za nas!

Sveti Ivane i Pavle,
Sveti Kosma i Damjane,
Sveti Gervaziju i Protaziju,
Svi sveti mučenici,
} molite se za nas.

Sveti Silvestre,
Sveti Grgure,
} moli se za nas!

Sveti Ambroziju,
Sveti Augustine,
Sveti Jeronime,
Sveti Martine,
Sveti Nikola, — moli se za nas!
Sveti kralj Stipane,
Sveti Emeriče,
Sveti Ladislave,

Svi sveti biskupi, i ispovidaoci, molite se za nas

Svi sveti naučitelji, — molite se za nas!

Sveti Antune,
Sveti Benedikte,
Sveti Bernarde, — moli se za nas!
Sveti Dominiče,
Sveti Franjo,

Svi sveti misnici i levite, molite se za nas!

Svi sveti redovnici i pustinjaci, molite se za nas!

Sveta Marijo Magdaleno,
Sveta Elizabeto,
Sveta Agato,
Sveta Lucijo,
Sveta Agneto, — moli se za nas!
Sveta Cecilijo,
Sveta Katarino,
Sveta Anastazijo,

Sve svete Divice i udovice, molite se za nas!

Svi sveti i svetice Božje, molite se za nas!

Milostiv budi — oprosti nam, Gospodine!

Milostiv budi — usliši nas, Gospodine.

Od svakoga zla, — oslobodi nas, Gospodine

Od svakoga griha,
Od srdžbe tvoje,
Od nagle i nenadane smrti,
Od zasida gjavolskih,
Od srdžbe, nenavidnosti i svake zle volje,
Od duha bludnoga,
Od munje leda i groma,
Od kuge, glada i vojske,
Od smrti vičnje,
Od trešnje zemlje,
Za otajstvo svetoga upućenja tvoga,
Za prišašće tvoje,
Za porogjenje tvoje,
Za krštenje i post tvoj sveti,
Za križ i muku tvoju,
Za smrt i pokopanje tvoje,
Za sveto uskrsnuće tvoje,
Za čudnovato uzašašće tvoje,
Za prišašće svetoga Duha utišitelja,
Na dan sudnji,

} Oslobodi nas, Gospodine!

Mi grišnici, tebe molimo usliši nas,
Da nam oprostiš,
Da nam otpustiš,
Da nas na pravu pokoru ganuti dostojiš se,
Da crkvu tvoju svetu vladati i uzdržati dostojiš se,
Da vrhovnog pastira apoštolskoga i sve crkvene redove u svetomu redovništvu uzdržati dostojiš se,

} Tebe molimo, usliši nas!

Da neprijatelje svete crkve poniziti dostojiš se,
Da kraljem i poglavicama kršćanskim mir i pravo sjedinjenje darovati dostojiš se,
Da svemu puku kršćanskomu mir i jedinstvo darovati dostojiš se,
Da nas iste u tvojoj svetoj službi pokripiti i uzdržati dostojiš se,
Da pameti naše k nebeskim poželenjem upraviš,
Da svim dobročiniocima našim vičnja dobra podiliš,
Da duše naše, braće naše, bližnjika i dobročinioca naših od vičnjega odsugjenja izbaviti dostojiš se,
Da plod zemlji dati i uzdržati dostojiš se,
Da svim virnim mrtvim pokoj vičnji darovati dostojiš se,
Da nas uslišati dostojiš se,
Sine Božji,

Tebe molimo, usliši nas!

Jaganjče Božji — koji odnimaš grihe svita — oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji — koji odnimaš grihe svita — usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji — koji odnimaš grihe svita — pomiluj nas, Gospodine!
Isukrste, čuj nas! Isukrste, usliši nas! Gospodine, pomiluj! Isukrste, pomiluj! Gospodine, pomiluj!

Molitva na čast svim svetim.

(Sv. Efrema.)

Poklon i čast najveća bila tebi, Bože, koji si nas sve pozvao u život vični. Spasitelj je obećao svakomu, tko ga dostojno bude primao, život, a s njim sigje s neba milost, te se razliva na tvoje sluge. Primivši Spasitelja, primiše u se sve vrilo svega dobra, i sad su sveci, kojim tvoja crkva s veseljem slavi uspomenu. Slava dakle tebi, Bože, po tvojih svetih; jer su ti oni prilika angjela, već na ovom svitu služili kano nebešćani, kao što ti služe angjeli na nebu. Po tvojoj volji, Gospodine, pridobiše oni čvrstom borbom zle požude tila, i tebi na slavu posvetiše svoje tilo za stan svetomu Duhu. Želje tebi, svomu Bogu, pridali i otvorili srce, da ti u njem pribivaš. Ali, tko bi drugi od slabih ljudi i mogao učiniti svete, van ti svojom milošću prama virnim slugama. Slavan bio u slavi svoje veličine i u svačem; sve te neka slavi, a i ja te slavim, ubog grišnik. U kuće pravednika izlivala se je tvoja milost, uredila i oplemenila život, te su na svitlu istine ovršivali svoje poslove, na svitlu istine počivali uza svu buku i nemir na ovom svitu, a istinu su odvažno ispovidali i branili. Tvoja je milost provela pouzdanike kroz silne oluje napasti ovoga života u kolibe sriće i slavlja oko tvoga pristola, gdi se živi život

vični i uživa sveta sloboda brez kraja. Tuda oko tebe zbore tebi na slavu i pripivaju pisme; a nam virnim doli na zemlji pružaju za okripu na ovom putu na visini napitak svoje smiljene molitve. Pa za ljubav tebe i tvoje istine, koju su ovde bivši u tilu ispovidali, tvoriš ti sam virnim za korist čudesa još i po njihovih tilesih; tvoriš, da nam još iz njihovih grobova izvire rikom blagoslov. Slava i čast dakle tebi, čijom milošću sveti dobiše boj nad svitom i tilom, te svoj pobožni život doživiše u luci života. Slava i čast tebi, koji ne samo da si svetim dao nebo, već si im po smrti tilesnoj gori dao oblast, da svojom prošnjom putnikom zemaljskim budu u pomoći. Slava i čast tebi, čija veličina i milosrgje na ljudi kaže mudrost, i žive od njih zoveš u milost, da se posvete u tebi životvorcu i postanu dvorani tvoga blaženoga dvora! Amen.

Na blagdan sv. apoštola.

(29. lipnja.)

Pridobri Bože i Spasitelju! hvalim ti iz dna srca, što nas nisi dao othraniti u tmini krivovirstva, nego u svojoj jedino pravoj i spasonosnoj crkvi, kojoj si za vidivu glavu postavio svetoga Petra. Budi nam u pomoći, da se vazda ukažemo pokornimi sinovi ove crkve. Udili nam kripku viru, goruću ljubav

duboku poniznost kao takogjer plameću gorljivost, da i mi tako neumorno za tvoju slavu poslujemo, strpljivo i iz ljubavi prama tebi sve podnosimo, pa ako od potribe bilo, za te i umremo, te jednoć kao i ovi slavni mučenici u vičnom blaženstvu s tobom živimo. Priporučujem se vam, o slavni junaci! sveti Petre i Pavle! Vi ste cilim svitom putovali i svitlost vire po svitu širili. Pogani su na vaše riči pazili, vašim se čudnovatim dilom divili, te uzvirovali u Isusa. Brez oružja ste cilim svitom zavladali.

Blagoslovite vašeg naslidnika, svetog oca papu. Blagoslovite biskupe sv. kat. crkve. Molite se Bogu, da sveta katolička vira, koju ste vi jednoć pripovidali, posvudu zavlada, i da bude samo jedan pastir i jedno stado. Meni pako isprosite živu viru, tvrdo ufanje, izvrsnu ljubav, potpunu pobidu nad sobom istim, mržnju na svit, ustrpljivost u protivštinah, čisto srce, dobru namiru u svakom dilu, pouzdanje u volju Božju i ustrajnost u milosti Božjoj do smrti, da jednom dostignem u milost: s vami na nebu Boga hvaliti i ljubiti. Amen.

Svetom Stipanu prvom mučeniku.

(26. pros.)

O, čestiti sveti Stipane, ne mogu, a da od milina suze ne ronim, promišljajuć, kolikim

si veseljem zagrlio Isusovu viru! Za ovu tvoju virnost, Duh sveti je izlio na te svoje božanske darove, tako, da si postao sjajnom krunom crkve Božje. Uresen, obogaćen najodličnijim kripostima, bio si pravi Angjeo u ljudskom tilu znameniti čudotvorac, prvi gjakon i prvi mučenik Isusove vire. Za prigoruću ljubav, kojom si dvorio i služio siromahe, udovice i sirote; za tvoje veledušno srce, kad si Isusa molio, da oprosti onim, koji su te okrutno kamenovali, nebo se je nad tobom rastvorilo, pa si i Božju slavu vidio i Isusa sideća ob desnu vičnjega Oca. O, slavni mučeniče i mili moj odvitniče, koji si u cvitu svoje bujne mladosti, prije apoštola, svoju krv prolio i raj zaslužio, smiluj mi se, moli za mene, neka sva moja dila, moje riči i misli budu na veću slavu Božju, na korist svete vire i moga iskrnjega, da i ja vidim Isusa i uživam njegovu slavu do vika. Amen.

«Oče naš.» «Zdravo Marijo.» «Slava Ocu.»

Sv. Blažu biskupu i mučeniku.

(Dne 3. veljače.)

O, Božji ugodniče, Blažu sveti! ja se jako radujem, poznajuć, što je velika tvoja moć na nemoćnike, ne samo duše nego i tila, tako, da si kratkom molitvom umiruće dite od grlove boli ozdravio. Ja se pouzdano utičem tvom

očinskom srcu, o glasoviti mučeniče Isusove vire: pomozi me u duši, da na tvoj izgled, oštrom pokorom mučim svoje tilo, e da ukrotim svoje bisne strasti, koje kao ljuti lavovi navaljuju na moju dušu, da me upropaste. Pomozi me u tilu; čuvaj me od svake, a osobito od grlove nemoći, koja u ova žalosna vrimena hara dosta žrtava i mnoga srca muči i skončaje; i tako povoljnim zdravljem duše i tila, daj, da virno Boga služim na zemlji a na nebu da ga uživam. Tako budi.

«Oče naš.» «Zdravo Marijo.» «Slava Ocu.»

Pomolimo se. Bože, koji si svetog Blaža mučenika svoga i biskupa podnašanjem muka i oslobogjenjem bolesti drugima čudnovatim učinio; podaj milostivo, da i njegovu postojanost u viri slidimo i u pogibelji zaštitu ositimo. Po Isukrstu Gospodinu našem. Amen.

Svetoj Apoloniji.

(Dne 9. veljače.)

O, slavna mučenice i divice, sveta Apolonijo, ko da se tvom junaštvu ne divi, razmišljajuć priljute muke, koje si mirnom dušom pritrpila za ljubav Isusove vire, kad su ti progonitelji, nečuvenom okrutnošću, sve zube izbili, izgulili? Ko da se ne divi tvojoj srčanosti, kad si po Božjem nadahnuću, sama u

živu vatru skočila, da sačuvaš svoju virnost nebeskom zaručniku, Isusu! Ah! moja čestita odvitnice, molim te za muke, koje si pritrpila, uteci se za mene milosrdnom Gospodinu, da u meni ugasi oganj nečistih poželenja, i da me čuva od priteške boli zuba. A kad bi htio da me kuša, ma bilo kojom nevoljom i mukom, milost mi isprosi, da ju veselo i rado trpim, samo da ne upadnem u nijedan grih, koji bi mi zaslužio vikovitih muka i boli.

«Oče naš.» «Zdravo Marijo.» «Slava Ocu.»

Pomolimo se. Svemogući Bože, za čije je najsvetije ime pritrpila sveta Apolonija krvoločno izbijanje zuba: podili nam, koji se nje pobožno spominjemo, da se od strašne zubne boli oslobodimo te posli ovoga nevoljnoga života vično veselje zadobijemo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molitva o sv. Valentinu, mučeniku.

(Od bole padavice.)

Svemogući vični Bože: molimo te, opčuvaj nas, koji se spominjemo zasluga svetog Valentina, mučenika tvojega, da se po njegovoj prošnji oslobodimo od svakoga zla, a najviše od teške bolesti padavice. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Sv. Gjurgju mučeniku.

(24. travnja.)

O slavni viteže Kristov, sveti Gjurgju, koji si ostavivši gospodstvo vojničko za svetu viru točak mačima naperen, ukop u živi kreč, i ostale muke od krvoločne aždaje Dioklecijana nesvladan podnio, molimo, da i mi napasti paklene aždaje svladavši viru dobrim dilima iskažemo.

«Oče naš.» «Zdravo Marijo.» «Slava Ocu.»

V. Slavom si ga i čašću okrunio Gospodine;
R. I postavio si ga nad dilima ruku svojih.

Pomolimo se. Bože, koji si svetomu Gjurgju mučeniku nepridobitnu jakost udilio, objači i nas, molimo, da za ljubav tvoju dobra vrimenita za ništa držeći i tegoba svitovnih ne bojeći se od tebe se nigda ne odilimo. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Sv. Florijanu mučeniku.

(Moli se u večer kod poslidnjeg zvona.)

«Oče naš.» «Zdravo Marijo.» «Slava Ocu.»

V. Moli za nas sv. Florijane;
R. Da dostojni postanemo obećanja Isukrstovih.

Pomolimo se. Bože, čije je milosrgje neizmirno, usliši nas, koji k tebi vapijemo, i po

moljenju svetoga Florijana mučenika tvoga, odvitnika našega, kuće i staje naše od vatre vrimenite, a duše naše od vičnje vatre oslobodi, i u nama vatru ljubavi tvoje zažeži. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva sv. Ladislavu.

(Dne 27. lipnja.)

Božiji ugodniče veliki, kralju, sveti Ladislave, koji si po junaštvu svom domovinu od navala divljih naroda obranio po tvojim mudrim zakonima i pravednima sudima narod od poganske pokvarenosti očistio, čije kraljevske kriposti pobožan život još sjajnima učinio, i koji si prid Bogom toliko ugodan bio, da je na tvoj zagovor Svemogući čudesa činio, molimo te za ovu milost: isprosi za nas stanoviti mir; zadobi po tvojoj ugodnosti prid Bogom, da se u narodu kletva i psovka iskoreni; da bolje blagosivamo i širimo Božiju slavu na zemlji, da na nebu njega licem u lice uživamo i s tobom se jednoć na vike radujemo. Amen.

«Oče naš.» «Zdravo Marijo.» «Slava Ocu.»

Pomolimo se. Bože, koji si blaženoga Ladislava kralja, tvoga priznavaoca mnogim čudesima proslavio, dopusti nam milostivo, da se po njegovim zaslugama uvik od svakoga

zla oslobodimo i na vičnje blaženstvo pristignemo. Amen.

Svetoj Ani, majci B. D. Marije.

(Dne 26. srpnja, devetnica počima se 17. srpnja.)

O srićna i blažena Mati, sveta Ano, mati Marije, majke Isusove, zaručnice svetoga Joakima, koja si posli neplodnih godina molitvama, suzama i postom isprosila od Boga kćer Mariju, nju pomnjivo odgojila i pazila i spominjući se dara primljena, nju u crkvi Bogu ponizno prikazala.

O slavna Mati, koja rodivši Mariju rodila si nama primilostivu odvitnicu i pomoćnicu. Znadem, da po tebi imam k njoj pristupiti, kao što po Mariji pristupam k Sinu njezinu Isukrstu. Zato molim tebe i Joakima svetoga, da me kćeri svojoj priporučite, neka mi u svakoj potribi bude u pomoć. Ako vi, o blaženi roditelji, za me što od nje zaprosite, ufam se, da ću ono zadobiti, jer bivši ona na ovom svitu vašoj zapovidi poslušna, i sada će u nebu uslišati želje vaše. Amen. Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu.

V. Moli za nas sveta Ano;
R. Da dostojni budemo obećanja Isukrstovih.

Pomolimo se. Bože, koji si dostojao podiliti blaženoj Ani milost, da je zavridila roditi

Majku tvoga Sina jedinorogjenca: dopusti milostivo, da slaveći njezinu svetkovinu, nagjemo po njezinom zagovoru kod tebe pomoć. Po istom Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Krunica na čast. sv. Ane.

Sastoji od 33 manja i 11 veća zrna. Na većem zrnu se moli «Oče naš», a prije i posli pak:

«Blažena utroba, koja je Mariju nosila, blagoslovljena prsa, koja su Majku Božiju dojila.»

Na manja zrna se moli slideća molitvica:

Zdravo Marijo milosti puna, Gospodin s tobom, pomoć tvoja bud samnom, blažena jesi med ženami i blagoslovljena tvoja majka, sveta Ana, od koje si brez svakoga griha i ljage ishodila; prilipa Divo Marijo, i od tebe se rodi Gospodin Isukrst, Boga živoga Sin sveti. Sveta Marijo, Majko Božja moli za nas grišnike sada i u vrime smrti naše. Amen.

Dovršuje se pak s ovom molitvom:

Zdravo budi Marijo, lipa kćerko Boga Oca.

Zdravo Marijo milosti puna i t. d.

Zdravo budi Marijo, sveta Majko Sina Boga.

Zdravo Marijo i t. d.

Zdravo budi Marijo, zaručnica Duha svetog.

Zdravo Marijo i t. d.

Zdravo budi Marijo, svetog Trojstva, jedinog Boga živi hrame.

Zdravo Marijo milosti puna i t. d.

Molitva o sv. Iliji proroku.

(20. Srpnja.)

Podaj, molimo te, svemogući Bože: da, koji virujemo, da je blaženi Ilija prorok tvoj, na ognjenima kolima čudnovato uzet u nebo, budemo po njegovom zagovoru u nebo primljeni, te da se društvu tvojih svetaca uzradujemo. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva svetomu Ivanu i Pavlu mučenikom protiva strahovitim oblakom grmljavini i ledu.

Pomolimo se. Molimo te, svemogući vičnji Bože, da nas dvostruko veselje blage uspomene svetih tvojih dvaju mučenika Ivana i Pavla, kojima si milost darovao po virnosti i pritrpljenom za te mučeništvu svaku strahovitu pogibelj i silu zraka, oblaka, munja, gromova i grada od tvojih virnih odbijati, udili nam, da nas u živoj viri, u spasonosnom

ufanju svakovrsnih tvojih darova i u gorućoj prama tebi ljubavi još većma u ovom i svakom drugom pogibeljnom času našega hudoga života, prama svemogućstvu i privelikom milosrgju tvom probudi i pojači, da po njihovom kriposnom utočišću kod tebe u ovoj strahoti zraka, oluje, grada i groma milosrdno uslišani, priteću očitu pogibelj vičnjega i vrimenitoga života izbignemo, za grihe se svesrdno skrušimo i pokajemo, pak na poboljšanje našega života, kano nikoć bludeći sinovi Izraelski, kod primanja zapovidi tvojih megju munjami i gromovi u pustinji, čujući tvoju primoguću božanstvenu ruku iz srca stalno ganemo se, ter novi svetiji život započnemo; da, rekoh, videći, sićajući se, što može tvoja svemoguća ruka radi griha i zloća naših na ovom veće svitu pravičnoga pokaranja tvoga naslat, toliko se većma pravične ruke tvoje na drugom svitu uzbojimo i tebe gorućnije ljubeći i griha se pazeći, poslije ovih vrimenitih strahovitih kaštiga, još gore vikovite kaštige na drugom svitu izbignemo. Po Isukrstu, Gospodinu našem, koji s tobom živi i kraljuje, Bog po sve vike vika. Amen.

Litanije o sv. Roki.

(Za posebnu pobožnost.)

Gospodine, pomiluj!
Isukrste, pomiluj!

Isukrste, čuj nas!
Isukrste, usliši nas!
Gospodine, pomiluj!
Oče nebeski Bože,
Sine otkupitelju svita, Bože,
Duše sveti, Bože,
Sveta Trojice, jedini Bože,
} pomiluj nas!

Sveti Roko, vojniče pravog puka Isukrstova,
Sveti Roko, vogjo putnika
Sveti Roko, umiritelju neprijatelja,
Sveti Roko, zdravlje nemoćnika,
Sveti Roko, pogrditelju svita,
Sveti Roko, u poštenju priponizni,
Sveti Roko, oko slipih nemoćnika,
Sveti Roko, nogo hromih putnika,
Sveti Rokó, mučeniče nepoznati,
Sveti Roko, diko crkve Isusove,
Sveti Roko, branitelju pravednosti,
Sveti Roko, ljubitelju ubogih,
Sveti Roko, gubavih očistitelju,
Sveti Roko, veliki milosniče bolesti,
Sveti Roko, likaru nemoćnika,
Sveti Roko, služitelju kužnika,
Sveti Roko, pomoćniče u potribi svakoj,
Sveti Roko, branitelju varoši naše, (tri put.)
} moli za nas!

Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — oprosti nam, Gospodine!

Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — uslišì nas Gospodine!
Jaganjče Božiji — koji odnimaš grihe svita — pomiluj nas, Gospodine!
Isukrste, čuj nas!
Isukrste, usliši nas!
Gospodine, pomiluj!
Isukrste, pomiluj!
Gospodine, pomiluj!

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

Pomolimo se. Bože, koji si nam po blaženom Roku osobitu zaštitu primoguće desnice svoje obećao, dopusti, molimo: koji njega pobožno spominjemo, da se po njemu od nezdrava zraka, biča, kuge i svake duši i tilu otrovne bolesti oslobodimo. Po Kristu, Gospodinu našemu. Amen.

Molitva sv. Barbari, divici i mučenici za srićnu smrt.

(Dne 4. prosinca.)

O primilostiva divice, sveta Barbaro! za dobru i srićnu smrt odvitnice osobita, molim te ponizno, za onu goruću ljubav, kojom te je u tavnici zatvorenu, pridragi tvoj zaručnik Isukrst pohodio, razveselio i rane ti izličio; pohodi me u poslidnje vrime mojeg života, pro-

tiraj od mene svu oblast duhovnih neprijatelja mojih: priporuči me tvomu pridragomu zaručniku i spasitelju, Isukrstu, koji neka se spomene pričiste tvoje divičanske krvi, koju si na tolikoj muki, za njegovu viru vesela prolila i gorku smrt od istoga tvoga Oca podnila i to sve rad Isusove ljubavi, radi koje si mnogo kod njega vridna i moguća. Dakle molim te, za sve zasluge tvoje, dostoj se njega zaprositi: da se duša moja od tila ne razluči, dok se pravedno ne ispovidim i bogoljubno ne pričestim; jerbo se želim na toliko putovanje njegovim prislavnim tilom pokripiti, protiva svim neprijateljem oboružati s njim sjediniti i u slavu nebesku iz ove suzne doline putovati, da s tobom, o pri slatka divice, Gospodina Boga slaviti, hvalit i ljubiti mogu, po sve vike vika. Amen.

«Oče naš». «Zdravo Marijo». «Slava Ocu».

Pomolimo se. Molim te, Gospodine, da na molitva blažene Barbare, divice i mučenic tvoje, čuva od svake suprotivštine, i da p njezinom zagovoru budemo vridni prije svoj smrti primiti po istinitoj pokori i istinito ispovidi prislavnog i prisvetog tila i krvi Go spodina našega Isukrsta otajstvo, koji s tobom živi i kraljuje Bog na sve vike vika. Amen.

Sv. Luciji divici i mučenici.

(Dne 13. prosinca.)

(«Oče naš». «Zdravo Marijo». «Slava Ocu».)

Moli za nas sveta Lucijo;
Da dostojni budemo obećanja Isukrstovih.

Pomolimo se. Usliši nas, Bože sviju naroda prosvititelju, da kao što blažena Lucija divica i mučenica tvoja, čiju pobožnu uspomenu činimo, tako s njezinom pomoću od boli očiju oslobogjeni posli tmina ovoga života vičnu svitlost uživamo. Po Kristu, Gospodinu našemu. Amen.

Na dan sveca, čije ime nosiš.

Svemogući vični Bože, hvalim te od srca, što si mi dao milost, te sam opet doživio današnji dan. Ti si, mili Bože, htio, da nam se na svetom krstu nadije ime jednoga izmegju ugodnika tvojih. Naredio si to za to, da se sićamo svojega uzvišenoga zvanja, pak da se čuvamo griha i propasti. Vruće te zato molim, daj mi milost, da vazda činim dobro, a bižim zlo. Daj, da urednim životom tebi i svomu savitniku omilim. Tada se ne ću strašiti smrti ni sudnjega dana; usuprot rado ću hrliti iz ovoga varavoga svita onamo u tvoj sveti naručaj. Amen.

Kojemu drago Svecu.

Zdravo, o srićni nebeski gragjaninu sveti.... (izreci ime Sveca, kojemu se utičeš), koji posli truda i znoja, posli bdinja, molitava i oštre pokore uživaš vičnji pokoj u nebeskom kraljevstvu! Oh, da ja naslidujem kriposti, koje u tebi slavim, kojima ti se divim, koliko bi čestit bio! O moj sveti odvitniče, pokripi moju slabost svojim mogućim utočištem prid Bogom i milost mi isprosi, da se otresem svita, njegovih lažívih dobara i časovitih uživanja! da ukrotim bisno tilo, da otkrijem i ubignem paklene zaside. Nastoj, da se uzmnoži moja vira, moje ufanje i ljubav, e da posli kriposnog i Bogu ugodnog života i ja postanem dionikom one slave, koju ti već uživaš. Tako budi.

«Oče naš». «Zdravo Marijo». «Slava Ocu».

Razne molitve.

Na dan proštenja crkve.

Svemogući vičnji Bože! danas slavimo uspomenu onog radosnog dana, kojega je ova crkva po molitvi i svetim pomazanjem biskupa kućom tvojom i mistom pobožnosti postala, u kojoj se tajne novoga zakona podiljuju. Slavimo uspomenu onoga dana, kada

je jednom Isus u crkvu, kao na zemlji boraveć u kuću Zaheovu, svratiti se dostojao; i gdi od onog vrimena nepristano stanuje u oltarskom sakramentu. Neizmiran je onaj blagoslov i neizbrojena dobročinstva i milosti, koje iz ove svete kuće proizlaze za cili kršćanski puk. Udili napokon milost, da ja jedan po svitskim protivštinama uglagjen živući kamen jednom u zgradu vićnjeg Jerusolima postavljen budem. Amen.

Molitva za postignuće proštenja.

(Na dan, kad možeš dobiti potpuno proštenje, ispovidi se i pričesti, i prije ili posli izmoli na odluku rimskog oca pape, 6 «Oče naš»-a, 6 «Zdravo Marija» «Slava Ocu». Možeš dodati i ovu molitvu):

Gospodine Isukrste, otkupitelju moj! ja nevoljni grišnik toliko sam se pravdi tvojoj zadužio, da joj se nikada zadovoljiti ne mogu. Zato želim, da današnje po tvom namisniku udiljeno proštenje iz neizmirnog blaga zasluga tvojih, svete Majke tvoje i sviju svetih tvojih zadobijem. Oprosti mi dakle, Spasitelju moj vrimenite kazne, koje bi morao pritrpiti za grihe svoje.

Primi u to ime ovu moju nedostatnu molitvu, koju prikazujem na odluku svetog oca pape; ponajprije za uzvišenje svete Matere Crkve, za sjedinjenje vladaoca kršćanskih, za iskorenjenje krivovirstva. Gospodine uzdrži

svetog oca papu, blažena njega učini za zemlji, i ne daj ga u ruke neprijateljima njegovima.

Smiluj se, Gospodine, svetoj katoličkoj crkvi, koju si mukom svojom i smrću utemeljio i podignuo. Dostoj se čuvati dilo milosrgja svoga, dostoj se uzvisiti i umnožiti ju. Svim pravovirnim udili milost, da u pravoj crkvi i kršćanskoj ljubavi do smrti ustraju.

Smiluj se, Gospodine, nevoljnima i tamnim dušama krivoviracâ i raskolnikâ neprocinivom krvlju svojom otkupljenim, koje u tmini bludnja čame i ginu. Udostoj se svakolika krivovirstva i raskolništva iskoreniti, da svi narodi svitlom tvojim obasjani, u krilu svete Matere Crkve pravu viru srcem, jezikom i dilima ispovidaju.

Smiluj se, Gospodine, kršćanskomu puku! Dostoj se kraljevima i vladaocima kršćanskim milost tvoju, mir i slogu darovati, da, ukinuvši vojske i neprijateljstva, u slogi s pukom i kršćanskim državama vladaju, i da vrimena naša budu tvojom zaštitom mirna. Amen.

Molitva za obilnu litinu.

Svemogući Bože, Oče svakog milosrgja, u prahu prostrt, klanjam se tvomu Veličanstvu i priznajem, da si nas pravedno odsudio na svagdanji trud, da pošteno proživimo na ovom svitu. Mi

smo, Gospodine, sve svoje sile uložili i svu pažnju stavili, da što bolje obradimo i uredimo vinograde, njive i sve naše usive. Nego brez tvog očinskog blagoslova zaludna bi bila sva naša nastojanja, svi naši trudi. S toga tebi se pokorno utičemo, nebeski Oče, tebe umiljeno molimo, da blagodarno pogledaš na plod našeg znoja. Čuvaj ga od tuče, od suše, od povodnje, od škodljivih vitara i od svake bolesti. Daj, Gospodine, slugama tvojima u shodno vrime potribnu i zdravu kišu, žarko sunce i povoljni vitar. Ti, koji obilno se brineš za ptice nebeske i toli krasno odivaš poljske ljiljane, i nama, koji smo na tvoju sliku i priliku stvoreni i krvlju Isusovom otkupljeni, daj obilnog ploda, da se uvik prid tobom veseli duša naša. Ne osvrćaj se, Gospodine, na naše slabosti, na naše mane, nego spomeni se tvojih starih milosrgja, a mi ćemo u poniznosti srca tebe nepristano hvaliti i slaviti za primljena dobročinstva.

«Oče naš». «Zdravo Marijo». «Slava Ocu».

Pomolimo se. Tebe, Gospodine, molimo i prosimo, da plod ovog simenja vedrim okom tvojim i veselim licem pogledati dostojiš se. Jer kakogod si po slugi tvojemu Mojsiji sinovim Izraelovim zapovidio, da, kada izagju iz zemlje Egipta u zemlju, koju si njim hotio dati, prvine plodova svojih svećenikom za posvetiti prinesu, tako i mi svrhu žita ovoga pomoć milosrgja tvoga molimo; da ga led ne potuče, vitar ne povali, zla godina ne raspe, zračna žestina ne opali, oluja ne smakne, trnje ne udavi, crvi ne podgrizu, niti štogod naudljivo ne naudi; nego zdravo uzdržati i na uživanje duša i tila ljudskih na potpunu zrilost privesti dostojiš se. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Za blagoslov vinograda.

Gospodine, koji loze duhovnoga vinograda tvojega po svemu svitu razplodio jesi, težaštvo brda naših na plod dobroga dila priredi; na ove vinograde rosu blagoslova tvoga spusti i od svake

nezgode brani; obilnost plodova njihovih uzmnožaj. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

«Oče naš», «Zdravo Marijo», «Slava Ocu».

Pomolimo se. Gospodine, sveti Oče, svemogući vičnji Bože, koji nebo i zemlju, more i ove stvorio jesi, tebe priklonito molimo, da plod ovaj zemaljski blagosloviti i posvetiti dostojiš se. Napuni naše pivnice i pribivališta obilnošću žita i vina, da veseli tebi hvale i zahvalnosti prinosimo. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva za kišu.

Bože i Gospodine naravi, u kojem živimo, krećemo se i jesmo: u tvojih je ruku kiša i lipo vrime, te nas jednim i drugim možeš usrićiti ili karati: velika suša evo nam, da se unište svi naši trudovi; molimo te dakle, da nam zemlju blagom kišom nakvasiš. Mi smo doista veliki grišnici i tvoje blagodati nevridni; nego ti nas pomiluj, jer evo priznajemo grihe i za nje se kajemo.

Usliši nam molitve, oprosti grihe i polja blagotvornom kišom blagoslovi, da žedna zemlja na novo oživi i plodovi joj uspivati i dozriti uzmognu. Zahvalno ćemo ovaj dar od tebe primiti od tada većom zaufanosću prositi vikovita dobra i za nje te na vike slaviti. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Crkvena molitva za kišu.

(Izmoli tri «Oče naš»-a, tri «Zdravo Marije» i «Slava Ocu» i dodaj ovu molitvu):

Pomolimo se. Bože, u komu živimo, gibamo i jesmo, kišu nam ugodnu udili, da u sadašnjim potribama zadovoljno pomoženi vikovita pouzdanije poželimo. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Kad je povodnja, za čisto vrime.

(Izmoli tri «Oče naš»-a, tri «Zdravo Marije» i «Slava Ocu» i doda se ova molitva):

Pomolimo se. Usliši nas, Gospodine, k tebi vapeće, ter nam molećim podili vedrinu zraka: da koji za grihe pravedno trpimo, pomoću

milosrgja tvoga dobrotu ositimo. Po Isusu Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva proti leda i nevrimena.

(Moli se od sv. Gjurgja do Miholja.)

Izmoli tri «Oče naš»-a, tri «Zdravo Marije» i «Slava Ocu» i dovrši s ovom molitvom):

Pomolimo se. Svemogući Gospodine Bože, koji vladu i mogućstvo svoje na nebu i na zemlji očituješ, kad tvoja iz oblaka pružena rič zemlju stresa i strile nebeske grišnika u srcu straše: tebe molimo, oslobodi nas, staje naše, vinograde i sve usive naše, od vatre, leda, groma i svake pogibelji. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

U vrime strahovitih oblaka.

Mole se Litanije svih Svetih i dodaju se ove molitve:

Pomolimo se. Bože! koji se grihom uvrigjuješ, a pokorom milosrdan postaješ; okreni oči milosrgja tvoga na prošnju tebe molećega puka, i biče srdžbe tvoje, koje smo za grihe naše zaslužili, odvrati.

Od kuće tvoje, molimo te, Gospodine! duhovne pakosti neka se odbiju i zloća mutnoga zraka nek otide.

Svemogući vičnji Bože! oprosti boječim se,

smiluj se molećim: da za škodljivim ognjem oblaka, pritnje zla vrimena okrenu se na milosrgje hvalâ.

Gospodine Isukrste! koji si zapovidio vitrom i moru i učinjena bi tišina velika, usliši molitvu obitelji tvoje i daj, da po ovom znamenju svetoga križa odstupi sva ljutost oluje.

Svemogući i milosrdni Bože! koji nas i pedepsajuć ozdravljaš i opraštajuć uzdržaješ, daj, tebe molećim, da se i mirom željnoga utišenja veselimo i darove tvoga pomilovanja vazda uživamo. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva proti kužne bolesti domaće živine.

Neka se mole Litanije svih Svetih i nastave ovako:

Mi grišnici, tebe molimo, usliši nas,
Da nam oprostiš, molimo, usliši nas,
Da nam otpustiš, molimo, usliši nas,
Da ovo stado blagosloviti dostojiš se,
Da ovo stado blagosloviti i čuvati dostojiš se,
Da ovo stado blagosloviti, čuvati i od svakoga zla spasiti dostojiš se.

Zatim klečećki:

Da ih od svake pošasti sačuvati dostojiš se,
Da od njih svako zlo odvratiti dostojiš se,
Da nas uslišati dostojiš se.

Tako do kraja:

Jaganjče Božiji...
«Oče naš», «Zdravo Marijo».

Pomolimo se. Svemogući Bože, Oče Gospodina našega Isukrsta, čijom ričju nebesa jesu utvrgjena, kome služi svaki stvor, čijoj vlasti sva su podbačena: na čije ime zmije se umire, ždaje pobignu, otrovna ne ude, sva divlja zvirad se straše. Ti od ovoga stada sve gjavolske zaside odbi, napadaj divlje zviradi odstrani, otrove uništi, i od si ovih slabosti, protivština i pogibelji oslobodi. Dostoj se, Gospodine, za ime sveto Sina tvoga ljubeznoga i po zagovoru blažene Majke njegove, Marije, po zaslugama sviju svetih sve živine čuvati, blagosloviti i od svake bolesti osloboditi. Očisti pašu, odbij zločestog duha, daj plodnosti i tvojim moćnim blagosovom napuni sve, što će se za ovo stado rabit i upotribit. Po istom Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Pomolimo se. Milosrgje tvoje smirno prosimo, Gospodine, da ove živine, koje su opasnom bolom okužene, po imenu tvojem i po moći blagoslova tvoga ozdrave; neka se uništi na njima svaka gjavolska moć i neka više ne boluju na štetu tvojih slugâ; ti im, Gospodine, budi zaštita života i lik ozdravljenja, da u tebi tvoje sluge dostojnu hvalu dati uzmognu. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva kad pada goveda.

Svemogući Bože! milosrdni Stvoritelju! ti si nam podvrgavao govedu, da nam služi. Hvalimo te za tvoju očinsku brigu, ali pošast nas porobljuje i lišava korisne govede. Zaslužismo doduše ovu pokoru, ali srce nam ipak puca, kad nam imanje tako pogiblje. Uzdrži nam ju! Odvrati od nas bič tvoj! Zahvalni ćemo ti biti, goveda već ne ćemo mučit. Uslišaj molitvu našu i smiluj nam se po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva za bolesnika.

Izmoli 3 put «Oče naš» i 3 «Zdravo Marijo» i «Slava Ocu» i za tim:

Pomolimo se. Svemogući vičnji Bože, vičnji spas virnika: usliši nas za tvoga bolesnoga slugu, za kojeg pomoć milosrgja prosimo: da zadobiv natrag svoje zdravlje tebi u crkvi tvojoj hvalu uzdaje. Po Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Kada zvoni zadušno zvonce.

Gospodine, Bože moj, glas ovoga zvona opominje me, da je i meni možda skoro iz ovoga svita poći. Oče, budi volja tvoja! A sada te molim ponizno, Isukrste moj, da se po zaslugama tvoje muke i smrti smiluješ ovoj

duši, koja sada iz tila svojega izlazi, i da joj sve njezine grihe milostivo oprostiš. Amen. «Oče naš», «Zdravo Marijo».

Kad zvono oglasuje čiju smrt.

Isuse moj! spomeni se svoje gorke muke, neprocinjene krvi i ljute smrti, koju si na križu pritrpio i za onu dušu, koja će u ovaj čas na tvoj sud doći, pa joj budi milosrdnim ocem, a ne oštrim sucem. «Oče naš», «Zdravo Marijo». Pokoj vičnji daruj njemu, Gospodine. I svitlost vikovičnja neka svitli njemu. Nek počiva u miru. Amen.

Pod križem.

Klanjamo se tebi, Gospodine Isukrste, i blagosivamo tebe.

Jer si po svetom križu tvome svit otkupio.

«Oce naš», «Zdravo Marijo» i «Slava Ocu».

Pomolimo se. O, Oče nebeski, pogledaj na poljubljenoga Sina svojega, koji je za nas raspet i od zemlje na križu uzvišen, ah, na križ i muku njegovu oprosti nam, Gospodine, za križ i muku njegovu pomiluj nas nevoljne grišnike. Amen.

O. Isuse, pridobrostivi Otkupitelju, koji si za ljubav našu hotio umriti, da mi živimo, molimo te. za prigorku smrt tvoju, smiluj se duši našoj, kada se diliti bude od tila, primi nju u ruke tvoje. Amen.

Kada petkom zvone u tri sata.

Spomeni se, da je Isus na Veliki Petak u 12 sati propet, tri sata visio na križu, a u tri sata izdahnuo, pa da ti Bog udili blaženu smrt, na spomen muke za ova tri sata moli:

tri put «Oče naš», tri put «Zdravo Mariji» i dodaj:

Isukrst je postao za nas poslušan do smrti — i to do smrti na križu.

U svakoj nevolji.

(Izmoli 3 «Oče naš»-a, 3 «Zdravo Marije» i 1 «Slava Ocu» i dodaj.)

Pomolimo se. Bože, kojega grih vrigja, a pokora ublažuje: svrni milostivo tvoje oči na prošnje tvoga puka molećega; i odvrni bič svoje srdžbe, koji za grihe svoje zaslužujemo. Po istom Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Molitve za srićnu smrt, za umirajuće i pokojne.

Molitva za srićnu smrt.

Ljubim te iz svega srca, ljubim te, Spasitelju moj. Bože moj, ljubavi moja i sve moje! Sve ću učiniti što ti je drago, i

darujem ti svu volju svoju, svu slobodu svoju: na kratko sve što je moje. Prikazujem ti takogjer od ovoga časa svoj život i primam onu smrt, koju ćeš mi poslati, sa svimi bolimi i okolnostima, koje će s njom skupa biti. I od sada tu žrtvu svoju sjedinjujem s onom velikom žrtvom, koju si ti, Isuse moj, na križu prikazao, kada si svoj život za me pridao! Ja hoću umriti, da ispunim volju tvoju. Ah, po zaslugah tvoje muke udili mi milost, da kroz sav život svoj uvik budem odan tvojoj volji, a kad smrt dogje, daj, da se s tvojom svetom voljom sasvim složim i tako skroz odan tvojoj volji smrt zagrlim! Ja hoću umriti, Isuse moj, da ti omilim; ja želim umriti s ričmi: *Budi volja tvoja.* — Marijo, majko moja, tako si ti umrla, i ja te molim isprosi mi, da i ja tako umrem. Amen.

Molitva da sveto umreš.

Isuse, Gospodine, Bože svake dobrote, Oče svakog milosrgja, evo me prid tobom srcem poniznim, skrušenim i smetenim; priporuču-

jem ti moj poslidnji čaš i ono, što me za tim čeka.

Kad mi ukočene noge očituju, da je za mene domala svršeno na ovom svitu: milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Kad mi drhtave ruke ne budu mogle ogrliti propeće, pa ga proti volji spuste na postelju mojih muka: milosrdni Isuse, smiluj mi se.

Kad mi oči pomućene i izvrnute od strahovite blizine smrti, u tebe upru svoj slabi i umirući pogled: milosrdni Isuse, smiluj mi se.

Kad mi usta, ledena i drhćuća izuste poslidnji put tvoje prisveto ime: milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Kada moje lice, blido i modro, prouzrokovalo bude sažaljenje i strah u okolo stojećim; kad mi se kosa, polivena smrtnim znojem, naježe na glavi i tako navisti moju bližnju smrt: milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Kada prispije čas, da se moje uši zatvore, da već ne čujem ljudskih govora, a da se otvore, da čujem tvoj glas, koji će izustiti neoporecivu osudu, kojom će mi se odrediti stanje za sve vikovičanstvo: milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Kad mi pamet smućenu grdnim i strašnim prikazama, spopadnu smrtne tuge; kad mi se duh, uznemiren s mojih opačina i od straha tvoje pravde, bude 'rvati sa angjelom tmina,

koji će nastojati, da mi s vida digne radost tvojih milosrgja, i da me baci u jaz vičnjeg zdvajanja: milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Kad mi slabo srce pritisnuto od teške nemoći i iznemoženo u ljutom boju sa neprijateljima moga spasenja spopadne smrtna strahota: milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Kad mi se niz lica spusti poslidnja suza, bilig moga rasuća, primi ih kao pomirnu žrtvu, da umrem kao pravi pokornik; i u onom strašnom času: milosrdni Isuse, smiluj nam se!

Kad se moja rodbina i prijatelji, okupljeni oko mene, ganu na moje žalosno stanje i zamole te za me: milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Kad izgubim sva svoja osićanja; kad mi svita s očiju nestane; kad se budem skončavao i mučio u poslidnjem 'rvanju sa smrti! milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Kad poslidnji izdisaji srca prisile moju dušu, da se s tilom sastavi, primi ih kao bilig svete neustrpljivosti, da k tebi dogjem, a ti milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Kada se moja duša za vazda odili ovoga svita i ostavi moje tilo blido, ledeno i brez života, primi rastanak moje duše i rasuće moga tila kao poklon k tvom božanskom Veličanstvu; i tada: milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Napokon kada moja duša prigje prida te i

za prvi put ugleda neizmirnu sjajnost tvoga Veličanstva; ne odbaci je od sebe, već dostoj se primiti me u ljubezno krilo svoga milosrgja, da ti u vike hvale pivam: milosrdni Isuse, smiluj mi se!

Pomolimo se. Bože, koji osudivši nas na smrt, sakrio si nam i čas i sat; daj da živeć u pravednosti i svetosti sve dane moga života zaslužim umriti u tvojoj svetoj ljubavi, po dostojanstvima Gospodina našega Isukrsta, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha svetoga, po sve vike vikova. Amen.

(100 dana; u misecu jedared potpuno.)

Molitva, da nas Bog sačuva od nenadane smrti.

Milosrdni Isuse! za tvoj krvavi znoj i smrtno 'rvanje, molim te, čuvaj me od nagle i nenadane smrti. Dobrostivi Isuse! za tvoje priljuto bičevanje i strašno trnovo okrunjenje te molim, ne daj, da naglo i nenadno bez svetih Sakramenata i živog i srdačnog pokajanja pogjem s ovoga svita. Obljubljeni moj Isuse! za trude i znoj tvoj; za tvoju neprocinjenu krv; za tvoje prisvete rane i za one zadnje riči, koje si sa križa

rekao: Bože moj, Bože moj, zašto si me zapustio? pa i za one: Oče, u ruke tvoje priporučujem duh moj, svim te srcem molim, oslobodi me od nenadne smrti. Moj mili Otkupitelju! tvoje su me ruke učinile, tvoje sam dilo, ne daj dakle, da me iznenada zateče ljuta smrt. Molim te, podaj mi potribno vrime, da pokore učinim i na nju me milosrdno potakni. Daj mi svetu smrt; daj, da u tvojoj milosti priminem, da te i dušom i srcem na vike ljubim i blagoslivljam. Amen.

Pet «Oče naš» a na čast Isusove muke; sedam Zdravih Marija na čast Marijinih žalosti.

Uzdisaj. Bila učinjena, hvaljena i u vike uzveličana pripravedna, privisoka i priljubezna volja Božja u svakoj stvari.

(100 dana proštenja.)

Priporuka duše umirajućeg.

Najpre se mole litanije sviju svetih, zatim ove molitve:

1. Spomeni se, o milostivi Isuse! one velike žalosti, muke i stiske, koju ti je duša podnela, kad si na gori maslinskoj padavši na lice molio se nebeskomu Ocu tvomu, da ti

oduzme čašu gorke muke, ako je moguće. Spomeni se one smrtne borbe i onoga krvavoga znoja, koji ti je sveto tilo sasvim oblio, i dogji u pomoć bolesnomu bratu našemu (sestri našoj) koji (koja), je sad s tobom na gori maslinskoj i u teškoj smrtnoj borbi. O, milostivi Isuse! učini ga dionikom zasluga tvojeg smrtnog straha, oslobodi ga gorke čaše, pošalji mu s neba tvoga svetoga angjela, nek ga iznutra utiši u njegovoj mučnoj bojaznosti i pokripi, kao što je i tebe utišio i pokripio angjeo nebeski. Nemoj ga ostaviti u poslidnjoj njegovoj nevolji i utiši ga čašom vična blaženstva. Amen. Oče naš i t. d.

2. Spomeni se, o milostivi Spasitelju! tvoje privelike ljubavi, koja te je na to ganula, da se pridaš sponama i verigama zlikovaca, koji su te od jednoga nepravednoga suca k drugomu vukli, krivo protiv tebi svidočili, grdno s tobom postupali, upljuvali te, ćušali te i kao bogogrdca na smrt te odsudili.

Po ovoj velikoj milostivosti tvojoj, o Isuse, smiluj se bolesnomu bratu našemu, odriši ga od veriga griha, tvoji angjeli nek ga brane putujućega prid sud tvoj, da mu ne uzmogne hudobi neprijatelj škoditi, i glede one nepravedne odsude iz ljubavi pram njemu podnešene: reci milostiv sud vrhu njega. Za života svoga jedino u tebi je imao ufanja; primi ga sad kao milostiv Spasitelj k sebi, i ne dopusti,

da mu tvoja gorka muka i smrt uzalud bude. Amen. Oče naš i t. d.

3. Spomeni se, milostivi Isuse! onih neizrecivih poruga i muka, koje si onda trpio, kad su ti divičansko sveto tilo zlikovci odila lišili i tako kruto bičevali, da si sama rana bio od glave do pete, i kad im neugasivoj bisnoći ne bijaše ni to dosta: blagoslovljenu svetu glavu tvoju kruniše strašnom trnovom krunom, i na ramena ti staviše grimizni plašt. O, mili Spasitelju naš! duša naših zaručniče, zbog ovih strašnih muka, tvojih olakšaj boli umirućega brata našega, pokripi ga, da muku po sv. primeru tvojem ustrpljivo snosi. Očisti mu dušu svetom krvlju tvojom, prolivenom pri bičevanju i krunisanju tvom; obuči ga grimizom vičite slave i daj mu krunu neumrlosti. Amen. Oče naš i t. d.

4. Spomeni se, mili Isuse, zadnjega bolna puta tvoga, kad si teškim križem oterešen od kuće Pilatove na goru Kalvariju išao, i u svem tilu ranjen, malaksav i onemogav duboko uzdisuć, Oca nebeskoga molio. Milostivi Spasitelju, evo i umirući brat naš je sad na teškom putu i na visoku planinu mora ići. Milostivi Isuse! ti si mu uprtio onaj križ na legja, da mu umnožiš nebesku nagradu; težak mu je ovaj teret i u velikoj je stisci, dok cilj dostigne i dušu u tvoje svete ruke prida. Mili Isuse! pogledaj ga milostivima očima i olak-

šaj mu teret križa, da ne padne pod njim. Pokripi ga tvojim svetim Duhom, da tvoje krvave stope sve do vrh planine nasliduje, sve boli ustrpljivo podnese, sve napasti zla duha savlada, konačno zadobiv slavnu pobidu k tebi i tvojim izabranicima nek dogje. Amen. Oče naš i t. d.

5. Spomeni se, mili Isuse, one strašne muke, koja ti sve kosti prošla, kad su ti zlikovci sveta uda razapeli, blage ruke i noge na križ prikovali. O mili Isuse! koji si tri sata u neizrecivoj muki megju nebom i zemljom visio, megju rasrgjenim Bogom i odsugjenim čovičanstvom, i sebe žrtvovao Ocu nebeskomu za grihe svita, i take neizmirne muke trpio, da su se nad njima nebo i zemlja zgnjusile i sažalile te; pogledaj milostivo na našega sirotog brata, koji je megju životom i smrću; prikaži za njega tvoju svetu muku, koji se već tebi ne može molit, i na kojega oči već se navlači osin smrti. O, Isuse ti svitlost svita i sunce pravde, rasvitli i utiši mu dušu zrakom milosti tvoje, privedi ga vičnjoj svitlosti, da tebe, Boga i Spasitelja svoga, s Ocem i svetim Duhom na vike gleda i hvali. Amen. Oče naš i t. d.

6. Spomeni se, o prisveti i milostivi Spasitelju naš, onih sedam riči, koje si na utišenje živih i mrtvih rekao na drvetu križa, i oprosti umirućemu bratu našemu, ko što si oprostio milostivo i tvojima mučiteljima. Reci

i njemu one utišljive riči: «još danas ćeš bit samnom u kraljevstvu nebeskom». Dopusti, da mu na hasnu bude utočišće prisvete Dive, Majke tvoje, koju je za života štovao, pokripi ga gorko ostavljena, jer je samo u tebi imao sve ufanje; i napoj ga vodom vičita života, koji je čeznuo za pićem milosti tvoje. Daj, da on, za koga si take velike i strašne muke podneo, s milošću tvojom završi život svoj, i uslišaj naše ponizne molitve, kojim mu dušu u tvoje ruke priporučujemo. Smiluj mu se, o Isuse, i primi ga milostivo, da tvoju neizmirnu milostivost na vike hvali. Amen. Oče naš i t. d.

7. Spomeni se, o svemogući Završitelju spasenja našega, tvoje smrti, kojom si smrt našu satro i na vičnji život nas porodio. Spomeni se one muke, koju ti duša osićala, kad se sa svetim ti tilom rastala — spomeni se, kako si na križu glavom klonuo, da nas poljubiš u znak mira; spomeni se svetoga i otvorenoga boka tvoga, iz kojega ti i zadnja kap krvi istekla, kojom si nas odkupio i od griha očistio: molimo te, budi s umirućim bratom našim, kad mu se duša od tila razdili; poljubi ga u znak pomire, te sasvim čista i izmirena uvedi ga u vičnji život, koji si mu stekao smrću tvojom, da s nebeski duhovi i stanovnici nebeskoga Jerusolima zajedno hvale i slave tvoju neizmirnu ljubav na sve vike vikom. Amen.

Druge Molitve za umirajućeg.

1. Svemogući vičnji Bože, koji s tvojom božanskom pomoću potpomažeš sve u nevolji i propasti pateće, ponizno prosimo tvoje sveto Veličanstvo, pošalji u pomoć s neba svetog angjela tvoga službeniku tvomu (službenici tvojoj), u ovoj zadnjoj tegobi, nek ga kripi u smrtnoj borbi, i dušu nek mu privede prid sveto lice tvoje, u vično blaženstvo. Po Isusu, Gospodinu našemu. Amen.

2. Pogledaj, o blagi Stvoritelju, milostivim očima umirućeg brata našega, koji sad izplaćiva božanskoj dobroti tvojoj zadužbinu, koja je po Adamu na njeg prišla, utiši mu dušu, koju si ti stvorio, da ovom vrimenitom kaštigom od svakoga griha očišćen u vičnu slavu priveden bude. Po Isusu, Gospodinu našemu. Amen.

3. Milostivi Bože! koji čovičje duše ljubiš, i da ih popraviš, vrimenitim kaštigama ih kazniš; prosimo te, očinsku tvoju pomoć i božansku utihu udili duši sluge (sluškinje) tvoga, koji se sad sa smrću bori, da ga priminuv očišćena odnesu sveti angjeli k tebi. Stvoritelju. Po Isusu, Gospodinu našemu. Amen.

Kad ko izdiše:

Iseli se kršćanska dušo iz ovoga svita, u ime Boga Oca, koji te je stvorio; u ime

Isusa Krista, Sina Boga živoga, koji je za te muku podneo; u ime svetoga Duha, u tebe ulivena; u ime svetih angjela i arkangjela; u ime kraljevskih stolica i gospodarstva; u ime poglavara, vlasti i sila nebeskih; u ime kerubina i serafina i u ime patrijarka i proroka; u ime svetih mučenika i ispovidnika; u ime svetih redovnika i pustinjaka; u ime svetih divica i svih svetih Božijih. Danas nek ti bude odmor u miru i stan u Sionu, svetoj varoši Božjoj. Po našem Gospodinu IsusuKristu. Amen.

Svemogućemu Bogu priporučujem te, dragi brate (sestro) i pridajem te Stvoritelju tvomu, da plativši smrću, čim si naravi dužan bio, povratiš se Stvoritelju tvomu, koji te od blata stvorio. Prid dušu ti, kad se rastane s tilom, neka sjajna četa angjeoska dogje; neka ti pristupi sudeći zbor apostolski; neka te pozdravi slavna vojska slavodobitnih mučenika; neka te prati čisto društvo ispovidnika; neka te primi pivajući zbor divica, i neka zadobiješ megju patrijarkama blaženi mir; nek te primi milim i krotkim pogledom, i nek te megju svoje virne sluge pribroji, Gospod Isukrst, koji sa Ocem i Duhom svetim živi i kraljuje na sve vike vikom. Amen.

Kad već izdahne:

Dogjite sveci Božji! Žurite se angjeli Gospodnji! uzmite mu dušu i nosite ju prid

lice Svevišnjega. Nek te primi Isukrst, koji te je pozvao i sveti angjeli neka te odnesu u krilo Abrahamovo. Nek ti uzmu dušu i odnesu prid lice Božije.

Gospodine, smiluj nam se.
Kriste, smiluj nam se.
Gospodine, smiluj nam se.
Oče naš...

V. Pokoj vičnji daruj njemu, Gospodine:
R. I vična svitlost neka svitli njemu;
V. Od vrata paklenih;
R. Oslobodi dušu njegovu, Gospodine;
V. Neka počiva u miru. R. Amen.
V. Usliši mi molitvu Gospodine!
R. I moj vapaj neka dogje prida te.

Pomolimo se. Priporučujem ti, Gospodine, dušu sluge tvoga (službenice tvoje). I da umrivši svitu, tebi živi: i one grihe, koje je po slaboći naravi čovičanske učinio, nek mu se oproste po neizmirnoj milosti tvojoj. Po Isukrstu našem. Amen.

Molitva za mrtve.

Psalam. 129.

Ako na opačine.

Iz dubina zavapi k tebi, Gospodine: Gospodine usliši glas moj.

Neka budu uši tvoje slišajuće: na glas pomoljenja moga.

Ako na opačine budeš gledao, Gospodine: Gospodine ko će podnositi.

Jer je u tebe milost: i radi zakona tvoga podnosio sam tebe, Gospodine.

Podnosila je duša moja u riči njegovoj: ufala je duša moja u Gospodina.

Jerbo je u Gospodina milosrgje: i obilno u njega otkupljenje.

I on će otkupiti Izraela: od svih opačina njegovih.

Pokoj vičnji daruj njima, Gospodine: i svitlost vična svitlila njima.

Ako na opačine budeš gledao, Gospodine: Gospodine, ko će podnositi.

Gospodine, pomiluj!
Isukrste, pomiluj!
Gospodine, pomiluj!
Oče naš...

V. I ne uvedi nas u napast.
O. Da, izbavi nas od zla.

Od vrata paklenih, oslobodi Gospodine, duše njihove.

Da počivaju u miru. Amen.

Gospodine, usliši molitvu moju;
I vapaj moj k tebi da prigje.

Pomolimo se. Virnih, Bože, svih stvoritelju i otkupitelju, dušama službenika i službenica tvojih podaj otpuštenje svih griha: neka proštenje, koje su vazda želili, pobožnim molbami dostignu. Koji živiš i kraljuješ u sve vike vika. Amen.

Pokoj vični daruj njima, Gospodine!
I svitlost vična svitlila njima;
Da opočivaju u miru. Amen.

I duše njihove i duše svih virnih mrtvih po milosrgju Božjem počivale u miru. Amen.

(100 dana proštenja, ko u večer posli pozdravljenja izmoli; ko ne zna taj psalam, neka moli: Oče naš i Zdravo Marijo i doda: Pokoj vični daruj njima, Gospodine, I svitlost vična neka svitli njima. Neka počivaju u miru. Amen. — Potpuno proštenje u godinu dana jedared.)

Molitva za svoje pokojne roditelje.

Bože svake dobrote i nedospitnog milosrgja, molim te za suze, za tuge i jade, koje je radi tebe pritrpila tvoja mila majka Marija, i tvoj nazvani otac sveti Josip: molim te za goruću ljubav,

kojom si ih ljubio, gani se na moje suze, usliši moje vapaje, te kao što si svoju majku sa križa utišio, i moju majku i moga oca utiši, izvedi ih iz strašnih ognjenih muka čistilišća, odkud mi dopiru njihovi grozni vapaji i glasi jadikovci, koji mi srce paraju, a dušu smućuju i žaloste. Ti si nam zapovidio, da ljubimo oca i majku; ako smo tomu obvezati dok su u životu, koliko veće posli smrti? Ah! oni su radi nas dosta suza iztočili, svakog jada, nevolje i žalosti vidili i pitrpili. Oni se možda sada s našeg uzroka najvećma u ognju muče. Molim vas dakle, Isuse, Josipe i Marijo, ne dajte, da dalje trpe, da se skončavaju. Tvoja neprocinjena krv, milostivi Spasitelju; tvoje žalosti, draga Majko Marijo; tvoj trud i pridanje, mili sveti Josipe, moje suze i molbe namah rastvorile rajska vrata mom obljubljenom ocu i mojoj primiloj majci. Priporučujem ti, Bože moj (ovdi izreci druge osobe svojih pokojniká, koje hoćeš, da posebno pri-

poručiš, kao n. p. braću, sestre itd.), i svu svoju rodbinu, sve prijatelje, dobročince i znance, e da ih po zaslugama tvoje slavne majke, Marije Divice, iz živoga ognja izvedeš i u svoje nebesko kraljevstvo smistiš, gdi, njihovim utočišćem i molbama, nadam se i ja jednom prispiti i kod tebe do vika blažen biti. Amen.

Za mrtvu rodbinu i dobročinitelje.

Bože, koji praštaš grihe i ljubiš spas ljudski; molimo te, daj milostivo, da naša braća, rogjaci i dobročinitelji, koji su se iz ovoga svita priselili, po zagovoru blažene Marije vazda divice i svih svetih dogju u društvo vičnoga blaženstva.

Za sve mrtve.

Bože, stvoritelju i otkupitelju svih virnih, oprosti sve grihe dušama sluga i službenica tvojih, da našom smirnom molitvom zadobiju proštenje, koje su vazda želili.

Na groblju.

Bože, stvoritelju i gospodaru svih duša! Ponizno te molimo, podili dušama sluga i službenica tvojih, koji ovdi i po svem svitu

u Isukrstu počivaju, potpuno oproštenje svih griha, da oslobogjeni od svih kazna s tobom se na vikę uzmognu veseliti.

Po istom Isukrstu, Gospodinu našem. Amen.

Molitva za pokojne posli svete pričesti.

Prislatki moj Isuse! pošto znadem, da ti je priugodno, kad pomagam jadne duše očišćenja, njima na utihu i slobodu prikazujem ti plod moje današnje svete pričesti. Za tvoje gorku muku i za privelike žalosti tvoje mile majke Marije, usliši moje molbe, ublaži nevoljnicima prižestoke muke. Ti ih, Isuse moj, u veliko ljubiš, one za tobom neopisivo čeznu i ginu, daj, zaboravi njihova pomanjkanja. Jednu samu kap tvoje neprocinjene krvi, koju si prolio u obrizovanju, u vrtlu, u bičevanju, u trnovom krunjenju i na križu, izlij, milostivi Gospodine, u onu neizmirnu pučinu skončanja, gdi se toli strašno muče one tvoje miljenice. Tvojim nedospitnim milosrgjem ugasi im goruće plamene; tvojom milošću

skrši im teške verige, rastvori im rajska vrata, primi ih u tvoj naručaj, da se raskoše razgledajuć ono Božanstvo, kojemu se ja sada duboko klanjam, pod obličjem posvećena kruha, a koje se nadam ujedno s njima do vika blagoslivljati i uživati. Amen. (Oče naš, Zdr. M., Pokoj vičnji.)

Priporuka prisv. krvi Isusove za pokojne.

1. Gospodine Isukrste! molim te za neprocinjenu krv, koju si znojeći se za nas u vrtu prolio, oslobodi duše virnih iz čistilišća, osobito pako dušu najvećma zapuštenu, i privedi ju u misto slave tvoje, da te hvali i slavi u vike. Amen. (Oče naš, i Zdravo Marijo.)

2. Gospodine Isukrste! molim te za neprocinjenu krv tvoju, koju si na priljutom bičevanju svomu prolio, oslobodi duše virnih mrtvih iz čistilišća, osobito pako dušu oslobogjenju svomu najbližju, i privedi ju u misto slave tvoje, da te hvali i slavi u vike. Amen. (Oče naš, i Zdravo Marijo.)

3. Gospodine Isukrste! molim te za neprocinjenu krv tvoju, koju si na trnovom okrunjenu prolio, oslobodi duše virnih mrtvih iz čistilišta, osobito pako dušu, koja bi imala najduže trpiti, i privedi ju u misto slave

tvoje, da te hvali i slavi u vike. Amen. (Oče naš, i Zdravo Marijo.)

4. Gospodine Isukrste! molim te za neprocinjenu krv tvoju, koju si na nemilom propinjanju svom prolio, oslobodi duše virnih mrtvih iz čistilišća, osobito pako dušu majki tvojoj bogoljubniju i ugodniju, i privedi ju u misto slave tvoje, da te hvali i slavi vike. Amen. (Oče naš, i Zdravo Marijo.)

5. Gospodine Isukrste! molim te za neprocinjenu krv tvoju, koju si proboden sulicom iz prisvetoga boka svoga prolio, oslobodi duše virnih mtrvih iz čistilišća, osobito pako dušu prisvetoj muki tvojoj, i prisvetim ranam bogoljubniju; i privedi ju u misto slave tvoje, da te hvali i slavi u vike. Amen. (Oče naš, i Zdravo Marijo.)

Poučno.

Tilesna dila milosrgja.

1. Gladne nahraniti. 2. Žedne napojiti. 3. Gole zaoditi. 4. Putnika na konak primiti. 5. Sužnje otkupiti. 6. Bolesne pohagjati. 7, Umrle pokopati.

Duhovna dila milosrgja.

1. Grišne ukoriti. 2. Neuke podučiti. 3. Dvoumne na dobro svitovati. 4. Tužne utišiti. 5. Nepravdu rado podnositi. 6. Uvride oprostiti. 7. Za žive i mrtve Boga moliti.

Tri savita evangjeoska.

1. Svojevoljno siromaštvo. 2. Vična čistoća. 3. Posluh potpuni.

Osam blaženstva.

1. Blaženi ubogi duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko. 2. Blaženi krotki oni bo posiduju zemlju. 3. Blaženi, koji plaču, jer će se utišiti. 4. Blaženi, koji gladuju i žegjaju pravdu, jer će se oni nasititi. 5. Blaženi milosrdni, jer će oni milosrgje dostignuti. 6. Blaženi čistoga srca, jer će oni Boga viditi. 7. Blaženi mirni, jer će se oni nazvati sinovi Božji. 8. Blaženi, koji progonstvo trpe radi pravde, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.

O proštenju.

Da zadobiješ koje nepotpuno proštenje, triba: 1. da budeš u milosti Božjoj; 2. da imaš nakanu zadobit ga; 3. da obaviš đila i da izmoliš skrušeno i pobožno molitve, s kojima je skopčano proštenje.

A da zadobiješ potpuno proštenje, zahtiva se: 1. da budeš dobro ispovigjen; 2. da se taj dan pričestiš; 3. da istoga dana izmoliš prema nakani svetoga oca pape 6 «Oče naš-a», 6 «Zdravo Marijo» i «Slava Ocu».

Dilo je milosrgja ovako proštenja priporučiti za duše u čistilišču.

Pravila kršćanskog života.

Za svaki dan.

1. Imaj odregjeno vrime za ustanak, posao i počinak.

2. Prva misao izjutra, kad se budiš, neka je Bogu posvećena, a ne svitovna.

3. Nauči nikoliko uzdašnih molitvica, pa ih često priko dana opetuj u srcu, a osobito duhovnu pričest.

4. Svaki dan barem jedared izjutra uzbudi u sebi dobru nakanu, te svaki tvoj posao prikaži Bogu na slavu.

5. Takogjer ne ostavi jutarnju ni večernju molitvu.

6. Ako možeš slušaj misu; barem se u to vrime spomeni sakramentalnog Isusa po duhovnoj pričesti.

7. Kada radiš uvik misli na Isusa. Radnja posvećuje čovika, jer je i to Božja volja. U radnji uzdahni koju molitvicu.

8. Mrtvi, trapi sebe. Nek ti dan ne progje, da sebi ne uskratiš štogod i od onog, što je dopušteno: n. pr. u jilu, u piću, u spavanju i u kakovoj drugoj želji; ćuti, kad bi mogao šta reći ili doznati; ne gledaj svud, gdi bi mogao i. t. d.

9. Ako ti je Isus drag, otić ćeš u crkvu pokloniti mu se što češće. Ako je crkva otvorena, uvik svrati.

10. *U veče* moli pokajanje, a prije pokajanja skupi grihe u pamet, evo ovako:

Najpre pomisli, da je Bog svagdi, dakle sad i kod tebe i zahvali mu se za današnja njegova dobročinstva.

Moli od Boga rasvitljenje, da spoznaš svoje grihe.

Skupi grihe u pamet, koje si danas učinio mišlju, ričju i činom.

Pokaj se za grihe svoje i obećaj Bogu, da ga uz pomoć njegove milosti ne ćeš više vrigjati.

Nastoj, da budeš sada u takovu stanju, kako sebi želiš, da ti bude, kada ti dogje smrtni čas.

Za pokajanjem obavi duhovnu pričest. Ako noćas

naglo umreš, da ti od Boga bude primljeno misto ispovidi i prave pričesti.

Za svaku nedilju.

1. U nedilju i u svetkovinu pobožno slušaj svetu misu.

2. Na svaki blagdan slušaj pridiku Božije riči. ili čitaj kaku pobožnu knjigu. Čitaj malo lagano, da možeš potpuno shvatiti. Od zla štiva se čuvaj.

Možeš svoja dila ovako priporučiti:

a) *u nedilju* na čast prisv. Trojstva za raširenje sv. vire katoličke, i da u sv. viri umriti pobožno uzmogneš (na str. 93 i 370.);

b) *u ponediljak* za duše u čistilišću (na str. 382):

c) *u utorak* na čast svetih angjela (na str. 313.) i svojih zaštitnika (357.), da odsele pobožnije živiš:

d) *u sridu* na čast sv. obitelji Isusa, Marije i Josipa (na str. 99.), da isprosiš za svoj striliš potribite milosti i blagoslov (na str. 324.);

e) *u četvrtak* na čast prisv. oltarskog sakramenta, da se što češće i svetije pričešćivat uzmogneš (na str. 177.), i da brez ove svete popuţbine ne umreš (na str. 374.);

f) *u petak* na čast prisv. Srca Isusova (na str. 213.) i na spomen prigorke muke njegove (na str. 124.), da grišnicima milost i obraćenje isprosiš (na str. 236.).

g) *u subotu* na čast priblažene Divice Marije, da zadobiješ možnu njezinu majčinu pomoć i ljubav (na str. 250.).

Za svaki misec.

1. Po mogućnosti svakog miseca se ispovidi i pričesti.

Za svaku godinu.

1. Kršćanska je dužnost barem svake se godine oko Uskrsa ispoviditi i pričestiti.

Za svako vrime.

1. Čini dobro, biži zlo.

Četiri poslidnje stvari:

Smtr, sud, pakao, nebesko kraljevstvo. «Čoviče, spomeni se često svojih poslidnjih stvari, pa ne ćeš nikad sagrišiti.» (Crkv. VII. 46.).



PISME.



Prije mise.

S. Asperges me.

C. Asperges me domine hyssopo et mundabor. labavis me et super nivem dealbabor. — Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam. — Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

(Za uskrsno vrime):

S. Vidi aquam.

C. Vidi aquam egredientem de templo a latere dextro alleluja! et omnes ad quas pervenit aqua ista salvi facti sunt et dicant alleluja. — Gloria ecc.

S. Ostende nobis Domine misericordiam tuam
(Alleluja).

C. Et salutare tuum da nobis. (Alleluja).

S. Domine exaudi orationem meam.

C. Et clamor meus ad te veniat.

S. Dominus vobiscum.

C. Et cum spiritu tuo.
Oremus. Exaudi nos Domine sancte pater.. Per Christum Dominum nostrum.
C. Amen.

Oškropit ćeš me.

Oškropit ćeš me isopom, i očišćen ću biti; oprati ćeš me, i nad snig obiliti ću. — Smiluj se meni Bože polag velikog milosrgja tvoga. — Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu, kako je bilo na počelu tako sada i vazda i u vike vikom. Amen.

(Od Uskrsa do Trojstva).

Vidi vodu ishodeću iz crkve od strane desne, Alleluja! i svi na koje prigje ova voda, spašeni biše, i reći će: Alleluja! Alleluja! — Ispovidajte se Gospodinu, jer je dobar, jer je do vika milosrgje njegovo. — Slava ocu . .

Prid pridikom.

1.

1. **Dojdi k nama Duše sveti!** — Sad će Božja rič početi, — Dojdi rajske iz visine, — I prosvitli srca tmine; — Da spoznamo put istine.

2. Dojdi Duše Stvoritelju, — Čistih srca ljubitelju; — Digni sve, što je nečisto, — Stvori u nas srce čisto, — Za dostojno tebi misto.

3. Dojdi Duše, da spoznamo, — Kripost tvoju i pivamo: — S Ocem, Sinom privelika, — Budi sviju od jezika, — Slava tebi u vik vika.

2.

1. **Dojdi Duše svetosti,** — spusti zraku svitlosti. — S neba dara milosti.
2. Dodji oče sirota, — izvore svih dobrota, — Srca prava krasota.
3. Utišitelj najbolji, — ti u svakoj nevolji, — Sam lik duše najbolji.
4. Ti u poslu pokoju, — u žestini odmoru, — U plaču razgovoru.
5. Svitlosti priblažena! — punih srca nutrnja — Virnih tvojih stužena.
6. Jere bez tvog svetišta, — u čoviku nij' ništa — Bez grišnoga kad išta.
7. Čisti što je gnjušeno, — zali što j' osušeno, — Liči što je ranjeno.
8. Savij što je silovno, — ugrij što je studeno, — Isprav' što je krivudno.
9. Daj tvojima virnima, — u te uhvajućima — Sedam svetih darova.
10. Daj zaslugu kriposti, — poslidnji čas milosti — Daj vikovne radosti.

Posli pridike.

3.

Bože oče nauk ovi, — Što ga čusmo ovaj čas, — Sa nebesa blagoslovi, — Da nam

bude svim na spas. — Ti, o Bože, uz nas stoj, — Da mi vazda dok živimo — Takvi biti nastojimo, — Ko što hoće zakon tvoj.

4.

1. **O nebeski ti Oče,** tebi zahvaljujemo, — One vičnje istine, što od tebe učismo: — Ričju si tvojom prosvitlio dušu našu. — Da virno uslidimo svetu volju tvoju.

2. Spasitelju i Otkupitelju: molimo mi: — Razum tvoga nauka čuvaj vazda u nami. — Da što si dobra sijao u našem srcu! — Koristan plod donesi u cilom životu.

5.

1. **Božanstvene riči svaki sad je čuo,** — koje je posvetit misnik tolmačio, — i iz svetog pisma svidočio: — Svi pazimo, obdržimo, — i u srce duboko primimo.

2. Doć će vrime kada, ne ćemo slušati, — već za svete riči Sudcu račun dati: — jao tada ko će nas braniti! — Zato sada, iz sveg srca — nastojmo rič Božju obdržati. Amen.

Misne pisme.

6.

Pristup: **Bože evo dolazimo**, — ko prid Oca dica svog, — da proštenje izmolimo, — žrtvujemo Sina tvog; — da u spomen njeg've

svete — ponovimo ljubavi, — od propasti, koj nas vične — svojom smrti izbavi.

Na slavu: Uzdizaj se iz nizina, — dušo moja, zemaljskih; — do nebesa, gdi množina — piva zbora angjelskih: — «Slava Bogu na visini, — a na zemlji mir svima.» — I od nas se na nizini — slava Bogu nek piva.

Na evangjelje: Isusova rič je svitlost — i prisveta istina; — nauk, utiha i jakost, — vičnog raja baština. Bože nauk svoj raskrili, — po širokom svitu svud — daj, da narodu omili, — u srca mu krči put.

Na virovanje: Stvoritelju svemogući, — mi te ispovidamo, — mi se tebi, kako uči — sveta vira, klanjamo. — Virujemo Sina tvoga, — Boga, Spasa ljudskoga, — Duha svetog, pravog Boga, — tišitelja vičnoga.

Na prikazanje: Bože, Oče, blagoslovi — žrtvu našu, molbe glas — radi muka Isusovih — grišnike pomiluj nas! — Priznajemo svoje zloće, — nama grišnim oprosti; — grihe naše oprat ko će — do tvog Sina milosti?

Na svet: Slava, dika i poštenje — na vik budi Višnjemu, — koji daje mir, spasenje — dušam našim na nebu. — Na kolina, čovičanstvo, — padaj i pokloni se; — tu će čovik i božanstvo — združeno nalazit se!

7.

Pristup: **Došle su ti duše virne,** — Bože, da te poštuju. — Žrtvu cine neizmirne — tebi, da prikazuju. — Ah, ne odbij sirote, — oj izvoru dobrote.

Slava: Složnim glasom zapivajte, — dusi raja slavnoga: — složnim glasom otpivajte — Ljudi srca dobroga. — «Bogu čast na visini, — ljudma mir na nizini.»

Evangjelje: O Isuse spasitelju! — koj nam temelj ostavi — u svom svetom evangjelju, — vire, nade, ljubavi. — Daj, da svaki diluje, — što mu vira kazuje.

Virovanje: Tebe Boga trojedina — sve kršćanstvo poštuje; — u te, svoga Gospodina — tvrdom virom viruje; — jer ti si ga stvorio, spasio, posvetio.

Prikazba: Primi Bože, svoga Sina, — najmiliji sveti dar, — pod oblikom kruha vina, — donešena na oltar. — Po prisvetom daru tom — prosti grihe puku svom.

Svet: Streste sa se prah zemaljski — srca k nebu dignite; — s glasom četa angjeoskih, — glase svoje složite. — pivajuć svikoliki: — «Svet si Bože veliki!»

8.

Na pristup: **Hvalu ćemo Bogu dati,** — i pameću skupljenom, — svetu misu poslušati, —

sa svom našom spomenom. — Isusovu slavit muku, — tu imamo sad odluku.

Na slavu: Slatkim glasom zapivajte: — dusi raja slavnoga, — i svi ljudi otpivajte, — srca dobrovoljnoga: — «Slava Bogu na visini, — a mir ljudem na nizini».

Na evangjelje: Evangjelje jesu riči, — s kimi Isus nas uči, — kojim putem valja ići, — blažen ko se nauči, — i nebeska ta simena, — on u plodno srce prima.

Na virovanje: Virujemo Oca Boga — stvari svih stvoritelja; — i u Sina njegovoga, — svita otkupitelja; — virujemo u svetoga, — treće sopstvo, Duha Boga.

Na prikazanje: 1. Bože Oče naš ljubljeni! — primi ovaj sveti dar, — koji srcem poniženi — stavljamo ti na oltar: — da budemo, ti učini, — po njem uvik tvoji sini.

2. Tvoju volju daj spuniti, — i po tvojoj milosti, — dušu, tilo sahraniti, — griha duge sve prosti, — daj nam napast pridobiti, — i oda zla prostim biti.

Na svet: Svet, svet, Bog naš Gospodin — kralj Sabaoth primožan, — sveto Trojstvo: Otac, Duh, Sin — komu je svit podložan; — Bože puna, jest, velike — nebo, zemlja tvoje dike.

Posli podizanja: Zdravo Božje živo tilo! — Kralju vičnje svitlosti — gdi je kruh, i vino cilo, — sad po tvojoj milosti, — hoćeš biti nevoljnomu, — hrana, piće slugi tvomu.

Na Jaganjče Božji: 1. O Jaganjče Božji, koji — grihe svite odnimaš: — kada brime muka tvojih, — za nas grišne podnimaš, — pomiluj nas; dušam virnim — daj uvike biti mirnim.

2. Poznajemo naše grihe, — dila zla neizbrojna, — radi kojih sada nije — duša naša dostojna: — da pod tila strihu svoga, — tebe dragog primi Boga.

Na svrhi sv. mise: Primi Bože! ti dar ovi, — kojeg sad prikazasmo. — Svimkolikim blagoslovi, — koji tebe zazvasmo, — molbe naše ne pogrdi, — u svem dobru nas potvrdi.

9.

Na početak: 1. **Hvalu sada uzdajmo,** — Bogu privišnjemu, — svetu misu slušajmo, — na poštenje njemu, — ovo posvetilište, — svetoga oltara, — od nas sviju Bog ište — svrhu svakog dara. — Kyrie eleison.

2. O! Otajstvo ljubavi, — Božje neizmirne, — da Bog Sin ne ostavi, — sluge sebi virne, — hoti s nami pribivat — i prigorku muku, — na misi prikazivat, — po misničkih ruku. — Kyrie eleison.

Na slavu: Slava Bogu pivajmo, — u rajskoj visini, — mir dobrim nazivajmo — ljudma na nizini. — Tebi se poklanjamo, — hvalu uzdajući, — tebe blagosivljamo, — Oče svemogući. — Kyrie eleison.

Na evangjelje: Evangjelje je sime, — ploda stostrukoga, — Kada ga zemlje prime — srca pravednoga; — ovdi se nauk uči, — jezika božjega; — blažen koji nauči — i ispuni njega. — Kyrie eleison.

Na virovanje: Virujemo u Boga, — živoga vičnjega: — stvoritelja jednoga, — u sopstvih trojega: — jer u Boga jednoga, — i Oca, i Sina, — i s njim Duha svetoga, — narav je jedina. — Kyrie eleison.

Na prikazanje: 1. Primi Bože misnika — hoštiju pričistu; — primi od nas grišnika — za duge nju istu; — znamo, da smo grišnici, — nevoljni i tužni, — tvojoj svetoj pravici, — mi platiti dužni. — Kyrie eleison.

2. Primi s njom kalež ovi, — i s njim srce naše; — spomenuće ponovi, — Isusove čaše; — i kad prid Veličanstvo, — on tvoje uzigje, — neka za sve kršćanstvo, — pun milosti snigje. — Kyrie eleison.

Sanctus: Pivajmo svet Gospodin, — u sobstvima trima, — svet Bog Otac, svet Bog Sin, — i sveti Duh s njima, — puna je sva visina, — nebeska velike, — i sva zemlja širina — Bože tvoje dike. — Kyrie eleison.

10.

Na pristup: **Hodte ljudi kršćanski,** — Boga poštovati, — i višnjemu na hvalu — misu žrtvovati: — ovo je svetotajstvo, — i žrtva

božanska, — kojom Bogu služiti — dužnost je kršćanska. — Smiluj nam se Isus, smiluj nam se Isus.

Na slavu: Hvala na vik nek bude Bogu na visini. — A mir nek tiši ljude suznoj u dolini. — Hvaljen Otac nebeski, dragi naš Stvoritelj, — hvaljen Sin i Duh sveti, grišnih veselitelj. — Smiluj nam se Isus, smiluj nam se Isus!

Na virovan e: Svi kršćani viruju Boga jedinoga. — Tri osobe priznaju Oca, Sina Boga, — i Duha tišitelja iste mogućnosti, — našeg prosvititelja božanskom svitlosti. — Smiluj nam se Isus, smiluj nam se Isus.

Na prikazanje: Blagi oče nebeski, primi ovaj naš dar, — što ga mi prah zemaljski mećemo na oltar. — Da nam grihe oprostiš i tvojom milosti — dilnike nas učiniš, nebeske radosti.— Smiluj nam se Isus, smiluj nam se Isus.

Na svet: Svet si Bože, svet uvik, Gospode najveći! — Veličanstvo ti čovik ne može izreći. — Puna su sva nebesa tvoje slave, Oče — a na zemlji čudesa tvoja zbrojit ko će? — Smiluj nam se Isus, smiluj nam se Isus!

11.

Na pristup: **Iz neba će sada doći**, — veličanstvo Isus Bog, — štrepeć gledi njega poći, — Serafina sveti slog: — na misničke svete riči, — Bog s nebesa sad će prići. — k nami odmah na oltar.

Na slavu: Slava Bogu na visini, — a mir ljudem na zemlji; — kad pobožno na nizini, — služe Bogu u želji. — Oče slavni! teb' se klanjat, — hvalu, slavu teb' poklanjat, — daj, da svaki svegj želi.

Na evangjelje: Za nauk ti hvala, Bože! — kog od tebe primismo, — daj, da svaki od nas može, — slidit što razumismo; — jer duševno uživanje — i života upravljanje, — uči nauk sveti tvoj.

Na virovanje: Bože! tvoja rič nek bude, — koja redom stvori sva: — nebo, zemlju, plod i ljude — što kršćanin virni zna; — od tvog vičnjeg učen Sina; — koji s tobom kralj visina, — a i s Duhom ostaje.

Na prikazanje: Primi, Bože, prikazanje, — što po rukuh misničkih; — pridajemo za spoznanje: — jer nas ljubiš očinski. — Oče sveti, žrtvu ovu — pritvori u Isusovu — krv i tilo prisveto!

Na svet: Svet, svet, svet pun jesi slave, — vični Bože Sabaot! — Od ljubavi pram nam prave — dao si nam tu radost: — da te Boga spoznajemo, — tebi slavu pridajemo: — Na visini hosana!

Posli podizanja: Spasitelju, virujemo, — Da si snišo na oltar; — u prahu te mi štujemo, — sakriveni sveti dar. — stvari sviju Stvoritelja, — i poniznih ljubitelja, — pod oblikom krušnomu.

Na Jaganjćei Božji: O Jaganjče božanstveni — za grh svita propeti, — ti, Isuse, poljubljeni, — nas otkupi, posveti. — Ah smiluj se svima nama, — ljubećim te dušicama, — i udili pokoj tvoj.

Na pričest: 1. O, Isuse vrlo želim — primit tvoje tilo, krv, — da se u teb' razveselim, — tvoga stvora mali crv: — ali toga nisam vridan, — da u grihu dok sam bidan, — k meni grišnom pristupiš.

2. O, Isuse! samo reci — blagu jednu ričicu, — i nadahni i priteci — izličit ćeš dušicu. — Bože, tilo tvoje sveto, — koje za nas bi propeto, — nek nas kripi u vike.

3. Nedaj ovdi smanjkat nami, — ufanje nam budi ti; — daj brez mire da te i mi — svi možemo ljubiti, — sve što dosad mi mislimo, — izrekosmo i činismo, — nek je tebi na slavu.

12.

Na pristup: **Kirie, o! vični Bože!** — Neba, zemlje stvoritelj; — sviju stvari upravitelj, — Gospodine smiluj se. — Kriste Bože koj si došo — otkupit naše grihe, — cinom krvi tvoje svete, — smiluj se, smiluj se. — Kirie, o Duše sveti! — koj si Bog od istine — i izvor svake dobrote, Gospodine smiluj se.

Na slavu: Slava bud Bogu na nebu, — Ocu, Sinu, svetom Duhu, — mir na zemlji svem puku, — mirnog srca čoviku.

Na virovanje: Ja virujem, mili Bože, — sa svim srcem štogod može. — Sve što si ti govorio, — svetoj crkvi objavio.

Na prikazanje:

(Po razliki prigode).

Na svet: Svet jesi, Bože, — svet jesi Bože, — svet si vičnji Bože! — vrhu nebesa — svet si vičnji Bože! — Sve hvali tebe, - i uzvisuje svemoguéstvo tvoje, — Isus spasitelj — sviju nas branitelj.

13.

Pristup: **Na lica mi padamo** — prid tobom, o Bože, — usliši, što pivamo, — da svaki nas može — tebi posvetilište — prinosit ugodno, — kako tvoj zakon ište — i pivat pobožno.

Na slavu: Čast, slava i poštenje — Trojstvu prisvetomu! — Nek piva sve stvorenje — Bogu jedinomu: — u miru podaj živit — na zemlji nama svim — i virno tebi služit — sa srcem skrušenim.

Na evangjelje: Od Boga nam ishodi — evangjelja slovo, — u kojem se nahodi — objavljenje novo. — Isus ovo nas uči, — koji ne zna varat; — blažen, koj se nauči — po njemu se vladat.

Na virovanje: U Boga virujemo, — Oca svemožnoga — i stvoritelja moćnog — tog svita ciloga; — u Sina, kog od vika — Bog

Otac porodi, — u Duha, koj od Oca — i Sina ishodi.

Na prikazanje: 1. O Bože, žrtvu čistu, — prikazanu od nas, — u tilo i krv svetu — pritvori svim na spas! — nek ovaj prinos sveti — bude ti mio, drag, — daj po njem nas posveti — jer si naš Otac blag.

2. Prikazujemo Oče, — i srca tebi sva; — daj, da svak činit hoće, — što j' zapovid tvoja — da tvoju volju vrši — u svakoj zgodi vik, — tvoj zakon, da ne krši — dok žića traje vik.

Na svet: Srca i glas dignimo, — svi u jednom slogu, — svet, svet, svet zavapimo — pomoćniku Bogu! — nek nebo, zemlja, — Bože, tebi vik se klanja, — nek hvalu tebi piva — u znak poštovanja!

14.

Pristup: **O Isuse, naš primili** — na službu ti došli smo, — koju da bi mi činili — vlast od tebe dobismo. — Tvoj svećenik kod oltara — svetu žrtvu započe. — Nebo nam se već otvara — s nama slavit te hoće.

Na slavu: Tako budi Bogu slava — mi to isto pivajmo, — nek ga ljudi hvale vazda, — želju jednu imajmo, — jer on je naš Otac pravi, — tako nas je milovo, — da je svoga Sinka blagi — za nas na smrt pridao.

Na virovanje: Virujemo svi doista —

u jednog Stvoritelja. — Virujemo i u Krista. — našeg Otkupitelja. — Virujemo Duha svetog — koji nas posvećuje — koji svakog i nesrićnog — na dobro pobugjuje.

Na prikazbu: Oče mili gledaj s neba, — evo žrtvu ugodnu — prikazuje tebi sada: — pobožnu našu molbu — blagoslovi i učini, — da nam svima dobavi — oproštenje u krivini — i spasenje u slavi.

Na svet: Sveti, sveti i prisveti, — Otac i Sin i Duh Bog, — sveto Trojstvo vikovito, — trih osoba jedan Bog. — Puna jesu nebo zemlja — slave jasne njegove. — Ah, da bi ga brez pristanka — slavit mogli tam gore.

15.

Na pristup: **Prid tobom svi padamo,** o Bože najveći! — poslušaj što t' pivamo, šaljuć dar najsveći — primi posvetilište, koje od nas možno, — ugodit tebi ište i živit pobožno.

2. Isus na dan prid muku, kad večer bijaše, — i kad oprat grih puku, tripit hotijaše, — kruh lomi, blagosiva i s vinom podili, — spominjat se zahtiva po istima dilih.

Na slavu: Tebi se Oče stoji slava i poštenje. — i od svakog dostoji, čast i zahvaljenje: — nemirnog od življenja, ti nas oslobodi; — da tebi sva stvorenja, služe u slobodi.

Na evangjelje: Iz usta Božjih ishodi,

sveto Evangjelje, — u kom zakon nahodi, temelj i veselje; — Bog isti ovo uči, koj varat ne može: — blažen, koji nauči, tebe slušat, Bože!

Na virovanje: Virujemo u Boga, koji svaka stvori, — mudrošću vića svoga, nebo i svit ovi; — on Sina sebi porodi, jednobistvenoga, — koga tilom zaodi, kripost Duha Boga.

Na prikazanje: 1. Gospodine! primi dar, molimo jedino, — stavljen ovdi na oltar, premda kruh i vino: — jer u krv i u tilo, Isusa pridragog, pritvorit će se cilo na korist nas svakog.

2. Tebi prikazivamo, volju, srce i moć; — i tebe zazivamo, da nam dadeš pomoć: — svega življenja pazit, što nam naregjuje, zakon tvoj i odbacit, što nam dušu truje.

3. Prid noge ti stavljamo život, dušu, tilo: — sva, koja uživamo, štogod nam je milo: — sad neka daždi rosno, sada sunce sjajno, — nek kripi spasonosno, polje posijano.

Na svet: Srca i glas dignimo, svi u jednom slogu, — svet, svet, svet, zavapimo Sabaothu Bogu; — Bože! svako kolino; slavi tvoju diku, — daj se znat, ah! molimo, svakom nevirniku.

Posli podizanja: 1. Tko se ne će čuditi, što Bog Sin učini! — kad hoti čovik biti, u našoj nizini, — još veće naše oči, čudo vide danas, — koje vira svidoči učinjeno za nas.

Na pričest: 1. Radujte se svi virni, čudo se dogodi! — u skrovnosti Isus mirni, sada nas pohodi; — u vrsti kruha, vina, krv mu je i tilo, — dobrota je jedina i spasenja vrilo.

2. Isuse! tebi hvala na ljubavi tvojoj! — jerbo je kripku dala hranu duši mojoj; — prislavnu krv i tilo u vrsti od kruha; — i to veselja vrilo i život mog duha.

3. Užeži želju u nami, ti otajstva ovog; — i daj na svrhi, da mi, njeg primimo istog, — u miru daj nam poći brez griha svakoga, — u nebo k tebi doći, uživat teb' Boga.

Na blagoslov misnika: 1. Buduć misu slušasmo, i Bogu dar ovi, — na slavu prikazasmo, da nam blagoslovi; — neka njemu ugodi, naša služba ova; — nek se kod nas nahodi, s darom blagoslova.

16.

Na pristup: 1. **Prid tvojim mogućstvom stoji** — u prahu sve kršćanstvo, — s Božjim strahom nas obuzmi — o prisveto božanstvo! — Otpusti nam, Bože, duge — pogledaj na tvoje sluge, — ter usliši svaki čas — skrušene dičice glas!

Na slavu: K angjelom se pridružimo, — Bogu hvalu davajmo; — s njimi naš glas podignimo, — ter ovako pivajmo: — slava, Bože! tebi budi, — od angjela i od ljudi; — jer ti si kralj svemožan, — komu j' sav svit podložan.

Na evangjelje: Koji Božju rič glasi sam —

i učio dvojeće, — daj skrbne učitelje nam — usliši nas moleće. — Čuvaj srca od slipote, — Svake odurne grihote, — Ne daj nas, Isus mili, — bacit paklenskoj sili.

Na virovanje: Isus od žarke ljubavi, — k nam s neba doli stupi, — da nas od griha izbavi, — i od pakla otkupi. — Svladao je pako i smrt — otvorio nebeski vrt, — side ob desnu Oca, — da kraljuje brez konca.

Na prikazanje: Oče! sada tvoja dica — pristupamo prid oltar, — ter nosimo naša srca — i dušu tebi za dar. — O uzmi za grihe naše — ovu žrtvu svete mise — od kruha i od vina — na hvalu tvoga Sina.

Na svet: Blagoslovljen, slavan i svet — jest naš Bog i Gospodin! — Pivajmo s angjeli: Svet, svet — jest višnjega Boga Sin! — Uzvišavat tvoju možnost, — jest, Isuse, naša dužnost! — Na zemlji, na nebesih — sve je podložno tebi.

17.

Na pristup: 1. **Sad prid tvojim Veličanstvom,** — o Bože! padamo, — na oltaru prid Božanstvom, — mi svi se klanjamo. — Primi nas pod zaštitenje, — oprosti nam uvrigjenje; — Oče, tvoje službenike; — ah! ne odbi nas grišnike; — nas grišnike, — ne odbi grišnike, — nas grišnike — ne odbi grišnike.

Na slavu: Slava Bogu vičnjemu, — hvala,

poklon, dika; — i njegovom imenu — sad i uvik vika; — nebo, zemlja poznaje, — svud Božje gospodstvo; — sav svit uzveličaje — trojedino trojstvo.

Na poslanicu: Od Boga nam ishodi — evangjelja bivstvo; — u kom zakon nahodi — svoje pravovirstvo — Isus ovo nas uči, — koji ne žna varat, — srićan, koji nauči — po njemu se vladat.

Na virovanje: Svemoguć Oče i Bože, — ja u prahu tebe štujem, — i u tebe stvor sve što može, — Stvoritelja mog virujem; — i u Sina tvoga propetog, — koji od tebe ishodi; — kog po svetom Duhu začetog — pričista Diva porodi.

Na prikazanje: 1. Primi, Bože, dar ovi — iz ruku misnika, — i slab poklon ponovi, — nevoljnog grišnika, — da tvog Sina krv ište — gorke smrti cina, — bude posvetilište — od kruha i vina.

2. Na tom daru raduj se, — o, jedini Bože! — svim grišnikom smiluj se — štogod biti može; — krv i smrt tvoga Sina, — uzmi na pristolje; — mir i plaću daj svima, — kako znaš najbolje.

Na svet: Pivajmo svi: Svet, svet, svet! — Gospodin, koji si, — pivajmo s angjeli: svet — Bog Sabaoth ti si; — na zemlji i u raju, — nek ti bude dika, — po svega svita kraju, — sada i u vik vika.

Posli podizanja: Pogledaj, Oče, s tvog pristolja — milostivo k nam na oltar, — tu se tvog Sina puni volja, — tu je posvetilišta dar, — kano dicu nas službenike, — učiniše naši grisi, — da on umri za sve grišnike, — a križ slavno tvoj uzvisi.

Prije pričesti: Grozne suze ronite, na krv prolivenu: — u Isusa motrite sasvim izlivenu; — on sam, on sam grihe odnima, — Oca. Oca svog proseći, — kad naš na se dug primi, — mir vični, mir vični, — mir vični noseći.

Na pričešćenje: Bože! nisam dostojan, Bože nisam dostojan, — prići k stolu tvomu; — al daj, da sam dostojan, — al daj, da sam dostojan. — stupit k Ocu momu; — o, užeži mi želju: — duša zaručniče! — Primam te u veselju, — primam te u veselju; — uskrsni, uskrsni, uskrsni, uskrsni, uskrsni Jaganjče!

Na svršetak: Evo jurve svrši se — dar posvetilišta; — gdi jaganjac, gdi jaganjac ubi se, — na mistu svetišta, — tvoja ljubav moć su mi — znamo Bože mili, — ti, koji si prvi nami: — blagslov, blagoslov — blagoslov udili, blagoslov udili.

18.

1. **U crkvu ću unić Bože!** — k svetomu tvom oltaru, — da se poklonim ti onde, — o sve-

višnji Vladaru! — Prid licem ću tvojim pasti; — tužan grišnik uzdisati — i mirisnog kàda dimom — službu svetu davati.

2. Salamon kralj imenu tvom — crkvu je sagradio, — škrinju mira u mistu tom — stalno da bi smistio; — ogradiv je zastosima — i sa lanci zlaćenima, — Kerubini resiše ju — razastrtim krilima.

3. A ja ubog crvak zemlje — šta ti znam sagraditi? — Veličanstvu tvom, o Bože! — gdi ću mista spraviti, — jerbo prah i pepel jesam — grišnik, uz to privelik sam; — da mi noge zemlju gaze, — niti toga vridan sam.

4. Već, daj da ti godi moja — žrtva, koju dat možem, — dušu, srce i sva svoja — evo ja ti pridajem; — da ih Duh tvoj posvećuje — i u stan svoj obraćuje, — nek se služba tvoja virno — u njima izvršuje.

5. A da većma moje srce — s ljubavlju tvom usplamti, — dostojaj se rosom krvce — svoje njeg polivati. — Daj mi milost vridnom biti — od griha se svih kloniti, — te da mogu med obrane — tvoje ubrojen biti.

Pisme posli svete mise.

19.

Ostavit nas nemoj, Isuse Bože moj! — Isuse Bože moj! — ostavit nas nemoj!

20.

(Na slavu sv. otajstva oltara.)

Svi, koji smo sada ovdi se skupili, — molimo Isuse, teb', nas blagoslovi, — tvoje dare svete nam udili. — Nedaj nama na čas smrti, — brez pričešća život ostaviti.

21.

Hvaljen budi od svih ljudi, o Isuse. — u svetom otajstvu tebi klanjamo se, — i klanjajuć vridno te slavimo, — živog Boga prisutnoga — u prisvetom otajstvu oltara.

22.

(Na čast imena Isusa i Marije.)

Hvalimo pridrago Isusovo ime, — i Divi Mariji pojmo svako vrime, — od obadva da pomoć imamo; — da skrušeno i ponizno, — Bogu srce i dušu pridamo.

23.

Hvaljen vazda budi, o slatko ime Isus. — slavno ime Marije.

24.

(Na čast bl. D. Marije.)

Bud hvaljena od nas, Divo priblažena, — koja si od vika bila odabrana, — da ti budeš mati Isusova. — Teb' molimo što prosimo, — moli Sinka, da zadobijemo.

25.

(Za advent.)

Isuse, Božji sin, koj se uputio, — naše odkupljenje tako pripravio. — Zbog naših griha ne odbaci nas; — bilo za nas na vičnji spas — upućenje tvojega božanstva.

26.

(Na korizmeno vrime.)

Ljubljeni Isuse! u posnom vrimenu, — u nama uspiri pokoru skrušenu; — izlij nam tvoju milost obilnu, — da se k tebi obratimo, — po smrti u nebu te slavimo.

27.

(Za kišu.)

Blagoslov, Isuse, od tebe molimo, — pokvasi nam zemlju, mi to sad prosimo, — zasluženu odvrati kaštigu, — ah! nemoj nas ostaviti — da svak vidi, da ti naš Bog jesi!

28.

(Za lipo vrime.)

O silni Bože! ti, mi se utičemo — zatvori oblake, od srca prosimo; — otpusti nam kaznu zasluženu. — Blagi Oče! čuj nam prošnje; — daj za dicu svoju čisto vrime.

Za mladu nedilju.

29.

1. **O blaženi svemogući,** Gospodin Bog Sabaot — ovog mladoga miseca, bud nam svima u pomoć. — Poslušaj naše molitve, i pomrsi nam grihe, — pri ovom mladom misecu, molimo pokripljenje.

2. Misec nam se pomladio, kraći život s njim posto; — ti grih nisi ostavio, već u njemu zaosto. — Grišna dušo, obrati se, ko misec pomladi se, — u ljubavi Božjoj budi, ako želiš spašen bit.

3. Evo opet manji jesu tvog života već dani — s jednim misecom kraći jest život nam već izdani, — još se ne ćeš poboljšati, nit ćeš grih ostaviti, — pomisli, da ovi dani, mogu biti poslidnji.

30.

1. **Grišna dušo nebo gledaj,** — i razmisli dan ovaj; — jer prijašnji misec progje, — evo novi ti dogje: — a još stojiš u prijašnjem — ružnom grišnom stanju tvojem, — nit od suza ti misliš.

2. Misec ti se pomladio, — kraći život s njim posto, — a ti grihe ne ostavljaš, — već u njima ostaješ: — grišna dušo obrati se, — kao misec ponovi se, — u ljubavi Božjoj.

3. Mož' da su ti ovi dani, — u životu po-

slidnji: — u kojim ćeš odvit dati, — šta s' imala činiti: — u ovima dakle dani u srcu se ti sahrani — od griha se očisti.

Pisme za svako vrime.

31.

1. **Jutrom otprem oči,** slavim iz sve moći:— hvaljen budi Isukrste, hvaljen budi Isukrste.
2. Zvona se glas čuje, koji navišćuje: — hvaljen budi . . .
3. U crkvu me zove, gdi svi glasno poje:
4. U crkvu stupit ću, Boga tam slavit ću:
5. Tom klanjam se Bogu, i Sinu njegovu:
6. Pri svakom početku pivam i svršetku:
7. Kakvo je godj dilo, slavim ja veselo:
8. Blagoslov dobivam, kadgoder zazivam:
9. Kad si kripim tilo, sad hvalim uz jilo:
10. Ne samo pri jilu, no pri svakom dilu:
11. Kasno ko i rano, zazivam ražgano:
12. Kad me tuga svlada, zazivam si tada: —

32.

1. **Jurve sunce se rodilo**, — molimo Boga svi skupno, — da u ovaj sav cili dan, — grih činiti ukrati nam.
2. Svi, koji smo se skupili, — molimo te Bože mili, — današnji dan budi s nami, — neprijatelje satari.
3. Zadrži naše jezike. — I ne puštaj njih na

grihe, — a oči nam pako čuvaj, — na zlo pogledati nedaj.

4. Srcem našim daj čistoću, — nek odbiju svaku zloću, — 'holost ružnu odbaciti, — život pobožno provesti.

5. Da tako, kad sunce zajde, — i tamna noć na nas dojde, — sa svim čisti mi budemo, — tebe veselo slavimo.

6. Skrušenim srcem hvaleći, — tebe Boga poštujući, — slavu vičnju zadobimo, — koju si nam obećao.

8. Hvala nebeskome Ocu, — jedinu rogjenom Sinu, — hvala Duhu prisvetomu, — od kog sva dobra izviru.

33.

1. **Dušo kada tebi bilo jutro sviće**, — ti korisno tada ovo primi viće, — nemoj biti lina, — kleknut na kolina, — pak zatim se prikrstit, — i ovako izustit:

2. Zahvaljujem tebi, Bogu privišnjemu, — na noćašnjem ovom pokoju mojemu. — Život i većanje, — pokoj i dihanje, — mi od tebe primamo, — i sva, koja imamo.

3. Zato danas moja svakolika dila, — želim tebi, Bože, da postanu mila, — odregjujem sada, — da ću tebe vazda, — iz sveg srca ljubiti, — i pomnjivo služiti.

4. Jer kada prigledam sva tvoja stvorenja, — i pričasna njihova odlikovanja, — vidim gdi u

raju, — nigda nepristaju, — sveti tebe hvaliti, — ime tvoje slaviti.

5. Jošter i prijasna nebeska tvrdina — pokazuje svima, da je to istina, — njezina visina, — svitlost i širina, — tvog mogućstva zrcalo, — jest pravo ogledalo.

6. Dane od noćiju on kad razlučuje, — po tom bistro nama svima pokazuje, — redno upravljanje, — i visoko znanje, — svog pridragog vladanja — i svetog upravljanja.

34.

1. **Jutrom rano Isusa mog** — radosno blagosivam, — svete pisme pivajući — i Mariju pozdravljam, — koj' su me čuvali, — bili u pomoći, — ove prošaste noći.

2. Isusova sveta volja, — Sotonu je odbila, — velika milost Marije, — na me blagoslov dala. — Isus slugu svoga — Marija kô sina, — čuvali su me od zla.

3. Zato moje ja čuvare, — hoću vazda služiti, — po slabosti pako mojoj, — njih uzveličavati — to ću nastojati, — dok budem živiti: — njima ugodan biti.

4. Isusu mom Gospodinu — dušu priporučujem, — priblaženoj majki Božjoj — srce sad prikazujem, — život i smrt ovde, — svako dobro moje, — pridajem i sam sebe.

5. Gospodinu Isukrstu, — na uvik slava budi — velika čast i poštenje — svetoj divi

Mariji, — po svem širu svita — slava buď i dika — na nebu u vik vika.

35.

1. **Ja virujem, ja se ufam,** Bože dragi ljubim te! — Kršćanin se imenujem, za to ono sve virujem, — što nam sveta crkva mati zapovida virovati. — U toj viri i ufanju, i ljubavi kripi me.

2. Ja virujem, ja se ufam, Bože dragi, ljubim te! — Ja virujem u jednoga Oca, Sina Duha Boga, — kog u Trojstvu Boga prava jedna narav je i slava. — U toj viri itd.

3. Ja virujem itd. — Ja virujem, da jedini Bog Sin čovik se učini, — da nas spasi, sigje doli; svu krv svetu za nas proli. — U toj viri itd.

4. Ja virujem itd. — Ja virujem, da na tvomu sudu hoćeš ti strašnomu — dobrim nebo darovati, a zle za vik pokarati. — U toj viri itd.

5. Ja virujem itd. — Ja virujem, jer sva ova ti, Istino, očitova; — ti mudrosti sveznajuća, privarit nas nemoguća. — U toj viri itd.

6. Ja virujem itd. — Ja se ufam, jer budući, da si ti Bog svemogući, — i jer virno ispunjavaš sve, što god nam obećavaš. — U toj viri itd.

36.

1. **O, slatki moj Bože! moje sve ufanje,** — ti si mi jedino život, i sve moje: — Bože moj, ljubim te, ostavit ne ću te, — kudgod se okreniš, svakud slidit ću te:

2. O, slatki moj Bože! samo tebe ljubim! — Osim tebe drugog ljubit i ne mislim! — Bože moj, ljubim te itd.

3. Sve da mi svit tilo svačim napastuje, — da mi srce žeže s ognjem varke svoje — Bože moj itd.

4. Sve muke paklene ne će me strašiti, — nit će vična sužnost dušu mi vrigjati; — Bože moj itd.

5. Sve da me odsudiš: ja te opet ljubim — i da me odbaciš, i onda te volim.— Bože moj itd.

6. Sve da nenavidni svi na me navale — i s oštrim jezikom prot' meni govore. — Bože moj itd.

7. Sve da me pohodiš s primnogom bolešću, — Da mi tilo bude puno s nevoljnošću. — Bože moj itd.

8. Zato blagoslovljen, Gospodine budi! — I hvaljen od svih nas, na vik u nebesih! — Bože moj itd.

37.

1. **O slatki moj Bože, sve moje ufanje,** ljubim ja tebe, — o radost životu, o pravedni putu, rado imam te; — nemam prave vire,

potpuno ufanje, — kad reći ne mogu, Bože, ljubim tebe.

2. Milost tvoju prosim — i tebe se bojim, slatki Bože moj: — daj grihe poznati, život poboljšati. Spasitelju moj; — jerbo ću propasti, na vik sužanj biti, — i zato te molim, po tebi da živim.

3. Premda mi je vira kano ti planina, temeljna ovde; — kad nemam goruću ljubav u mom srcu, Bože pram tebe, — vira mi je prazna, ufanje još većma, — tebe ljubit Bože, probudi mi srce.

4. Da ja tako jakom, temeljitom virom možem ljubiti, — tebe Boga moga, dobrog Stvoritelja, na vik štovati; — posli mog života, nada strašnog suda — s tvoji odabrani na nebu hvaliti.

38.

1. **Blagi Bože ljubav moja** od sveg srca ljubim te; — ljubim, jer si Bog jedini, vridan da te tvoji sini — ljube u dobru i bidi, držeć tvoje zapovidi. — Blagi Bože, ljubav moja, od sveg srca ljubim te.

2. Blagi Bože ljubav moja, od sveg srca ljubim te; — ta mi ljubav dušu muči, što s' od tebe često luči; — porad tebe, ne rad sebe, žalim što poružih tebe. — Blagi bože itd.

3. Ah moj Bože, što učinih, kad te grišeć uvridih? — Sve sam dobro ostavio, zlo naj-

veće prigrlio. — Ah oprosti, ispovidam zloću svoju, bolan pridam. — Ah, moj Bože itd.

4. Grišniku mi grihe prosti, od zla svakog čuvaj me; — odsad volim u smrt iti, nego tebe uvriditi. — Tebe ljubim, rad ljubavi grišnika me ne ostavi. — Grišniku mi itd.

5. Volim umrit nego grišit Stvoritelju ljubezni! — Da te ljubim ti me stvori, Oče stolujući gori; — pravedna je kazna tvoja, jer je mrska zloća moja! — Volim umrit itd.

6. O prislatki Isukrste, od sveg srca ljubim te; — jer si mene ti ljubio, kad si za me krv prolio; — od ljubavi mene tužna, pomiluj me svoga sužnja! — O prislatki itd.

7. Volim umrit nego grišit, Spasitelju ljubezni! — jer grišeći stvor ne ljubi, nego svetu milost gubi. — Primi suze okornika i pomiluj pokornika. — Volim umrit itd.

39.

1. **Dobro moje ljubav moja,** Bože mili, ljubim te — u te ufam i virujem, — Bože srcem ljubim te. — Kršćanin se imenujem. — Sve virujem i štujem, — što kršćanska vira uči, — jer me ti Bog nauči.

2. Istina si, varat ne znaš, — pravo kazat sve valjaš, — još privaren bit ne možeš, — jer što hoćeš, to sve znaš, — u božanstvu jedinoga, — a u sopstvih trostrukog, — Boga držim teb' samoga, — jere nemaš priličnog.

3. Virujem u Sina Boga, — jer iz dvora nebeskog, — na svit dogje, čovik posta, — rad grišnika nevoljnog, — i u Duha prisvetoga, — treće sopstvo virujem, — još se ufam dobit milost, — zato dobro dilujem.

4. I kada me jur nestane, — mrtvo tilo postane, — kada počme srce gnjiti, — u njem pismo ostane: — Bože, ljubim, tebe ljubim, — iz sveg srca ljubim te, — moj Stvoritelj, moj Spasitelj, — Utišitelj, ljubim te.

O Isusu, Mariji i sv. Josipu.

40.

1. **Zadnja moja budi volja**: — Isus, Marija, Josip! — U smrtni čas zadnji glas je: — Isus, Marija, Josip! — U žalosti i bolesti: — Isus, Marija, Josip! — Sve hrabrenje i ufanje: — Isus, Marija, Josip.

2. U zadnji čas vaše ime: — I., M., J. — zazivat ću, vas pozivat: — I., M., J. — k mojoj tužnoj uri smrtnoj: — I., M., J. — Pri vas je moj slatki pokoj, — I., M., J.

3. Kad se cilo strese tilo: — I., M., J. — u smrtni čas stane mi glas: — I., M., J. — Neka srca žila kuca: — I., M., J. — dokle pukne, dotle kucne: — I., M., J.

4. Moju tužnu dušu grišnu: — I., M., J. — pridajem u vaše krilo: — I., M., J. — a i tilo

pod propelo: — I., M., J. — Na kom samo bud pisano: — I., M., J.

5. Doć će doba, onkraj groba: — I., M., J. — i trublje glas budit će nas: — I., M., J. — Onda vi nam grišnim slugam: — I., M., J. — pomozite, nas branite: — I., M., J.

Pisme adventske.

Misne pisme za advent.

41.

Pristup: **Padaj s neba** roso sveta, padaj s rajske visine! — Vapijahu starog svita duše čiste nevine, — otvori se zemljo mila, da iz plodna tvoga krila — u sto puta blažen čas, svemu svitu nikne spas.

Na slavu: Već se bliži vrime blago, već se bliži onaj čas, — gdi će isteć sunce drago, svanut svemu svitu spas. — Svani dane i noć skrati, — sini sunce i povrati — Bogu čast na visini, svitu mir na nizini.

Poslanica: Uzraduj se srce moje, svetom čistom radosti; — jer usliša molbe tvoje, Otac puni milosti, — već su blizu one noći, — u kojoj će na svit doći — Spasitelj i Gospod tvoj — da izbavi narod svoj.

Virovanje: Svitlo Božje! daru lipi: sigji s Božjeg krila dol, — um prosvitli, volju kripi liči duša tajnu bol. — Jači u nas viru svetu —

koju Isus doni svitu, — da svaki to diluje — što u srcu viruje.

Prikazba: Sve na svitu, Bože blagi! dare ti prikazuje, — primi i taj dar pridragi, koj ti puk tvoj žrtvuje. — Pod oblikom kruha vina, — krv i tilo tvoga Sina, — neizmirne cine dar, — stavlja tebi na oltar.

Svet: Složi glas svoj dušo moja! s nebeskimi četami; — zapivajte usta moja, tom, koj je nad zvizdami! — «Sve što b'jaše i sve što je, — sve je puno slave tvoje, — sve te diči i slavi, — Oče vičnje ljubavi!»

42.

Na pristup: **Vi nebesa rosite** svrhu nas, — i vi oblaci spustite nami pravednog. — Otvori se zemljo i porodi Spasitelja, — nebesa pripovidaju slavu Božju — i dila njegova naviščuju njegovu jakost. — Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu — kako biše na počelu — sada i u vik vika. Amen.

Na slavu: Slava Bogu na visini — a mir ljudma na nizini, — dobru volju imajućim — i Boga uzvisujućim.

Na virovanje: Virujem u jednog Boga — od vika kraljujućega, — neba, zemlje stvoritelja — sviju stvari vladatelja.

Na prikazanje: (Po volji.)

Na svet: Svet, svet, svet bud Gospodin —

milost tvoju daj nam svim. — Svet si, svet si, Bože, svet si! — Svi te slavimo.

Posli podizanja u misi.

43.

Spasitelju, koga želeć — vapijahu stari, — koji sad ovdi pribivaš — na naših oltarih: — dogji, dogji, o Isuse, — duši daj kripljenje, — i pripravi naše srce — na tvoje rogjenje.

44.

Sine Božji, kog Marija — po Duhu začela, — koga je rič svećenika — na oltar donela: — dogji, dogji, o Isuse — duši daj kripljenje — i pripravi naše srce — na tvoje rogjenje.

45.

O, Ditiću, koga rodi — Majka i Divica — koji mir i ljubav nosiš, — ljudma dobra srca: — dogji, dogji, o Isuse, — duši daj kripljenje, — i pripravi naše srce — na tvoje rogjenje.

Razne pisme.

46.

1. **Angjel Gabrijel iz neba** — poslanik bi od Boga; — čistoj Divici Mariji, — kud radosno prihoda; — u Nazareth jest došao, — ovdi Divu

našao, — i priblaženoj Mariji ove riči rekao.

2. Primi od mene, Marijo, — ovaj ljiljan prilipi; — od prisvetog slavnog Trojstva — Teb' iz neba poslani. — Zdrava budi, o Marijo! — Gospodin je s tobom Bog — ti ćeš Sina božjeg rodit, — to je odlučio Bog.

3. Na ovom se diva čudi, — i ovako govori: — o angjelu, kaži meni, — kako može to biti; — ja sam moje divičanstvo, — Bogu zavitovala, — i obdržat vazda želim, — kako sam obećala.

4. Angjel na to odgovori: — dobro jesi kazala, — Diva jesi, diva bit ćeš — svagda neoskvrnjena; — Duh će sveti u te snići, — i tebe nadahnuti, — i tako ćeš Spasitelja — svega svita roditi.

5. Sad Marija u radosti, — počne Boga hvaliti; — iz srca svog priponizno — ovako pogovoriti: — evo ja priporučujem — Bogu niznost moju, — budi slava i poštenje — nebeskom Veličanstvu.

47.

1. **Angjel s neba dol' se spusti,** — i Mariji on navisti — Isusa upućenje, — sveg svita otkupljenje. — O Marijo budi zdrava, — ti si neba radost prava, — i naša i naša, i naša pomoćnica, — jer si čista divica.

2. Ti dostojna bi postati — Sina Božjeg prava mati, — Izabrana od vika — zarad grišnog čovika. — O Marijo, budi zdrava...

3. Začeta si ti brez griha, — zato tebe ljuta zmija — paklena ne otvora, — jer te Bog sam poštova. — O, Marijo, budi zdrava...

4. Ana tebe jest rodila, — ti si blago nam donila, — premda Eva jest bila — milost već izgubila. — O Marijo, budi zdrava...

5. O Marijo, krv kraljevska, — po teb' dobra mi nebeska — dobismo i lipi plod, — divičanski tvoj porod. — O Marijo, budi zdrava...

6. Zarad divičanstva tvoga — pozdravljena bi od Boga, — po slavnom Gabrijelu, — velikom arkangjelu. — O Marijo, budi zdrava...

7. Tebi slava, tebi dika — od nas sviju privelika, — Majko blagoslovljena — u vike proslavljena. — O Marijo, budi zdrava...

48.

1. «**Ave Maria, gracia plena!**» — Ovako navisti Divici Mariji — angjel od Boga poslani.

2. «Dominus Tekum», Gospodin s tobom», — začeti ćeš Sina, Boga najvećega, — neba, zemlje stvoritelja.

3. Angjele Božji, može li to bit? — jer sam čista diva, nisam muža znala, — zavit moj čist jest kod Boga.

4. Po Duhu svetom začet ćeš sina — i koga porodiš, Sin Božji zvan bit će — kojega je slavno ime.

5. Čuvši Marija glas od angjela, — jest se

ponizila i progovorila: — neka bude Božja volja.

6. Raduj se zato Divice čista, — jer kako nebeska rosa pada s neba, — onako ćeš rodit Sina.

7. Moli kod Sina, Majko prisveta — da nam upućenje, njegovo rogjenje, — svima bude na spasenje.

49.

1. **Ave, o Marija, ružo rumena,** — Milosti si puna i priblažena: — angjel te pozdravlja, jer poslao ga — k tebi vični kralj s neba visokoga.

2. Bože priljubljeni, kakvi je to glas, — koji stiže k meni u nenadni čas? — Ne poznam što je bilo od angjela, — da me je bunio kod moga mira?

3. Ne boj se, Marijo, to j' tvoja srića — k tebi je prispila Božja milošća, — jer ti ćeš začeti otkupitelja, - i sina roditi, još ćeš bit čista.

4. Kako će to biti, još ne poznam ja, — odkad sam na svitu, spola muškoga — i višnjemu Bogu sam obećala, — da bi mu divica na vik ostala.

5. Nemoj se bojati srca tvojega, — to će učiniti kripost Višnjega; — akoprem se zvala budeš ti mati, — ipak ćeš divica na vik ostati.

6. To ne mogu ja u srcu smisliti, — Zato ću se Bogu priporučiti; — neka bude tako, jer evo sam ja, — virna službenica Gospodinova.

7. O raduj se zemljo, i nebeski raj, — sav svit od veselja Mariji pivaj, — ona milost dobi od Stvoritelja — i nama porodi Otkupitelja.

50.

1. **Cvit miomirisni ti si, o divice,** — puna milosrgja nebeska kraljice, — vesela u nebu Isusa rodice, — moli za nas Sina naša odvitnice.

2. Izmed svih divica ti si odabrana, — jer u materinstvu diva si ostała; — s milošću nebeskom jesi obdarena, — Sina Božjeg rodit dostojna si bila.

3. Blagoslovljena si ti med svim ženama, — takogjer i tvoja Majka sveta Ana, — plod utrobe tvoje blagoslovljen vazda, — stara Jelisava tako te pozdravlja.

4. Ti si duši našoj za Bogom ufanje, — i žalosnih srca željno utišenje. — Od Isusa milost prosiš ti svakome, — koji god zaziva s užganošću tebe.

5. Zaštiti me Majko s tvojim milosrgjem, — koji ti dolazim s potpunim uzdanjem; — hvalit ću te vazda ustma a i srcem, — samo razveseli mene s tvojim licem.

6. K tebi se utičem ja grišnik pritamni, — želim vazda biti tvoj štovatelj harni, — mene

pod obranbu majko sveta primi — i svaku pogibelj od mene oduzmi.

7. Moli za nas sveta Divo Sinka tvoga — sad i na skrajnji čas života ovoga. — Daj osićat milost materinstva tvoga. — da po tebi jednoć uživamo Boga.

9. Hvala, slava tebi, Oče Bože vičnji, — s tvojim svetim Sinom u neba visini, — Duhu svetom Bogu uvik dika bude — i divi Mariji vazda od svih ljudi.

51.

1. **Marijo, k tebi danas** — združeni u ljubavi, — dižemo naš slabi glas, — sav svit virno te slavi: — zdravo, zdravo, zdravo Marijo!

2. Prid lipotom tvog lica, — radosno upadamo — i tebe tvoja dica — sto puti pozdravljamo. — Zdravo...

3. Višnji te uzvisio, — kad ti je kroz angjela: — Rodit ćeš, navistio, — grišnikom Spasitelja. — Zdravo...

4. Gabrijel te pozdravi — u ime Oca Boga, — i Bog sam te postavi — za majku Sina svoga. — Zdravo...

5. Od prve već mladosti, — griha si se čuvala, — tvoj život pun kriposti, — Bogu si žrtvovala. — Zdravo...

6. Zato kad si primila, — glas da ćeš postat mati, — u srcu se plašila, — kako će se zgoditi. — Zdravo...

7. Ali na rič angjela — nadješ mir srca

tvoga, — i sina si začela, — da rodiš spasitelja. — Zdravo...

8. Marijo moli za nas, — Da nam sin tvoj oprosti, — u strašnji poslidnji čas, — ne uskrati milosti. — Zdravo...

52.

1. **O Ružice plemenita!** k tebi dolazimo; — i s angjelom Gabrijelom tebe pozdravljamo. — Tebi srdačno pivamo, — i hiljadu put vapimo: — Zdravo bud' Marijo!

2. Pivaj hvalu, dušo moja, svaki čas Mariji! — Jerbo ona Božjeg Sina zače u utrobi; — zato srcem se radujmo, — iz svih moći svi recimo: — Zdravo bud' Marijo!

3. Adamovu jabuku je ona uništila — kad je Sina u utrobi divicom začela. — Sinak ove Majke Dive — skvario je glavu zmije. — Zdravo bud' Marijo.

4. Ovako je naredio, plod utrobe tvoje — da sam svoje on božanstvo, kod tebe sakrije, — da od tvoje blage krvi, — on na sebe tilo primi: — Zdravo bud' Marijo!

5. Zato se sad utičemo Majko čudotvorna! — Da kad nam jednoć dospije, skrajnji sat života; — pomozi naše slabosti, — i duše nam k Sinku nosi: — Zdravo bud' Marijo!

53.

1. **O, prisvitla lipa zoro,** koja si nam s neba data, — zdravo bud' puna milosti.

2. Marija čista divice, Duha svetog zaručnice, — svega svita odvitnice.
3. Isukrsta Majko slavna megju svima izabrana, — svetom Trojstvu ti povoljna.
4. K tebi poslan bi od Boga Gabriel angjo iz neba, — za virnog navistitelja.
5. Mati bit ćeš Stvoritelja, dojilica Spasitelja, — i rodica tvoga Boga.
6. O, blaženo divičanstvo, kom s' dostoji veličanje — sveg naroda poštivanje.
7. Dika budi svetom Trojstvu i poštenje Divi miloj, — Spasitelja Majki slatkoj.

54.

1. **Poslan bi angjel Gabrijel** od Boga u grad Nazaret — k jednoj poniznoj Divici pravoj Božjoj službenici.
2. Došav u prostu kućicu — nagje moleću Divicu, — koju smirno pozdravljaše — i ovo joj govoraše:
3. «Zdravo, o Marijo, budi, — uzvišena vrh svih ljudi, — puna milosti nebeske, — vrhu punosti angjelske.
4. Gospodin Bog uvik s tobom, — i prid tobom i za tobom, — ti si srićna i blažena — vrhu svih na svitu žena.»
5. Kad je Diva razumila — pozdravljenje od angjela, — kruto se je uplašila — i u srcu sva smutila.
6. Tad je angjel prozborio: — «Ne plaši

se, o Marijo! — Božju milost si dobila, — koju no si zaslužila.

7. Ti ćeš Sina zanositi, — Boga-čovika roditi. — Materom ćeš se prozvati, — divičanstvo sačuvati.

8. Isusom ćeš njega zvati, — velik ima on postati, — sav svit grišni otkupiti, — pakla jakost opliniti.

9. Sinom će ga Božjim zvati, — Otac će mu vični dati — na desnici pribivati — i na vike kraljevati».

10. Reče Marija angjelu, — po imenu Gabrielu: — «tako budi, Gabrijele, — sveti Božji, o angjele!

55.

1. **S neba angjel Božji,** s neba angjel Božji dol' se spusti; — blaženoj Divici Božjoj službenici on izusti: — Zdravo i blažena, o Marijo! — puna si milosti, izabrana jesi od visina.

2. Ja sam zato poslan, ja sam zato poslan sada k tebi, — da na znanje dadem, i tebi da kažem u radosti: — Oca nebeskoga svetu volju: — s kojom te od sviju divica i drugih većma ljubi.

3. Za tobom u nebu, za tobom u nebu svi vapiju: — i tebe, Marijo! oj od mira škrinjo! zahtivaju: — svi slavni angjeli, kerubini, — nebeski dvorani, i tebe željani serafini.

4. O! otvori zato, o, otvori zato svoje srce; — svetog Duha milost tebe će nadahnit, o Divice! — Začet ćeš čistoćom u utrobi; — plod utrobe tvoje nazvati se hoće: Sinak Božji».

5. Evo dakle jesam, evo dakle jesam službenica; — nek po tvojoj riči, volja se izvrši vičnjeg Oca. — Daj, proslavi Boga, dušo moja, — jer za službenicu mene siroticu, on izabra.

56.

1. **Zdravo budi Marijo**! Bog te je proslavio, zdravo budi Marijo! — Ti jer Divo prisveta, brez griha si začeta: zdravo budi Marijo! *Ave! salve! zdravo budi Marijo!*

2. Radi tvojih kriposti, puna jesi milosti: zdravo budi Marijo! — Gospodin je s tobom Bog, rad življenja svetog tvog: zdravo budi Marijo! *Ave Salve!* i t. d.

3. Blažena si med ženam, blažen plod jer dade nam; zdravo budi Marijo! — O prisveta Divice! prava Bogorodice; zdravo budi Marijo! *Ave Salve!* i t. d.

4. Zaziva te puk naš vas, svako vrime i danas; zdravo budi Marijo! — Boga moli ti za nas, sada i na smrtni čas; zdravo budi Marijo! *Ave! Salve!* i t. d.

57.

1. **Zdravo bud' Marijo, prijasna zornice.** — istočnog brez griha začeta Divice, — tebe je

pravi Bog odabro od vika — za radost puka svog.

2. Začeće pričisto, mi tvoje štujemo, — jere mi to isto od crkve čujemo: — otrovna da zmija tebe ne porazi — kako j' Evu prija.

3. Oda Ane svete — ti jesi rogjena — sad je kod Lorete, kućica blažena, — u kojoj ti blago postade od neba — nam svima pridrago.

4. Došao je k tebi, nebeski elčija, — noseći u sebi: Zdravo bud' Marija! — Gabrijel angjeo ove blage riči — tebi je doneo.

5. «Začeti ćeš Sina — Isusa zvanoga, — s nebeskih visina, — od svita željnoga: — njeg on će pohodit ležećeg u tminah — i njega prosvitlit.»

6. Milost Božja tebe — tada je obsjala, — kada si od sebe riči ove dala: — Premda sam divica biti hoću Božja — vazda službenica.

7. Riči kad angjeo razumi od tebe, — u veliku zanô radost je on sebe. — «Ja, reče, odlazim, Duhom svetim puna! — da tebe proslavim!»

8. Odsad ćeš ti biti, svemožnog rodica, — jer će te nadarit njegova desnica: — Messiju pravoga, da svitu porodiš — čovika i Boga.

9. Slavom ćeš privičnom biti napunjena, — lipotom prisrićnom u nebu krunjena, — zvat

ćeš se kraljica dvora nebeskoga, — i blaga divica.

10. Tebi se svi sada, Marijo klanjamo, — i od tebe vazda mi pomoć čekamo, — Isusa moli za nas, da nas pomiluje, — sad i na smrtni čas.

58.

(Koja se na poslidnjoj zornici pivati običaje.)

1. **Zazivam vas svekolike,** male sridnje i velike, — da idemo do Bethlema, gledat čuda prigolema:

2. Jer će diva tamo poći, i u Betlem hoće doći: — dilit će se iz svog doma, tamo hiteći veoma.

3. Jer je tako naregjeno, i od Boga odregjeno: — da se ondi Isus rodi, i na svitu nas pohodi.

4. Divici je odhoditi jer će skoro poroditi, — sad miseca devetoga, rodit će kralja svetoga.

5. Rodit će ga u pol noći, kralja rajskog slavne moći, — u priprostoj kolibici, med živinam na slamici.

6. Ovo blago svega svita, kano stručak lipog cvita. — Prikosutra u pol noći, hoće štovat svatko moći.

7. Hodte dakle svikolici, da idemo k toj divici: — da joj Sina pozdravimo, i njemu se poklonimo.

8. Da idemo tražit grada, gdi no kraljić

mali vlada, — od istoka do zapada, sve na njega ovo spada.

9. Zvizda će nam kazat misto, gdi će biti on doisto, — kod Betlema u štalici i postavljen na slamici.

(Na zornim misama mogu se osim ovih i druge pisme pivati o bl. D. Mariji.)

Božićne pisme.

Prva misna pisma za božićne blagdane.

59.

1. **Hajdmo, hajdmo svi k Betlemu** — u radosni ovaj čas! — Isus dragi jest u njemu — rodio se za sve nas. — Od Marije Divice — usrid proste štalice.

2. Marija ga ljubeć doji, — grli Sinka ljubljena, — pa ga njiha u povoji' — od priprostih pelena, — pojuć: «Spavaj sine moj, — slama, jasle krevet tvoj».

3. U Josipa plamti lice, — oblio ga sveti stid, — gledeć Sinka u Divice — baš ko da ga vara vid? — Čudom smatra otajstvo, — spoznav štuje božanstvo.

4. «Slava Bogu na visini,» — tu angjeli pivahu; — «a mir ljudma na nizini» — svima navišćivahu. — Rodio se Spasitelj, — Isus Bog Otkupitelj.

5. Tam pastira skup doteko, — čuv spiv,

smotriv neba čar, — dono janje, sir i mliko — svih pastira kralju dar: — «Oj, Isuse, ti ove — primi naše darove.

6. Oh, Isuse naš ljubljeni, — hvala tebi velika, — štono rad nas si rogjeni, — rad nevridnih grišnika. — Naša srca tvoj su dar — i ljubavi vične žar.

7. Oj! Josipe i Marijo — mol'te Sinka svog za nas, — milošću nas obdario, — sada i na smrtni čas, — da se svi spasimo, — Vas s njim na vik slavimo.

60.

Pri slavospivu angjeoskom. 1. **Slava Bogu na visini** — gore nebeskoj! — a dobrim na nizini — ovd' ljudma mir, pokoj. — Tako svi angjeli, — nad štalom pivahu, — kad Isusa veseli, — pastiri štovahu.

2. Slava Bogu na visini — gore nebeskoj! — a dobrim na nizini, — ovd' ljudma mir, pokoj. — S angjeli mi sada — svi glase slažemo. — i s pastiri sveg stada — pastira štujemo.

3. Slava Bogu na visini — gore nebeskoj! — a dobrim na nizini, — ovd' ljudma mir, pokoj. — Oj! Isuse mileni, — slava ti i dika, — Bože, za nas rogjeni — hvala ti velika.

61.

Na virovanje. 1. **Virujem u tebe,** — o Isuse mali, — koj' se danas za me — rodi Bog u štali.

2. Ufam se u tebe, — o Isuse dragi, — da mi budeš jednoć — sudac mio, dragi.

3. Žarko ljubim tebe, — Isuse mileni, — i ljubit ću samo — dok je duh u meni.

4. A u tebi štujem — vičnog Oca tvoga, — i s Vami trojednog — Duha svetog Boga.

62.

Na prikazanje i «svet». (Spiv Majke Božje :) 1. **Oj! Isuse poljubljeni** — slatki Sine moj! — Na oči ti san mileni — podasanak tvoj! — Spavaj srdašce — moje sunašce — Uspavkuje tebe majke — tvoje milopoj.

2. Tebe Majka tvoja njiha — mila Sinka svog, — s pelenami ti ogrija — uda tila svog. — Oj pelenice, — i živinice! — Dište parom, da ne zebe — svega svita Bog.

3. Oj, štalice prosta, mala — ti od marve stan, — što s' Isusu stanak dala, — za rogjeni dan! — Oj vi jaslice! — i ti slamice! — Ne bud' oštra, da on spava — mirni slatki san.

(Spiv Majke Božje nebeskim angjelima :)

Vi, zvizdice neba sjajte, — na radosni čas; — Kerubini zapivajte — Serafi u glas. — I svi angjeli — pojte veseli. — Uspavkujte Božjeg Sina — što s' rodi za spas.

(Zbor angjela :)

«Slava Bogu na visini — a mir ljudma na nizini.» — «Oj. Isuse, neba kralju, — čuj

angjela tvojih zbor. — Što ti slave pisme šalju — u betlemske štale dvor: — «Slava Bogu na visini, — a mir ljudma na nizini!»

(Spiv Majke Božje pastirima :)

I ti zboru od pastira, — sad mu lipo poj! — Male dare, mlika, sira — primit će Sin moj! — Srca snižena, — njem' su milena. — Na čistoću srca gleda — Isukrst Bog tvoj.

(Zbor pastira :)

«Slava Bogu na visini, — a mir ljudma na nizini. — Oj, Isuse, neba care, — čuj pastira tvojih glas, — primi naše male dare, — koj si pastir sviju nas. — «Slava Bogu na visini — a mir ljudma na nizini!»

(Spiv Majke Božje kršćanima :)

Veselte se svi kršćani — utišite vaj — pak Isusu svak maleni — sad svoj darak daj! — Grišit pristajte — srce mu dajte. — Zato će vam on poklonit — svoj nebeski raj.

(Zbor kršćana :)

«Slava Bogu na visini, — a mir ljudma na nizini.» — Oj, Isuse Spasitelju — prim' kršćana tvojih dar; — dajemo ti srca želju — i ljubavi vične žar: «Slava Bogu na visini, — a mir ljudma na nizini.»

63.

Posli podizanja. 1. **Oj! Isuse! Ti sunašce!** — što nam danas ishodi, — veseli

se nam srdašce, — jer se danas nam rodi. — Dogje vami, nami — sirotami nami, — primi narav čovika, — da otkupiš grišnika.

2. Pozdravljamo te štalice, — gdi s' Marija spokoji, — oštra slamo i jaslice, — vi Isusu povoji, — vi Isusu povoji, — jer u vami, nami, — sirotam inami, — Boga rodi Marija — uz angjelski «Gloria».

3, Hvali Vami, vi pastiri — što tu stada čuvaste, — stalni prvi bjaste u viri, — Isusa darivaste. — A po vami nami, — sirotami nami, — bi navišćen Spasitelj, — Bog naš i otkupitelj.

4. Misto masla, sira, mlika, — što pastiri ti daše, — oj! Isuse na vik vika — primi srce ti naše. Zato vami, nami — sirotami nami, — u znak tvoje milosti — grihe naše oprosti.

64.

Na pričest: 1. **Pojmo glasno, složno krsćani,** — slav'mo Božić, dan prisvečani, — koga isti angjeli — pojuć slave veseli. — Slava Božjem Ditiću. — Slava, slava dragom Božiću.

2. Slav'mo onaj stanak priprôsti, — koj putnike trudne ugosti, — da se u njem obavi, — tajna Božje ljubavi. — Slava, slava Betlem-štalici, — slava, slava jaslam, slamici.

3. Slav'mo kćerku Oca vičnoga, — zaručnicu Duha svetoga, — koju on sam oplodi, —

te Božića nam rodi. — Slava, slava Majki Divici, — slava, slava Bogorodici.

4. Slav'mo zvizdu čudne sjajnosti — koja otkri svitu tajnosti: — da se Isus objavi — po mudracim proslavi. — Slava, slava čudnoj zvizdici. — Slava, slava kraljem trojici.

5. Slav'mo Boga s prostih pastiri, — što nas Božić s Bogom izmiri, — jer njegovo rogjenje – svim bilo na spasenje. — Slava, slava Isus-ditiću. — Slava, slava spasu Božiću.

65.

Na svršetku: 1. **Vesel'te se kršćani** — u taj srićan čas. — Isus nam se rodio, — sve nas oslobodio, — svim doneo spas.

2. Poslušajte angjela — krasan milopoj. — «Slava Bogu višnjemu — a na zemlji po njemu — ljudma mir, pokoj.»

3. Potecite k Betlemu — vidit Boga svog, — ležećeg u štalici, — u jaslih na slamici, — naga i golog.

4. Naklonte se Božiću, — Spasitelju sad, — s pastiri mu pivajte, — darove mu podajte, — on će primit rad.

5. Zdrav Isuse primili — hvala ti navik, — što se za nas rodio, — grišne nas pohodio, — donô spasa lik.

6. Primi naša snižena — srca za svoj stan, — pak milošću velikom — smiluj nam se grišnikom, — sad i na sudnji dan.

Druga misna pisma za božićne blagdane.

66.

Na pristup: **Isukrst se rodio, radujmo se,** — pivajuć mu radosno, veselmo se. — Krvi Davidove, od pričiste dive, — Isukrst rodio se.

2. Ljiljan svete čistoće procvao je, — noseć svitu ovome plode svoje. — Božić Isus mili, nama svim udili — rogjenjem otkupljenje.

Na slavu: Slava Bogu i dika na visini, — a mir budi ljudima na nizini. — Pivajmo s angjeli, s pobožnih pastiri. — «Gloria in ekscelsis!»

Na evangjelje: Pristol vične mudrosti posta štala, — otud milost Božija slovi nama: — nebesko ditešce nama spas donese — od Božjeg milosrgja.

Na virovanje: Virujemo, u jaslah da pribiva - put i život nebeski i istina, — milostiv se Bog tu, krije u ditetu, — priznamo s pastirima.

Na prikazanje: 1. Svetom žrtvom k oltaru pristupajmo — u jaslah se Isusu svi klanjajmo. — S poniznih pastiri, u gorućoj viri — srca dar prinašajmo.

2. Žrtva kruha i vina jeste poklon — Sina Božjeg ljubiti, iskren naklon. — Da stigne milosti, Isuse dopusti, — da budeš svima nam sklon.

Na svet: Neka ori radosno: «Svet si Bože!» — nebo, zemlja pivajuć, nek se slože. — Pivajmo Isusu, neba, zemlje kralju: — «Svet, svet, svet, vični Bože!»

Božićne pisme o prisv. sakramentu.

67.

1. **Prvi žrtvenik tvoj biše** — štalica malena, — u koju te stavi tvoja — majka priblažena. — Sada dragi Božiću naš — u obliku kruha bivaš: — ničice padamo — tebi se klanjamo.

2. Slavu tvoju navišćaše — nebeske kriposti; — do zemlje se pokloniše — pastiri priprosti. — Pod oblikom kruha, vina — priznamo za Božjeg Sina; — ti si, o Isuse, — hrana naše duše.

68.

1. **Bethlemsko ditešce, Božiću** mili! — pod prilikom kruha prisutno ovdi; — u ostajstvu čuj naš glas, — daj nam duši dostić spas!

2. Tebe je nosila, Rič upućena! — pod srcem Divica neoskvrnjena, — ti sad stupi s visina — pod oblik kruha, vina.

69.

Božiću! — **Slavim te** u jaslicah: — ne odbaci sad nas — od svog lica! — Srcu daj veselja, — duši budi želja! — Klanjamo ti se naš Kralju — pod oblikom kruha — na oltaru!

70.

1. **Zdravo budi Božji Sine**, — zdravo Isuse mali, — koj si došo k nam s visine —

rodio se u štali: — klanjajuć se slavimo te — pod prilikom hostije: — Zdravo budi Sakramente! — Zdravo Dite Božije!

2. Zdravo tilo Isusovo — od Divice rogjeno! — Zdravo tilo Isusovo — u jasle postavljeno: — tebe želi duša moja, — da unigješ u moj stan, — okripit će rič me tvoja — pa ću biti dostojan.

Razne božične pisme.

71.

1. **Čestit svitu danak svemu,** — jer izagje sunce njemu, — tužan mrak je prošao, — sunce, Isus, došao. — Zapivajmo malenomu, kralju danas rogjenomu: — slava Bogu vičnjemu, i mir ljudma po njemu.

2. Došao je uzdisani i od davna obećani. — Željni sviju Spasitelj, svita razveselitelj.

3. Diva plodna i pričista, ne našavši nigdi mista — za stan najde štalicu, za postelju slamicu.

4. U po noći to se zgodi, kada Diva Mati rodi — sada Sina svojega, odvik' Sina Božjega.

5. O čudesa! gdi je sada, koji sa svim svitom vlada, — i u nebu kraljuje; u jaslicah stanuje.

6. To Diteśce božanstveno, sad od svita zapušteno, — Josip sam u jaslicah, i s njim gleda Divica.

7. Gleda u njeg zanešena, Majka srićna i blažena, — gleda svoje sunašce, ljubi svoje srdašce.

8. Sad ga grli, sad ga doji, sad povija i nastoji — ugoditi u svemu, Majka Sinku svojemu.

9. U to s rajskih lete dvora, angjeoskih čete ora, — Kralja svoga poznaju, i njemu se klanjaju.

10. Svrh štalice zvizda siva, k novom Kralju svit poziva, — tri će kralja pozvati, da ga dogju štovati.

11. Ali prvi, koji bdiše, od angjela razumiše, — to pastiri priprosti, čudo Božje milosti.

12. Pastirom se prvim javi, jer je i on pastir pravi, — koji svoje ovčice, traži naše dušice.

72.

1. **Danas se čuje dogagjaj novi** — u zemlji našoj i jeste ovi: — hodite k nami o čobani, pohitite i vidite, — jedno nebesko Ditešce, u krilu Majke Divice.

2. Vama se srića ova dogodi, — kad vam se Janje nebesko rodi. — Jedno je Janje, o pastiri! da se po njem svit umiri, — to je nebesko Ditešce, u krilu Majke Divice.

3. Zato svi njemu dare nosimo, — i milost ovu od njeg prosimo, — biti će nama ovo dosti: nek nam svima grihe prosti, — ovo nebesko Ditešce, u krilu Majke Divice.

73.

1. **Ditešce nam se rodilo** — u jasle se položilo — Isuse mileni, Bože moj, — srce ti dajem, da sam tvoj!

2. Sin Otac Bog pravi sam — s neba na zemlju sigje k nam — Isuse...

3. Čista ga Diva rodila, — i svojim mlikom dojila. — Isuse...

4. «Isus» mu ime Otac dá, — da nas odkupi, odabra. — Isuse...

5. Koj dili ljudma radosti, — i dare Božje milosti. — Isuse...

6. Nebom i zemljom koj vlada, — zarad čovika sad strada. — Isuse...

7. Čast budi, dika, poštenje — Isusu, koj nam rogjen je. — Isuse...

8. Hvala još budi Divici, — pričistoj Bogorodici. — Isuse...

74.

1. **Neba dvorani** glase doniše narodom, — Isus se rodi, spasenje plodi s porodom.

2. Bethlem je misto, u komu čisto Ditešce, — rodi se za nas, da izbavi nas, Janješce.

3. Štalica prosta, bi njemu dosta prigodna,— o dobrog Kralja, komu j' i štala ugodna.

4. Jaslice male, postelju dale rogjenom! — O ljubav prava! jere ju kaza grišnikom!

5. Slamica oštra, Isusu dosta ugodna, — to j' ljubav ista, ljubav pričista i plodna.

6. Marija Diva, gledeć uživa, otajstvo! — Al suze roni, kada procini uboštvo.

7. Josip pogleda božanskog čeda uboštvo, — i promišljaje, koje Bog daje, otajstvo!

8. Pastiri hite, da vide Dite to milo, — za svih spasenje, to j' upućenje primilo!

9. Istočni kralji na put se dali k Bethlemu — prisvetu zvizdu, i gledeć gizdu golemu.

10. Bethlemsko misto slaviše čisto angjeli, — Boga hvališe, dite slaviše veseli.

11. Ti stvoru mali, k bethlemskoj štali po tebi — Bogu tvom hvalu! rogjenom slavu izreci.

12. Dare mu nosi, i milost prosi nebesku, — hvalu mu pridaj, slavu mu pivaj božansku.

75.

1. **O Bethleme grade slavni** od Boga, najveći si ti od grada svakoga.

2. Jer iz tebe nam izadje vojvoda, Isus dragi Davidova poroda.

3. Marija ga Diva čista porodi, i u jasle ona njega položi.

4. Dostojno se ona njemu poklanja, i s veseljem srca svoga pozdravlja:

5. Zdrav mi bio Sinko dragi i mili, premda Majka zbog uboštva tvog cvili:

6. Ti si nada i ufanje sveg svita, ti si Sinak Oca vičnjeg od vika!

7. Radujmo se i mi dakle svi danas, jer se rodi Isus slatki jur za nas.

8. Hod'mo dakle do Bethlema mi grada, potražiti Spasitelja dragoga.

9. Svaki srcem i pameću hodimo, ter s pastiri mi slobodno pridimo;

10. I njemu se poklonimo duboko, jer j' otajstvo ovo odveć visoko.

11. Premda leži u jaslicah na slami, al kraljuje u nebesih nad nami.

12. Sin je Boga još od vika plemenom, Sin Marije on postade s vrimenom.

13. Ona Boga i čovika porodi, silu gjavla priżestoku polomi!

14. Slava Bogu Ocu uvik odzgora! a mir ljudem dobre volje odzdola.

15. Isus sve nas milosrdno pohodi i slavno se rad čovika porodi:

16. Hvala tebi Majko čista, blažena i najveća, izmed sviju ti žena.

76.

1. **O slavna bethlemska** ti si štalica! — u kojoj porodi Sinka Divica.

2. Po kojem njegovu svetom porodu, — spasenje je došlo svemu narodu.

3. U štali s Josipom bila Marija, — a angjel nad štalom, piva *Gloria*.

4. U istoku zvizda se ukazala, — i sveta tri kralja na put pozvala.

5. Kralji, kad dojdoše, odmah padoše — darove i poklon Ditetu daše.

6. O, Isuse dobri! i nas pozovi, — da se tvoja ljubav u nam ponovi.

77.

1. **O sveti i srićni dan,** — bud pozdravljen od nas; — od Boga nam darovan, — veselja pun čas. — Minula je tamnost, — prosvitila j' svitlost,— sam Bog sad pohodi nas.

2. Danas se sklopi sveza — med zemljom i nebom, — te Boga iz nebesa, — potegne sobom; — rič tilom postade, — med nami ostade, — pomiri da nas s Bogom.

3. Nebesko čudno Dite — na svit se ro-dilo, — s ljubavi osobite — k nam se snizilo; — na slami jaslica, — kako sirotica — Ditešce leži milo.

4. Sam angjel nam oznani, — i novi vesel glas, — da se Kralj obećani — rodio noćas: — gle, veliku radost — dajem vam na znanost, — Krist se rodio danas.

5. Znamenje osobito — ja vam hoću dati: — pelenicom ovito — hoće ležati — vaš Spasitelj mali — u jaslah u štali, — dvoreć ga mlada mati.

6. Hod'mo svi u Bethlehem, — dušom k Spasitelju, — nosimo mu s veseljem — goruću želju — da nam ne uskrati — svoj obraz gledati — na vike u veselju.

78.

1. **Radujmo se i pivajmo** danas rogjenomu — svi u jedan glas radosno Kralju ne-

beskomu; — jer se danas on ponizi — nas grišnike da uzvisi — i na vike spasi.

2. Angjeli se svi raduju, slavu pivajući, — i pastirom navišćuju radost govoreći: — veselte se i radujte, — vičnjem Ocu hvalu dajte, — svrhu sveg slavite.

3. Jer se rodi sad Spasitelj, — Sin Oca vičnjega, — i pridragi Otkupitelj, — sveg svita grišnoga; — on je vičnju narav Božju — snizio u čovičiju, — za spasenje sviju.

4. Stupimo svi k sjajnom licu Spasitelja našeg, — unigjimo u štalicu i proslavimo njeg; — tu se njemu poklonimo — s pastirima njega štujmo, — hvalu mu svi dajmo.

5. Hvalu dajmo i pričistoj Divici Mariji — i pivajmo svi slavu njoj, prid svetih oltari: — slava Ocu nebeskomu — Sinu danas rogjenomu — i Duhu svetomu.

79.

1. **Radujte se svi narodi**, — jer je čut glas ljubljeni, — da se Isus za nas rodi, — ovaj čas priblaženi. — Evo po zraku angjeli — lipo vape «Gloria», — da se Sinkom razveseli — sveta Majka· Marija.

2. Nas grišnike on pohodi — u ubogoj štalici, — zbog nas se on sada rodi — u jaslah na slamici. — O, kako od zime drhće — samo ga pogledajte; — ko sa svitom gospoduje, — njega sad pomilujte.

3. Njemu se mati veseli — s Josipom ga gledeći, — a njemu slavu angjeli — pivaju doleteći. — Pivaj rado i ti njemu — jer je Spasitelj pravi — i u štali u Bethlemu — grišniče, ga pozdravi.

4. Hodi grišnik i grišnica — u Bethlem se otpravi, — i Isusa u jaslicah — ležećega pozdravi. — Reci tvojemu Isusu: — u svete ruke tvoje, — priporučam moju dušu — i grišno srce moje.

5. O, Marijo, Božja mati, — mili tvoje Ditešce — da po smrti ne uskrati — vidit njegovo lice, — nego, da mi Trojednomu — na sve vike «Gloria» — pivamo Bogu vičnomu — i tebi, o Marija!

80.

1. **Radujte se narodi**, kad čujete glas, — da se Isus porodi, u blaženi čas! — Svaki narod čuj, čuj i k Bethlemu pristupljuj.

2. Vidi kako j' otajstvo u toj štalici, — tko li trpi uboštvo na toj slamici; — to ostajstvo čuj, čuj, k jaslicama pristupljuj.

3. Viditi ćeš stojeće dve živinice, — griju čedo drhteće brez pelenice; — daj, narode pravi, Spasitelja pozdravi.

4. Raduje se Marija s Josipom gledeć! — Angjel piva «Gloria» po zraku leteć; — ti narode pravi, Spasitelja proslavi.

5. Poteci, narode ti, bethlemskom dvoru, —

poklonit se Ditetu s angjelskih kori, — lipe dare daj, daj i lipo mu popivaj.

6. Nebesa se usjaše srid noći tavne, — kad angjeli budiše ljude sve strane, — i slatko pivaše, novog kralja hvališe.

7. Zdravo Isuse mali, koj nas pohodi, — tebe sav narod slavi, u raj nas primi, — tvoje porogjenje, svim bilo na spasenje.

81.

1. **Slava bud Bogu na visini!** — Slava bud Bogu na visini! — Svi angjeli na nebu — sad veselo pivaju: — slava bud, slava bud Isusu.

2. Mir budi ljudma na nizini! — Mir budi ljudma na nizini! — koji s pravom ljubavljom — hite Isusu malom. — Mir budi, mir budi čoviku.

3. Hvalimo s angjeli ga svetih, — štujmo ga s pobožnih pastiri. — Božanstveno Ditešce, — koje nas sve miluje, — hvalimo, hvalimo, slavimo.

4. Isuse! nemoj odbacit nas, — usliši vapijući naš glas: — obećajmo svi ovdi, — od griha se čuvati. — Isuse! smiluj se i čuj nas.

5. Slava bud Ocu svevišnjemu — i za nas Sinu rogjenomu — s njime zajedno Duhu, — našem prosvititelju: — slava bud malomu Isusu.

82.

1. **Srićna noć je prispila,** — misečina svitlila; — igrale su zvizdice — pri porodu Divice.

2. Pastiri se začude, — kad lipu svitlost vide, — velik strah zadaje svim — kada angjel stupi k njim.

3. Ter veli: ne bojte se, — nego veselite se! — Ja sam s neba poslan k vam, — navistit veselje vam.

4. Porodi se Gospodin, — Oca nebeskoga Sin, — iz kolina Davida, — Isus, spasitelj svita.

5. Zato u Bethlem pogj'te, — njemu se poklonite, — koga je položila — u jasle mati mila.

6. Tad u zraku angjeli — zapivaju veseli: — čast Bogu u visini — mir ljudma na nizini.

7. Hitro pastiri idu, — da Spasitelja vidu; — u jaslah ga gledaju, — na kolina padaju.

8. Hvala Isusu budi, — ko se rodi zbog ljudi, — koj' je došo s neba k nam, — Oca pomiriti sam.

83.

1. **Svako stvorenje** Bogu poštenje kazivaj, — i čedo ovo u jaslam novo celivaj.

2. Pastiri hite pozdravit Dite bethlemsko, — na slami drago, rogjeno blago, nebesko.

3. Nagjoše malog u jaslah golog Ditića, — kakvo ga mila Majka povila Sinčića.

4. Majka radosna s brigom žalosna velikom, — kako će moći Sinka pomoći s Josipom.

5. U malih jaslah milost se našla nebeska, — po tom porodu, radost narodu, zemaljska.

6. Slavno rogjenom, sad porogjenom Ditiću — svi se radujte, dare darujte, Kraljiću!

7. O Kralju svita, primi dar mita, malenog: — srce skrušeno, teb' poklonjeno od svakog.

84.

1. **Svim na zemlji** mir veselje — budi polag Božje volje, — sada nebo navišćuje, — i glas s neba potvrgjuje.

2. Dobre volje svaka duša — griha neka već ne kuša, — nego hvali, diči Boga, — što je poslo Sinka svoga.

3. Sinka svoga, Boga moga, — s Ocem, Duhom, jednakoga, — od Marije začetoga, — u štalici rogjenoga.

4. Promislite, o grišnici, — što učini Otac vičnji: — Sinak njegov, dite milo, — za te grišna se rodilo.

5. Vrhu kralja, koj kraljuje, — vrh gospode gospoduje, — ubog evo u štalici — povit leži na slamici.

85.

1. **Veselje ti navišćujem** puče kršćanski. — jerbo se kralj u Bethlemu rodi nebeski — još mali u štali, — kog stvorenje svako slavi, — štuje, diči, jer je pravi, — on naš Spasitelj i Otkupitelj.

2. Pored njega stoji majka, Diva Marija, — ter sveg svita Spasitelja lipo povija, — njeg

goji, i doji — uspavkuje i njiguje. spavaj. spavaj popivuje. — u kolivčici i na slamici.

3. Tud govore njem pastiri stojeć na vratih ;— o pastiru svih pastira k nam se obrati! — dojdosmo, donesmo. — darove ti prikazati: janje mliko. i sir dati — slatki Isuse, k nam obrati se.

4. Jer smo čuli angjeosku slavnu pismicu. — što angjeli snišav s neba dol nad štalicu — pivaju slavljahu — slavu Bogu gori dajuć. a mir ljudma obećajuć. — srca čistoga, duha bistroga.

5. Majko božja i Josipe molite za nas, — koji smo se kod Bethlema skupili danas, — da naše srdašce, — povoj bude božjem Sinu Isukrstu Gospodinu, — u vike Amen. — U vike Amen.

Pisme božićne o bl. d. Mariji.

86.

1. **Diva mati Ditešce** u jaslicah maleno. — hoće da ga umiri. pivajuć mu govori: — o ružo, o cvite, slatki Isuse!

2. Kralju sviju kraljeva, spavaj lipši od zlata, — spavaj, spavaj biseru, dok si miran na svitu. — O ružo...

3. Svitliji si od zlata, ljiljane mog života, — spavaj, spavaj, u jaslah, na sinu med marvama. — O ružo...

4. Isuse moj rogjeni, srca mog veleželjni, — rozmarine zeleni, spavaj cvite cvatući. — O ružo...

5. Vičnjeg Oca janješce, i majkino srdašce, — spavaj tude na zimi, med dvima živinami. — O ružo...

6. Očevo veselje, o Majkino ljubljenje, — o majkin Sinko spavaj, Majkin Sine počivaj. — O ružo...

87.

1. **Majka Diva Sinka nam porodi** u Bethlehemu, — u jaslice metnuvši Isusa, zapiva njemu: — «Spavaj moj mili sinak, moj prilipi cvitak», — majka primila jest mu pivala.

2. Vô i osô prignuvši se njemu kô da govore: — Gospodin Bog sad med nami leži, veselimo se, — jer ptičice nebeske i zvirine šumske — njem se klanjaju i uzvisuju.

3. Dakle i mi, svi umrli ljudi, njega hvalimo, — slavni danak njegovog rogjenja radosno štujmo, — i Ocu nebeskomu, nam smilujućemu, — hvalu uzdajmo, njem se klanjajmo.

4. Koji nama, grišnim stvorenjima, milost učini, — posla Sina s nebeskih visina, da nas otkupi, — koji otkako sagje, odmah progonjen bi, — Isus primili, Kralj milostivi.

5. Milostivna Divice, Marijo Bogorodica, — budi nam kod Sinka tvog miloga zagovor-

nica, — ne zaboravljaj za nas, nego pomozi nas. — Bogu s' uteci, milost nam steci.

88.

1. **Marija Divica** Sinka porodila, — u štali na slami megju marvom nija.

2. O blago Ditešce, moj Isuse mali, — što ćemo od zime u razdrtoj štali?

3. Ko će nas pomoći, ko li nas obići, — koli će, moj Sinko, tebe ugrijati?

4. Josipe, Josipe, dodaj der mi svite, — da ne mre od zime Isus, malo dite.

5. To gledeć i motreć marvica u jaslah, — Boga svog primilog grijati počela.

6. Poznaše, poznaše svoga Stvoritelja, — i poče ogrijat svoga hranitelja.

7. Bethleme, Bethleme, tvrgji svake stine, — što je to od tebe, da ne poznaš Dive.

8. Koja je pridragog Isusa rodila, — a mista med ljudma nije zadobila.

9. Volari, pastiri, stari gospodari, — hodite, vidite, gdi je Isus mali.

89.

1. **O Ditešce moje drago,** vesela sam ti, — ti si moje milo blago, pivala bih ti.

2. Sinko, Sinko moj ljubljeni, slatko mi zaspi — o golupče moj srčani, sve moje si ti.

3. Tebe Otac ljubi, slavi svrhu svih ljudi, — jer si njegov Sinčić dragi, ni jedan drugi.

4. Ninaj, ninaj, mili Sinko, ti si sokol moj, — jer dolazi tihi sanak, uzmi pokoj tvoj.

5. Radostan je Sin moj dragi u pelenicah — krotko gledi moje blago sad u jaslicah.

6. Na nebesih sve zvizdice Kralju sivaju, — i ptičice svud vesele njemu pivaju.

7. Lipa moja ti ružice, mili Sinko moj, — ti prilipa ljubičice, željni golub moj.

8. Moj ljiljane lipi, bili, vesel mi budi, — ti si srce moje pravo, slatko mi zaspi.

9. Sisaj, Sinko, od Matere, čistoću mlika, — jer sam u te zanešena tia do vika.

90.

1. **Zdravo blago, o nebesko,** zdrav, Sinčiću moj, — zdravo, radosti zemaljska, Golubiću moj.

2. Zdrav mi Sine Oca Boga svemogućega, — koj' si prišo s visokoga pristolja tvoga.

3. Evo tebe ja porodih sada u štali, — jer konaka ja ne dobih, Isuse mali.

4. Radosna sam i vesela, Ditešce moje, — željno davno čekala sam, rogjenje tvoje.

5. Evo tebe dvi živine griju sad skupa, — da ne gineš već od zime, Sinko u jaslah.

6. Vesela je Majka tvoja, starcom Josipom, — o ružice lipa moja, Isus imenom.

7. Uzmi tebi sada pokoj na britkoj slami, — i zaspi mi na prioštroj zimi u štali.

Božićne pastirske pisme.

91.

1. **O pastiri čudo je novo**! niste nigda vidili ovo: — u jaslice pride roditi se Bog, koji s neba snigje radi puka svog.

2. Bethlem evo nije daleko, znajte da vam istinu rekoh: — u štalici proštoj leži Ditešce, na slamici oštroj kano janješce.

3. Ljubav Božja sad privelika, primi pravu put čovika. — S neba snigje doli radi grišnika, rodi se u štali radi čovika.

4. Doj'te viditi ljubav novu, niste nigda vidili ovu: — da Bog sinka svoga, da otkupi svit, Mesiju željnoga: mir će svakom bit.

5. Evo vama čovika Boga, na slamici skoro gologa, — ne taji se ljubav Božja velika, nego trpi veće radi grišnika.

6. To otajstvo svete ljubavi, baš se za vas na slamu stavi, — i priliku primi na se čovika, da od zla izbavi tužnog grišnika.

7. O pastiri! čudo golemo! dite Isus za nas rogjeno. — Veliko otajstvo! što se dogodi: primiv' čovičanstvo, Bog nas pohodi.

8. Poznam ljubav veliku sada, jer već s nama Mesija vlada. — U jaslicah prostih za nas se rodi, nas Bogu Ocu sve priporodi.

9. O ljubavi Božje goleme! jer nas tako ljubiš malene, — što dobra činimo ikad u viku? da nas sve posiniš po tvomu Sinku.

10. O Isuse, Mesijo pravi! ti nas sve več od zla izbavi, — milost tvoju svetu svima ûdili, da t' virno slavimo, Isuse mili.

92.

1. **Slušajte, nov glas nosim** vam pastiri i donosim. — što se u štali zgodilo, — gdi mnog' angjela pivalo. — Pastir velik se rodi, jer jaganjac je Božji.

2. Imam dva golubića, s čim se moj sin milo sigra, — ja ću to tamo poneti, znam, da će on oplakati; — al ne branim nek plače, — dar će tvoj bit, Isuse.

3. Uzet ću malo sira, i još k tomu malo meda — to ću brzo ja spraviti i u Bethlehem odneti, — onom malom kraljiću, božanstvenom Ditiću.

4. Damjane uzmi diple, ti Šimune tvoje gusle, — u Bethlehem da idemo i tamo da pogudimo, — mnoge lipe pismice: «baji, baji Isuse»!

93.

1. **Hajdte, braćo, da idemo,** — da darove ponesemo — malenomu Kraljiću, — našem dragom Božiću.

2. Što ćeš ponet, brate Malo, — što li dati, sestro Kato, — na put nama u torbu, — jednu kokoš na čorbu.

3. Ja ću uzet frišak sirac — i kajmaka puni lonac, — i još dva tri plećeta — i čuturu šerbeta.

4. Što ko ima nek ponese — u Bethlehem nèk donese — rogjenomu Ditiću, — malenomu Kraljiću.

5. Svaki štogod nek govori, — kralja novog razgovori, — jer je ovo Ditešce, — pravo Božje Janješce.

6. Pivaj Mišo, ti pismice, — udarajuć u guslice. — Lipo tiho pogudi, — neka čuju svi ljudi.

7. Andro uzmi tvoje gajde, — tere brzo s nama hajde, — i posviraj veselo, — neka igra sve selo.

8. Sada glasno popivajmo, — tere Bogu hvalu dajmo — na tolikoj ljubavi, — jer nas od zla izbavi.

9. Budi tebi, Bože, slava, — od svih ljudi i država, — jer nas grišne pohodi, — od pakla nas izbavi.

94.

1. **Kakve s' to jasnosti** u Bethlemu? — Kakvo to sad čudo je u njemu?

2. O braćo pastiri ustanite! — i svitlost bethlemsku promotrite.

3. Nebo se veoma prosvitlilo — to mora božansko biti dilo.

4. Pismice nebeske sad sam čuo, — nij' l' se zbilja Mesija rodio?

5.. O družbo primila, vi pastiri? — I ja baš sada to isto smirih.

6. Glase sam angjelske razumio, — nebesa usjajna opazio.
7. Jur veće to čudo mora biti: — da nebo ko danak noću svitli.
8. Po svemu: **Mesiju** mi smo stekli, — od kog su proroci davno rekli.
9. Dal' to je noćica ona srićna, — kada se rodi istina vićnja.
10. U kojoj Divica Dite rodi, — koje nam spasenje svima plodi.
11. Svi dakle k Bethlemu potecimo, — i dare Mesiji prikažimo.

95.

1. **Istom poče ja najbolje spavati,** sanjati mnogočudne sne, — na travici ležeći, ležeći u srid šume zelene; — al ugleda ja trčećeg 'vako meni govorećeg: — ustani i sjajnih zvizda svitlost motri, čudo je novo.
2. Kad se digoh i otidoh viditi, smotriti ko to govori; — tad ja vidih sjajno nebo kano da gori. — Kod Bethlema jošter mnoge od angjela tu naloge — pivaše, klečaše i mir puku svemu naviščivaše.
3. Niki stade vrlo lipi vikati i zvati, ja sam čuo glas, — men' se čini, da dozivlje svekolike nas: — Vi pastiri što ste stali ter nejdete onoj štali, — motriti, viditi čedo porogjeno i darivati.
4. Čujuć da se glase pisme veselja angjela

više i više; — ustah odmah pozvah druge gdino svitli se; — rekoh: ajte vi pastiri, da vidimo, što se smiri, — je' s' zbilja Mesija za spasenje naše već porodio.

5. Kad unidoh ja u štalu razbitu otkritu, sasvim priprostu; — tud bi Josip s majkom živom vas u uboštvu; — megju njima tu ditešce, lipo milo ko sunašce — i ditić i kraljić na slamici leži prosto povijen.

96.

1. **Kakvo čudo dogodi se,** — noćas gradu Bethlemu! — Bog i čovik porodi se, — slava Bogu vičnjemu! — A mir ljudma dobre volje, — svi angjeli pivahu, — prosvitli se tavno polje, sva nebesa sivahu.

2. Što pastiri kad vidiše, — kakvo j' čudo rekoše! — Hitro stado povedoše, — ter gradu potekoše. — i nagjoše u štalici, — novog Kralja rogjenog, — ležećega na slamici, — svog Mesiju priželjnog.

3. Svi se skupa začudiše, — gledeć milo Ditešce, — ponizno se pokloniše, — jer otajstvo vidiše; — suze rone od veselja, — jer je Isus svih želja! — Ponizno se njem' klanjaju, — jer i Boga spoznaju.

4. O Isuse, o ufanje, — ti se za nas uputi; — ti si pravo Božje janje, — od griha nas otkupi; — daj da srca naša gore, — ognjem

tvoje ljubavi, — o sjajnosti vičnje zore, — sve nas od zla izbavi.

5. Slava Bogu na visini, — koji tvori sva ova; — da po Sinku nas posini, — i grišne pomilova. — Slava Bogu i čoviku, — koj nas grišne pohodi: — slava Duhu u svem viku: — Isus nam se porodi!

97.

1. **Nov glas nosim** vama pastiri, — stojte prosim stalni u viri; — noćas se je zgodilo, nebo se otvorilo! — A! a! a! za Boga, a! a! a! dragoga! — Što će biti od toga, mog vigjenja mnogoga? — A! a! a! od toga, a! a! a! svitloga, — što će bit od nebesa, vide mi se čudesa!

2. U Bethlemu hod'te motriti, — i golemu svitlost viditi, — poklonte se Divici, što rodi u štalici — e! e! e! Ditešce, e! e! e! sunašce. — Da l' pričudne Divice, jer rodi brez krivice. — E! e! e! jaslice, e! e! e! slamice, — i još dvi živinice, griju Sina Divice.

3. Navistitelj angjo navisti, — da Spasitelj rodi se isti, — po pričistoj Divici, i leži na slamici. — I! i! i! na slami i! i! i! drag nami. — Loši jest od svih ljudi, ja ga darom ponudih — i! i! i! dojiti, i! i! i! poviti, — po pričistoj Divici, mil Sinak u štalici.

4. Sin Marije Isus nazva se, — naše grihe

sve primi na se, — on hoti se roditi, nas s Bogom sjediniti. — O! o! o! pridrago! o! o! o! svim blago, — Bog se je ponizio, čovik pak uzvisio. — O! o! o! priželjno, o! o! o! temeljno, — sviju ljudi veselje, sad pristante sve želje.

5. Rad nas kada jest se rodio, — i nas sada već pohodio. — Dajmo mu slavu, diku, u našemu svem viku. — U! u! u! činjenju, u! u! u! mišljenju, — da mi Otkupitelju, damo i Spasitelju. — U! u! u! molenju, u! u! u! hoćenju, — dademo i podobnu, dobijemo svi krunu.

98.

1. **Oj pastiri, čujte novi glas,** on će jako razveselit vas. — Čudo se gle dogodi, Diva Sina porodi. — A, a, a, miloga, a, a, a, dragoga — Diva čista uboga, rodi Boga živoga.

2. Kod Bethlema sve je spavalo, kad se nebo čudno zasjalo. — Angjel s neba sletio, porod je navistio. — E, e, e, Divice, e, e, e, ružice, — porod čiste Divice srid Bethlemske štalice.

3. Tu pastiri tiho slušaju, što angjeli slatko pivaju, — kada vide čudesa! gdi se žare nebesa. — I, i, i, hite svi, i, i, i, viditi, — što se sluči Divici, u bethlemskoj štalici.

4. Onde Diva Dite njiguje, a Josip ga lipo miluje, — ljube, grle Ditešce, krasno kano

sunašce. O, o, o, ognjeno, o, o, o, vatreno. — Ljube Dite maleno, kano janje nevino.

5. Kad pastiri tamo dogjoše, u štalicu odmah padoše — prid Ditetom malenim, kraljem novorogjenim — u, u, u, padaju, u, u, u, pivaju — duboko se klanjaju, darove mu davaju.

99.

1. **O pastiri nov glas nosim**, — čudo vidit hodte prosim: jedna lipa Divica — rodila je sinčića. — A, a, a, a, a, rodio se Mesija.

2. Gled' gdi ona svitlost siva; — angjel ovo navišćiva — veleć, da se dignemo — i u Bethlem idemo. — Oj, oj, oj, oj, oj! Svi lelimo kao roj.

3. Ond' u štali u jaslama — med marvicom mirno spava, — angjeli mu pivaju, — zviri ga s dihom griju. — I, i, i, i, i! u blaženoj štalici.

4. Ondi mu je i Majčica — neoskrvnjena Divica. — U svite ga povija, i ovako mu piva: — Aj, aj, aj, aj, aj. Mali Isuse spavaj.

5. Budi tebi dika, slava, — mali kralju iz Bethlema, nek nam tvoja dobrota — dade posli života, — U, u, u, u, u, tebe slavit u raju.

100.

1. **Stada pastiri kod** Bethlemske ravne — ovce čuvajuć u pô noći tavne.

2. Angjela Božjeg jesu opazili, — u svom se srcu jako uplašili.
3. «Veselje nosim vama ne bojte se, — jerbo ovu noć Spasitelj rodi se!
4. K onoj tranjavoj štali pohitite, — u njoj Ditešce u jaslah nać ćete».
5. Krenili se svi veliki i mali! — svi su dospili već bethlemskoj štali.
6. Kad su Divici «hvaljen Bog» nazvali — pitaju, moleć «gdi je Isus mali?»
7. «Bog je vas dono Isusa hvaliti! — Al mog Sina sad ne mogu buditi!
8. Jerbo on spava drhćuć u jaslicah — kruto povijen ovd' u pelenicah.»
9. Nisu ga našli u kaštelu svitlom, — nego u štali, u jaslah med marvom.
10. «Budi Isusa, da mu mi čast damo — angjeli su nas poslali ovamo.»
11. «Ustani Sinko, došli su pastiri, — od angjela su k teb' poslani bili.
12. «Zdrav bud Isuse, svita Spasitelju — ti rastuženih srca tišitelju.
13. Dobri pastiri k tebi smo hitili, — da bi se tebi srcem poklonili.
14. Tebe molimo, maleni Isuse! — da nam porod tvoj spasi naše duše».
15. Otac nebeski bud u vike hvaljen, — s malim Isusom i Duh sveti. Amen.

101.

1. **Narodi se kralj nebeski,** — od Marije čiste divice. — Na tom mladom litu veselimo se — mladoga kralja mi molimo.

2. Po njemu slidi sveti Stipan prvi mučenik Gospoda Boga. — Na tom itd.

3. Sveti Ivan pripoljubljeni, — megju apostoli priodabrani. — Na tom itd.

4. Sitnu dičicu pomoriše, — za ime Božje kano ovčice. — Na tom itd.

5. Toma biskup, skupa mučenik, — a Tomino ime to je blaženo. — Na tom itd.

6. Silvester papa k njim se pridruži, — koga na nebesih okruniše. — Na tom itd.

7. Obrizovanje, što se govori, — nama na spasenje imenuje se. — Na tom itd.

8. Sveta tri kralja dare nose. — Tamjan, zlato plemenitu mast. — Na tom itd.

9. I mi virni dakle kršćani — mladome kralju dare nosimo. — Na tom itd.

10. Hvaljeno budi sveto Trojstvo — hvalu uzdajmo gospodinu Bogu. — Na tom itd.

11. Daj nam Bog zdravlje k tomu veselje, — i na mladom litu svega obilno. — Na tom itd.

Za novu godinu.

102.

1. **Bože, svemogućnost tvoju** — grišnici poznajemo, — tebi prvi dan u litu —

ponizno se klanjamo. — Daj nam Oče svemogući, — u njem tvoj blagoslov sveti, — da bi po tvojoj milosti — srićno mogli početi.

2. Bože, ti naš Otac mili! — Usliši tvoje sine, — željno zdravlje nam udili, — i mir tvoj iz visine; — blagoslovi naše trudbe — i sve posle, što imamo, — da nam sve obilno bude — štogod se mi ufamo.

3. O nauči nas poznati — tvoju svetu pravicu, — griha uvik se čuvati — i mrziti krivicu; — usliši grišnika prošnje — zarad tvojega imena, — i utiši tvoje grožnje, — srićna daj nam vrimena.

4. Tvoja ruka obilno nas, — do sad je darovala; — za sve dare budi od nas, — tebi, o Bože! hvala. — Ne zapusti nas nikada, — prosimo te mi ponizno, — daruj Oče! i od sada, — što je dici potribno.

5. Daj nam, o Bože! prosimo — uživat mir slatki tvoj, — dokle na zemlji svršimo — naših dana mali broj; — a po smrti vrimenitoj — primi nas u blaženi raj, — onde nam u slavi vičnoj — lice tvoje gledat daj.

103.

1. **O Isuse, kralju neba slavni,** smiluj se nami: — o Marijo moli Sinka za nas, kog nam porodi — da nam ovo mlado lito — bude svima srićno, — duši i tilu u svem ugodno.

2. O Isuse, za prisveto ime božanstva tvoga, — budi s nami, da ne uvridimo tebe mi Boga, — da nam ovo mlado lito — bude svima srićno itd.

3. O Isuse, čuvaj sluge tvoje ove godine; — da slavimo Oca nebeskoga u svako vrime, — da nam ovo itd.

4. O Isuse! udili nam tvoje svete milosti, — tilu zdravlje i duši udili svake kriposti, — da nam ovo itd.

5. Za prisvetu, slavnu Majku tvoju, čistu Divicu — oprosti nam naša uvrigjenja i svu krivicu — da nam ovo itd.

104.

1. **Jurve danas virni kršćani,** — Isus za nas jest obrizani; — svetu krvcu prolio; — stari zakon spunio. — A, a, a, krv liva, a, a, a, spunjiva, — Isus starog zakona, da usadi novoga. — A, a, a, zakona a, a, a, staroga.

2. Prvu krvcu tu je prolio; — za nas Bogu Ocu ugodio, — kad rizan hoti biti, — «Isus» ime primiti, — E, e, e, to ime! e, e, e, sve vrime — steče nam otkupljenje, sviju griha proštenje. — E, e, e, to ime, e, e, e, sve brime — prima naše na sebe, — dajuć nama spasenje.

3. Daje nama ljubav golema — svog zakona i svog imena, — božanstvo jošter

tvoje, — da se rodi od dive, — i, i, i, u štali, i, i, i u jasli. — Srid živina stavljeni, od pastira vigjeni, — i, i, i, već vrvi, i, i, i u krvi — od Šimuna rizani, — da nas Bogu posini.

4. A to zašto neg što nas ljubi, — dite pošto, da nas ne gubi; — da ga i mi ljubimo, — zahvalni se kažemo, — o, o, o, da milo, o, o, o primilo — učini s nami dilo, Božji Sin dite milo: — o, o, o i mnogo, o, o, o, primnogo, — da je on svit ljubio, — kad, ga je svit mrzio.

5. Indi novu kada godinu, — i mi ovu po gospodinu, — dočekasmo; ljubimo — Isusu služimo, — u, u, u, ovomu, u, u, u, spasenju, — tarimo, što u staru sagrišismo godinu. — U, u, u, veselju, u, u, u, spasenju — želimo da svi mogu živit godinu novu.

Na sv. tri kralja.

105.

1. **Čudo Božje milosti,** na istoku svanu, — zvizda nove svitlosti, kralje na put ganu: — zovući nje k Bethlemu, vidit svitlost golemu.

2 U dnih kralja Iruda, razglasito biše: — da mudraci od svuda, k Bethlemu hitiše — od istoka igjahu, gdi je rogjen, pitahu.

3. U istoku vidiše, dosad nevigjenu — zvizdu; zato prigjoše, Kralju da rogjenu, — dare svoje pridaju hvalu, diku, pivaju.

4. Zdrav kralju! Svi rekoše, koji vladaš s nami, — srićni koji vidiše, ležećeg na slami; — i mi ti se klanjamo, dare naše dajemo.

106.

1. **Kad se rodi Isus sveti,** — koji za nas bi propeti — ukaza se zvizda svitla, — od istoka ovog svita.

2. Kralji kada to vidiše, — veoma se začudiše, — sjajnu zvizdu kad vigjahu, — megju sobom govorahu.

3. Jere svitla zvizda staše, gdi mali Isus bijaše, — kad u kuću jur dogjoše, — Gospu Sinkom tu nagjoše.

4. Lipo mu se pokloniše — i dare mu otvoriše, — i blago mu prikazaše, — ne može se reći više.

5. Tako i mi svi jedino — klanjamo se njemu virno, — i dušu mu poklonimo, — od griha se uklonimo.

6. Sad se njemu poklonimo, — srca naša pokorimo, — hvala tebi, Gospodine, — Isukrste Božji Sine.

107.

1. **Nebo visoko,** daj nam zoricu viditi; — jer triju kralja, stazicu valja sliditi.

2. Svitla nebesa čine čudesa roditom; — angjeli slavu, i pisme daju povitom.

3. Putuje zvizda u Bethlem gizda stazicu, — po kojoj kralji, jesu poznali štalicu.

4. Gašpar poteče; Melkior reče: Balthazar! — Hodimo taki nosimo svaki novi dar.

5. Tamjan i zlato, mirhu pridrago nosimo, — milost od Boga, idući tamo prosimo.

6. U Jerusolim, oni stigoše, pitaše: — gdi se Kralj mali, kog su svi kralji, rogjaše?

7. Kad čuje Irud, da se Kralj rodi maleni, — sav se on smuti, ko oganj ljuti vatreni.

8. Tad reče kraljem, idite gradu Bethlemu: — kad ga vidite, meni javite istomu.

9. Da i ja mogu ukazat moju naklonu: — malenom Kralju, rogjenom hvalu dostojnu.

10. Pošavši kralji, dojdoše zvizdom Bethlemu, — Kralja najdoše, dare dadoše malenu.

11. Angjel im reče: ne idite više, s tom stazom — neg Boga štujte! ovud putujte u vaš dom.

12. O Kralju kralja, primi i dare ti naše, — milost ti valja, oprati grihe sve naše.

Pisme o imenu Isusovu.

108.

1, **Svem svitu glavno se veselje dogodi**: — Sin Božji kadano se za nas porodi. — Prisveto i slatko Isusovo ime: — hvalimo u svako na svem svitu vrime.

2. Priprostoj u štali rodi se on nami, — jaslicah u malih tu na goloj slami.

3. Divica Marija, koja njega rodi, — bi Majka brez griha, i sada mu godi.
4. Bethlem se svitljaše u ponoći jako, — ko sunce kad danju, prosvitli se žarko.
5. Slavu su pivali svi angjeli Bogu, — mir ljudma nazvahu u lipomu slogu.
6. Kazaše pastirom ovu radost istu, — njih vodeć sve širom k rečenomu mistu.
7. I mi se klanjamo, teb' Isuse dragi, — slaveći u tebi dan ovaj priblagi.

109.

1. **Isusovo slatko ime,** — danas i u svako vrime — sa mogućstvom svim mojime, — hvaliti ću prid svakime.
2. Ime Isus jeste moga — Spasitelja, pridragoga, — Sina Oca svemoćnoga, — na svit ovaj poslanoga.
3. Isus, ime primedeno, — od svih svetih proslavljeno, — sadržaje sve dragosti, — svršenosti i radosti.
4. U njemu je i ufanje — za sve naše pomanjkanje, — od nesriće izbavljanje, — od napasti sačuvanje.
5. Koga Isus prosvitljuje, — u kripostma napriduje, — zakon Božji opslužuje, — u njemu se naslagjuje.
6. Vrimenita sva imanja, — tašta jesu zabavljanja — Isusovog brez gledanja — i njegovog uživanja.

7. Naš je Isus Otkupitelj, — svita glavni naučitelj. — Sviju stvari upravitelj, — blaga vičnjeg nadaritelj.

8. Zato Kralju otkupljenja, — vodi moja sva hotenja, — sva vićanja i sva bdenja — na putove od spasenja.

9. Još i k tomu nauči me, — tvoje sveto štovat ime, — da ga hvalim prid svakime — danas i u svako vrime.

110.

1. **Na nebu visokom,** — na svitu širokom — hvaljen budi Isukrste; — po svoj zemlji ovoj, — u dolini suznoj, — hvaljen budi Isukrste!

2. Ti si naš Spasitelj — i dobri učitelj, — hvaljen budi Isukrste! — K tebi dica tvoja — dižu srca svoja: — hvaljen budi Isukrste!

3. Neka se svaki čas — širi po svitu glas: — hvaljen budi Isukrste! — Sve više i više — k tebi duh naš diše: — hvaljen budi Isukrste!

4. Zbog tvoje ljubavi — sav svit tebe slavi: — hvaljen budi Isukrste! — U muki i boli — srce naše moli: — hvaljen budi Isukrste!

5. Jer vrh svih naroda, — diliš blagoslova, — hvaljen budi Isukrste! — Tebi kralj svemožni — svi pivamo složni: — Hvaljen budi Isukrste!

6. Za mnoge nam date — tvoje dare svete — hvaljen budi Isukrste! — Za milost veliku — što dilıš čoviku — hvaljen budi Isukrste!

7. Kad dogje smrtni čas, — zadnji budi naš glas: — hvaljen budi Isukrste! — Pak nas primi u raj — onde mira nam daj, — hvaljen budi Isukrste!

Pisme korizmene.

Za čistu sridu.

111.

1. **O mi ljudi slabi,** koji tu živimo, — primnogo nevolja i tuga trpimo, — na moru svita ovog brodimo. — Spomenmo se, da prah jesmo, — i da opet prah postat hoćemo.

2. Nemamo na zemlji tu nigdi pokoja, — niti pako stalnog, sigurnoga mista; — svaka jesu nami vrimenita. — Spomenmo se itd.

3. Jedino u nebo srcem uzdisajmo, — tamo jeste nama pripravljeno misto, — po zaslugi vikovno blaženstvo. — Spomenmo se itd.

4. Tad ne radujmo se svitovnome dobru, — ili himbenosti, punomu ufanju, — koja jesu prilična osinu. — Spomenmo se itd.

5. Kako god uvenu ruže od žestine, — a i mlada cvića od škodljive kiše, — tako ostavlja svit želje svoje. — Spomenmo se itd.

6. Na nebesih jeste brez kraja bogatstvo, — tamo je skupljeno svakovrstno dobro — i u jednom mistu vično blago. — Spomenmo se itd.

7. Ovo čuvši ljudi, ustajmo iza sna — osloboditi se, svitovnoga ropstva, — ostavmo se: himbenoga stanja. — Spomenmo se itd.

8. Osvanuli jesu nam dani od muka, — ugodna vrimena tražiti spasenja, — odbacimo: udes ovog svita. — Spomenmo se itd.

Misne pisme za korizmeno vrime.

112.

Na pristup: 1. **U najvećoj turobnosti,** — ovde se združujemo, — i u srca bolesnosti prid tobom tugujemo; — tebe, Bože svemogući, — dobri Oče sveznajući — molimo klanjajući.

2. Sad ubogi mi grišnici — prid tvoj oltar padamo, — i žalosni pokornici — spomen dan ponavljano — Isusove smrti žuhke — pritrpljene gorke muke — za Evine unuke.

Na virovanje: Virujem u Oca Boga, — koji ričju sve stvori — i u Sina njegovoga, — koji sav svit otkupi — tako i Duha svetoga — premda u svih trih jednoga — Boga vikovičnoga.

Na prikazanje: 1. Dobri Oče, koj' grišnika — slaboga ne odbijaš — i molitvu po-

kornika milostivo uslišaš! — Primi iz misnika ruku, — ovu žrtvu grišnih slugu, — za Isusovu muku.

2. O imaj pomilovanje — i gledaj našu slabost; — oprosti sve uvrigjenje, — primi ti nas u milost; — daj, da te od sad ljubimo, — tebi virnije služimo, — a griha se čuvamo.

Na svet: Puni straha govorimo: — svet, svet, svet je moćni Bog! — Za grihe se svi kajemo — jer propesmo Sina tvog; — ali prem smo sagrišili — kaštigu si zaslužili, — još nam milost udili.

Posli podizanja: Hodi duhom na Golgotu, — o grišna moja duša! — Vidi za svita grihotu, — umirati Isusa; — njegova krv plemenita — teče za grihotu svita, — da nam dade života.

Na pričest: 1. O ti Sine živog Boga, — koj si se ponizio, — da bi Oca srditoga, — sa smrću utišio! — Daj, da nad nami rumena — ne postane izgubljena — tvoja krv dragocina.

2. Blagoslovi, Oče mili! — tvoje virne ovčice, — milost nam iz neba dili, — pokaži milo lice! — Daj nam nebo zadobiti, — s angjeli se veseliti — tebe na vik dičiti.

113.

Na pristup: **O narodi, pristupimo** — klanjati se Isusu, — kako trpi, promislimo, —

za nas na svetom križu. — O, milosti Spasitelja — koja se na nas izlila. — na tvoju grišnu dicu.

Na slavu: Hvaljen budi na visini, — Oče milosrdnosti. — Daj mir ljudma na nizini — i grihe im oprosti. — Sveto drvo otkupljenja — daje najlipša znamenja — tvoje milosrdnosti.

Na poslanicu: Virujemo Gospodine, — štogod jesi učio, — što je pisano ili ne, — kako si navistio: — jer to uči tvoja crkva — tvojom krvlju posvećena — i tvoja zaručnica.

Na virovanje: Mi svi skupa virujemo — u Oca Stvoritelja — i jednako priznajemo — Sina Otkupitelja. — Virujemo Duha svetog, — koj' po zaslugah Propetog — podiljuje milosti.

Na prikazanje: (Polag potribe.)

Na svet: «Svet, svet, svet je», zapivajmo, — «svemožni kralj angjelski» — s poniznim srcem recimo: — dragi Oče nebeski, — pogledaj doli s visina, — gani se na muke Sina, — i grihe nam oprosti.

114.

Na pristup: 1. **Tužnim srcem dolazimo** — k tvojem križu ovaj čas: — drugdi mira ne imamo: — Isuse, pomiluj nas.

2. Dragocina muka tvoja — podaje grišnikom spas; — hrabri i nas u nevoljah: — Isuse pomiluj nas.

Na virovanje: Spasila nas tvoja muka — od griha, virujemo; — tako uči tvoja crkva — u njoj umrit želimo.

Na prikazanje: (Koja pisma korizmena.)

Na svet: «Svet, svet, svet Bog», nebo poji. — Dignimo i mi naš glas: — molimo rad muka tvojih: — Isuse, pomiluj nas.

Korizmene pisme o prisv. sakramentu.

(Posli podizanja u misi.)

115.

1. **Evo Isusa tilo** — što je muke podnelo — i na križ bi propeto. — Ovdi je i krv rumena, — za nas grišne prolivena: — klanjajmo se iz srca.

2. Klanjajmo se sad njemu: — Bogu sakrivenomu, — Isusu raspetomu: — da otplati naše duge — i okripi grišne sluge; — molimo ga od srca.

116.

1. **Zdravo, o Isuse, za nas propeti!** — koj proli svoju krv iz rana svetih. — Zdravo Isuse, za nas propeti, — u otajstvu sakriveni.

2. Pozdravljeno budi Isusa tilo, — koje se za nas na križu raspelo. — Zdravo Isuse itd.

Razne korizmene pisme.

117.

1. **Počima se strašna muka**, koju trpi Isus Bog; — a ne rad drugog uzroka, neg za grihe puka svog. — Daj nebeski sveti Oče! da nam srce proplače.

2. Naš Spasitelj mučen biše od nemilih Žudija: — koji njega pogrdiše, kako piše Matija. — Daj nebeski itd.

3. Uhvatiše najpre njega, Oca Boga molećeg, — oblivena znojem svega, na kolinih klečećeg. — Daj nebeski itd.

4. Povedoše najpre k Ani, zatim Kajfi Isusa; — da ga jedan, pak i drugi, od zakona iskuša. — Daj nebeski itd.

5. Vogjen biše i k Pilatu, a od njega k Irudu; — metnut biše u strahotu, i stajaše na sudu. — Daj nebeski itd.

6. A što Isus tad podnese, tko bi mogo kazati; — sve izreći ne može se, niti perom spisati. — Daj nebeski itd.

7. Ondi krunjen, šiban biše, stojeć krvav na sridi. — Učiniše sve što htiše; koja svaka puk vidi. — Daj nebeski itd.

8. Pak rekoše, da se propne, i na križu izdahne, — na planinu gore popne dokle drvo priprave. — Daj nebeski itd.

9. Kad bijahu sva pripravna, da na goru

uzigje — uze drvo na ramena, na planinu gor dogje. — Daj nebeski itd.

10. Ondi propet bi na križu, i pridade Ocu duh: — kako svete knjige pišu: i izvrši muku svu. — Daj nebeski itd.

11. Što velite sad grišnici, na sve ove strahote? — Vi ste muka uzročnici, zato sad se kajite: — Daj nebeski itd.

12. Da vam Isus sve oprosti, što ste dosad zgrišili: — da vas može pak dovesti, gdi bi Boga vidili. — Daj nebeski itd.

118.

1. **Isus mudrost očeva,** istina božanska, — Bog čovik je uhvaćen, zorom bilog danka;

2. Učenici poznani, tad ga zapustiše, — žudije pak zgrabiše, prodaše, mučiše.

3. U prvi sat k Pilatu, bi Isus doveden, od bezdušnih svidoka krivično optužen;

4. Šakami ga pljuskaju, ruke čvrsto vežu, — lice Božje pljuvaju, oči ružno stežu.

5. Propni! Propni! Okolo tri sata svi viču, — za ruglo crvenu daju mu odiću;

6. Glavu svetu trnovom krunom sada rane, — križ priteški da nosi, meću mu na rame.

7. U šesti sat, na drvo bi križa pribijen — Isus med dva lupeža i k njima pribrojen;

8. Kom od muke žednomu, žuć za piti daju. — i tako se jaganjcu Božjemu rugaju.

9. U devetom satu je Isus izdahnuo, — Eli! vičuć, duh je svoj, Ocu izručio;

10. Rebro kopljem njegovo, vojnik tad probode, — tad se zemlja sva strese, svitlost suncu projde.

11. S križa tilo skidaju u večerno vrime, — ali kripost božanska, osta tajna s njime.

12. Pomazano Isusa, pod večernu dobu, — sveto tilo spraviše, u pećine grobu.

119.

1. **Moleć Isus zadnje noći**, — ostave ga tila moći, — uzdišući podigne glas: — otkupljenja došo je čas; — žalosna je duša moja — Oče! volja budi tvoja.

2. Smrtni njega strah zavlada, — da na lice svoje pada, i u svem tilu oslabi, — da proli potok krvavi, — a otvori usta svoja: — Oče! volja budi tvoja.

3. Videć sada prid očima, — kalež, koji piti ima — i trpiti strašne muke, — uzme ga u svete ruke, — na usta ga digne svoja: — Oče! volja budi tvoja.

4. Na svršetku svoje muke — dušu Ocu da u ruke — digne oči k nebu gori, — milim glasom progovori: — svršena je muka moja; — Oče! volja budi tvoja.

5. Vičnji Oče pun milosti! — Zbog Sina tvoga vridnosti — udili mi pomoć, prosim —

da strpljivo križ moj nosim; — kad udari ura moja: — Oče! volja budi tvoja.

6. O usliši moju želju — virno služit Spasitelju, — a po smrti duši mojoj — u krvi Sina opranoj, — ah! ne uskrati pokoja. — Oče! volja budi tvoja.

120.

1. **Ah ljubim ja tebe**, ljubio si mene, o Isuse! — Ti si bio izišao, — muku si trpio za nas, krv prolio, o Isuse!

2. O da nije pakla, da nestane raja, o Isuse! — milujući i ljubeći, — po tebi samomu dobar si svakomu, o Isuse!

3. Ah! teško ja žalim, iz sveg srca tužim, o Isuse! — Što prid tobom, dragim Bogom, — mnogo red' sagriši, zla svakog učini, o Isuse!

4. Ah! molim oprosti, griha me očisti, o Isuse! — Ja se kajem, srce dajem, — da ne ću sagrišit, nit tebe uvridit, o Isuse!

5. Ah! za muku tvoju, metni dušu moju, o Isuse! — Megju tvoje svete rane, — i ne daj upasti u smrtne napasti, o Isuse!

6. Uvik budi hvaljen, — od nas i proslavljen, o Isuse! — Budi pomoć, ob dan i noć; — sad i na čas smrti, iz sveg srca reći, o Isuse!

121.

1. **Amo sad grišnici,** k mojoj se prilici okrenite; — ni l' je to vigjenje vaše uvrigjenje, promislite!

2. Od moje mladosti, ja nemam radosti ni pokoja, — što sam vam skrivio, dokle sam živio, poslušajte.

3. S neba sam snišao, na zemlju došao, vaš Spasitelj, — ja sam vas učio, da b' vas uputio, na put Božji.

4. Muku sam trpio i svu krv prolio, za vas ljude, — a vi me krivite, ljuto progonite, baš do smrti.

5. Kad sam križ nosio, skroz me je probiđ, znoj krvavi, — na njem sam visio, dušu ispustio za vas grišne.

6. Za vas sam trpio, i zadovoljio Bogu Ocu: — sada mi kažite, od mene tražite, zar što više?

7. Više dat ne mogu, jer sam s tim Bogu zadovoljio; — od sinova vražjih postali ste Božji, braća moja!

8. Po mojoj vridnosti dar Božje milosti, sad imate, — ah grišni čoviče! to se tebe iče, probudi se.

9. Promisli skrušeno dobro uvrigjeno, i pokaj se, — pristani grišiti, i počmi žaliti, grihe svoje.

10. Isuse ljubljeni! za me ubijeni, smiluj mi se! — Tebi privelika, slava bud' i đika, u vik vika.

122.

1. **Daj mi tvoju muku pivat**, — požaljenja suze livat — božanstveni Jaganjče, —

za grih plačem sve jače — Spasitelju! bolest tvoju — čini ćutit dušu moju, — ah! udili, da križ tvoj — vazda bude barjak moj.

2. Motrim tebe prostrtoga, — molećeg u vrtu Boga, — za grišnoga čovika, — kog ti ljubi od vika. — Spasitelju! itd.

3. Krvnim znojem oblivena, — ruglim plaštom odivena: — daješ tebe grdit, bit, — da se samo spasi svit. — Spasitelju! itd.

4. Od sudaca nenavidno — puku pridan, koji vidno, — udara te nemilo; — ah grihote ne bilo. — Spasitelju! itd.

5. Med očitim poruganjem — vidim na teb' krunu s trnjem — bodeć glavu nevoljno, — za svit trpeć dovoljno. — Spasitelju! itd.

6. Sav pogrdit i izranit, — rad grišnika na križ pribit — vidim kako Bog čovik, — trpi, ljubeć me odvik. — Spasitelju! itd.

7. Ah! Isuse zloće moje, — uzrok biše muke tvoje, — velikoća griha mog, — način bija bola tvog. — Zato k tebi ja uzdišem, — svetom križu oči dižem — milosrdni Spasitelj! — Bud nebesa daritelj.

123.

1. **Dragi Isus, Otkupitelj,** — pogledaj nas grišnike, — žalosnih duša hrabritelj, — usliši pokornike! — za koje ti krv rumenu, — proli iz tila tvoga, — da bi srdžbu zasluženu — mirio Oca Boga.

2. Kad pogledam strašne rane — na tvojih svetih rukah — koje trpi Isus za me — u tvojih britkih mukah, — onda na ljubav pomislim, — koju si k meni imo, — i one dare promislim — što si mi prikazao.

3. Kad se k svetim nogam tvojim — tužni grišnik obraćam, — tad tugujem srcem tužnim, — tebi hvalu povraćam. — Moje lice suze lije — za odurno grišenje, — ter pokorno lice krijem, — za moje prikršenje.

4. Kada vidim tvoje prsi — do srca probodene, — u tom poznam, Isus, da si, — ti jedino ufanje, — naših duša okripljenje, — tebe stalno želimo — i od griha otkupljenje, — za kim mi svi hlepimo.

5. Zato, Isuse ljubljeni, — ti nas tužne pomiluj, — Otkupitelj naš priželjni, — nam grišnikom se smiluj! — Griha ćemo se čuvati, — virno obećajemo, — tebe uvik poslušati, — da se mi otkupimo.

124.

1. **Grišnici u grihu mrtvi,** — evo život vam prispi; — od muka strašno velikih, — za vas Božji Sin trpi. — Da vam bude Otkupitelj, — da postane vam Spasitelj — za vas je pridan smrti.

2. Gle! kako trnova kruna — svetu glavu mu bode, — i sveto tilo okrutna — smrtna bol mu protepe. — Blage ruke, noge svete —

na bidan križ su pribite, — bol sve tilo napade.

3. Gle! koliko krvi curi, — iz ovih rana svetih? — Grišniče, grihe odbaci, — jer tą krv curi zbog njih. — Zbog njih srce j' probodeno, — krvlju, vodom obliveno — to, čoviče, sve promisli.

4. Bog nij' mogo više ljubit već stvorenja od toga, — nego što htide otkupit, — grišnika prodanoga. — Dao Sina jedinoga, — umoriti nekrivoga, — za čovika grišnoga.

5. Zato svi hvalu davajte — Ocu milosrdnomu — tužnim srcem se klanjajte — Sinu križevanomu, — koj' je vam sad Otkupitelj, — on će biti i Spasitelj -- po smrti vam u nebu.

125.

1. **Isukrste ljubav tvoju** — ko ć' izkazat? ah! za moju — hoti dušu ti umrti, — da otkupiš nju od smrti. — *Isukrste moj propeti, — daj mi za križ tvoj prisveti — da gorko, ga gorko — da ja gorko zaplačem, — i sve grihe oplačem.*

2. Gledaj moja dušo muke — od krvničke ljute ruke. — Muke, grišna dušo za te — i za sav svit mu zadate. — Isukrste itd.

3. Evo gledaj izranjena, — na križ s klinci pribijena, — razadrta i krvava, — nema uda u njem zdrava. — Isukrste itd.

4. Ali ko je uzrok tomu, — da na drvu po-

grdnomu, — da u moru gorke boli, — mrtav glavu prignu doli? — Isukrste itd.

5. Želiš, dušo, uzrok znati: — zašto ovo Isus pati? — uzrok jesu tvoji grisi, — da na križu propet visi. — Isukrste itd.

6. Digni srce, uho gori — slušaj, dušo, što govori: — koja korist krvi moje, — da za grihe proli tvoje? — Isukrste itd.

7. Evo kad se tužim sada, — koliko ih u grih pada, — svit u vičnje muke vrvi, — koja korist moje krvi? — Isukrste itd.

8. Koj' od krvi korist imam: — nove opet rane primam; — i od moga ovde puka, — ti si uzrok novih muka. — Isukrste itd.

9. S Judom mene ti prodaješ, — kad što cinom krivom daješ. — Običajem grišnim vežeš, — da me opet k stupu svežeš itd.

10. Bludnost tvoja jesu biči, — a što grišne tvoje riči — kad proklinjaš, kada psuješ, — na moj sveti obraz pljuješ! — Isukrste itd.

11. Tvoj odgovor mene ruži, — srdžba tvoja mene tuži; — a progonstvo iskrnjega — na me viče: propni njega. — Isukrste itd.

12. Nenavidnost smrt mi želi, — kad se tugju zlu veseli, — kad sirotu ti pritišćeš, — na smrt onda mene išćeš. — Isukrste itd.

13. Linost na križ me pribija; — poždrlosti žuć napija, — kruna grišno je mišljenje, — a sulica poželjenje. — Isukrste itd.

14. Ah! što tebi ja učinih? — grišna dušo

sad procini, — da me ružiš, da me biješ, — i kad grišiš još se smiješ! — Isukrste itd.

15. U čemu te ja rascvilih, — da sve tebi ja udilih, — što god dobra posiduješ, — što me dakle pogrgjuješ. — Isukrste itd.

16. Što mi rane povrigjuješ, — kad me, dušo, uvrigjuješ, — što mi opet smrt zadaješ? — kad grih grihu nadodaješ. — Isukrste itd.

17. Prosti, prosti, o grišniče! — srce moje k tebi viče: — srce moje otvoreno, — da oplačeš grih skrušeno. — Isukrste itd.

18. Ali ko će od vas prvi, — primit korist moje krvi? — ti li, koji još se stidiš, — da grih onaj ispovidiš? — Isukrste itd.

19. Ti li, koji od mladosti, — zapleten si u bludnosti, — il u srdžbi još pribivaš, — tugje dobro il uživaš? — Isukrste itd.

20. Ko će primit od vas prvi, — dostojanstvo moje krvi? — Hod'te k meni svi plačući, — za krv suze vraćajući. — Isukrste itd.

21. Hod'te evo ruke svete! — da zagrlim vas, raspete: — da zagrlim vas krvavu, — umirajuć prignuh glavu. — Isukrste itd.

22. Hod'te dok još vrime teče, — da smrt koga ne priteče: — hod'te dakle sad skrušeni — s' ispovigju pravom k meni. — Isukrste itd.

126.

1. **O grišnici sad je vrime,** — da pokoru činimo, — i Ranjenog slavno ime, — da po-

božno dičimo. — Evo za nas, on tuguje — i u ranah sav boluje, — da se s njime ličimo.

2. Evo čovik pun ljubavi, — sve je u njem ljubljeno, — da od pakla nas izbavi, — tražeć srce skrušeno. — O, Isuse slavno vrilo! — sve je u teb' krotko milo, — sve na ljubav nagnjeno.

3. Evo sidi u tugama, — da nas svakog zagrli: — obastrt je sav u ranah! — za nas, ljudi umrli! — Ranjenoga procinimo, — život grišni prominimo, — dok još nismo umrli.

4. O, Marijo! puna tuge, — puna ti si milosti, — mi smo uzrok grišne sluge, — sedam tvojih žalosti, — kajemo se, suze roneć, — grišno tilo već pokoreć — Majko, Sinom oprosti.

5. Vapijemo i želimo, — utišenje i pokoj, — i zajedno svi velimo, — o ranjeni Isus moj! — Daj po stazi tvojih rana, — da u nebo svima nama, — put otvoren bude tvoj.

127.

1. **O, Isuse! daj mi suze**, — muku tvoju, da plačem. — Ti si slatki, o Isuse! — rad sirote moje duše, — dok na svitu jesi bio — mnoge tuge pritrpio. — O Isuse! daj mi suze, — muku tvoju da plačem.

2. O Isuse, daj mi itd. — Kad si došo iz nebesa — činio si svud čudesa, — milostivo učeć puke — svete dajuć njim nauke. — O Isuse itd.

3. O Isuse, daj mi itd. — Ozdravljo si bolesnike — i pomago nemoćnike. — Mrtve jesi uskrisivo — i sotone istiravo. — O Isuse itd.

4. O Isuse, daj mi itd. — Za rečene sve dobrote — muke gorke i strahote, — židije su teb' pridali — jer ti nisu virovali. — O Isuse itd.

5. O Isuse, daj mi itd. — Na molitvi ti kad biše — u vrtu te uhvatiše, — i vodiše poglavicam — udarajuć sve palicam. — O Isuse itd.

6. O Isuse, daj mi itd. — Ah, kako je tužno bilo! — Kad prid Anom ti nemilo, — primi na tvom krotkom licu — od Malkuša zaušnicu. — O Isuse itd.

7. O Isuse, daj mi itd. — Muka tvoga privezanja — k stupu, oštrog bičevanja, — teb' u ovoj gorkoj boli — krvcu čini prolit doli. — O Isuse itd.

8. O Isuse, daj mi itd. — Krotko tvoje prostiranje — i na križu rastezanje, — srce moje skroz probija, — jer uzrokom ja tog bijah. — O Isuse itd.

9. O Isuse, daj mi itd. — Najgorčije biše muke — od krvničke ljute ruke, — kada tilo izmučeno — bi na križu uzvišeno. — O Isuse itd.

128.

1. **Plač' nad mukom Isusovom** svaka dušo virna, — gle kak tužno i žalosno na križu umira!

2. Gledaj tilo sve ranjeno Spasitelja tvoga, — gledaj srce otvoreno Isusa propeta.

3. Trpi žegju, glad i gorkost, svetu krv proliva — našu zloću, nečistoću ovako umiva.

4. Boga svoga čovik grišni do krvi bičuje, — glavu kralja nebeskoga trnjem okrunjuje.

5. Biju lice Isusovo, na priliku pljuju, — trgajući svete kose, njemu se rugaju.

6. Plači zemljo, more, nebo, Isus tvoj umira, — nikakvoga naslagjenja, nema niti mira.

7. Okreni se dušo grišna, njemu se prikaži, — gledaj kako izgubljenog, virno tebe traži.

8. O, žalosne moje oči, suzami perite, — to videći lice moje, ter gorko plačite.

9. Ne pokaraj mene, Bože, pored zloće moje, — udili mi nevirnomu, milosrgje tvoje.

129.

1. **Svi kršćani plačite,** — gorke suze ronite, — grihe sve proplačite, — koj' Isusa ljubite.

2. Nema milosrdnosti, — niti prave žalosti, — koj' se teb' ne smiluje, — na križ propet Isuse.

3. Još svetog tila rane — i modrice krvave, — vidi ter ne tuguje, — u tebe ne viruje.

4. Sve pećine pucaju, — sunce, misec tu-

guju, — sva stvorenja plaše se, — sam grišnik ne brine se.

5. Probudi se ter plači, — grihe gorko oplači, — jer Sin Božji jest bio, — koj za tebe je umro.

6. Od kamena ja tvrgji — bio jesam još gorji, — ispovidam iz srca — radi milog Isusa.

7. Molim, da svaka gledaš, — muke tvoje pogledaš, — da si za me trpio, — koj sam teb' uvridio.

8. Ne dopusti, da na kvar — bude nami ovaj dar — i krvi prolivanje — već bude na spasenje.

9. Zato ti ljubav tvoju, — potvrdi viru moju, — da virujuć u tebe, — spašen budem kod tebe.

130.

O sedam riči Isusovih.

1. **Isukrste moj propeti,** — tvojih sedam riči svetih, — koje s križa ti izusti — prije nego duh ispusti, — ovd' pobožno promišljavam.

2. Daj, da prostim uvrigjenja — zarad tvoga izrečenja: — Oče mili, ti im prosti, — sva zločinstva iz milosti, — ne znaju bo što sad čine.

3. Daj, da k tebi dojdem gori — za rič, koju progovori, — razbojniku govoreći: —

«još ćeš danas nebo steći», — za skrušeno tvoje srce.

4. Daj, da tvojoj ja omilim — majci, kojoj glasom milim — reće: «ženo, evo t' sinka», — davši njojzi učenika, — učeniku milu majku.

5. Bože! mene ne ostavi — i od sveg me zla izbavi, — za rič, što si izustio, — «Bože! zašt' me zapustio» — jesi ovde trepećega.

6. Zarad svete riči tvoje: — «Žegjam» spasit ljude moje, — daj za tobom men' žegjati, — želju tebi ugagjati — i uvik te uživati.

7. Za rič: «Oče, ja u tvoju — ruku dajem dušu moju»; — daj da m' u raj duša dojde, — kad s ovoga svita pojde, — na pravedni sud poslidnji.

8. Za rič sedmu: «Svršeno je!» — molim primi molbe moje: — da tvoj čujem glas: hod' k meni, — život živit sad blaženi; — trudovi su svi svršeni.

131.

O pet rana Isusovih.

1. **Zdravo, ruko desna!** moga — Spasitelja propetoga, — koja grliš odabrane, — još od vika k tebi zvane.

2. Zdravo, ruko liva! moga — Spasitelja propetoga, — koja stanje izgubljenja — mrsiš stanjem od spasenja.

3. Zdravo, nogo desna! moga — Spasitelja propetoga, — koja pute pravednosti — nama kažeš i kriposti.

4. Zdravo nogo liva! moga — Spasitelja propetoga, — koja staze zasidanja, — pripričuješ i varanja.

5. Zdravo boče pravi! moga — Spasitelja propetoga, — svim nutarnje očišćenje; — ti udili i spasenje.

Pisme korizmene o bl. D. Marije.

132.

1. **Klone od žalosti** Gospa mučenika — toni gle! u suzah Kraljica divica;

Ah! kad bi vidili,
Gdi Marija cvili, svi bi proplakali!

2. U priliki krotkog goluba tuguje, — videć gdi na križu Isus izdahnuje. — Ah, kad bi vidili itd.

3. O žalosna Majko! pričista Divice! — Sinka tvoga bolest probija ti srce. — Ah, kad bi vidili itd.

4. U mnogoj bolesti, žalosti, Isuse — ne pripusti Majku, ljubeznivi Kriste. — Ah, kad bi vidili itd.

5. Ah, grišna dušice! za tvoje spasenje — trpi Isus s Majkom, da ti da življenje. — Ah, kad bi vidili itd.

6. Od slipih žudija tvrgje imaš srce, —

ako ne znaš plakat na žalost Divice. — Ah, kad bi vidili itd.

7. Dakle sad s Marijom svi grozno plačimo, — da nas ne ostavi, Majku svi prosimo. — Ah, kad bi vidili itd.

133.

1. **Marija pod križem stoji** u gorkoj žalosti, — na smrt Sinka jedinoga gledajući cvili.

2. Uzdišući iz sveg srca teško suze roni, — Sinu svomu jedinomu ovako govori:

3. «O moj Sinko poljubljeni, o veselje moje, — koliko visiš visoko, Isuse, od mene.

4. Ne može te Majka tužna, Sinko, dokučiti, — nada mnom Umirajućem ne mogu pomoći.

5. O, da mogu danas s tobom, Isuse, umriti, —jer ne želim u žalosti brez tebe živiti.

6. O nemili sudci ljuti, što ste učinili, — Sinka moga brez uzroka, jer ste umorili.

7. Jeli komu što skrivio, da je vridan smrti, — jeli koga umorio Sinak moj primili?

8. Oh, matere, koje više sinova imate, — kad vam koji od njih umre žalosno plačete.

9. Ja jednoga imajući, i ovog izgubih, — od sveg svita ostavljena u velikoj tugi.

10. O, Isuse, razveseli tužnu Majku tvoju, — ne ostavljaj rascviljenu, nad tobom plačuću.

11. Za grišnike Sin moj dragi sve ovo podnosi, — nij' žalio život dati, da čovika spasi.

12. Smiluj se virnim, za koje na križu umiraš, — da k teb' dojdu u nebesku slavu gdi uživaš.

134.

1. **Na dvorištu Pilata**, — vapi Majka prisveta: — o Isuse, sinko moj! — O, šta si zla činio njim? — da svi kliču: sam' na križ s njim! — o Isuse, sinko moj!

2. Kad ga s križem ugleda, — Majka veli sva blida: — o Isuse, sinko moj! — Padaš. jeli pravo vidim — il se u pameti mutim, — o Isuse, sinko moj?!

3. Na brigu Kalvarije, — zagluši glas Marije: — o Isuse, sinko moj! — Tužna moram te gledati — na križ s čavli pribijati, — o Isuse, sinko moj!

4. Kad Isus glavu nagne, — Majka tužno uzdahne: — o Isuse, sinko moj! — Jadna sam mater ostala, — koja se u te ufala, — o Isuse, sinko moj!

5. Ti si mi jedin bio, — ko si me veselio, — o Isuse, sinko moj! — U tebi se radovala, — a sad što sam dočekala, — o Isuse, sinko moj!

6. O, kamo ću se ganut, — i tužnu glavu nagnut, — o Isuse, sinko moj! — Rado bih s tobom umrla, — i tužni svit ostavila, — o Isuse, sinko moj!

7. O, ti Majka žalosti! — moli, da nam oprosti, — o Isuse, sinko tvoj! — i grišnikom na sudnji dan — sudac bude milostivan, — Isus dragi sinak tvoj.

135.

1. **Nebo, zemlja, sve stvorenje,** — u jedan se ganu plač, — kad žalosno bi borenje, — Majki srce projde mač, — gledajući Sinka svoga, — kadno s križa skidahu, mrtvog, gola, ranjenoga — u krilo joj stavljahu.

2. Mila Majka Sinka gleda, — srce joj se raspada; — rastavit se od njeg neda, — ne može se da svlada. — Suze roni, lice pliva — u žalosti od mora, — sva s' u jednu žalost sliva, — traži pomoć odzgora.

3. Rascviljena sva tuguje, — ter vapije: Sinko moj! — Celiva ga i miluje, — da to li je obraz tvoj? — kako pliva sav u krvi, — o kakvi je tavan, crn! — A ko ti je na toj glavi — oštrog trnja spleo grm!

4. Mile ruke, mile noge, — i prislavna ta prsa, — pritrpiste boli mnoge, — spasonosni lik trsa! — O žalosno moje tilo, — kog pritužna gledam sad, — izranjeno biči cilo, — sva pritrpit hoću rad.

5. O žalosne majke, gdi ste — kad vam sinak umire? — jer svidoci pravi vi ste, — od žalosti brez mire, — ali, jeli jošter koja; —

takvu žalost ćutila? — il je koja više neg ja — gorkih suza prolila!?

6. Ubiše mi prinemilo, — moje krotko ditešce, — koje svakom bilo milo, — božanstveno janješce. — Ah, nebesa! dajte suze, — da ne stanem cviliti, — jer mi zloba dite uze, — da pristanem živiti.

7. Stvor' mi, Bože, istu žalost, — da dostojno oplačem — svega svita jednu radost — Sinak mi je potlačen! — Oštri mači od žalosti — srce skroz mi probijte, — da m' ni vrime od radosti — uvik tužnu pratite.

8. O, Ranjeni, rana puni, — pogledaj nas ranjene, — daj blagoslov svakom puni, — radi Majke ranjene, — koja trpi tve žalosti — s divičanskom jakošću, — pak zadobi sve milosti — u nebesih s blagošću.

136.

1. **Odregjena od vičnosti,** — zdravo Divo žalosna! — Božje puna si milosti, — utiho svih radosna.

Majko draga od žalosti, — sada tvoje sve gorkosti, — dili s nami grišnici.

2. Kako žedan jelen k vodi — trči brzo da pije, — tako svaki od nas hodi — tebe vidit, da sit je. — *Majko draga* itd.

3. Bogatomu jesi blago, — ubogomu pomoć sva, — ako samo tebi drago — srca čuva oda zla. — *Majko draga* itd.

4. Lik ti jesi nemoćniku, — kad se tebi utiče, — utočišće i grišniku, — kad ti, Majko, on reče. — *Majko draga* itd.

5. Ti si Majka prižalosna — od toliko već lita, — kako mila, kako draga, — nek te svaki upita. — *Majko draga* itd.

6. Sve prilike nje častimo, — jer sve jesu od Majke. — Ovoj, ali zaželimo, — dati molbe prijake. — *Majko draga* itd.

7. Ona dili s Sinom muku, — za jedinu nam ljubav — ona pije čašu žuku, — za smirit nas s njim uprav. — *Majko draga* itd.

8. Da uz Majku i Isusa — bude srića naša rast, — i svih k tome najzad duša, — da dobije rajsku čast. — *Majko draga* itd.

9. Buduć slabost čovičanska, — ništ bez tebe ne može, — čin nas dakle da božanska — svigdar milost pomože. — *Majko draga* itd.

10. Bogu jednom u Trojici — neka budu sve dike, — Majki Božjoj i Divici — sada vazda na vike. — *Majko draga* itd.

137.

1. **O žalosna Majko,** sveta Divice! — teb' se utičemo neba Kraljice! — O Marijo rasceviljena! — nemoj biti takva tužna...

2. Što se je od tebe Sin tvoj prašćao, — kad je na smrt križa svoga pošao: — O Marijo itd.

3. Što se je u vrtu s krvlju znojio, — Oca svog nebeskog kad je molio; — O Marijo itd.

4. Što ga je lakomi Juda prodao, — prokletim žudijam u ruke dao; — O Marijo itd.

5. Što j' u dvor Pilatov bio odveden, — i ondi prid sudcem krivo optužen; — O Marijo itd.

6. Što su na smrt Sinka tvog odsudili — propni, propni njega, kad su vikali; — O Marijo itd.

7. Što su ga trnovom krunom krunili, — crvenu haljinu na njeg obukli; — O Marijo itd.

8. Što su mu na rame teški križ dali, — njeg do Kalvarije grdeć vodili; — O Marijo itd.

9. Kad na Kalvariju jeste došao, — što je s čavli na križ pribijen bio; — O Marijo itd.

10. Na visokom križu glavu prignuo, — što je i prisvetu dušu izdao; — O Marijo itd.

11. Kad su sveto tilo s križa skinili: — i njega u krilo tvoje metnili; — O Marijo itd.

12. S platnom zamotanog u grob stavili, — što su i s kamenom grob zatvorili; — O Marijo itd.

13. Gospo mučenika! žalosna Divo! — obazri se na nas sad milostivo. — O Marijo itd.

14. Da, koji ti žalost sad promišljamo, — jednoć u veselju, da te gledamo. — O Marijo itd.

15. Hvala ti Isuse, na tvomu trudu, — tvoja smrt ne bila nama zaludu. — O Marijo itd.

138.

1. **Počivaj, o moj neven,** — za grih svita ubijen, — zvizdo moja, Sinko moj! — Osta bidna mati tvoja — brez ufanja i pokoja, — jao meni žalosnoj!

2. Ko će mene tišiti, — ili razveseliti, — zvizdo moja, Sinko moj! — Sva mi radost ti bijaše, — i sve blago moje duše, — jao meni žalosnoj!

3. Iz tila ti krv liva — grišnu zemlju poliva, — zvizdo moja, Sinko moj! — Gle očiju zaklopljenih, — glava sva u jednoj rani, — jao meni žalosnoj;

4. Učenici ti mili, — i svi znanci pobigli, — zvizda moja, Sinko moj! — O kako sam ostavljena, — od sveg svita zapuštena, — jao meni žalosnoj!

5. O smrti prinemila, — što si me rastavila — od pridragog Sinka mog! — Na kog ću se osloniti, — srce će mi pripuknuti, — jao meni žalosnoj!

6. O moj dragi golube, — propala sam brez tebe, — zvizdo moja, Sinko moj! — A! dopusti sad umriti, — u jedan grob s tobom leći, — majki tvojoj žalosnoj!

139.

1. **Rascviljena Majka staše** — pokraj križa ter plakaše, — kad Sin propet visaše.

Od bolesti Majko sveta, — rane Sinka tvog propeta — nek nam budu u srcu.

2. Koje dušu ucviljenu — vele mnoga žalošćenu, — skrozi gorki mač projde.

3. O koliko žalošćena, — biše ona priblažena, — Majka Sina jedinog.

4. Ka tužaše i plakaše, — i drhtaše, kad gledaše, — muke Sina pridragog.

5. Koji čovik neb' plakao! — kad bi Majku tu gledao — u tolikoj bolesti.

6. Ko se nebi ražalio, — Majku Božju promislio, — s Sinom dragim tugujuć.

7. Zarad griha svoga puka — gleda Sina tud u mukah, — oštrim bičem podložna.

8. Vidi Sinka poljubljena, — od sveg svita zapuštena, — gdi umiruć izdiše.

9. Majko vruče od sladosti, — čin' me ćutit sve žalosti, — neka s tobom tugujem.

10. Moje srce neka gori, — Boga ljubeć, što me stvori, — da sam njemu ugodan.

11. Majko Sina prisvetoga, — tvoga rane propetoga, — u srce mi postavi.

12. Tvoga Sina ranjenoga — za me strašno mučenoga, — muke samnom razdili.

13. Čin' me s tobom neka cvilim, — Propetoga neka žalim, — dokle budem živiti.

14. Pokraj križa s tobom stati — i tobom se združivati — u žalosti ja želim.
15. Divo sviju diva dika, — već mi nemoj biti gorka, — čin' me s tobom plakati.
16. Smrt me Krista čin' nositi, — dionikom muke biti, — rane svete štovati.
17. Ranam mene čin' raniti, — svetim križem opojiti — krvlju dragog tvog Sinka.
18. Da me plamen ne opali, — plačna Divo, ti me brani, — na dan suda strašnoga.
19. Kada umrem ja, Isuse, — nek me tužne Majke suze — vode k rajskom dobitku.
20. Tilo život kad izdade, — čin' da nam se duši dade — slava rajskog blaženstva.

140.

1. **Staše plačuć tužna Mati,** — polag križa kada pati — Sin na križu viseći.

Od bolesti Majko sveta, — rane Sina tvog propeta, — nek nam budu u srcu.

2. Koje dušu tugujuću, — prigorko uzdišuću, — mač je britki prošao.
3. O, koliko rastužena, — biše ona priblažena, — Mati Sinka jedinog.
4. Koja tužeć i cvileći, — drhtala je sva videći, — muke Sinka časnoga.
5. Koji čovik može biti? — da ne plače i viditi — nju u takvoj žalosti.
6. Ko je, da se ne rascvili? — misleć kako gorko cvili, — Majka s Sinom tugujuć.

7. Zarad griha svoga puka, — vidi ona njeg u mukah, — oštrim bičem podložna.
8. Vidi Sinka poljubljena — i od Oca ostavljena, — gdi umiruć izdiše.
9. Majko vruče od slatkosti! — daj, da gorkost od žalosti, — ćuteć s tobom proplačem.
10. Čini, da i srce moje — gori, ljubeć kano tvoje, — da Isusu ugodim.
11. Sveta Majko! Sina tvoga — rane za me propetoga, — u srce mi pritisni.
12. Da mi srce rane ljutih, — muku Sinka tvog oćuti, — razdili ju ti samnom.
13. Čini, da ja brez pristanka, — do zadnjega moga danka — s tobom plačuć tugujem.
14. Polag križa s tobom stati, — i u društvu tugovati — s tobom, Majko, ja želim.
15. A ti Divo! sviju diva, — pogledaj me milostiva, — čini s tobom, da cvilim.
16. Da u srcu vazda nosim, — križ i muku Sinka prosim, — da nje budem dionik.
17. Čašu gorke muke piti, — i ranjenu meni biti, — daj za ljubav njegovu.
18. Kad se sav svit uplameni, — ti u pomoć budi meni, — na dan suda strašnoga.
19. Čini, da me križ obrani, — Sina tvoga smrt sahrani, — milost tvoja pomogne.
20. Kad od smrti tilo pade, — čini, da se duši dade — slava raja vičnjega.

141.

1. **Tužno jauče,** gorko plače — majka Marija; — putom iduć jadikuje — tražeći Sina. — Njom putuje Magdalena — žalosti puna, — za Isusom spasom svojim — sva je zdvojena. — Suze roni Gospa žalosna.

2. Jutrom rano one stanu, — dalje putuju; — kogâ goder gdi sastanu — svakog pitaju: — «Jeste viđ'li dragi ljudi — Sina mojega, — ako to ne, možda jeste — čuli od njega?» — Suze roni Gospa žalosna.

3. «Tamo ti je kod Pilata, — Majko ljubljena. — Vidit ćeš ga bičevana, — sva izranjena, — žudije ga uloviše — zašto, ne znamo: — sudci na smrt odsudiše, — to ne shvaćamo.» — Suze roni Gospa žalosna.

4. Kad zapazi Majka Sina — svega krvavog; — i po licu i po tilu — mrsko ranjenog, — «Sinko mili, ona viknu, — kak si ranjeni, — da te prava tvoja majka — ne mož' poznati.» — Suze roni Gospa žalosna.

5. «Umiri se, majko mila, — moram trpiti, — a za grišno čovičanstvo — i smrt podneti. — Ne plači već, jer me boli, — plač tvoj grozni je, — neg' li sve ostale muke, — što grih zadaje.» — Suze roni Gospa žalosna.

O sedam žalosti bl. D. Marije.

142.

1. **Zdravo Majko žalošćena**, — sedam mači ti ranjena, — proročanstvom Šimuna. *Žalost tebi prva ova, — slatka Majko Isusova — neka bude na slavu.*

2. Zdravo Majko rastužena, — bižeć Sinkom sadružena, — prid Irudom k Egiptu. — Žalost tebi druga ova itd.

3. Zdravo Majko žalošćena, — tražeć Sinka poljubljena, — kog' si našla u crkvi. — Žalost tebi treća ova itd.

4. Zdravo Majko rascviljena, — videć Sinka tvog ranjena, — gdi križ nosi priteški — Žalost ti četvrta ova itd.

5. Zdravo Majko od žalosti, — stojeć nuz križ u gorkosti — s Mandalinom, s Ivanom. — Žalost tebi peta ova itd.

6. Zdravo Majko gdi cvileći, — gledaš Sinka tvog viseći, — i na križu umirući. — Žalost tebi šesta ova itd.

7. Zdravo Majko tugujuća, — Sinka suzam svog peruća, — kad si mrtva držala. — Žalost tebi sedma ova itd.

8. Ovih sedam ti žalosti, — Majko suzna ti milosti, — nek ti budu na slavu. — Daj za grihe nam plakati, — pa za time uživati, — s tobom slavu Sinka tvog.

143.

1. **Potop suza** tad prolivam, — kad stanem promišljati — vêlikoću, Majko Božja! — sedam tvojih žalosti; — koji kao mači britki — srce izraniše ti.

2. Prvi mač i prvu žalost, — Divo! tad si ćutila, — kad si starca Simeona proročanstvo primila; — iz kojeg si smrt i muku — Sinka tvog razumila.

3. Drugi te je mač ranio, — druga žalost vrigjala: — kad si Sinom u Egipat, — Majko! bižat morala; — da bi ga od Irudove — osvete sačuvala.

4. Treći mač i treća žalost — srce ti probijaše, — kada Sina tvog u crkvi — izgubila bijaše; — gdi on med naučitelji — tri dni učeć sigjaše.

5. Srce ti je četvrti mač, — Divo! onda probio: — kad je na smrt osugjeni, — Isus križ svoj nosio; — i s tobom se rascviljenom — Majkom svojom susrio.

6. Peta bolest i peti mač — srce ti je ranio: — kad je Isus na visokom — križu za nas visio, — i na tvoje očiglede — za nas duh ispustio.

7. Šesti mač i šesta bolest, — srce tvoje raniše, — kad Isusa, Sina tvoga, — mrtvog s križa skiniše, — pak u krilo divičansko — tvoje njega metniše.

8. Sedmi mač, i sedmu žalost — onda si pritrpila: — kad si njega, kog si vazda — iz sveg srca ljubila, — za sviju nas otkupljenje — u grobnicu metnila.

9. Od žalosti i bolesti — Majko, sveta Divice! — svetom strilom od gorkosti — tvojih, probij nam srce; — tako plaća tuge naše — vična radost biti će.

Cvitna nedilja.

Pisma na cvitnu nedilju.

144.

1. **Sad prid Spasitelja** milog: idemo, — ostojne svi slave, da mu reknemo — Hosana, svaki mu srcem recite, — i glasom jedinim svi mu vapite.

2. Isusa žudije kada vidiše — u varoš dolazit, svi mu rekoše: — Hosana svaki mu itd.

3. Blaženi, koji nam danas dohodi — u ime Gospodina nam prihodi. — Hosana svaki mu itd.

4. Slavne mu prid njime pisme pivaše, — i cvićem zelene grane steraše. Hosana svaki mu itd.

5. Haljine pod noge njemu staviše; — putove zelenim granjem kitiše. — Hosana svaki mu itd.

6. Zelene grančice dica nosiše, — s radosnim i slatkim srcem vapiše. — Hosana svaki mu itd.

Muka g. Isukrsta za cvitnu nedilju.

145.

(Math. XXVI.—XXVII.)

Kor: Muka Gospodina našega Isukrsta po Mateju.

Evangjelista: U ono vrime reče Isus učenicima svojima:

Isus: Znate, da će do dva dana biti vazam i Sina čovičjega pridat će, da se propne.

Evangj.: Tada skupiše se glavari svećenički i starešine naroda u dvor poglavara svećeničkoga, koji se zvaše Kajfa, i vićahu, kako bi Isusa iz privare uhvatili i ubili, te govorahu:

Kor: Ne na blagdan, da ne bi možda buna nastala u narodu.

Evangj.: A kad Isus biše u Betaniji u kući Simona gubavoga, pristupi k njemu žena, koja imaše posuda od alabastra s dragocinom uljnom pomašću, i izli na glavu njegovu, kad sigjaše za stolom. A vidivši učenici rasrdiše se govoreći:

Kor.: Čemu taj rasip? Jer se mogaše to prodati skupo i dati se siromasima.

Evangj.: A Isus znajući reče im:

Isus: Šta dosagjujete ovoj ženi? jer ona učini dobro dilo na meni; siromahâ imate svagda sa sobom, a mene nemate svada. Ona izlivši ovu uljnu pomast na tilo moje za ukop me prigotovi. Zaista vam kažem, gdi se god uspripovida ovo evangjelje po svem svitu, kazat će se i to za spomen njezin, što učini ona.

Evangj.: Tada jedan od dvanaestorice, koji se

zvaše Juda Iskariotski, odite poglavarima svećeničkim i reče im:

Juda: Šta ćete mi dati i ja ću vam ga izdati?

Evangj.: A oni mu odrediše trideset srebrnika. I od tada tržiše zgodu, da ga izda.

A u prvi dan breskvasna jila pristupiše učenici Isusu, govoreći:

Kor: Gdi hoćeš, da ti zgotovimo vazam, da jideš?

Evangj.: A Isus reče:

Isus: Idite u grad nikomu i recite mu: Učitelj kaže, vrime je moje blizu, kod tebe će obaviti vazam s učenici svojimi.

Evangj.: I učiniše učenici, kako im je naredio Isus i pripraviše za vazam. A kad bi u večer, leže za stol sa dvanaest učenika svojih. I dok oni jigjahu, reče im:

Isus: Zaista vam kažem, da će me jedan izmegju vas izdati.

Evangj.: I ožalostivši se vrlo, počeše pojedini govoriti:

Učenik: Jesam li ja, Gospodine?

Evangj.: A on odgovarajući reče:

Isus: Koji umoči sa mnom ruku u zdilu, taj će me izdati. Sin čovičji ide istina, kao što je pisano za njega, ali teško onomu čoviku, koji će izdati Sina čovičjega; bolje bi bilo, da se nije rodio čovik onaj.

Evangj.: I odgovarajući Juda, koji ga je izdao reče:

Juda: Jesam li ja učitelju?

Evangj.: Reče njemu:

Isus: Ti kaza.

Evangj.: I dok oni večerahu, uze Isus kruh, blagoslovi, prilomi i dade učenicima svojima i reče:

Isus: Uzmite i jidite; ovo je tilo moje.

Evangj.: I uze kalež i davši hvalu, dade im govoreći:

Isus: Pijte iz ovoga svi; jer je ovo krv moja novoga zavita, koja će se proliti za mnoge radi otpuštenja grihâ. A kažem vam: Ne ću od sad piti od ovoga roda loze do onoga dana, kada ću piti s vami novoga u kraljevstvu Oca svojega.

Evangj.: I rekavši hvalopiv izigjoše na goru Maslinsku. Tada im reče Isus:

Isus: Svi će te se vi smutiti o mene ovu noć. Jer je pisano: Udarit ću pastira i ovce stada razbići će se. A pošto uskrsnem, ići ću prid vami u Galileju.

Evangj.: A Petar odgovarajući, reče mu:

Petar: Ako se i svi smute o tebe, ja se ne ću nikad smutiti.

Evangj.: Reče mu Isus:

Isus: Zaista ti kažem, da ćeš me ovu noć prije nego pivac zapiva, tri puta zatajiti.

Evangj.: Reče mu Petar:

Petar: Ako bi mi tribalo umríti s tobom ne ću te zatajiti.

Evangj.: Tako i svi učenici rekoše. Tada dogje Isus s njima u zaselak, koji se zove Getsemani, i reče učenikom svojim:

Isus: Sidite tu, dok ja idem tamo i pomolim se.

Evangj.: I uzevši Petra i dva sina Zebedejeva, poče se žalostiti i turoban biti. Tada im reče:

Isus: Žalosna je duša moja do smrti; počekajte ovde i bdijte sa mnom.

Evangj.: I otišavši malo, pade na lice svoje moleći se i govoreći:

Isus: Oče moj! ako je moguće, neka me progje kalež ovaj; ali ne kako ja hoću, nego kako ti.

Evangj.: I dogje k učenikom svojim i nagje gdi spavaju i reče Petru:

Isus: Tako zar ne mogoste jedan sat budni biti sa mnom? Bdijte i molite se, da ne padnete u napast. Duh je istina voljan, ali je tilo slabo.

Evangj.: Opet po drugi put otide i pomoli se govoreći:

Isus: Oče moj! ako ne može ovaj kalež proći, osim da ga pijem, neka bude volja tvoja.

Evangj.: I dogje opet i nagje ih gdi spavaju; jer im bijahu oči oteščale. I ostavivši ih otide opet i pomoli se treći put govoreći istu rič. Tada dogje učenikom svojim i reče im:

Isus: Spavajte samo i počivajte! evo se približi čas, i Sin čovičji pridat će se u ruke grišnika. Ustanite idimo! evo se približi onaj, koji će me izdati.

Evangj.: Dok on još govoraše, gle Juda, jedan od dvanaestorice, dogje i s njim četa velika s mačevi i s toljagami poslana od glavara svećeničkih i starešina narodnih. A onaj, koji ga je izdao, dade im znak govoreći:

Juda: Koga ja poljubim, onaj je: držite ga!

Evangj.: I odmah pristupivši k Isusu reče:

Juda: Zdravo meštru.

Evangj.: I poljubi ga! A Isus reče mu:

Isus: Prijatelju, šta si došao?

Evangj.: Tada pristupiše i digoše ruke na Isusa i uhvatiše ga. I gle, jedan od onih, što bijahu s Isusom pruživši ruku izvadi mač svoj i udarivši slugu poglavara svećeničkoga odsiče mu uho. Tada reče mu Isus:

Isus: Vrati mač svoj na misto njegovo, jer onaj, koji se maše za mač, od mača će poginuti. Ili misliš, da ja ne mogu moliti Oca svojega, pa će mi dati sada više nego dvanaest četâ angjeoskih? Kako će se dakle ispuniti pisma, da tako triba da bude?

Evangj.: U onaj sat reče Isus svitini:

Isus: Kao na razbojnika izišli ste s mačevi i toljagami, da me uhvatite; svaki dan sam kod vas sidio učeći u crkvi i ne uhvatiste me. A ovo sve bi, da se ispune pisma proročka.

Evangj.: Tada učenici svi ostavivši ga pobigoše. A oni uhvativši Isusa odvedoše ga k poglavaru svećeničkomu Kajfi, gdi se pisci i starešine sabraše. A Petar igjaše za njim iz daleka do dvora svećeničkoga poglavara. I ušavši unutar side sa slugami, da vidi svršetak. A glavari svećenički i sav zbor tražahu krivo svidočanstvo na Isusa, da bi ga ubili; i ne nagjoše, premda mnogi svidoci pristupiše. A najposli dogjoše dva kriva svidoka i rekoše:

Kor: Ovaj je rekao: mogu razrušiti crkvu Božiju i za tri dana opet ju sagraditi.

Evangj.: I ustavši poglavar svećenički reče mu:

Kajfa: Zar ništa ne odgovaraš na ono, što ovi na te svidoče?

Evangj.: A Isus mučaše. I poglavar svećenički reče mu:

Kajfa: Zaklinjem te živim Bogom, da nam kažeš, jesi li ti Krist, Sin Božji?

Evangj.: Reče mu Isus:

Isus: Ti kaza; ali ja vam kažem: Odsele ćete viditi Sina čovičjega gdi sidi s desne strane sile Božije i dolazi na oblacih nebeskih.

Evangj.: Tada poglavar svećenički razdre haljine svoje govoreći:

Kajfa: Psuje; šta nam tribaju više svidoci? eto sad čuste psovku; što vam se čini?

Evangj.: A oni odgovarajući rekoše:

Kor: Zaslužio je smrt.

Evangj.: Tada pljuvahu u lice i udarahu šakom, a drugi mu dlanom davahu čuške po licu govoreći:

Kor: Proreci nam, Kriste, ko je, koji te udari?

Evangj.: A Petar sidaše izvana u dvoru i pristupi k njemu jedna sluškinja govoreći:

Sluškinja: I ti si bio s Isusom Galilejcem.

Evangj.: A on zataji prid svima govoreći:

Petar: Ne znam, što govoriš.

Evangj.: A kad oni izigje k vratima ugleda ga druga sluškinja i reče onim, što bijahu onde:

Sluškinja: I ovaj biše s Isusom Nazarejinom.

Evangj.: I opet zataji sa zakletvom:

Petar: Ne poznam čovika.

Evangj.: I malo zatim pristupiše oni, što stajahu i rekoše Petru:

Kor: U istinu i ti si od njih, jer te i govor tvoj izdaje.

Evangj.: Tada poče priklinjati i prisizati, da ne poznaje čovika. I odmah zapiva pivac i opomenu se Petar riči Isusove, što je rekao: Prije

nego pivac zapiva, tri puta ćeš me zatajiti. I izišavši na polje plaka gorko. A kad bi u jutro, učiniše viće svi glavari svećenički i starešine narodne proti Isusu, da ga pogube. I odvedoše ga svezana i pridadoše Ponciju Pilatu poglavici. Tada vidivši Juda, koji ga je izdao, da ga osudiše, raskaja se i donese natrag trideset srebrnika glavarom svećeničkim i starešinama govoreći:

Juda: Sagriših, što izdadoh krv pravednu.

Evangj.: A oni rekoše:

Kor: Što je nas briga; ti gledaj.

Evangj.: I bacivši srebrnike u crkvi izigje i otišavši obisi se konopom. I glavari svećenički uzevši srebrnike rekoše:

Kor: Ne smiju se metnuti u crkvenu blagajnu, jer je krvarina.

Evangj.: A posavitovavši se kupiše za njih lončarevu njivu za groblje strancima. Od toga se prozva ona njiva Hakeldama, to jest krvna njiva do današnjega dana. Tada se izvrši, što je kazao prorok Jeremija govoreći: i uzeše trideset srebrnika, cinjenoga, kojega su procinili sinovi Izrajelovi; i dadoše za njivu lončarevu, kao što zapovidi Gospodin. A Isus stade prid poglavicom i zapita ga poglavica govoreći:

Pilat: Ti si kralj žudinski?

Evangj.: Reče mu Isus:

Isus: Ti kaza.

Evangj: I kad ga tužahu glavari svećenički i starešine, ništa ne odgovori. Tada reče mu Pilat:

Pilat: Ne čuješ li, koliko na tebe svidoče?

Evangj.: I ne odgovori mu ni na jednu rič, tako, da se poglavica divljaše vrlo. A u danu sveča-

nom običavaše poglavica pustiti narodu po jednoga sužnja kojega oni hoće. A tada imaše sužnja na glasu, koji se zvaše Baraba. Sabravši se dakle oni reče Pilat:

Pilat: Koga hoćete, da vam pustim, Barabu ili Isusa, koji se zove Krist?

— *Evangj.:* Jer znadijaše, da su ga od nenavidnosti pridali. A dok on sigjaše u sudu, poruči mu žena njegova govoreći:

Žena: Da nisi imao kakova posla s pravednikom ovim, jer sam danas u snu mnogo trpila zbog njega.

Evangj.: Glavari svećenički i starešine nagovoriše narod, da ištu Barabu, a Isusa da pogube. A poglavica odgovarajući reče im:

Pilat: Koga hoćete od dvojice, da vam se pusti?

Evangj.: A oni rekoše:

Kor: Barabu.

Evangj.: Reče im Pilat:

Pilat: A šta ću dakle učiniti s Isusom, koji se zove Krist?

Evangj.: Rekoše svi:

Kor: Neka se razapne!

Evangj.: Reče im poglavica:

Pilat: Šta je zla učinio?

Evangj.: Ali oni većma vikahu govoreći:

Kor: Neka se razapne!

Evangj.: A vidivši Pilat, da ne izlazi na kraj, nego veća buna biva: uzevši vodu opere ruke prid narodom govoreći:

Pilat: Nevin sam u krvi ovoga pravednika, vi će te viditi.

Evangj.: I odgovarajući sav narod reče:

Kor: Krv njegova na nas i na dicu našu.

Evangj.: Tada pusti Barabu; a Isusa izbičevana pridade im, da se razapne. Tada vojnici poglavice uzevši Isusa u sudnicu, skupiše oko njega svu četu i svukoše ga, obukoše mu skrletni plašt i opletavši vinac od trnja metnuše mu na glavu i trsku u desnicu. I kleknuvši na kolina prid njim rugahu mu se govoreći:

Kor: Zdravo kralju žudinski!

Evangj.: I pljunuvši na njega, uzeše trsku i biše ga po glavi. Pošto mu se narugaše, svukoše s njega plašt i obukoše ga u haljine njegove i povedoše ga, da ga propnu. A izlazeći nagjoše čovika Cirenejca po imenu Simona, ovoga natiraše, da mu ponese križ. I dogjoše na misto, koje se se zove Golgota, to jest brdo lubanjâ. Dadoše mu da pije vino pomišano sa žuči i kad okusi, ne htide da pije. A pošto ga razapeše, razdiliše haljine njegove, bacivši kocku; da se ispuni, što reče prorok govoreći: Razdiliše sebi haljine moje i za odiću moju baciše kocku. I sidavši čuvahu ga. I metnuše mu više glave krivicu njegovu napisanu: *«Ovo je Isus, kralj judejski»*. Tada razapeše s njim dva razbojnika jednoga s desne, a drugoga s live strane. Prolazeći pak psovahu ga, mašući glavami svojimi govoreći:

Kor: Ha! ti, koji crkvu Božiju razvaljuješ i za tri dana opet sagragjuješ, pomozi sam sebi, ako si Sin Božji sigji s križa.

Evangj.: A tako i glavari svećenički s piscima i starešinama podrugivajući se govorahu:

Kor: Drugim pomože, a sebi ne može pomoći. Ako je kralj Izraelski neka sigje sad s križa, pa

ćemo mu virovati. On se uzdao u Boga, neka ga oslobodi sad, ako ga voli, jer reče: Sin sam Božji.

Evangj.: A isto mu i razbojnici, koje s njim razapeše, pridbacivahu. A od šestog sata nastaše tmine po svoj zemlji, do sata devetog. I oko devet sati povika Isus iza glasa govoreći:

Isus: Eli, Eli, lamma sabaktani.

Evangj.: Što će reći:

Isus: Bože moj, Bože moj! za što si me ostavio?

Evangj.: A niki od onih, što stajahu onde i čuše, govorahu:

Kor: Iliju taj zove.

Evangj.: I odmah otrčavši jedan od njih i uzevši spužvu napuni ju sirćetom i natakne na trsku i davaše mu piti. A ostali govorahu:

Kor: Stani, da vidimo, hoće li doći Ilija, da ga oslobodi.

Evangj.: A Isus opet povikavši, iza glasa, izpusti duh.

(Ovde valja pristati, kleknuti za koji čas, prignut glavu. Moli Spasitelja, koji umire za spasenje duše tvoje.)

Evangj.: I gle, zastor crkveni razdere se na dvoje, odozgor do dole, zemlja se potrese i kamenje raspukne se, grobovi se otvoriše i ustaše mnoga tilesa svetih, koji su usnuli. Izišavši iz grobovâ posli uskrsnuća njegova dogjoše u sveti grad i pokazaše se mnogima. A stotnik, i koji s njim bijahu i Isusa čuvahu vidivši potres zemlje i ono, što se zgagjalo, pripadoše se vrlo govoreći:

Kor: Zaista ovaj bijaše Sin Božiji!

Evangj.: A bijahu onde mnoge žene daleko, koje su išle za Isusom iz Galileje i služile mu,

megju kojima bijaše Marija Magdalena i Marija, mati Jakobova i Josipova i mati sinova Zebedejevih. A kad bi kasno, dogje neki čovik bogat iz Arimateje po imenu Josip, koji je i sam bio učenik Isusov. Ovaj pristupi Pilatu i zaište tilo Isusovo. Tada Pilat zapovidi, da dadu tilo. I uzevši tilo Josip zavi ga u platno čisto i metnu u novi svoj grob, koga bio isklisao u planini, navali veliki kamen na vrata od groba i otide. A onde bijaše Marija Magdalena i druga Marija i sigjahu naprama grobu.

(Slideće štije misnik kod oltara.)

A drugi dan, koji je iza priprava, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata govoreći: «Gospodaru, sitismo se, da onaj zavoditelj kaza još za života: «posli tri dana uskrsnut ću», zapovidi dakle, da se čuva grob do trećega dana, da ne dogju možda učenici njegovi, i da ga ne ukradu i ne kažu narodu: «Uskrnu od mrtvih», i bit će poslidnja zabluda gora od prve». Reče im Pilat: «Imate stražu, vidite, čuvajte kako znate». A oni otišavši sa stražom utvrdiše grob i zapečatiše kamen.

Večernjice Velike Nedilje.

Večernjice, koja se služi na veliku sridu, četvrtak i petak, jest molitva, što je svećenici ovih dana mole, da se pokaže velika žalost nad mukom Isusovom ... Prid oltarom *na svićnjaku gori 15 svića. Žutih* 12 znače apostole, a one druge puk, a bila na vrhu Isukrsta. Žute se redom potrnu, na spomen, da su apostoli jedan za drugim Isusa ostavljali. Poslidnja svića znamenuje Isusa; i ta se odnese za oltar, na

spomen, da je Isus umro; al se na svršetku iznese goreća, kao znamenje, da je Isus opet uskrsnuo od mrtvih.

Megjutim se piva *«Jadikovanje Jeremije proroka»*. Ovo jadikovanje su pisme žalosnice, koje je ispivao posli prvog razorenja Jerusolima prorok Jeremija nad gradskim ruševinama. Prorok oplakiva propast grada i slipoću njegovih stanovnika, koje je gledao, da gane na pokoru i poboljšanje, te uvide, da ih Bog zbog njihovih griha kara. Tako triba, da ovo jadikovanje grišnike gane, pa se povrate k Bogu, koji radi naših griha ne poštedi ni svoga jedinorogjenoga Sina, našega Isusa Krista.

Lupanje pri svršetku znači trešnju zemlje pri smrti Isusove.

Večernjica na Veliku Sridu.

Počima se jadikovanje proroka Jeremije.

Pisma prva žalosnica.

146.

Aleph. Kako sidi sama, posta kao udovica varoš, koja puna bijaše naroda! Gospoja naroda, ava megju narodima, potpade pod danak!

Beth. Cvileć cvili noću i suze su joj na obrazima; nema nikoga od svih dragih njezinih, da ju utiše; svi njezini prijatelji prezreše ju i postadoše joj neprijatelji.

Ghimel. Iseli se Juda od muke i ljutoga ropstva, pribiva megju narodima i ne nalazi mira; svi progonitelji njegovi stigoše ga u tisnacu.

Daleth. Putovi Siona tuže se, što niko ne dolazi na blagdane; sva su mu vrata pusta, svećenici mu uzdišu, divojke mu kaju, a sam potišten je od jada.

He. Zlotvori mu vladu priuzeše i protivnici obilovaše, jer ga Bog kara zbog množine griha njegovih; dicu mu odvedoše u ropstvo prid licem progonitelja.

Jerusolime, Jerusolime! obrati se Gospodinu Bogu tvomu.

Odgovor prvi.

147.

1. **Na visokoj planini Maslinskoj** — molio se Isus Ocu svome: — «Sveti Oče, ako je moguće — nek mimojde gorka čaša mene».

2. Zaista je duh pripravan na smrt, — ali tila jest velika nemoć. — Priko svega Oca moga volja, — nek se ispuni sveta zapovid.

3. Potriba jest, da sada pazite, — učenici moji, i molite, — u napasti, da vi ne dojdete; — neprijatelj udarit će, znajte.

4. Svemogućem prisvetomu Ocu, — propetom Gospodinu Isusu, — k nam poslanom Razveselitelju, — velika slava Trojstvu svetomu.

Druga pisma žalosnica.

148.

Vau. I nestade od kćeri Sionske sva lipota njezina; poglavice njegove postadoše kao ovni, koji ne nalaze paše; i nemoćni idu prid onim, koji ih goni.

Zain. Spomene se Jerusolim dana nevolje svoje i propasti sviju dragocinosti svojih, koje imaše od starine, kada mu je pao narod u ruke neprijateljeve, a ne bi nikoga, ko da mu pomogne; vidiše ga protivnici i narugahu se njegovim svetinjama.

Heth. Teško sagriši Jerusolim, zato posta nečastan; svi, koji su ga hvalili, preziraju ga, jer vidiše sramotu njegovu; a on uzdiše i okreće si lice.

Teth. Gad mu biše po nogama, niti je svistan svrhe svoje; snužden je odviše, a nema nikoga, da ga utiši. Pogledaj, Gospodine, tiskobu moju, jer neprijatelj ustade proti mene.

Jerusolime, Jerusolime! obrati se Gospodinu Bogu tvomu.

Odgovor drugi.

149.

1. **Moja duša s velikom žalošću** — puna jeste, dok smrt ne nadvladam, — mir

ću pripravit svetom Ocu mom, — i ovaj svit otkupit ću s mukom.

2. Bud'te ovdi sa mnom i pazite, — skupštine vi viditi hoćete, — opkolit će me kao zločinca; — vi pojedan ćete me ostavit.

3. Hoću ići na gorku smrt križa, — prikazanje svetog Oca moga, — pokvaritog puka otkupljenje, — pravovirnih veliko spasenje.

4. Svemogućem prisvetomu Ocu, — propetom Gospodinu Isusu, — k nam poslanom Razveselitelju, — velika slava Trojstvu svetomu.

Pisma treća žalosnica.

150.

Jod. Neprijatelj poseže rukom za svih dragocinosti njegovih, i on vidi, da narodi ulaze u svetište njegovo, kojima si zabranio, da ne stupe u crkvu tvoju.

Kaph. Sav narod uzdiše tražeći kruha, daju dragocinosti svoje za jilo, da okripe dušu. Pogledaj, Gospodine, i vidi, kako sam potišten.

Lamed. O, vi svi, koji prolazite putom, pogledajte i vidite, ima li boli kao moja, jer podsikao je pomlatke moje, kako reče Gospodin, na ljuti dan srdžbe svoje.

Mem. S visine pusti oganj u kosti moje i kušaše me; razapne mreže nogama mojima

i obori me nauznako; ostavi me zapuštena cio dan od žalosti potištena.

Nun. Potište me jaram nevolja mojih; jer u njegovoj ruki su skupljene i na vrat položene moj; sile mi oslabe; pridade me Gospodin u ruke, iz kojih se ne mogu podignuti.

Jerusolime, Jerusolime! obrati se Gospodinu, Bogu tvomu.

Odgovor treći.

151.

1. **O nevirnih čifuta skupština,** — koja tad na Isusa udara, — lice mu nedostojno diraju, — Sin Božji, da jest on: neviruju.

2. Evo sad njegovo drago lice, — koj' ne čini prilike čovičje. — S udarcima krvav se učini, — što 'holosti zadaše čifuti.

3. Ovo j' Isus, koj je grih uzeo, — i za nas iste on jest trpio, — koji od Oca iz neba snigje, — kojeg čifutski puk ne poštuje.

4. Isusa nam čivuti raniše, — naše boli on tada podnese, — zarad griha naših mučen bio — smrću grihe naše jest oprao.

5. Svemogućem prisvetomu Ocu, — propetom Gospodinu Isusu, — k nam poslanom Razveselitelju, — velika slava Trojstvu svetomu.

Večernjica na Veliki četvrtak.

Od jadikovanja proroka Jeremije.

Pisma prva žalosnica.

152.

Heth. Naumi Gospodin, da razvali zid kćeri Sionske, zategne uže, i ne odvrati ruke svoje, dok ne satr'e, i srušio se opkop i zid se razvalio.

Teth. Zahiše se u zemlju vrata njezina; potare i slomi brave njezine, kralja njezinog i poglavice u narodima; zakona nema i proroci njezini ne nagjoše vigjenje od Gospodina.

Jod. Sigjahu na zemlji i zamuknuše ostarile kćeri Sionske: posule su pepelom glave i pripasale kostrit; oborile su k zemlji glave svoje divojke Jerusolimske.

Kaph. Isušiše se oči moje od suza, uzmutiše mi se utroba moja, razli se na zemlju jetra moja, vrhu žalosti kćeri puka mojega, jer dica, koja sisaju, poginu po sokacih varoši.

Jerusolime, Jerusolime! obrati se Gospodinu Bogu tvomu.

Odgovor prvi.

153.

1. **Svi po jedan, što su sa mnom bili,** — prijatelji mene ostavili, — učenici od men' odstupili, — zli čivuti na me navalili.

2. Vrlo brzo mene onaj proda, — učenik moj, koga ja milovah, — koji moj velik dvornik bijaše, — u čivutske ruke mene daše.

3. I žudije, da mene pogrde, — strahovitom prilikom me vode, — veliki križ na rame mi daše, — mnogo psovanje na me metnuše.

3. Ja u velikoj žalosti, tugi — i na križu u velikoj žegji! — Jida gorkog sirćetom u čaši, — da popijem, pružaše mi gori.

5. Svemogućem prisvetomu Ocu, — propetom Gospodinu Isusu, — k nam poslanom Razveselitelju, — velika slava Trojstvu svetomu.

Pisma druga žalosnica.

154.

Lamed. Vapijahu materama svojima: gdi je žito i vino, kad su obamirali kao ranjenici po sokacih gradskih i izdisali duše u krilu matera svojih?

Mem. S kime ću te usporediti? Kome ću te prispodobiti, kćeri Jerusolima? Koga ću ti naći sličnog, pa da te utišim, divo, kćeri Siona? Velika je kano more žalost tvoja, ko će utišiti?

Nun. Proroci tvoji prorokovahu laži i gluposti, i ne otkriše ti zloću tvoju, da te na pokoru potaknu: nego ti kazivaše kriva gatanja i progonstva.

Samech. Pleskali su se u čudo svi rugaoci,

začudiše se i glavom krećaše vrhu kćeri Jerusolima govoreći: to li je onaj grad, savršene lipote i radost cile zemlje?

Jerusolime, Jerusolime! obrati se Gospodinu Bogu tvomu.

Odgovor drugi.

155.

1. **Kad već Isus na križu visiše,** — ovako čudo na zemlji biše: — i od crkve pokrov se raspade, — nebo, zemlja, sve raspadaše se.

2. Još i kamenje sve popucaše — i grobovi svi otvoriše se, — iz kojih mrtvi poustajaše — i od mnogih vigjeni bijaše.

3. Sunce, misec, nebo pomrsčaše, — i na zemlji mrak se tad vigjaše, — od šest do devet sati držaše, — nad kojim se svi ljudi čugjaše.

4. Zločinac je na križu visio, — zarad griha svojih jest trpio, — Gospodinu glasom vapijaše — i ovako on njega moljaše:

5. Kad unigješ u kraljevstvo tvoje, — svetom Ocu u pristolje svoje, — spomeni se mene, molim onde, — megju virne tvoje, primi mene.

6. Zločinca pogleda Isus mili, — s dragim očima ovako želi: — «Teb' zločincu u istinu kažem, — hoćeš danas sa mnom biti blažen».

7. I mi njemu, da se sad molimo, — kraljevstvo njegovo, da dobimo, — Oca Boga, da i mi vidimo, — kog odavno svi ga i želimo.
8. Svemogućem prisvetomu Ocu, — propetom Gospodinu Isusu, — k nam poslanom Razveselitelju, — velika slava Trojstvu svetomu.

Pisma treća žalosnica.

156.

Aleph. Ja sam čovik, koji iskusih nemoć svoju pod bičem srdžbe njegove.

Aleph. Zapriti mi se i odvede me u tamu a ne na svitlost.

Aleph. Jedino mene napada, i obraća na me ruku cio dan.

Beth. Ostavi mi tilo i lice moje i smrska kosti moje.

Beth. Zazida me okolo i optoči me žuči i mukom.

Beth. Postavi me u mraku kao mrtve na vike.

Ghimel. Ogradi me, da ne izagjem i učvrsti okove na nogu mojih.

Ghimel. Još kad vapijem i prosim, odbija molitvu moju.

Ghimel. Zazida mi putove kamenjem četverouglim i pomete staze moje.

Jerusolime, Jerusolime! obrati se Gospodinu Bogu tvomu.

Odgovor treći.

157.

1. **Ja te, vinogradu moj, pokripih,** — mladu lozu u tebi posadih, — da mi postaneš čokot valjani, — i da mi doneseš plod prilipi.

2. Al ti si divlja voćka postala, — s dobre voćke na teb' zla rodila — i mene ti jesi ražalila, — pak pogrdnom smrću umorila.

3. Jer zločinca jesi oprostila, — a pravedna jesi na smrt dala, — svakojakim mukama mučila, —i najposli na križ prikovala.

4. Nis' gledala mnoge trudbe moje, — što sam podn'o za stvorenje tvoje; — glad i žegju, vel'ke muke moje, — ja pritrpih za spasenje tvoje.

5. Nisam ti želio izgubljenje, — već sam ti želio poboljšanje — i iz pakla tvoje izbavljanje, — raja svitlog sa mnom uživanje.

6. Svemogućem prisvetomu Ocu, — propetom Gospodinu Isusu, — k nam poslanom Razveselitelju, — velika slava Trojstvu svetomu.

Muka g. Isukrsta za Veliki petak.

158.

Muka Gospodina našega Isukrsta po Ivanu.

Evangjelist: U ono vrime izagje Isus sa učenici svoji priko potoka Cedrona, gdi bijaše vrt.

u koji unigje on i učenici njegovi. A znadijaše i Juda, koji ga izdade, ovo misto, jer se često Isus sastajao ondi s učenici svojima. Juda dakle uzamši četu i sluge od poglavara i farizeja, dogje onamo sa svetiljkama i s oružjem. Isus pako znajući, što ga sve zadesiti ima, pogje im u susret i reče im:

Isus: Koga tražite?

Evangj.: Odgovoriše mu:

Puk: Isusa Nazarejina.

Evangj.: Reče im Isus:

Isus: Ja sam.

Evangj.: A s njima stajaše, koji ga izda. Ali kad im reče ja sam, odstupiše natrag i padoše na zemlju. I opet zapita ih Isus:

Isus: Koga tražite?

Evangj.: A oni rekoše:

Puk: Isusa Nazarejina.

Evangj.: Odgovori Isus:

Isus: Kazah vam, da sam ja. Ako dakle mene tražite, pustite ove nek idu.

Evangj.: Da se ispuni rič, koju reče: «Koje si mi pridao, nisam ih izgubio ni jednoga.» A Simon Petar imajući mač, izvadi ga i udarivši slugu poglavara svečeničkoga odsiče mu desno uho, a slugi bijaše ime Malkuš. Tada reče Isus Petru:

Isus: Vrati mač u korice. Zar ne ćeš, da čašu, koju mi dade Otac popijem.

Evangj.: Četa dakle i ovaj vojvoda i sluge čivutske uhvatiše Isusa i svezaše ga i odoše najprije k Ani, jer bijaše tast Kajfin, koji bijaše poglavica svećenički godine one, a Kajfa bijaše svi-

tovao čivutima, da je potribito, da jedan čovik umre za narod; a za njim igjaše Simon Petar niki drugi učenik, a taj učenik bijaše poznat poglavicama svećeničkim, pak ugjoše s Isusom u dvorište poglavice svećeničkoga. A Petar staja prid vratih na dvoru. Izigje dakle onaj učenik drugi, koji bijaše poznat s poglavicom svećeničkim i progovori vrataricom i uvede Petra. Reče tada sluškinja vratarica Petru:

Sluškinja: Nisi li možda učenik ovoga čovika?

Evangj.: Odgovori Petar:

Petar: Nisam.

Evangj.: Sluge i dvorjanici stajahu kraj vatre, jer bijaše zima i grijahu se; s njima bijaše i Petar stojeći i grijući se. Poglavica dakle upita Isusa za učenike njegove i za nauk njegov. Odgovori mu Isus:

Isus: Ja sam svitu očito govorio; ja sam vazda učio u skupštini i u crkvi, gdi se čivuti svi sastajahu, a potajno nisam njima ništ govorio. Za što mene pitaš? pitaj one, koji su čuli što sam rekao.

Evangj.: A čim je to izustio, jedan od stojećih sluga dade Isusu zaušnicu i reče:

Sluga: Tako ti odgovaraš poglavaru svećeničkom.

Evangj.: Odgovori njemu Isus:

Isus: Ako sam zlo rekao, posvidoči, da je zlo; ako sam dobro rekao, za što me biješ?

Evangj.: Tada ga posla Ana svezana poglavaru svećeničkom. A Simun Petar stajaše kod vatre i grijaše se. Rekoše onda niki njemu:

Puk: Nisi li i ti od učenika njegovih?

Evangj.: A on zataji i reče:

Petar: Nisam!

Evangj.: Reče jedan sluga poglavara svećeničkog, rogjak onoga, komu Petar odsiče uho:

Sluga: Nisam li te ja vidio u vrtu s' njim?

Evangj.: A Petar opet zataji i odmah pivac zapiva. Povedoše tada Isusa od Kajfe u dvor sudčev. A bijaše jutro i oni ne unigjoše u dvor, da se ne oskrvnu, i da mogu blagovati vazmenoga jaganjca. Izigje dakle Pilat k njima na dvor i reče:

Pilat: Kakvu tužbu imate proti čoviku ovomu?

Evangj.: Odgovoriše i rekoše mu:

Puk: Da on ne bi zločinac bio, ne bismo ga pridali tebi.

Evangj.: Reče njim Pilat:

Pilat: Uzmite ga vi i po zakonu vašem sudite mu.

Evangj.: Rekoše njemu čivuti.

Puk: Mi ne smijemo nikoga pogubiti.

Evangj.: Da se ispuni rič Isusova, koju reče, kazujući s kakvom će smrću umriti. Onda unigje Pilat u sudnicu, dozva Isusa i reče njemu:

Pilat: Jesi li ti kralj čivutski?

Evangj.: Isus mu odgovori:

Isus: Od sebe li to sam govoriš? ili ti kaza ko za mene?

Evangj.: Odgovori Pilat:

Pilat: Zar sam ja čivut? Narod tvoj i poglavice svećenički pridaše te meni; što si učinio?

Evangj.: Odgovori Isus:

Isus: Kraljevstvo moje nije od ovoga svita. Kad bi kraljevstvo moje od svita ovoga bilo, sluge

moje doista bi branili, da ne budem pridan žudijama. Ali kraljevstvo moje nije odavle.

Evangj.: Reče mu Pilat:

Pilat: Dakle kralj si ti?

Evangj.: Odgovori Isus:

Isus: Ti govoriš, da sam ja kralj. Ja sam zato rogjen i zato dogjoh na svit, da svidočim za istinu. I svaki, koji je od istine, sluša glas moj.

Evangj.: Reče mu Pilat:

Pilat: Što je istina?

Evangj.: I ovo rekavši, izagje opet k čivutima i reče im:

Pilat: Ja nikakve krivice u njemu ne nalazim, a u vas je običaj, da vam jednoga na vazam pustim: hoćete li dakle, da vam pustim kralja judejskoga?

Evangj.: Onda povikaše svi opet govoreći:

Puk: Ne ovoga, nego Barabu.

Evangj.: A Baraba bijaše razbojnik. Tada dakle uze Pilat Isusa i bičeva'ga. A vojnici opletavši vinac od trnja i metnuše mu na glavu; i obukoše mu skrletni plašt i govorahu:

Puk: Zdravo kralju žudinski!

Evangj.: I biše ga po obrazu. Onda izigje Pilat i reče im:

Pilat: Evo ga izvodim na dvor, da vidite, da na njemu ni jedne krivice ne nalazim.

Enangj.: A Isus izigje napolje pod vincem od trnja u odići skrletnoj i reče im Pilat:

Pilat: Evo čovika!

Evangj.: A kada vidiše poglavice svećeničke i sluge povikaše govoreći:

Puk: Raspni ga, raspni.

Evangj.: Reče im Pilat:

Pilat: Uzmite ga vi i raspnite; jer ja ne nalazim krivice na njemu.

Evangj.: Odgovoriše mu žudije:

Puk: Mi imamo zakon, i po zakonu našemu valja da umre, jer se pravi Sinom Božjim.

Evangj.: Kada dakle ču Pilat ove riči, poboja se većma. I ugje opet u sudnicu i reče Isusu:

Pilat: Odakle si ti?

Evangj.: A Isus mu ne dade odgovora. Reče mu Pilat:

Pilat: Zar meni ne odgovaraš? Ne znaš li, da imam vlast tebe raspeti, i vlast imam tebe pustiti?

Evangj.: Odgovori Isus:

Isus: Ne bi imao vlasti nikakve nada mnom, kad ti ne bi bilo odozgor dano. Zato, onaj ima veći grih, koji me prida de tebi.

Evangj.: Od tada gledaše Pilat, da ga pusti. Ali čivuti vikahu govoreći:

Puk: Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj Cesaru. Svaki, koji sebe carem pravi, protivi se Cesaru.

Evangj.: Pilat dakle čuvši ovu rič, izvede Isusa na dvor i side na sudijsku stolicu na mistu, koje se zove Litostratos, a čivutski Gabata. A bijaše petak u oči paske, oko šestog sata i reče Pilat žudijama:

Pilat: Evo kralj vaš!

Evangj.: A oni vikahu:

Puk: Uzmi, uzmi, raspni njega.

Evangj.: Reče im Pilat:

Pilat: Zar kralja vašega da raspnem?

Evangj.: Odgovoriše poglavice svećeničke:

Puk: Ne imamo kralja nego Cesara.

Evangj.: Tada im ga dade, da se raspne. A oni uzeše Isusa i odnesoše na dvor. I noseći križ svoj, izigje na mistu, koje se zove Kalvarija, a čivutski Golgota. Ondi ga razapeše i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u sridi. Pilat pako napisa i natpis i metnu na križ. A bijaše napisano: «Isus Nazarejin, kralj čivutski». I ovaj natpis čitaše mnogi od čivuta; jer misto bijaše blizu grada, gdi razapeše Isusa. I bijaše napisano čivutski, grčki i latinski. A čivutski glavari svećenički govorahu:

Puk: Ne piši kralj čivutski, nego da sam reče «ja sam kralj čivutski!»

Evangj.: Odgovori Pilat:

Pilat. Što pisah, pisah!

Evangj.: A vojnici kad razapeše Isusa, uzeše haljine njegove i načiniše četiri dila, svakomu vojniku podili haljinu. A haljina ne bi šivena nego izatkana sva od vrha do dna. Onda rekoše megju sobom:

Puk: Ne razdirajmo ju, nego bacimo kocke, pak koga zapane.

Evangj.: Da se ispuni pismo, koje govori: razdiliše sebi haljine moje i za odiću moju baciše kocku. Vojnici dakle tako učiniše. A stajahu kod križa Isusova mati njegova i sestra matere njegove Marija Kleofina i Marija Magdalena. A Isus vidivši mater i učenika, kojega ljubljaše, gdi stoji, reče materi svojoj:

Isus: Ženo evo sin tvoj.

Evangj.: Po tom reče učeniku:

Isus: Evo mati tvoja.

Evangj.: I od onoga časa uze ju učenik k sebi. Po tom znajući Isus, da se već sve svrši, da se ispuni pismo, reče:

Isus: Žegjam.

Evangj.: Ondi stajaše sud pun sirćeta, a oni napuniše spužvu sirćetom i nataknuvši na trsku, prinesoše k ustim njegovim. A kad primi Isus sirće, reče:

Isus: Svršeno je.

Evangj.: I prignuvši glavu ispusti duh.

(Ovde valja pristati, kleknuti za koji čas i prignuti glavu. Moli Spasitelja, koji umire za spasenja duše tvoje.)

Evangj.: A čivuti, jer petak bijaše, da ne ostanu tilesa na križu priko subote: jer bijaše veliki dan ona subota, zamoliše Pilata, da im pribiju kosti i skinu. Onda dogjoše vojnici prvome pribiše kosti, i drugome, koji s njim raspet bijaše. A došavši do Isusa, kad ga vidiše, da je već umro, ne pribiše mu kosti, nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem i odmah izigje krv i voda. I onaj, što vidi, prisvidoči i svidočanstvo je njegovo istinito. I on zna, da istinu govori, da i vi virujete, jer se ovo dogodi, da se ispuni pismo: Kosti njegove, da se ne prilome. I opet drugo pismo govori: Viditi će onoga, koga probodoše.

(Što slildi, piva svećenik u glasu evangjelja.)

Posli toga zamoli Pilata Josip od Arimateje (a to zato, jer on bijaše učenik Isusov, al se krio rad straha od čivuta), da bi uzeo tilo Isusovo. A dogje i Nikodem, koji bijaše dolazio k Isusu noću prvo, noseći smišane mirhe i aloje oko sto

litara; uzeše dakle tilo Isusovo i zaviše ga u platno s mirišanijom, kao što je običaj kod čivuta sahraniti. A bijaše u mistu, gdi propet bi, vrt, i u vrtu grob nov, u koji još niko ne bijaše postavljen. Ondi dakle rad čivutskog blagdana, jer blizu bijaše grob, postaviše Isusa.

Kad se sveti križ položi i ljubi.

159.

1. **O puče moj, ti žudinski!** — šta sam učinio tebi? — s čim li ožalosti tebe? — odgovori sada meni.

2. Ja sam tebe iz Egjipta, — izno iz velikog ropstva, — ti s' me iz Jerusolima — izbio iz svetog grada. — O puče itd.

3. Kad si iz Egjipta išo, — more sam ti rastvorio; — ti meni prsa otvori — s kopljem i krv moju proli. — O puče itd.

4. U pustinji sam pojio — tebe, i s manom hranio; — ti s mene žućjom pojio, — otrovnim octom nudio. — O puče itd.

5. Ja prid tobom u svitlosti, — hodio sam po tavnosti; — i ti s' prida u nom hodio, — al svezanog me vodio. — O puče itd.

6. Farauna utopio, — rad tebe sam pogubio; — ti si mene bičem bio, — do zemlje iskrvavio. — O puče itd.

7. Kanance sam pogubio, — zemlju njihovu ti dao; — ti mene trskom poštova, — i pogrdi kod Iruda. — O puče itd.

8. Ja tebe na dostojanstvo — uzvisi i na kraljevstvo; — ti si me trnjem krunio, — ruglim plaštom zaodio. — O puče itd.

Kad se svetotajstvo nosi k oltaru.

160.

1. **Već kraljev barjak vije se,** — sja križ otajstvo ljubavi, — na kom život smrt podnese — i smrću život izbavi.

2. On kopljem naše grihote, — ranjen krv i vodu proli; — da nas oprosti sramote — podnet smrt gorku privoli.

3. Svršeno je, što otpiva — David u psalmima svetim, — koj narodom navišćiva: — s križa će vladat Božji Sin.

4. Stablo slavno i rumeno — od kraljeva rumenila; — tebi j' samo odregjeno — dotaknut se svetog tila.

Večernjica na Veliki petak.

Od jadikovanja proroka Jeremije.

Pisma prva žalosnica.

161.

Heth. Milost je Gospodnja, što se sasvim ne izgubimo, jer milosrgje njegovo nije se iscrpilo.

Heth. Svako jutro vidim, velika je virnost tvoja.

Heth. Gospodin je dio moj, govori duša moja; zato ću se u njega uzdati.

Teth. Dobar je Gospodin onima, koji se uzdaju u njega; duši koja njega traži.

Teth. Dobro je mirno čekati spasenje Božje.

Teth. Dobro je čoviku nositi jaram od mladosti svoje.

Jod. Siditi će na samo i mirno čekati, da mu se olakša.

Jod. Metnut će usta svoja u prah, e da bi bilo ufanja.

Jod. Pružiti obraz onome, koji ga bije, bit će sit sramote.

Jerusolime, Jerusolime! obrati se Gospodinu Bogu tvomu.

Odgovor prvi.

162.

1. Gospodin Isus, kad propet b'jaše, — od mnogih muka duh svoj izdiše, — sveta duša Ocu se pridade, — i od svita tad on se razstade.

2. S drva križa tilo mu skiniše, — svetim uljem onda se pomaže, — i u čisto platno zamotaše, — u grob ondi njega postaviše.

3. I grob jeste se zapečatio, — sa čuvarima se utvrdio, — sa svake su strane opkolili, — sveto tilo, da ne bi ukrali.

4. Učenici jesu se razišli — u strahoti jesu i otišli, — zato od njih tilo su čuvali, — da ga kako oni neb' ukrali.

5. Svemogućem prisvetomu Ocu — propetom Gospodinu Isusu — k nam poslanom Razveselitelju, — velika slava Trojstvu svetomu.

Pisma druga žalosnica.

163.

Aleph. Kako je potamnulo zlato i prominila se boja najlipša; razbačeni su kameni sa švetišta po ćošama sviju sokaka.

Beth. Čuveni sinovi Sionski, u suho zlato uvijeni, kako· spadoše s cine, kao sudovi zemljani, kao dilo lončarevih ruku.

Ghimel. Još i zviri otkriju dojke svoje, i nadoje skote svoje; a kćer naroda mojega posta nemilostiva kano zvirad u pustinji.

Daleth. Jezik ditetu, koje sisa, prilipi se za nepce od žegji; maleni iskaše kruha, a ne biše nikoga, da im odlomi.

He. Koji jigjahu poslastice, poginuše po putovih, koji odrastoše u kumaši, valjahu se u smetu.

Vau. I veća se učini krivica kćeri naroda mog od griha Sodome, koja se u času zatre i ništa ne spasiše ruke u njoj.

Jerusolime, Jerusolime! obrati se Gospodinu Bogu tvomu.

Odgovor drugi.

164.

1. Plači sebi, o Jerusalime, — jer ćeš dobit velike pogiblje, — ustao si protiv Spasitelju, — zato ti uzeo svoju želju.

2. Oblači si odiću žalosnu, — pomnozi se ti u tugovanju, — u pokori pako najdi se ti, — za grihe velike u žalosti.

3. Jer u tebi izraelskog Kralja, — umoriše svita Spasitelja, — davno kog mnogi sveci čekaše, — u tebi sad njega umoriše.

4. Oprostio tebi grihe tvoje, — Gospodin Isus za muke svoje, — svetom krvlju grihe ti oprao, — i kraljevstvo nebesko je dao.

5. Svemogućem prisvetomu Ocu, — propetom Gospodinu Isusu, — k nam poslanom Razveselitelju, — velika slava Trojstvu svetomu.

Počima se molitva proroka Jeremije.

165.

1. Spomeni se, Gospodine, što se dogodilo s nama; pogledaj i vidi sramotu našu.

2. Didovina naša pripade tugjima, a kuće naše inostrancima.

3. Postali smo siročad brez oca, a matere naše ko udovice.

4. Svoju vodu pijemo za novce, svoja drva kupujemo.

5. Na vratu nam je jaram i gone nas; umoreni nemamo odmora.

6. Pružamo ruku k Misircima i Asircima, da se kruha nasitimo.

7. Oci naši sagrišiše i ne ima ih, a mi krivice njihove podnosimo.

8. Sluge gospodare nad nama, nema nikoga, da nas izbavi iz ruku njihovih.

9. Sa strahom za život od mača u pustinji donosimo sebi kruha.

10. Koža naša kao peć opaljena isprid bisnila gladi.

11. Sramotiše žene na Sionu i divojke po varošima Jude.

Jerusolime, Jerusolime! obrati se Gospodinu Bogu tvomu.

Odgovor treći.

166.

1. O moj puče! na žalost gani se, — ter u tugi na plač probudi se, — na dobrotu moju probudi se — i budi mi već na utišenje.

2. Puka moga krivice motrite — svećenici! na srce uzmite, — prid oltarom Oca mog prolite, — svetu srdžbu, da mu ublažite.

3. Evo ide osveta Gospodnja! — strašna

dana grozovita munja; — jer je sada griha uzmnožanje — mnogog svita bit će tad skončanje.

4. Svi stališi stoga zadrhćite, — ter se sada k Bogu utecite, — iz srca se k njemu obratite, — da se skupa svi ne izgubite.

5. Obrati se i ti, moj narode, — i ostavi svoje himbe mnoge! — da ne najdeš vikovičnog kvara, — nego primiš slave vične dara.

6. Svemogućem prisvetome Ocu, — propetom Gospodinu Isusu, — k nam poslanom Razveselitelju, — velika slava Trojstvu svetomu.

Pisme o sv. križu.

167.

1. **Častimo te križu sveti,** — na kom umre Isus naš, — na života tamnoj stazi, — kao zvizda ti nam sjaš. — Ustma, srcem častimo te, — sveti križu Isusov.

2. Križu! spomen njeg've muke, — spomen žarke ljubavi! — Svim, što k tebi dižu ruke, — srićan život pribavi. — Ustma i t. d.

3. Na trpljenje kriposnoga, — na pokoru grišnika, — nukaš križu ti svakoga, — o! utiho velika. — Ustma i t. d.

4. U žalosti i radosti, — križu bud' nam zastava, — da nas virno k Bogu vodi — priko svita lukava. — Ustma i t. d.

5. Da vidimo tvoju svitlost, — kad nam dogje smrtni čas, — imajući Božju milost, — kad nas zovne njegov glas. — Ustma i t. d.

168.

1. **Evo pod križ smo došli**, — poklon'mo se srcem svi, — pravovirni. — Svi na zemlju klecajmo, — kajuć ruke sklapajmo, — vapijući.

2. Klanjam ti se križ prisvet, — na teb' bi Isus propet — za grišnike; — čudno šireći ruke, — željeć grlit sve puke, — Janje Božje.

3. Klanjam ti se Jaganjče, — koj' odnimaš grihe sve, — oh, na križu! — u srid srca svakoga — čini sliku svetoga — križa tvoga.

4. Križu sveti za sva sad, — kad ja stanem umirat, — pomozi me! — Oh! prati me do groba, — sjaj vrhu tila moga — uvik. Amen.

169.

1. **Isusove ruke raskriljene su,** — grišnika grliti pripravne jesu, — hod'te puci molbu činit, — Isukrstu se pomolit.

2. Prisvetu krv livaj na dušu našu, — blagoslovi nas u našem životu, — hod'te puci molbu činit, — Isukrstu se pomolit.

3. Molimo tebe svi ovdi skupiti, — sačuvaj nam život od nagle smrti, — Oče naš i mili Bože, — daj blagoslov, molimo te.

Kod sv. groba Isusova.

170.

1. **Svršena je već muka** našega Isukrsta! — Mnoga gorkost i bolest pridragog Spasitelja.' — Ovdi leži sveto tilo, i počiva — u grobu zatvorito.

2. Počivaj već Isuse, muka si se prostio, — koji si od ljubavi za nas umrti htio. — O milosti! o ljubavi! smrt podnese — za nas vičnji Sin Božji.

3. Zarad duše grišnika kraljevstvo ostavio — jest u utrobi Dive put čovika uzeo. — Naših griha, mnogih zloća opačina — brime na se uzeo.

4. Jedino iz ljubavi ovo jest učinio, — da je prigorke muke za grišnike podnio; — i na križu prignuv glavu, svetu dušu — za nas jest ispustio.

5. Najposli pak u ovaj tuge pun grob dospio — jest i u sakramentu nami seb' ostavio. — O grišniče! pokloni se tu do zemlje — i k njemu uteci se.

6. Poklonit ću se dakle prid tobom, o Isuse. — koji si me na križu postao otkupljenje. — Ah smiluj se, spomeni se moje duše, — da po smrti spasim se.

7. Daj da odsele s grihom tebe ja ne uvridim. — I da ti smrt i muku vazda u srcu nosim — plod prisvete krvi tvoje, u slavu vičnju — da možem zadobiti. Amen.

Uskrsne pisme.

Misna pisma za Uskrs.

171.

Na pristup: **Alleluja! Alleluja! — Isus nam uskrsnio!** — Neprijatelj naših duša — po njemu se slomio. — Živi opet Božji Janjac, — koji bi umoren za nas. — Alleluja! Alleluja! — Isus nam uskrsnio.

Na slavu: Alleluja! Alleluja! — Slava Bogu na nebu! — Uskrsnuli Isus danas — postade spas čoviku. — O sveti Kralju od slave; — tebe naše duše slave. — Alleluja! Alleluja! — Slava Bogu na nebu.

Na evangjelje: Alleluja! Alleluja! — Isus spasit nas želje! — Upravan put, virni vogja, — njegovo evangjelje. — To njegovo uskrsnuće, — njegov nauk potvrgjuje! — Alleluja! Alleluja! — Isus spasit nas želje.

Na virovanje: 1. Isusovo uskrsnuće, — zalog slave nam buduće, — jest temelj naše vire — i radosti brez mire. — Udili nam s neba milost, — odstrani od nas dvojbenost. — Istina, Istina, Istina, jesi Bože! — kripi nas u viri sve.

Na prikazanje: Alleluja! Alleluja! — Vičnom Bogu bud hvala! — Janjac Božji žrtvu svoju — ovdi opet ponavlja! — U spomen

je sebe dao — i za žrtvu darovao. — Alleluja! Alleluja! — Vičnom Bogu bud hvala.

Na svet: Alleluja! Alleluja! — Svet si Bože veliki! — tebe slavi svaka duša — na nebu i na zemlji; — da vapimo srčanošću — s angjeoskom gorljivošću: — Alleluja! Alleluja! — Svet si Bože veliki.

Posli podizanja: 1. Klanjamo se, poklonimo: — tilo je kruh, krv je vino — slavnoga Isusa — prava krv i tilo. — Alleluja!

2. Zdravo otkupljenja cina, — tilo i krv Božjeg Sina, — budi pravi ličnik — na rane grišnika. — Alleluja!

Na pričest: 1. Skupu cinu naših griha — pozdravljajmo Božjeg Sina. — Mir tvoj s nami vazda budi — da te slave svuda ljudi: — Alleluja! Alleluja! — Sveti Kralju! tebi hvalu uzdajemo.

2. Snigji u stan naših duša, — nek nam srce sriću kuša, — jer kad prima, tilo tvoje, — tad se s tobom sjedinjuje: — Alleluja! Alleluja! — Kralju slavni! ostaj s nami po sve vike.

Na blagoslov: Blagoslovi nas, — ter kada priminemo, — Alleluja! — Slavno s tobom uskrsnemo — da reknemo: Alleluja.

Uskrsne pisme o prisv. otajstvu.

(U misi posli podizanja.)

172.

1. **Alleluja! Pozdravimo** — Isusovo sveto tilo: — zdrav budi Sin Božji — pod likom od kruha. — Alle! Alleluja!

2. Alleluja! svi recimo: — Isuse, tebe molimo: — uskrisni, okripi — duše nam od griha. — Alle! Alleluja!

173.

1. **Koj od mrtvih uskrsnuo** — u ovaj dan, Alleluja! — Snišao je u ovaj čas — na naš oltar. — Alleluja!

2. Od srca te pozdravljamo, o Isuse, Alleluja! — Za grihe nam žrtvovani, Janje Božje. — Alleluja!

174.

1. **Molimo te pravi kruše** angjeoski, — živa hrano duše, — Jaganjče Božanski: — Zdravo na oltaru — u svetom otajstvu. — Alle! Alleluja.

2. Ti si pravi zalog — našeg uskrsnuća; — ti ćeš bit nam radost — i slava buduća. — Budi pozdravljeno — tilo proslavljeno! — Alle! Alleluja!

Razne uskrsne pisme.

175.

Uskrsnu Isus prislavni,
Da se čovik razveseli:
Smrt svoju gorku podnese,
Za nas nevoljne grišnike.
Žene grobu otidoše,
Od pomasti dar nosiše:
Svitlost vidiše angjela,
Radost navišćujućega:
Koji njima odgovori,
O vi žene pristrašite,
U Galileju igjite,
Učenikom to kažite.
Ukaza se prvo Majki,
Pak žalosnoj Magdaleni.
Zatim Petru i ostalim
Apostolom svimkolikim.
Veseli se sad Divica,
Angjeoska Cesarica.
Videć Sina uskršena,
Malo prije umorena.
Veseli se Magdalena,
Jerbo vidi Gospodina.
Veseli se sveti Petar,
Jer uskrsnu njegov Meštar.
Vesele se apostoli,
Dobre glase kad su čuli.

Alleluja, hvaljen budi Gospodine!

Vesele se učenici, Isusovi naslidnici. Sad se i mi veselimo I Isusa proslavimo. Na dan ovaj od veselja Vesele se sva stvorenja. Nek se hvali sveto Trojstvo, Oca, Sin, Duh, jedno bistvo.	Alleluja, hvaljen budi Gospodine!

176.

1. **Veselo glas podigni sad,** — grišniče mlad i star, — mali, velik, ubog, bogat — ter hodi prid oltar, — podigni tvoj slabi glas, — Boga proslavi danas. — Alle, alleluja.

2. Alleluja! Jer je Isus — od mrtvih ustao, — koj je svojom oštrom mukom — našu smrt svladao. — Zato mu budi dika od svakoga čovika. — Alle, alleluja.

3. Alleluja! Njega jesu — na smrt odsudili, — i prije trih dana su ga — u grob položili; — on danas uskrsnuo, — i smrt svoju svladao. — Alle, alleluja!

4. Alleluja! Žene jesu — k grobu putovale, — da bi one Spasitelja — tilo namazale. — Kad su pak tamo došle, — prazan grob jesu našle. — Alle, alleluja!

5. Alleluja! Kod groba su — angjela vidile, — i na njegov pogled su se — jako pristrašile, — bilo odiven sideć, — k njim ovako govoreć: — Alle, alleluja!

6. Alleluja! Nebojte se! — vi nazaretskoga — tražite, na križ propetog, — Isusa dragoga; — slavno je uskrsnuo, — gle! misto gdi je ležo! — Alle, alleluja!

7. Alleluja! Sad u varoš — ravnim putem pogj'te, — ter njegovina učenikom i Petru javite, — da se u svoj dom vrate, — onde ga oni vide, Alle, alleluja!

8. Alleluja! Hodi tako, — grišniče mlad i star, — hodi, hodi ter poklekni prid prisveti oltar; — podigni tvoj slabi glas, — Boga proslavi danas! — Alle, alleluja!

177.

1. **Kad uskrsnu Isus sveti,** — koji za nas bi propeti, — tu se čuda dogodiše, — kako sveti Marko piše.

2. Tu stražari, koji biše, — ta čudesa sva vidiše, — veoma se začudiše, — ta znamenja kad vidiše.

3. Odmah gradu potekoše, — starešinam ter rekoše, — da uskrsnu Isus sveti — prije trih dana propeti.

4. Žudije se pristrašiše, — kad te glase razumiše, — pod mukom se tu skupiše — i stražare sve sazvaše.

5. Megju sobom govorahu, — a stražare svi moljahu: — «Tu istinu ne kažite, — nego puku vi slažite».

6. Premda oni tako htiše, — sve zaludu

govoriše; — tu zaludu sva zboriše, — jer angjeli svidočiše.

7. Sada, braćo, svi molimo, — Isusu se poklonimo, — da nam svoju milost dade, — oslobodi vražje vlade.

8. Gospodine slavni Bože, — tvoja milost svaka može, — što prosimo udili nam, — milost tvoju dopusti nam.

178.

1. **Radosni dan nam svanuo**, — jer je Isus uskrsnuo: — rado se veselmo, — radosno pivajmo. — Alle —Alleluja.

2. Tri Marije rano igju, — i kad one grobu prigju, — našle su, vidle su — angjela bijela. — Alle—Alleluja.

3. U Galileju igjite, — vi pristašne žene svete: — «Surreksit non est hik» — uskrsnu nije tu. — Alle—Alleluja.

4. Kad Isusa tu najdoše, — on njeg ove riči čuše: — «Paks vobis, ego sum». — Mir vama, ja jesam. — Alle—Alleluja.

179.

1. **Veliko je sad veselje**, duše kršćanske,— jer nadvlada naš Spasitelj, sve protivnike.

On uskrsnu kako reče: veselimo se; — Alleluja! Alleluja! i radujmo se.

2. Kako David Golijata Filišćanskoga, — tako Isus Lucifera svlada kletoga.

3. Kako Jona iz utrobe morske živine, — on izigje treći danak iz sve dubljine.
4. On je umro, da uskrsne u većoj slavi, — i u limbu svete Oce da ne ostavi.
5. Bi veselje majki Evi, Ocu Adamu — i svim drugim svetim Ocem, Ocu Abramu.
6. O! koliko bi veselje svima u limbu, — svim na zemlji i angjelom svima na nebu.
7. Hvala tebi, o Isuse! Odkupitelju! — O vojvodo našeg boja i Spasitelju.

180.

1. **Uskrsnuo je Spasitelj,** — od zaspanja mrtvoga; — satr'o je naš branitelj, — protivnika hudoga.
Isukrstu hvalu dajmo, — Alleluja pivajmo!
2. Prije tri dni umro biše, — za čovičji narod vas; — za pokazat da on više, — dat ne može za sve nas.
3. Kolika je ovo srića! — tko na svitu poznaje? — samo onaj pravo sića, — koji ovo viruje.
4. Rano grobu tri pobožne, žene hitro igjahu, — «dignut grobni kamen, tko će», — megju sobom pitahu.
5. Kad su one k mistu došle, — gdi Spasitelj ležaše, — spavajuću jesu našle — četu, koja stražaše.
6. Još mladića u odići, — kano snižnoj

smotriše, — on im reče natrag ići, — jer njega ovdi nije.

7. O! koliko razveseli, — srca žena tražećih: — i još k tomu svih ostalih — srićne glase čujućih.

8. Hvala tebi drag Isuse! — koji pako zatvori, — jer nam grišnim otre suze — što nebesa otvori.

9. Nas, takogjer posli, smrti, — u nebesa uzdigni, — da u vike teb' gledati, — tad budemo mi vridni.

181.

1. **Opet sunce svitlost steče**; — uskrsnu on; kako reče. — Svi veseli dakle stojmo — i radosne pisme pojmo.

2. Jer dojdoše sveti roci, — koj želiše sveti oci: — Isus sužnjem raj otvori, — grišeć Adam, kog zatvori.

3. Isus smrću smrt umori — na golgotskoj gorkoj gori. — Vrata paklu tu zatvori, — nebo sužnjem on otvori.

4. Nebo, zemlja, zrak i more, — Alleluja sad govore; — jer uskrsnu Otkupitelj, — Isus slavni naš Spasitelj.

5. Svu od tuge priuzetu, — obradova Majku svetu, — uskrno Janje kad reče: — ne ću umrit majko veće.

6. Grobu hiteć tri Marije, — motre zbilja, da ga nije, — onde gdi je mrtav bio, — jerbo j' slavno uskrsnio.

7. Angjeo njim to navisti, — ko u grobu bjaše isti, — i reče njim: sad tecite. — Petru braći to recite:

8. Da je Isus slavno veće, — usto od mrtvih, priteć će, — u Galileji stalno virno, — obveselit onde mirno.

9. Svi se dakle sad radujmo, — uskrsnuće slavno štujmo; — jer je ovo dan veselja, — dan je našeg Spasitelja.

10. Isus Božji Sin jedini, — s tobom grišnike sjedini. — Radujmo se njim na vike, — jer prav umre za grišnike.

11. Spasi vogjo čete svoje, — koje griha ko robove, — svlada nikoć 'hola zmija, — dok joj Isus neodija.

182.

Veseli se, o Marijo.
Koja tužna jesi bila,
Jer koga si ti nosila,
Čistim mlikom odgojila,
Sin tvoj dragi, Isus slavni,
Jest doista usto nami,
Silu smrti on pridobi,
Sužnje pakla oslobodi.
Uskrsnuo je Sin Boga,
Za spasenje puka svoga,
Da bi i mi uskrsnuli,
I u nebo s njim dospili.
Isukrste kralju vični,

Alleluja!

Daj u nebo nam unići,
Kada i mi uskrsnemo,
Daj da k tebi svi dojdemo.
Moli Majko za nas Boga,
Jedinoga Sinka tvoga,
Da nam grihe on oprosti,
Milost svoju svim dopusti.
U tom uskrsnom veselju,
Mi svi Bogu dajmo hvalu,
Slava budi Ocu, Bogu,
Slavu Sinu dajmo mnogu,
Slava i Duhu svetomu,
Trojstvu, Bogu jedinomu.
} Alleluja!

183.

(Na uskrsni ponediljak.)

1. **O raduj se srce moje**, — sad u punom veselju, — iz sve moći duše tvoje — hvalu daj Spasitelju, — jer ko je u grobu ležo, — sve do dana trećega, — od mrtvih je uskrsnuo, — sada vidiš živoga.

2. U Emaus putujućim, — učenikom razlaže, — sveto pismo i dvojećim, — očevidno dokaže, — da Spasitelj svita pravi, — moro muke trpiti, — samo tako j' mogo k slavi — svoga Oca stupiti.

3. U Emausu je tmina, — pokrivala krajinu, — zovu k sebi Gospodina, — da sad trudni počinu, — i kad njim kruh blagoslovi, —

promisli, draga duša, — oči im se otvore i — upoznadu Isusa.

4. O, Isuse, koj si tužne — učenike pratio, — putom učeć si neučne — pismo im razložio! — ti si ganut od ljubavi — u viri potvrdio — Otkupitelj da si pravi, — koj si na svit prispio.

5. O Spasitelj ti naš pravi! — u životu pridhodi, — da dogjemo k vičnoj slavi, — da nas gjavo ne vodi, — u vični Emaus kaži, — put ubogim grišnikom, — što j' potribno nam razlaži, — ko onda učenikom.

6. Daj nam tebe još poznati — u poslidnjem vrimenu, — s ovog svita putovati — u tvom svetom imenu; — udili nam u smrtni čas — milošću tvoju svetu, — s tvojim tilom nahrani nas — u oltarskom otajstvu.

Spasovske pisme.

184.

1. **Kada vrime slavno dojde** — Isus k Ocu da već pojde, — na nebesa slavna gori — gdi su svetih četa kori.

2. Oči svete k nebu diže, — učenike zovnu bliže: — Ocu najpre uzdisaše — i ovako govoraše:

3. Dojde vrime, da se slavi — i tvoj dragi Sin proslavi, — u očinstvu svomu gori, — u nebeskih slavnih dvorih.

4. Da od tebe ja izagjoh, — i s nebesa

doli sagjoh: — da po gorkoj smrti mojoj, — zadovoljim pravdi tvojoj.

5. I sad molim tebe opet, — koj' sam za grih svita propet, — krvcu moju čini rodnu — i svim virnim uvik plodnu.

6. Učenike tad pogleda, — slatki meštar milo gleda; — ovako im progovori, — iduć već k maslinskoj gori:

7. Doć će u vas Duh istine, — iz nebeske baš visine: — on će vas sve naučiti, — što god treba navistiti.

8. Diže ruke blagoslovi, — učenika krunu svojih: — zatim pojde u visinu, — jaka svitlost njeg opsinu.

9. Angjel ozgor snišav doli, — učenike razgovori: — da ne tuže, jer će moći — Isus slavno opet doći.

10. Hvala tebi, mili Bože! — koga kripost svaka može: — i nas tamo tužne primi, — gdi si s Ocem u visini.

185.

Isus na nebo uzide,
na pristolje svoje side.
Kad apostoli gledaše
angjeli njima rekoše:
Ljudi, čemu se čudite,
čudeć u nebo gledate?
Isus kako sad otigje,
tako opet na sud prić će,

Alleluja, hvaljen budi Gospodin!

Oslobodi nas sužanstva,
dade nam dio blaženstva,
I svima nam put otvori,
kada tilom ode gori.
Sad se dakle svi radujte,
ljudi ravne Galileje!
Zato se i mi radujmo
i hvalu Bogu pivajmo.
Slava prisvetomu Trojstvu,
Isusu, kralju vičnjemu.

Alleluja, hvaljen budi Gospodin!

Duhovske pisme.

186.

1. **Danas slavno svoje dilo** — slavno svrši Spasitelj; — danas od njeg obećani — dogje Duh posvetitelj; — Duh, koj svetom svom milosti — vične uči istine, — grišne budi, tužne tiši, — kripi duše nevine.

2. U tri sata vitar ljuti — iznenada dignu se, — drhće kuća, gdi od straha — učenici kriju se, — u slici se plam-jezika — sveti Duh pokazuje; — učenike čudotvornom — milošću napunjuje.

3. I gle! kakve čudne stvari — prsti Božji stvaraju; — slabim jakost, prostim mudrost — u jedan čas davaju. — Riči Božjih učenika — čudnovato diluju, — hiljade ih prosta svita — slušaju i viruju.

4. Smiluj nam se Duše sveti! — Sigji doli,

i na nas, — um prosvitluj, volju jači. — kripi srce svaki čas! — Daj nam ovde Bogu služit — virom, snagom, ljubavi; — a po smrti nas sve srićno — u svom carstvu sastavi.

187.

1. **Dogji Duše prisveti,** — pamet našu prosvitli — zrakom višnje svitlosti.

2. Oče ubogih hodi! — Rajsko sunce ishodi! — Darovniče žugjeni!

3. Tišitelju primili! — Pomoćniče u sili! — Slatka naša naslado!

4. Pokoju utrugjenih! — Rashlado upaljenih! — Tišitelju žalosnih!

5. Svitlosti priblažena, — puni srca nutarnja — svojih pravovirnika.

6. Sve je brez teb' u tmini, — nitko nije nevini — brez tve Božje pomoći.

7. Kaljivo sve odnosi, — što je suho donosi, — liči što je ranjeno.

8. Prigni, što je drveno, — ogrij, što je studeno, — sve, što manjka, naknadi.

9. Virnim svojim dopusti — sedam dara milosti, — što se u te ufaju,

10. Nama daj po kriposti, — postić neumrlosti — vikovite radosti.

188.

1. **Dojdi, dojdi, Duše sveti**! — prosvitli nam ti pameti. — Digni od nas naše tmine, —

ukaži nam put istine. — Dojdi Duše, i svituj nas.

2. Zuk je velik tad izišo, — kad si na sv s neba snišo. — Tad znamenja svi rumena — ugledaše tvog plamena. — Dojdi Duše, i svituj nas.

3. Kripost tvoja još izigje, — vrhu kojih ti dol snigje – s različitih jer jezici — govorahu u prodici. — Dojdi Duše, i svituj nas.

4. Udili nam dio tvoga, — duha svetog i bistroga, — kripi u nas virovanje, — gani ljubav i ufanje. — Dojdi Duše, i svituj nas.

5. Kripi naša oćućenja, — daruj jakost od skrušenja; — od napasti nas izbavi, — i u tvoju milost stavi. — Dojdi Duše, i svituj nas.

6. Bistvo s Ocem jedno imaš, — i u Sinu s njim pribivaš; — Otac i Sin jest u tebi, — bistvu hvala, i po sebi. — Dojdi Duše, i svituj nas.

189.

1. **Kad uzigje Isus sveti,** — koji za nas bi propeti, — na nebesa slavna gori, — pomilova i nas doli.

2. Jer kako nam reko biše, — Duha svetog poslat htiše — svojim dragim učenikom, — poljubljenim naslidnikom.

3. Srićni danak nam se zgodi, — jer nas sveti Duh pohodi. — Dakle, braćo, svi molimo, — milost Duha mi prosimo:

4. Dojdi Duše ti prisveti — i prislavni i prisveti, — našu pamet ti prosvitli, — duše naše ti posveti.

5. Ti si radost svih žalosnih, — ti si zdravlje svih bolesnih, — ti čuvanje upućenih, — ti veselje svih smućenih.

6. Ti milostiv mnogo jesi, — Duše sveti na nebesih, — ljubav tebi mi nosimo, — milost tvoju mi prosimo.

7. Da nas vazda ti pohodiš, — naše tuge sve odgoniš, — na nebesa put upraviš, — u nebesa nas postaviš.

Pisme na čast sv. Trojstva.

190.

1. **Ime štujem Trojstva prisvetoga** — od sve duše i sveg srca svoga; — jerbo sve što imam, ja od njega primam.

Budi vazda hvaljeno! — Trojstvo sveto slavljeno!

2. Svemogućstvo Oca nebeskoga, — jest početak stvorenja svakoga, — sav svit izgovara, da on sva postvara. — Budi itd.

3. Bog Sin s neba snigje od ljubavi, — da svit ovaj s naukom popravi; — njemu hvala budi, vazda od svih ljudi. — Budi itd.

4. Bog Duh sveti sve nas prosvitljuje, —

i slabosti naše pokripljuje, — bogat u darovih, milost nam da ovi. — Budi itd.

5. U jednomu bistvu pravog Boga, — tri su sopstva Trojstva prisvetoga, — digni od nas Bože! sve što udit može. — Budi itd.

6. Daj prisveto Trojstvo duši mojoj, — da po volji vazda hodi tvojoj; — dokle život projde pak u nebo dojde. — Budi itd.

191.

1. **Nebeske svitlosti** — veliko gospodstvo, — svih svetih bogatstvo, — moćno sveto Trojstvo! — prid kim na lica angjeli, na kolina kerubini — padnu serafini.

2. U svitlu nebeskom — od vika kraljuješ, — stalno svrhu svega — samo gospoduješ. — Tebe sva nebesa diču — k tebi kralji zemlje viču, — ruke, srca dižu.

3. U svih trih osoba, — tek jedno božanstvo, — u svih trih poštujem — jedno veličanstvo; — ovo j' tajnost čudnovita, — i čoviku će sakrita — bit do konca svita.

4. Tebe nepristano — hvale kerubini, — tebe slaveć vape — svitli serafini: — Svet, svet Gospodin Bog budi, — svet med angjeli i ljudi — hvala njemu budi.

5. Na kolina tako — priponizno padam — i svetomu Trojstvu — dužnu hvalu davam. — Oca, Sina, Duha Boga, — u svih trih slavim jednoga — Boga svemoćnoga.

192.

1. **Svet! svet! svet!** angjeli nepristaju vapit, — tako svi nebeski kori Boga hvalit; — pivajući i ja ću ga slavit: — Svet, svet, svet si, Bože vični! — za grihote nemoj nas odbacit.

2. Strašan je Gospodin, njega se svi bojmo, — milostiv, ljubezniv iz srca ga štujmo, — pivajući «svet, svet» uzvisujmo. — Svet, svet itd.

3. U Oca i Sina i Duha svetoga, — krstimo se svi u ime jednog Boga, — tri su sopstva Boga jedinoga. — Svet, svet itd.

4. Trostruk bič, s kojim nas Bog često pohodi: — kugu, glad i vojsku megju nas dovodi: — Sveto Trojstvo nek nas oslobodi. — Svet, svet itd.

5. Blagoslov i svitlost, mudrost vikovična, — zahvalnost, poštenje, kripost, jakost, slava — Bogu našem budi uvik vika: — Svet, svet itd.

Zahvalnica u slavu prisv. Trojstvu.

193.

1. **Prisvetomu Trojstvu** hvalu dajmo, — Oca, Sina i Duha slavimo! — O prisveto Trojstvo, jedino božanstvo, — Iz sve moći hvalimo, — sveto Trojstvo dičimo!

2. Hvalimo svi Boga stvoritelja, — Sina Boga, našeg spasitelja — i Duha svetoga — razveselitelja. — Iz sve moći itd.

3. Trojednomu Bogu se klanjamo — za sva dobročinstva hvalu gajmo. — Gospodina našeg i Oca svevišnjeg — iz sve moći itd.

Pisme o prisv. oltarskom sakramentu.

Na blagoslov.

194.

Klanjam ti se, božanstveni kruše, — Bože i čoviče! živa hrano duše.

(Tantum ergo.)

Sakramentu dakl' ovomu — ponizno se klanjajmo. — Novi zakon pram staromu — izvrsnijim priznajmo. — Što ćućenje ne dopira, — ono kaže nam vira.

(Genitori Genitoque.)

Roditelju, Rogjenomu, — hvala slava poštenje; — a i od njih nam svakomu — blagoslovom proštenje; — hvala vazda i u svemu — od njih Ishodećemu.

195.

Klanjam ti se, kruh angjeoski, — pravi Bog i čovik, kralj nebeski.

(Tantum ergo.)

Slavimo te, o kruh angjeoski — otkupljenja daru nama dati: — Svet si, svet si, svet si — svrhu sviju sveći si! — Slavimo te otajstvo — sakriveno božanstvo.

(Genitori Genitoque.)

Molimo te, bud nam milostivan, — u potribah uvik milosrdan: — Svet si, svet si, svet si — svrhu sviju sveći si! — Slavimo itd.

196.

(Gdi se kod blagoslova piva latinski, piva se ovako.)

Adoramus te, — panis angelice — kvi verus homo es, — et Deus nostra spes.

Tantum ergo Sakramentum, — Veneremur cernui; — Et antikvum dokumentum, — Novo cedat ritui; — Prestet fides suplementum, — Sensuum defektui.

Genitori, Genitokve, — Laus et jubilacio: — Salus, honor, virtus kvokve, — Sit et benedikcio; — Procedenti ab utrokve, — Kompar sit laudacio.

197.

Svet, svet, svet — svet i prisvet, — Isus u oltarskome — Otajstvu prisvetome.

★

Ne ostavi nas nigdar, — blagoslovi nas svigdar, — budi s nami svaki čas, — Isus spasitelju naš!

★

Slavno budi ime Isus, — slavno ime Marija. Ime Isus slavno budi, — slavno ime Marija.

198.

Svet, svet svet, i prisvet, — svet, svet, svet i prisvet, — Isus u prisvetomu — otajstvu oltarskomu.

Isus ne ostavi nas, — sada i na smrtni čas. — A po smrti svima daj, — dušam našim slavni raj.

Misne pisme

na slavu prisv. olt. sakramenta

199.

I.

Na pristup: 1. **Na kolina padajmo,** — Isusu se klanjajmo: — u oltarskom sakramentu — njega hvalimo.

2. To je gozba nebeska, — slatka hrana angjelska; — hrani kripi duše naše, — o slast nebeska.

Na slavu: Sakramenat prisveti — pozdravljajmo: «Slava ti!» — Daj blagoslov, mir i sriću — ljudma na zemlji.

Na evangjelje: Na križu bi božanstvo, — Sad je pak čovičanstvo — u otajstvu sakriveno, — Janje nebesko.

Na virovanje: Isukrst je tu sakrit, — u otajstvu stanovit; — to, grišniče, viruj tvrdo, — i spašen ćeš bit.

Na prikazanje: 1. Da se uvik spominje — svit večere poslidnje, — otajstvo je ostavljeno, — svim na kripljenje.

2. Svoje tilo za jilo, — kvv tvoju nam za pilo — u čudnomu svetotajstvu — Isus je dao.

3. Bože neba u slavi, — primi ovaj dar pravi, — koji tebi prinosimo — mi u ljubavi.

Na svet: Svet, svet, svet je dragi Bog, — vične slave nam zalog, — otkupitelj i spasenja — našega uzrok.

Posli podizanja: Na križu je visio, — sad se amo snizio, — s dušom je i s tilom skupa — nas pohodio.

Na pričest: 1. Bože nisam dostojan, — da unigješ u moj stan, — jer sam grišnik još pun griha — dušom bolestan.

2. Ali reci rič jednu, — ozdravit ću u mistu, — i ostavit svaku zloću — moju hudobnu.

3. Nek operu nam srce, — naše grišne dušice — prolivene krvi tvoje — drage kapljice.

Na svrhu: Gle! prid tobom klečimo — u prsa se bijemo, — da udiliš nam blagoslov, — lipo prosimo.

200.

II.

Na pristup: 1. **Zdravo Isuse, tu na oltaru** — koji kraljuješ u vičnom raju: — Isuse, Božji Sin, pomiluj nas, — otajstveni Bog pogledaj nas.

2. Ti si iz neba na svit stupio, — da bi od griha nas sve spasio: — Isuse, Božji Sin . . .

Na slavu: Slava ti budi, Spasitelju moj, — daj mi duši mir i srcu pokoj! — Isuse . . .

Na poslanicu: «Nevoljnici svi dogjite k meni» — ja ću vas tišit, Spasitelj veli: — Isuse . . .

Na virovanje: Virujemo mi, prem um ne shvaća, — da se u tilo kruh priobraća. — Isuse . . .

Na prikazanje: 1. Žrtvu na križu sad ponavljamo, — tebe Ocu tvom prikazujemo: — Isuse . . .

2. Pridajemo ti, o Gospodine, — duše i tila kriposne čine — Isuse . . .

Na svet: Svet, svet Gospodin svega gospodstva — dužni smo hvale za dobročinstva — use . . .

Posli podizanja u misi.

201.

O sveta oštija, — ti nebeska mana, — najdragocinija — svih angjela hrana: — Zdrav bud' Isus na oltaru — u kruha i vina daru — ljubav breskonačna.

202.

1. **Hvaljen budi Gospodin** — na svetom oltaru — Oca nebeskoga Sin — u hoštije daru.

2. Hvaljen bud Isukrste! — veselo vapimo, — da od tebe proštenje — griha zadobimo.

203.

1. **Ovde je prisutno** Isusa tilo, — što se od Marije majke rodilo. — Pozdravljen nam budi, Isus ljubljeni, — u svetom otajstvu Bože prisutni.

2. U ovom kaležu jest krv rumena, — koja je za grišne nas prolivena. — Pozdravljen itd.

204.

1. **Isukrsta sveto diglo se tilo**, — sklopljenim rukama njem' se klanjajmo, — pravi Bog i čovik: — Zdrav bud Isuse! — Pod obranbu tvoju primi nas virne.

2. Sada jest uzdignut kalež spasenja, — gdi krv Isusova jest posvećena; — za nas prolivena — Isusa krvi, — napoj nas na život vičnji i spasi.

Razne pisme o prisv. alt. sakramentu.

205.

1. **Amo, sad amo,** dogji sve stvorenje — i pivaj Bogu tvomu na poštenje. — Pivajmo: svet si, svet si, svet si i prisvet si — Isukrste, u tvomu otajstvu pričudnomu.

2. Amo nebesa prva s pismam vašim, — vi nadodajte vridnost pismam našim. — Pivajmo itd.

3. Marijo, počmi pismu tvoju pivat: — «Uzveličaje», mi ćemo otpivat. — Pivajmo itd.

4. Amo k nam pivat, pivajući gori, — kruh je vaš ovdi, angjeoski kori. — Pivajmo itd.
5. Amo, glas složit s nami, stari oci, — što prorekoste, gledajte proroci. — Pivajmo itd.
6. Vi mučenici i sveti ostali — pivajte, nek se čudo ovo hvali. — Pivajmo itd.
7. Nek veličanstvu Božjem hvalu dade, — staro, i mlado i svako čeljade. — Pivajmo itd.
8. Slava u vike trima u jednomu: — Ocu i Sinu i Duhu svetomu. — Pivajmo itd.

206.

1. **Amo, o duše, stupite** — dostojan poklon davajte — Bogu u novom zakonu — u otajstvu oltarskomu.
2. Jer ovde svi priznajemo, — da j' prisutan virujemo: — Isus Sin živoga Boga — hrani s tilom nas svakoga.
3. Prid tobom se svi klanjamo — i na kolina padamo, — s angjeli «svet, svet» pivamo, — lica svoja sakrivamo.
4. Ovde je angjelska hrana — i nebeska mana zvana; — Isus je prisutan ovdi: — grišni čov'če suze roni!
5. Što prosimo ljubavi već! — razum naš ne može doseć; — tilo nam daje za jiće — i rumenu krv za piće.
6. Živi Bože, Isus mili, — tvoju milost nam udili: — odvrati glad, vojsku, kugu, — od nas i svu drugu tugu.

7. Daj nam potribnu litinu, — lipa vrimena godinu, — pruži darežljivu ruku — tvojemu virnomu puku.

8. Isus satari poganstvo — i rasvitli krivovirstvo, — da skupa tvoje ovčice — dogju sve prid tvoje lice.

9. A kad nam bude umriti, — o Isuse, u čas smrti, — u nebesih stan pripravi, — daj nam doći k tvojoj slavi.

207.

1. **Bože tebi se klanjamo,** — tebe blago najveće, — štujuć s angjeli pivamo, — ime tvoje najsveće. — Hvala tebi na svem daru — s kojim nas nadaruješ, — kada kod nas na oltaru, — Bog upućen ostaješ.

2. Tebi sad se utičemo — u otajstvu ovomu, — kojeg živa virujemo — milostivna svakomu, — digni ruku tvoju jaku, — daj nam sveti blagoslov, — i pokripi svist nejaku, — da započne život nov.

3. Oh dobroto neizmirna, — smiluj se nam grišnikom, — oslobodi nas od griha, — da smo čisti prid tobom. — I na smrtnom času vridni — svetu pričest primiti — s kojom Isus, daje krasnu — milost Boga užiti.

208.

1. **Dušo moja, hvali Boga** — i Isusa svemožnoga, — ovdi je mana nebeska, — slavni Isus.

2. Ovdi tilo Isusovo, — virom viruj daje pravo — ovdi njegovo božanstvo, — slavni Isus.

3. Ovdi slavna krv je sveta, — koju za spasenje svita — proli vridniju od zlata — slavni Isus.

4. Ovdi svako dobro naše, — Isus s krvljom ukazaše, — jer dušu našu ljubljaše, — slavni Isus.

5. Ovdi, koga svi angjeli — žele gledat kori slavni, — ovdi daje sebe nami — slavni Isus.

6. Sad recimo svi veselje, — Isusu slavno pivanje, — ovdi je naše spasenje, — slavni Isus.

7. Tebi slava čast i dika, — budi vazda privelika, — koji kraljuješ od vika, — slavni Isus.

209.

1. **Hvali, Sion, Stvoritelja** — Vogju svog i Spasitelja, — hvali njega s pismami.

2. Kako možeš, hvali njega, — jer je vrh slavljenja svega — dost mu hvale ne ćeš dat.

3. Svete noći Krist kod stola — braći dvanajst apostola — kruh taj dade blagovat.

4. Što za stolom Krist naredi, — to ponavljat zapovedi — vazda nam na spomen svoj.

5. Viruje kršćanstvo cilo, — da prilazi kruh u tilo, — vino pak u svetu krv.

6. Tilo hrana, a krv piće, — Krista ipak cilo biće, — pod svakom je prilikom.
7. Kad se prima, Krist je cili, — nit se lomi, nit se dili, — čitav on uzima se.
8. Život dobrim, smrt je zlima, — vidi, kako nije svima — jednak izlaz primanja.
9. Kruh je ovaj kruh angjelski, — dušam našim kruh nebeski, — prava hrana za vičnost.
10. Oj pastiru dobri, blagi, — kruše živi, Kriste dragi, — ti nas spasi, čuvaj nas!

210.

1. **Hvali stado tvog pastira**, — kog ljubavi nije mira, — on te tila manom hrani — novoga mira.
2. Majku hvalite mladinci, — Pelikana mili sinci, — njega za vas razdiraše: — biči i klinci.
3. Hvalite svi ovo vrilo, — probijeno sveto tilo, — koje kroz pet rana daje — piće nam milo.
4. Slava tebi, koj' tu stojiš, — koj nas ovce tvoje pojiš, — i sa krvlju srca tvoga, — sinove dojiš.
5. Jagnje uskrsa mučeno, — od ljubavi ubijeno, — i na drvu gorkog križa — ti uzdignjemo.
6. O slatkosti svake vruće! — oganj ljubavi goruće, — istumačit dara tvoga — nije moguće.

7. Krv ova želi žednika — i kruh zahtiva gladnika; — s nami želi pribivati — do svrhe vika.

8. Krv kaleža koji pije — zalog ljubavi dobije; — jer iz onog srca lije, — što nas miluje.

9. O, Isuse, tilo tvoje — nek je hrana duše moje; — kaplje pako krvi tvoje — srce mi poje.

10. Da kad zemlja ispokoji — tilo moje, duša stoji, — gdi te vično uživaju — angjeli tvoji.

211.

1. **Hodi Sion** s angjelskimi — svimi kori nebeskimi — Boga hvalit pismami.

2. Hvali njega iz sve moći — on je moguć sve pomoći — sve su u njem pomoći.

3. Kruh se danas nami daje, — iz kog hrana za spasenje, — živa svima postaje.

4. Ovi kruh je za posliednjom, — dvanajstima Apoštolom, — dan blagovat večerom.

5. Neka bude navištena, — po svih stranah razglašena, — radost srca našega.

6. Jer se danas svetkovina — slavi tila Božjeg Sina — i našeg Gospodina.

7. Novi kralju grihe trni, — po izgledu tvomu vrni — stari zakon uskrsni.

8. Staru pravdu nova tira, — otajstvo je sveta vira, — odkud svitlost izvira.

9. Kod večere zadnje j' bilo — kad okrenu krv i tilo — za jistbinu on tilo.
10. Kruh i vino kad se daje, — znamo da se prikazuje, — za spasenje žrtvuje.
11. Tad iz kruha tilo biva, — iz vina krv se liva, — sve za žrtvu prispiva.
12. Što kad biva, ne vidimo, — stalnom virom sve slidimo — i brez sumnje mislimo.
13. U različnom ovom kipu, — ti ne vidiš božju diku, — nego samo priliku.
14. Blaguje se pravo tilo. — i pije se krvi vrilo, — pod obličjem sve cilo.
15. Kojigoder njega prima, — cila, živa on ga ima, — razljučit moć ne ima.
16. Il' hiljada, ili jedan, — blaguju ga svi, ko edan. — trun ne fali ni jedan.
17. Zli i dobri svake vrsti, — i u zdravlju i bolesti. — i primaju na smrti.
18. Smrt zadaje on grišnikom, — život pravim pokornikom, — s tom se prima razlikom.
19. Kad se krušac taj razlomi, — ništ se tila ne prilomi, — nek' sve skupa stoji cilo. — kako prije bi tilo.
20. Da se tilo ne prilomi, — virujemo stalno svi mi. — da izvansko je znamenje — cilo sve mrvljenje.
21. Angjeoski kralj ovo je, — i u njemu čuda, što je — kruh dobrima je nebeski, — psom nij' dan ko zemaljski.

22. U priliki slikuje se, — i s' Ižakom žrtvuje se, — Jaganjcem se imenuje, — i ko mana blaguje.

23. Dobri Pastir kruše živi, — pomiluj nas Isus mili, — ti nas hrani, ti nas brani, — i u svakoj svita strani, — od svih tuga obrani.

24. Ti sva koji znaš i ravnaš — s dušom, tilom našim vladaš — u tvoju nas slavu zovi, — da budemo gosti novi, — tvoje slave baštinici.

212.

1. **Hodte slavit u vike** — Sakramenat sve dike, — kojim Isus svoje hrani — pravovirnike.

2. Ovde je krv i tilo — Isusa čudno dilo, — koj nam daje po pokori — spasenje milo.

3. Budi dakle hvaljeno — i od svakog slavljeno, — sveto tilo Isusovo — nama rogjeno.

4. Glad i vojsku i kugu, — još i potribu drugu — odbij od nas, jaki Bože! — i svaku tugu.

5. Daj, da posli ovoga — života pritužnoga, — svaka duša dio primi — blaženstva tvoga.

213.

1. **Klanjamo se tebi,** — nebéski kruše, — Kralju angjeoski, — hrana za duše. — Zdrav bud' sveti, sveti, — zdrav sveti Sin Božji, — u ovoj hoštiji, — Isuse primili.

2. Klanjamo se tebi, — naš Spasitelju, — svem svitu ti pravi, — Otkupitelju. — Zdrav bud' sveti itd.

3. Klanjajuć se tebi, — svi te molimo, — u kraljevstvo tvoje, — doći želimo. — Zdrav bud' sveti itd.

214.

1. **Klanjam ti se, božanstvo!** — tila krvi otajstvo — priponizno! — Tu si Bog, čovičanstvo — breskrajno Veličanstvo — žrtvovano.

2. Zdrav budi vičnji kruše! — Nać se veća ne može — darežljivost, — neg prisvetoga Trojstva — duši nam udiljena — ova milost.

3. Svojim nas tilom hrani, — da od smrti obrani — naše duše! — Svetom krvlju kripi sve — i k tebi nas pozivlje, — o Isuse!

4. Ah! s čim sam zavridio, — da sam dostojan bio — sriće ove. — Njega tako uvridih — ja otkupljen rad krvi — Isusove.

5. Ne ću više grišiti — k tebi ću se vratiti, — o Isuse! — Tvrdo ti obećajem — suze lijuć vapijem, — smiluj mi se!

215.

1. **Klanjam ti se s privelikom** — poniznošću, o Božanstvo! — i pod krušnom tu prilikom — sakriveno Veličanstvo.

2. Podlaže se srce moje — ovde tebi, jer poznaje — na otajstvo misleć tvoje, — da u sebi pomanjkaje.

3. Varaju se ovdi oči, — i s taknućem okusenje, — samo što si ti, svidoči: — za virovat nam ćućenje.

4. Ja virujem, sve što reče, — i Sin Božji očitova; — jer istine nema veće, — neg je sveta rič njegova.

5. Na križu je bilo samo, — sakriveno nam božanstvo: — a s njim ovdi još gledamo — sakriveno čovičanstvo.

6. Zato ovdi spovidajuć, — ja virujem obadvoje; — i što lupež, s njim se kajuć, — spomenuće prosim tvoje.

7. Ja ne gledam tvojih rana, — kako Tomo; sa svim time: — tebe Boga virovana — ispovidam i ja s njime.

8. Daj mi ti se virovati — vazda i još izvrsnije, — u te većma još ufati, — tebe ljubit svesrdnije.

9. O spomeno od žalosti — gorke smrti živi kruše! — budi nami u slabosti — životvorna hrana duše.

10. Ah učini, kad te kuša, — tvoju slatkost da uživa, — srićna ovom hranom duša — i na vike po njoj živa.

11. Isukrste znameniti — Pelikane, koji znade — s krvlju svojom izličiti — mrtve svoje ptiće mlade.

12. Operi me nečistoga — s krvlju, koje kap je dosti — za narod svita ovoga, — da od svih griha oprosti.

13. Što te prosim još ovo je, — što toliko srce želi; — da vigjenje njega tvoje, — o Isuse, razveseli:

14. Koga licem sakrivenim — gledam sada, da u vike — gledam licem otkrivenim, — blažen vidom tvoje dike.

216.

1. **Na oltaru sakriveno božanstvo,** — pod obličjem kruha, vina Vel'čanstvo. — Zdrav budi, zdrav budi, — zdrav budi, Sakramenat.

2. Isus dragi Božji sveti Sin živi, — pokripljenje duša naših vik virnih. — Zdrav budi itd.

3. Iz nebesa dol snišla sveta mana, — dušicama svim virnim hrana dana. — Zdrav budi itd.

4. Virujemo, da j' Isus u oštiji, — i s božanstvom, s čovičanstvo jest ovdi. — Zdrav budi itd.

5. To prisveto slavno tilo hvalimo, — prid oltarom klečeć ovdi slavimo. — Zdravo budi i t. d.

6. Zdravo budi tilo Otkupitelja, — zdrava budi sveta krv Spasitelja. — Zdrav budi itd.

7. Daj nam, Isus, kad nam dogje smrtni čas, — tilo tvoje vridno primit onaj čas. — Zdrav budi itd.

217.

1. **O ljubavi privelika,** — koju nam Bog udili! — Ljubav, ljubav za grišnika, — Spasitelju primili! — Buduć tvoje jest božanstvo, — i zajedno čovičanstvo, — ovdi u krušnomu liku, — dileć ljubav prilipu.

2. Ne može se veća milost, — od nas grišnih želiti; — evo nama nebeski Gost pripravan je diliti — sebe svima pokornima, — na spasenje pokojnima, — s neba k nami dohodi, — da nam istom ugodi.

3. Ne mogu se te dobrote, — nikad dosta nahvalit, — učinjene za sirote — duše želeć sahranit; — jer Stvoritelj za stvorenje, — traži grišnika spasenje, — po otajstvu tvojemu, — Sakramentu svetomu.

4. Srića svrha sviju srića, — nam grišnikom najveća! — Jer Bog daje što obeća, — o ljubavi najsveća! — Buduć Sina jedinoga, — na oltaru vidljivoga, — nama daje za hranu, — hranu s neba poslanu.

5. Hvala tebi, Stvoritelju, — za dobrotu ovliku, — hvala tebi, Spasitelju, — koj' spasenje čoviku, — čudnovato ukazuješ, — sebe ljubećim daruješ — i pridaješ na vike, — dar ljubavi velike.

218.

1. **O, prisveti slavni kruše,** — mi se tebi klanjamo, — u oštiji pravog Boga, — mi

skrušeno primamo! — Zdrav, o slatki Spasitelju! — Zdrav budi, o Isuse! — Ave, salve! primi naše, — ti sada molitvice.

2. Arkangjeli i angjeli, — slavu tebi pivaju, — svi blaženi neba slavni — ponizno se klanjaju, — i mi s njima priponizno, — prih tobom svi padamo, — blagoslova mi svetoga, — sad od tebe čekamo.

3. Zdrav budi Isuse mili, — Kralju neba ti slavni, — zdrav mi budi Otkupitelj, — duša sviju Spasitelj. — Ave, salve! primi naše — ti sada molitvice, — primi posli ovog svita — u raj naše dušice.

219.

1. **O, ti sunce božanstveno**, — od nas budi pozdravljeno, — koje pod krušnim oblikom, — svih dobara sivaš zrakom.

2. Ovdi tvoje jest božanstvo, — i zajedno čovičanstvo, — ovdi božanstva kriposti, — ovdi vrutak jest milosti.

3. Dar nam tila tvog dao si, — prije neg smrt podnio si, — za pokazat uspomenu, — ljubav tvoju užeženu.

4. O, ljubavi našeg Boga, — koji dajuć seb' istoga, — dar nam dat ne može veći, — jer nam daje dar najsveći.

5. Ah, može li što želiti, — il većma se veseliti, — čovik nego da uživa, — Boga, koj je svetost živa.

6. On je duša gladnih hrana, — on je pomoć, odabrana, — u napasti, u nevolji, — i na smrti lik najbolji.

7. Zato kripko virujući, — i u njega ufajući, — često njega mi primajmo — i u pomoć zazivajmo.

8. O, Isuse, živi kruše! — sad pogledaj naše duše, — sad nas kripi, sad nas brani — i po smrti nas sahrani.

220.

1. **Ponizno se teb' klanjamo**, — lice k zemlji prigibamo, — o nebeski živi kruše, — slatka hrano naše duše.

2. Brez pristanka svi hvalimo. — tilo sveto svi slavimo, — Isukrsta Božjeg Sina, — upućenog iz visina.

3. I Divice okrunjena, — u začeću netrunjena, — koja no je Božja mati, — da nam bude pomoć dati.

4. I opet se k teb' klanjamo, — lice k zemlji prigibamo, — o nebeski živi kruše, — slatka hrano naše duše.

221.

1. **Svet, svet, svet pivajmo,** — hvalu Bogu dajmo, — Isusu, Isukrstu — u svetom sakramentu.

2. Ja se tebi klanjam, — tebe blagosivam, — jer virujem, da si tu — u svetom sakramentu.

3. Ufam se u tebe, — od srca ljubim te, — volim prije umriti — neg tebe uvriditi.

4. Molim, Oče nebeski — tvoj blagoslov daj mi, — prid smrt me ne ostavljaj, — Isuse, sa mnom ostaj.

222.

1. **Svi jezici zapivajte,** — čudo tila slavnoga, — svetoj krvi hvalu dajte, — Kralja puka svakoga, — koju on u smrtnoj boli, — da otkupi nas, proli.

2. Od pričiste nama Dive, — dan i rogjen Spasitelj, — prosu sime riči žive, — puka on naučitelj, — i na svitu stanja vrime, — sv rš redom čudnime.

3. Za večerom skrajnje noći, — po zakonu blagova, — s braćom svojom, i kad poći — hoti, čudno darova, — za hranu im dade svima, — sebe rukam svojima.

4. Rič-put s nami da pribiva, — ričjom kruh put učini, — krv njegova vino biva, — jer ga u krv promini, — u toj srca je slabosti — sama vira zadosti.

5. Sakramentu dakl' ovomu, — ponizno se klanjajmo, — novi zakon pram staromu — izvrsnijim priznajmo, — što ćućenje ne dopira, — ono kaže nam vira.

6. Roditelju rogjenomu, — hvala, slava, poštenje, — a sad od njih nam svakomu — s blagoslovom, proštenje. — Hvala vazda i u svemu, — od njih ishodećemu.

223.

1. **Svi se klanjajmo svetoj oštiji**, — u kojoj Isus Bog čovik pravi, — Isus primili, dragi ljubljeni: — veselje naše Isus pridragi.

2. Virujem, da si za me trpio, — na drvu križa za mene umro, — da spašen budem, u raj unigjem, — da tebe hvalim u vike slavim.

3. Evo ja grišnik tebi se klanjam, — na lice moje prid tobom padam, — jer znam to dobro, virujem jako: — da na oltaru bivaš u kruhu.

224.

1. **Svi sveti angjelski kori zapivajte**, — Isusovom slavnom tilu hvalu dajte, — stara sva u nova prisvucimo dila — srca riči i mišljena.

2. Danas je Jaganjac žrtvu prikazao, — s apostoli zadnji vazam večerao, — u kruhu slatkomu, od starih svakomu, — dano Ocu po zakonu.

3. Za ovim Jaganjac, sa žrtvom pridani, — priduži i dade primat odabranim, — kakogod jednomu, sve tilo svakomu, — bogatu da i prostomu.

4. Za time ostavi znamenja slabima, — i tila i krvi hranu žalosnima, — reče: tila, krvce, iz te posudnice, — blagujte, s njim se kripite.

5. Ovako Spasitelj žrtvu tad blagova, — i nju misnicima s oblašću darova, — rekav: tila, krvi, vi misnici prvi, — pijte, posli nek piju svi.

6. Nu kruh je angjelski, za hranu čoviku, — odredit i stvoren u čudnu priliku, — on je pun milosti, s kim se kripi dosti, — gospodin, sluga i prosti.

7. Prislavno i sveto u sopstvih božanstvo, — kako te hvalimo: pohodi nas Trojstvo, — ti nas kripi, hrani, od svakog zla brani, — s tobom u nebu nastani.

225.

1. **Tebi se klanjamo** — Kralju svemogući, — i tebi pivamo — hvale uzdajući; — jer rad nas grišnika — primi put čovika, — da l' ljubav tvoja velika!

2. Ovo je priblago, — ono tvoje tilo, — koje je rogjeno — od Divice bilo, — koje je na križu — radi nas umrlo, — i gorku muku podnilo.

3. Ovdi je prisveta — krvca svetog tila, — koja je radi nas — prolivena bila. — Koja iz propeta — tila se prolila, — nas grišne da b' očistila.

4. Bog i čovik jesi, — ovdi ujedinjen, — u kruhu i vinu — cio, nerazdiljen; — da l' čudne ljubavi, — da l' pričudnog dila, — baš tvoje krvi i tila!

5. Prid tobom skrušeno, — svi se prostiramo, — u prahu združeno, — ponizno klanjamo. — Oproštenje griha, — pokorno prosimo, — da teb' u vike slavimo.

226.

1. **Tebi se klanjamo, o sveta hoštijo!** — S neba data mano, spasonosna hrano! — Zdravo angjeoska hrana, — za naše spasenje dana: — sveto tilo i krv.

2. Sačuvaj naroda, našeg kršćanskoga, — upravljaj na dobro, kralja zemaljskoga. — Pokvari neprijatelje, — koji nas jako progone, — pridragi Isuse.

3. Izraelske Sine, koji si branio, — kod neprijatelja manom si hranio. — Hrani nas sa svetim tilom, — s priblaženom svetom krvljom, — božanstvenom snagom.

4. Svi te sad molimo, daj nam što prosimo, — evo u žalosti, vidiš svi stojimo. — Ah, nemoj nas ostaviti, — oslobodi od žalosti, — primili Isuse!

5. Daj nam na čas smrti vridno te primiti — u viri, ufanju, užganoj ljubavi — u ovom tužnom životu — posli smrti u kraljevstvu — hvalu uzdajemo.

227.

1. **Veselo glas podigni sad,** — srce Bogu daj za dar; — mali, velik, ubog, bogat, — sada stupi prid oltar! — Pisme vesele se čuju —

zvona daju mili glas; — čovik diže k nebu dušu — Boga proslavi danas.

2. Pobožnim si učenikom — do kod zadnje večere — tvojim, Isus, naslidnikom — dar ljubavi brez mire; — ali rastat se od onih, — što su ljubili tebe, — Isus, s tugom te napuni, — zato daruješ sebe.

3. U duhu si tilo svoje — vidio sahraniti; — gledo za spasenje moje, — rumenu krv proliti. — Kruh i vino si ti zato — rekuć blagoslovio: — «Tilo i krv moja su to»; — primat zapovidio.

4. Što si zapovidio tad, to — sada ponavljamo, — veselo, o Isuse, sad — hvalu tebi davamo. — Tebe se sad spominjaju — svega svita kraljevstva, — i kolina prigibaju — primoćna veličanstva.

5. Kruh, vino su oni dari, — koji nam tilo hrane; — ovi dari na oltarih, — duše od smrti brane. — Ali ova znamenja nas — na to opominjaju, — da se kršćani svaki čas — med sobom poštivaju.

228.

1. **Za tobom mi vene duša,** — Spasitelju moj! — Daj, da tebe sriéna kuša, — daj joj pokoj svoj. — Dogji, dogji, Spasitelju moj, — stan ne prizri srca moga — budi pokoj moj!

2. Rana tvojih melem blagi, — likom griha

bud, — samo pogled tvoj mi dragi — bolnu blaži grud. — Dogji itd.

3. Prizret daj mi svita toga — varav uvik sjaj, — da u stanu srca tvoga — meni bude raj. — Dogji itd.

4. Dogji, dogji, željo moja, — tebe žudim ja, — samo ljubav sveta tvoja — pokoj dati zna. — Dogji itd.

229.

1. **Zdravo Isusovo prisveto tilo!** — Zdrava Isusova rumena krvi! — Kako si lipa, svitlost oltarska, — slatka hrano angjeoska.

2. Zdrav bud Sakramenat! Sin živog Boga, — kog Divica Marija, — slavnog rodila. — Kako si lipa itd.

3. Zdrav bud Sakramenat, — života mana, — našoj grišnoj duši, — za hranu dana. — Kako si lipa itd.

4. Zdrav bud Sakramenat — svita branitelj, — svetog slavnog Trojstva — razveselitelj. — Kako si lipa itd.

5. Zdrav bud Sakramenat, — naša ti sladost, — svim kršćanom data, — uživat radost. — Kako si lipa itd.

6. O, prisveto tilo, — svi te molimo, — smiluj se i prosti, — što sagrišismo. — Kako si lipa itd.

7. Slava ti i dika — Isusa tilo, — i krvi prisvetoj, — što j' vino bilo. — Kako si lipa itd.

230.

1. **Zdrav budi, o Sakramente prisveti!** — u kojemu Bog i čovik ovde si, — puka tvoga ne ostavi, — koji smo u grih upali, — nego daj milost tvoju, Bože mili.

2. Koj' si bio pripravan s neba snići, — prisvetu krv do kapljice proliti, — na kvar nami, da ne bude, — cina krvi, molimo te, — nego svima na duševno spasenje.

3. Svi, koji smo u jednoj pravoj viri, — klanjamo se tu u ovoj hoštiji, — teb' Bože Otkupitelju, — koji hraniš dušu našu, — daj nam blagoslov u našem životu.

4. Ako si otkupio dušu našu, — prosimo te, digni od nas nevolju, — klanjajuć se tebi ovde, — molimo božanstvo tvoje, — rad griha ne kaštiguj nas nevoljne.

5. Odavno si to nami obećao, — da ćeš nam dat — što od teb' usprosimo, — oslobodi, molimo te, — nas od nevolje i tuge, — rata, gladi i strašne smrti nagle.

6. Blagoslovi nam sve naše usive; — s kišom natopi lice zemlje suve, — ne daj ginuti tvom puku, — primi ga tad pod obranu, — odbi od nas pako svaku nesriću.

231.

1. **Zdrav slatki Isuse**, — pravi Sin Božji, — pod prilikom kruha, — tu u hoštiji; —

o krvi rumena, — za nas prolivena, — u kaležu svetom, — tajno sakrivena.

2. Amo sad angjeli, — doli hodite, — sveto tilo i krv, — s nami slavite: — Isusa miloga, — Kralja nebeskoga, — Spasitelja svita — ovdi proslavite.

3. Od kuge i glada, — vojske čuvaj nas; — i od svake tuge, — Bože, brani nas; — pruži blagoslova, — na nas, Bože! tvoga; — daj posli svim nama — života vičnjega.

232.

Zdravo tilo Isusovo, na oltaru posvećeno.
Zdravo tilo Isusovo, svetim Duhom upućeno.
Zdravo tilo Isusovo, od Divice porogjeno.
Zdravo tilo Isusovo, u jaslice postavljeno.
Zdravo tilo Isusovo, vrlo gorko izmučeno.
Zdravo tilo Isusovo, za nas na križ pribijeno.
Zdravo tilo Isusovo, mrtvo u grob sahranjeno.
Zdravo tilo Isusovo, treći danak uskrsnulo.
Zdravo tilo Isusovo, po svem svitu proslavljeno.
Zdravo tilo Isusovo, na nebesa uznešeno.
Zdravo tilo Isusovo, s desnu Oca posagjeno.
Zdravo tilo Isusovo, nam za hranu svima dano.
Zdravo od meda slagji kruše: — kim se hrane virne duše.
Zdravo Trojstvo u jedinstvu, — zdrav Isuse u božanstvu.
Tebi hvala, tebi dika — tebi slava privelika,
O Isuse! budi hvaljen, — po sve vike vikom. Amen.

233.

1. **Zdravo tilo Isusovo**, — na oltaru posvećeno, — zdrav Isuse, slatki kruše, — zdrav prislatki Isuse.

2. Zdravo tilo Isusovo, — od Divice porogjeno, — i nemilo izmučeno, — i za nas umoreno.

3. Zdravo tilo Isusovo, — i za hranu nama dano; — zato srcem reci svaki: — Zdrav Isuse prislatki.

4. Zdrav od meda slagji kruše, — s kim se hrane virne duše; — tebe naše žele duše, — dojdi slatki Isuse.

5. Zdravo Trojstvo u jedinstvu, — zdrav Isuse u božanstvu; — Isus slatki budi hvaljen, — sve vike vika Amen.

Misna pisma u slavu prisvetoga Srca Isusova.

234.

Na pristup: **Svi narodi svita dignite svoj glas,** — u Srcu Isusa milost je i spas! — Isusovo Srce spas jedin moj: — Ah! primi me, primi, da budem tvoj.

Na slavu: Slava Srcu svetom poklon i dika, — vape zvizde, sunce, mora velika. —

O Srce božansko mira mi daj: — Ah! primi me, primi, budi mi raj!

Na poslanicu: Božje kud sunce svoj razsiplje sjaj, — tu kraljuje ljubav, tu cvate nam raj. — O primožno Srce, rastiraj mrak! — Ah! primi me, primi, s tobom sam jak.

Na virovanje: To pridivno Srce božanstva je stan, — gdi gori tajinstven trojedini plam. — Čuj, o Srce milo, molbe vapaj, — Ah! primi me, primi u čas ovaj.

Na prikazanje: 1. Što na križu dade odkupljenja dar, — istu prinosimo žrtvu na oltar. — O prislatko Srce Ocu daj čast, — Ah! primi me, primi, ti si mi slast.

2. Kad snigje na oltar, zove nas za stol; — duši biva hrana, melemlik na bol. — Oganj svoj prosipaj na sve strane, — da žarom tvog Srca sav svit plane.

Na svet: «Svet, svet, svet» zaori angjeoski glas, — na vično veselje poziva sve nas. — Pridobri Isuse, slast svih svetih: — Ah, primi me, primi u srce ti!

Na svršetak svete mise.

235.

Srce Isusovo, molba naših čuj glas, — ponizno prosimo, milo gledaj na nas. — Slatko srce, ti si duši nam spas. — Ljubav tvoju

daj nam srcu, — užgi nas, da plamte srca naša za te.

Razne pisme o prisv. Srcu Isusovu.

236.

1. **Daj, Isuse, Srce tvoje hoću milovati**, — jer ja drugog izvan tebe ne želim ljubiti — sad jest draga ljubav moja, — s kojom ljubim Spasitelja, — moga pridragoga.

2. Kojeg nebo, zemlja, more — ne znadu ljubiti, — pod licem kruha, i vina — ti se daš viditi, — srce moje, Isus, k sebi — uzmi, od griha očisti, — Isuse moj dragi!

3. Rogjen jesi od Divice, — da ti mene spasiš, — od žudija mučen jesi, — da mene otkupiš, — moj dragi Isuse, koj' si — trpio muke, oprosti — grihe puku tvome.

4. O! pridrago i prislavno Isusovo tilo, — ti si rosa moje duše i spasenje milo! — koji u grihu živite, — sada k oltaru hodite, — ovdi je veselje.

5. Evo sad sveti angjeli svi Isusa dvore, — svi složno sada Isusa Spasitelja hvale; — «svet, svet, svet», svi pivajući, — hvalu Bogu davajući, — sada i u vike.

237.

1. **Isusovo Srce drago,** — dogji k nama rajsko blago! — Iz srca te mi želimo, — da

te danas proslavimo: — dogji k nama Srce drago!

2. O, Srdašce od milosti, — ti uzoru od svetosti! — Izbriši nam sve krivice, — i daj u nas novo srce! — dogji Srce od milosti!

3. Isusovo Srce tiho, — ponizno i dobrostivo; — plamen tvoje od ljubavi — u sviju nas srce stavi: — dogji k nama Srce tiho!

4. Isusovo Srce čisto, — ti čistoće pravo misto; — čista srca ti miluješ, — i u njim se naslagjuješ: — dogji k nama Srce čisto.

5. Isusovo Srce milo! — ti spasenju duše vrilo; — daj nam vično srićnim biti -- i s tobom se sjediniti: — o, daj nam to, Srce milo!

238.

1. **Na nebu i na zemlji,** — u mistu svakomu, — ljubav nek se temelji — u svetom otajstvu. — Hvala, slava, dika — budi privelika — svetom Srcu Isusa — po sve vike vika.

2. Da tog srca spoznamo, — ljubav spram nam čistu, — hoće, da ga primamo — u svetom pričešću. — Hvala, slava itd.

3. On nam srce otvori — za ljubav spasenja, — iz njeg teku izvori — milost i proštenja. — Hvala, slava itd.

4. U srca svakoj rani — stoji utišenje — njegovih odabranih — jedino želenje. — Hvala, slava itd.

5. U Srce Isusovo — pridajmo mi se nas, — da nas sve kripi ovo — sad i na smrtni čas.— Hvala, slava itd.

6. Od griha nas operi — svoga srca krvlju — i u nebu saberi, — Isuse, milošću. — Hvala, slava itd.

7. Da te onde slavimo — u srce gledajuć, — nepristance hvalimo — u vike pivajuć: — Hvala, slava itd.

239.

1. **Nebeskoga iz dvora,** — poslidnji svitu dar, — ukaže nam od zgora — brezmirne cine stvar. — *U vike hvaljeno, iz srca ljubljeno — na cilom svitu, Srce Isusovo.*

2. O, gorke trnja struke, — o, smrtni koplja kraj, — njemu tvoriste muke, — nam otvoriste raj. — U vike itd.

3. U njemu ljubav draga, — Spasitelju gori, — i neizmirnog blaga, — škrinju nam otvori. — U vike itd.

4. Iz njega Isus dili — nebeske kriposti; — iz njega potok cili — ishodi milosti.— U vike itd.

5. U rani probijenoj, — ti dušo moja stoj, — pak jastreba paklenog, — već nigdar se ne boj. — U vike itd.

6. Žestinom tvog plamena, — Isuse, ugrij nas, — i tvrgje od kamena, — rastopi srce vas. — U vike itd.

7. Operi nas od griha, — u krvi Srca tvoga; — tad primi čiste od griha, — u kuću Oca tvog! — U vike itd.

240.

1. O, **Isuse, Srce sveto**, — moje srce vapi eto: — svojom krvi plam mu daj. — Neka bude ti što biše, — oltar, na kom uvik kreše — tvoja ljubav plama sjaj.

2. Gle, Isuse, želje moje — teže, da se s tobom spoje, — da mi duši pružiš lik. — Daj, Isuse, da te ljubim, — da te nikad ne izgubim, — radi griha za sav vik!

3. O, Isuse, spasu ljudi, — u mom srcu od sad budi, — po sve vike stanak tvoj! — Tuj ću tebi žrtve hvalit, — griha brime s duše svalit, — tuj ću naći pokoj svoj.

241.

1. **O vične ljubavi ti dubljino**, — Spasitelja Srce milostivno! — k tebi se moleći utičemo, — milo pogledaj na nas vapijemo: — Isusovo Srce primi — nas u blagu milost od ljubavi.

2. Prid nama je drvo otkupljenja, — skupa cina naših pogrišenja; — a na prsih rana

otvorena. — grišnika skrušena čeka vazda: — Isusovo Srce itd.

3. Sve sazivaš k sebi, da pohite, — pod brimenom griha umorite, — da rane po grihu učinjene, — u rani se srca tvog izliče: — Isusovo Srce itd.

4. Sveta rano, spomene ljubavi! — urese pobida Isusovih — pokornikom budi utišenje, — posli smrti budi svim spasenje: — Isusovo Srce itd.

5. Slava, dika, poklon Ocu budi, — Sinu, koji za nas muku podni, — s Duhom svetim jednom svetom Trojstvu, — milosrgja vičnom slavnom vrutku. — Isusovo Srce itd.

242.

1. **Pivajmo, braćo kršćani,** — pivajmo pismu veselu — Isusu, Sinu Božjemu, — svojem milom Spasitelju. — O slavno vrilo ljubavi: — Isus Spasitelj primili! — Ljubavi srca gorućа! — O živi zdenče milosti!

2. Ko želi naći utihe — u svojim teškim mukama, — k Isusu neka pristupi, — k njegovu Srcu prisvetom. — O slavno vrilo itd.

3. Slušajte, kako milostiv — nevoljne k sebi dozivlje: — Dogjite k meni žalosni, — dogjite, da vas utišim. — O slavno vrilo itd.

4. Srdaca svetih ufanje, — naše veselje najveće, — rane nam griha ozdravi, — a srce novo usadi. — O slavno vrilo itd.

5. Isuse, slatka ljubavi, — ko ganu tebe nevina, — da srce tvoje prisveto — koplje prioštro probode? — O slavno vrilo itd.

6. Ljubav te tvoja potaknu, — da teške muke podneseš, — da, Adam drugi, povratiš, — što prvi grihom izgubi. — O slavno vrilo itd.

7. Nemojmo dakle grisima — Isusu srce vrigjati. — Iskreno uvik nastojmo — ljubav za ljubav vraćati. — O slavno vrilo itd.

8. U srcu blagom, Isuse, — ti nas sahrani nevoljne, — da ovde milost obilnu, — na nebu slavu stečemo. — O slavno vrilo itd.

9. Nek bude poklon Isusu, — vičnome Sinu Božjemu, — s Ocem i Duhom prisvetim — prislavnom Trojstvu u vike! — O slavno vrilo itd.

243.

1. **Pivajmo radosti, pričudnoj svetosti**, — iz koje Isukrst izliva milosti; — daj nam virno tebi služit, — vrućom željom tebe ljubit: — o Srce Isusovo.

2. Vatrom od ljubavi prostrilito Srce, — želiš ti obljubit sve kršćanske duše; — priobrati nevirnike, — rad ljubavi privelike: — o Srce Isusovo.

3. Tebe ljubav tvoja iz nebeskog dvora, — radi nas skinila i na križ savila; — daj nam slogu, mir prilipi, — na čas smrti raj vičiti: — o Srce Isusovo.

4. O krotko Srdašce Spasitelja milo, — koje od milosti otvoreno vrilo; — koje za nas muku ćuti, — umorno od rana ljutih: — o Srce Isusovo.

5. Sakrij nas u ranu Srca tvog miloga, — da se ostavimo života grišnoga, — daj nam sveto tebi služit, — vruće, željno tebe ljubit: — o Srce Isusovo.

6. Srce Isusovo, temelj vire budi, — da zmija paklena nama ne naudi; — daj nam slogu, mir prilipi, — na čas smrti raj vičiti: — o Srce Isusovo.

244.

1. **Srce Isusa prisveto** — oltaru od svetosti, — srce grišno vapi eto — izbrisaj mu pakosti, — mlahavost gnjusnu izgoni, — naresi ga kriposti; — ulij od zgora duh novi, — daj mi srcu revnosti.

2. Srce krotko priponizno, — Srce puno blagosti! — daj mi srce tvomu slično — spiri plam gorljivosti. — Al šta? da bi u srcu mom — serafa žar plamtio, — ljubav za ljubav ne bi mu — dosti nikad vratio.

3. O! da ljubim Srce tvoje — dovoljno, Božji Sine, — daj potakni srce moje, — kakvi plam u teb' sine, — nek silni sjaj te ljubavi — u srce oganj stavi, — da se u pepel obrati — u tom žaru ljubavi.

4. Blaga smrti, da pogubi — ljubavi mene sila; — srce moje žrtva budi — ljubavi

Spasitelja! — Srce sveto, od ljubavi — hoću rado umriti — u me Srce novo stavi — s kim ću te tad ljubiti.

245.

1. **Srcu Isusa pivaj**, — dušo moja danas, — kroz oblake prodiraj — od ljubavi moj glas.

2. O, srce potrveno — od ljubavi za me! — i s mačem probodeno, — da se dug moj skine.

3. Iz tebe je curila — sva krv nekrivična, — u njoj se očistila — moja duša grišna.

4. Iz tvoga Srca mi daj, — dragi Isuse moj, — milosti za vični raj — po dobroti tvojoj.

5. S tvojim Srcem nas hraniš — o mili Isuse! — s krvlju Srca tvog kripiš — život naše duše.

6. U Srca tvoga rani — nać ću mir i pokoj: — u nju mi dušu shrani — po smrti tilesnoj.

246.

1. **U slavu svetog Srca** — nek jekne pisme glas, — nebu i zemlji javi: — ko ljubi, brani nas. — Nek hvaljeno i slavno u svaki bude čas — to divno sveto Srce, — u kom je jedin spas.

2. O, Srce probodeno, — ti nosiš znamen drag; — to ljubavi je tvoje, — a mojih griha trag. — Nek hvaljeno itd.

3. U rani tvoga Srca — tu tražim pokoj

svoj, — il srićan ili bidan, — ja kličem zemlji svoj: — Nek hvaljeno itd.

4. O, Srce Isusovo, — čuj želju srca mog: — daj meni mali stanak — u sridi Srca svog. — Nek hvaljeno itd.

5. I kad ugasne oko, — kad zadnji mine boj. — O, Srce Isusovo, — o, daj, da budem tvoj. — Nek hvaljeno itd.

247.

1. **Zapivajmo pismu novu** — svetom Srcu Isusovu, — dostojno ga hvalimo, — iz sveg srca slavimo. — O, Isuse Spasitelju, — usliši nam žarku želju: — Užeži u srcih nam — tvoga Srca ljuven plam.

2. Tvoje Srce nas ljubljaše, — nepazeć na zloće naše, — ljubljaše nas do kraja, — da zusluži nam raja. — O, Isuse itd.

3. Tvoje Srce na Golgoti — muku križa trpit hoti. — Sve se dade umorit — i sulicom otvorit. — O, Isuse itd.

4. Iz tvog Srca mila blaga — teče slabim kripost, snaga, — utiha svim jadnikom, — oproštenje grišnikom. — O Isuse itd.

5. Zato svi mi prisvetomu — klanjamo se Srcu tvomu. — Njemu se utičemo, — jednodušno kličemo: — O, Isuse itd.

6. Isusovo Srce drago — jedino je naše blago. — Ti čeznuće svagdanje — i jedino ufanje. — O, Isuse itd.

7. Ti nas smisti sve po sebi, — da budemo virni tebi; — da te žarko ljubimo, — raja ne izgubimo. — O, Isuse itd.

Pisme o Isusu.

248.

1. **Gdi si o ljubezni moj Spasitelju**, — kako da te nagjem Otkupitelju? — Daj mi svitlost tvoju, o Isuse, — jer mi brez nje mora klonut srce.

2. Duša moja želi tebe tražiti, — brez tvoje kriposti jer će propasti. — Obrati se k meni o Isuse, — tako razveseli moje srce!

3. Dok god te ne nagjem hoću tražiti, — danjom ko i noću moram plakati. — Ukaži se dakle slugi tvomu, — i daj utišenje žalosnomu.

4. Ako te ne nagjem mili Isuse, — duša moja tužna izgubit će se. — Dakle hodi k meni o primili, — i žalosnu dušu razveseli.

5. S tobom duša moja želi pribivat, — brez tebe ne želi ljubav uživat. — Brez tebe ću imat samo žalost, — s tobom će mi i smrt biti sladost.

6. Kudgod se okreneš, tebe ću slidit, — moga Spasitelja od srca ljubit. — Daj da tebe ovdi blagoslivam, — posli smrti s tobom raj uživam.

249.

1. **Gospodine, moj Isuse,** — ja u prahu ponižen, — k tebi dobri pastir duše, — srce moje podižem.

2. O, Isuse, Spasitelj moj — s tobom želim se združit; — daj mojemu srcu pokoj, — dulje ne daj mi tužit.

3. Ljubljeni moj Otkupitelj! — o kako mi je žao, — da sam tebe, dobri pretelj! — tolikoput vrigjao.

4. Odsad ne ću već grišiti, — obećajem ti sada, — da ću samo to činiti, — što se tebi dopada.

5. O, ličniče grišne duše! — vigjaj velike rane — srca moga, moj Isuse! — ko što su ti poznane.

6. Svitsku slavu i veselje — od sada ću ostavit, — jer mojega srca želje, — ne mogu mi zadobit.

7. O, ti hrano moje duše, — tebe čeka i želi, — jer brez tebe, moj Isuse! — vik je u pogibelji.

8. Dušu, život i sve tilo, — tebi, Isus, žrtvujem, — svaku miso, rič i dilo — na slavu posvećujem.

9. Kad na ovom svitu grišnom — svršim mojih dana broj, — pozovi me s tvojim dvorom — uživati obraz tvoj.

250.

1. **K tebi, o Isuse, mi hitimo,** — samo tebi služit mi želimo; — tebe na vik ljubit, daj nam milost, — i slabim grišnikom novu kripost. — O, Isuse, posluhni nas, — usliši prosimo, naš slabi glas.

2. U tebi pomoći nagje svaki, — jer prid tobom jesmo svi jednaki; — ti si more puno sve dobrote, — brez tvoje milosti smo sirote. — O, Isuse, pastir pravi, — ni jednu ovčicu ne ostavi.

3. Primi na dar srca ponižena, — tvojom dragom krvlju posvećena; — rado se mi tebi žrtvujemo, — jer veće ti dati ne možemo. — O, Isuse, ti nas kripi, — da nas svit hudobni ne zaslipi.

4. Primi nas u milost, o Isuse! — ne gledaj na teške duge naše, — jer pravici tvojoj znamo tužni, — platit ne možemo, — što smo dužni. — O, Isuse, kralj milosti! — uvrigjenje svako nam oprosti!

5. Kad nas obstru strašne smrtne moći, — onda nam udili svim pomoći; — smiluj se grišnikom u zadnji čas, — u tvoje blaženstvo pozovi nas. — O, Isuse, Otac pravi! — daj nam te vidit u vičnoj slavi.

251.

1. **O, dragi Isuse, Spasitelju,** — ti hrabritelj duše u svakom zlu, — ti ličniče pravi —

rane mi ozdravi — na duši bolesnoj, — dragi Isuse moj!

2. O, mili Isuse, pelikan moj! — život duše moje, daj joj mir tvoj, — da se obraduje, — s griha ne otruje — u dolini suznoj, — dragi Isuse moj!

3. O, željni Isuse, ti pastir moj! — budi vogja duše — k vodi živoj. — Mene slugu tvoga, — čuvaj svega zloga, — na toj zemlji tužnoj, — dragi Isuse moj!

4. O, slatki Isuse, ljubitelj moj — drago blago duše i život moj, — vodi u milosti po putu kriposti, — daj duši mi pokoj, — dragi Isuse moj!

5. O moćni Isuse, pomoćnik moj! — jakost moje duše, hrabritelj moj, — u zadnjemu času primi moju dušu — u vični pokoj tvoj, — dragi Isuse moj!

252.

1. **O, Isuse, Bože mili,** — moja duša gorko cvili, — što uvridi tebe Boga, — Spasitelja pridragoga.

2. Rane liči duše moje — za prisveto ime tvoje, — daj mi sada milost tvoju, — da oplačem zloću moju.

3. Sažgi ljubav srca moga, — da te čisto ljubim Boga; — jer ti mene, slugu tvoga, — prije ljubi nevoljnoga.

4. O, Isuse slatko ime, — u nevolji pomozi

me, — jer si moje sve ufanje, — u tebi je virovanje.

5. Molim ti se Gospodine, — za prisveto tvoje ime, — koji tvoje rad ljubavi, — za hranu se daješ nami:

6. Daruj nama što prosimo, — i ne krati što molimo, — daj obilnost u svem svima, — dare tvoje nek svak prima.

253.

1. **O, Isuse ljubav moja,** — o koliko ljubim te, — u tebi su sva ufanja — pomiluj me prosim te. — Dogji, dogji Isuse, — srce moje želi te.

2. Odbacit ću ovog svita — svako dobro. Isuse, — radi tebe sva pod ništa — držat obećajem se. — Dogji itd.

3. Molim tebe, Gospodine, — srce moje, Isuse — pogledaj nas milostivno — ter oprosti sve zloće. — Dogji itd.

4. Ja sam tvoje, a ti moje — dobro, slatki Isuse, — s tobom želim ne rastat se — već pribivat u vike. — Dogji itd.

5. Ne ću tebe upustiti, — dokle budem živiti. — Jako ću te ja držati — tia do moje smrti. — Dogji itd.

6. Budi dakle ti od časa — smrti moje branitelj; — brani mene ti od gjavla, — duše moje Spasitelj. — Dogji itd.

254.

1. **O, Isusa slatka ljubav**! — kud me vučeš za tobom? — O, moj Bože, nisam vridan, — da se združim ja s tobom; — jer velike moje grihe, — vidim tužan prid sobom, — koje sakriti ne znadem, — ja, Isuse, prid tobom.

2. Ah! kuda ću glavu metnut? — ili srce sakriti? — Ah! s čime ću tilo moje — slatki Bože pokriti? — Ne znam ubog što činiti! — gdi ću misto dobiti, — za velike moje grihe — stid, sram moram trpiti.

3 Ah! kako ću moj Isuse? — prid tobom se staviti? — O, kako ću, ja sad grišnik — život moj pozdraviti! — Nisam vridan stope moje, — ja za tobom metnuti. — O, Isuse! ti me zoveš, — a ja nečist do smrti.

4. Pristupit ću, ako glavu, — srce, tilo izgubim, — Spasitelja slatkog moga, — zagrleći poljubim, — oprostit ćeš grihe moje, — ja ufanja ne gubim. — Bože, iz sveg srca moga — i iz duše te ljubim.

255.

1. **O, Isuse uspomena** — prislatkoga tvog imena, — kako puna je radosti, — utišenja i sladosti.

2. Nit izreći jezik ovo, — nit ispisat može slovo; — ona samo znade duša, — koja srićna tebe kuša.

3. Ti si radost u žalosti, — ti si sunce u tamnosti — više neg ja mogu želit, — ti me možeš razveselit.

4. Zato cvileć sad se kajem, — jer svit što je, jur poznajem, — čim on mene više pita, — tim je želja manje sita.

5. Sve imajuć osim Boga — duša moja jest uboga; — nema mira ni pokoja, — Bog je pokoj, ljubav moja!

256.

1. **Tebe, Isuse, slavimo,** — tebe Boga poštujemo, i tebi se poklanjamo. o Isuse!

2. Ti si slavni kralj angjelski, — i nebeski i zemaljski, — ti nam daruj milost duši, o Isuse!

3. Ne po našem dostojanstvu, — već po tvomu dobročinstvu, — koje nama uvik činiš, o Isuse!

4. Milosrgje tvoje, Bože, — izreći se već ne može, — jer milostiv uvik jesi, o Isuse!

5. Tebi slava čast i dika — budi hvala privelika, — koji kraljuješ od vika, o Isuse!

Pisme na čast bl. d. Marije.

Misne pisme na slavu bl. d. Marije.

257.

Na pristup: **Boga proslavimo,** — srca raširimo, — hvalu dajmo Bogu trojednomu, —

što htiđe Mariju, vrhu diva sviju — odabrat za mater Sinu svomu; — po volji Sina postađe svima: — nam Marija diva mila mati! — O, Božje velike blagodati!

Na slavu: Blagoslov i poklon Sevevišnjem bio, — koji je Mariju nam poklonio, — i nju na nebesih jest uzvisio. — Zato mu blagoslov i poklon bio.

Na virovanje: Tvrdo virujemo: — trojedan si Bog; — što god je stvoreno, — svemu si uzrok; — da je Spasitelja, — Sina tvojega, — Marija začela — od svetog Duha.

Na prikazanje: (Po razliki dana.)

Na «Svet»: Kolina prignimo — složno vapimo: — «Svet, svet» Bog nebeski; — i Kralj angjelski. — «Svet, svet» Marijin Sin, — sviju Gospodin. — Uzvišena budi, — Mati svih ljudi!

258.

Na početak: **Neba kraljice,** — vapi nam srce: — Zdravo budi Marijo! — Ti od angjela — pozdrav uzela: — «Zdravo budi Marijo!»

Na slavu: Rajski angjeli — slave veseli: — Zdravo budi Marijo! — Dižimo naš glas, — u žalosti čas: — Zdravo budi Marijo!

Na virovanje: Ti si od Sina — za majku dana: — Zdravo budi Marijo! — Svit se raduje, — kad pivat čuje: — Zdravo budi Marijo!

Na prikazanje: (Po razliki svečanosti.)

Na svet: Svet, svet Gospodin, — Marijo, tvoj Sin: — Zdravo budi Marijo! — Dica te diče, — sve nebo kliče: — Zdravo budi Marijo!

259.

Na pristup: **O, Divo blažena,** — puna milosti! — Kralja uzvišena zaručnica ti! — Majko draga, Gospo naša, ne ostavi nas! — U sadašnjoj tugi našoj moli se za nas!

Na slavu: Slava tebi, Majko Otkupitelja, — jer si uzvišena vrhu angjela. — Majko draga, Gospo naša itd.

Na virovanje: Virujemo, da si Majka i Diva, — svakom nevoljniku primilostiva. — Majko draga, Gospo naša itd.

Na prikazanje: (Po zahtivu.)

Na svet: Najsveća si, Divo, — megju svecima, — jer bi vridna rodit — Božjega Sina. — Majko draga, Gospo naša itd.

260.

Na pristup: 1. **Prinesimo svi na oltar,** — zahvalnoga srca nam dar, — što hti Mariju dati, — da nam svim bude mati.

2. Divičanstva prilipi svit, — brez griha došo je na svit: — Zdravo budi Divice, — nebeska zaručnice!

Na slavu: Marijino Dite biše, — kog an-

gjeli proslaviše, — pivajući o njemu: — «Slava Bogu vičnjemu!»

Na virovanje: Virujmo, jer prava vira — u nebo vrata otvara: — po viri bi Marija, — sveta Majka Božija.

Na prikazanje: (Polag svečanosti.)

Na svet: Slavu Mariji pivajmo, — obranbu joj proslavimo. — S Marijom se složimo: — «Svet, svet, svet Bog!» vapimo.

Na svetkovine bl. d. Marije.

O brezgrišnom začeću bl. d. Marije.

261.

(8. prosinca.)

1. **Marijo prisveta,** — brez griha začeta — brez istočne krivice! — ti med svim jedina, — izbrana nevina, — ti pričista si Divice! — Tebe mi svi hvalimo, — pivajuć te slavimo: — slušaj, slušaj sad naš glas, — o Divice prisveta, — ti brez griha začeta, — moli, moli se za nas!

2. Snig ko ti čist nije, — ljiljan nek se krije, — i mirisna s njim ružica. — Čista od početka, — čista do svršetka, — ti mi čista si, Divice! — Tebe mi svi hvalimo itd.

3. Prije vika svoga, — Oca ti višnjega, — jesi kćerka jedinica; — Duh sveti obljubi, —

pričistu te snubi, — njemu si zaručnica. — Tebe mi svi hvalimo itd.

4. Čisto tilo tvoje, — Božji Sin za svoje — izabrao upućenje; — jedina si svoga — začet, rodit Boga, — mogla svih spasenje. — Tebe mi svi hvalimo itd.

262.

1. **Naš Otac nebeski na današnji dan** — postade grišnikom pridobrostivan; — jer prispi sad za nas veselja pun čas: — brez griha se zače Marija danas.

2. Blažena je Ana neplodna bila, — s veseljem se majkom sad ositila, — pod srcem ponela radost za svit vas: — brez griha se zače Marija danas.

3. Joakim uzdaje Bogu svom hvalu, — što je uslišao prošnju njegovu; — kada je od Ane čuo vesel glas: — brez griha se zače Marija danas.

4. Nju nije svladala paklena zmija. — Ostade čista od istočnog griha. — koji od Adama prišo na sve nas: — brez griha se zače Marija danas.

5. Veseli se, zemljo i nebeski raj, — svome Stvoritelju slavu zapivaj. — Počimlje ruditi zora za naš spas: — brez griha se zače Marija danas.

Na dan zaručenja bl. d. Marije.

(23. siečnja.)

263.

1. **Svi kršćani poslušajte,** — tere Bogu hvalu dajte, — promislivši danas što je, — i otajstvo kakovo je.

2. Zaručenje jest divice, — Duha svetog zaručnice, — Josip sveti nju zaruči, — ali taki i odluči:

3. Divičanstvo uzdržati, — i čistoću uščuvati, — baš s Marijom on divicom, — Duha svetog zaručnicom.

4. A to isto jest imala — još odavno obećala, — ova sveta zaručnica — i pričista divičica.

5. Koju danas prstenuju, — zaručnicom imenuju, — to je draga zaručnica — slavna majka i divica.

6. To je ona srićna slavna, — od svih svetih poštovana, — koju i mi pozivamo, — i svaki dan pozdravljamo.

Na svršetak zlatne krunice.

O sedam radosti bl. d. Marije.

264.

1. **Veseli se, o Marijo,** — sveti Duh te nadahnio, — pozdravio Gabrijel.

Radost prva tebi ova, — slatka Majko Isusova, — neka bude na slavu.

2. Veseli se, jer rodica, — jesi Majko i Divica, — kad si Boga rodila. — *Radost druga tebi itd.*

3. Veseli se, jerbo kralje, — od istoka zvizda šalje, — i darove Sinku tvom. — *Radost treća itd.*

4. Veseli se, jer slatkoga, — Sinka tvoga propetoga, — vidila si uskrsnut. — *Radost četvrta ti ova itd.*

5. Veseli se, što si Sina — tvog i našeg Gospodina, — vid'la ići u nebo. *Radost peta itd.*

6. Veseli se, jer Duh sveti, — apostolom kad prileti, — i tebe je darovo! — *Radost šesta itd.*

7. Veseli se uzdignuta, — u nebesa primištena, — i od Trojstva krunjena. — *Radost sedma itd.*

Ovih sedam teb' radosti — Majko puna ti milosti, — neka bude na slavu, — na čas smrti ti vodi me, — i na sudu zakrili me, — da se s tobom veselim.

265.

1. **Milostivna Majko, okreni se amo**, — jer smo u potribi, k teb' se utičemo: — Marijo Divice, — nebeska kraljice! — bud' nam u pomoći, — Marijo Divice!

2. Jer znamo, da možeš nama isprositi — milosti od Sina tvoga ti dobiti, — Marijo Divice itd.

3. Milostivna Majko, bud' nam u pomoći, — okreni ti na nas materinske oči. — Marijo Divice itd.

4. Isprosi od Sinka jakost sada nami, — uskratit ne će ti Sinak poljubljeni. — Marijo Divice itd.

5. Marijo Divice, bud' nam pomoćnica, — u smrtnoj bolesti mila odvitnica. — Marijo Divice itd.

6. Zato sve ufanje moje stavljam u te, — jer nas vode u raj tvoje ruke svete, — zato nek nas čuva tvoje sveto ime. — da iz društva našeg niko ne pogine.

266.

1. **O slavna Božja mati**; — pridraga Marija! — Raduj se na nebesih: — Majko milostiva. — O, Marijo sveta Divo, — pogledaj nam društvo milo, — koji te krunimo — krunicu kada molimo, — vinac prilipi dižemo — k tebi u nebesa.

2. Ti si Bogu ugodna, — pridraga Marija. — Radost sviju angjela, — Majko milostiva. — O, Marijo itd.

3. Čistoća divičanstva, — pridraga Marija! — Cvitak i ruža rajska, — Majko milostiva. — O, Marijo itd.

4. Sviju svetih kraljica, — pridraga Marija! — Nebeska cesarica, — Majko milostiva. — O, Marijo itd.

5. O nebesko veselje, — pridraga Marija! — Grišnika utišenje, — Majko milostiva! — O, Marijo itd.

Na dan Očistenja b. d. Marije.

(2. veljače.)

267.

1. **Danas Majka Sinkom pogje** — u grad sveti ona dogje, — Jerusolim s' imenuje, — crkva sveta u komu je.

2. Sinka svoga da prikaže, — i misniku da ga kaže, — Simeonu svetom starcu, — da s veseli u svom srcu.

3. A Duh sveti tu priteče, — Simeonu starcu reče, — da se jurve porodio, — o kome je govorio.

4. Da će doći naš Spasitelj, — svega svita Otkupitelj, — i da će ga on viditi — i na ruke još primiti.

5. Kad razumi starac ovo, — Duha svetog novo slovo, — odmah tada crkvi sagje, — i Isusa ondi nagje.

6. S Majkom dragom i s Josipom, — a velikom svojom srićom, — Simeon ga primi drago, — zagrlivši tako blago.

7. Na ruku ga on nosaše, — milost ovu ter

prosaše, — da svoj život on dovrši, — jere želju jur izvrši.

8. Sad gledaju oči moje, — obećanje, Bože tvoje, — što obeća po prorocih — i čekaše stari oci.

9. Sada držim tvrdu viru — i umirem ja u miru, — jer vidiše oči moje, — Bože, milo lice tvoje.

268.

1. **O, Jerusolime grade**, srićan tvoj današnji dan, — kad u tvojem hramu biše mali Isus žrtvovan. — Majka Diva štujuć zakon starodavni Mojsijin, — hoće da prikazan bude višnjem Bogu njezin Sin.

2. Simeon pobožni starac videć Sina Božjega, — vapi: «Gospode, otpusti sada slugu svojega», — jer su vid'le njeg've oči svojega Spasitelja — po prorocih obećanog svita Odkupitelja.

269.

(Za crkveni ophod.)

1. **Koji si na zemlju s neba stupio,** — da bi nas od griha naših spasio: Dogji u stan naše duše, — svitlost svita, o Isuse!

2. Koji se porodi od čiste Dive, — da na se priuzmeš čovičje grihe: — Dogji u stan i t. d.

3. Koji, premda si Kralj neba i zemlje, — za pristol odabro jaslice male: — Dogji u stan itd.

4. Kom se radovali pastiri prosti, — mudraci klanjahu u poniznosti: — Đogji u stan itd.

5. Koj si se po Majki prikazat htio, — kad se četrdeset dana svršilo: — Dogji u stan itd.

6. Simeon na ruku kog je nosio, — Spasitelja hvaleć Boga slavio: — Dogji u stan itd.

7. Koj si za naš otkup svoju krv lio, — parom grlica si otkupljen bio: — Dogji u stan itd.

8. Da postaneš nama Bog, Otac i Brat, — Spasitelj, Branitelj, molimo te sad: — Dogji u stan itd.

U čast Gospe Lurdske.

(11. veljače.)

270.

1. **O čudna divica** — posluhni naš glas, — tebe žele dica — poštovat danas. — Zdravo, zdravo, zdravo Marijo, — zdravo, zdravo, zdravo Marijo!

2. Višnjeg zaručnica — ti si postala, — komu si kriposna — jako dopala. — Zdravo i t. d.

3. Od angjela sveća — svagdar si bila, — nigdar te grihota — nij' oskrvnila. — Zdravo i t. d.

4. U stanju ubogom — ništa ne želiš — nego samim Bogom — da se veseliš. — Zdravo i t. d.

5. Kad si razumila, — da ćeš bit mati, —

Božjoj si se htila — volji podati. — Zdravo i t. d.

6. Premda si postala — bogorodica, — ipak si ostala — uvik divica. — Zdravo i t. d.

7. I prem da si bila — puna milosti, — još jesi živila — u poniznosti. — Zdravo i t. d.

8. Sprosi nam o mati, — milo prosimo, — da te i po smrti — našoj slavimo. — Zdravo i t. d.

Na Blagovist.

(25. ožujka.)

«Ave Marija, gracia plena», «Poslan bi angjel Gabrijel» i «S neba angjel Božji», i druge adventske pisme se mogu pivati.

271.

1. **Zdravo budi o Marijo**, — koju rajski pozdravio, — poklisar jest od istoga — slan od Boga.

2. Dopusti mi da moj smije, — jer angjelski jezik nije, — tebe pivat i pozdravit, — tebe slavit.

3. Zdravo puna ti milosti, — s tobom čudnoj po kriposti, — Gospodin je Bog, Marijo, — vazda bio.

4. Ti srićna i blažena, — diva svrhu sviju žena, — vrh sviju Bogu ugodna — Diva plodna.

5. Blagoslovljen čudnovati, — plod utrobe

tvoje mati, — božanstveni plod pričisti — Isus isti.

6. Majko Božja za to ime, — sada i u smrtno vrime, — moli za nas pridragoga — Sina tvoga.

7. Da nevoljne nas grišnike. — učiniti dionike, — dostoji se svoje dike — po sve vike.

U čast Gospe svibanjske.

272.

1. **Marijo svibnja Kraljice.** — nut svibanj te pozdravlja, — cvatuće kad no ružice — prid sliku ti postavlja.

2. Oj! brani nas nepristano — Kraljice milostiva, — da srca cvatu lir kano — koj svibnjem sve dobiva.

3. Marijo! teb' izručamo — svu zelen, cviće tude, — učini kak' se ufamo, — da tebi ures bude.

4. Oj! brani nas nepristano, — Kraljice milostiva, — da srca cvatu lir kano, — koj svibnjem sve dobiva.

273.

1. **Dospilo j' svibnja polje zeleno,** — tebi, Marijo, puk tvoj srdačno, — s glasom priugodnim hvale piva; — s tebe nam proliće rajsko siva.

2. Tebe su pivali svi proroci, — teb' bla-

gosivali sveti oci; — tebi i angjeli svi pivaju, — sunce, misec, zvizde hvale daju.

3. Zato i mi tebi sad pivamo, — premda nedostojni proslavljamo; — tvojem se pogledu radujemo, — tebe svi iz srca poštujemo.

4. Ti si rajski svibanj, o Divice! — u tebi cvatahu sve ružice; — koje su do neba mirisale, — koje su svem svitu lika dale!

5. Nij' bila na svitu vrst kriposti, — koja te kitila ne bi dosti; — bila si s kripostma narešena, — kao svibanj s ružam nakićena.

6. Zato kad u svibnju razgledamo, — onda se života tvog sićamo; — k tebi uzdahnuti slatko znamo, — i tebe u pomoć zazivamo.

Na pohogjenje bl. d. Marije.

(2. srpnja.)

274.

1. **Ne da ljubav Divi stati**, — noseć Boga nova Mati — da rodilju razgovori, — po žudinskoj hiti gori.

2. Na ljubavi ove dilo, — pozdravljenje čuvši milo, — kada Majka Božja stiže, — Elizabet glas svoj diže:

3. «Otkud meni ovo?» reče, — prorok posta, milost steče — i uzigra Ivan mali; — Diva pismom Boga hvali.

O svetom škapularu bl. d. Marije.

(16. srpnja.)

275.

1. **Marijo, o mili glas**, — slatko ime za sve nas, — Marijo! — Srce ganeš do vika — svih tvojih službenika, — Marijo! — Jer si nama mila Majka, — otkako tvoj škapulir — učini med nama mir, — Marijo!

2. Ime jasne svetosti — i nebeske kriposti, — Marijo! — Ime nama ljubljeno, — ognjem srca rumeno, — Marijo! — O, Marijo! slatko ime! — kripost imaš pomoći — svake duše nemoći, — Marijo!

3. Koj god tebe poštuje — radost raja dobije, — Marijo! — Ti si neba Kraljica, — ti raja Vratarica, — Marijo! — Tvoje ruke liče puke; — koj tebe ne miluje — stradanje seb' diluje, — Marijo!

4. Tvoja sveta odića — našeg vika je srića, — Marijo! — U pogibli svakomu — pomoć je nevoljnomu, — Marijo! — Oganj gasi, dušu spasi; — iz vatre očišćenja, — radi svog oproštenja, — Marijo!

5. Koj nju nosi do smrti — ne će pakla viditi, — Marijo! — Jer si to obećala, — Šimunu objavila, — Marijo! — U tvom ruhu, pakla duhu — strašan jeste sluga tvoj — po priliki Gospinoj, — Marijo!

6. Množi tvojih sluga broj, nek — je sav svit sluga tvoj, — Marijo! — Budi sviju Kraljica — i mila Odvitnica, — Marijo! — Nek ne gine, kogod ime — tvoje nosi u srcu — priliku na prsiju, — Marijo!

Na Snižnu Gospu.

(5. kolovoza.)

276.

1. **Nije zgrade ni guste dubrave,** — niti cvića, ni zelene trave, — da se diči svitu ovomu, — kak' u svetu goru maslinovu.

2. Prama gradu od Jerusolima, — plemenitu i svetu nad svima, — pod gorom je livada zelena, — Getsemani slavnoga imena.

3. Na kojoj je crkva sagragjena, — Majki Božjoj čisto posvećena, — otkud Diva na nebo uzigje, — kojoj s' klanjaju nebeske zvizde.

4. Svi se kori angjelski raduju, — ovi sveti i svetice štuju, — sva nebesa u pismi pivaju, — Majki Božjoj nisko se klanjaju.

5. Na rimskom brigu, Ekskvilnom zvatu, — bolje nama s neba snigom datu — pod zavitom čistoće slavimo, — i ponizno njoj se utičemo.

6. Ah! moli se Bogu velikomu, — Spasitelju i Sinku tvojemu, — da možemo k tebi u raj prići. — U slavi se vičnjoj veseliti.

Na Veliku Gospojinu.

(15. kolovoza.)

277.

1. **O Gospojo privelika,** — nebu, zemlji ti si dika, — angjeli te štuju gori — u nebeskih slavnih dvorih.

2. Sva nebesa puna stoje — veličanstva slave tvoje, — ti si prva posli Boga, — i najveća od svakoga.

3. Nebom vik ti slava ori, — med angjela jasnim kori; — stojiš divo nam visoko — na nas svegj upireš oko.

4. Sveto Trojstvo tebe kruni, — srca s radošću svim puni — Bog odabra tebe blagu, — nama poda majku dragu.

5. Tebi milosti sve dade, — Majko naše slatke nade, — majka ti si Božjeg Sina, — izabrana od visina.

6. Od angjela pozdravljena — Duhom svetim napunjena; — prisveta si veća bila, — kada si se porodila.

278.

1. **Lip cvitak cvate jedan,** — u vrtu nebeskom, — ko ovaj nij ni jedan — pod gizdavim nebom. — Tužne suze roni, — onom je bol stišen, — u žalosti tko toni, — onaj je utišen.

2. Od zmije teško ranjen, — u nesvist već

pada, — od cvita tog zadahnjem — ustaje zdrav sada. — Taj cvitak, kog ja mislim — svakom je jur poznat, — ljiljan taj brez ljage — Marijom je štovat.

3. Marija je taj čisti — ljiljan odabrani, — kog i ja štujem isti, — kô s nebom vinčani. — Marija je ta čista, — ruža nam cvatuća, — mirisom svojim ista, — sve nadilazeća.

4. Obraduj slatki cvitu — naše tavno srce,— procvati našem svitu, — s mirisom ružice. — Daj svetost i mir duši, — dar srcem našim daj: — po smrti svim dopusti, — uživat s tobom raj!

279.

1. **Nebeskoga slavnog grada** — biserna se danas vrata, — otvaraju divici — svetoj Bogorodici.

2. Danas bo se blagdan slavi, — uznešenja k vičnoj slavi, — Majke dive Marije — i njezine krunidbe.

3. Cili rajski dvor se sprema — dočekat željan veoma, — poklonit se Divici — rajskog dvora kraljici.

4. Otac vični doli gleda, — kćerke svoje tilu ne da — istruniti na zemlji; — već ju uznet sam želi.

5. S desne Oca nebeskoga — Isus sa pristolja svoga — radi Majke silazi — i na susrit izlazi.

6. Svih darova još obilje — sveti Duh rad svoje mile — zaručnice pripravlja, — da se s njimi proslavlja.

7. Čete Božjih ugodnika, — kojima je ona dika, — pozdravljaju Mariju, — svoju slavnu kraljicu.

8. O prisrićna i blažena, — vrh svih svetih uzvišena, — slavna Gospo velika — neba, zemlje kraljica!

9. Ti, koju sad na nebesih, — najslavnija kruna resi, — Marijo! moli za nas — sada i na smrtni čas!

280.

1. **Nebo i sva zemlja** danas se raduje — tvoju, o Marijo, srićnu smrt svetkuje, — jer si tvoju svetu dušu — dragomu Sinku Isusu — u ruke pridala — i s njim se združila.

2. Ali s dušom skupa i tilo je sveto — postalo u slavi u nebo dignuto, — gdi sad po trudnom životu, — uživaš plaću veliku — za tvoje kriposti — tuge i žalosti.

3. Koja se materom Božijom nazivaš, — u blaženom raju s Isusom pribivaš; — angjeli te pozdravljaju, — svojom Kraljicom poštuju — i tebi veliku — iskazuju diku.

4. Veći svit bi mogo višnji Bog stvoriti, — i veći broj zvizda na nebo staviti; — ali veće slave, časti, — sam Bog nij' ti mogo

dati, — neg kad te j' za Majku — dao svojem Sinku.

5. Čuj nas, o Marijo, Majko ljubavi! — tvojoj dici misto u nebo pripravi; — daj nam onde pribivati, — gdi si ti, o draga Mati, — da se mi združimo — tebi služimo.

Na Malu Gospojinu.

(8. rujna.)

281.

1. **Vesel'te se svi narodi**: — Marija se danas rodi, — ovo sveto porogjenje, — svim nam došlo na spasenje.

2. Sunce, misec, sada grube, — jer prid tobom svitlost gube, — ti si radost svega svita, — kako jedna zvizda svitla.

3. Kako sunce žarko svitli, — ti sav ovaj svit prosvitli, — jer si, Divo Božja mati, — svakom milost možeš dati.

4. Jer angjeli tebe dvore, — i na službu tvoju stoje, — jer si Majka jedinoga, — Isukrsta Sina Boga.

5. Po tebi se grih razori, — a nebeski dvor otvori, — nas izvedi iz tavnice, — Majko slavna i Divice.

6. Slava Divi, svi recimo, — i njojzi se utecimo, — jer je ona sve uzdanje, — i od duša sve ufanje.

7. Tebe, Majko svi molimo, — i od tebe svi prosimo, — radi tvoga porogjenja — ne krati nam tvog veselja.

Na dan imena bl. d. Marije.

(U nedilju posli Male Gospojine.)

282.

1. **Radosno se danas, o Marija,** — tebi približavamo, — i tebe ko dica najvirnija — iskreno pozdravljamo, — koju je Bog slavno uzvisio, — kad je s neba angjel navistio, — da ćeš postat, o mila Divica, — Isusova rodica.

2. Ime tvoje, o ljubljena Mati! — slavi, diči cio svit, — sve ti želi dužnu hvalu dati — i tebi virno služit; — ti se zoveš pomoć svih kršćena, — i grišnika sigurna obrana, — primi nas u milost materinu — tužnu dicu Evinu.

3. Ti si dika svim kriposnim ženam, — dični vinac divica, — ogledalo svim dobrim materam — i Majka sirotica; — grišne Eve brezgrišna kćerčica, — svega svita Gospa i Kraljica! — koja pomoć dilit imaš oblast, — ne daj u grihu propast!

4. K tebi tužna dica zaufano, — Majko uzdišemo, — ti odsele virno, nepristano — služit obećajemo; — isprosi nam, Marijo,

onaj dar, — da mi u grih ne panemo nigdar, — od sveg zla svako doba čuvaj nas, — najviše u smrtni čas.

5. Tvoje ime dičit, o Divica, — mi ne ćemo pristati, — dokle god nam naša grišna srca — ne pristanu kucati; — a kad dokončamo zadnji naš čas, — pod obranbu, o Majko, primi nas, — digni naše uboge dušice — prid Isusovo lice.

O sv. krunici.

283.

1. **Ondi, gdi je slava neba**, — sja svitlošću jedna Diva; — to je Diva svih divica, — sviju svetih Cesarica. — Zdravo ružo svih ružica, — našeg društva i bratinstva čuvarica.

2. Od svih stvorenja najlipša, — Duha svetog Zaručnica, — svetog Trojstva milosnica — iz Nazaretha ružica. — Zdravo itd.

3. Dopusti mi vinac sviti, — od tvojih sjajnih kriposti, — od pozdrava angjeoskih — i otajstva spasonosnih. — Zdravo itd.

4. Ovaj vinac plesti hoću — dokle god sam živ na svitu; — ti pak primi, slatka Divo, — ovaj vinac milostivo. — Zdravo itd.

5. Od radosnih, tužnih, slavnih — ruža vinac savijeni, — s ljubavlju ću narešiti, — srce ti s njim nakititi. — Zdravo itd.

6. Do smrti ću tebe kitit, — i svaki dan

tako dičit, — dok ne budem i ja krunjen, — i svitlošću zaodiven. — Zdravo itd.

Na dan prikazanja bl. d. Marije.

(21. studena.)

284.

1. **Ana majka, kćerku vodi** — i Joakim otac sveti, — s njim u crkvu ona hodi, — da se Bogu sva posveti.

2. Cvitak rani sebe čistu, — od tri lita mala Diva, — tilo, srce, dušu istu, — na dar Bogu prikaziva.

3. Priličnoga tomu daru, — ne vidiše oči svita, — prvo ona sad k oltaru, — nosi čista zavit cvita.

4. O! Divice ti pričista, — sad se nama ti ukaži, — od širokog ovog svita, — i Bogu nas sve prikaži.

O prisv. Srcu bl. d. Marije.

285.

1. **O, Marijo, porodice Isusa,** — ovdi jesmo slavitelji tvog Srca. — Hvaljeno, slavljeno, sveto Srce Marije.

2. Srce tvoje, koji pravo štujemo, — svetu pomoć, danas tvoju prosimo. — Hvaljeno, slavljeno itd.

3. Primi od nas, Srca tvoga slavljenje, — i pomiluj vapijanja i prošnje. — Hvaljeno, slavljeno itd.

286.

1. **Primilo Srdašce,** — pričiste Divice, — ko žarko sunašce, — prosipa zračice, — i milo sja lice — ko zvizde danice, — da otre suzice, — duše pokornice.

Pričisto začeto, — o Srdašce divno, — svim milo i sveto, — o Srce Marij'no! — Digni sve što smeta, — dušicu ukori, — pak u nama, sveto, — ti srce već tvori.

2. Gorki mači ovi, — koji ga raniše, — da to Srce roni — suze i suviše; — al to Srce suzeć — umiva grišnike, — grišnim milost proseć, — tvori pokornike. — Pričisto itd.

3. Divno je to Srce, — vrutak od milosti, — sužnjem žarke sunce, — obilne radosti; — svaki čas otvorno, — da ufanje tvori, — i srce pokorno — s Bogom razgovori. — Pričisto itd.

4. Vatrom od ljubavi, — divno Srce gori, — da i nas sastavi — s divičanski kori, — tu je ljubav čista, — samom Bogu dišuć — i s njom kripost ista, — svaki grih odmičuć. — Pričisto itd.

5. Ruke raskrilite, — već milost odaju, — zrakom prostrilite, — nebo obećaju, — jer divno s njim Srce, — k nebesim vapije, — da žarko sunašce — grišnike ugrije. — Pričisto itd.

287.

1. **Puče! Marije Srce,** — hodi pozdraviti, — radošću pivajuć, — ono proslaviti. — O, Srce blaženo! — od nas pozdravljeno, — sveto Srce Marijino, — uvik bud slavljeno.

2. Srce ovo blaženo, — milošću obdar'no, — nami je gledat, Divo, — o svim milostivo. — O, Srce itd.

3. Ovo žalosno Srce — nam je utišenje, — dušam štovajućim svim — cilo na spasenje. — O, Srce itd.

4. Jer je ovo radi nas, — baš onda ranito, — kada nam je po njemu, — spasenje branito. — O. Srce itd.

5. Nit ćeš naći boljega, — o puče darnika, — grišnim dušam od ovog — svetijega lika. — O, Srce itd.

6. Njeg zato nepristani, — svom pomnjom ljubiti, — doista prošnju tvoju, — Majka će primiti. — O, Srce itd.

7. Zato reci slatki glas, — Srce Marijino, — priko života našeg, — uvik bud' slavljeno. — O, Srce itd.

288.

1. **Zdravo bud' Marije,** — sveto slavno Srce, — u komu nikakva — nije bilo griha, — Bog je tebe odabrao, — u čistoći sadržao. — Zdravo bud' Marijo.

2. *Milosti si puno,* — Srce Marijino, — to zemaljski narod, — vapije ti, Divo! — Prosi, da ga pomiluješ, — i svaku tugu odbiješ, — milostiva Majko!

3. *Gospodin je s tobom,* — Srce Marijino, — kom se utičemo, — čuj nas kad prosimo; — jer ti jesi Majka Božja — i Kraljica zemlje, neba, — Gospodin je s tobom.

4. *Blaženo si navik,* — Srce Marijino, — Bog te odabrao — sebi, mila Divo! — Zato gori na nebesih — kraljujući vrhu sveti, — živiš ti blaženo.

5. *Blagoslovljen jeste — plod utrobe tvoje — Isus,* koji ti je — odabrao Srce, — po angjelu navistio, — blažen plod tvoj izustio, — Gospodin Isukrst.

6. Svete majke Srce, — svak ti se utiče, — koji te miluje, — pravom virom štuje, — milost tvoju svaki prosi, — koji brime tuge nosi, — o Marijo, Majko!

7. O, Marije Srce, — brani nas sirote, — moli za grišnike, — tebi sve virnike, — da te u nebu hvalimo, — tebe na vike slavimo, — o pridraga Divo!

289.

1. **Zdravo priblago Marije Srce**! — Svetoga Trojstva pribivalište. — Marije Srce! naše veselje, — po teb' dogjimo svi na spasenje.

2. Marije Srce Sina Božjega — nami donelo jeste iz neba. — Marije srce...
3. Marije Srce! Pod Srcem kojim — pribivao jest Isus Božji Sin. — Marije srce...
4. Marije Srce posli Isusa — jeste ufanje kršćanskih duša. — Marije srce...
5. Marije Srce sa Isusovim — jest sjedinjeno ko Sinom svojim. — Marije srce...
6. Pričisto Srce Majke Marije! — daj da u nebu uživamo te. — Marije srce...

O prisv. imenu bl. d. Marije.

290.

1. **Marijo, o mili glas**! — slatko ime za sve nas, — Marijo! — Ime tvoje kad čujem — u srcu se radujem, — Marijo! — O, Marijo, tebe samu, — želim uvik hvaliti — i prid svakim slaviti, — Marijo!
2. Od sunca si svitlija, — a od zvizda sjajnija, — Marijo! — Ponizno te hvalimo — iz sveg srca slavimo, — Marijo! — O, Marijo! jer po tebi — milost nama daje se, — od tvog Sinka šalje se, — Marijo!
3. Ime tvoje kad čuje, — koji tebe poštuje, — Marijo! — Čuvaj od zla onoga — i od griha smrtnoga, — Marijo! — O, Marijo! moli Sinka, — da nam grihe oprosti, — naše duše očisti. — Marijo!

4. O, nebeska Ružice! — angjeoska Kraljice, — Marijo! — Utočišće grišnika — i pomoć nevoljnika, — Marijo! — O, Marijo! rajska vrata, — moli Sinka ti za nas, — sada i na smrtni čas, — Marijo!

291.

1. **O, Marijo Majko mila,** — majko milosrdnosti! — Koja nisi uskratila — nikom dara milosti. — O Marijo! usliši me, — za prislatko tvoje ime.

2. K tebi cvili duša moja, — jer ju ljuti kolje grih, — i uzdiše brez pokoja, — utiši ju, majko ti. — O, Marijo itd.

3. O nesrićno ono vrime, — kad se s Bogom rastavih; — ah! za tvoje, Majko, ime, — sad me ti ne ostavi. — O, Marijo itd.

4. Što me boli srce, to je: — jer prošastog života — vidim teške grihe moje, — ja nevoljna sirota. — O, Marijo itd.

5. Ah! kajem se! i pritužno — cvilim grihe žaleći; — jer pogrdih ja priružno — dragog Boga grišeći — O, Marijo itd.

6. Grišit ne ću ja nikada, — Božju pomoć proseći, — odlučujem Majko sada, — ufano te moleći. — O, Marijo itd.

7. Navlastito kada pogjem — na svit drugi s ovoga, — i na teški razlog dogjem — Sinka sudca strašnoga. — O, Marijo itd.

8. Onda kada ja na vratih — stanem vi-

kovičnosti: — zaštiti me draga Majko, — štitom milosrdnosti. — O Marijo itd.

292.

1. **O, Marijo slavni glas,** — tebe hvali svaki nas, — Marijo! — Ime kad ti čujemo, — pravim srcem štujemo, — Marijo! — Srce veli, da te želi, — svaki od nas ljubiti, — tebi Majci služiti, — Marijo!

2. Med i mliko nas kripi, — srce pram teb' kad kipi, — Marijo! — Jezik želi te slavit — i sinovski pozdravit, — Marijo! — jerbo Divo dobrostivo — nam milosti poklanjaš, — kad od griha nas sklanjaš, — Marijo!

3. Koj' god tebe ne ljubi, — taj spasenje svak gubi, — Marijo! — Ti si hvale dostojna — i poštenja pristojna, — Marijo! — Jerbo svaku kvarnu zraku — od nas ti odtiravaš — svako dobro nam davaš, — Marijo!

4. O, Marijo cvit ruže, — nemoj čekat već duže, — Marijo! — Pomozi nas sirote, — radi tvoje dobrote, — Marijo! — Da u propast ne daj upast — nikom od nas tvojih svih, — molim ne daj, o Mati, — Marijo!

293.

1. **Pisme tašte zanimite,** — ili glas vaš prominite, — Marije ime pivajmo, — i slaveć nju zazivajmo.

2. Cviće od hvale kupimo, — vinac vijuć

k njoj stupimo, — dužnost našu ispunimo, — Marije ime krunimo.

3. Marija ime čestito, — jest tvoje, Divo vlastito, — ime veće od kojega, — jest samo Sinka tvojega.

4. Koje se tebi dostoji — kao nebeskoj Gospoji, — zato, kad te zazivamo, — Gospom te mi nazivamo.

5. Marija ime svitlosti, — Marija ime kriposti, — po svem svitu glasovito, — ime paklu strahovito.

6. Marija ime radosti, — kripost u svakoj žalosti, — na ovo ime radosno — vedri se srce žalosno.

7. A ko će kazat radosti, — kako je puno sladosti, — kako je slatka spomena, — slatkog Marije imena?

8. Med rajski duše kušaju, — koji ga samo slušaju, — koji ga pako pivaju, — u slasti kano plivaju.

9. O drago ime Marijo! — o kriposna likarijo, — ti kripost imaš pomoći, — u svakoj duše nemoći.

294.

1. **Slavno budi sve vrime**, — sveto Marije ime, — Marijo! — ime tvoje kad čujem — iz srca se radujem, — Marijo! — Srce rado, jer jedino — tebe želi hvaliti, — iz sveg srca slaviti, — Marijo!

2. Slatkost na srce teče, — i na ljubav se kreće, — Marijo! — Jezik tvomu štovanju, — Sinka tvog milovanju, — Marijo! — O, Marijo! jerbo rado — po tebi se milost da, — od grišnika uzima, — Marijo!

3. Koji tebe ne ljubi, — on spasenje izgubi, — Marijo! — Dostojna si ti hvale, — najvridnija i slave, — Marijo! — Diva mila sve izgibaj, — što nas može tužiti, — dušu našu ružiti, — Marijo!

4. Rajska lipa ružice, — bolesnih likarice, — Marijo! — Nevoljnih pomoćnice, — grišnih braniteljice, — Marijo! — Majko draga i priblaga, — moli Boga ti za nas, — budi uvik pokrai nas, — Marijo!

5. Koji te poštivaju, — i tebe proslavljaju, — Marijo! — Srca njihova vladaj, — milost tvoju njima daj, — Marijo! — Na put pravi ti njih svrati, — koji leže u grihu, — imaj s njima ti brigu, — Marijo!

6. Koji tebe miluje, — iz sveg srca poštuje, — Marijo! — Ne zapusti ti njega, — primi k sebi ti svega, — Marijo! — Mi molimo, da u srcu, — spisano svako vrime, — nek bude tvoje ime, — Marijo!

7. Divice Majko mila, — nikakva nek nas sila, — Marijo! — Od tebe ne rastavi, — ter žalošću sastavi, — Marijo! — Budi Majka uvik taka, — da kad tilo umira, — dostignemo tvog mira, — Marijo!

Razne pisme u čast bl. d. Marije.

295.

1. **Danak svaki Božjoj Majki** — dajmo vridno poštenje, — njeni dani poštovani — nek nam dadu ufanje; — promislimo, uzvisimo — čudne Dive vrline. — Slavimo ju, dičimo ju — zbog nebeske visine.

2. Svak' od slasti neka časti, — Majku Božje milosti; — nju zovimo, zamolimo, — da nas riši propasti; — jer isprosit, nam donosit — Božju milost dostoji, — ta Divica i Kraljica — nas prosvitlit nastoji.

3. Složno dajmo opivajmo — njezine izvrsnosti, — jer zasidâ i svih bidâ, — čuva nas po milosti. — Nepristano, kasno, rano — Kraljicu pozdravljajmo, — uzdišući nju štujući — hvalu za dar davajmo.

4. Neka hvali velik, mali, — Majku vične istine; — neka diči, prem dostići — njoj ne može vrline. — Na to vira sama tira — svakoga pobožnika, — da ju diči, ko postići — želi blaga velika.

5. Ti najveća ženâ srića, — Majko srićna, vesela, — milovana, odabrana, — na pristol si zasila! — Dobrostivo, milostivo — čuj nas svoga s pristolja! — Grišne štiti, — daj odbiti — duha zloga, ohola.

296.

1. **Diva zaručnica** — pivam ti od srca. — zdravo budi, o Marijo! — Ti si od angjela — pozdravu primila: — Zdravo budi, o Marijo!

2. Kad prvi glas zvona — mene budi iz sna: — Zdravo budi, o Marijo! — I kada ustanem — ovako uzdahnem — Zdravo budi, o Marijo!

3. Nebo se veseli — kada grišnik veli: — Zdravo budi, o Marijo! — Jer se tim slavi Bog — ko je tomu uzrok: — Zdravo budi, o Marijo!

4. Sveti u nebesih — stalno vape tebi: — Zdravo budi, o Marijo! — Sav svit se raduje, — kada pivat čuje: — Zdravo budi, o Marijo!

5. Od nas odstupljuje, — zao duh, kad čuje: — Zdravo budi, o Marijo! — jer njeg je svladao — angjel kad rekao: — Zdravo budi, o Marijo!

6. Kad je kušanja čas — digni tvoj slabi glas: — Zdravo budi, o Marijo! — U svakoj radosti, — pivaj u žalosti: — Zdravo budi, o Marijo.

7. Kad nam bude umrit, — daj nam progovorit: — Zdravo budi, o Marijo! — jer umire slatko, — ko uzdahne tako: — Zdravo budi, o Marijo!

8. U nebo nas primaj, — onde nam pivat daj. — Zdravo budi, o Marijo! — Da te mi

s angjeli slavimo veseli: — Zdravo budi, o Marijo!

297.

1. **Divo svih divica,** nebeska Kraljica, — zdrava tiha Divo, o Marijo! — Suncem ogrnjena, zvizdam okrunjena, — nebeska svitlosti, o Marijo! — Cvit izabrani, nepomanjkani u svojoj lipoti, — o Marijo, angjelska kraljice, čista Divo!

2. Ti slatka radosti, tužne u žalosti, — milo pokripljuješ, o Marijo! — Ufanje grišnika pomoć nevoljnika, — u svakoj potribi, o Marijo! — Ti svagda hitiš, kad koga vidiš, ufanjem goriti, — O Marijo, kripko utiši ti, mila Divo!

3. Korabljo mudrosti, Majko poniznosti! — Kraljice divica, o Marijo! — Priliko radosti, škrinjo od milosti, — puna si sladosti, o Marijo! — Po teb' grišnici, neba kraljici, milost dobivaju. — O, Marijo i tebi pivaju, mila Divo!

4. Smućenim ti svića, a nesrićnim srića, — vazda jesi bila, o Marijo! — Za Bogom ti jedna, svetosti pričudna, — prva i najveća u nebesih; — mi tebi zato, o rajsko zlato, padamo u krilo, — o Marijo, moli za nas Boga, mila Divo!

5. Tebi sad pivamo, tebe zazivamo, — u svakoj nevolji, o Marijo! — Zavitom tražimo milost nalazimo, — u svakoj nevolji, o Ma-

rijo! — Svagda nas miluj, nama se smiluj, — na sudu strašnomu, — o Marijo! nemoj nas ostavit, mila Divo!

298.

1. **Hod'te dušice**, — grišnik, grišnice, — slušajte danas, — taj veseli glas, — koga nam pošilja — i med nas razdilja — Mati Marija.

2. S ovimi riči — k nam milo veli: — hodite k meni, — sinci ljubljeni! — ja ću vas štititi, — u milost uzeti, — u broj svih svetih.

3. Ko mati draga — ona bi rada — pritisnut k srcu — svoju dičicu, — zato nas sakriva — s milošću pokriva, — od zla nas čuva.

4. U svojih rukah — daje nam Sinka, — kog je rodila, — za nas gojila; — Jaganjca Božjega, — Isusa miloga, — milostivnoga.

5. Za nas se moli, — u svoj nevolji, — nas priporuča — Sinku izruča; — kada grišnik bludi, — da se ne izgubi — milost mu sprosi.

6. I u smrtni čas — pohodit će nas, — ne će kratiti — milosti dati, — bit će pomoćnica — i zagovornica, — Mati Divica.

7. Zato tecimo, — k Majki recimo: — ne ostavi nas — u poslidnji čas, — kad budemo stali — prid Sinkom drhćali, — račun davali.

8. Daj, da po smrti — mi s svimi sveti — Sinka tvojega, — Boga dragoga, — budemo hvalili, — «Hozana!» vapili — navik veseli.

299.

1. **Ja te ljubim, o Marija**, — Gospa neba i zemlje, — u teb', Majko najčistija, — sam Bog ima veselje. — Ti jedina kći Evina, — od svih žena srićnija; — ja te ljubim, Marija.

2. Ja te ljubim, o Marija! — u tvom pričistom Srcu, — vrila je krv najvrućija — za Adamovu dicu, — jer u tvojoj čistoj svetoj, — utrobi je počivo — sam Bog čovikom posto.

3. Ja te ljubim, o Marija, — Isusova rodica, — najlipša i najsvetija — maslinova grančica, — na kojoj cvit procvao lip, — svet, čudnovit, plemenit, — te otkupi cio svit.

4. Ja te ljubim, o Marija, — svete milosti puna, — tebe kiti najdičnija — i najdražija kruna. — Duha Boga prisvetoga — najčišća zaručnica, — ti brez trnja ružica.

5. Ja te ljubim, o Marija, — koju svit uzvisuje, — tebe, Gospo, najmožnija, — nebo, zemlja poštuje; — tvoju kripost, tvoju vridnost — od sada ću sliditi — i virno ti služiti.

6. Ja te ljubim, Majku moju, — i ne ću ljubit pristat, — hitim pod obranu tvoju, —

daj mi pokraj tebe stat; — kad gizdavi svit ostavi — mene na poslidnji dan, — primi u nebeski stan.

300.

1. **Ko od Oca, Sina, Duha svetoga,** — pozdravljena budi od nas pridraga — Marijo, Marijo, o Marijo Divice!

2. O, Gospojo i prislavna ružice, — svrhu zvizda uzvišena kraljice, — Marijo itd.

3. Zdravo budi slavna budi prislatka — po teb' vrata otvorena nebeska, — Marijo itd.

4. Udili nam milost tvoju grišnikom, — da s' po tebi pomirimo sa Sinkom, — Marijo itd.

5. Na nepravde naše, Majko, ne gledaj, — već nas okom milostivim pogledaj, — Marijo i t. d.

6. Za sve tvoje, Majko draga, dobrote, — moli za nas Adamove sirote, — Marijo itd.

7. Za sve tvoje, Majko draga, radosti — izbavi nas vikovičnje žalosti, — Marijo itd.

8. Sina tvoga moli za nas grišnike, — sad, u vrime smrti naše uvike, — Marijo itd.

301.

1. **Kraljice nebeska, Majko pomozi:** — Mati Isusova, Majko pomozi: — O pomozi ti nas i ne odbaci nas, Majko pomozi.

2. Ti naše ufanje, Majko pomozi! — Za tvog Sinka ime, Majko pomozi! — O, pomozi ti nas itd.

3. Da viru branimo, Majko pomozi, — spasenje tražimo, Majko pomozi.
4. Da s' Boga bojimo, Majko pomozi, — milost dobijemo Majko pomozi.
5. Da tebe slidimo, Majko pomozi, — da ti ugodimo, Majko pomozi.
6. Milostivna Majko, Majko pomozi, — pokornih obrano Majko pomozi.
7. Nas na poboljšanje. Majko pomozi, — griha pokajanje, Majko pomozi.
8. Da tvrdo ufamo, Majko pomozi, — i mir uživamo Majko pomozi.
9. Na krotkoću pravu Majko pomozi, — i pobožnost stalnu, Majko pomozi.
10. U svakoj napasti, Majko pomozi, — u grišnoi propasti, Majko pomozi.
11. U dobroj odluki, Majko pomozi, — naš posao svaki, Matko pomozi.
12. U tila nevolji, Majko pomozi, — i u pogibeljih, Majko pomozi.
13. Kad nas nužda goni, Majko pomozi, — glad i boj progoni, Majko pomozi.
14. Kad glad k nami stiže, Majko pomozi, — kad se pomor diže, Majko pomozi.
15. U svih naših tugah, Majko pomozi, — nas slog tvojih sluga, Maiko pomozi.
16. Ti naše rogjake, Majko pomozi, — i sve pravovirne, Majko pomozi.
17. Da naše ufanje, Majko pomozi, — željan cilj dostigne, Majko pomozi.

18. Na skrajnjemu času, Majko pomozi, — sačuvaj nam dušu, Majko pomozi.
19. Da milost najdemo, Majko pomozi, — da s' ne izgubimo, Majko pomozi.
20. K tebi u blaženstvo, Majko pomozi, — da svidospijemo, Majko pomozi.

302.

1. **Kraljice moćna,** Majko pobožna, — Divo Marijo, kak' lipa si! — Primila ružice, prislatka Divice! — ti čuvaj nas! — Glada i kuge, vojske i tuge, — čuvaj i brani, moli za nas!
2. Bolesne ličiš, žalosne tišiš, — Divo, Marijo, utiši nas! — O, Majko ljubljena, od svih nas čašćena, — utiši nas! — U zadnji on čas, ti primi duh naš, — Majko Marijo, o spasi nas!
3. Divice krasna, zvizdo prijasna, — Divo Marijo, moli za nas! — Nebeska kraljice i Bogorodice, — ti brani nas! — Svetoga Sinka, svoga jedinka, — moli, o Majko, moli za nas!

303.

1. **Kraljice angjelska,** — Obranbo zemaljska, — obraz tvoj obrati k nam, — milost s neba sprosi nam. — Angjeli te diče, — sav puk tebi viče, — od vika izabrana — na radost svima dana.
2. Po tvojoj dobroti, — prašća Bog gri-

hoti. — Jedan trak ti milosti, — jest početak svetosti. — Koj' se k teb' utiče, — nikad zdvojit ne će, — ti sve tužne veseliš, — i dare tvoje diliš.

3. Koj' god tebe ljubi, — nikad se ne gubi, — Isukrst, jer primi ga, — koj' se teb' u ruke da. — Kad nastaje sila, — to ti vidiš mila, — u srcu ti ganeš se, — za svakog zauzmeš se.

4. Ti bolesne ličiš, — ti sve slabe kripiš — svim si ti pomoćnica, — o prislatka Divica; — dakle Majko draga, — vrhu svega blaga: — milost svoju svim nam daj, — i primi nas sve u raj.

304.

1. **Kriposti duševne probudite se,** — pak lipo sve složno sjedinite se. — Svesrdno recimo, zdravo Marijo. — Jedino pivajmo, zdravo kraljico.

2. K pristolju nebeskom, daj pristupite, — pak ondi prid Gospom, svi se prostrite. — Svesrdno recimo itd.

3. Puna je milosti, na vike Diva, — jere Duh svitlosti u njoj pribiva. — Svesrdno recimo itd.

4. Ko blago nebesko želi zadobit, — brzo nek se igje Majki ponizit. — Svesrdno recimo itd.

5. Ja padam prid tebe, Majko prislavna, — pogledaj ti mene, slugu neharna. — Svesrdno recimo itd.

6. U te se ufamo, Divo prisveta, — pogledaj nas samo, bit će nam dosta. — Svesrdno recimo itd.

7. Kad, Gospo pričista, stanem umirat, — nemoj me u onom času upušćat. — Svesrdno recimo itd.

305.

1. **K tebi mi puni ufanja** — dižemo naš slabi glas, — ne uskrati utišenja, — pod okrilje primi nas! — Marijo, pomozi nam, — budi mati sirotam! — Budi mati, budi mati, — budi mati sirotam.

2. Od svih majka ti najbolja — virnu na nas skrb nosi, — za grišnike u nevoljah — tvojega Sinka prosi. — Marijo pomozi itd.

3. O, najbolja zaštitnica, — ti nas primi i čuvaj, — morska zvizdo i danice, — grišit od sad nam ne daj. — Marijo, pomozi itd.

4. Ne daj, da nas svit lažljivi — privari tvoju dicu, — odvede po putih krivih, — u paklenu tamnicu. — Marijo pomozi itd.

5. Moli Boga za sirote, — da nam dili milosti — i oprosti nam grihote — zarad tvoje vridnosti. — Marijo pomozi itd.

6. Kad od svita smrtna sila, — odluči nas zadnji čas, — onda, Majko dobra mila, — u obranbu primi nas. — Marijo pomozi itd.

306.

1. **Lipoto najlipša**, vrh sviju najvišja — svetaca u nebu Majko sidiš, — koja sve nevolje u nama najbolje, — tilesne, duhovne vazda vidiš, — zato jedinog, Sina tvog milog, — ufanje ti imaš, za nas moli, — neka se smiluje nama doli.

2. Smućenim ti svića, nesrićnim ti srića, — vazda jesi bila i sad jesi, — za Bogom jedina ti svetica jedna, — prva i najveća u nebesih, — mi tebi zato, prisvitlo zlato, — padamo u krilo, od milosti, — po tebi da nam Bog, zloće prosti.

3. Tebe najvirniju, tebe najmirniju, — izmed mnogiju za kćer uze Bog. — da Majkom postaneš i Divom ostaneš, — Sina jedinoga, sopstva drugog: — O! srićo naša, budué se našla, — Divica takova, draga Bogu, — po kojoj s Bogom se združit mogu.

4. Promišljajuć tebe, zaostavljam sebe, — jere slast ja niku u teb čujem, — ali milost tvoja, sva mišljenja moja, — navode, da tebe čisto štujem, — duša i tilo i svako dilo, — na slavu Sinka tvog, i na tvoju, — upravi prama teb' pamet moju.

5. O, cvite rumeni, procvati u meni, — plode od mirisa ne uvehni, — o voćko ugodna, pokornim priplodna, — koja od Boga nam za lik data, — po kojoj vrata nebeska

spravna, — vazda nama stoje, po vridnosti — privelike Majke od milosti.

307.

1. **Lipa zora, o Marija!** — bud nam mati najvirnija, — svitlo sunce, misec lipi, — u tamnosti nama svitli.

2. Ti si grišnika obrana, — budi zaštita sigurna; — vrata neba nam otvori — i s plaštom milosti pokri.

3. Prosimo te sirotice, — s suzami kvasimo lice: — budi nam željna patrona, — pogledaj nas s tvog pristola.

4. Tišću nas naše grihote, — to spoznavamo sirote, — zato za nas Boga moli, — njegovu srdžbu utoli.

5. Zatari moć nepretelja, — poželjenje oka, tila; — s Božjim strahom nas napuni, — prosimo te, nas posluhni.

6. Kom si ovde virna mati, — onom ne daj u grih pasti; — u skrajnji čas ga pohodi, — iz svita u nebo vodi.

308.

1. **Majka Diva! ti jedina,** — prava mati Božjeg Sina; — ti jedina Divice, — brez iztočne krivice.

K tebi srce naše cvili, — blagoslov nam tvoj udili, — o Marijo! dan i noć, — budi nama u pomoć:

2. Majko Božja! koja zvati, — dostojiš se naša Mati — na nas brigu nositi, — Sinka za nas prositi. — K tebi srce naše itd.

3. Pogledaj nas iz visine, — tužne kćeri, tužne sine, — vidiš i znaš ti bolje, — naše Majko, nevolje. — K tebi srce naše itd.

4. Ah! od nas se ne ogluši: — pomoć tilu daj i duši: — jer ko će nas pomoći! — ak' odvratiš ti oči? — K tebi srce naše itd.

5. Srdžbu Sinka tvog odvrni, — milosrdno zaogrni, — nas nevoljne sirote, — plaštom tvoje dobrote. — K tebi srce naše itd.

6. Ah! za Sinka tvoga ime, — nas pomiri, majko s njime, — da po tvojoj milosti, — sve nam grihe oprosti. — K tebi srce naše itd.

7. Budi nami vazda mati, — daj pod plaštom tvojim stati; — tebi Majki služiti, — tebe Majku ljubiti. — K tebi srce naše itd.

8. Na čas smrti nas pohodi, — onda plaštom nas zaodi, — onda slatka Divice, — primi naše dušice. — K tebi srce naše itd.

309.

1. **Majko Božja čudotvorna**, — zdravo zvizdo vele zorna, — tvoje oči na nas vrzi, — prošnje naše ne odvrzi; — o Marijo! brani nas! — u žalosti, u bolesti svaki čas!

2. Milost tvoju k nam obrati, — budi vazda naša mati, — kugu, vojsku, glad zabrani, — u pokoju nas sahrani. — O, Marijo! itd.

3. Sjajnom krunom okrunjena, — od Boga si nakićena; — moli za nas Sinka tvoga — za grih svita propetoga. — O, Marijo! itd.

4. Majko vrutak od slatkosti! — divičanski cvit radosti! — Daj nam vire dila slidit, — u čistoći vazda živit. — O, Marijo! itd.

5. Kad svit nečist pamet smeta, — daj nam pomoć, Divo sveta; — silu vražju svu satari, — da dušice ne privari. — O, Marijo! itd.

6. Kad ostavi duša tilo, — o Marijo blago milo! — ti nas onda blagoslovi, — i u krilo k sebi zovi. — O, Marijo! itd.

310.

1. **Mariju virno slavi,** o dušo kršćanska — k njoj u nevolji vapi, — o Mati božanska! — da na nas iz neba — miljano pogleda. — Marijo nas pomiluj, — grišnikom se smiluj.

2. Jer znamo, da prid Bogom jesi uzvišena; — sama nas zoveš k sebi, Majka odičena. — Čuvaj nas velike, — sve grišne prilike. — Marijo itd.

3. U nebu okrunjena od svetoga Trojstva, — jer si neoskrvnjena Mati svega ljudstva. — Gledaj na slabosti — i naše žalosti. — Marijo itd.

4. Nebeski te je Otac za kćer odredio, — za obranu kršćanskih ljudi postavio; — zato grišnik teci — pravim srcem reci: — Marijo itd.

5. Isusu Spasitelju si za mater dana; — ti si svim, što te ljube, mater odabrana. — O Mati najbolja — u naših nevoljah. — Marijo itd.

6. Hvala na vike k tebi, nebeska kraljice, — nas sve pridruži k sebi, o zagovornice! — I u poslidnji čas — ne odbaci ti nas. — Marijo itd.

311.

1. **Milo dižem danas**, — k tebi moj slabi glas — milostivna naša zaštitnice! — da pogledaš doli — na nas u nevolji — s tvog pristola nebeska kraljice, — kako s veseljem — život žrtvujem — tebi pomoćnica najvirnija, — obrano grišnika, o Marija.

2. Virna zaštitnica — Mati i divica — ti si na moru života svitlost; — gori uzdignjena, — slavom okrunjena; — za Bogom prva, jer diliš milost. — Ti si blažena — ruža rumena, — nebo i zemlja tebe poštuje, — milostivnu Gospu pozdravljuje.

3. Brez griha začeta — ponizna i sveta, — Božja Mati, kćer i zaručnica! — Bog te obljubio — vrh svih uzvisio — da postaneš mati Spasitelja. — Čista divica, moćna kraljica, — slatkog mirisa ruža prilipa, — tebe sav svit hvali, draga Gospa!

4. O, Bogorodica, — i braniteljica, — Mati veselja i od radosti, — bud' nam milostiva, —

nama dobrostiva, — ter isprosi od Sinka milosti, — da u napasti — i u čas smrti — zločestog duha mi savladamo, — u Boga samoga se ufamo.

5. Jednoć na smrtni čas, — kad zanimi moj glas — i moje srce kucat pristane, — onda mene brani, — da me duh ne svali, — koj duši zasida na sve strane. — Onda me pokri — s plaštom milosti, — ter me uzdigni k Božjem pristolu, — onda me izruči tvomu Sinu.

312.

1. **Najsvetija med svih ljudi,** — angjeli ti pivaju, — zagovornica svim budi — koji te zazivaju. — Kada se mi tek trsimo — tvoje slidit kriposti, — onda hoćeš, se ufamo, — nam isprosit milosti.

2. *Najpobožnija* si bila, — jer si tvoje veselje — u Bogu samom imala, — žrtvujuć mu sve želje. — Pomozi nam njemu služit, — mi ćemo se trsiti — svaku njegovu zapovid — s veseljem ispuniti.

3. *Najčistija* si divica, — čišća neg su angjeli, — brez svega trnja ružica, — nekriva ko Sin mili. — O, daj, da mladeži lica — dičnu nevinost kažu, — da ostanu tvoja dica — s grihom se ne omažu.

4. *Najmudrija*, jer lipota — i dika ju kitila, — te kripost tvoga života — milost ti

je dobila. — Kaži nam put pravi gori, — k domovini čovika, — da grih dušu ne umori, — kripost budi nam dika.

5. *Najkrotkije* tvoje lice, — kaže ljubav dobrotu, — jer svitli poput danice — na pogibeljnom putu. — Želimo ti u krotkoći — uvik spodobni biti, — koren i najmanjoj zloći — iz srca iskrčiti.

6. *Najponiznija* jesi ti, — po kriposti bogata, — Božja sluškinja ostati — hotila si sirota. — Uzvišenje, dika, gizdost, — daleko od nas budi, — samo kršćansku poniznost — u srca nam zasadi.

7. *Najstrpljenija* u tugah, — u materinskoj boli — gledala Sina u mukah, — podana Božjoj volji. — Rado ćemo sve nevolje, — zarad Boga trpiti, — tuga će se na veselje — u nebu okrenuti.

8. *Priblažena*, jer pribivaš — u nebeskoj radosti, — slavu obilnu uživaš — zbog zasluga kriposti. — Tebi Majko! prošnje naše — ufano prinosimo, — kriposne nam čini duše, — da se i mi spasimo.

313.

1. **Neba, zemlje kraljica,** — srca moga ufanje, — prosim te sirotica, — bud' mi vik utišenje! — Gledaj Evine — prognane sine, — tužno da plaču — suzami kvasu — turobno svoje lice, — kajuć se za krivice.

2. Jer ti sama milosti — možeš dati grišniku, — zato okrilje budi — siromahu čoviku. — Gledaj, da tužan i da žalostan, — grišnik se milo u tvoje krilo — utičem dan i noći — iskajuć si pomoći.

3. Ne odbaci sirotu, — tebi me izručena, — budi tvomu ditetu — uvik majka ljubljena — jer je raspeti — tvoj Sinak sveti — već umirajuć tebe gledajuć — pridao slugu svoga — mene za sina tvoga.

4. Isprosi mi, o Mati, — onakovo oružje — s kim možem savladati — sve nepretelje duše — i uru smrtnu na vike srićnu, — isprosi, Majka, od tvoga sinka, — a da na sudnjem danu — primi na desnu stranu.

5. Do života ću konca — svom moći poštovati, — da budem vridan lica — u nebu ti gledati. — Kad siroticu moju dušicu — Sin tvoj pozove sa zemlje ove, — onda joj, o Divica, — budi zagovornica.

314.

1. **O, kraljice pomoćnice** — okreni se k nam; — u nevolji smo ubogi, — pomoz' sirotam! — Marijo! Marijo, pogledaj sad na nas, — ti si naše ufanje — i turobnih hrabrenje, — moli Sinka za nas.

2. Vigjaj rane nam zadane, — naš plač utiši, — sirotice tvoje dice — prošnju usliši. — Marijo, Marijo, bud' sirotam mati, — pomoć-

nica moguća, — naše tuge znajuća, — ne daj nam zdvajati.

3. U slipoti i grihoti — teb' zazivamo, — i pomoći u teškoći — nać še ufamo. — Marijo, Marijo, k tebi mi bižimo, — tužnu dicu Evinu — izruči tvomu Sinu, — milo te prosimo.

4. Da nas krivi i lažljivi — svit ne pogazi, — nas očuvaj i nas ravnaj — po pravoj stazi. — Marijo, Marijo, nas slabe grišnike — čuvaj od svega zloga, — čuvaj griha svakoga — i grišne prilike.

5. Kad premine naše vrime — ohrabri dušu, — da vesela iz tog tila — pogje k Isusu. — Marijo, Marijo, pogledaj tad na nas, — da zbog tvoje vridnosti — nam sve grihe oprosti, — moli Sinka za nas!

315.

1. **O, Marijo! slatki su mi časi**, — kad se sveto ime tvoje glasi! — S tvog imena sva se ragja slast, - s njim se diže po svem svitu slava ti i čast! — Stan je Božji usrid srca tvoga, — s tog si, Majko, stanak srca moga; — srce sveto, dana ti je moć, — da, kud sine sunce tvoje, gine griha noć.

2. O, Marijo! mila moja nado, — duša moja misli na te rado, — jer miline nema takve svit, — kak' pričistog srca tvoga jest u raju cvit; — što na zemlji jesi se rodila, — tim

se vidiš s krvi naše mila, — uz to sveta ljubav srca tvog, — zaufano k tebi diže čuvstva srca mog.

3. Srce tvoje slatko pomiluje, — komu vidiš, srce da tuguje. — Koj te ljubi, dižeš ga u raj — kano Majka dite svoje u svoj naručaj. — O Marijo! poplavica s oči — teče suza, koje srce toči: — jer sve veće svit taj ragja zlo — ljubav strada, — Majko draga, mila Marijo!

316.

1. **O, Marijo Majko svega svita**! — po tebi je svaka duša sita; — milo nas pogledaj, dar nam nebeski daj, o Marijo! — Obđan i obnoć, prosimo, pomoć mi cvileći.

2. Sva svetost je s tobom vazda bila; — prije jošter, neg si se rodila; — i zato su svaka, tebi, divo, laka, o Marijo! — Obdan i itd.

3. Sam Bog Otac baš te stvori zato, — i teb' milo, tad odabra na to, — da bi mati bila, i Boga rodila, o Marijo! — Obdan i itd.

4. Od zla svakog, svagda čuvaj sve nas, — i s neba ti milo gledaj na nas! — Ovo si želimo, ovo si molimo, o Marijo! — Obdan i itd.

317.

1. **O, korabljo od spasenja,** — Majko svetog ufanja, — Majko pravog utišenja, — lipa kćeri Siona. — Sva kriposna i prisveta —

prisvetog zaručnice, — bez ljage si ti začeta, — sviju nas pomoćnice.

2. O, Marijo, cvite neba, — o Kraljice divica, — tebe svaki željno gleda, — jer si svim odvitnica; — radost naša, vrilo žitka, — divo svete ljubavi! — Štit od zdravlja, vinče cvića, — sve nas k Bogu upravi.

3. O, Marijo divo sveta — i naša pomoćnice! — Smrvi štogod duši smeta, — čuvaj naše dušice. — Teb' molimo uzdišući, — da nas tužne utišiš: — teb' prosimo pokornici, — da nas s Bogom pomiriš.

4. Tebe, Majko, svi molimo, — da nam hitiš u pomoć, — milost tvoju kad prosimo, — nastoj k nama uvik doć; — Majko naša, ti priblaga, — motri suze sirotâ, — nek nas brani grišnog traga — uvik tvoja dobrota.

318.

1. **O, Marijo svitlost ti si,** — o Marijo svitli nam, — svih kriposti cvitak lip si, — željna majka budi nam. — O Marijo, lipi cvit, budi nama jaki štit.

2. O, Marijo! bogoljubnost — u tebi je procvala, — još u tvoju prvu mladost, — stog si Bogu dopala. — O Marijo, lipi cvit itd.

3. O, Marijo! cvit tihoće, — cvite lipog mirisa, — o priliko od krotkoće, — Majko slatkog uzdisa! — O Marijo, lipi cvit itd.

4. O, Marijo poniznosti, — čudo lipe kriposti! — O divice sve vridnosti, — izmoli nam nje dosti. — O Marijo, lipi cvit itd.

5. O, Marijo od čistoće, — vinac cvitka nebeskog, — Divo svete priprostoće! — Štit putnika zemaljskog. — O Marijo, lipi cvit itd.

6. O, Marijo Majko sveta, — rajskog blaga rodica — porod sveti teb' ne smeta, — da vik budeš divica. — O Marijo lipi cvit itd.

7. O, Marijo! za nas moli, — da te virno slidimo, — u kriposti svakoj doli, — hvaleć Boga hodimo. — O Marijo, lipi cvit itd.

8. O, Marijo! u životu, — svitli nama kriposno pak u skrajnjem žitka satu, — k nebu prati milostno. — O Marijo, lipi cvit itd.

319.

1. **O, Marijo Majko slatka**, milostiva; — tebi iz sveg srca duša naša piva; — mi se tebi poklanjamo, — od tebe pomoć čekamo, — Marijo moli za nas!

2. Zdrava, o Marijo! milosti si puna; — pristojna je tebi u nebesih kruna, — jer si Majka i Divica, — angjeoska cesarica! — Marijo! moli za nas!

3. Tebe najvirniju, tebe najmirniju, — za kćer Bog odabra izmed drugih sviju, — da nas čuvaš i obraniš — i sirote nas sahraniš. — Marijo moli za nas!

4. O, cvitu rumeni! ljiljanu prilipi! — dostoj se poslušat kako te puk diči, — kako na te oči diže, — i iz srca k teb uzdiše. — Marijo! moli za nas!

5. Tvoje milosrdno srce nam ukaži, — i nas tvomu Sinu Isusu prikaži, — da nam dade svoju milost, — naslidovat tvoju kripost, — Marijo! moli za nas!

6. Još pogledaj na nas, Majko milostiva, — obrađuj sirote, divo dobrostiva, — da te možemo viditi, — s tobom raja uživati; — Marijo! moli za nas!

320.

1. **O, Marijo! nebo svitlo,** — iz tebe sunce izišlo, — sunce Isus, Sin tvoj mili, — kod njeg za nas Majko moli.

2. O, Marijo! miris lipi, — brez tebe su ljudi slipi — koj' u grihu pribivaju, — nit se u tebe ufaju.

3. O Marijo! svitla zora, — ti si pomoć nam ozgora, — ne krati nam tvoga dobra, — već nas čuvaj sve do groba

4. O, Marijo! Božja mati, — daj nam s tobom pribivati, — slave tvoje uživati, — i u vike s tobom biti.

5. O, Marijo! i Isuse! — Vi grišnikom smilujte se, — o Marijo! i Isuse! — vami hvala uvik vike.

321.

1. **O, Marijo, sude od milosti!** — Zdravo o svih divica svitlosti! — Pusti k sebi nas milosti puna, — od svetoga Duha zaručena.

2. Veseli se ti o svite lipi! — Jer ti stanje vični Bog uzvisi; — Gospodin je s tobom o Divice! — S njim je puno čisto tvoje srce.

3. Med ženama ti s' blagoslovljena, — jer kod srca nosiš Gospodina; — raj nebeski Divo s tebe siva, — blago s neba u tebi pribiva.

4. Blagoslovljen plod tvoje utrobe, — koji snigje napunivši tebe, — primit na se za naše spasenje, — u utrobi tvojoj upućenje.

5. O, Marijo majko i gospojo! — Pogledaj nas s neba teb' molimo; — Materinstvo da ti oćutimo: — moli Boga za nas svi prosimo.

6. Da si majka Božja poznajemo, — zato k tebi srcem vapijemo: — za života ovog moli za nas, — na čas naše smrti budi kraj nas.

322.

O, Marijo zvizdo mora — o Gospojo rajskog dvora, — sveta Bogorodice — sviju nas odvitnice.

Svako od nas zlo odvrati — budi vazda naša mati, — Marijo! Marijo! Marijo moli za nas, — sada i na smrtni čas.

323.

1. **O, najsvetija, o najmilija** — slatka Divo Marija! — Majko ljubljena, — neoskrvnjena: — moli, moli ti za nas.

2. Tvoje kriposti, tvoje milosti, — slast su naša, Marijo! — Štogod tribamo, tobom primamo: — moli, moli ti za nas.

3. U svih potribah i svih nezgodah, — tiši nas, o Marijo! — Svih nas oprosti teških žalosti: — moli, moli ti za nas.

4. Čista Divice, možna Kraljice, — miluj nas, o Marijo! — Tužne kripi nas, bolne liči nas: — moli, moli ti za nas.

5. Tvojom molitvom i odvitništvom, — pomozi, o Marijo! — Naša sladosti, naša radosti: — moli, moli ti za nas!

324.

1. **O, prisveta Divice!** — prilipa Marijo! — Rajske dike kraljice! — zdravo bud' Marijo! — O, Marijo, Majko Božja! — Cesarice angjeoska! — Stoj pored nas, Majko. — Kad stanemo umirati, — na skrajnji čas naše smrti, — moli za nas, Majko!

2. Angjeosko veselje, — prilipa Marijo! — Grišnika utišenje, — zdravo bud' Marijo!

3. Ti si dika nebeska, prilipa Marijo, — jasna lipota rajska, zdravo bud' Marijo!

4. Cvite milog mirisa, p. M., — stablo svetog života, z. M. itd.

5. Veseliš se u nebu, p. M., — u sviju svetih društvu, z. M. itd.

6. O, lipoto ljiljana, p. M., — ružo vrh svih ružica, z. M. itd.

7. Jakosti mučenika, p. M., — izgled ispovidnica, z. M. itd.

8. Ti s' ubavist divica, p. M., — i pomoć udovica, z. M. itd.

9. Ti si jaka obranba, p. M., — krćanskoga naroda, z. M. itd.

10. Bolesnih likarica, p. M., virna Majka sirota, z. M. itd.

11. Blago naše najveće, p. M., — i ufanje najtvrgje, z. M. itd.

12. Molimo te u pomoć, p. M., — nastoj nama vazda doć, z. M. itd.

13. Pogledaj nas s očima, p. M., — tvojim milosrdnima, z. M. itd.

14. Prosi milost tvom puku, p. M. — tebe poštujućemu, z. M. itd.

15. Ne daj, da s' izgubimo, p. M., — i u grih zapustimo, z. M. itd.

16. Kaži nam se za Majku, p. M., — prikaži nas tvom Sinku, z. M. itd.

17. Probudi naše srce, p. M., — vodi nam u raj duše, z. M. itd.

18. Da tako dostignemo, p. M., — tebe slavit možemo, z. M. itd.

19. Da sa svima svetima — hvale uzdajemo, — s veselima pismama, — navik vapijemo: — O Marijo, majko itd.

325.

1. **O, slavna nebeska zaručnice,** — ubogih grišnika pomoćnice! — Okreni, okreni, prosimo te, — tvoj obraz mili na nas sirote.

2. Brani nas sveg zla s tvoje stolice, — ti naša kraljice, zaštitnice. — Okreni, okreni itd.

3. Kad tebe za Majku ne b' imali, — bili bi u grihu jur propali. — Okreni, okreni itd.

4. Izruči grišnike tvomu Sinu, — da oni na vike ne poginu. — Okreni, okreni itd.

5. Ti naše ufanje, o Marija, — pomoć u nevolji najvirnija. — Okreni, okreni itd.

6. Kad se zbog griha nam Sin tvoj zgrozi, — onda, o Majko, ti nam pomozi. — Okreni, okreni itd.

7. Kad oštri naš sudac nas pozove, — na račun s doline tužne ove. — Okreni, okreni itd.

8. Primi nas u obranu, Divica — i budi grišnikom pomoćnica. — Okreni, okreni itd.

326.

1. **O, života našega jedino ufanje**, — u svih tugah i mukah — naše uticanje, — nagni nam tvoje lice, — ter posluhni glas dice: — Marijo, Marijo, Majko pomozi!

2. Pogledaj na uboge, — k tebi vapijemo, — prid tvoje svete noge — srca polažemo; — prid Sinkom ti nas brani, — pod plašt tvoj grišne shrani. — Marijo, Marijo, Majko pomozi!

3. O, Majko, znamo, da smo — jako sagrišili, — i zato vridni nismo, — da bi te prosili; — još se u te ufamo, — tvoju pomoć čekamo. — Marijo, Marijo, Majko pomozi!

4. Bolesnim i nevoljnim — željno zdravlje sprosi, — svim tužnim i mlahavim — kripku pomoć nosi; — ubogim i sirotam, — svim virnim tvojim slugam, — Marijo, Marijo, Majko pomozi!

5. U životu do smrti, — da tebi služimo, — daj svim nam zadobiti, — tu milost prosimo; — a pak na uri smrtnoj, — tužnoj dici Evinoj, — Marijo, Marijo, Majko pomozi!

327.

1. **Pod obranbu pritecimo,** — Majke svete milosti, — da ojači nas molimo, — pobiditi napasti; — jer je virna zaštitnica — u svetoj nevinosti, — koga štiti ta Divica, — ostaje u kriposti.

2. Kada tilo koga smeta, — i vabi na grišenje, — tad mu Majka s neba sveta, — podaje pokripljenje, — sva kriposna i prisveta; — prisvetog zaručnica, — Duha, brez griha začeta, — sviju nas pomoćnica.

3. S ushićenjem nju motreći — u virnosti slidimo, — u čistoći nju doteći — postojano nastojmo! — Divičanskoj u svetosti — što od mala ljubljaše, — jeste cvala u kriposti, — i nju čisti čuvaše.

4. Mladeži daj nastojati — u svetoj nevinosti, — dostoji se pomoć dati, — proti svakoj napasti: — o privirna Božja Mati, — dogji svakom u pomoć: — da u dobrom opstojati, — mladež može dan i noć.

5. Zaručnica ti si bila — Josipa pričistoga; — ti si postat zaslužila — mati Boga jakoga; — opčuvaj nas u virnosti, — Božja Majko svaki čas; — na umoru daj milosti, — u raj k tebi primi nas!

328.

1. **Pismu novu svi pivajmo,** — pivajuć se izminjajmo, — mi od Sinka zapivajuć, — mi od Majke otpivajuć, — Sina s Majkom slavimo.

2. Hvaljen slatki Isus budi, — i Marijo od svih ljudi. — Hvaljen Sinak posve vrime, — i prislatka Majka s njime, — hvaljen Isus s Marijom.

3. Isus Sin je Oca Boga, — Diva mati Oca svoga, — on Sin vrhu svih sinova — vrh svih majka, Majka ova — Majka Božja, Božji Sin.

4. Čudno Sina čovičanstvo, — čudno Majke divičanstvo, — on je čudo od čudesa, — njoj se čude sva nebesa, — Majka Diva, čovik Bog.

5. Slavno Sina veličanstvo, — slavno Majke dostojanstvo, — Slave Sina rajski dvori, — slave Majku rajski kori, — slava Sinu, slava njoj.

6. Moć je Sina svemoguća, — oblast Majke primoguća, — Sin sa svitom vlada svime, — i Marija vlada s njime, — on kralj, ona kraljica.

7. Dva su sunca Sina oči, — Majke zvizde vedre noći, — Pogled Sina ljubav živa, — sva je ljubav Mati Diva, — ljubav Mati, ljubav Sin.

329.

1. **Pivat ću Mariji,** pivat ću Mariji, Majki mojoj, — pivat ću veselo, pivat ću svesrdno, Majki pivat ću vazda, — pivat ću, pivat ću, pivat ću Mariji, Majki mojoj.

2. Pivat ću svim glasom, pivat ću svom snagom, Majki mojoj, — pivat ću Divici, čistoj golubici glasno pivat ću vazda, — pivat ću, pivat ću, pivat ću Mariji, majki mojoj.

3. Zvizdi ću danici, pričistoj Divici hvale dati, — sjajućoj u dnevih, sjajućoj u noći, nam grišnikom svima, — pivat ću, pivat ću, pivat ću Mariji, Majki mojoj.

4. Zdravo bud' kraljice, zdravo cesarice rajskog dvora, — ufanje sve moje i blago najbolje, svrhu stvorenja svega, — pivat ću, pivat ću, pivat ću Mariji, Majki mojoj.

5. Zdravo golubice, čista zaručnice Đuha svetog, — puna si milosti i svake kriposti u vike vika. Amen. — Pivat ću, pivat ću, pivat ću Mariji, Majki mojoj.

330.

1. **Pruži ruku, Majko sveta, s visine,** — ne odbaci u potribi nas sine. — Marijo, Marijo, o Divice Marijo.

2. Opakoga ne odbaci grišnika, — već mi milost ti priskrbi tvog Sinka. — Marijo, Marijo, o Divice Marijo.

3. Pomozi me nevoljnoga putnika, — spomeni se, da sam Sinka tvog slika. — Marijo, Marijo, o Divice Marijo.

4. Pomoć nemam osim tebe, Marijo! — tebe štujuć, nisam nigda falio. — Marijo, Marijo, o Divice Marijo.

5. Ak' odbaciš mene, kud ću ja propast, — zarad griha velikoće, kud dopast? — Marijo. Marijo, o Divice Marijo.

6. Zato milost ti isprosi sad meni, — Isus da mi grihe prosti međeni. — Marijo, Marijo, o Divice Marijo.

7. Kada smrtna prinavali pak sila, — a duša pak razdili se od tila. — Marijo, Marijo, o Divice Marijo.

8. Razveseli slugu tvoga ti onda, — za me moli Sinka tvoga Isusa. — Marijo, Marijo, o Divice Marijo.

9. Zdravo budi uvik, Majko divice, — Isusova Majko, neba kraljice. — Marijo, Narijo, o Divice Marijo.

331.

1. **Slavna kraljice, mati milosti,** — pogledaj na nas u žalosti, — tužnih grišnika željno hrabrenje, — čuvaj nas srićno kroz življenje. — Sinka ljubljenoga, Isusa miloga, — o kraljice, pomoćnice, moli, moli za nas!

2. Posluhni željno nam uzdisanje, — život, slatkoća i ufanje! — K tebi vapimo, dica Evina, — da milost sprosiš nam od Sina; — u dvojbi daj viće — čuvaj nas nesriće. — O, kraljice, pomoćnice, moli, moli za nas!

3. Pogledaj s neba, Mati najbolja, — ohrabri tužne u nevoljah, — pravu nam stazu u nebo kaži, — sveto živiti nam pomaži; — primi nas ko sine — u ruke majčine. — O, kraljice, pomoćnice, moli, moli za nas!

4. U našoj tugi i u teškoći — tvoje ne uskrati pomoći; — kad pogjemo sa svita ovoga, — nam svim pokaži Sina tvoga, — miloga Jaganjca, božanskoga sudca. — O, kraljice, pomocnice, moli, moli za nas!

5. Kad dogje na nas poslidnji naš čas, — da nas pozove Božji sudac. — tvoje ljubavi ne uskrati nam — i budi mati nam sirotam, — Sinka ljubljenoga, — Isusa miloga, — o kraljice, pomoćnice, moli, moli za nas!

332.

1. **Sunce milosti, lipa Divice,** — tužnih grišnika braniteljice. — Marijo, Marijo, pogledaj nas, — Sinka Isusa prosi za nas!

2. Brez krivice se diva rodila, — jer si uvik odabrana bila. — Marijo itd.

3. Ne okreni od nas tvoje lice — nego bud svagdar s nam, pomoćnice. — Marijo itd.

4. Vrata nebeska nama otvori, — i s tvojim plaštom dičicu pokri, — Marijo itd.

5. Ti, o Marijo, najbolja mati, — za nas moliti, ti se ne krati. — Marijo itd.

6. Na smrtnom času ti nas pohodi, — iz svita u nebo, Majko, nas vodi. — Marijo itd.

333.

1. **Svitla morska zvizda,** — svita ufanje! — O, posluhni sada — moje vapenje. — Daj, da bi te grišan sinak, Majkom zvat smio. — jer me sveti Sin raspeti teb' izručio.

2. O, čudna rodice — kralja vičnoga, — moćna pomoćnice — svita grišnoga. — Daj, da bi te itd.

3. Samo ti jedina — puna kriposti, — možeš mi od Sina — sprosit milosti. — Daj, da bi te itd.

4. S ditinskom ljubavlju — želim ti služit — s mojom Majkom pravom — na vik se združit. — Daj, da bi te itd.

5. Ti puna milosti, — Marija Mati! — Daj tvoje kriposti — naslidovati. — Daj, da bi te itd.

6. Ne skrati grišniku — tvoju dobrotu, — priporuči Sinku — mene sirotu. — Daj, da bi te itd.

7. Kada dogje smrtni — pogibeljni čas, — onda budi meni — zadnji k tebi glas. — Daj, da bi te itd.

334.

1. **Svi u glas jezici sad se složite,** — i pivat Divici Majki počmite. — Nju svi pozdravljajmo: — Zdravo Divice! — Dan i noć pivajmo: — Zdravo kraljice!

2. Pivajmo njoj, koja pristolje ima, — kod Sinka Gospoja nad kori svima. — Nju svi pozdravljajmo itd.

3. Koja je svrh toga — još slave punom, — od Trojstva istoga — krunjena krunom. — Nju svi pozdravljajmo itd.

4. Dostojna poštenja — ovog samoga, — svrh svakog stvorenja — manja od Boga. — Nju svi pozdravljajmo itd.

5. Diva je zajedno — i Božja mati, — ko ne će jedino — nju čudom zvati? — Nju svi pozdravljajmo itd.

6. Čudno je začeta — već u čas prvi. — Po Sinka svog sveta — prisvetoj krvi. — Nju svi pozdravljajmo itd.

7. Čudno je moguća, — jer oblast ima, — nebeskih od ključa, — za pomoć svima. — Nju svi pozdravljajmo itd.

8. O, Majko! kod Sina — tvog odvitnice, — grišnikom jedina — ti pomoćnice! — Nju svi pozdravljajmo itd.

9. Ti suze skrušenih, — prid Sinka nosiš, — da bude i meni — milostiv, prosiš. — Nju svi pozdravljajmo itd.

10. O, Mati! o Mati! — ufanje moje, — dostoj se odzvati, — dite sam tvoje. — Nju svi pozdravljajmo itd.

11. Ti dušu, kad svoje — ostavi tilo, — Marijo! u tvoje — tad primi krilo. — Nju svi pozdravljajmo itd.

12. Marijo, da pivam — za tvoje ime, — koje sad zazivam, — o pomozi me! — Nju svi pozdravljajmo itd.

335.

1. **Svom lipotom uzorita** izvan griha začeta, — zdravo budi o! divice, grišnih zagovornice, — slava jesi Izraela dičnost Jeruzolima, — obranjenje svoga puka, utišenje grišnika.

2. U tebi su sve mudrosti, po teb' Isus nam prosti — moli dakle Sinka tvoga Isusa pridragoga, — nek pogleda tebi virne pravim srcem podložne, — i sačuva kraljevinu, milu nam domovinu.

336.

1. **Tebe štujem, o Marijo!** — na nebeskoj visini, — ja, koji sam sagrišio, — na zemaljskoj nizini. — Priponizno sveg iz sebe — sad, Marijo, molim tebe.

2. Ah, da mogu milost ovu, — ja od tebe primiti, — spasonosnom da po slovu — naučim se živiti. — Priponizno itd.

3. Moli Sinka tvog pridragog, — da mi prosti krivice — i sačuva od prijakog — protivnika udice. — Priponizno itd.

4. Ja u tebe sve ufanje — moje vazda postavljam, — i života mog vićanje — na te, Majko, oslanjam. — Priponizno itd.

5. Jer si pomoć ja ne znadem — u životu ovomu, — u nevolju kad upadem — dilovanju u komu. — Priponizno itd.

6. Zato tebe ja zazivam — u potribam mojima, — pismu ovu, koju pivam — prid milostma tvojima. — Priponizno itd.

7. Još te molim ja iz srca, — pomozi me ti sada, — posli smrti prid mog sudca — grišnik dojdem ja kada. — Priponizno itd.

8. S desne da me metne strane, — milostivi Sinak tvoj. — Med blažene odabrane, — Isus dragi sudac moj. — Priponizno itd.

337.

1. **Ti si pridhodnica zvizda danica,** — slatka naša nada, — Divo divica. — Tebe j'

dao Božji Sinak nama za Majku, — da privedeš naše duše k vičnjem spasenju.

2. Ti zvizdo jutarnja našeg života, — daj, da staze tvoje um ne ostavlja. — Tebe j' dao itd.

3. Ti zvizdo ufanja nas nevoljnika, — tišiš u žalosti svakog grišnika. — Tebe j' dao itd.

4. Ti zoro priželjna, zvizdice sjajna, — ružice rumena, — željo čekana, — Tebe j' dao itd.

5. Kad nam život kraju približava se, — obrani nam dušu od mreže vražje. — Tebe dao itd

338.

1. **Užgano te ljubit** — sveto tebi služit, — gotov sam, Marijo! — Dokle god se gibam — i s pameću sićam, — ljubim te, Marijo, — krvi uzviranje, — očiju krećanje, — samo tebe hvale — i u vike slave, o Majko, Marijo.

2. O, Majko božanska! — Kraljice nebeska! — Zdravo bud' Marijo! — K tebi ja uzdišem, — nepristano kličem, — divičansko zlato! — Cvit ljubavi tvoje, — ti u srce moje — usadi milosno, — da onde kriposno — procvate, Marijo!

3. Pívajućim jekom — srcem i jezikom — slavim te Marijo! — sto hiljada puta — i milijun puta, — zdravo bud' Marijo! — koju j' sveto Trojstvo — sebi odabralo — i ne-

beskom krunom — slavno okrunilo, — ti cvite, Marijo!

4. Mila Majko Divo. — angjeoska Gospo, — zdravo bud' Marijo! — Pod obranu tvoju — primi dušu moju, — o Majko Marijo! — Ispod krila tvoga — primilosrdnoga, — ne izbaci slugu, — već mu pruži ruku, — Divice Marijo!

5. Od milosti vrilo, — mira sveta škrinjo! — Blažena Marijo! — desnicu majčinu — ne uskrati tvomu — puku, o Marijo! — Sagrišio jesam, — al odbacio sam — prijašnje življenje, — budi zaštićenje — moje, o Marijo!

6. Istinito velim, — srdačno govorim: — Ljubim te, Marijo! — Poslidnja kap krvi, — uzdah moj na svrhi — želi te, Marijo! — Kad prahom postanem — i to ti pridajem; — samo kod tvog Sina, — moja Majko mila — budi, o Marijo.

339.

1. **Zdravo budi angjeoska** — okrunjena kraljice, — kraljevstva i našeg puka — privirna odvitnice, — tebe molimo ponizno, — ko našu milu Majku, — da ugledaš milostivno — sviju nas domovinu.

2. Velika je tvoja moćnost, — prid licem Sina tvoga, — velika je tvoja milost — naspram naroda tvoga, — zato se tvrdo uzdamo, —

da nas možeš pomoći, — a s uzdanjem svi čekamo, — da ćeš nas ugledati.

3. Ljuti zlotvor smrt, glad, kuga, — da ne udi narodu, — suša, voda, oganj, krupa, — da ne kvari livadu, — tebe svi jako molimo, — primogućna kraljice, — i tebe svi vapijemo, — primila odvitnice.

340.

1. **Zdravo budi, ti o neba kraljice,** — Majko milosti Marijo Divice. — Marijo, Marijo, draga Majko Isusa. — Brani nas, čuvaj nas, zagovornice naša.

2. Podili nam milost s neba, Marijo, — naše molbe ti usliši, o Majko. — Marijo, Marijo itd.

3. Ti si radost i veselje grišnika, — koji tebe s pouzdanjem zaziva. — Marijo, Marijo itd.

4. Na krivice, Majko, naše ne gledaj, — već nas milostivim okom pogledaj. — Marijo, Marijo itd.

5. Daj za grihe, da se svoje kajemo, — i da svaku grišnu zgodu bižimo. — Marijo, Marijo itd.

341.

1. **Zdravo bud' Marijo!** prisveta Divico! — ti od vika odabrana Isusova Majko!

2. Milosti si puna, Majko milostiva, — priliko svake svetosti, svake izvrsnosti!

3. Gospodin s tobom Bog, — od griha istočnog, — tebe jeste sačuvao, sebi odabrao!

4. O, blažena Majko, brez ljage Divico! — grišnika zagovornice, naša odvitnice!

5. Pogledaj nas sine, iz neba visine, — brani nas od glada, kuge i nevolje druge.

6. Moli za nas Boga, tvog Sinka miloga, — sad i na skrajnjem vrimenu i na smrtnom času.

342.

1. **Zdravo budi, o kraljice,** — o Marija! — svega svita pomoćnice, — Alleluja! — Veselte se angjeli, — pivajte nadangjeli: — Slavna, slavna, slavna kraljice!

2. Ti Mati milosrdnosti, — o Marija! — po koj Bog dili milosti, — Alleluja. — Veselte se itd.

3. Ti si života slatkoća, — o Marija! — pomozi nam u teškoćah, — Alleluja. — Veselte se itd.

4. Ti naša najbolja mati, — o Marija! — za nas prošnje ne uskrati, — Alleluja! — Veselte se itd.

5. K tebi, Majko, mi vapimo, — o Marija! — da nas poslušaš, prosimo, — Alleluja! — Veselte se itd.

6. Okreni nam tvoje lice, — o Marija! — ne odbaci Eve dice, — Alleluja! — Veselte se itd.

7. Budi nam zagovornica, — o Marija! — pridraga Bogōrodica, — Alleluja! — Veselte se itd.

8. Pokaži nam svoga Sina, — o Marija! — neba, zemlje Gospojina, — Alleluja! — Veelte se itd.

9. Sprosi nam srićno umriti, — o Marija! — i u nebo k tebi prići. — Alleluja! — Vesełte se itd.

343.

1. **Zdravo budi slavna Diva**! — Zvizdo neba prisvitla. — Mati naša milostiva, — kano ljiljan pričista. — Sva si lipa, sva si čista, — slavna Divo divica; — sva si lipa, lipa; — sva si čista, čista; — sva si lipa, sva čista, — neoskvrnjena.

2. Dīvo sveta budi zdrava, — Sina si mati prava: — tvoje lice nam ukaži, — milost tvoju pokaži. — Sva si lipa itd.

3. O, Marijo koren Jese, — svako teb' raduje se: — vazda, jer si ti divica, — i nebeska kraljica. — Sva si lipa itd.

4. O, divice plemenita! — Vrata neba uzorna, — čisti grišna srca naša, — da nas napast ne zanaša. — Sva si lipja itd.

5. O, divice milostivna! — Mako nam ljubezniva, — naše tuge sve umini, — da nam svitlost vik sini. — Sva si lipa itd.

344.

1. **Zdravo cvite prilipi,** — i brez griha začeti, — srce Dive Marije! — Pričist ti je život bio, — teb' grih nije oskrvnio: Ljiljane od čistoće — zdravo sveta Divice!

2. Srce tvoje primilo, — kakvo bi tad veselo, — blaga divo Marijo! — kad se Gabrijel angjeo, — s ovim ričma pozdravio: «Zdravo budi Divice — ljiljane od čistoće.

3. Priblagi plod tvog srca, — božanstvenog ditića, — zadošću si nosila. — Jelisavu pohodeći; — pozdravljena bila jesi: — majko blagoslovljena — megju svima ženama.

4. Kad porodi Sinka svog, — našeg Isusa milog — bi majka od radosti. — Al kad strašljiv za pristolje — Irud sitnu dicu kolje, — imala si žalosti, — jer morade bižati.

5. Srce ti je cvililo, — kad si čedo primilo, — u crkvi izgubila: — al med naučiteljima — u crkvi Jeruzolima — našavši ga Marijo. — radosno je postalo.

6. Kad si Sina dragoga: — čedo svoje, svog Boga, — o Marijo slidila: — o kakva si srićna bila — s Bogom s' u društvu živila, — ti Majko božanstvena — Marijo priblažena.

7. Kod pira kananskog, — prvog čuda Sinka tvog: — bila si o Marijo! — Mnogo si se radovala, — kad si to isposlovala: — da je vodu u vino — Isus tad pritvorio.

8. O! al more žalosti, — britki mač od bolesti, — Srce ti je ranio! — Kad su dragog Sinka tvoga, — primilog i jedinoga — uhvatili Marijo, — prižalosna ti Divo!

9. Božanstvena Jagnjeta, — tvoga Sina prisveta, — Marijo rascviljena: — kad su na smrt odsudili, — i nemilo pogrdili: — šta si i tad podnela, — smislit, izreć se ne da.

10. Gorku bolest trpila — i u srcu podnela, — jesi divo žalosna! — Kad si k njemu pristupila, — da bi go još poljubila, — pak od njeg otištena, — bila si progonjena.

11. A kad si ga svezana, — i s krvlju oblivena, — ugledala Marijo! — Križ i kruna priveliku — srcu tvom zadade muku, — o prisveta divice — mučenika kraljice.

12. Čavla svaki udarac, — srcu tvom u oštri mač, — bi o plačna Marijo! — Kad pak na križ propetoga, — vidi Sinka dignutoga, — srce tvoje Marijo — šta je onda ćutilo?

13. Mrtav s križa skinjeni, — teb' u krilo stavljeni — Isus sin tvoj Marijo! — Kakvu žalost uzrokova — iskazati tko će ova? — Iz sveg srca Marijo — plakala si žalosno.

14. Radosti i žalosti — Gospogjo od milosti — pogledaj nas Marijo! — Da koji te poštivamo — i čedu se tvom klanjamo: — jednoć s tobom budemo, — s tobom Boga slavimo.

345.

1. **Zdravo morska zvizdo zdrava**! — Sina Božjeg mati prava, — Diva vazda ti si data, — svitu u raj srićna vrata.

2. Ti jer primi na spasenje, — Gabriela pozdravljenje, — kripi nas u miru s njime, — ominivši Eve ime.

3. Od napasti nas oprosti, — prospi slipim dar svitlosti, — tiraj od nas što j' opako, — pak izmoli dobro svako.

4. Ukaži se, da si mati, — da po tebi usilšati, — hoće, i k tom nas primiti, — koji hoti Sin tvoj biti.

5. Željno smo te svi čekali, — sad radosno dočekali; — jer smo bili u tavnosti, — kano sužnji bez radosti.

6. Uzdisasmo mnogo vrime, — noseć teško griha brime, — jer su noćne tmine bile, — po grihu se svud razlile.

7. Al kad sinu nam zorica, — ukaza se ti divica; — dojde sunce od ozgora, — iz nebeskog slavnog dvora.

8. Sunce rekoh: Isus mili, — Spasitelj svita primili; — snigje rekoh s neba doli, — da izliči naše boli.

346.

1. **Zdravo zvizdo morja**, — slavna Mati Božja, — i svagdar divica — neba vrata

srićna. — Prosimo te posluhni nas, — tvomu Sinu izruči nas, — o diva Marijo!

2. Mineć ime Eve, — primeć ono «Ave», — s usti Gavrilovih, — srce nam ponovi. — Prosimo te itd.

3. Skini okov grišnim, — daj svitlosti slipim, — odvrati od nas zlo, — sprosi nam sve dobro. — Prosimo te itd.

4. Mati se pokaži, — prošnje mu prikaži — ko se za nas rodi, — i tvoj Sin bit hoti. — Prosimo te itd.

5. Život čist nam spravi, — srićan put pripravi, — da Isusa gledeć — veselimo se svegj. — Prosimo te itd.

6. Hvala Ocu Bogu, — slava Sinu Bogu, — i Duhu svetomu, — dika Trojednomu! — Prosimo te itd.

Pisme za hodočasnike.

Pri polasku i putem.

347.

1. **Mi (sad u Jud) putujemo** — Gospe svetomu liku, — da joj veće ukažemo — slavu i čast i diku. — Oj, Marijo čuj naš glas, — blagoslovi Majko nas!

2. Po varoših i po selih, — po drumovima pustih, — slavit ćemo svud veseli, — Gospu s našima usti. — Oj, Marijo itd.

3. A s njom ćemo hvalit svuda — njezinog Sina mila, — da bi ona s našeg truda, — s njime nam sklona bila. — Oj, Marijo itd.

4. Puni vire i ufanja — i ljubavi smo drage, — na put srce nam prianja, — tamo do Gospe blage. — Oj, Marijo itd.

5. Prem grišismo mi opako, — premda nas razna tište, — al nas bodri vele jako, — Gospino utočište. — Oj, Marijo itd.

6. Kano dica Majki dragoj, — srca nam pouzdana, — otkrit ćemo Gospi blagoj, — bol sviju grišnih rana. Oj, Marijo itd.

7. Izlit ćemo njoj u krilo — naše tuge i jade, — da nam njeno srce milo, — mir i utihe dade. — Oj, Marijo itd.

8. A vrh svega ćemo kajat — naše grihe pogrdne, — milost molit nepristajat, — Majke nam milosrdne. — Oj, Marijo itd.

9. Oj, Marijo, Majko draga, — primi nas dicu svoju, — ah, primi nas sklona, blaga — pod zaštitu sad tvoju! — Oj, Marijo itd.

10. Za nas tvoga Sinka moli, — da nam grihe oprosti, — on će molbi da odoli, — tvoje radi milosti. — Oj, Marijo itd.

11. Da mi onda nahranjeni — sa Isusovim tilom, — slavimo te utišeni srcem, — i dušom cilom. — Oj, Marijo itd.

12. Ah, usliši nas putnike, — i sad nama se smili, — da hodeć do tvoje slike, — sve bismo zadobili! — Oj, Marijo, itd.

Kad se dogje sv. mistu Gospe.

348.

1. **Zdravo Majko oželjana!**
Zdravo srid tvog svetog stana,
2. Zdravo Božja ti rodice,
Svih kršćana pomoćnice,
3. Zdravo zdravlje nemoćnika,
Svih utiho nevoljnika,
4. Pomoć tvoja svud poznana,
I nas dogna do tvog stana.
5. Da se tebi poklonimo,
I tebi se pomolimo,
6. Da nam budeš blaga mati,
Tvoje daš nam blagodati,
7. Ah, budi nam majka mila,
Primi nas srid svoga krila.
8. Nas, što smo se potrudili,
Tebe ovde pohodili,
9. Za tu ljubav, za trud ovi,
Ti nas, Majko, blagoslovi.

Oj, Marijo!

349.

1. **Marijo, k tebi se na put spravismo,** — mi srcem i dušom tebi pogjosmo. — Neba, zemlje kruna čista, Divice, — puka kršćanskoga ti odvitnice.

2. Marijo, pokripi nam putovanje, — dušama našima svim na spasenje. — Neba, zemlje itd.

3. Marijo, tebi se od Boga stoji, — da ti prva jesi na nebu gori. — Neba, zemlje itd.
4. Marijo, u dvoru visoku stojiš, — puka pokornoga pogledom brojiš.— Neba, zemlje itd.
5. Marijo, nad suncem ti nadsinjivaš, — puka kršćanskoga u raj pozivaš. — Neba, zemlje itd.

Piva se putem iduć na sveto misto.

350.

1. **Marijo, Marijo! ti mila ljubice,** — ti čudna ružice, — brez trnja svakoga, Marijo! — Ti ljiljan pričisti, — ne ima ni isti — raj cvita takvoga, Marijo!
2. Marijo, Marijo! od sniga čistija — od zvizda svitlija, — radosna danice, Marijo! — Suncem ogrnjena, — zvizdam okrunjena, — nebeska kraljice, Marijo!
3. Marijo, Marijo! ti zoro ljubljena, — svitu izgubljena, — sunce od milosti, — Marijo! — Ti nam od pomoći — misec u pol noći, — ne kratiš svitlosti, Marijo!
4. Marijo, Marijo! k tebi putujemo, — da te poštujemo, — da zdravo reknemo, Marijo! — Da se mi grišnici, — k tebi, odvitnici — našoj, utičemo, Marijo!
5. Marijo, Marijo! koji te polazi, — od tebe odlazi, — pun slatke radosti, Marijo! — Jer mu je svanulo, — srcu odahnulo, — od gorke žalosti, Marijo!

6. Marijo, Marijo! ko tę u nemoći — proseći pomoći — ufano pozdravlja, Marijo! — On tebe zazvavši, — zavit prikazavši, — brez lika ozdravlja, Marijo!

7. Marijo, Marijo! ko dane milosti — po tvojoj kriposti — počima brojiti, Marijo! — On mora kapljice — i zemlje travice, — misli izbrojiti, Marijo!

8. Marijo, Marijo! slipi vid imaju, — nimi ti pivaju — i hromi prohode, Marijo! — Kljast nosi svićicu, — a mati dičicu, — svi pomoć nahode, Marijo!

9. Marijo, Marijo! nije se našao, — ni s puta zašao, — koga bi odbila, Marijo! — Ruku si prignula, — tugu mu dignula, — i milost dobila, Marijo!

10. Marijo, Marijo! ti znaš što prosimo, — što li podnosimo, — možeš li gledati, Marijo! — i tvojim ljubljenim, — na pol izgubljenim, — pomoći ne dati, — Marijo!

11. Marijo, Marijo! za nas si postala — mati i ostala — zajedno divica, Marijo! — Na nas se ogledaj, — milo nas pogledaj, — tvoja smo dičica, Marijo!

12. Marijo, Marijo! Majku zazivamo, — suze prolivamo, — u naših nevoljah, Marijo! — Nek suze govore — i nas razgovore — kod tvoga pristolja, Marijo!

13. Marijo, Marijo! što se smućujemo, — kad Majke čujemo — ime radostivo, Marijo! —

Ti naše branjenje, — štit i sahranjenje, — jesi milostivo, Marijo!

14. Marijo, Marijo! što hoćeš prositi, — možeš isprositi — po tvojoj vridnosti, Marijo! — Biče ukloniti — i nas zasloniti, — skutom od milosti, — Marijo!

15. Marijo, Marijo! ti nas od pogora, — čuvaj i pomora, — od ognja kužnoga, Marijo! — U polju i doma, od grada i groma, — od glada tužnoga, Marijo!

16. Marijo, Marijo! daj slavno procvasti — po tvojoj oblasti — puku kršćanskomu. Marijo! — Svitlo te glasiti, — svitlost proglasiti puku nevirnomu, Marijo!

17. Marijo, Marijo! još jedno prosimo, — ah, da isprosimo, — po tvojoj kriposti, Marijo! — Nemoj s' uskratiti, — na nas obratiti — oko od milosti, Marijo!

18. Marijo, Marijo! u smrtnoj bolesti — daj srićno provesti — čas skrajnjeg vrimena, Marijo! — Da se ne smutimo, — da pomoć ćutimo — od tvoga imena, Marijo!

Litanije Lauretanske o bl. d. Mariji.

(Napiv za prošijune.)

351.

(Pivač:) Sveta Marijo! — (Puk:) Čuj naš glas.— (Pivač:) Moli svoga Sinka. — (Puk:) Za sve

nas! — (Svi:) Ufanje svita divo prisveta, — brani, čuvaj nas, — moli se za nas.

(Pivač:) Sveta Bogorodice! — (Puk:) Čuj naš glas! — itd.

Pri povratku kući.

352.

1. **Majko mila!** kakva sila, — s tobom se je rastavit! — Jadno naše srce cvili, — jer od tebe put nas dili, — ah, prigorke nama riči, — od prislatke Majke ići. — Majko draga i priblaga! — ah, nemoj nas ostavit.

2. Majko mila itd. — Ti si naša radost prava, — tvoj nas pogled zadržava; — valja nam se ko oteti — od očiju tvojih svetih. — Majko draga itd.

3. Majko mila itd. — Ah, premda se raztavljamo, — srca ovde ostavljamo, — nek ih ljubav s tobom sveže, — da ih ni smrt ne razveže. — Majko draga itd.

4. Majko mila itd. — Primi dakle srca koja — da na vike budu tvoja; — pritisnuvš slatko ime, — posvoji nas uvik s njime. — Majko draga itd.

5. Majko mila itd. — Samo tim se veselimo, — ufamo se, što želimo, — jošter ovde živi, zdravi — i u rajskoj vidit slavi. — Majko draga itd.

6. Majko mila itd. — Još na nas se sad

obrati, — pravde ljuti bič odvrati; — glada, vojske, ognja, kuge — i pedepse griha druge. — Majko draga itd.

7. Majko mila itd. — Zato smrtna kad noć stigne, — kad se tavna sila digne, — ah, u pomoć tada hiti, — i u strašnom mraku svitli. — Majko draga itd.

8. Majko mila itd. — Ah, dostoj se svima dati, — tvoj blagoslov, pa nas prati, — da nas doma pokripljiva, — s nama vazda da pribiva. — Majko draga itd.

Pisme o svecima.

Sv. Stipanu prvom mučeniku.

(26. prosinca.)

353.

1. **Proslavimo danas svetoga Stipana,** — Isusove vire toga mučenika.

2. Koji prvi proli krv svoju rumenu, — na smrt glavu svoju prignuvši nevinu.

3. Od sedam gjakuna bijaše on jedan, — svetim apostolom u pomoć odabran.

4. Njegovoj mudrosti svaki se pokloni; — zato pogubiše čivuti ga zlobni.

5. Moli sveti Stipan za svoje zlobnike: — «Oprosti im Bože sve njihove grihe».

6. Primer dade nama, kako triba svima, — svojim protivnikom prostiti od srca.

Svetomu Ivanu Evangjelistu.

(27. prosinca.)

354.

1. **Prislavnog svetog Ivana** — proslavimo ovog dana, — Isus lipo kog milovo, — svi ga i mi sad poštujmo.

2. Svetog Ivu na toliko — Isukrst jeste ljubio. — da na poslidnjoj večeri — pokraj sebe ga posadi.

3. Sveti Ivan jeste ondi — naučio sve mudrosti, — i božanstvo s čovičanstvom, — jest ispiso svojom rukom.

4. Sveti Ivan jest kazao, — Divi Majki navistio, — da joj Sina odvedoše, — zli židovi uhvatiše.

5. Svetog Ivu prije smrti — dade Isus svojoj Majki, — na križu, kad je visio, — Majku dragu njem je dao.

6. Isusa je sveti Ivo — do smrti uvik slidio, — i u muki viran bio — pokraj Isusa ostao.

7. Svetog Ivu dakle i mi — u tom sada slidimo svi, — i pridragoga Isusa — ljubimo iz svega srca.

8. Svetim Ivanom zajedno — prisveto Trojstvo hvalimo, — i u kraljevstvu nebeskom — veselimo se s Isusom.

Na dan sv. Mladinaca.

(28. prosinca.)

355.

1. **Kad je čuo Irud,** — okrutni vladatelj, — da se je rodio — čekani Spasitelj.

2. Strahom se napuni — zločesta mu duša, — da će svit za kralja — primiti Isusa.

3. Potajno u Bethlem, — pošalje krvnike, — da s dičijom krvlju — oskrvnu kolivke.

4. Rakel oplakuje dičicu nevinu — traži ih, al nema, — jer kruto poginu.

5. Pozdravljeni bud'te — slavo mučenika, — prvi cvati vire, — budi vama dika.

6. Koji vas od srca — pozdravljamo danas, — od Isusa slavu — isprosite za nas.

Sv. Josipu zaručniku b. d. M.

(19. ožujka.)

356.

1. **Josipa svetoga,** — promišljam kada, — iz srca sveg moga — štujem ga tada. — Josipe, o sveti! — na svitu svakog, — da hoćeš oteti — progonstva jakog.

2. Dom ovog svetoga, — znati nam valja, — rod jeste svitloga, — Davida kralja. — Josipe, o sveti itd.

3. Mi svetih iz slova — znademo ovdi, —

od oca Jakova, — da se on rodi. — Josipe, o sveti itd.

4. Života sveg svoga — on ljubi kripost, — i zato od Boga, — tu dobi milost. — Josipe, o sveti itd.

5. Zaručnik da bude — blage Divice, — da na njoj ne bude — zlobne krivice. — Josipe, o sveti itd.

6. Bilomu liljanu — još k tomu sličan, — angjelu čistoćom — jer bi priličan. — Josipe, o sveti itd.

7. Privlada Irudu — svu silu i moć, — kad s malim Isusom — putova obnoć. — Josipe, o sveti itd.

8. Njeg Isus na ovom — još svitu dvori, — premda mu kralj bio, — koji ga stvori. — Josipe, o sveti itd.

9. Hranitelj Isusa, — da bude istog, — on milost zadobi — rad srca čistog. — Josipe, o sveti itd.

10. O sveti Josipe! — i mi te danas — slavimo, ah! moli — Isusa za nas. — Josipe, o sveti itd.

11. Milosti nebeske, — da i nam sjaju, — da s tobom slavimo — njega u raju. — Josipe, o sveti itd.

357.

1. **Naš branitelj sveti Josip**, — rogjen krvi Davida! — daj, da te dostojno dičit —

budemo mogli sada. — O, Josipe, čuvaj nas — od svega zla svaki čas, — tvojoj svetoj zaručnici — u milost izruči nas.

2. Jer si blaga nebeskoga — brižljivi čuvar bio, — tebe j' Bog za hranitelja — Sinu svom odredio. — O, Josipe itd.

3. Viran branitelj si bio — Marijine čistoće, — od Boga si zadobio — privelike milošće. — O, Josipe itd.

4. Virni hranitelj Isusov, — moli za grišne sluge, — da odnimi od nas teške — griha naših verige. — O, Josipe itd.

5. Ime tvoje prislavno je, — sva zemlja te poštuje, — i tebe zagovornika, — pri Bogu imenuje. — O, Josipe itd.

6. Misli, riči, dila svoja — i sve što god imamo, — tilo, dušu u obranbu — tebi izučivamo. — O, Josipe itd.

Sv. Gjurgju.

(24. travnja.)

358.

1. **Sveti Gjurgje mučeniče,** — Isusov hrabri vojniče! — Radosno te pozdravljamo — zaštitnikom nazivamo. — Po tvom, Gjurgje, primeru — rado ćemo vazda umrit za viru.

2. Za viru si krv prolio, — i tvoj život žrtvovao. — Stalan si u viri ostô, — tilo tvoje na smrt dao. — Po tvom, Gjurgje itd.

3. Car kršćane na smrt sudi — a ti hrabro prid njeg stupi, — da je tebi jedna želja — krv prolit rad spasitelja. — Po tvom, Gjurgje itd.

4. Progonstvo i grozne muke — pripravljahu carske sluge; — čim veću muku trpio, — veću radost si ćutio. — Po tvom, Gjurgje itd.

5. Carska ljubav, moć ni slava, — sva dika svitska gizdava — nij te mogla već ganuti, — od kršćanstva odvratiti. — Po tvom, Gjurgje itd.

6. Za veliku tvoju muku — prolitu krv i smrt žuhku, — Isus ti je slave punu — darovô u nebu krunu. — Po tvom Gjurgje itd.

7. O blaženi ti mučenik, — budi nam svim zagovornik, — koga slavimo mi danas, — moli se kod Boga za nas. — Po tvom, Gjurgje itd.

8. Da nevolje i sve muke, — primljene iz Božje ruke — ustrpljivo podnosimo — plaću u nebu dobimo. — Po tvom, Gjurgje itd.

Svetom Marku.

(25. travnja.)

Pisma: «Danjašnjem svetomu ...»

Sv. Filip i Jakov.

(1. svibnja.)

Pisma: «Propetomu hvale ...»

Na dan našašća s. križa.

(3. svibnja.)

359.

1. **Pogledajmo svi grišnici** — barjak križa svetoga, — kog Adama tužni sinci, — radi griha ružnoga, — crnom zemljom potrpaše, — al Jelena carica, — tražeć željno iskopaše, — Konstantina rodica.

2. Konstantine dobri care, — koji motriš čudesa, — carskom krunom slavi dare, — koje šalju nebesa, — čudo se je dogodilo, — kad s' našlo križa drvo, — s mista žena ozdravila, — čudo biše to prvo.

3. Zato dakle križu sveti, — primi suze grišnika, — jer Isuse naš propeti, — ti nas ljubi od vika, — radi tvoga križa slavnog, — kog slavi sav svit danas, — daj nam dio mira stalnog, — odbi tuge sve od nas.

4. Barjak svetog križa tvoga, — na planini uzdignut, — sve teškoće puka svoga, — on će slavno podignut, — daj nam kripost trpit svaka, — rad cine svete krvi — nek nam sine tvoja zraka — da grihote sve smrvi.

5. Indi dragi Spasitelju, — kog na križu motrimo, — udili nam vruću želju, da te vazda ljubimo. — Za prigorku tvoju muku, — ljubavi tvoje plamen, — blagoslovi tvomu puku, — dajuć vični dar. Amen.

Svetom Florijanu.

(4. svibnja.)

360.

1. **Zdravo, sveti Florijane!** — okrunjeni mučeniče, — zvan od svake svita strane, — protiv ognju odvitniče. — Daj nam tvoju milost, Bože; — da po tebi svaki može: — u kriposti živiti, — odvitnika sliditi.

2. Slavni Isusov vojniče, — kog oklopa od gvozdenih, — biše srce mnogo jače, — kad bi na smrt povedeni. — Daj nam itd.

3. Bog dar dade tvojoj muki, — da pokoran oganj ljuti, — jest mogućoj tvojoj ruki — i zapovid tvoju ćuti. — Daj nam itd.

4. Kad prihudu i nemilu — voda ukrotit ne može, — u gorućih kuća silu, — tvoja trnut pomoć može. — Daj nam itd.

5. Ti gromova ognjevitih, — proti kojim nij' pomoći, — srdžbu znadeš sustaviti, — po pričudnoj tvojoj moći. — Daj nam itd.

6. Sveče slavni teb' zaziva, — naša varoš, da ju braniš, — hvalu tebi često piva, — da od ognja nju obraniš. — Daj nam itd.

7. Tvoja kripost i moć jaka — neka naše brani krove: — padajuće iz oblaka, — smete strile i gromove! — Daj nam itd.

8. Ako kad se u naglosti, — digne oganj, tebe moli: — prolij tvoju od milosti — obilatu vodu doli. — Daj nam itd.

9. Svaki oganj vrimeniti, — ti dostoj se utrnuti, — a od duša vikoviti, — milostivo odvrnuti. — Daj nam itd.

10. Čin' u srcih da s' užeže, — od ljubavi Božje plamen, — nek nas ovaj oganj žeže, — da gorimo vazda. Amen. — Daj nam itd.

Sv. Ivanu Nepomuku.

(16. svibnja.)

361.

1. **Sad hvalite i slavite, o vi kršćani** — Ivana Nepomucenskog, svi vi pobožni, — Isusovog misnika, virnoga mučenika, — arcibiskupske svete crkve kanonika.

2. Ti s' Ivane slavna zvizda Praga varoši. — kruna tvoje domovine, mile dragosti, — dika reda pak svetog, i naroda sveg češkog — pak čitavom izgled svitu, prilipi cvitu.

3. Budué ispovid kraljice ne hti izdati, — i skrovitost sakramenta kralju kazati, -- zato srdit Venceslav, ljutit kao ljuti lav, — strašnim mukam i još smrću priti se uprav.

4. Tilo ti rastegnit, Henkarim zapovida, — i svićama ispalit do kostiju vida, — ali Božje ljubavi vatra, vatru pridobi, — a bojeće Boga srce tužnu smrt voli.

5. U Moldavu riku s ćuprije teb' bacíše, — za pokriti ovo svitu noću činiše, — ali svi-

tlost iz raja, tilo mrtvo opsjala, — i nebeske zvizde brane, dok te sahrane.

6. Budi dakle branitelj u svakoj nevolji — onom, koji pogibljivi ogovor pati, — utišenje dobavi i glas natrag postavi, — svaki stid i nepoštenje od nas odbavi.

7. Slava Ocu, slava Sinu i Duhu svetom, — slava kralju mučenika Krstu propetom. — Vi molbu zadužbine, Ivanove primite, — sramotu odsude vične nam odnimite.

362.

1. **Blagdan ovaj siva** — zvizdam, da se piva — u ime Ivana, — Nepomuk nazvana; — koga slave puna — jasna kiti kruna, — zvizdam nizana.

2. Ivan kad priminu, — eto sve prosinu: — rika zvizdam siva, — talase razliva; — mučenika slave — zvizde oko glave — virno prateće.

3. Siva na nebesih, — siva on čudesi; — jezik već blaženi — i sada rumeni — od trista godišta — ne utrunu ništa, — nit je za nj' smrti.

4. On je českog grada — dika Praga sada, — i našeg slavnoga — naroda možnoga; — njega dar nebeski — slavi narod česki — s žarom jezika.

5. Čuvaj nas od tuge, — glada, ognja, kuge, — vojske i bolesti, — od smrtne žalosti; — ravnaj govorenje, — ime i poštenje — Bogu na slavu.

Sv. Antunu Padovanu.

(13. lipnja.)

363.

1. **O Antune slavno ime,** — tko te hvali svako vrime, — on će imat štogod želi, — to Padua svakom veli. — Sve nevolje od nas digni, — milostivo uho prigni, — brani ti, brani ti, brani ti i čuvaj nas, — sada i na smrtni čas.

2. Sad narodi svi težite, — ter Antuna pozdravite, — jer on čini svud čudesa, — koja ima od nebesa. — Sve nevoje...

3. On ozdravlja bolesnike, — duhovne im dajuć like, — od bolesti vele mnogih, — kod njeg ova milost stoji. — Sve nevolje...

4. Antunu se priporuči, — i u srcu tvom odluči, — što po njemu ti zaprosiš, — to od Boga sve isprosiš. — Sve nevolje...

5. Zato smo se svi skupili, — i u crkvu pohitili, — da Antuna mi molimo, — i njemu se utičemo. — Sve nevolje...

6. Oh! Antune ti nas čuvaj, — kuge, glada nas občuvaj, — od potopa vodenoga, — i od srdžbe svetog Boga. — Sve nevolje...

364.

1. **Neka piva srce moje,** — i nek usta pismu poje, — pismu svetom Antunu!

2. Njemu zdencu svih blagosti, — njemu putu izvrsnosti, — dajmo hvalu dostojnu.
3. On u naših nuždah svakih — i gorkosti svakojakih — srca razveseljuje.
4. On je tužnim bolesnikom, svim drhtavcem i kužnikom — likar svake nevolje.
5. On nezdrava liči uda, — slavu Božju širi svuda — svakom ričju i dilom.
6. Jer grišnikom oproštenje i svim sužnim izbavljenje, — sveti Antun zadobi.
7. Antun virni Božji sluga, — ne nadvladan od svih tuga, — divičanstva primer bi.
8. Da on mrtve uskrsava, — i gubitke natrag dava: — to priznaje narod svak.
9. Ako dakle od dušmana, — budeš dušo kad prognana, — Antunu se uteci.
10. Za tebe će molit Boga, — da po muki Sinka svoga, – teb' daruje s nebesi.
11. Pouzdaj se u njeg dakle, — i on će ti bit kod svake, — tuge razveselitelj.
12. Posli ovog pak života, — rajska slava i lipota, — bit će spremna za tebe.

365.

1. **Zdrav Antune sveti oče**, — ti Isusa ljubit poče, — od ditinstva jošter tvog, — kano sinak oca svog; — zato njega sad na ruci, — držiš ovde prid svih puci, — tvog čistoga življenja, — liljan daje znamenja.

2. Bog nam dao ovu milost, — da možemo svaku kripost, — tvoju puku navistit — dila tvoja izustit. — Obratio jesi puke, — i na svitlost nevirnike, — izvo propovidajuć — put spasenja kazajuć.

3. Za života teb' čudesa — dana jesu od nebesa, — ko bi pak iskazao, — i ispisat mogao, — čuda, koja vazda činiš, — u potribi kada vidiš, — svakog tebe prosećeg, — pomoć tvoju tražećeg?

4. Bolesnike ti pomažeš, — jer im zdravlje opet daješ, — ti odnimaš žalosti, — dajuć opet radosti. — pogibelji ti odvraćaš, — izgubljene stvari vraćaš, — to svak živ ispovida — i još svud pripovida.

5. Ti sotone istiruješ, — gdigod koga istom čuješ, — opsidnutog moliti, — pomoć tvoju tražiti, — o koliko zahvaljuju, — ljudi, koji ovo čuju! — hvale kralja nebeskog, — koj nadari slugu svog.

6. Svak po vodah, koji plovè, — teb' u pomoć kad zazove, — na kraj srićno ishode, — a i kući dohode, — po suhoći pak putnici, — uzvisuju svikolici, — različite dobrote, — što od zala njih ote.

366.

1. **Zdravo sveti Antune**! — slavo grada Padue; — zdravo budi naš kod Boga — velik patrone!

2. Štovatelju Marije, — drage Majke Božije, — virni Sinu serafinskog — svetoga Franje.

3. Isusovo prisveto — Srce za nas ranito, — u tebi je ljubav svoju — raspaljivalo.

4. Isusa si ljubio — i virno mu služio, — suznoj ovoj u dolini — dok si živio.

5. Radi tvojih kriposti, — s mnogimi te milosti — Bog proslavi još na zemlji — s čudotvornosti.

6. Sad pak gori kod Boga — vik pomažeš svakoga, — koji k tebi utiče se — iz srca svoga.

7. Bolesnike ozdravljaš — izgubljeno povraćaš, — zablugjene na pravi put — opet dovagjaš.

8. Čuvaš mir obitelji, — slogu med prijatelji, — i pomažeš k srići ko to — po Bogu želi.

9. Tvoj zagovor uzmožni — poznaju svi pobožni, — s toga i mi prosimo te — ovde svi složni.

10. Moli za nas dragoga — Isusa prislatkoga, — i Mariju, da s i ona — moli kod Boga.

Svetom Alojziju.

(21. lipnja.)

367.

1. **Alojzije, daj, da te slavim,** — nebeski mladče dušom svom, — jer ti si svetim žićem

pravim — vik bio sličan angjelom. — Oj molimo te, Alojzije, — ne odbij našeg srca dar. — Alojzije, Alojzije, — o daj nam tvoga srca žar.

2. Ta sam je Bog te odabrao, — da kao sin mu budeš drag. — Za grihe nisi nikad znao — već uvik bio čist i blag. — Oj, molimo te, itd.

3. I cili svit si prizirao — i sav mu varav sjaj i hud, — za rajem tek si uzdisao, — jer ajska ti je bila grud. — Oj, molimo itd.

4. I divit se na križu Kristu — bijaše tvoje duše mar, — i štovat Božju Majku čistu — bijaše tvoga srca žar, — Oj, molimo to itd.

5. Ti samu tebi strog si bio — i trapio se pokorom, — uz suze si i krvcu lio, — prem toli čist u srcu svom. — Oj, molimo te itd.

6. A što da radim ja Gonzago, — koj grišnik sam na zemlji toj? — I ja ću prizret svitsko blago — i kajat se sav život svoj. — Oj, molimo te itd.

7. I skrušeno te molim s toga — zakrili me za žića mog. — I moli za me dobra Boga, — i spasit će me dobri Bog. — Oj, molimo te itd.

368.

1. **Pivajmo u slavu** — pismu veselu, — svetom Alojziju — pravom angjelu! — Dive

se nebesa, — čudu tog uresa. — Bogu hvala, — koj za zemnog vika — diže tog čovika — do divne svetosti — po milosti.

2. Sunčane kad zrake — ljiljan opsinu, — krasne mu oznake — kažu bilinu; — lipša je biloća — sveca tog čistoća. — O, krasoto! — Za tobom, uzorom, — zborom a i tvorom, — nas je volja iti — s tobom bditi.

3. S ushitom goruće — mole usnice, — s milinja pak vruće — rone suzice; — Bogu mila duša, — rajske slasti kuša — Alojzije! — Dar nam taj isprosi, — da se Duh zanosi, — po Božjoj dobroti i milosti.

4. Mladić od ljubavi — gori plamenom, — ter Boga vik slavi — slatkim spomenom; — kako vruće ljubi — sa svita se gubi. — Oj, Kerube! — Nas za tobom vodi, — da se u nas rodi — poput srca tvoga — ljubav Boga.

369.

1. **Alojzije rajsko dite,** rajski cvite, — kojim zvati imenom, — il ljiljanom bilim hoću, — tvoju ljubav i čistoću, — ili ružom rumenom.

2. Priličan čudno njima obadvima, — ti duhovnom lipotom, — oni jesu dika cvića, — dika jesi ti mladića — tvojim čistim životom.

3. Ljiljan koga držiš, što je? nego tvoje, — biljeg pravi čistoće; — kako ljiljan čisto

bili, — ona sja u tvojih dilih, — brez oskrvne i zloće.

4. Angjeoske postidnosti, u mladosti, — on je tvoja prilika, — angjela te zemaljskoga — i na zemlji nebeskoga — jedni zvaše čovika.

5. Alojsije već je dosti, stani, prosti, — tilu tvomu čistomu, — podaj meni biče tvoje, — da sam kaznim zloće moje — ja na tilu grišnomu.

6. Divče slavni za nas moli, koji doli — još boj s tilom bijemo, — da čistoću čuvajući, — i ljubavlju svi gorući, — k tebi srićno stignemo.

Sv. Ivanu Krstitelju.

(24. lipnja.)

370.

1. **Svetog Ive dan rogjenja,** — dan je mnogog proslavljenja: — na svit ovaj još nerogjen, — od Isusa bi pohogjen.

2. Majka premda stara biše, — nit od ploda misli više, — u velikoj pak starosti — dobi čedo od svetosti.

3. Kad se sveti Ivo rodi, — otac mu nim progovori: — Izrajela blagi Bože, — tvoja kripost svaka može.

4. Još nejako Ivan dite — bi pustinjak brez prilike, — tilo svoje postom mori, — u žudijskoj pustoj gori.

5. Tilo mori, jer skakavci — biše hrana a pojasci — oštre kože, da nemilo — s tim pokori većma tilo.

6. Pokoru svim priporuči, — oštru činit sam nauči; — Spasitelja svoga krsti — u Jordanu, pun milosti.

7. Opomenu tad Iruda, — da se ostavi zabluda, — al himbene radi žene, — osta glave odiljene.

8. O, svetosti ti velika! — budi nama svim prilika, — budi nama zaštićenje, — budi vogja na spasenje.

Sv. Ivanu i Pavlu.

(26. lipnja.)

371.

1. **Prisvemogući Bog Ivana i Pavla,** — za patrone dao milostivo nama, — da oni od groma, oluje i leda, — obrane nas od nesrićnoga vrimena.

2. Zato crkva naša poštenje im daje, — i molbe pobožne Bogu prikazuje, — da čuvaju, brane polja, vinograde, — daj, za što molimo sada tebe, Bože.

3. Oče naš nebeski, pruži blagoslova — puku pokornomu, iz vedroga neba. — Ne daj glad trpiti, u nevolji biti. — Bože dostoj se nam molbe uslišati.

4. I posli ovoga života smrtnoga, — daj s

Ivanom s Pavlom tebe gledat Boga, — ovo nam udili, Stvoritelj naš mili, — puk tvoj priponizno, to dobiti želi.

Sv. Ladislavu.

(27. lipnja.)

372.

1. **Za kralja magjarskoga,** — Ladislava svetoga — odabra Bog puku svom — u svem njemu ugodnom

2. Stvori čudo u njemu, — kao slugi svojemu, — jere Boga ljubljaše, — i njemu se klanjaše.

3. Štuje, hvali Boga svog, — Stvoritelja jedinog, — i puku to navisti, — da svak Bogu pohiti.

4. Kad tatarin ustade — i zapovid izdade, — da kršćane pogube, — mogućne i uboge.

5. Jer što blaga imaše — u kamen se stvoriše, — tatarine pridobi, — s voljom Božjom njih odbi.

6. Snagu vojska njegova — dobi jakost od Boga, — nepretelja nadvlada — ko da ne bi nikada.

7. Sveti kralju i nama — bud' u pomoć ti svima. — Moli se Bogu za nas, — osobito pak danas.

8. Uspomena je tvoja, — dana ovog slavnoga, — kralju i patrone naš, — odbi svako zlo od nas.

9. Po vridnosti tvojima, — u pomoć buď našima, — vojnikom i junakom, — da su srićni svi s Bogom.

10. Isprosi mir pokoja, — od privelikog Boga, — posli smrti pak vičnost, — i nebesku nam radost.

Sv. Petru i Pavlu.

(29. lipnja.)

373.

1. **Slavan danak apostola** — Isusovih, nam prosini: — poglavice svetog stola, — Petra, Pavla slugâ virnih.

2. Prvog prosta ribolovca, — Isusova milost jaka, — stvori brzo dušolovca, — prije slaba i nejaka.

3. Vira mu je živa bila, — svim ostalim ogledalo, — Sina Božjeg spovidila, — koj mu ključe neba dao.

4. Uskrsnulog Spasitelja, — bi dostojan najpre vidit, — nutrnja bo njemu želja, — bi svog meštra virno slidit.

5. Stup je dakle crkve glavni, — stup zakona svetog tvrdi, — njemu budmo mi zahvalni, — na nauku i na trudih.

6. Protivnika najvećega, — Isus dobri svog

obrati. — Šavla, Pavlom tvoreć svega, — da se k Bogu snižen vrati.

7. Iz posude srditosti, — stvori ruka možna Boga, — apostolom odabranim, — apostola glavnog svoga.

8. Vas u jedno sad slavimo: — apostolske poglavice, — stupi crkve, ter prosimo: — pomoć od vas sve dvojice.

Svetoj Ani.

(26. srpnja.)

374.

1. **O ljubljena majko, Ano**, — jedino je tebi dano, — da svitu dadeš divicu — grišnikom zagovornicu. — Sveta Ano brani nas, — i smiluj se grišnima u smrtni čas.

2. Ti majka najsrićnija si, — po kćeri smo srićni i mi, — jer zavridi rodit nam spas, — koj pakla izbavi sve nas. — Sveta Ano itd.

3. Rad kriposti majko mila, — Isus tebe odlikova, — podiliv kraj kćeri tvoje, — misto pokraj majke svoje. — Sveta Ano itd.

4. Na puk tvoj pogledaj sad ti, — jer srcem zazivlju te svi, — kada nevolje tište nas, — svi k tebi, dižemo svoj glas. — Sveta Ano itd.

375.

1. **Sveta Ano i Marijo!** — Boga za nas molite. — Odvitnice sveta Ano, — kod Boga

jesi blažena, — teb' je sveto čedo dano, — o najsveća megju žena!

2. Sveta Ano i Marijo itd. — Mati Gospe ti s' postala, — rad tvojih svetih kriposti, — zoru svitu svemu dala. — ti po Božijoj milosti.

3. Sveta Ano i Marijo itd. — Poniznost je teb' krunila, — ti štovala koju jesi, — po njoj Bogu ugodila, — zato tebe i uzvisi.

4. Sveta Ano i Marijo itd. — Tvoje čedo izabrano, — pripuno Božje milosti, — rodilo je nama zvano — sunce od milosrdnosti.

5. Sveta Ano i Marijo itd. — Koliko je uzvišena, — Majka Sinka Božijega, — toliko si prodičena — majko dive ti od njega.

6. Sveta Ano i Marijo itd. — Ko se ne bi veselio, — sriću tvoju poznajući. — On bi srca tvrda bio, — za spasenje nehajući.

7. Sveta Ano i Marijo itd. — Jer je, majko, tvoja kćerka, — na svit ovaj porodila, — čija ljubav baš grišnoga — čovika je otkupila.

8. Sveta Ano i Marijo itd. — Moli dakle za nas Boga, — koji te je uzvisio, — da bi po života svoga, — i nas malene primio.

376.

1. **Zdravo Majko priblažena** — Sveta Ano! Koja si nam zato dana — Sveta Ano! — Da porodiš nam Divicu — Sveta Ano! — Neba i zemlje Kraljicu — Sveta Ano!

2. Ti si časna od plodnosti — sveta Ano! — i veselje u žalosti — jer si žalost svu odnela — kad si Mariju ponela.

3. Radi tvoje pobožnosti — velike si ti milosti — kćerkom svojom zadobila — kada si ju porodila.

4. Sad nas Majko priporuči, — da tvoj unuk svemogući — Bog i Čovik, Isus mili; — što prosimo, nam udili.

5. Uz to i kćer svoju prosi; — da k nam milo oko nosi, — navlastito da nas brani — da nam dušu grih ne rani.

6. Primi ovu pismu malu, — s kojom tebi dasmo hvalu, — Ano, virna pomoćnica! — budi nam svim Odvitnica.

Na dan Porciunkule.

(2. kolovoza.)

377.

1. **Navistit ću danas blago**, — svima virnim dušam drago. — Blago rekoh: duhovno, — za spasenje ugodno; — priblaženoj po Divici, — isprošeno u crkvici: — od angjela nazvanoj — i Gospi prikazanoj.

2. Crkva ova sad rečena: — blagih dila proglašena, — temelj jeste ovoga — oproštenja glavnoga, — koga Isus tad dopusti, — svit u grisih, kad se zgusti, — rad svog sluge pravoga, — svetog Franje zvanoga.

3. Isus se je smilovao, — i po Gospi njemu dao, — plod dobitka svetoga, — za pokornog svakoga. — Tad plod blagi bi udiljen, — i po crkvah svih raširen, — reda Serafinskoga, — manje braće zvanoga.

4. Nebeskomu zato kralju, — hvalu naše duše šalju, — rad blaga duševnoga, — sada izrečenoga, — još i našoj pomoćnici, — Majki Božjoj i Divici, — hvala budi do vika, — rad duhovnog dobitka.

Sv. Roki.

(16. kolovoza.)

378.

1. **Zdrav Roko prisveti,** rodom plemeniti! — Mi tebe štujemo, tebe sad slavimo.

2. Kugu ti otira, nevolju protira, — nam radost donese, suze nam odnese.

3. Tog radi uzroka, teb' mi svetog Roka — patronom primismo, čuvarom stavismo.

4. Tvoje na poštenje i dično slavljenje, — crkvicu zigjasmo, tebi posvetismo.

5. Jer svi obećasmo, uvik učinismo, — da ćemo držati, dan postom postiti.

6. O, Roko prisveti! svi puci cvile ti, — kugu da odnimiš, sriću nam udiliš.

7. Varoš našu brani, srićom nju nadari, — mi ćemo te štovat, teb' ćemo poštivat.

379.

1. **Zdravo Roče naš prisveti,** — pomoćniče mogući! — Rodom krvlju plemeniti, — a ljubavi gorući. — Moli Boga, sveti Roče, — da od kuge čuva nas; — jer po tvojoj molbi poče, — pomor pristat svaki čas.

2. Biljeg križa prisvetoga — od neba si primio, — s live strane tila tvoga — uztrpljivo nosio. — Moli Boga itd.

3. Za dat pomoć iskrnjemu, — oca, mater ostavi, — uputi se gradu Rimu, — od goruće ljubavi. — Moli Boga itd.

4. Roče, mistih po bolesnih, — po kojih si hodio, — kužnim, tužnim i otrovnim, — milosti si đilio. — Moli Boga itd.

5. Primio si dar od Boga — rad ljubavi velike, — kugu tirat od svakoga, — kako kažu prilike. — Moli Boga itd.

6. Ti nas dakle, pomoćniče! — od svih biča i tuge, — ti nas brani sveti Roče, — od nemile sad kuge. — Moli Boga itd.

380.

1. **Odvitnik i oče! o blaženi Roče!** — pogledaj očima na nas milo: — sve ovde skupljene, srcem ponižene, — bižeće pod tvoje sveto krilo: — od kuge brani, da nas ne rani — otrovna bola i kužni pomor, — koji pomoć možeš dati ozgor.

2. Milost si dobio, jer s' Boga ljubio, — da kužnom otrovu silu slomiš; — budući svetinje, rumeno znamenje — od kuge na prsih ti križ nosiš — i nama svaku daj kripost jaku, — po tvojoj molitvi boli ličit, — i srcem poniznim Boga dičit.

3. Zakonska dva cvita, — tebi su vlastita: — ljubav vruća Boga i tvog bližnjeg; — dobra zato svita ostavi vlastita, — da ljubiš Isusa, srca iz sveg; — ostavljaš rodstvo, k tomu bogatstvo, — ubogim ti dilіš, radi Boga: — jer je Bog želja sva srca tvoga.

4. Još ljubav nesahne, kad blago pristane, — nego većma želi Bogu godit, — ideš u države, nemoćne i zdrave — onde da možnije možeš dvorit: — od ljubavi sve kužne, nečiste — znamenjem si križa ozdravljao, — ljubezno pak mrtve pokapao.

5. Od ljubavi mnoge, kužna bola noge — i tvoje nemilo tada rani; — kad ranjen na stini, sam leža u šumi — brez ljudske pomoći, Roče zvani! — Tad kaza ko si, umro kadno si: — za slavu Boga tvog i iskrnjeg, — i kad si radi njih sebe do sveg.

6. Al Otac ljubavi, koji dobre slavi — i tvoju naplatit ljubav znade; — tilo j' ohladilo, ljubav pojačila, — po Božjoj milosti u nebesih. — O sveti Roče, naš odvitniče! — I danas još živiš na nebesih, — za ljubav ti Božju umro jer si.

7. Čuvaj nas od kuge i nevolje druge, — duševne bolesti navlastito. — Koji učinjene, od starih zavite, — sada ponavljamo osobito; — brani pri smrti, daj nam umrti — u Božjoj milosti i čistoći, — da u raj s tobom možemo doći.

Sv. Stipanu kralju.

(20. kolovoza.)

381.

1. **Ah! kud si zaišla, sveg naroda zvizdo,** — kraljevine naše privelika diko:

2. Gdi si Stipan kralju, tebe svaki želi — za tobom uzdiše, puk tvoj jako žali.

3. Tebe promišljajuć, suze same teku, — alosnoga polja svaka stabla vehnu:

4. Noge nam klecaju, ruke nam sustaju, — a oči nam nikad suzit ne pristaju.

5. Biše Panonia na glasu ružica, — koju je rosila, Marija Divica.

6. Ovu je Stipan sam sobom usadio, — i do plemenitog cvata othranio.

7. Ali kako vatra diluje s ružicom, — tako odmetništvo čini s Panoniom:

8. Kad je od sve strane na nju navalilo — i primnogo duša jeste privarilo.

9. Jeste prava vira pod Stipanom cvala, — posli njega jeste jako uvehnila:

10. Pod svetim Stipanom, bi jako kralje-

stvo, — svakog dara Božjeg, veliko bogatstvo.

11. Radi čega tebi, svi se utičemo. — žalosni sinovi, k tebi uzdišemo:

12. Da gledaš na tvoju milu domovinu, — očima promotriš, virnu kraljevinu.

13. Po tebi čekamo svi pomoć Divice, — naše domovine, pridobre kraljice:

14. Kojoj si narod tvoj, sasvim poklonio, — i zajedno s krunom tvojom posvetio.

15. Prid tobom Marijo sa svetim Stipanom, — s visećim na križu milim tvojim Sinom:

16. Cvili svakolika kraljevina gorko, — uzdisanja svoja šalje na visoko.

O angjelu čuvaru.

(Prva nedilja rujna.)

382.

1. **Angjele! angjele!** — *zdrav čuvaru angjele,* — srca tuge mi razgoni, — od griha me ti ukloni. — Angjele! angjele! — O čuvaru angjele.

2. Angjele itd. — poslanik ti si nebeski, — a čuvar si čovičanski. — Angjele itd.

3. Angjele! itd. — rastri krila svrhu mene, — budi uvik pored mene. — Angjele itd.

4. Angjele! itd. — putujućega slidi me, — u nevoljah pomozi me. — Angjele! itd.

5. Angjele! itd. — virnog puka ne ostavi, — na dobro ga ti upravi. — Angjele! itd.

6. Angjele! itd. — Posli ovoga života, — da budemo sveta četa. — Angjele! itd.

Na Uzvišenje križa.

(14. rujna.)

383.

1. **Bud pozdravljen, o križ sveti!** — koga j' s krvlju sam raspeti — Spasitelj posvetio — kada je smrt trpio. — Na tebi Sin Bog visio — kad nas s nebom pomirio, — da plati dug grihote — za Evine sirote.

2. Ti spasenja sveti oltar! — na kom se je najdraži dar — Isukrst žrtvovao — i svoju krv prolio; — tebe j' sveta krv mokrila, — kad je iz rana curila, — sa tebe je dušicu — prido u ruke ocu.

3. O, sveti križ! s tvoga drva — milost se za nas dobiva, — jer kroz tvoje znamenje — dano nam je spasenje; — tvoja kripost čudnovata — pokornim život dobila, — ti zastava kršćanstva, — zalog si nam blaženstva.

4. Ti znamenje od spasenja — i čudnoga otkupljenja! — budi tužnim hrabrenje; — i nevoljnim kripljenje — opominjaj nas na muke, — Isusove smrti žuhke, — da i mi naš ponizno — križ nosimo strpljeno.

5. Isus, koji za nevoljne — trpio muke nebrojne! — primi tužne Evine — muke za svoje sine — opet natrag u milosti — i svaku

zloću nam prosti, — daj nam križ i nevolje — trpit od dobre volje.

6. Ne daj se ti nam izgubit, — već strpljeno naš križ nosit, — i tebe po svih putih — virno naslidovati, — da, kada nam srce pukne — i jezik na vik zamukne, — nagjemo otvorena — za nas nebeska vrata.

Sv. Mihovilu Arkangjelu.

(29. rujna.)

384.

1. **Mihovila duha prisvitloga,** — prid angjeli u nebu prvoga, — nam štovati valja, — rad nebeskog kralja. — Zato njemu pivamo i njega zazivamo.

2. Zaodiven nebeskom svitlošću, — i nadaren vikovnom radošću: — dvori vazda Boga, Stvoritelja svoga. — Zato njemu pivamo itd.

3. Čete vodi neba angjeoske, — kano svitle i redane vojske: — dan i noć pivajuć, hvale Bogu dajuć. — Zato njemu pivamo itd.

4. Glavnog gjavla Mihovil savlada, — protiv Bogu on ustade, kada, — zabaci ga doli, jerbo se poholi. — Zato njemu pivamo itd.

5. O veliki Bože dvoranine! — nas s nebeske pogledaj visine, — onamo nas vodi, — gde se kripost plodi. — Zato njemu pivamo itd.

Sv. Franju Serafinskom.

(4. listopada.)

385.

1. **Proslavimo užganošću,** virni kršćani, — sdružite se i vi s nami neba angjeli: — ljubitelja ubogih, samostane koj gradi, — svetog Franju Asiskoga hodte slaviti.

2. Sveti Franjo, u tebi se sjedini svaka — čistoća i siromaštva kripost prijaka, — u ruci ti zastava pokore i ubožtva, — koja Bogu puk kršćanski virno poziva.

3. Gubavca si tvojim milim rukam grlio, — i celovom njeg've grdne rane ličio: — tako grli i sve nas, koji smo se teb' na čast — sakupili, da dobimo vičnji duše spas.

4. Ljubio si male janjce poput Isusa, — njina ljubav prama tebi biše žestoka; — ljubiše te ptičice i u morju ribice, — tvoje riči zasadiše sebi u srce.

5. Isukrst je darovao svete s čudesi, — al vlastitim svojim ranam tebe naresi, — koje rane svitliše ko na nebu zvizdice, — divičansko tvoje tako kitiše.

Sv. Tereziji.

(15. listopada.)

386.

1. **Zaštitnice izabrana,** — zdravo Terezijo sveta, — koju željom mučenicu, — cvitom

čistoće divicu, — svečanom uspomenom, — varoš ova slavi danas, — brani nas.

2. Tvoje srce da prostrili, — svom ljubavlju Isus mili, — to svidoče prsa sveta, — od angjela prostrilita, — oganj tvoje ljubavi — nek nas žeže, nek nas pali, — svaki čas.

3. Teb' živeću pohogjenjem, — izdišuću zazivanjem, — Isus jeste proslavio, — kad je ono teb' rekao: — «Od Karmela divice, — hodi krunu primi slavnu, — od mene».

4. Dan mi ovaj izabrasmo, — za teb' slavit Terezijo, — u kojem duh tvoj pričisti, — u golubice priliki, — u nebesa odleti, — za smrt tvoju, smrt blaženu sprosi nam.

5. Terezijo priblažena, — zaštitnice odabrana — za uboge moli tvoje. — Blagoslove da Bog svoje — našoj varoši dade, — da po tebi bude srića nam vazda.

Pisme o svih svetih.

(1. studena.)

387.

1. **Zdrav Isuse kruno sviju svetih,** — iz života ovog gor uzetih, — koji te u raju, srićno uživaju, — uvik kod teb' stojeći, slatke pisme pojeći.

2. Tebe slavi nebeska kraljica — Mater tvoja sveta i Divica, — mnoštvo od angjela

provodi veselja — tebi vazda služeći, volji tvojoj godeći.

3. Još te hvali društvo od proroka, — rad zamašnog i glavnog uzroka, — jere ti po njima, nam navisti svima, — tvog prisašća radosti i nebeske slatkosti.

4. Po Ivanu svetom krstitelju, — od pokore u nam užga želju, — a Petra svetoga, dvora nebeskoga, — ti ključarom postavi, kad svit ovaj ostavi.

5. Još i drugim svetim apostolom, — prid poslidnjim tvojim svetim stolom, — starešinstvo dade od duhovne vlade, — davši njima misničtvo, najveće dostojanstvo.

6. Tvoju svetu viru potvrdiše, — svi koji no za nju krv proliše, — muke podnoseći u tom se slaveći, — da su za te trpili, protivnike dobili.

7. Tebe hvale i slave misnici, — i ostali mnogi pokornici, — zajedno s divicam, svetim udovicam, — na nebeskoj visini i prisrićnoj planini.

8. Svi koji ste u dvoru svitlomu, — dvoru svitlom zvanu nebeskomu, — vas mi zazivamo, pogledajte amo, — pak se za nas molite i nam raj isprosite.

388.

1. **Uzdignimo, naš** slabi glas, — Boga vridno slavimo — u njegovih svetih danas, —

iz sve moći hvalimo; — pivajmo slavu višnjemu, — dajmo hvalu svi njemu — ýrtvujuć posvetimo svu — pamet srce, i želju.

2. U duhu sad podignimo — oči nam na visinu, — nebrojnu onde vidimo — odabranih množinu — i prid licem Stvoritelja — uživaju radosti, — gdi njima se svaka želja — ispuni do sitosti.

3. Marijo, Mati najbolja! — prva za svetim Trojstvom, — pomoć naša u nevoljah, — pomiri nas sa Bogom; — dostoj se, o mila Mati! — na nas brigu imati — i nemoj za nas pristati — Boga dragog prositi.

4. Nikad oko nij vidilo, — niti razumi čovik, — srce nikad nij' ćutilo, — manje izreko jezik. — kakova plaća od vika — od višnjeg Oca Boga — u nebu na virne čeka, — koji srcem ljube ga.

5. Angjeli, Božji dvornici, — proroci, sveti oci, — apostoli, mučenici, — sve dive i mladenci, — svi sveci i sve svetice! — Boga za nas prosite, — prid pristol Božje pravice — molitve nam nosite.

6. O, Bože, Oče milosti! — klečeći te prosimo, — daj, da sve naše dužnosti, — svi virno ispunimo; — po trudnom ovom životu, — daj nam mir zadobiti, — primi nas u tvoju slavu, — tebe navik slaviti.

Svetoj Katarini.

(25. studena.)

389.

1. **Zdravo sveta Katarina** — puna umnih darova, — koju Božja luč jedina — trgnu mračnih okova.— Zdravo, jerbo tvoje znanje — mudroznancem na ravnanje — služi mnogo vikova.

2. Zdravo, jer si zaslužila, — što je tvog Spasitelja — rič te vridnom učinila — za našeg učitelja; — zdravo jer si ojačila — crkvu Božju i vidila, — prognana tlačitelja.

3. Daj, o Božja zaručnice, — virno izvršivati, — što božanske iz pravice — usta dogje držati; — evo skrušeno molimo, — k tebi proseć vapimo: — dostoj nam pomoć dati.

4. Milosnike, odičena, — divo, ne preziraj sve; — tobom dica ohrabrena, — daj, da svitu odole. — Moli sveta Katarina — milost Božja, da jedina — utiši nas tu doli.

5. Kad nas smrti obstru moći, — pripoluči Bogu nas! — Tad se dostoj nam pomoći; — nas okripi svaki čas: — moli, da nas u raj prime — Bog, i s tobom da tam ime, — proslavimo povik vas.

Pisma opća za svetkovine sv. apoštola.

390.

1. **Propetomu hvale dajmo**, — koj nas ljubi i po smrti, — apostola jer imamo — zbor misto njeg uzoritih: — da njegovu svetu viru — svemu svitu pripovide, — uče živit svit u miru — i Propetog ispovide.

2. Proslavimo apostole, — Isusove poslanike, — koj trpljahu ljute bole, — tražeć meštru učenike; — koji svoja ostaviše, — virno slideć Propetoga, — i svit tavni prosvitliše, — učeć štovat pravog Boga.

3. Svi narodi već sad vide, — nauk po njim da imaju, — koga Isus s neba skide, — virni po njem da s' ravnaju; — njima hvala na svih trudih, — na nauku i ljubavi — od svakoga virnog budi, — jer se tmina svit izbavi.

4. O, prislavni apostole! — koga naš zbor slavi danas, — ti jaganjče pri pristolju — moli Boga grišne za nas, — da njegove svete riči — i nas svetim plodom kite, — da nas grišnih strašni biči, — kad god tužne ne dohite.

5. Tvoje trude ti pridstavi, — za nas grišne Propetomu, — da nas svakog zla izbavi, — sveto živit uči k tomu — rad zasluga mnogih tvojih, — nek nam svima grihe prosti, — med odabrane ubroji — Božji janjac od milosti.

6. Neumorni sveti zbore, — apostola Isusovih, — o prislavni sveti kore, — poslanika od meštrovih, — svi se za nas pomolite, — da slidimo stope vaše, — milom Bogu utecite, — da slušamo rajske glase.

Na dan jednog apoštola pivaju se: 1., 4., 5., 6., a na dan više apoštola: 1., 2., 3., 6.

Na svetkovinu jednog ili više sv. mučenika.

391.

1. **O, Isuse! prava slavo** — mučenika tvojih svetih, — od svetinje svake glavo, — koji za nas bi propeti, — tebe danas mi slavimo, — u virnima tvojim svetim, — mučenika kad hvalimo, — slavni vinac prid propetim.

2. Virno tebe svi slidiše, — od svita se ne plašeći, — viru tvoju spovidiše, — za nju hitro sva trpeći: — naučiše mnoge puke — tvoju svetu volju tvorit, — pritrpiše strašne muke, — želeć tebe virno dvorit.

3. O, prislavni mučeniče! — koga srca naša danas — proslaviti odlučiše, — Boga moli grišne za nas: — da ga i mi živom virom, — k tom ufanjem i ljubavlju — proslavimo svagde širom, — krvlju topeć viru pravu.

4. Jer nit otre tebi strile, — nit mačevi dosadiše, — niti žega vatre vrile, — virna s Bogom rastaviše; — ljubav bo je Božja veća, —

neg sve muke lažnog svita, — ljubav tvoja bjaše žešća — neg sve muke 'hologo svita.

5. Sve nevolje i sve tuge, — koj' nas grišne tište ovde — nek nam budu na zasluge, — prid jaganjcem na oltaru, — po zaslugah vaših svetih, — i molitvah priužganih, — čistite nas prid Propetim, — da ga slavimo s obranih.

Na svetkovinu divice.

392.

1. **Ti divo u cvitu lipe mladosti**, — mrzeći na pirne tašte radosti — prikaza Isusu cvitak ljubljeni, — cvitak divičanstva neoskrvjeni.

2. Sjala ti je jakost nepridobita, — od duha paklenog, puti, i svita. — Za blago nebesko ti se pobrinu, — za dobra, koja ti nikad ne ginu.

3. Sjala je poniznost i ustrpljenje, — i oštra pokora, griha proštenje — od Boga poniznim srcem proseći: — u postu dan i noć suze roneći.

4. Sjala je kriposti, bogoljubnosti, — kada se od slatke srca radosti — rastapa ljubavlju sve užeženo, — na svetoj molitvi s Bogom združeno.

5. I zato Bog tebe čudno proslavja, — po tebi nemoćan čudno ozdravlja: — ko tebe u pomoć zaziva, njemu — po tebi milostiv Bog je u svemu.

6. Da tvoje slidimo jasne kriposti, — u Božjoj živimo vazda milosti: — da kano i zvizde mi puni dike, — sa tobom u raju sjamo na vike.

Pisma na blagdan ma kojeg sveca.

393.

1. **Današnjem svetomu** — Bog dade milost, — na svitu ovomu, — da plodi kripost. — Ja srcu u momu — veselje imam, — i svecu istomu — radosno pivam.

2. Svagdanja on bdenja — upravlja k Bogu, — i vruća molenja — u lipom slogu. — Ja srcu u momu itd.

3. Vazda je ponizan — na svitu bio, — čist, mudar i trizan — i svakom mio. — Ja srcu u momu itd.

4. Progonstvo nemilo, — nadvlada svako: — svit, gjavla i tilo — dobivši jako. — Ja srcu u momu itd.

5. U dvoru vičnjemu — on dobi krunu, — po trudu svojemu — raskošja punu. — Ja srcu u momu itd.

6. Na svitu i sada — nevoljne liči, — kod Boga on kada — izusti riči. — Ja srcu u momu itd.

7. Mi njega rad toga — slavimo danas, — u nebu da Boga — on moli za nas. — Ja srcu u momu itd.

Pisme za crkvene ophode.

Na dane molenja.

394.

1. **Oče! Koga Sin nam tvoj objavi**, — duša, koga pobožno proslavlja; — Oče, koga nebo, zemlja slavi, — i nit nebo od dice rastavlja! — tvoje ime posvećeno budi, — tebi nek je hvala i dika! — nek te štuju svi u prahu ljudi, — od postanka svoga do vika.

2. Daj kraljevstvo da nam tvoje prigje, — u kom mudrost i ljubav procvate. — Za koje steć Isus s neba snigje, — u njemu ljudi da se obrate; — budi volja ovd' tvoja na zemlji, — kako god u svitlih nebesih, — prava kripost nek se utemelji, — ter sve ljude u raj prinesi.

3. Daj nam izvor pravoga veselja, — daj nama zadovoljnosti duha; — ne prosimo zlata ni bogatstva, — nego samo svagdanjega kruha; — kada s puta kriposti zajdemo, — milostivan grihe nam prosti. — Kako i mi bližnjim otpušćamo, — učinjene nepravednosti.

4. Ti nas brani u vrime napasti, — kada se kripost sa zloćom bori. — Daj u tvoje da motrimo slasti, — kada nam srce naše svit mori: — izbavi nas oda zla svakoga, —

koje slabo srce napada, — udili nam dar duha mudroga, — ne klonimo da u dosadna.

5. Prihvaljeno budi tvoje ime, — od početa sada i u vike. — Angjeli i ljudi svako vrime — pivaju svi «Amen» tvoje dike. — Daj i molimo, ovog nam života — tvoj blagoslov i zadovoljnost, — što obeća Isusa dobrota, — ako našu spunimo virnost.

395.

1. **K tebi svi vapijemo!** — iz srca uzdišemo, sveti Bože; — u potribah i nevoljah — prošnju našu poslušaj, — molbu našu uslišaj, — sveti Bože!

2. Naše grihe poznamo, — dobrotu ti molimo, — sveti Bože! — Bud' milostiv, nam dobrostiv, — jer ne možmo pomoći — kod drugoga mi naći, — sveti Bože!

3. Sa dugom ti nas sušom, — i tvrdinom zemaljskom, — sveti Bože, — ne pohagjaj, već nam podaj — tvoj nebeski blagoslov, — neka bude zemlji svoj, — sveti Bože!

4. S plodnom lipom kišicom — i ugodnom rosicom, — sveti Bože! — zemlje naše, polje naše — blagom kišom natopi, — od sveg kvara ukloni, — sveti Bože.

5. Nek žestine pristanu, — zemlje plode donesu — sveti Bože! — na življenje i kripljenje. — Čuvaj nam vinograde, — i druge sve ograde, — sveti Bože.

6. Otiraj od nas glada, — zemlja neka da ploda, — sveti Bože! — da mi tebi uvik svaki — ovdi hvalu uzdamo — i u nebu slavimo, — sveti Bože.

7. Jošte jedno molimo, — iz sveg srca prosimo, — sveti Bože! — pravovirnog puka sveg tvog — poslušaj sada ovdi, — blagoslova daj svagdi, — sveti Bože!

396.

1. **Svita Spasitelju, Otkupitelju**! — naše utočišće, naš branitelju! — Slatki Oče naš i mili Bože, — blagoslovi naše polje.

2. U prisveto ime tvoje prosimo: — milosrgje tvoje, daj, da ćutimo. — Slatki Oče itd.

3. Daj da nam obilno usiv urodi: — vinograd i voće plodom usplodi. — Slatki Oče itd.

4. Raskrili svrh polja našeg blagoslov — nad usivom našim mili pozor tvoj. — Slatki Oče itd.

5. Od burnih vrimena čuvaj nam atar, — i od naših njiva odbij svaki kvar. — Slatki Oče itd.

6. Hranu naregjuješ ti i pticama, — ti ćeš udiliti hranu i nama. — Slatki Oče itd.

7. Kruha prosećima ne 'š kamena dat, — u teb ufajuće ne ćeš zapuštat. — Slatki Oče itd.

8. S pet kruha ječmenih ti 's zasitio — pet hiljada ljudi blagoslovio! — Slatki Oče itd.

9. Ugasi nam žegju vični izvoru, — Krste Spasitelju naš dobrotvoru! — Slatki Oče itd.

10. Iz stine si vodu dao Mojsiji; — nek i s nami milost tvoja providi. — Slatki Oče itd.
11. Daj nam na usive kišu ugodnu, — na trud i poslove rosu podobnu. — Slatki Oče itd.
12. Ti si poslušao molbu Ilije: — tad žednu zemljicu kiša polije. — Slatki Oče itd.
13. Razgaljivaj maglu, i daj vedrinu, — ugodno nam vrime daj svu godinu. — Slatki Oče itd.
14. Svete Majke Crkve tvoje glavara — upravljaj, poživi, daj mu tvog dara. — Slatki Oče itd.
15. Tvoga vinograda sve poslenike, — pokripljivaj naše sve duhovnike. — Slatki Oče itd.
16. Kršćankoga svita sve poglavice — čuvaj i sjedini njihovo srce. — Slatki Oče itd.
17. Kraljevima našim mir tvoj udili, — da bi u pokoju skladno živili. — Slatki Oče itd.
18. Daj blagoslov sudcem, poglavarima, — da budu obranba svim ubogima. — Slatki Oče itd.
19. Domovinu našu čuvaj i brani, — da ne trpe škodu njeni gragjani. — Slatki Oče itd.
20. Puku zemaljskomu slogu udili, — mira podložnosti, milost podili. — Slatki Oče itd.
21. Svi, koji putuju suhim il vodom, — daj da se povrate srićno u svoj dom. — Slatki Oče itd.
22. Svekolike sužnje, Bože, izbavi, — srce na skrušenje u njih pripravi. — Slatki Oče itd.

23. Po tvojoj milosti, daj, da ozdrave, — svi koji boluju, ter da te slave — Slatki Oče itd.

24. Pruži utišenje rascviljenima, — željnu polakšicu križ nosećima. — Slatki Oče itd.

25. Od leda, mećave, munje i groma, — vatre pogibelji, kvara svakoga. — Slatki Oče itd.

26. Obrani nam kuće, marvu i stanje, — svakoliko dobro, naše imanje. — Slatki Oče itd.

27. Molimo te, Bože! prošnjom srčanom, — da nam ne opališ polja žestinom. — Slatki Oče itd.

28. Kužnu bolest, pomor od nas odvrati, — zdravlje duše, tila, nama povrati. — Slatki Oče itd.

29. Dostojaj se, Bože, zapoviditi, — i odmah će bolest, pomor pristati. — Slatki Oče itd.

30. Nemoj nas odsudit: nek ti služimo, — i za dobročinstva hvalu nosimo. — Slatki Oče itd.

31. Daj milost po tvojoj volji živiti — i nebesku krunu svim zadobiti. — Slatki Oče itd.

Pisme pokorničke.

397.

1. **Kad od strašnog suda mislim,** — sva mi je pamet smućena, — što će onda duša moja, — reći vrlo je nevoljna.

2. Oholost me obuzela, — kojoj sam se podložio, — krivac pravog sam sudio, — što sam grišnik ja činio.

3. Tugju muku želio sam, — i ne misleći na Boga, — u pameti morao sam, — prid očima imat koga.

4. Pravdi srdžbom se okreni, — kupeći blago nestalno, — koj će protiva bit meni, — za dilo moje neharno.

5. Izgubit ću o! zaista, — duše moje ja spasenje, — nit ću ikada viditi, — bogoljubno ja vladanje.

6. Ako Stvoritelja moga, — ne namolim smilovati, — na pravi put slugu tvoga — ne budeš upućivati.

398.

1. **Miserere pomiluj nas!** — *Bože dragi, smiluj se!* — Jer s Davidom sagrišismo, — tebe Boga uvridismo! — zato s njime uzdišemo, — k tebi cvileć vapijemo. — *Ah smiluj se! po velikoj Bože tvojoj milosti.*

2. Miserere itd. — Po velikom pričudnoga — milosrgja mnoštvu tvoga — naše, mili Gospodine, — ti pomrsi sve krivice. — Ah smiluj se itd.

3. Miserere itd. — Duše naše s grihom ružne, — sad prid tobom cvile tužne, — daj od griha nje očisti, — da budemo sasvim čisti. — Ah smiluj se itd.

4. Miserere itd. — Znamo, da grih naš jest veći, — neg možemo mi izreći. — Jer prid nami sve stojeći, — osugjiva nas koreći. — Ah smiluj se itd.

5. Miserere itd — Jao nami! jer samoga, — uvridismo tebe Boga; — oči tvoje pogrdismo, — jer prid tobom zlo činismo. — Ah smiluj se itd.

6. Miserere itd. — Ah! zloća je uzrok pravi, — griha jerbo nam objavi, — ti potajna i neznana, — griha zloća nam je znana. — Ah smiluj se itd.

7. Miserere itd. — Hisopom ćeš poškropiti — nas pokorne i umiti, — onda ćemo biti čisti, — i biliji neg snig isti. — Ah smiluj se itd.

8. Miserere itd. — Ah! ne gledaj na grihote, — neg pomiluj nas sirote, — i pomrsi sve krivice, — zapisane rad pravice. — Ah smiluj se itd.

9. Misere itd. — Srce u nas čisto stvori, — po skrušenju i pokori; — ponovi nas i duh pravi, — u sviju nas srce stavi. — Ah smiluj se itd.

10. Miserere itd. — Ah nemoj nas od svetoga — odbaciti lica tvoga, — da nas ravna tvoj Duh sveti, — nemoj od nas njeg uzeti. — Ah šmiluj se itd.

11. Miserere itd. — Podaruj nam oproštenja — vrati radost od spasenja; — s duhom tvoje

mogućnosti, — objači nas u milosti. — Ah smiluj se itd.

12. Miserere itd. — Učit ćemo, da put slidi — grišnik tvojih zapovidi. — I svakako nastojati, — da se k tebi on obrati. — Ah smiluj se itd.

13. Miserere itd. — Bože našeg od spasenja, — od tilesnog požėljenja, — sačuvaj nas u napasti, — ne daj u grih nam propasti. — Ah smiluj se itd.

14. Miserere itd. — Usta naša ti otvori, — da ti jezik naš govori. — Nikad ne će on pristati, — slavu tvoju navišćati. — Ah smiluj se itd.

15. Miserere itd. — Evo tebi ponižena, — srca naša i skrušena; — ne pogrdi što dajemo, — jer dat više ne možemo. — Ah smiluj se itd.

16. Miserere itd. — I da ti još ugodimo, — i zadosta učinimo; — primi misto našeg dara, — tvoga, Sinka svrh oltara. — Ah smiluj se itd.

17. Miserere itd. — Sveto Trojstvo Bog jedini, — slava tebi na visini; — Bože slavni, oproštenje — udili nam i spasenje. — Ah smiluj se itd.

18. Miserere itd. — Milostivan Bože! budi, — da ne ginu naši trudi; — kada za grihe nas karaš, — čini da usiv ne haraš. — Ah smiluj se itd.

19. Miserere itd. — Nemoj Oče ti nebeski, — na nas naslat glad priteški; — ne šalji bolest ni kugu, — rat, nit tugu koju drugu. — Ah smiluj se itd.

20. Miserere itd. — Neg pomiluj i usliši, — i od griha svih odriši: — tebe kada uvridimo, — prosti, da ne poginemo. — Ah smiluj se itd.

21. Miserere itd. — Sve zlo od nas, Bože! digni, — tvoje uho k nami prigni, — ter uslišaj nas moleće — prid tobom tužno cvileće. — Ah smiluj se itd.

22. Miserere itd. — Sve nevolje od nas odbij, — sunašcem nas tvojim ogrij. — Da nam usiv plod urodi — i da obilno usplodi. — smiluj se itd.

399.

1. **Niko ne zna kakva žalost jest Boga izgubiti**; — veće onaj, koji želi, uvik Boga ljubiti; — jerbo Božja ljubav srce milo Bogu upravlja, — a nemilost tvrdog srca dušu s Bogom rastavlja.

2. Niko ne zna kakva zloća, jest Boga ne ljubiti; — veće onaj, koji mora, uvik se izgubiti; — jer pridade svoju dušu, vikovičnje na muke, — gdino će se mučit tužna, brez pristanka uvike.

3. Jao dakle takvoj duši, koja sebe izgubi, — jerbo Boga. dobro svoje, iz sveg srca

ne ljubi, — već priliku Božju lipu smrtnim grihom pogrdi; — zato Bog nju u paklenu, strašnu muku odsudi.

4. Dakle sada svrhu svega, Boga ljubte od srca, — iz sve duše i pameti, kano dragog svog oca; — i put k nebu upravljajte, dobra dila čineći, — gdi hoćete uživati, uvik Boga hvaleći.

400.

1. **Oštri sudče svih grišnika!** — mili Oče pokornika! — Koj, na nebu stanuješ, — pritiš, karaš, miluješ. — Bože, Oče od milosti! — pokornima grihe prosti, — usliši, usliši, — naše molbe usliši, — kugu, glad, boj utiši.

2. Ti pomoći svima možeš, — jer svemoguć! pak i hoćeš; — tvoja bo je velika — moć i mudrost od vika. — Bože, Oče itd.

3. Ti sam polja plodna činiš, — daždeć, il kad suncem siniš; — tvoj blagoslov primili — plodnu žetvu nam dili. — Bože, Oče itd.

4. Kad skakavac žito tare, — gusinice stabla kvare; — s tvojom voljom to biva, — naša j' zloća tom kriva. — Bože, Oče itd.

5. Kad od mnogih kišnih voda — svem usivu biva škoda; — tvoja j' ruka to dala, — naših mnogih rad zala. — Bože, Oče itd.

6. Kad u tople budu dane — s gradom njive poharane, — vinogradi i paša; — zasluga je to naša. — Bože, Oče itd.

7. Kroz gromovsku strašnu buku, — kad sićamo tvoju ruku, — strah nas smrtni tad mori, — da se grišnik pokori. — Bože, Oče itd.

8. Ti s' Egiptu udilio, — Kad je Josip tamo bio, — sedam plodnih godina, — zatim gladna vrimena, — Bože, Oče itd.

9. Kad je Akab kraljevao, — Izraelce ti s' karao: — tri godine jer dana, — hrana ne bi njim dana. — Bože, Oče itd.

10. Zatvoreno nebo biše, — nit bi rose, nit bi kiše: — jer tebe ostaviše, — krivog boga slaviše. — Bože, Oče itd.

11. Al Ilija kad zamoli, — spusti kišu odmah doli, — hranu dade nevoljnom, — Izraelu pokornom. — Bože, Oče itd.

12. Zato t' i mi sad molimo; — prosti grihe, vapijemo: — tvoju milost tražimo, — tvoj blagoslov prosimo. — Bože, Oče itd.

401.

1. **Smiluj se, o Bože, grišnoj duši mojoj.** — požali, obrati srce k volji tvojoj, — srditosne oštrine strile tvoje strašne, — koje ja zavridih, od mene ustegni.

2. Dušu mi operi od griha svakoga, — milostivnom rukom rane srca moga, — grihe ti očitujem, dobro pripoznajem, — kroz koje nikada mira ne imadem.

3. Grihe moju dušu, kano zmije grizu, — brez pristanka huču, u prsih mi zuču. — Kuda

znadem ja pobić, tvog oružja obić, — kad strašni i britki, za mnom lete mači.

4. Tebi, Gospodine, samome sagriših, — i prid licem tvojim svetim zlo učinih, — o milostivni Bože! što bi imao hasne, — da me ti pokaraš i mene ostavljaš.

5. Ako ćeš po pravdi ti mene suditi, — od mnogih griha ja razlog davati, — moram tad poginuti, dnšu izgubiti, — jer je više griha, nego dobročinstva.

6. Nemoj mi gledati strašne grihe moje, — nemoj mi suditi ti nepravde moje, — grihe moje otari s milosrgji tvoji, — srce obraduj mi s tvojim duhom svetim.

7. Nemoj me odbacit od lica tvojega, — o Bože pridragi, od Duha svetoga, — brez koga sam propao i navik ostao, — jer ću se okupat u moru griha svog.

8. Dušu mi izbavi iz nevolje smrtne, — i zbog griha mojih tavnice prioštre; — samom tebi da živim i da nepoginem, — k teb' da uvik težim, jedinoga slidim.

402.

1. **Tužnost srca me muči**, — grišnu dušu mi guši — radi tebe, moj Bože! — Oči suze prolivajuć, -- tilo moje pomanjkajuć, — teški grisi me plaše.

2. Mladost cvita vika mog, — rušeć lipa žitka svog, — jer nemilo sagriši! — Nezauzdan

ja od griha — i pogrdnih ružnih dila, — Bože, tebe uvridih.

3. Sakriti već ne mogu, — moju veliku zloću, — prid tobom Stvoritelj moj! — Jer pogazih Sinka tvoga, — i smrt Spasitelja moga, — ja neharni sluga tvoj.

4. Vičnjih muka dostojan — već ja sam grišnik vridan, — ah! kom ću se tužiti, — Abela krv svrh Kaina, — suprot mene Isusova, — viče što ću činiti?

5. Nebesa zaključana, — milost jest sakrivena, — od mene, o grišnika! — Propast pakla na me čeka, — ah! nevoljna duša moja, — Bog već za tebe ne zna.

6. Veličanstvo ti molim, — budi milostiv, prosim, — nikad ne ću grišiti! — volim gorku smrt podneti, — nego tebe uvriditi, — Bože vičnji mi prosti.

7. Kripi stvorenje tvoje, — snagu duše daj moje, — Stvoritelj neba, zemlje! — Primi ovcu izgubljenu — spusti na me milošt tvoju, — slatki mili moj Bože.

Za razne prigode.

Na dan posvećenja ili proštenja crkve.

403.

1. **Tvoju svetu kuću Bože!** — tvori tvrd grad slave tvoje, — čini da svak u njoj može, —

tebi godit uvik bolje, — prošnje naše sve usliši, — koje t' u njoj prinosimo, — a grihe nam sve izbriši — čistim srcem, da t' slavimo.

2. Tvoja j' možna ljubav htila, — ovde s nami pribivati, — i nas k tomu naučila — ime tvoje proslavljati; — kuća tvoja, dom molitve! — da vik bude ti izreče: — da se u njoj čine žrtve, — koje Isus s križem steče.

3. Danak indi posvećenja — ove blage kuće tvoje, — god nam bio obraćenja, — grišne naše od nevolje: — da se zloća ostavimo, — i zakone svete tvoje — virno vazda ispunimo — polag tvoje svete volje.

4. A ti s' Otac od milosti — uslišati sve pripravan, — koji vele: Bože prosti! — da t' ne budem sin neharan, — mogućstvo je tvoje jako, — da odvrati sve zlo od nas, — i pokripi što j' nejako, — braneći nas u svaki čas:

. 5. Tust blagoslov doma tvoga — naša srca neka topi, — da slavimo tebe Boga — i u teb' se svak zatopi. — Jerusolim raj zemaljski, — budi nama put od sada. — Jerusolim u nebeski, — gdino vični pokoj vlada.

Na odluku živućih.

404.

1. **Moćni neba i zemlje Stvoritelj,** — svega svita Otac i hranitelj! — Gledaj tvoje sine —

s nebeske visine. — Udili blagoslov tvoj — ciloj kući njihovoj.

2. Srdžbu tvoju, o Bože, utiši, — naše prošnje, prosimo, usliši. — Da te mi slavimo, — zato te prosimo: — udili blagoslov tvoj — ciloj kući njihovoj.

3. Isukrste, naš dragi Spasitelj, — koji si sveg svita Otkupitelj! — po tvojem trpljenju, — oštrom bičevanju: — udili blagoslov tvoj — ciloj kući njihovoj.

4. O, Duh sveti! i tebe prosimo, — i od tebe pomoći ištemo: — kad snagju ih tuge, — tiši tvoje sluge: — udili blagoslov tvoj — ciloj kući njihovoj.

5. O, Marijo, nebeska kraljica! — budi i ti naša pomoćnica, — u ovoj nevolji — Sinku se pomoli: — da im da blagoslov tvoj — ciloj kući njihovoj.

Prigodom vinčanja.

405.

1. **Gledaj, Bože! sa visine** — na dvi duše blažene, —- blagoslovom, koje tvojim danas jesu spojene. — Pravom srićom nek ih prati, Bože, tvoja dobrota, — ljubav, virnost nek ih veže sve do konca života.

2. Blagoslovi, Bože! ovaj vez njihove ljubavi — od svake nesriće duše i tila im izbavi. — Slušaj molbe njih goruće, na toj

stazi zemaljskoj, — a po smrti sjedini ih i u slavi nebeskoj.

406.

1. **Gospodine Bože! pogledaj s nebesa,** — da se blagoslovi ova nova sveza, — što će se svršiti prid tvojim oltarom — sa srcem i ričju po zakonu starom.

2. Tvojoj dici, koja sad su nakanjena — po vincu virnosti postati združena, — udili, o Bože! dar tvoje milosti, — da virno ispune sve svoje dužnosti.

3. Koji sad svoj vinac polažu na oltar, — i s njim srca tebi prikazuju za dar, — daj im u nebesih slave dike punu — na vike uživat slavnog raja krunu.

Za bolesnika.

407.

1. **Bože Oče molimo te za tvoga Sinka muku,** — primi posvetilište za — bolesnoga tvog slugu / bolesnu službenicu. Utiši ga / ju i ohrabri milost tvoju udili, — da ustrpljivo nevolju svoju može podneti.

2. Po velikom milosrgju, — molimo te, ne gledaj, — grihe i po molbi našoj — bolest njemu / njojzi olakšaj. — Isus, Marijo, Josipe — kod nje(g) sada budite, — i mi skupa svikoliki, — za njeg / nju pomolimo se.

Papina.

408.

1. **Gdi se Petra sveto tilo** — u dičnom grobu sakriva; — od pivanja se veselo — vična varoš Rim odziva: — Bože, živi slugu tvoga, — čuvaj oca svetoga!

2. Od zidine Vatikana — diže se glas na visine — i širi se po svih stranah — u svega svita krajine: — Bože, živi itd.

3. Grobi svetaca se tresu, — brigi i doline grme, — mile pisme kad zaore — i ko slapi morski šume: — Bože, živi itd.

4. U toj misli jesu složne — svita ciloga krajine, — i k nebu molbe pobožne — šalju iz srca dubine: — Bože, živi itd.

5. Čuti hoće dvor nebeski, — kada silni zagrmi glas, — koga cili svit kršćanski, — šalje k nebu gori danas: — Bože, živi itd.

Kraljevka.

409.

1. **Bože živi i štiti** — kralja našeg i naš dom! — Vičnom ti ih slavom kiti, — snagom jačaj svom.

2. Srićne dane uzmnoži — i kraljevskoj kući daj; — s njenom snagom za vik složi — svete krune sjaj.

3. Sile neka se slože, — svemogućan jer

je sklad; — najteži se lako može — svladat slogom rad.

4. Neka prid njime gine, — dušmanin, o Bože daj, — a nad nama s nova sine — mira vedri sjaj!

5. I život kralju svome, — i svom domu svaki daj, — vinčan bud na svitu tome, — slavne krune sjaj.

Za plodnu godinu.

410.

1. **Na kolina mi padamo**, — k tebi, Bože! uzdisamo, — o posluhni naš tužni glas, — usliši milostivo nas: — udili rodnu godinu — na našu dragu litinu, — smiluj se nam sirotam.

2. Ako tvoja ruka krati — blagoslov iz neba dati — na našu dragu litinu, — onda ćemo pogubit nju; — udili rodnu godinu — na našu dragu litinu, — smiluj se nam sirotam.

3. Koj se brineš za ptičice — i na polju za ružice, — nemoj ni nas zaostavit, — ne pristani nam otac bit, — udili rodnu godinu — na našu dragu litinu, — smiluj se nam sirotam.

4. O, protegni tvoju ruku, — blagoslovi našu muku — i zbog tvojega imena — čuvaj nas zloga vrimena: — udili rodnu godinu —

na našu dragu litinu, — smiluj se nam sirotam.

5. U te smo se zaufali, — u tvoje ime sijali, — zato i usliši danas — dragi Oče! naš tužni glas: — udili rodnu godinu — na našu dragu litinu, — smiluj se nam sirotam.

6. Izrajelce u pustinji — ko otac si dobrostivni, — nevolje, glada branio, — čudno s manom si hranio: — i nas, tvoju dicu, hrani, — naš narod od glada brani, — smiluj se nam sirotam.

7. Odsad ćemo se truditi — tebi virnije služiti, — da tvoju milost dobimo, — za koju te sad molimo — a kad progju naši dani, — daj nama srićni čas zadnji, — smiluj se nam sirotam.

Za kišu.

411.

1. **Svemogući neba zemlje Oče**! — od stvorenja svakog vladaoče: — daj nam sad i vazda rose, a i dažda; — da se polja natope, i svi plodi pokripe.

2. Svi potoci i sveg svita vode, — po tvom daru iz mora ishode. — Daj nam itd.

3. Kada vrila voda pomanjkaju, — tad od tebe pomoć izvigjaju. — Daj nam itd.

4. Prije neg ti stvari postvaraše, — tvoj se svrhu voda duh nosaše. — Daj nam itd.

5. Ti od voda jošter u početku, — stavi asnu tvrdinu nebesku. — Daj nam itd.
6. Kad tri lita nebo nedažgjaše, — zatim srićan oblak dažd davaše. — Daj nam itd.
7. Oživiše ljudi i živine. — Kad ti vodu čini teć iz stine. — Daj nam itd.
8. Ti Isuse za glavno znamenje, — hoti primit po vodi krštenje. — Daj nam itd.
9. Još nam ljubav hoti ukazati, — kad ti vodu u vino obrati. — Daj nam itd.
10. Tvoj takogjer sav puk sriću steče, — kad krv s vodom iz tvog boka teče. — Daj nam itd.
11. Za prisveto dakle tvoje ime, — mi molimo tebe svako vrime. — Daj nam itd.
12. Gospo sveta, i svi sveti gori! — molite se, da Bog ovo stvori. — Daj nam itd.
13. Da nas sada moleć ovdi čuje, — pak primilim daždom pomiluje. — Daj nam itd.

412.

1. **Molbe nam uslišaj,** milostivni Bože! — u potribah vapaj naš k tebi nek prigje: — daj nam kišu blagodarnu, — za koju mi sada molbu, svi skupa činimo.
2. Nebesa razabri, oblake ti kreni, — kišu ti nam pusti, — zemlju nam pokvasi. — Daj nam kišu itd.
3. Sklopljenim rukama, molimo te Bože, —

milostivnost tvoja uslišat nas može. — Daj nam kišu itd.

4. S ugodnom rosicom zemlju nam pokvasi, — prisušnu tvrdinu njivama raskvasi. — Daj nam kišu itd.

5. Slava budi Ocu, Sinu jedinomu, — s Duhom svetim, Bogu jednorogjenomu. — Daj nam kišu itd.

413.

1. **O Marijo sveta tebi se molimo,** — tvoje utočišće ponizno prosimo.

2. Jer nas Svemogući kruto šiba sušom, — tebe zazivamo u pomoć sa pomnjom.

3. Pogledaj udove i svake sirote, — kojima ti prosiš od Boga dobrote.

4. Pomozi nas, Majko! s tvojom svetom vladom, — jer će nas Bog šibat, svakojakim gladom.

5. Sveta naša Majko! moli Sinka za nas, — nek on pusti kišu blagodarnu na nas.

6. Usivi naši će svi se osušiti, — brez kiše neplodne svi će izginuti.

7. Ti Majko moguća, ti pomozi sad nas, — brez tebe bič Božji niko ne skide s nas.

8. Zato sveta Majko odvitnice naša, — budi milostivna, pomoćnice naša.

9. Moli Sinka tvoga, nek nam se smiluje, — i za grihe naše, da ne kaštiguje.

10. Već da nam udili blagodarnu kišu, — i da nam pokvasi suvu zemlju našu.

11. Svemogući Bože! tebe mi molimo. — za kišu mi plačuć, sad ruke dižemo.
12. Ne zapusti puk tvoj, koji tebe moli, — blagodarnu kišu sad svesrdno prosi.
13. Prisvetomu Trojstvu, slava a i dika, — poštovana bila vazda Božja Majka.

Za lipo vrime.

414.

1. **Vični Oče i naš Gospodine** — mi poniznog iz srca dubljine: — k tebi uzdišemo, — proseć vapijemo, — da nam dadeš vedrinu, — i napridnu godinu.
2. Svitlost sunca, koju zahtivamo, — nju od tvoje dobrote čekamo. — K tebi itd.
3. Za tu svitlost naša polja znadu, — pokripljenje, jer po njoj imadu. — K tebi itd.
4. I svit isti nju je oćutio, — kad si potop ti s njega dignuo. — K tebi itd.
5. U pustinji tvoj puk kad bijaše, — čudnovato ti njemu svitljaše. — K tebi itd.
6. Jozui si sunce produljio, — protivnike kada je dobio. — K tebi itd.
7. Sin tvoj na svit kada se porodi, — i svitlost se u pol noći zgodi. — K tebi itd.
8. Priobražen kad je zatim bio, — učenika tri je prosvitlio. — K tebi itd.
9. Za prisveto dakle tvoje ime: — vični Oče! razvedri nam vrime. — K tebi itd.

10. Zazivamo i vas Božje svete! — da s molitvom vi nas pomognete. — K tebi itd.

415.

1. **Bože sve se u te nada,** — čim god tvoja ruka vlada, — jer božanskom svom moći, — svim si moguć pomoći. — Ah! usliši svemogući, — molbe duša virujućih, — udili nam vedrinu — i napridnu godinu.

2. Sve grihote i slabosti, — blagi Oče! nam oprosti; — skrušeno se kajemo — vapit nepristajemo. — Ah! usliši itd.

3. Već nas kara tvoja ruka, — topi polja tužnog puka; — sunce se je primilo — za oblake sakrilo. — Ah! usliši itd.

4. Badava što narod radi, — u polju i vinogradih, — kad sve trune i gine, — brez nebeske vedrine. — Ah! usliši itd.

5. Premda puk to zlo zasluži, — jer te često grihom ruži, — al rad dice nevine, — daj nam, Bože! vedrine. — Ah! usliši itd.

6. Majke Božje i svih svetih, — molbam zar ćeš odoliti? — Bože, sunca tvoga trak, — daj, da vedri mutni zrak. — Ah! usliši itd.

Opća pisma za blagoslóv.

416.

1. **Milostivni Gospodine**, — pogledaj nas s visine, — iz tebe milost izvire — koja nas

podupire: — Tvoj blagoslov udili — nama sad Oče mili.

2· Isukrste naš Spasitelj — sveg svita Odkupitelj, — molimo te po trpljenju — i po tvom bičevanju: — tvoj blagoslov udili — nama sad, Oče mili.

3. O Marijo odvitnica, — budi nam pomoćnica, — kad nas vidiš u nevolji, — Sinka tvoga zamoli: — da blagoslov udili — nama Spasitelj mili.

Pisme za pokojne.

Misne pisme za pokojne.

417.

(Opća.)

Na pristup: **Daj, Gospodine, vični pokoj** njemu, (njoj, njima)! — I vikovična svitlost neka svitli njemu, (njoj, njima). — Bože! tebi se dostoji hvala u Sionu, — i tebi se ispunjivaju obećanja u Jerusolimu. — Poslušaj naše molitve, k tebi svako tilo prigje.

Na poslanicu: 1. Dan od srdžbe strašnom silom — razrušit će svit s pepelom, — kaže David sa Sibilom.

2. Koliki će strah tad biti, — kad će oštar sudac prići — sva potanko razviditi.

3. Trublja čudnim zvekne zukom, — po grobovih strašnom bukom, — zvat će na sud sve s jaukom.

4. Smrt i narav čudit će se, — kada mrtvi probude se, — da im dila razvide se.

5. Knjige će se otvoriti, — u kojih će svaka biti, — otkud će se svit suditi.

6. Sudac dakle kada sidne, — sva otajna da prigledne, — ništa kaznu ne izbigne.

7. Šta ću tužan tada reći — komu ću se moć uteći, — gdi će strepit mnogo veći.

8. Kralju strašne veličnosti, — koj spasavaš po blagosti, — spasi mene pun milosti.

9. O Isuse, spomeni se, — da ti za me uputi se, — u dan onaj smiluj mi se.

10. Ovom dakle, Bože, prosti ti, Isuse pun milosti, — pokoj daruj u vičnosti. Amen.

Na prikazanje: 1. O, Isuse i Marijo! — skrušeno vas sad molimo, — smiluj te se dušam virnim, — u čistilišću gorućim.

2. Gospodine Bože mili — blagoslov mu/njoj tvoj udili, — sveto Trojstvo daj mu/njoj milost, — u kraljevstvu vičnu svitlost.

3. Svi blaženi vi kod Boga, — molite vi za njeg/nju Boga, — da mu/joj dade vično stanje — u kraljevstvu pribivanje.

Na svet: Svet, svet, Gospodin Bog Sabaoth! — Puna su nebesa i zemlja slave tvoje! — Hosana na visini.

Posli podizanja: Blagoslovljen, koji dohodi u ime Gospodnje — Hosanna na visini.

Na «pričest»: 1. Milosrdni Spasitelju, slatki

naš Isukrste, — na kolina molimo te, usliši nam molitve: — Za trpeće duše virnih, molimo te skrušeno, — daruj njima vičnu slavu, i spasenje duševno.

2. Zato dragi naš Isuse, usliši, što molimo, — milostivo primi misu, koju za njih služimo. — Nek olakša muke duši, da dostignu spasenje; — a tilu im u grobnici daruj otpočivanje.

418.

(Za pokojnika.)

Na pristup: **Moćni Bože, mili Otac**, — smiluj se našem bratu, — bud' mu milostivan sudac, — udili vičnu platu; — k tebi za njeg uzdisamo, — k tebi ga priporučamo, — slatki pokoj daruj mu.

Na poslanicu: 1. Sin tvoj s neba doli stupi — iz velike ljubavi, — da grišne robe otkupi — svoj život za njih stavi; — zbog ovoga Sina tvoga, — spasi ga s mista tužnoga, — ter od muke izbavi.

2. Gorke suze mu utiši, — ne gledaj pogrišenje, — dug kaštige mu izbriši, — oprosti zablugjenje; — pomiluj pokojnog brata, — ter u milost primi njega, — daj mu dobit spasenje.

Na prikazanje: 1. Moćni vladar svita ovog, — prid tvoj oltar padamo, — za dušu brata pokojnog — žrtvu ti prinašamo, — i po-

nizno molimo te, — da mu duši smiluješ se, — kojoj milost prosimo.

2. Daj u mistu očišćenja, — duši želje goruće, — ne uskrati olakšanja, — gledaj na suze vruće, — daruj mu, ko dobar pastir, — vični pokoj i slatki mir, — pomiluj tugujućeg.

Na svet: U domovini svetaca, — mistu vične radosti, — gdi će na vike bit konca — muki i svoj žalosti, — daj bratu nam se radovat, — «Svet je Gospodin Bog» pivat — u nebeskoj svitlosti.

Posli podizanja: Svi mrtvi se probuditi — i ustat će iz groba, — kad će Isus doć suditi — u društvu svih angjela. — Virnim će reć: «Hod'te dica! — u radost mojega Oca, — lice naše gledati.»

Na pričest: 1. Dobri pastir, o Isuse! — koj si na svit stupio, — da bi tebi drage duše — od propasti spasio. — O, pomiluj našeg brata,— ko se u te ufa vazda, — za kojeg si trpio.

2. Gospodine! nas usliši, — koji za njeg molimo, — njegov tužni plač utiši, — klečeć tebe prosimo. — Daj uživat tvojem virnom, — s tvojom krvljom otkupljenom, — mir, koji svim želimo.

419.

(Za pokojnicu.)

Na pristup: **Bože! koji sam vladaš** — s životom i smrću, — kad biješ i miluješ —

s očevom strogošću! — Pogledaj na sirotu, — smiluj se pokojnoj, — oprosti joj grihotu, — vični pokoj daj njoj.

Na poslanicu: 1. Oče, pun ustrpljenja — i milosrdnosti! pokojnici grišenja, — prosimo, oprosti. — Podaj njoj brez krivice — s tobom pribivati — i tvoje sveto lice — na vike gledati.

2. Koja te je ljubila, — daj joj milost tvoju, — koja ti je služila, — sada njoj daj plaću. — Pokrati njenu žalost, — oprosti joj duge, — ter uznesi u radost — tvoje vične dike.

Na prikazanje: 1. Mi se čvrsto ufamo — sad u milosrdnost, — zato ti se molimo: — primi ju u milost. — Gledaj na tužnu doli, — utari joj suze, — utiši joj sve boli — i riši joj uze.

2. Daj joj, ako još trpi, — u tom muka mistu, — vičnu krunu ljubavi — u blaženom raju. — Uslišaj prošnje naše, — što tebi šaljemo — za vridnost svete žrtve, — koju prinosimo.

Na svet: Obrati, Bože moćni! — pokojnici muke — u radost, da složno ti — sa svetim na vike — uspiva: «Svet je! svet je! — Gospodin najveći, – vladar neba i zemlje, — naš Bog neumrli!»

Posli podizanja: Isuse, ti si k Ocu — za grišne molio, — kad si raspet dušicu — u ruke

mu prido! — Pomiluj zapušćene — sirote dušice, — primi [med odabrane — iz strašne tavnice.

Na pričest: 1. Ja sam put i istina — i život veliš, ti, — čija je u me vira, — na vik će živiti; — i akoprem, da umre, — ne pristaje živit, — jer takav se ne može — na vike izgubit.

2. Jerbo je virovala — u te, Isus mili, — u toj viri umrla, — njoj milost udili. — Ispuni, o Isuse, — tvoje obećanje, — primi tu virnu dušu — u nebesko stanje.

420.

(Za više pokojnika.)

Na pristup: **Dopusti nam stupit** — prid lice, Isuse! — i tebi izručit — siromašne duše. — Oštri sudac, bud' njim, Otac, — miluj našu braću, — daj im rajsku plaću.

Na poslanicu: 1. U te ko viruje — ne će se privarit — i ko te poštuje — ne će odsugjen bit; — zato ovim pravovirnim — ne skrati milosti, — nego im oprosti.

2. Jer su virovali, — riči ti, Isuse, — u te se ufali, — zato im smiluj se; — ne uskrati uživati — slavu u blaženstvu, — nebeskom kraljevstvu.

Na prikazanje: 1. Spasitelju mili, — vidi tvoje sluge, — milost im udili — i otpusti

duge, — primi ovu svetu žrtvu, — za neprocinjenu — tvoju krv prisvetu.

2. Daj tilu u grobu — do suda počivat, — a duši u nebu — veselje uživat, — što si ti svim pravovirnim — od vika spravio, — za njih život dao.

Na svet: U nebu j' stan pravi, — gdi nezbrojni stoju, — gdi će svi u slavi — nać mir u pokoju — i radosno jednoglasno — poje: «Svet je, svet je — Kralj neba i zemlje.»

Posli podizanja: Najbolji pastiru, — koj ovčice ljubiš, — opraštajuć svagdi, — da ih ne pogubiš! — Udili im poštenje svim, — čistim od krivice — gledat tvoje lice.

Na pričest: Siti se, Isuse, — što jesi trpio, — da uspasiš duše, — da bi otkupio. — Ne daj tvojoj krvi svetoj, — zalud prolivenoj — biti dici svojoj.

2. O, Bože! daj pokoj — vičiti mrtvima, — po milosti tvojoj — svitlost svitli njima. — Oštri sudac — bud' njim Otac, — miluj našu braću, — daj u nebu plaću.

421.

Na pristup: **Padamo prid tvoj pristol,** — primi. Bože! naš poklon! — Za mrtve se molimo: — njih pomiluj, prosimo. — Ne kaštiguj tvoju dicu — za učinjenu krivicu; — udili im milosti, — dug s kaštigom oprosti.

Na poslanicu: Koje si milostivno — pozvo

u crkve krilo; — od kojih zloću griha — uzela milost Duha; — i svi, koji se trudili, — da bi ti milost dobili; — Isuse! ih pomiluj, — ovim dušam se smiluj.

Na prikazanje: Glas podižemo k tebi, — koj vladaš s nebesi! — blagoslov tvoje ruke, — daj i spasi od muke. — Jer za njih ti žrtvujemo, — Isusa prikazujemo; — spasi ih od žalosti — udili im radosti.

Na svet: Bože daj očišćeno — njim k tebi doć u nebo, — da s angjeli u koru, — «Svet!» pivaju u raju. — I nam daj s njima zavapit, — tebe, Bog Sabaot, slavit, — da čistim od krivice — gledat daš tvoje lice.

Posli podizanja: Za prisvetu krv tvoju, — daj, Isus, u pokoju — dušama pribivati, — u miru počivati. — Za koje se je prolila — tvoja sveta krv iz tila, — o, daj onim milosti — nać u tvojoj svitlosti.

Na pričest: Kojih se spominjemo, — za koje te molimo, — s tvojim tilom si duše — hranio, o Isuse! — Zato i sad njih okripi — u nebeskoj tvojoj diki, — da, kad i mi umremo, — s njima k tebi dogjemo.

Razne pisme za pokojne.

422.

1. **Bože Oče, duše virne** — tužne plaču gorak plač, — trpeć teške sve od muke —

tebi, Ocu, dižu ruke, — milost, da im dadeš nać.

2. Stvore na tvoj kip stvorene, — blagi Bože pomiluj! — K tebi želja duše vuče, — ne daj dakle, da se muče, — već im prošnju milo čuj.

3. Evo za njih žrtva draga, — tebi mili evo dar; — za njih Sina prolivena — vapi krvca neprocina: — prosti neba vični dar!

4. Duše ognjem pročišćene — pusti u svoj čisti raj! — Moli za njih Sin propeti, — moli crkva, mole sveti, — pak im vični život daj!

423.

1. **Bože sveti, pun milosti,** — daj pokojnoj duši prosti, — radi muke Sinka tvoga, — na križdrvo propetoga.

2. Njene grihe ti ne gledaj, — već njoj milost tvoju podaj, — prašćajući griha brime, — za prislavno tvoje ime,

3. Bože, nemoj od svetoga, — nju odbacit lica tvoga, — već po daru oproštenja, — daj njoj radost od spasenja.

4. Zašto bo se je ufala — i za isto virovala, — izbavi nju od nevolje, — da te slavi jošter bolje.

5. O, Marijo, Božja Mati, — ne pripusti nju skončati, — već njoj prosi oproštenje, — virne duše na spasenje.

6. Vas blažene rajske dike, — mi molimo svekolike, — da se za nju utičete, — k Bogu milost da ištete.

7. Da i ona tada biti, — može kraj vas i siditi, — s angjeli se radovati, — Božje lice uživati.

424.

1. **Bože vična milosrdnost**, — utiši tvoju srditost, — miluj duše trpeće, — što tuguju, iščekuju — željno oslobogjenje.

2. O, Stvoritelj, dobri Otac! — učini trpljenju konac, — svim, što su te služile; — ne gledaj grih, — nego primi — suze im tužne, mile.

3. Otkupitelj Isukrste, — pogledaj na virne duše, — oprosti im svu grišnost; — primi tužne, duše sužnje — opet natrag u milost.

4. Duše sveti, posvetitelj, — žalosnih razveselitelj, — odnimi im svu žalost, — njih pomiluj, — njim se smiluj, — primi u vičnu radost.

5. Marija, more milosti! — vidi duše u žalosti, -- što moraju trpiti; — mila Mati, — ne uskrati — milost im isprositi.

6. Poklekni prid sudca noge, — da im odpusti sve duge, — zbog kojih su mučene, — ter obrati, s plaštom pokri — duše teb' izručene.

425.

1. **Evo puče našeg stanja,** — svit moramo ostavit, — svakolika uživanja — njemu natrag poklonit. — Bože moj! Bože moj! — primi duh sada moj, — da je uvik vikom tvoj.

2. Što nam daje natrag prima, — i živima poklanja, — što od jednog, to od sviju — natrag opet uzima. — Bože moj itd.

3. Molim, prosim, Spasitelju, — tebe ja, štogod mogu, — oprosti mi griha zloću, — da te uživat mogu. — Bože moj itd.

4. Slatki Isus i Marijo, — vi me sad pomozite, — za pokojnu dušu moju, — Oca Boga molite. — Bože moj itd.

426.

1. **Iz dubine srca moga** — vapim, o Bože, k tebi, — usliši me, slugu tvoga, — da zlo propao ne bi. — Smiluj mu se, Bože, smiluj, — slugu tvoga (službenicu) pomiluj!

2. Nagni svete uši tvoje, – grišnika posluhnuti, — daj kroz glas molitve moje — na milost se ganuti. — Smiluj mu se itd.

3. Ako hoćeš na zle čine — sluge tvoga gledati, — kako će tad, Gospodine — prid tobom moć opstati? — Smiluj mu se itd,

4. U tebe je, Gospodine, — milosrdnost velika; — zato ne gledaj zle čine — mlahavoga čovika. — Smiluj mu se itd.

5. Duša ova se ufala — u rič višnjega Boga, — i otkupljenje čekala — od Gospodina svoga. — Smiluj mu se itd.

6. Od rane zore do noći, — u Boga, koj stvorio, — ufala se je pomoći, — on ju oslobodio. — Smiluj mu se itd.

7. U njeg samog je velika — obilna milosrdnost — otkupljenje za čovika — i vikovična radost. — Smiluj mu se itd.

8. On će slugu nevoljnoga — od svih svojih pogriška, — oslobodit žalosnoga — i ohrabrit svih vika. — Smiluj mu se itd.

427.

1. **Jadna j' staza Adamova,** — kojom svi prolazimo, — jer jedna pogriška j' kriva, — da svi umrit moramo. — Proć ćemo, proć ćemo, — stana tu nemamo, — jer svi putnici jesmo.

2. Kroz kratko će vrime postat — tilo prah i pepeo, — još i imena će nestat, — s njim i spomen naš cio. — Proć ćemo itd.

3. Viruj, taj svit je nestalan, — ko na ledu grad jedan, — koji premda j' lipo zidan, — ipak još nij' siguran. — Proć ćemo itd.

4. Da ćemo umriti nigda, — to sigurno svi znamo, — ali gdi? i kako? kada? — to nikako ne znamo. — Proć ćemo itd.

5. Zato budimo pripravni, — račun dat u

sve dane, — da na sudnji dan postavni — budemo s desne strane. — Proć ćemo itd.

428.

1. **Ljuđ' umrli, što činimo,** — jedanput je umriti, — ah, koliko još brojimo, — mi godina do smrti. — Niko ne zna, kad će poć, — kad će danak zadnji doć, — s ovog svita ljudma poći, — znamo, da je svagdanje, — danak će ti skrajnji doći, — kad se nadaš najmanje.

2. Eno mlađić uzoriti, — cvitak lipe mladosti! — Znaš li, što će od njeg biti? — cvate pun sad radosti. — Posli malo vrimena, — niti mu je imena. — Nije u njem veće njega — posli malo godišta; — što j' u zemlji? tražite ga; — crna zemlja, prah, ništa.

3. Koliko si, misli sada, — blaga takvog stekao? — Da smrt na te iznenada — srne, što bi rekao? — Ah, bolje se providiti — i sad onaj put sliditi, — kojim duša bi želila — na čas svoga rastanka, — da ti bude sve hodila — od svojega postanka.

429.

1. **Naši dani teku,** — ko zrakom oblaci, — toga se spomeni — već sad čovik svaki.

2. Svaki časak k grobu — bliže dohagjamo, — spomenut se toga — svaki dan moramo.

3. Zato mora naša — najveća skrb biti, — da se pripravimo — blaženo umriti.

4. I naš poso budi: — blago si kupiti, — što ćemo prid Boga — sa sobom odneti.

5. Zato Bogu služi, — svita se odreci, — grišnu ćud zatari, — srce ti ponovi.

6. Da taj isprazni svit, — na kom mučno živiš, — s nebeskim veseljem — po smrti prominiš.

430.

1. **O čoviče, gledaj svog života čas**, — kak' zvoni žalosno zadnje ure glas! — lita mlada, stara, — jednako obara, — smrtnog leda mraz.

2. Koj se na svit rodi — svakom je umrit, — bio slab il jaki, — star il mladi cvit; — nikom nije znano: — kasno će il rano — taj ostavit svit.

3. Uzalud ko plačuć — tužni lis gleda: — vruće suze mrtvom — ne stope leda; — uzalud tuguje, — zalud narikuje, — zbudit se ne da.

4. Niki dan s veseljem, — gledaš ti taj svit; — al u zemlju pada — svak zemaljski cvit. — Sto vrh zemlje side, — natrag u nju ide, — svemu je pomrit.

5. Dakle kad pod zemlju — jednom svim je leć, — nit do sudnjeg dana — ustat ćemo već; — to nek svi želimo, — da raj zadobimo, — Boga vik moleć.

431.

1. **O smrt ljuta**, o smrt kruta, — nad svitom gospoduješ, — reda nemaš, ne razbiraš — nego svim zasiduješ; — ne oklivaš, kada hodiš — ništ' ne gledaš, kad kosiš — niti starca nit mladića — ti ništa ne miluješ.

2. Darovanjem, nit imanjem — nigdar se ne zaslipiš — pohvaljenjem ni prosenjem — jada se ne nasitiš. — Kad dogješ nas s svita zvati, ne ćeš nam časa dati; — jesmo l' spravni, nepripravni, — ti se ništa ne skrbiš.

3. Gledaj zato, čovče, na to, — da uvik sveto živiš, — da što j' vridno i potribno — do tvoje smrti činiš; — jer moraš onda ostavit — svitsko dobro i sav svit; — samo svetost će ti bit dost, — da se, grišniče, spasiš.

4. Isukrste, spasitelju, — daj meni milost tvoju, — da ne gubim, nego ljubim — sirotu dušu moju. — Ti, koji si nju ljubio — od pakla otkupio, — daj počivat, njoj uživat — mir u slatkom pokoju.

432.

1. **Okreni Isuse!** — tvoje sveto lice, — i pomiluj tužne — u muki dušice. — Spomeni se muke, — koju si podnio, — da bi nas grišnike — od pakla spasio.

2. Gledaj krv prisvetu, — koju si prolio, — kad jesi na križu — Ocu dušu prido! — ter

ih oslobodi — od njihove muke, — što moraju trpit — od pravične ruke.

3. Raspeti Isuse! — otkrij srca ranu, — pomiluj dušice — i primi ih u nju; — pogledaj njihovu — na žalost i muku, — ter im daj u pomoć — tvoju svetu ruku.

4. Živeć si na zemlji — na pravi put zvao! — milost im udili, — koju si nudio; — ti si došo tražit — ovce izgubljene, — zato daj i dušam — željno oproštenje.

5. I ti, o Marijo! — obranbo jedina — svima blaženima, — poklekni prid Sina, — ter se moli njemu, — da ih k sebi uzme — u nebesku slavu, — med sve odabrane.

433.

1. **O, slatki Isuse, tebi se utičem,** — da ćeš me uslišat s ufanjem virujem, — jer si muke za me, a i smrt trpio, — i s prolićem krvi, Ocu si platio.

2. Iz svita ovoga moram istupiti, — prid tebe vičnjega sudca pristupiti, — po pravici oštroj ne ću se spasiti, — ako milosrgjem ne ćeš me primiti.

3. Ruke ti pružajuć iz srca te prosim, — ne daj mi poginut, ponizno te molim, — o, Isuse slatki, zagrli ti mene, — da ja, sluga tvoj, otkupit ne poginem.

434.

1. **O, žalosno, vele gorko**, — sa svitom rastavljanje, — mnogo tužno rascviljeno, — odovud putovanje. — Ić ćemo, ić ćemo, svi mi otić ćemo, — koji ovdi živimo.

2. Budi moguć, proslavljen svud, — smrt ne ćeš isplatiti, — bio gizdav, jak kao lav, — ne ćeš smrt zadobiti. — Ić ćemo itd.

3. Tu umriti mora biti, — kralju budi prosjaku, — kad smrt zove zemlje s ove, — jer vladu ima takvu. — Ić ćemo itd.

4. Pripravljeni, opravljeni, — da budemo svi k smrti, — jer ne znamo dokle ćemo — tu na zemlji živiti. — Ić ćemo itd,

435.

1. **Promisli čov'če moj**, — zemaljski život tvoj! — što j' sva svitska slava, — moć, dika gizdava — i lipota. — Nije li spodoban čovik magli, — koju rastirat mož' vitar slabi, — jer kogod se rodi — već iz svita hodi, — u zemlju se zakopa, — da onde postane zemlja i prah.

2. Sve, što god tek vidim — raspada se, ko dim, — još se mnogi bludi, — blago sebi trudi — zadobiti. — Al od sveg imanja zemaljskoga — ne ćeš moć ponet ništa prid Boga; — samo dobra dila, — bit ćedu jedina, — koja će na sudnji dan — vrata otvorit u nebeski stan.

3. Zato bud pripravan — umriti svaki dan, — služi pridragomu — Stvoritelju tvomu, — dokle j' vrime; — jer nepoznan je tebi onaj čas, — kada će te oštri Božji sudac — prida se pozvati, — račun njemu dati, — i da te ne pozove — grišna iz doline tužne ove.

436.

1. **S Bogom ostaj svite pusti,** — ne ćeš mene varat već, — nikad više s mojih usti, — ne ćeš čuti grišnu rič, — bit ću sama pokora.

2. Sad od griha duša cila — odvraća se s odlukom: — grišne misli, riči, dila — ne će stan u srcu mom — imat više nikada.

3. Sveti Bože, čvrsto kanim — popraviti život svoj, — protiv zla ću da se branim, — protiv njega vodim boj, — da ne zgrišim nikad već!

4. Ah, ja slab sam, dobri Bože, — zato tebe molim sad: — ti me brani, da ne može — stignuti me griha jad, — milost daj mi tvoju steć.

5. Skrušen sada, blagi Oče, — kajem se u srcu svom, — za sve svoje grihe, zloće, — molim ti se milosnom: — Oče, sve mi oprosti.

437.

1. **Skupštine o sveti Bože!** — Neba, zemlje vični Oče, — dogji, dogji, o Isuse! — sada ti meni smiluj se.

2. Pogledaj mi duše rane, — jer ti si podnio za me. — Dogji itd.

3. Griha mojih uzmnožanje, — ne gledaj zlo moje stanje. — Dogji itd.

4. Oprosti mi griha ružnost, — daj mi duši tvoju milost. — Dogji itd.

5. Milostivni nebeski kralj, — u smrti me ne ostavljaj. — Dogji itd.

6. S vojskom neka k meni stani — i jakošću mene brani. — Dogji itd.

7. Pošalji mi tvog angjela, — mojeg virnog branitelja. — Dogji itd.

8. Dušu moju teb' pridajem, — tilo zemlji sada dajem. — Dogji itd.

438.

1. **Spravljaj se, o grišna duša**, — na put prid lice Isusa, — jer znaš, da moraš umriti, — naglo može ura prići, — da ćeš prid Isusom stati, — o životu račun dati.

2. Kad te oštri sudac svita — za sve tvoje čine pita, — kakav ćeš mu odgovor dat, — ili koga u pomoć zvat? — zalud će te se bit tužit, — ako mu sad ne ćeš služit.

3. Grišni život zaostavi, — obrati se na put pravi, — dokle je vrime milosti, — da ti grihe Bog oprosti; — onda ne ćeš se bojati, — brez straha ćeš smrt čekati.

4. Reci sada, o Isuse, — drago blago grišne duše! — sad i moje smrti časi — s grišnima

me ne odbaci, — u tvoje rane me stavi, — svakoga me griha brani.

439.

1. **Svi moramo mi umriti,** — spahije ili kmeti, — sva na svitu ostaviti, — ništ' ne ćemo odneti, — nema ljubav smrt nemila, — ne oprašća nikomu, — njezina je strašna strila, — smrt zadaje svakomu.

2. Imaj mudrost Solomuna, — il sveg svita mogućstvo, — il lipotu Absolona, — il zemaljsko bogatstvo, — ni na mudrost, ni na blago — nemila smrt ne pazi, — moć, lipota, mudrost, blago — u grob s njime odlazi.

3. Danas meni, sutra tebi — raku će iskopati. — virovati nemoj sebi, — nit tilu ugagjati, — Nastoj svitu, tilu tvomu — svitu zapovidati, — nastoj Bogu velikomu — poštenje ukazati.

440.

1. **Tužna mene grišne duše**, — vičnje smrti dostojne, — kud znam grišna, izgubljena. — Vično zlo čeka mene, — jer nisam ja to jedan put, — već mnogo zaslužila, — o nesrićna i žalosna, — Boga sam uvridila.

2. Otišla bi i pobigla — u planine visoke, — prid srditim sudcem vičnim, — u špilje priduboke, — ne bi li se sakrit mogla, — al ne mogu nikuda; — jerbo svagdi i u paklu — naći će me Bog svuda.

3. Mnoštvo griha i nepravde, — opačine života, — čim ću platit i povratit — ja nevoljna sirota, — niko nije sitnog piska — tako mnogo vidio, — koliko sam dragog Boga, — ja grišnik uvridio.

4. Zašto zemlja, zašto more, — nije tužnog proždrlo, — što se nije u onaj čas — tilo s dušom rastalo, — kad sam tebe, Bože mili, — ja htio uvriditi, — tebe, moga Spasitelja, — iz nova pogrditi.

5. Ko će dati, da odsada — suze gorke prolivam, — u pokori i u plaču — dane moje svršivam? — Plakati ću ja za grihe — i bižati od svita, — žalost moja, koju imam, — nek svim bude očita.

6. Komu ću se sad uteći, — neznam koga tražiti, — nebo, zemlja na me mrzi, — komu ću sad bižati, — k tebi samom, o moj Bože! — bižim od zle prilike, — ako ti se ne smilueš, — izgubljen sam u vike.

7. Ti ne gledaj, niti pazi — teške zloće sad moje, — koje dosad ja učini, — od mladosti još moje, — nisi došo za pravedne, — već za grišne trpiti, — kao otac milostivni — hoti nas otkupiti.

441.

1. **K tebi vapijemo Oče milostivni** — usliši nam prošnju kršćanske ljubavi: — daj

vično počivanje svim virnim mrtvima, — viko-
vičnja svitlost neka svitli njima.

2. Ti si od ljubavi more neizmirno, — vičnog milosrgja ti nebesko vrilo!

3. Nedaj, Gospodine, da izgube duše; — koji tvoju sliku na sebi nosiše.

4. Od milosti tvoje život su primili, — Ista ljubav nek jim i spasenje dili.

5. Ti koji ne želiš, da grišnik pogine, — nego da se spasi, prosti Gospodine.

6. Kuda ćemo, ako ti se ne smiluješ? — koj'se pogibelji grišnih ne raduješ.

7. Ti si čovičanske slabosti potpora! — virno vojujućih u nebesih kruna.

8. Ti u svojoj ruci smrt i život držiš: — k' tebi bižećima vazda život diliš.

9. Zato premda ti se oblasti strašimo, — milosrgje tvoje ufano prosimo.

10. Milosrgje si nam onda obećao, — kad je prvi čovik grišeći upao.

11. Ti koj' si izbavit čovika hotio; — odkupitelja si njem i udilio.

12. Isti odkupitelj smrt je pritrpio, — ovcu izgubljenu da bi izbavio.

13. Ah ne gledaj grihe ne gledaj čovika! — nego vičnju ljubav, milog tvoga Sinka.

14. Janje Božje zato priminu na križu; — da b' tvoju dostojnu utišio srdžbu.

15. Isukrstova krv zato se prolila, — da bi svima vrilo od milosti bila.

16. Pogledaj onu krv, o sudče pravedni! — koju rad čovika proli Sin tvoj sveti.
17. Pogledaj njegove smrti vičnu cinu, — i njegove Majke, svete Dive prošnju.
18. Oltar milosrgja posta križ krvavi, — prid kojim uzdišuć evo puk te slavi.
19. Oslobodi Bože! uboge dušice, — koji za grihote ne zadovoljiše.
20. Njihovim mukama nek je utišenje, — dragog Isukrsta prigorko trpljenje.
21. Iza gorkih muka daj im olakšanje, — vičnoga blaženstva željno uživanje.
22. Oče, Sine, Duše sveti, vični Bože, — udili što virni poufano prose.

Pisma, kad se mrtvac u groblje prati.

442.

1. **O nebeski Oče**! naš Gospodine! — Spasi slugu tvoga (službenicu) da ne pogine.

Kod muškog: Molimo od Boga, za brata našega, vičnjeg pokoja.

Kod ženskog mrtavca: Molimo se za nju, da po Gospodinu — bude u miru.

2. O Isuse, mili otkupitelju, — o Gospodine ti naš spasitelju. — Molimo.
3. Duše sveti Bože utišitelju, — vodi brata našeg (sestru našu) posvetitelju. — Molimo.

4. Koju je smrt izmed nas otkinila — majko milostiva primi pod krila. — Molimo.
5. Za koju je tvoj Sin muku trpio, — krv do zadnje kapi svoju prolio. — Molimo.
6. Angjele čuvaru virni branitelj, — budi mu (joj) kod Boga zagovoritelj. — Molimo.
7. Na rastanku svita Majko vodi ga (nju) — da u nebo primi vičnji danas ga (nju). — Molimo.

Prigodom pokopa člana društvenog.

443.

1. **Vinca našeg jednu ružu** — u grob smo postavili, — i sad smo ju u vrtao — dragog Boga pridali. — Molimo sad svi Mariju — za našeg brata (naše sestre) dušu, — da joj mili Bog udili — mir u vičnjem pokoju.
2. Za njim (njom) svi ćemo dospiti — na dno tavnoga groba — ali ćemo uskrsnuti — na dan strašnoga suda. — Molimo se...
3. Svi od Boga proslavljeni — sveci sad se molite, — i za ovog (ovu) našeg (našu) druga (drugu) — Bogu se utecite. — Molimo se...
4. I vi angjeoski kori — druga (drugu) nam pomozite! — i njegovu (njezinu) dušu sada, — k Bogu u raj nosite. — Molimo se...

Libera.

(Piva se stojećki.)

444.

1. **Oslobod' me, Bože,** vikovične smrti, — u onaj strašni dan od svake žalosti, — kad se stane nebo, zemlja pokrenuti, — kad dogješ ovaj svit s plamenom suditi.

2. Drhćem savkoliki grozim se i bojim — tužan u velikom grihu se nahodim, — bojim se od dana, koj' će sva motriti, — kad se stane nebo, zemlja pokreniti.

3. Dan velik od srdžbe tuge i nevolje, — koje će grišniku biti pogibljne. — Kad ćeš ti, koji ćeš na vike živiti, — doći ovom svitu s plamenom suditi.

4. Pokoj vikovični, Bože, mu (joj, im) udili. — Svitlost vikovična nek mu (joj im) na vik svitli! — Da kod tvog pristola tebi dvorbu daje (ju) — i tebe blaženog vikom blagosivlje (u).

Zahvalnica.

445.

1. **Tebe Boga hvalimo,** — virno ispovidajuć; — vičnjeg Oca slavimo, — od sve zemlje glas dajuć, — teb' na nebu angjeli — poštuju s arkangjeli.

2. Kerubini svi složno — duboko se kla-

njaju; — Serafini pobožno glasovito pivaju — «Svet, svet, svet, Gospodin Bog! — Sabaot kralj puka svog.

3. Nebo s zemljom jest puno, — veličanstva tvojega, — apostoli potpuno — hvale Boga svojega; — proročanski slavni broj, — s mučenici sav dvor tvoj.

4. Crkva ispovida te — svuda Boga svojega; — i vridno naziva te: — svojeg Oca dobroga: — Sina i Duha svetog — Boga u Trojstvu jednog.

5. Isus slavni Kralj i Bog — rogjen si od Divice, — Sin vičnjega Oca tvog, — za dug naše krivice — silu pakla obori — i nam nebo otvori.

6. Ti ob desnu jur sidiš — Oca vičnjeg u slavi: — gdi potpuno sve vidiš, — Bog i čovik još pravi: — doći sudit hoćeš nas, — čovičanski narod nas.

(Tude se klekne.)

℣. 7. Ponizno te molimo, — sad u pomoć dogji sam: — tebe samog tražimo, – jer nas pomoć možeš sam: — ti nas krvlju otkupi, — kad za nas sva pritopi.

8. Dopusti nam u slavi — tvojoj otpočivati, — med blažene nas stavi, — da te blagoslivati — možemo svi u vike, — kralju slave velike.

9. Spašen puk tvoj učini, – da t' uživa

dopusti; — blagoslovi baštinu — tvoju, dar joj dol' spusti; — otkupljenog čovika, — čuvaj brani do vika.

(Ovde se pak ustane.)

10. Blagosivat svaki dan — tebe nepristajemo — od angjela ti si zvan — Isus, komu dajemo: — uvik hvalu i slavu, -- iz sveg srca ti pravu.

11. Smiluj se, Gospodine, — danas tvojem svem puku; — daj' koji ne pogine — pruži tvoju nam ruku; — i od griha brani nas, — sada i na smrtni čas.

12. U tebe se samoga, — mi ufamo srčano — Boga milosrdnoga, — komu je sve poznano; — milosrgja pun jesi, — ti nas daruj nebesi.



SADRŽAJ.

Kalendarski dio.

Molitve

što triba svaki kršćanin da znade.

Svagdanja pobožnost kod kuće.

Pobožnost u crkvi.

Sveti sakramenti.

Štovanje sv. obitelji.

Štovanje prisvetog Trojstva.

Štovanje prisv. ditinjstva Isusova.

Štovanje prisv. Imena Isusova.

Pobožnost prama prigorkoj muki G. Isukrsta.

Velika nedilja.

Štovanje proslavljenog Isusa.

Pobožnost G. Isukrstu u prisv. sakramentu.

Pohodi Isusa u prisv. sakramentu.

Pobožnost k prisv. Srcu Isusovu.

Razne pobožnosti G. Isukrstu.

Pobožnost na čast bl. D. Mariji.

Hodočašće na sveto misto.

Štovanje sv. angjela.

Pobožnost na čast sv. Josipu.

Pobožnost sv. Antunu.

Pobožnost k sv. Alojziju.

Pobožnost k svim Svetima.

Razne molitve.

Molitve za srićnu smrt, za umirajuće i za pokojne.

Poučno.

SADRŽAJ PISAMA PO ABECEDI.

Sa * označene pisme su iz St. Grgić: «Žive Ružice».